

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 184 E

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

53. sējums
2010. gada 8. jūlijs

Paziņojums Nr.

Saturs

Lappuse

I Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi

REZOLŪCIJAS

Eiropas Parlaments

2009.—2010. GADA SESIJA

2009. gada 22.—24. aprīlis sēde

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 252 E, 22.10.2009.

2009. gada 23. aprīļa pieņemtie teksti par 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšanu publicēti OV L 255, 26.9.2009.

PIEŅEMTIE TEKSTI

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

2010/C 184 E/01	Pirmspievienošanās palīdzības instrumenta budžeta izpildes kontrole Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa rezolūcija par Pirmspievienošanās palīdzības instrumenta (IPA) budžeta izpildes kontroli 2007. gadā (2008/2206(INI))	1
2010/C 184 E/02	Spriedumu efektīva izpilde Eiropas Savienībā – parādnieku īpašumu pārredzamība Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa rezolūcija par nolēmumu efektīvu izpildi Eiropas Savienībā – parādnieku īpašumu pārredzamība (2008/2233(INI))	7
2010/C 184 E/03	2008. gada ziņojums par Līgumrakstu komitejas darbību Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa rezolūcija par Līgumrakstu komitejas apspriedēm 2008. parlamentārā gadā (2008/2301 (INI))	12
2010/C 184 E/04	Integrētā pieeja dzimumu līdztiesībai komiteju un delegāciju darbā Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa rezolūcija par integrēto pieeju dzimumu līdztiesībai komiteju un delegāciju darbā (2008/2245(INI))	18
2010/C 184 E/05	Tirdzniecības pagaidu nolīgums ar Turkmenistānu Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa rezolūcija par pagaidu tirdzniecības nolīgumu ar Turkmenistānu	20

LV

2010/C 184 E/06	Kopēja imigrācijas politika Eiropai — principi, darbības un instrumenti Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa rezolūcija par kopēju imigrācijas politiku Eiropai: principi, darbības un instrumenti (2008/2331(INI))	23
2010/C 184 E/07	Zaļā grāmata par TEN-T politikas nākotni Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa rezolūcija par Zaļo grāmatu par TEN-T politikas nākotni (2008/2218(INI))	35
Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa		
2010/C 184 E/08	Atmežošanas un meža degradācijas radīto problēmu risinājumi cīņai ar klimata pārmaiņām un bioloģiskās daudzveidības izzušanu Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa rezolūcija par atmežošanas un meža degradācijas radīto problēmu risinājumiem cīņai ar klimata pārmaiņām un bioloģiskās daudzveidības izzušanu	41
2010/C 184 E/09	Rīcības plāns attiecībā uz mobilitāti pilsētā Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa rezolūcija par rīcības plānu attiecībā uz mobilitāti pilsētā (2008/2217(INI))	43
2010/C 184 E/10	Automatizēto transporta sistēmu rīcības plāns Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa rezolūcija par automatizēto transporta sistēmu rīcības plānu (2008/2216(INI))	50
Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa		
2010/C 184 E/11	Sieviešu tiesības Afganistānā Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija par sieviešu tiesībām Afganistānā	57
2010/C 184 E/12	Atbalsts Sjerraleones Īpašajai tiesai Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija par atbalstu Sjerraleones Īpašajai tiesai	60
2010/C 184 E/13	Ashraf nometnes iedzīvotāju humanitārā situācija Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija par Ashraf nometnes iedzīvotāju humanitāro situāciju	62
2010/C 184 E/14	Kopienu finanšu interešu aizsardzība — krāpšanas apkarošana — 2007. gada ziņojums Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību — cīņa pret krāpšanu — 2007. gada ziņojums (2008/2242(INI))	63
2010/C 184 E/15	Parlamentārā imunitāte Polijā Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija par parlamentāro imunitāti Polijā (2008/2232(INI))	72
2010/C 184 E/16	Kopējās zivsaimniecības politikas pārvaldība Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija par kopējās zivsaimniecības politikas pārvaldību Eiropas Parlaments, reģionālās konsultatīvās padomes un pārējie iesaistītie dalībnieki (2008/2223(INI))	75

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

Pirmspievienošanās palīdzības instrumenta budžeta izpildes kontrole

P6_TA(2009)0237

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa rezolūcija par Pirmspievienošanās palīdzības instrumenta (IPA) budžeta izpildes kontroli 2007. gadā (2008/2206(INI))

(2010/C 184 E/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes 2006. gada 17. jūlija Regulu (EK) Nr. 1085/2006, ar ko izveido Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu (IPA) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 12. jūnija Regulu (EK) Nr. 718/2007, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 1085/2006 par Pirmspievienošanās palīdzības instrumenta (IPA) izveidi ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 8. novembra paziņojumu par Pirmspievienošanās palīdzības instrumenta (IPA) daudzgadu finanšu shēmu 2008.–2010. gadam (COM(2006)0672),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 6. novembra paziņojumu par Pirmspievienošanās palīdzības instrumenta (IPA) daudzgadu finanšu shēmu 2009.–2011. gadam (COM(2007)0689),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 15. decembra IPA 2007. gada ziņojumu (COM(2008)0850 un SEC(2008)3026),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 5. novembra ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par paplašināšanās stratēģiju un galvenajiem uzdevumiem 2008.–2009. gadā un 2008. gada nacionālos progresu ziņojumus (COM(2008)0674 kopā ar SEC(2008)2692 līdz SEC(2008)2699),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 22. jūlija paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Kopienas finanšu interešu aizsardzība — Krāpšanas apkarošana — 2007. gada ziņojums” (COM(2008)0475 kopā ar SEC(2008)2300),

⁽¹⁾ OV L 210, 31.7.2006., 82. lpp.⁽²⁾ OV L 170, 29.6.2007., 1. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 27. oktobra ikgadējo ziņojumu par Pirmspievienošanās struktūrpoltikas instrumentu (ISPA) 2007. gadam (COM(2008)0671 un SEC(2008)2681),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 22. decembra ziņojumu par 2007. gada ziņojumu par PHARE, Turcijas pirmspievienošanās instrumentu, CARDS un pārejas finanšu instrumentu (COM(2008)0880 un SEC(2008)3075),
- ņemot vērā Revīzijas palātas ziņojumu par Eiropas Rekonstrukcijas aģentūras gada pārskatiem 2007. finanšu gadam kopā ar aģentūras atbildēm ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Revīzijas palātas īpašo ziņojumu 5/2007 par Komisijas veikto CARDS programmas pārvaldību kopā ar Komisijas atbildēm ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas Paplašināšanās ģenerāldirektorāta 2007. gada darbības pārskatu ⁽³⁾,
- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par paplašināšanos, jo īpaši 2008. gada 10. jūlija rezolūciju par Komisijas 2007. gada stratēģijas dokumentu attiecībā uz paplašināšanos ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 10. aprīļa rezolūciju par Horvātijas 2007. gada progresa ziņojumu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 23. aprīļa rezolūciju par Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas 2007. gada progresa ziņojumu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. maija rezolūciju par Turcijas 2007. gada progresa ziņojumu ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2009. gada 13. janvāra rezolūciju par tirdzniecības un ekonomiskajām attiecībām ar Rietumbalkānu valstīm ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 4. decembra rezolūciju par sieviešu stāvokli Balkānos ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas faktu vākšanas delegācijas 2008. gada 22.–25. jūnija vizīti Kosovā ⁽¹⁰⁾ un attiecīgās misijas ziņojumu ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam ⁽¹²⁾, un it īpaši tās 53. pantu, kā arī tās īstenošanas noteikumus,
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas atzinumu (A6-0181/2009),

⁽¹⁾ OV C 311, 5.12.2008., 42. lpp.

⁽²⁾ OV C 285, 27.11.2007., 1. lpp.

⁽³⁾ 31.3.2008., http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/doc/elarg_aar.pdf

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0363.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0120.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0172.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0224.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0005.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0582.

⁽¹⁰⁾ Saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes rezolūciju Nr. 1244/1999).

⁽¹¹⁾ <http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/publicationsCom.do?language=EN&body=CONT>.

⁽¹²⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

- A. tā kā Pirmspievienošanās palīdzības instruments (*IPA*) ir jauns finanšu instruments, kas aizstāj virkni kandidātvalstīm un potenciālajām kandidātvalstīm domātu instrumentu un programmu, proti, *Phare*, *SAPARD*, *ISPA*, pirmspievienošanās finansiālo palīdzību Turcijai un *CARDS*, un tā kā *IPA* mērķis ir virzīt ES finansējumu elastīgā veidā, lai to pielāgotu šo valstu specifiskajām vajadzībām un pārvaldības kapacitātei;
- B. tā kā *IPA* ietver piecus turpmāk uzskaitītos komponentus, kas attiecas uz atbilstīgi saņēmējvalstu vajadzībām noteiktajām prioritātēm, proti:
- I. pārejas palīdzība un iestāžu veidošana,
 - II. pārrobežu sadarbība,
 - III. reģionālā attīstība,
 - IV. cilvēkresursu attīstība,
 - V. lauku attīstība;
- C. tā kā *IPA* ir galvenais faktors attiecībā uz pilsoņu dzīves kvalitātes, sociālo standartu, infrastruktūras, reģionālās un pārrobežu sadarbības uzlabošanu, kā arī cilvēktiesību ievērošanu kandidātvalstīs un iespējamajās kandidātvalstīs;
- D. tā kā parlamentārās kontroles pār budžeta īstenošanu mērķis paplašināšanās politikas jomā ir ne tikai nodrošināt, lai ES līdzekļi tiktu izmantoti saskaņā ar reglamenta noteikumiem un ES politikas prioritātēm, bet arī izvērtēt, vai to piešķiršana saņēmējvalstīm ir bijusi efektīva atbilstoši stratēģijā un progresa ziņojumos noteiktajām prioritātēm, un vai ar tiem ir sasniegti vēlamie rezultāti saistībā ar ES vispārējām interesēm;
- E. tā kā ir būtiski jau sākotnējā stadijā rūpīgi izpētīt *IPA* īstenošanu, lai novērstu iepriekšējā pirmspievienošanās instrumenta īstenošanā novēloti atklātās problēmas, paturot prātā, ka laikus vērā neņemto pārkāpumu skaits palielināsies un vēlāk tos būs ļoti grūti novērst, jo tad tā jau būs kļuvusi par pastāvīgu nelikumīgu rīcību;
- F. tā kā cīņa pret korupciju un sektoru reformas (tiesu sistēmā, policijā un valsts pārvaldē) ietekmē ne tikai labu pārvaldi un tiesiskumu, bet arī vispārējo uzņēmējdarbības klimatu;
- G. tā kā *IPA* īpaši ar daudzgadu indikatīvajiem plānošanas dokumentiem (*DIPD*) piedāvā ievērojami elastīgus noteikumus, ļaujot tos pielāgot saņēmējvalstu vajadzībām un vadības kapacitātei;
- H. tā kā saskaņā ar 27. pantu Padomes Regulā (EK) Nr. 1085/2006 Komisija līdz 2010. gada 31. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei starpposma novērtējuma ziņojumu, kurā izvērtēta *IPA* īstenošana, vajadzības gadījumā pievienojot tāda tiesību akta priekšlikumu, ar ko šajā regulā ievieš vajadzīgos grozījumus;
- I. tā kā pēc Parlamenta pieprasījuma Komisija ir apņēmusies jau 2009. gadā sagatavot vidusposma pārskatu par ārējās palīdzības instrumentu, arī *IPA*, paketi;
- J. tā kā Eiropas Parlamentam ar attiecīgajiem dalībvalstu parlamentiem nekavējoties jāapspriež jautājums par pirmspievienošanās palīdzības instrumentu;

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

Vispārējās piezīmes

1. atzinīgi vērtē strukturēto dialogu, kas izveidots ar Komisiju par pirmspievienošanās instrumenta (IPA) īstenošanu, un šajā sakarībā atgādina savu nostāju, jo īpaši nepieciešamību nodrošināt visām saņēmējvalstīm vienlīdzīgu piekļuvi saskaņā ar šo instrumentu pieejamo politikas instrumentu pilnam klāstam, piešķirt atbilstošu prioritāti cīņai pret korupciju un organizēto noziedzību, kā arī pievērst vairāk uzmanības institūciju veikspējas palielināšanai, īpaši parlamentārā līmenī, pilsoniskās sabiedrības organizāciju attīstībai, pasākumiem tolerances principa un diskriminācijas aizlieguma veicināšanai, cilvēka attīstībai un reģionālajai sadarbībai svarīgākajās politikas jomās;

2. ir gandarīts par IPA saistību augsto izpildes līmeni 2007. gadā; tomēr pauž nožēlu, ka pirmās IPA programmas tika pieņemtas tikai 2007. gada beigās un faktiskā īstenošana sākās tikai 2008. gadā — daļēji jaunā instrumenta vēlās pieņemšanas dēļ un daļēji tādēļ, ka saņēmējvalstis ar novēlošanos veidoja nepieciešamās struktūras un pārvaldības sistēmas; mudina Komisiju paātrināt projektu īstenošanu un uzraudzīt līdzekļu piešķiršanu un sasniegtos rezultātus tā, lai nodrošinātu, ka IPA ir atpazīstama ietekme attiecīgajās valstīs;

3. atzīmē, ka sakarā ar novēlotu IPA regulas un Regulas (EK)Nr. 718/2007 (IPA īstenošanas regula) un attiecīgi pirmās indikatīvās daudzgadu finanšu shēmas un DIPD pieņemšanu, 2007. gada IPA programmu un projektu uzraudzība, novērtēšana un informācijas sniegšana par tiem bijusi ierobežota un vēl nav sniegusi vēlamos rezultātus; uzsver, ka gludai pārejai no iepriekšējiem pirmspievienošanās instrumentiem uz IPA ir nepieciešama nepārtrauktība programmu plānošanā, atbilstoša projektu īstenošana un maksājumu izpilde;

4. uzskata, ka 2007. gada IPA valsts programmas un ES pirmspievienošanās politikas mijiedarbība bija apmierinoša, jo lielākā daļa programmās noteikto mērķu bija atbilstoši attiecīgajos Komisijas progresa ziņojumos noteiktajām prioritātēm;

5. atzīmē, ka kandidātvalstīs galvenais uzvars ir jāliek uz Eiropas standartu, proti, statisko, vides un fiskālo standartu, īstenošanu, kas ir saskaņoti ar ES paplašināšanās politiku; uzsver, ka nevajadzētu mazināt politisko kritēriju, īpaši demokrātiskās pārvaldības, cilvēktiesību, reliģijas brīvības, sieviešu tiesību, minoritāšu tiesību un tiesiskuma ievērošanas, nozīmi, jo to neizpilde var radīt sarežģījumus un aizkavēšanos sarunās; uzskata, ka starp projektiem, kas paredzēti politisko kritēriju atbilstībai, un projektiem, kas paredzēti *acquis* īstenošanai, ir jābūt labākam līdzsvaram;

6. atgādina Komisijai, ka ES leģitimitāti un spēju veicināt reformas var ievērojami palielināt, ja IPA palīdzība tiek mērķtiecīgi sniegta jomās, kurās kandidātvalstu un potenciālo kandidātvalstu iedzīvotāji gūst tiešu labumu, jo īpaši ņemot vērā vajadzības un problēmas, ko radījusi pasaules finanšu krīze;

7. tādēļ uzskata, ka ar IPA ir jāatbalsta saņēmējvalstu centieni izpildīt prasības, kas noteiktas vīzu režīma liberalizācijas ceļvedī, lai Rietumbalkānu iedzīvotāji beidzot varētu izmantot tiesības brīvi pārvietoties un pilnībā piedalīties ES programmās un sistēmās; atzinīgi vērtē Komisijas nodomu piešķirt vairāk IPA līdzekļu programmām *Tempus*, *Erasmus Mundus* un "Jaunatne darbībā";

8. atzīmē, ka Komisijai bija iespēja 2008. gada beigās akreditēt decentralizētu pārvaldību attiecībā uz Horvātiju saistībā ar I un IV komponentu un Turciju saistībā ar I un II komponentu; aicina Komisiju arī turpmāk intensīvi strādāt ar esošajām un potenciālajām kandidātvalstīm, lai drīzumā tās spētu apgūt līdzekļus decentralizēti, un tādējādi nodrošinātu pilnīgu pieeju visiem IPA komponentiem; norāda, ka vadības pilnvaru piešķiršana tomēr ir nosacīta un atkarīga no piešķirto pilnvaru efektīvas izpildes;

9. uzsver, ka atbildība par IPA izmantošanu jāuzņemas gan Komisijai, gan kandidātvalstu un iespējamo kandidātvalstu valdībām; aicina Komisiju uzlabot savu delegāciju un attiecīgo iestāžu sadarbību un saziņu, lai ieviestu pastāvīgu kontroli projekta īstenošanas procedūrās un strādātu pie tādu kopēju pasākumu īstenošanas, kuri uzlabo saņēmējvalstu administratīvās spējas;

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

10. uzsver, ka jāievieš pārredzama un efektīva IPA pārvaldība un kontrole, ņemot vērā katras valsts iekšējās revīzijas un kontroles sistēmu raksturīgās iezīmes, kā arī bijušo kandidātvalstu paraugpraksi pirm-spievienšanās procedūrās;

11. sagaida, ka Komisija ik gadu sniegs Parlamentam un tā atbildīgajai Budžeta kontroles komitejai ziņojumu par IPA maksājumiem un līdzekļu īstenošanu, kā arī atlikušajiem ISPA, IPARD un SAPARD līdzekļiem, norādot detalizētu informāciju par katru saņēmējvalsti un minot paraugprakses piemērus, kā arī ziņojot par visām problēmām vai konstatētajiem pārkāpumiem;

12. atzīmē, ka tādi horizontālie jautājumi kā ietekmes uz vidi novērtējums, laba pārvaldība, pilsoniskās sabiedrības iesaistīšanās, vienlīdzīgas iespējas un nediskriminācija nav pietiekami aplūkoti un izcelti 2007. gada IPA projektos; aicina Komisiju jo īpaši attīstīt daudziem saņēmējiem paredzētas reģionālās vai horizontālās programmas, īpaši izceļot korupcijas un organizētās noziedzības apkarošanu, starpkultūru dialogu un dzimumu līdztiesību;

13. norāda, ka plašiem ģeogrāfiskiem apgabaliem vai visaptverošām politikas jomām piešķirtie līdzekļi ir ierobežoti un ka šie līdzekļi ir sadalīti daudziem maziem projektiem, bet ne koncentrēti uz skaitliski mazāk, tomēr redzamākiem projektiem; uzsver, ka ikgadējām nacionālajām programmām būtu jāsiglabā līdzsvars starp adekvātas atbildes sniegšanu uz progresa ziņojumos noteiktajām galvenajām prioritātēm un izvairīšanos no situācijām, kas var radīt pārāk lielu līdzekļu sadrumstalotību;

Politika un valstīm raksturīgi novērojumi

14. uzsver, ka steidzami ir nepieciešams izmantot IPA, lai visās saņēmējvalstīs veicinātu korupcijas un organizētās noziedzības apkarošanu, īpašu uzmanību veltot cīņai ar noziedzīgi iegūtas naudas legalizēšanu, nelegālo migrāciju un cilvēku tirdzniecību; konstatē, ka ne visās 2007. gada IPA programmās korupcija ir pienācīgi ņemta vērā, lai gan visos 2008. gada progresa ziņojumos korupcija tiek uzverta kā nopietna problēma un galvenā prioritāte; aicina šim mērķim paredzēt līdzekļus, līdzīgi kā Horvātijas ⁽¹⁾ un Melnkalnes ⁽²⁾ gadījumos, kā arī ierosina Komisijai šajā jautājumā izveidot saskaņotāku stratēģiju, pamatojoties uz pēdējos paplašināšanas posmos gūto pieredzi;

15. atzīmē, ka pilsoniskās sabiedrības organizācijām (PSO) saņēmējvalstīs ir jābūt aktīvāk iesaistītām projektu izstrādē un ierosināšanā; uzsver, ka IPA programmām turpmāk ir jānovērš PSO atkarība no sistemātisko līdzekļu devējiem, tādējādi novēršot PSO pastāvēšanu "uz pieprasījuma", kā arī jāpievēršas dažu PSO attīstībai paralēli etnopolitiskajiem konfliktiem, jo īpaši Bosnijā un Hercegovinā, Bijušajā Dienvidslāvijas Republikā Maķedonijā un Kosovā ⁽³⁾; cer, ka jaunais pilsoniskās sabiedrības instruments novērsīs daudzas problēmas saistībā ar ES programmu daudzveidību, sarežģītību un sadrumstalotību;

16. uzstāj, ka kandidātvalstīs un iespējamajās kandidātvalstīs pilsoniskās sabiedrības organizācijas ir nepārtraukti jāatbalsta, lai to starpā izveidotu konkurences apstākļus un nodrošinātu ilgtspējīgu attīstību šo organizāciju darbā, paredzot īstenot uz rezultātiem orientētu IPA un nodrošinot nepārtrauktu aktivitāti projektu pārvaldībā;

17. atzīmē, ka IPA finansētajiem projektiem un darbībām ir bijusi maza ietekme ES redzamības veicināšanā sabiedrības vidū, un tie nav veicinājuši principa "no apakšas uz augšu" likumību, lai turpinātu tuvu ES;

⁽¹⁾ Projekts 2007/019-247: Iestāžu sadarbības uzlabošana pretkorupcijas jomā, EUR 25 000 000 projekts Tieslietu ministrijas koordinācijas struktūras nostiprināšanai, kura atbild par pretkorupcijas stratēģiju un izglīto sabiedrību par korupcijas jautājumiem.

⁽²⁾ Projekts 2007/19300: Organizētās noziedzības un korupcijas apkarošana. Projekta mērķis ir apkarot organizēto noziedzību un korupciju, uzlabojot dažādu iesaistīto tiesību aizsardzības iestāžu sniegumu un sadarbību. Projekts ir saistīts ar plašāku Valdības pretkorupcijas stratēģiju un rīcības plānu. Šim projektam ir piešķirti EUR 3 000 000.

⁽³⁾ Saskaņā ar ANO Drošības padomes rezolūciju 1244(1999).

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

18. uzskata, ka izglītība un jauniešu nodarbinātība kā priekšnosacījumi ilgtermiņa stabilitātei un attīstībai nav pietiekoši aplūkoti; uzsver nepieciešamību apkarot bezdarbu, jo īpaši bezdarbu jauniešu vidū un ilgtermiņa bezdarbu, kas jāuzlūko kā transversāli ļoti būtisks jautājums; šajā sakarā aicina Komisiju pārbaudīt, vai ir iespējams caur pirmajiem diviem komponentiem efektīvāk izmantot IPA sniegto elastīgumu tā, lai attiecīgajā gadījumā nodrošinātu līdzekļus pasākumiem, kas saistīti ar III–V komponentu;

19. atzīmē, ka reģionālais finansiālais atbalsts saskaņā ar IPA apjoma ziņā ir diezgan neliels (aptuveni 10 % no IPA kopsummas), ņemot vērā, ka tas aptver vienpadsmit dažādas darbības jomas sešās valstīs, sākot no izglītības un jaunatnes un beidzot ar kodoldrošību;

20. pauž bažas par to, ka 2007. gada IPA piešķirums II komponentam bija tikai EUR 38 800 000 miljoni no IPA kopsummas — EUR 497 200 000 miljoniem (kas ir mazāk par 8 %); uzsver, ka šāda rīcība ir pretrunā ar Komisijas apgalvojumu, ka pārrobežu sadarbība palīdz nodrošināt saskaņošanu un labas kaimiņattiecības, un ir jo īpaši atbilstoša reģionā, kur nesenā pagātnē ir bijis konflikts; pauž nožēlu, ka efektīvu sadarbību praksē ir bijis sarežģīti izveidot vairāku iemeslu dēļ, arī dažu partneru struktūru un procedūru neatbilstības un politisko sarežģītību dēļ; aicina saistībā ar šo komponentu saņēmējvalstis un Komisiju turpināt pašreizējo sadarbību un attīstīt jaunu sadarbību atbilstīgi mērķim, kas paredz sekmēt labas kaimiņattiecības un veicināt ekonomisko integrāciju, jo īpaši vides, dabas un kultūras mantojuma un korupcijas un organizētās noziedzības apkarošanas jomā;

21. tāpat pauž bažas par to, ka nevienā no saņēmējvalstu iesniegtajām 2007. gada IPA programmām nebija tieši aplūkoti sieviešu tiesību vai dzimumu līdztiesības jautājumi, lai gan tie ir noteikti kā galvenais uzdevums gan progresā ziņojumos, gan DIPD; atkārtoti aicina Komisiju nodrošināt pirmspievienošanās finansējumu sieviešu tiesību stiprināšanai Balkānos, jo īpaši ar sieviešu NVO un sieviešu organizāciju starpniecību; aicina Komisiju atbilstoši paredzēt IPA līdzekļus, lai veicinātu līdzekļu pieejamību dzimumu līdztiesības jautājumu risināšanai pirmspievienošanās politikas ietvaros un rosinātu saņēmējvalstis iesniegt atbilstošus projektu priekšlikumus;

22. uzsver nepieciešamību IPA finansēto projektu izstrādē un īstenošanā iesaistīt arvien vairāk nevalstisko organizāciju, lai nodrošinātu, ka IPA palīdzība atbilst reālajām vajadzībām un vēlmēm, lai IPA projekti kļūtu atpazīstamāki un lai saņēmējvalstīs veicinātu možas un aktīvas pilsoniskās sabiedrības attīstību;

23. aicina Revīzijas palātu līdz 2010. gada beigām iesniegt īpašu starpposma novērtējuma ziņojumu par IPA īstenošanas gaitu;

*

* *

24. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un Eiropas Revīzijas palātai, ka arī to valstu valdībām, parlamentiem un valsts kontroles iestādēm, uz kurām attiecas šis pirmspievienošanās palīdzības instruments.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

Spriedumu efektīva izpilde Eiropas Savienībā – parādnieku īpašumu pārredzamība

P6_TA(2009)0238

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa rezolūcija par nolēmumu efektīvu izpildi Eiropas Savienībā – parādnieku īpašumu pārredzamība (2008/2233(INI))

(2010/C 184 E/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK līguma 65. pantu,
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 6. marta Zaļo grāmatu par spriedumu efektīvu izpildi Eiropas Savienībā – parādnieku īpašumu pārredzamība (COM(2008)0128),
 - ņemot vērā Komisijas 2006. gada 24. oktobra Zaļo grāmatu par spriedumu izpildes efektivitātes uzlabošanu Eiropas Savienībā: aresta uzlikšana banku kontiem (COM(2006)0618) un Parlamenta 2007. gada 25. oktobra rezolūciju ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2008. gada 18. decembra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par e-tiesiskumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2008. gada 3. decembra atzinumu,
 - ņemot vērā Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja 2008. gada 22. septembra atzinumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas atzinumu (A6-0252/2009),
- A. tā kā, ievērojot subsidiaritātes un proporcionalitātes principu, tāda Kopienas instrumenta pieņemšanu, kurš attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās un kam ir pārrobežu ietekme, ir iespējams plānot tikai tad, ja var pierādīt, ka ir neiespējams valsts līmenī novērst šķērsli, kas traucē iekšējā tirgus izveidi vai darbību;
- B. tā kā parādu novēlota maksāšana vai nemaksāšana apdraud uzņēmumu un patērētāju intereses, it īpaši tad, ja kredīšanas un izpildiestādēm nav informācijas par parādnieku vai viņu īpašumu atrašanās vietu; tā kā šo problēmu saasina pašreizējā ekonomiskā situācija, kurā naudas plūsma ir būtiska uzņēmumu izdzīvošanai;
- C. tā kā problēmas ar pārrobežu parādu atgūšanu var radīt nopietnu šķērsli brīvai maksājumu rīkojumu cirkulācijai Eiropas Savienībā, kā arī traucēt tiesiskumu; turklāt, tā kā gadījumā, ja tiesas nolēmumus nevar izpildīt, taisnīguma īstenošana ir apdraudēta kopā ar komerciālās morāles standartiem;
- D. tā kā kopumā parādu atgūšana ir liela problēma, kas ir vēl nopietnāka pārrobežu prasību gadījumā, it īpaši attiecībā uz maziem uzņēmumiem, kuru rīcībā nav specializētu advokātu vai specializētu parādu iekasēšanas dienestu un kuri bieži nonāk neapskaužamā stāvoklī, jo tiem šai problēmai ir jāatvēl personāls, mazie finanšu resursi un - galvenais - laiks tā vietā, lai nodarbotos ar produktīvām lietām;

⁽¹⁾ OV C 263 E, 16.10.2008., 655. lpp.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0637.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

- E. tā kā ir norādes uz to, ka Novēlotu maksājumu direktīva ⁽¹⁾ netiek pietiekami ievērota vai nav zināma; tā kā šai direktīvai varētu būt nozīmīga ietekme maksājumu kavēšanas vai nemaksāšanas gadījumu samazināšanā, ja tās saturu tagad atjauninātu un to atbilstīgi īstenotu;
- F. tā kā pastāv milzīgas atšķirības starp dalībvalstu līgumu un maksātspējas tiesību aktu dažādām sistēmām attiecībā uz to, kā kreditori līguma noslēgšanas brīdī var nodrošināt parādu, it īpaši izmantojot klauzulas par īpašumtiesību saglabāšanu vai citus šādus mehānismus, kurus šo atšķirību dēļ dažkārt apiet;
- G. tā kā, pieņemot Kopienas tiesību aktu par tiesas nolēmumu izpildi, tam ir jāattiecas uz visiem parādniekiem neatkarīgi no tā, vai parāds ir radies ļaunprātīgu iemeslu dēļ vai ne;
- H. tā kā problēmu ar izvairīšanos no parādu maksāšanas, parādu novēlotu maksāšanu un nemaksāšanu bieži saasina tas, ka puses nav bijušas pietiekami uzmanīgas pirms līguma noslēgšanas vai līguma noslēgšanas brīdī; tā kā ir vairāk jāuzsver nepieciešamība uzlabot informētību komercdarbības jomā un iespēja izmantot vienotā modeļa "Eiropas stila" fakultatīvas klauzulas, kas nodrošinātu, ka puses, sākot komercdarbības attiecības, šos jautājumus rūpīgi apsvērtu;
- I. tā kā Parlaments ir informēts par to, ka var rasties nopietna problēma pārrobežu lietās ar ļaunprātīgiem parādniekiem, proti, cilvēkiem, kas varētu nomaksāt parādus vai izpildīt saistības, bet to nedara, vai cilvēkiem, attiecībā uz kuriem pastāv risks, ka viņi nemaksās parādus pat tad, ja pret viņiem būs pieņemts nolēmums par piedziņu; tā kā pieredze rāda, ka šādiem cilvēkiem bieži vien pieder ievērojami īpašumi dažādās struktūrās, pilnvarotās struktūrās un ieguldījumu fondos un veiksmīgu nolēmumu izpildi nevar panākt bez nepieciešamās informācijas; tā kā bieži šādu informāciju ir nepieciešams iegūt, nebrīdinot ļaunprātīgo parādnieku, kurš bieži vien atradīsies tādā stāvoklī, lai varētu uzreiz pārvietot īpašumus uz citu valsti;
- J. tā kā Parlamentam ir arī zināms, ka atsevišķas suverēnas valstis nepilda šķīrējtiesas nolēmumus vai citu valstu tiesu nolēmumus, ko pieņem citu valstu tiesas, un tāpēc ir radušies "plēsoņu fondi", kuri iegūst šo suverēno valstu parādu par daudz zemāku cenu un pēc tam cenšas gūt peļņu no nolēmuma izpildes; tā kā labāk un taisnīgāk varētu būtu nodrošināt sākotnējiem kreditoriem līdzekļus, lai tie pašu varētu atgūt parādu;
- K. tā kā tiek apgalvots, ka ir maz valstu, kurām nepieder īpašumi ārpus valsts robežām un, ja parādniekam nav cerību panākt nolēmumu izpildi savā valstī (tikai) vai attiecīgajā valstī, vienīgais efektīvais parāda atgūšanas veids ir vērsties ārvalstu tiesās, it īpaši citu ES dalībvalstu tiesās;
- L. tā kā saskaņā ar Briseles I regulu ⁽²⁾ katrai dalībvalstij ir savi pagaidu pasākumi, kuri ir pielāgoti un pakļauti šīs valsts tiesību aktiem, un vienpusēji rīkojumi nav atzīstami un izpildāmi saskaņā ar šo regulu; tā kā rīkojumiem, kas pieņemti saskaņā ar *inter partes* procedūru un kurus saņem tiesu iestāde, ar visiem tās rīcībā esošajiem līdzekļiem tiek piešķirt līdzvērtīgs efekts;
- M. tā kā pagaidu pasākumi ietver: (i) rīkojumus informācijas izpaušanai par īpašumiem, kas var būt kļuvuši par nolēmuma izpildes pasākumu subjektu, un (ii) rīkojumus, kas aizsargā īpašumus, attiecībā uz kuriem netiek gaidīta izpildes procedūra, un (iii) arī starpposma maksājumu rīkojumus, kas nodrošina kreditoram tūlītēju maksājumu, saistībā ar kuru ir gaidāma strīda risināšana;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīva 2000/35/EK par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos (OV L 200, 8.8.2000., 35. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civiltiesās un komercietās (OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp.).

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

- N. tā kā, īstenojot pagaidu pasākumus, ir jāpiemēro tie paši nosacījumi, kādus piemēro Eiropas Kopienu Tiesa, proti, kreditoram būtu jāpārlicina tiesa, ka viņam ir pamatots prasījums pēc būtības (īstenojamas tiesības, piemēram, tiesas rīkojums vai autentisks instruments, vai pierādījums prasījumam sākotnēji šķietami pamatotā lietā - *fumus boni juris*), un būtu jāpierāda steidzamība (reāls risks, ka prasījuma izpilde var neizdoties, ja netiks īstenots pasākums (*periculum in mora*)), un tā kā šāda pasākumu īstenošanai var noteikt garantijas ķīlu;
- O. tā kā maza apmēra lietās, it īpaši gadījumos, kad tiesas izdevumi varētu būt ierobežojošs apstāklis, taisnīguma novilcināšana ir atteikšanās nodrošināt taisnīgumu, un tā kā liela apmēra lietās vislielākais šķērslis izrādās tieši informācijas trūkums; tā kā minēto iemeslu dēļ pievēršanās pasākumiem par pagaidu rīkojumiem varētu sniegt labu risinājumu abu veidu lietās;
- P. tā kā turklāt jebkura Kopienas rīcība padarīt informāciju pieejamu ir jāaplūko saistībā arī ar šāda veida gadījumiem, kuros informācijas trūkums rada lielu netaisnību; tā kā kreditors var izpildīt tiesas nolēmumu tikai tad, ja tam ir pieejama informācija par parādnieka (it īpaši ļaunprātīga parādnieka) īpašumiem, pret kuriem var vērst piedziņu, izpildot nolēmumus;
- Q. tā kā praksē šī problēma nav saistīta tikai ar lietām, kurās jau ir pieņemts nolēmums, kas nav izpildīts - tā var arī rasties, pirms prasītāji iesniedz prasības;
- R. tā kā tomēr ir ārkārtīgi būtiski nodrošināt, ka visi ierosinātie pasākumi ir samērīgi; tā kā ar tiem nav vajadzības nodrošināt to pašu rezultātu, ko var sasniegt ar pašreizējiem dalībvalstu pasākumiem, tie jāattiecinā uz pārrobežu prasībām un ir jāizvairās no nevajadzīgas un neatbilstošas saskaņošanas;
- S. tā kā ir paustas bažas par to, ka dažas no idejām par nolēmumu efektīvu izpildi Eiropas Savienībā, izmantojot parādnieku īpašumu pārredzamību, var pārkāpt pamattiesības, tostarp tiesības uz privāto dzīvi (datu aizsardzību), apdraudēt procesuālās garantijas un būt pretrunā daudzu dalībvalstu konstitucionālajām tradīcijām;
- T. tā kā jebkuriem izdarītajiem priekšlikumiem jābūt lietderīgiem izmaksu ziņā un integrētiem citās Kopienas politikas jomās, lai novērstu pasākumu nevajadzīgu dublēšanos,
1. atzinīgi vērtē minēto Komisijas 2008. gada 6. marta Zaļo grāmatu, jo tā sekmē Lisabonas stratēģijas izpildi;
 2. precizē, ka tādas informācijas trūkums, kura nepieciešama, lai piespiestu debitoru pildīt saistības, ir pretrunā kopējiem labticības un finansiālās atbildības principiem; norāda, ka zināšanu trūkums par valstu tiesību aktiem saistībā ar izpildes pasākumiem vai to neefektivitāti, var kavēt vienota iekšējā tirgus izveidi un radīt nepamatotas izmaksas;
 3. norāda, ka novēloti vai nesamaksāti maksājumi un parādu atgūšanas problēma kaitē kreditoru uzņēmējdarbības un kredītu patērētāju interesēm, mazina uzticēšanos iekšējam tirgum un kavē tiesvedību;
 4. atbalsta integrētu un efektīvu stratēģiju, kuras pamatā ir "labākas tiesību aktu izstrādes" principi, un uzskata, ka kredītu atgūšanas mērķis jāsasniedz, nodrošinot, ka nebūs diskriminācijas, jutīgu datu aizsardzību un tiesiskās garantijas, izmantojot samērīgus pasākumus, kas nodrošina vajadzīgo pārredzamību un ievērojami samazina izskatīšanas un pārvaldības izmaksas;
 5. uzstāj, ka kreditoriem jābūt iespējai piekļūt ne tikai publiski pieejamai informācijai, bet – atbildīgās iestādes pārraudzībā vai ar tās starpniecību un vienkāršā veidā visā iekšējā tirgū - arī tiem datiem, kas nepieciešami izpildes procedūras uzsākšanai un parāda atgūšanai;

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

6. piekrīt Komisijai, ka pārrobežu parādu atgūšana ar tiesas nolēmumu izpildi ir liela iekšējā tirgus problēma, taču uzskata, ka pie Komisijas izvirzītajiem risinājumiem ir vēl jāturpina strādāt, lai tie varētu pienācīgi atrisināt vislielāko problēmu, proti, cīnīties ar ļaunprātīgiem parādniekiem;

Priekšlikums izstrādāt rokasgrāmatu par dalībvalstu tiesību aktiem un praksi izpildes jomā

7. konstatē, ka šādas rokasgrāmatas izstrāde un satura atjaunināšana var būt darbietilpīga un dārga, un cilvēkiem, kas mēģina atgūt parādu, var būt vieglāk, ja pastāv viens režīms, un ka vairumā gadījumu kreditoriem būs jālūdz padoms juristiem attiecīgo valstu jurisdikcijā; tomēr uzskata, ka gadījumos, kad pārrobežu nolēmumu izpildes režīms nav funkcionāls, noderīga var būt vienkāršotāka versija;

8. ir cieši pārliecināts, ka ārvalstu juristu sarakstu publicēšana, izmantojot iekšējā tirgus tiesības saskaņā ar Direktīvu 77/249/EEK ⁽¹⁾ un 98/5/EK ⁽²⁾, būtu noderīga; norāda, ka Komisijas tīmekļa vietnē varētu iekļaut saiti uz šādiem dalībvalstu direktorijiem un ka šie direktoriji varētu būt papildinājums rokasgrāmatai;

Publiskos reģistros pieejamās informācijas paplašināšana un piekļuves uzlabošana tai

9. pauž iebildumus pret nepamatotas, nediskriminējošas un patvaļīgas piekļuves nodrošināšanu visu veidu datiem par iedzīvotājiem un sociālo nodrošinājumu, kā arī nodokļu reģistriem, taču atbalsta atbilstošu un samērīgu shēmu, kas nodrošina nolēmumu efektīvu izpildi Eiropas Savienībā;

10. apgalvo, ka atbilstoša piekļuve iedzīvotāju reģistriem (kur tādi ir) var būt noderīga, lai atrastu ļaunprātīgas privātās personas, kas nemaksā uzturlīdzekļus vai neatmaksā personīgos aizņēmumus, un lai novērstu reģistru ļaunprātīgu izmantošanu;

11. uzskata – neraugoties uz to, ka atsevišķās jurisdikcijās uzlabota piekļuve sociālā nodrošinājuma un nodokļu reģistriem ir bijusi veiksmīga jauninājums, ir arī jāievieš noteikumi par datu aizsardzību un konfidencialitāti; norāda, ka tas ir arī jutīgs jautājums sabiedrībā; turklāt norāda, ka var arī rasties tiesiskas problēmas, izmantojot informāciju citam nolūkam nekā tam, kuram informācija tika apkopota;

12. turklāt konstatē, ka nodokļu deklarāciju un sociālā nodrošinājuma ieraksti daudzās dalībvalstīs ir konfidenciali un ka ideja par šādu reģistru, ņemot vērā visus tā riskus saistībā ar ierakstu mainīšanu, šajā gadījumā nebūtu vēlama un tiktu uzskatīta par izpildvaras ļaunprātīgu izmantošanu;

13. apgalvo – ja priekšlikums būtu nesamērīgs ar konkrēto mērķi, to varētu ļaunprātīgi izmantot un tas varētu izraisīt tiesību uz privāto dzīvi pārkāpumus;

Informācijas apmaiņa starp izpildiestādēm

14. uzskata, ka ideju par uzlabotu sadarbību starp valsts izpildiestādēm var būt vērts izpētīt pamatīgāk, taču norāda, ka visās dalībvalstīs šādu iestāžu nav;

Parādnieku deklarācija

15. uzskata, ka parādnieku deklarācija var būt noderīga nolēmumu izpildes procedūras sastāvdaļa, turklāt šo procedūru var atbalstīt ar sankcijām saskaņā ar valsts tiesību aktiem;

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 77/249/EEK (1977. gada 22. marts) par pasākumiem, kas palīdz advokātiem sekmīgi īstenot brīvību sniegt pakalpojumus (OV L 78, 26.3.1977., 17. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/5/EK (1998. gada 16. februāris) par pasākumiem, lai atvieglotu advokāta profesijas pastāvīgu praktizēšanu dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā iegūta kvalifikācija (OV L 77, 14.3.1998., 36. lpp.).

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

16. uzskata, ka šajā jomā Kopienai nav nepieciešams rīkoties, ja vien netiek pierādīts, ka dalībvalstīs pastāvošie instrumenti ir neefektīvi;

Citi pasākumi

17. ierosina apsvērt ideju ieviest pagaidu Kopienas pasākumu papildus dalībvalstu tiesu pasākumiem; uzskata, ka tas varētu notikt vienkāršas, elastīgas procedūras veidā, kuru varētu pieņemt visā Eiropas Savienībā, tādējādi novēršot novilcināšanu un nevajadzīgus izdevumus; uzskata, ka tas arī būtu efektīvi un taisnīgi attiecībā pret trešām personām;

18. ierosina, ka šādu pasākumu varētu piemērot arī prasījumiem saistībā ar šķērējtiesas procedūru, kā arī ņemt vērā sakarā ar gaidāmo Briseles I regulas pārskatīšanu;

19. aicina Komisiju risināt šo jautājumu prioritārā kārtā un (a) detalizēti izvērtēt šo problēmu, (b) izpētīt, cik lielā mērā iespējams īstenot iespējamo Kopienas instrumentu, un (c) novērtēt ietekmi iespējamiem Kopienas tiesību aizsardzības līdzekļiem, kas attiecas uz pārobežu gadījumiem; uzskata, ka Komisijai, veicot novērtējumu, ir arī jānosaka un pietiekami jāpamato jebkura ierosinātā Kopienas instrumenta atbilstošais juridiskais pamats, un tam jāattiecas tikai uz pārobežu jautājumiem un jāpapildina, nevis jākavē vienas valsts aizsardzības līdzekļu piemērošana šajā jomā;

20. mudina Komisiju pilnībā ņemt vērā pirms līguma noslēgšanas un līguma noslēgšanas laikā īstenotos pasākumus, kuri varētu būt saistīti ar vienotā modeļa un jebkura papildu no šā paša modeļa izrietoša instrumenta izstrādi, lai nodrošinātu, ka Eiropas pārobežu līgumu puses, slēdzot līgumu, ņemtu vērā maksājumu kavēšanas un nemaksāšanas aspektu;

21. ļoti gaida Novēlotu maksājumu direktīvas pārskatīšanu un mudina Komisiju to darīt pēc iespējas drīzāk, ņemot vērā pašreizējo ekonomisko klimatu;

22. ierosina veikt pētījumu par dalībvalstu atšķirīgajām tiesiskajām pieejām attiecībā uz īpašumtiesību saglabāšanu un uz citiem līdzīgiem mehānismiem, lai nodrošinātu to abpusēju atzīšanu;

23. ierosina, lai pusei, kuras īpašuma tiesības ir atzītas ar tiesas spriedumu, tiktu nodrošināta iespēja šīs tiesības īstenot atbilstīgi tādiem pašiem nosacījumiem, kādi attiecas uz pusi, no kuras tās atgūst.

*

* *

24. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

2008. gada ziņojums par Lūgumrakstu komitejas darbību

P6_TA(2009)0239

**Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa rezolūcija par Lūgumrakstu komitejas apspriedēm
2008. parlamentārajā gadā (2008/2301 (INI))**

(2010/C 184 E/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā tā iepriekšējās rezolūcijas par Lūgumrakstu komitejas apspriedēm,
 - ņemot vērā Komitejas veikto 2008. gada faktu vākšanas misiju Rumānijā, Bulgārijā un Francijā rezultātus, kā arī Komitejas apstiprinātos attiecīgos ziņojumus un ieteikumus,
 - ņemot vērā EK dibināšanas līguma 21. un 194. pantu, kas visiem Savienības pilsoņiem un rezidentiem nodrošina tiesības iesniegt lūgumrakstu Eiropas Parlamentam,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu un 192. panta 6. punktu,
 - ņemot vērā Lūgumrakstu komitejas ziņojumu (A6-0232/2009),
- A. atzīstot, cik nozīmīgs ir lūgumrakstu iesniegšanas process un tā īpašās iezīmes, kas atbildīgajai komitejai ļauj meklēt risinājumus un izskaidrojumus ES pilsoņiem, kas iesniedz lūgumrakstus Parlamentam;
- B. ņemot vērā to, ka pieaug to ES pilsoņu skaits, kuri iesniedz lūgumrakstus Parlamentam, kā arī Lūgumrakstu komitejas centienus paātrināt tās procedūras, lai sniegtu kvalitatīvākus pakalpojumus pilsoņiem, kas lūdz tās palīdzību;
- C. tā kā Parlamenta iestādēm vēl jāīsteno vairāki 2007. gada ikgadējā ziņojumā pieņemtie ieteikumi, piemēram, aicinājums steidzami uzlabot Parlamenta Lūgumrakstu komitejas administratīvos resursus, tostarp lingvistiskās un juridiskās zināšanas, lai palielinātu Parlamenta spēju veikt neatkarīgu tam adresēto lūgumrakstu izmeklēšanu, piemēram, veidot ciešāku sadarbību ar SOLVIT saistībā ar lūgumrakstiem un sūdzībām par iekšējo tirgu un izveidot kopēju ES portālu Eiropas pilsoņiem;
- D. ņemot vērā, ka, lai arī Savienības struktūras un politikas attīstībā šajā posmā ir bijis ievērojams progress, pilsoņi joprojām tieši apzinās Savienības politiku un programmu piemērošanas daudzos trūkumus, jo tie tieši ietekmē pilsoņus, un tā kā šādi trūkumi ir saņemto lūgumrakstu biežs temats;
- E. tā kā pēc “pilsoņu iniciatīvas” ieviešanas saskaņā ar Lisabonas līgumu sabiedrības līdzdalība Eiropas Savienības aktivitātēs un darbā kļūs vēl plašāka;
- F. tā kā Parlaments rezultātā ir atbildīgs par to, lai dalībvalstis labāk piemērotu Kopienas tiesību aktus ES pilsoņu un rezidentu interesēs, un tādējādi arī par sadarbību ar dalībvalstīm šā mērķa sasniegšanā;
- G. tā kā daudzas dalībvalstis tomēr nevēlas aktīvi sadarboties ar atbildīgo komiteju, kas sevišķi izpaužas kā komitejas sanāksmju neapmeklēšana, un tā kā tas norāda uz lojālas sadarbības trūkumu ar šo institūciju;

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

- H. tā kā nevēlēšanās aktīvi un savlaicīgi sadarboties ar atbildīgo komiteju Kopienas tiesību pareizas piemērošanas interesēs izraisa šaubas par attiecīgās dalībvalsts vēlmi un nodomu pareizi piemērot ES politikas un mērķus un līdz ar to pakļauj varas iestādes Līgumu noteikumos paredzētajām sankcijām un sodiem, kā arī sabiedrības kritikai;
- I. atzīstot, ka daudzām dalībvalstīm tomēr ir labs sadarbības līmenis un tās tiešām strādā kopā ar Parlamentu, lai reaģētu uz pilsoņu bažām, kas izteiktas, izmantojot lūgumrakstu iesniegšanas procesu;
- J. atzīstot Komisijas dienestu sniegto konstruktīvo ieguldījumu lūgumrakstu iesniegšanas procesā, pēc atbildīgās komitejas lūguma regulāri veicot daudzu saņemto lūgumrakstu iepriekšēju novērtējumu;
- K. tā kā šādu sadarbību varētu un vajadzētu vēl vairāk palielināt, īpaši attiecībā uz EK dibināšanas līguma 226. un 228. pantā minētajām procedūrām pienācīgi pamatotos gadījumos;
- L. tā kā Parlaments uzskata, ka būtu likumīgi izmantot tā EK līguma 230. pantā noteiktās pilnvaras, ja apstiprinājies, ka tas ir nepieciešams, lai novērstu lūgumraksta izskatīšanas laikā konstatētu būtisku Kopienas tiesību aktu pārkāpumu, un ja, kaut arī ir bijuši centieni to novērst, turpinātu pastāvēt būtiska Parlamenta un Komisijas interpretācijas atšķirība attiecībā uz veicamajiem pasākumiem saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, lai attiecīgajā gadījumā aizsargātu pilsoņu tiesības;
- M. tā kā pārkāpuma procedūra neparedz tiesību aizsardzības līdzekli lūgumraksta iesniedzējam, pat ja Eiropas Kopienas Tiesa dalībvalstij liek grozīt tās tiesību aktus tā, lai tie atbilstu ES normatīvajiem aktiem;
- N. tā kā nespēja tieši nodrošināt ārpustiesas tiesību aizsardzības līdzekli Savienības pilsoņiem, kas ir bijuši vai joprojām ir ES tiesību aktu nepareizas piemērošanas upuri, ir būtiska netaisnība, kas ES iestādēm un īpaši Parlamentam ir jāpārdomā sīkāk;
- O. tā kā saskaņā ar EK līguma 230. pantu Parlamentam ir tiesības iesniegt prasības Eiropas Kopienas Tiesā ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādi ir Padomei un Komisijai, un tā kā saskaņā ar Līguma 201. pantu Parlaments ir pilnvarots uzraudzīt Komisijas darbības, tādējādi iegūstot savā rīcībā kā juridiskos, tā arī politiskos instrumentus, kas nepieciešami, lai efektīvāk reaģētu uz pilsoņu pamatotajām bažām;
- P. tā kā Parlamentam, lai veicinātu prasību izskatīšanu Eiropas Kopienas Tiesā gadījumos, kad ir apdraudētas lūgumrakstu iesniedzēju tiesības, būtu jāpārskata tā procedūras, sevišķi Reglamenta 121. pantā noteiktā procedūra;
- Q. atgādinot, ka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 6. pantu Eiropas Savienība ir dibināta, ievērojot brīvības, demokrātijas, cilvēktiesību un pamatbrīvību respektēšanas principu un tiesiskuma principu, kuri ir arī Kopenhāgenas kritēriju, kas jāievēro, lai pievienotos ES, pamatelements, un tā kā Līguma par Eiropas Savienību 7. pantā ir noteiktas īpašas procedūras, ko var uzsākt, ja dalībvalsts vairākkārt būtiski pārkāpj iepriekš minētos principus vai ja pastāv droša šādu pārkāpumu varbūtība;
- R. ņemot vērā rezolūciju priekšlikumus, ko saskaņā ar Parlamenta Reglamenta 192. panta 1. punktu, pamatojoties uz lūgumrakstiem, kas tika saņemti par *Nord Stream* gāzes vada zem Baltijas jūras ietekmi un par maldinošu uzzīņu sniedzējiem, iesniedza plenārsēdē 2008. gadā un ko pieņēma ar lielu vairākumu deputātu balsu;
- S. tā kā pieaugošo energoapgādes drošības problēmu dēļ tiek īstenoti dabasgāzes, kā arī sašķidrinātās dabasgāzes cauruļvadu būvniecības projekti, tostarp projekti, kuriem steigas dēļ netiek veikta atbilstīga risku un alternatīvu izvērtēšana, attiecībā uz kuriem lūgumrakstu iesniedzēji ir pauduši bažas par to, ka nepietiekami ir izvērtēti iespējamie būtiskie apdraudējumi videi, cilvēka veselībai un drošībai, jo īpaši attiecībā uz projektiem Baltijas jūrā, Velsā un Īrijā;

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

- T. tā kā, pamatojoties uz izskatītajiem lūgumrakstiem, ir acīmredzams, ka grozītās Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvas 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu ⁽¹⁾ pielikumos minēto projektu saraksti neietver vairākas būtiskas iekārtas un darbības, kuras sāka izmantot pēc jaunāko grozījumu izdarīšanas pielikumos, piemēram, gāzes pārstrādes un biodīzeļdegvielas iekārtas;
- U. tā kā daudzi lūgumraksti par *Natura 2000* tīklu joprojām liecina par to, ka bioloģiskās daudzveidības samazināšanās ir būtiska Eiropas Savienības problēma un ka Dzīvotņu direktīva ⁽²⁾ un Putnu direktīva ⁽³⁾ ir būtiski un neaizstājami instrumenti ES mērķa — novērst bioloģiskās daudzveidības samazināšanos līdz 2010. gadam — sasniegšanai;
- V. tā kā, izskatot lūgumrakstus, ir arī konstatēts, ka pietiekamu saldūdens avotu trūkumu bieži vien veicina citi faktori, piemēram, pieaugošs ūdens pieprasījums pārlieku intensīvas urbanizācijas un atpūtas projektu īstenošanas dēļ, neatbilstīga infrastruktūras uzturēšana un noplūdes likvidēšana, intensīva ūdens izmantošana rūpnieciskajā lauksaimniecībā un cenu politika, kas neveicina ilgtspējīgu ūdens izmantošanu;
- W. ņemot vērā Lūgumrakstu komitejas ieteikumus pēc vizītes uz *Fos-sur-Mer*, Kipru un Rumāniju;
- X. ņemot vērā Lūgumrakstu komitejas paustās bažas par atsevišķiem infrastruktūras projektiem Rila kalnos Bulgārijā, kas tika novēroti fakti vākšanas misijā 2008. gadā;
- Y. tā kā Apvienotās Karalistes parlamentārais un veselības aprūpes ombuds *Ann Abraham* uzrunāja komiteju 2008. gada decembrī un iesniedza savus četru gadu ilgajā periodā izstrādātos atzinumus, bet attiecīgo Apvienotās Karalistes 2009. gada janvāra atbildi, kurā iekļautas norādes par iespējamām gratifikācijām neproporcionāli cietušajiem, nevar uzskatīt par pienācīgu atbildību daudzajiem plūdos cietušajiem;
- Z. atzīstot veiksmīgo un konstruktīvo sadarbību ar Eiropas ombudu 2008. gadā, Lūgumrakstu komitejas atbalstu tā ieteikumiem, kas izteikti tā 2007. gada ziņojumā un tā īpašajos ziņojumos par sūdzībām Nr. 1487/2005 un Nr. 3453/2005 par valodu lietojumu Padomē un Komisijā, attiecīgi piemērojot pārkāpuma procedūru, un atzinīgi vērtējot Parlamenta apstiprinātos ombuda nolikuma grozījumus;
- AA. tā kā 2008. gadā Lūgumrakstu komiteja saņēma 1 886 lūgumrakstus, no kuriem 1 065 tika atzīti par pieņemamiem, bet 821 tika atzīti par nepieņemamiem; tā kā kopš 2007. gada sākuma ievērojami ir pieaudzis tādu lūgumrakstu skaits, kas neatbilst Reglamenta 191. panta 1. punkta noteikumiem;

1. atzinīgi vērtē lūgumrakstu iesniedzēju iesaistīšanos un ieguldījumu katrā Lūgumrakstu komitejas sanāksmē, kas veicina tiešu un atvērtu dialogu ar Eiropas Parlamenta pārstāvjiem, un turpina iedrošināt individuālus Savienības pilsoņus un kopienu apvienības nākt klajā ar problēmām, kas saistītas ar Eiropas Savienības darbības jomu un kas tos tieši ietekmē, un uzskata, ka šis process ļauj Parlamentam kā iestādei īstenot nozīmīgu lomu Kopienas tiesību aktu piemērošanas uzraudzībā dalībvalstīs un labāk aizsargāt un veicināt visu Savienības pilsoņu pamattiesības, kas noteiktas Līgumā par Eiropas Savienību;

⁽¹⁾ OV L 175, 5.7.1985., 40. lpp.

⁽²⁾ Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas floras un faunas aizsardzību (OV L 206, 22.07.1992., 7. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīva 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 103, 25.04.1979., 1. lpp.).

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

2. mudina dalībvalstu un reģionālos parlamentus kā Eiropas Savienības pilsoņu pārstāvjus saglabāt piesardzību attiecībā uz to, kā dalībvalstis piemēro Līgumus un ES tiesību aktus, jo sevišķi attiecībā uz vides jautājumiem, sociālajām un darba tiesībām, personu, preču un pakalpojumu brīvu kustību, finanšu pakalpojumiem, pilsoņu pamattiesībām, ieskaitot tiesības uz likumīgi iegūtu īpašumu, profesionālās kvalifikācijas atzīšanu un visāda veida diskrimināciju, un aicina ES iestādes efektīvi komunicēt ar pilsoņiem, lai nodrošinātu viņu informētību par dalībvalstu un vietējo iestāžu tiesībām un pienākumiem;
3. uzsver, ka saskaņā ar subsidiaritātes principu Parlaments nevar atzīt par pieņemamiem tādas lūgumrakstus, kuru iesniedzēji cenšas pārsūdzēt dalībvalsts atbildīgās iestādes vai tiesas lēmumus, un ka informācija par ietekmi skaidrā un saprotamā veidā ir jāpaziņo lūgumrakstu iesniedzējiem; turklāt uzsver, ka, lai sūdzības varētu atzīt par pieņemamām, tām ir jāatbilst Eiropas Parlamenta Reglamenta 191. panta 1. punkta noteikumiem;
4. aicina saprātīgā termiņā īstenot 2007. gada ziņojumā pieņemtos ieteikumus, kas vēl nav īstenoti;
5. aicina Eiropas Komisiju, visas dalībvalstis un to valsts, reģionālās un pašvaldības institūcijas, kā arī to pastāvīgās pārstāvniecības pilnībā sadarboties ar Eiropas Parlamenta atbildīgo komiteju, kad tiek izmeklēti lūgumrakstos minētie apgalvojumi un priekšlikumi, un darīt to lojāli, konstruktīvi un orientējoties uz lūgumrakstu iesniegšanas procesā radušos jautājumu atrisināšanu;
6. pieprasa, lai Eiropas Parlamenta, Komisijas un Padomes atbildīgās iestādes pilnībā pārskatītu iespējamās procedūras Savienības pilsoņu tiesību aizsardzības nodrošināšanai un lai tiktu apspriests jauns iestāžu nolīgums, kas noteiktu lielākas pilnvaras izmeklēšanas komitejām, ar mērķi vēl vairāk nostiprināt Savienības pilsoņu tiesības;
7. uzskata, ka šāda pārskatīšana papildinātu Lisabonas Līguma eventuālo īstenošanu, nodrošinot papildu drošības pasākumus, kas balstīti uz Savienības pilsoņu un ES iestāžu deklarētajām tiesībām un pienākumiem;
8. atgādina, ka Eiropas Parlaments 2004. gada 20. aprīļa rezolūcijā par Komisijas paziņojumu par Līguma par Eiropas Savienību 7. pantu ⁽¹⁾, ir uzsvēris, ka Savienības pamatvērtību ievērošana un veicināšana un demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību aizsardzība galvenokārt ir Parlamenta kā tieši vēlētas institūcijas, kas pārstāv Eiropas pilsoņus, kompetencē un ka Eiropas Parlaments uzskatīja, ka "iespējamās nepieciešamības pēc sankcijām ignorēšana rada iespaidu, ka Savienība nav gatava vai nevēlas izmantot visus tās rīcībā esošos līdzekļus tās vērtību aizsardzībai";
9. atkārtoti aicina Komisiju nodrošināt lūgumrakstu iesniegšanas procesa lielāku atzīšanu un nozīmi, īpaši ņemot vērā pārkāpuma procedūru piemērošanu un prasību tieši un oficiāli informēt Lūgumrakstu komiteju gadījumos, kad tiek pieņemts lēmums ierosināt lietu saskaņā ar 226. un/vai 228. pantu, kas attiecas uz dažādos lūgumrakstos minētajiem jautājumiem;
10. atgādina, ka Parlaments uzskata, ka apgalvojumi par būtiskiem Eiropas Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem, ko Lūgumrakstu komiteja lūgumrakstu izskatīšanas laikā ir atzinusi par pamatotiem, bet kurus iesaistītās dalībvalstis ir atteikušās atzīt un kuri, iespējams, veidos precedentu valsts līmenī, būtu jāizskata Eiropas Kopienas Tiesai, lai nodrošinātu saskaņotību un konsekveni attiecībā uz Eiropas Kopienas tiesību aktiem un iekšējā tirgus pastāvēšanu ⁽²⁾;

⁽¹⁾ OV C 104 E, 30. 4.2004., 408. lpp.

⁽²⁾ Sk. Eiropas Parlamenta 2005. gada 9. marta rezolūciju par Lūgumrakstu komitejas apspriedēm 2003.-2004. parlamentārā gada laikā (OV C 320E, 15.12.2005., 161. lpp.).

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

11. atzīst, ka pārkāpumu procedūra, pat ja tā ir veiksmīgi īstenota, var nedot tūlītēju rezultātu atsevišķu lūgumrakstu iesniedzēju minētām īpašajām problēmām un ka tas bieži vien apdraud sabiedrības ticību ES iestāžu spējai piepildīt viņu cerības;

12. uzskata, ka, ņemot vērā skaidrās norādes attiecībā uz to, ka līdz 2010. gadam nav iespējams pārtraukt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos ES, ir jāveic steidzami pasākumi, lai nodrošinātu efektīvāku Dzīvotņu direktīvas un Putnu direktīvas piemērošanu, un aicina Komisiju darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu direktīvu piemērošanu dalībvalstīs atbilstoši šim mērķim;

13. aicina Komisiju, sadarbojoties ar Parlamentu, norādīt dalībvalstīm, cik nozīmīga ir tālredzīga plānošana, jo īpaši plānu apstiprināšana, palīdzot novērst iespējamās Kopienas to tiesību aktu pārkāpumus, kas ir pieņemti, bet nav stājušies spēkā;

14. atzīst, ka reizēm nav iespējams rast risinājumu lūgumrakstu iesniedzēju sūdzībām spēkā esošo Kopienas tiesību aktu nepilnību dēļ;

15. pauž bažas par lielo šai komitejai iesniegto lūgumrakstu skaitu par tiesību balsot pašvaldību vēlēšanās piešķiršanu Latvijā dzīvojošajiem "nepilsoņiem"; atgādina, ka Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) Cilvēktiesību komiteja, ANO Rasu diskriminācijas izskaušanas komiteja, Eiropas Padomes Parlamentārā asambleja, Eiropas Padomes Vietējo un reģionālo varu kongress, Eiropas Padomes komisārs cilvēktiesību jautājumos, Eiropas Komisija pret rasismu un neiecietību un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas Parlamentārā asambleja ir ieteikuši, ka vajadzētu atļaut nepilsoņiem piedalīties pašvaldību vēlēšanās; mudina Eiropas Komisiju cieši uzraudzīt un veicināt Latvijas "nepilsoņu", no kuriem daudzi ir dzimuši Latvijā, statusa noregulēšanu;

16. konstatē, ka daudzi Eiropas Parlamentam iesniegtie privātpersonu un asociāciju lūgumraksti lielā mērā attiecas uz jautājumiem, kas nav saistīti ar Kopienas tiesību pārkāpumiem, un tādēļ būtu risināmi, izmantojot visus attiecīgās dalībvalstīs pieejamos tiesiskās aizsardzības līdzekļus, turklāt konstatē, ka pēc tam, kad ir veikti visi iespējamie pasākumi dalībvalstu līmenī, ir iespējams vērsties atbilstīgajā pārsūdzības iestādē — Eiropas Cilvēktiesību tiesā;

17. konstatē, ka lūgumraksts par vienotu mītnes vietu, kam pievienoti 1 500 000 miljoni parakstu un kurā pieprasīts izveidot Eiropas Parlamenta darbavietu vienā vietā, joprojām nav pilnībā izskatīts; iesaka Lūgumrakstu komitejai nākamajā pilnvaru termiņā noteikt šo jautājumu par prioritāru;

18. tādēļ aicina atbildīgās likumdošanas komitejas ņemt vērā Lūgumrakstu komitejas ik pa laikam piedāvātos priekšlikumus vai ieteikumus attiecībā uz to, kā dalībvalstis piemēro konkrētus ES tiesību aktus, un orientēties uz iespējamu revīziju vai turpmāku izmeklēšanu;

19. atgādina par Parlamenta pieprasījumu Komisijai uzlabot 2006. gada 12. decembra Direktīvas 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu piemērošanas uzraudzību attiecībā uz uzzīņu sabiedrību maldinošo darbību ⁽¹⁾ un ziņot Parlamentam par Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem ⁽²⁾, darbības jomas paplašināšanas pamatotību un iespējamām sekām, jo īpaši aizstājot vārdu "patērētājs" ar vārdiem "komercdarbības prakses objekts";

20. atbalsta ombuda aicinājumu Padomei paplašināt valodu izvēles iespējas tās prezidentūru mājaslapās, iekļaujot visplašāk lietotās valodas Eiropas Savienībā, lai nodrošinātu pilsoņiem tiešu piekļuvi informācijai par Padomes prezidentūru darbību; šai sakarībā atsaucas uz Francijas prezidentūru Padomē, kas publicēja tās oficiālo mājaslapu saskaņā ar ombuda ieteikumiem;

⁽¹⁾ OV L 376, 27.12.2006., 21. lpp.

⁽²⁾ OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

21. atbalsta ombuda aicinājumu Komisijai izskatīt pilsoņu sūdzības saistībā ar Darba laika direktīvas⁽¹⁾ piemērošanu saskaņā ar labas pārvaldības principiem attiecībā uz Komisijas rīcības brīvību ierosināt pārkāpuma procedūras;
22. atzinīgi vērtē konstruktīvo sadarbību starp ombudu un ES, kas balstīta uz atbilstīgu institucionālo sistēmu; atbalsta ombuda vairākkārtēju aicinājumu izstrādāt vienotu visu ES iestāžu un struktūrvienību pārvaldes darbinieku uzvedības kodeksu, kā Parlaments to apstiprinājis 2001. gada 6. septembra rezolūcijā par ombuda īpašo ziņojumu Eiropas Parlamentam par izmeklēšanas pēc savas iniciatīvas veikšanu par Labas administratīvās prakses kodeksa esamību un publisko pieejamību dažādās Eiropas Kopienas iestādēs un struktūrvienībās⁽²⁾; uzskata, ka ombudam, Komisijai un Parlamentam būtu jāizveido kopējs ES portāls ES iestādēm adresētu sūdzību iesniegšanai;
23. mudina visas iesaistītās puses piemērot ANO Drošības padomes Rezolūciju 550(1984) saistībā ar Kipras jautājumu, kas nodrošinātu īpašumu pilnīgu atgriešanu tā likumīgajiem īpašniekiem Varošanas pilsētā; ierosina — ja līdz 2009. gada beigām netiek gūti uzskatāmi rezultāti, atbildīgā komiteja var apsvērt iespēju iesniegt jautājumu par *Famagusta* lūgumraksta iesniedzēju prasībām izskatīšanai plenārsesijā;
24. aicina Rumānijas iestādes veikt pasākumus, lai saglabātu un aizsargātu Rumānijas kultūras un arhitektūras mantojumu saskaņā ar EK līguma 151. pantu, atsaucoties uz Parlamenta 2007. gada 11. oktobra deklarāciju par nepieciešamību veikt pasākumus, lai aizsargātu apdraudētu vēstures un arhitektūras pieminekli — Svētā Jāzepa Romas katoļu katedrāli Bukarestē (Rumānijā)⁽³⁾; attiecībā uz problēmām saistībā ar komunistu režīma laikā konfiscēta īpašuma atgūšanu norāda, ka saskaņā ar EK līguma 295. pantu īpašumtiesību jautājumi ir dalībvalstu kompetencē;
25. aicina Francijas iestādes veikt epidemioloģisko novērtējumu, lai noteiktu ietekmi uz *Fos-Berre* tuvumā esošo teritoriju, kas atrodas pašlaik būvētās *Fos-sur-Mer* atkritumu sadedzināšanas iekārtas tiešā tuvumā; atzīst, ka Padomes 1999. gada 22. aprīļa Direktīva 1999/30/EK par robežvērtību noteikšanu sēra dioksīda, slāpekļa dioksīda un slāpekļa oksīdu, makrodaļiņu un svina koncentrācijai apkārtējā gaisā⁽⁴⁾ neaizliedz būvēt atkritumu sadedzināšanas iekārtu vietā, kur jau ir vērojams gaisa piesārņojums, bet norāda, ka saskaņā ar Direktīvu 1999/30/EK un Padomes 1996. gada 27. septembra Direktīvu 96/62/EK par apkārtējā gaisa kvalitātes novērtēšanu un pārvaldību⁽⁵⁾ ir jāveic pasākumi, lai nodrošinātu atbilstību Eiropas gaisa piesārņojuma standartiem;
26. atgādina Lūgumrakstu komitejas 2007. gada ziņojumā sniegtos ieteikumus attiecībā uz lūgumrakstu izskatīšanas administratīvo procedūru pārskatīšanu, piemēram, attiecībā uz lūgumrakstu reģistrācijas pienākuma nodošanu Lūgumrakstu komitejas sekretariātam, ciešākas sadarbības ar SOLVIT veicināšanu, lūgumrakstu datubāzes uzlabošanu, ES portāla Eiropas pilsoņiem izveidi u. c.; atzinīgi vērtē Komitejas locekļu izstrādāto lūgumrakstu izskatīšanas labas prakses kodeksu, kas varētu stāties spēkā nākamā Parlamenta pilnvaru termiņa sākumā;
27. uzdod komitejas priekšsēdētājam pārsūtīt šo rezolūciju un Lūgumrakstu komitejas ziņojumu Padomei, Komisijai, Eiropas ombudam, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, to lūgumrakstu komitejām un valstu ombudiem vai līdzīgām atbildīgajām iestādēm.

(1) Padomes 1993. gada 23. novembra Direktīva 93/104/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV L 307, 13.12.1993., 18. lpp.).

(2) OV C 72 E, 21. 3.2002., 331. lpp.

(3) OV C 227 E, 4.9.2008., 162. lpp.

(4) OV L 163, 29.6.1999., 41. lpp.

(5) OV L 296, 21.11.1996., 55. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

Integrētā pieeja dzimumu līdztiesībai komiteju un delegāciju darbā

P6_TA(2009)0240

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa rezolūcija par integrēto pieeju dzimumu līdztiesībai komiteju un delegāciju darbā (2008/2245(INI))

(2010/C 184 E/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK līguma 2. pantu, 3. panta 2. punktu, 13. pantu un 141. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju, pārskatīto Eiropas Sociālo hartu un Eiropas Cilvēktiesību tiesas praksi,
 - ņemot vērā Eiropas Padomes Cilvēktiesību un juridisko lietu ģenerāldirektorāta darbu un jo īpaši tā Dzimumu līdztiesības vadības komitejas darbu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Direktīvu 2002/73/EK, ar kuru groza Padomes Direktīvu 76/207/EEK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2003. gada 13. marta rezolūciju par integrēto pieeju dzimumu līdztiesībai ("*gender mainstreaming*") Eiropas Parlamentā ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 18. janvāra rezolūciju par integrēto pieeju dzimumu līdztiesībai komiteju darbā ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu (A6-0198/2009),
- A. tā kā dzimumu līdztiesība ir Kopienas tiesību būtisks princips un saskaņā ar Līguma 2. pantu tas ir viens no Kopienas uzdevumiem;
- B. tā kā ar Līguma 3. panta 2. punktu ievieš integrēto pieeju dzimumu līdztiesībai, nosakot, ka visās savās darbībās Kopiena tiecas novērst nevienlīdzības izpausmes un sekmēt dzimumu līdztiesību;
- C. tā kā deputāšu skaits Parlamentā ir pastāvīgi pieaudzis — no 17,5 % 1979. gadā līdz 31,08 % 2009. gadā;
- D. ņemot vērā to deputāšu nelielo skaitu, kuras Parlamenta struktūrvienībās ieņem augstus amatus (piemēram, komiteju vai delegāciju priekšsēdētājas vai locekles);

⁽¹⁾ OV L 269, 5.10.2002., 15. lpp.

⁽²⁾ OV C 61 E, 10.3.2004., 384. lpp.

⁽³⁾ OV C 244 E, 18.10.2007., 225. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

- E. tā kā Parlamenta iekšējās un ārējās politikas virzienu ģenerāldirektorātos sievietes ir nepietiekami pārstāvētas un viņu skaits veido attiecīgi 66,5 % un 66 % no personāla, lai gan pēdējos gados iekšējās politikas ģenerāldirektorātā ir gūti ievērojami panākumi, par kuriem ir saņemta "Atzinība par līdztiesību 2007. gadā — paraugprakse" gan par tādas darba vides veidošanu, kurā tiek veicināta līdztiesība un integrētā pieeja dzimumu līdztiesībai, kā arī par sieviešu skaita ievērojamo pieaugumu vadošajos amatos (kopš 2005. gada to sieviešu skaits, kuras ieņem nodaļu vadītāju amatus, pieaudzis no 5 % līdz 30 %);
- F. tā kā lielākā daļa Parlamenta komiteju kopumā pievērš zināmu nozīmi integrētajai pieejai dzimumu līdztiesībai (piemēram, saistībā ar likumdošanas darbu, iestāžu sadarbību ar Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteju vai rīcības plāna izstrādi dzimumu līdztiesības jomā), savukārt neliela daļa komiteju par to interesējas reti vai neinteresējas nemaz;
- G. tā kā tīkla darbība, kurš atbild par integrēto pieeju dzimumu līdztiesībai Parlamenta komitejās un kurā iesaistīti deputāti un sekretariāta darbinieki, līdz šim nav devusi paredzētos rezultātus;
- H. uzsverot, ka augsta līmeņa darba grupa dzimumu līdztiesības un dažādības jautājumos ir ierosinājusi izveidot līdzīgu tīklu parlamentu sadarbības delegācijās, lai dzimumu līdztiesības jautājumus iekļautu Eiropas Savienības ārējo attiecību jomā,
1. uzsver, ka prasībai ievērot dzimumu līdztiesību ir jāizpaužas praktiskā pieejā, kas nepretnostata sievietes vīriešiem;
 2. uzsver, ka integrētā pieeja līdztiesībai nozīmē pozitīvu attīstību gan sievietēm, gan vīriešiem;
 3. uzsver, ka integrētajai pieejai līdztiesībai ir nepieciešama politikas virzienu reorganizācija, uzlabošana, sekmēšana un attīstība, lai visos līmeņos un posmos politisko lēmumu pieņemšanā iesaistītās puses visos politikas virzienos iekļautu līdztiesības dimensiju;
 4. atgādina, ka tajos Kopienas politikas virzienos, kuri ietilpst Parlamenta komiteju un delegāciju kompetencē, ir nepieciešams pieņemt un īstenot stratēģiju, kam noteikti konkrēti mērķi, lai panāktu integrēto pieeju dzimumu līdztiesībai;
 5. uzsver augsta līmeņa darba grupas dzimumu līdztiesībai un dažādībai pilnvaru nozīmi un aicina šo grupu arī turpmāk sekmēt un veicināt šo procesu visā Parlamentā, kā arī attiecībās un sadarbībā ar Komisiju, Padomi un citām iestādēm;
 6. izsaka atzinību Parlamenta komitejām, kas savā darbā jau ir ieviesušas integrēto pieeju dzimumu līdztiesībai, un aicina pārējās komitejas, kā arī delegācijas rīkoties tāpat;
 7. prasa pastiprināt par integrēto pieeju dzimumu līdztiesībai atbildīgā tīkla darbību attiecībā uz parlamentu sadarbības delegācijām un vēlēšanu novērošanas misijām;
 8. mudina ģenerālsekretāru piešķirt prioritāti apmācībai par integrēto pieeju līdztiesībai Parlamenta komiteju un delegāciju ierēdņu vidū visos līmeņos; no jauna izsaka lūgumu, lai apmācība par dzimumu līdztiesību tiktu sniegta visiem Parlamenta deputātiem un lai tas notiktu jau nākamā sasaukuma sākumā;
 9. joprojām mudina izveidot Parlamenta komiteju sekretariātu un parlamentu sadarbības delegāciju ierēdņu tīklu, kuri iekšējo un ārējo politikas virzienu ģenerāldirektorātos būtu īpaši apmācīti jautājumos par integrēto pieeju dzimumu līdztiesībai, lai nodrošinātu regulāru labākās prakses apmaiņu;
 10. uzsver nepieciešamību pēc tā, lai Parlamenta komiteju un delegāciju rīcībā būtu pienācīgi instrumenti labu zināšanu par integrēto pieeju līdztiesībai ieguvei, piemēram, pazīmes, dati un statistika pēc dzimuma, kā arī budžeta līdzekļu sadalījums, ņemot vērā dzimumu līdztiesību;

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

11. uzsver — lai ieviestu integrēto pieeju līdztiesībai, ir jāņem vērā katras Parlamenta komitejas un delegācijas savdabīgums; lūdz, lai komitejas un delegācijas aktīvi piedalītos vērtējumā, ko regulāri veic Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas vadībā, pamatojoties uz anketu, kuru iesniedz par integrēto pieeju dzimumu līdztiesībai atbildīgajiem priekšsēdētājiem un priekšsēdētāju vietniekiem un kurā ir ietverti jautājumi par trūkumiem komiteju un delegāciju darbā šajā jomā, kā arī par sasniegumiem integrētās pieejas ieviešanā katrā komitejā;
12. uzsver, ka Parlamenta komitejām un delegācijām ir svarīgi, lai to loma un atbildība integrētās pieejas dzimumu līdztiesībai jomā būtu skaidri noteikta;
13. uzsver, ka svarīga ir efektīva un koordinēta sadarbība starp augsta līmeņa darba grupu dzimumu līdztiesības un dažādības jautājumos un tīklu, kas atbild par integrēto pieeju dzimumu līdztiesībai komitejās un parlamentu sadarbības delegācijās, kā arī Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteju;
14. aicina ģenerālsēkretāru rūpēties par integrētās stratēģijas īstenošanu, lai nodrošinātu darba un ģimenes dzīves saskaņotību un atvieglotu iespējas ierēdnēm attīstīt profesionālo karjeru;
15. aicina politiskās grupas, ieceļot darbiniekus augstākos amatos, ņemt vērā mērķi nodrošināt vīriešu un sieviešu vienmērīgu pārstāvību;
16. aicina Parlamenta Prezidiju savā saziņā ar dalībvalstu parlamentiem uzsvērt to, ka augsta līmeņa darba grupa dzimumu līdztiesības un dažādības jautājumos ir pozitīvs piemērs;
17. uztic priekšsēdētājam iesniegt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un Eiropas Padomei.

Tirdzniecības pagaidu nolīgums ar Turkmenistānu

P6_TA(2009)0252

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa rezolūcija par pagaidu tirdzniecības nolīgumu ar Turkmenistānu

(2010/C 184 E/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes un Komisijas lēmuma priekšlikumu (COM(1998)0617),
- ņemot vērā Pagaidu nolīgumu par tirdzniecību un ar tirdzniecību saistītiem jautājumiem starp Eiropas Kopieni, Eiropas Ogļu un tērauda kopieni un Eiropas Atomenerģijas kopieni, no vienas puses, un Turkmenistānu, no otras puses (5144/1999),
- ņemot vērā EK līguma 133. pantu un 300. panta 2. punkta pirmo daļu,
- ņemot vērā EK līguma 300. panta 3. punkta pirmo daļu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C5-0338/1999),

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

- ņemot vērā 2008. gada 20. februāra rezolūciju par ES stratēģiju attiecībā uz Vidusāziju ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2009. gada 22. aprīļa nostāju par iepriekšminēto priekšlikumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 108. panta 5. punktu,
- A. tā kā Eiropas Kopien un Turkmēnistānas attiecības pašlaik nosaka starp Eiropas Ekonomikas kopien un Padomju Sociālistisko republiku savienību 1989. gada decembrī noslēgtais Nolīgums par tirdzniecību un tirdzniecisko un ekonomisko sadarbību; tā kā šajā nolīgumā nav iekļauta cilvēktiesību klauzula;
- B. tā kā Padomē pašlaik notiek Eiropas Kopienas, Eiropas Ogļu un tērauda kopienas un Eiropas Atom-enerģijas kopienas, no vienas puses, un Turkmēnistānas, no otras puses, 1998. gada 2. decembra Pagaidu nolīguma par tirdzniecību un ar tirdzniecību saistītiem jautājumiem apstiprināšana;
- C. tā kā Partnerības un sadarbības nolīgums (PSN) ar Turkmēnistānu tika parafēts 1997. gada maijā un parakstīts 1998. gadā; tā kā kopš tā laika 11 dalībvalstis ir ratificējušas PSN — Francijai, Īrijai, Apvienotajai Karalistei un Grieķijai tas vēl jāratificē — un 12 jaunās dalībvalstis to ratificēs ar vienu protokolu; tā kā Turkmēnistāna ratificēja PSN 2004. gadā;
- D. tā kā PSN, kad tas tiks pilnībā ratificēts, būs noslēgts uz sākotnējo 10 gadu periodu, pēc kā to atjaunos katru gadu, ja neviena no pusēm to neizbeigs; tā kā puses var paplašināt vai grozīt PSN vai izstrādāt to sīkāk, lai ņemtu vērā jaunākos notikumus;
- E. tā kā Turkmēnistānai ir būtiska loma Vidusāzijas reģionā, tāpēc ir vēlams cieša sadarbība starp to un Eiropas Savienību;
- F. tā kā stāvoklis Turkmēnistānā kopš prezidenta maiņas ir uzlabojies; tā kā režīms ir paudis gatavību veikt ievērojamas reformas; tā kā būtiskas pārmaiņas joprojām ir vajadzīgas vairākās būtiskās jomās, piemēram, attiecībā uz cilvēktiesībām, tiesiskumu, demokrātiju un personu brīvībām;
- G. tā kā ierosinātais Eiropas Kopien un Turkmēnistānas pagaidu tirdzniecības nolīgums (PTN) paredz, ka demokrātijas un cilvēktiesību ievērošana ir sadarbības nosacījums;
- H. tā kā PTN tāpēc varētu veicināt Turkmēnistānā iesāktās demokrātiskās reformas;
- I. tā kā PTN ir paredzēts mehānisms, kas katrai no pusēm ļauj nolīgumu izbeigt, paziņojot par to otrai pusei,
1. norāda, ka pēc Turkmēnistānas prezidenta maiņas ir vērojama apņēmība veikt reformas būtiskās jomās; it īpaši atzinīgi vērtē Demokrātijas un cilvēktiesību valsts institūta izveidi; ņem vērā Konstitūcijas pārskatīšanas procesu, kura mērķis ir stiprināt demokrātiju, personu brīvības un tiesiskumu; turklāt norāda, ka vēlēšanu likums ir pārskatīts; atzinīgi vērtē Turkmēnistānas pievienošanos tādām starptautiskām konvencijām kā Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām Otrais fakultatīvais protokols par nāves soda atcelšanu un Konvencija par sieviešu politiskajām tiesībām; atzinīgi vērtē izglītības sistēmas reformas, kuru mērķis ir paaugstināt izglītības kvalitāti un studentu līdztiesību;
2. aicina Turkmēnistānas valdību ātri virzīties demokrātijas un tiesiskuma ievērošanas virzienā; it īpaši aicina ieviest atklātas un demokrātiskas vēlēšanas, ticības brīvību, izveidot patiesu pilsonisko sabiedrību, atbrīvot visus politiskos ieslodzītos un pārliecības dēļ ieslodzītos un atcelt ierobežojumus ceļošanai un neatkarīgu novērotāju piekļuvei;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0059.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0253.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

3. uzsver, ka Eiropas Savienībai vairāk jāveicina šādas pārmaiņas; uzsver, ka Turkmenistānas valdības darbība ir rūpīgi un regulāri jāpārbauda;
4. prasa Padomei un Komisijai regulāri un pilnvērtīgi informēt Eiropas Parlamentu par cilvēktiesību situāciju Turkmenistānā;
5. pauž nožēlu par to, ka vairākās jomās stāvoklis joprojām ir neapmierinošs, jo sevišķi cilvēktiesību un demokrātijas jomā; īpaši atgādina nepieciešamību bez nosacījumiem atbrīvot visus politieslodzītos; uzsver, ka ir svarīgi likvidēt visus šķēršļus brīvai ceļošanai un nodrošināt piekļuvi neatkarīgiem novērotājiem, tostarp Starptautiskajam Sarkanajam Krustam; prasa turpināt uzlabot pilsoniskās brīvības, tostarp attiecībā uz nevalstiskajām organizācijām; uzsver vajadzību īstenot reformas visos pārvaldes līmeņos un jomās;
6. uzsver ekonomisko un tirdzniecības attiecību nozīmi Turkmenistānas sabiedrības atvērtībai un demokrātijas, ekonomikas un sociālās situācijas uzlabošanai Turkmenistānas pilsoņiem;
7. uzskata, ka PTN, kas vienlaicīgi nosaka arī ekonomisko attiecību noteikumus, ir iespējams solis virzienā uz stabilām un ilgtspējīgām ES un Turkmenistānas attiecībām un potenciāls līdzeklis Turkmenistānas reformu procesa stiprināšanai;
8. uzsver, ka PTN Turkmenistānai netiek piešķirts bez nosacījumiem; tāpēc pieprasa stingri uzraudzīt un regulāri izskatīt pārmaiņas galvenajās jomās Turkmenistānā un attiecīgā gadījumā apturēt nolīguma darbību, ja ir pierādījumi par nosacījumu neizpildīšanu; vēlas regulāri saņemt informāciju par Komisijas un Padomes īstenoto uzraudzību;
9. aicina Padomi un Komisiju iekļaut PSN skaidru apturēšanas klauzulu saistībā ar cilvēktiesībām; uzsver, ka ir jāievēro Apvienoto Nāciju organizācijas Vispārējā cilvēktiesību deklarācija; aicina Padomi attiecīgi rīkoties, ja Eiropas Parlaments pieprasīs apturēt šo nolīgumu;
10. aicina Padomi un Komisiju iekļaut PSN arī pārskatīšanas klauzulu; aicina PSN pārskatīšanas gadījumā apspriesties ar Eiropas Parlamentu;
11. norāda, ka, lai PSN stātos spēkā, ir jāsaņem Eiropas Parlamenta piekrišana; lai gan Eiropas Parlamenta piekrišana diemžēl nav nepieciešama attiecībā uz PTN, tomēr prasa šajā rezolūcijā minētos jautājumus pilnībā ņemt vērā, citādi var būt apdraudēta Eiropas Parlamenta piekrišana attiecībā uz PSN; tāpēc uzskata, ka Eiropas Parlamenta atzinums par PTN pamatosies uz atbildēm, ko Padome un Komisija sniegs savos paziņojumos;
12. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Turkmenistānas valdībai un parlamentam.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

Kopēja imigrācijas politika Eiropai — principi, darbības un instrumenti

P6_TA(2009)0257

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa rezolūcija par kopēju imigrācijas politiku Eiropai: principi, darbības un instrumenti (2008/2331(INI))

(2010/C 184 E/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 17. jūnija paziņojumu “Kopēja imigrācijas politika Eiropai. Principi, darbības un instrumenti” (COM(2008)0359),
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2008. gada 26. novembra atzinumu par kopēju imigrācijas politiku Eiropai ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktu, ko Eiropadome pieņēma 2008. gada 15. un 16. oktobrī ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīvu 2008/115/EK par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (Atgriešanas direktīva) ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. jūlija Regulu (EK) Nr. 863/2007, ar ko izveido mehānismu ātrās reaģēšanas robežsardzes vienību izveidei ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kurš iesniegts kādā no dalībvalstīm (pārstrādāta versija) (COM(2008)0820),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 17. oktobra paziņojumu “Viens gads kopš Lisabonas: Āfrikas un ES partnerība darbībā” (COM(2008)0617),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. februāra paziņojumu “Sagatavojot nākamos soļus robežu pārvaldībai Eiropas Savienībā” (COM(2008)0069),
- ņemot vērā Komisijas darba dokumentu “ES plāna par labāko cilvēku tirdzniecības apkarošanas un novēršanas praksi, standartiem un procedūrām īstenošanas novērtējums un uzraudzība” (COM(2008)0657),
- ņemot vērā kopējo Āfrikas un ES stratēģiju un tās pirmo rīcības plānu 2008.–2010. gadam – Stratēģiskā partnerību –, par ko vienojās Āfrikas un ES augstākā līmeņa sanāksmē 2007. gada 8. un 9. decembrī Lisabonā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 30. novembra paziņojumu “Vispārējā pieeja migrācijas jautājumiem un tās attīstība gada laikā: ceļā uz visaptverošu Eiropas imigrācijas politiku” (COM(2006)0735),

⁽¹⁾ OV C 76, 31.3.2009., 34. lpp.⁽²⁾ Padomes dokuments Nr. 13440/08.⁽³⁾ OV L 348, 24.12.2008, 98. lpp.⁽⁴⁾ OV L 199, 31.7.2007, 30. lpp.⁽⁵⁾ Padomes dokuments Nr. 7204/08.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

- ņemot vērā Hāgas programmu brīvības, drošības un tiesiskuma stiprināšanai Eiropas Savienībā, ko Eiropadome pieņēma 2004. gada 4. un 5. novembrī,
- ņemot vērā Tamperes programmu, ko Eiropadome pieņēma 1999. gada 15. un 16. oktobrī, kas izveidoja saskaņotu pieeju imigrācijas un patvēruma jomā,
- ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūciju “Kopējās Eiropas patvēruma sistēmas nākotne” ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 19. februāra Nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko nosaka sankcijas darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelegāli ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2009. gada 5. februāra rezolūciju par Direktīvas 2003/9/EK, ar ko paredz patvēruma meklētāju un bēgļu uzņemšanas noteikumus, īstenošanu Eiropas Savienībā – LIBE komitejas 2005.–2008. gada vizītes ⁽³⁾,
- ņemot vērā tās 2008. gada 18. decembra rezolūciju par *FRONTEX* aģentūras un Eiropas Robežu uzraudzības sistēmas (*EUROSUR*) novērtējumu un turpmāko attīstību ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā tās 2008. gada 20. novembra Nostāju par priekšlikumu Padomes Direktīvai par trešo valstu valstspiederīgo iecelšanu un uzturēšanos augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkos ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā tās 2008. gada 20. novembra Nostāju par priekšlikumu Padomes Direktīvai par apvienotu pieteikšanās procedūru, lai trešo valstu valstspiederīgajiem izsniegtu apvienotu uzturēšanās un darba atļauju dalībvalsts teritorijā, kā arī par vienotu tiesību kopumu trešo valstu darba ņēmējiem, kuri likumīgi uzturas dalībvalstī ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā tās 2008. gada 2. septembra rezolūciju par Dublinas sistēmas novērtējumu ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā tās 2008. gada 23. aprīļa Nostāju par priekšlikumu Padomes Direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2003/109/EK, iekļaujot tās darbības jomā starptautiski aizsargātas personas ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā tās 2007. gada 26. septembra rezolūciju par legālās migrācijas politikas plānu ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā tās 2007. gada 26. septembra rezolūciju par trešo valstu pilsoņu nelegālās imigrācijas apkarošanas politikas prioritātēm ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā tās 2006. gada 6. jūlija rezolūciju par stratēģijām un līdzekļiem imigrantu integrācijai Eiropas Savienībā ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā Amsterdamas līgumu, saskaņā ar kuru pilnvaras un atbildība par imigrācijas un patvēruma jomām tiek piešķirtas Kopienai, un EK līguma 63. pantu,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0087.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0069.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0047.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0633.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0557.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0558.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0385.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0168.

⁽⁹⁾ OV C 219 E, 28.8.2008, 215. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 219 E, 28.8.2008, 223. lpp.

⁽¹¹⁾ OV C 303 E, 13.12.2006, 845. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Kultūras un izglītības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atziņumus (A6-0251/2009),
- A. tā kā migrācija uz Eiropu notiks vienmēr, kamēr vien Eiropas un citu pasaules reģionu labklājība un dzīves kvalitāte ievērojami atšķirsies;
- B. tā kā kopēja pieeja imigrācijai ES ir kļuvusi par nepieciešamību, jo īpaši kopējā teritorijā bez iekšējās robežkontroles, kad vienas dalībvalsts darbībai vai bezdarbībai ir tieša ietekme uz citām dalībvalstīm un ES kopumā;
- C. tā kā slihta migrācijas pārvaldība var kaitēt mērķa valsts sociālajai kohēzijai, kā arī izcelsmes valstīm un migrantiem pašiem;
- D. tā kā legālā migrācija rada iespēju, no kuras migranti, viņu izcelsmes valstis (tās iegūst no migrantu naudas pārvedumiem) un dalībvalstis var gūt labumu; tā kā progresam legālās migrācijas jomā jānotiek līdztekus efektīvai darbībai nelegālās imigrācijas apkarošanas jomā, jo īpaši atgādinot, ka šāda imigrācija veicina tādu noziedzīgu grupējumu pastāvēšanu, kas nodarbojas ar cilvēku tirdzniecību;
- E. tā kā patiesi kopējas Kopienas migrācijas politikas pamatā jābūt ne vien nelegālās migrācijas apkarošanai, bet arī sadarbībai ar trešām valstīm un tranzīta valstīm un atbilstīgai migrantu integrācijas politikai;
- F. tā kā Eiropas migrācijas politikai jāatbilst starptautisko tiesību normām, jo īpaši tām, kas attiecas uz cilvēktiesībām, cilvēka cieņu un tiesībām uz patvērumu;
- G. tā kā ES ir viesmīlīga vide tiem, kam ir piešķirtas uzturēšanās tiesības, vai tie būtu migranti, kuri ieradušies darba, ģimenes atkalapvienošanās vai studiju nolūkā, vai personas, kam nepieciešama starptautiskā aizsardzība, un tādai tai jābūt arī turpmāk;
- H. tā kā pēdējās desmitgadēs migrantiem ir bijusi īpaša nozīme ES un Eiropas projekta attīstībā, turklāt ir svarīgi atzīt gan viņu nozīmi, gan to, ka Eiropas Savienībā arī turpmāk vajadzīgs migrantu darbaspēks;
- I. tā kā saskaņā ar Eurostat datiem iedzīvotāju novecošana ES kļūs par realitāti vidējā termiņā, paredzot, ka darbaspējīga vecuma iedzīvotāju skaits līdz 2060. gadam, iespējams, samazināsies gandrīz par 50 miljoniem; tā kā imigrācija var būt nozīmīgs stimuls, lai nodrošinātu labus ekonomiskās darbības rezultātus Eiropas Savienībā;
- J. tā kā Lisabonas stratēģijas izaugsmes un darba aspektus var negatīvi ietekmēt iespējams darbaspēka trūkums, kas varētu apgrūtināt tās mērķu sasniegšanu, un tā kā bezdarbs šobrīd pieaug; tā kā īstermiņā šo darbaspēka trūkumu varētu mazināt, īstenojot atbilstīgu un strukturētu ekonomiskās imigrācijas pārvaldību;
- K. tā kā migrantiem bieži vien jāstrādā pagaidu darbi, zemas kvalifikācijas darbi vai darbi, kam viņi ir pārāk augstu kvalificēti;
- L. tā kā ES arī jāpalielina centieni, lai ES iekšienē risinātu darbaspēka un prasmju trūkuma problēmas, darbā pieņemto pašreiz nepietiekami nodarbinātas personas, piemēram, personas ar spēju traucējumiem, nepietiekami izglītotas personas vai ilgstošos bezdarbniekus, kuri pastāvīgi uzturas ES kā patvēruma meklētāji;

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

M. tā kā ES pastāvīgi pieaug imigranšu skaits – apmēram 54 % no visiem imigrantiem ir sievietes;

N. tā kā vairākums imigranšu saskaras ar nopietnām integrācijas problēmām un grūtībām piekļūt darba tirgum, ko izskaidro viņu zemais izglītības līmenis, negatīvie stereotipi un paradumi, kas raksturīgi izcelsmes valstīm, kā arī dalībvalstīs pastāvošie negatīvie stereotipi un diskriminācija; tā kā, neskatoties uz to, daudzas jaunas sievietes ar augstu izglītības līmeni brauc uz ES valstīm, lai nodarbotos ar salīdzinoši nekvalificētu darbu,

Vispārīgi apsvērumi

1. pauž lielu atbalstu tādas kopējas Eiropas imigrācijas politikas izveidei, kura būtu balstīta uz augstu politiskās un operatīvās solidaritātes līmeni, savstarpēju uzticēšanos, pārredzamību, partnerību, dalītu atbildību un kopējiem centieniem, izmantojot kopējus principus un konkrētus pasākumus, kā arī uz vērtībām, kas iekļautas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā;

2. atkārto, ka migrācijas plūsmu pārvaldībā jāizmanto saskaņota pieeja, ņemot vērā ES un tās dalībvalstu demogrāfisko un ekonomisko stāvokli;

3. uzskata, ka kopējas imigrācijas politikas izveidi varētu veicināt plašāka un regulāra apspriešanās ar pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem, piemēram, organizācijām, kas darbojas migrantu kopienu labā un sadarbībā ar tām;

4. pauž nožēlu, ka līdz šim ir pārāk maz izdarīts, lai izveidotu kopēju legālās imigrācijas politiku, un atzinīgi vērtē jaunus juridiskos instrumentus, kas pieņemti saistībā ar kopējo Eiropas legālās imigrācijas politiku;

5. uzsver, ka saskaņota un līdzsvarota kopēja Eiropas imigrācijas politika palielina uzticamību Eiropas Savienībai attiecībā ar trešām valstīm;

6. atkārto, ka migrācijas efektīvai pārvaldībai nepieciešama reģionālo un vietējo iestāžu līdzdalība un patiesas partnerattiecības un sadarbība ar izcelsmes un tranzīta trešām valstīm, jo šīm valstīm bieži rodas iespaids, ka lēmumi tām tiek uzspiesti vienpusēji; uzsver, ka šādu sadarbību var īstenot vienīgi tad, ja trešā valsts ievēro starptautiskās cilvēktiesību un aizsardzības normas un ja tā ir parakstījusi 1951. gada Ženēvas Konvenciju par bēgļu statusu;

7. uzskata, ka imigrācija ES nav risinājums tām problēmām, ar kurām saskaras jaunattīstības valstis un ka kopēja imigrācijas politika jāapvieno ar efektīvu politiku izcelsmes valstu attīstības jomā;

8. atzinīgi vērtē iepriekšminēto Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktu un darbības, instrumentus un priekšlikumus, kurus Komisija ierosināja iepriekšminētajā paziņojumā "Kopēja imigrācijas politika Eiropai. Principi, darbības un instrumenti"; aicina Padomi un Komisiju ātri pāriet pie šo saistību īstenošanas fāzes;

9. atzinīgi vērtē Lisabonas līguma institucionālo ietekmi, jo īpaši koplēmuma procedūras un kvalificēta balsu vairākuma paplašināšanu, ietverot visas imigrācijas politikas jomas, kā arī ES kompetences precizējumu attiecībā uz vīzām un robežkontroli, ES kompetences paplašināšanu patvēruma jomā un ES kompetences paplašināšanu saistībā ar legālo un nelegālo imigrāciju;

10. uzskata, ka kopējā imigrācijas politika neizbēgami prasa arī kopējas patvēruma politikas izveidi, un atgādina ziņojumu par Kopējās Eiropas patvēruma sistēmas (KEPS) nākotni un Komisijas priekšlikumu regulai par Eiropas Patvēruma atbalsta biroja izveidi;

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

Labklājība un imigrācija*Legālā migrācija*

11. uzskata, ka legālā migrācija vēl joprojām ir nepieciešama, lai atbildētu uz Eiropas demogrāfiskajām, darba tirgus un prasmju vajadzībām, kuras rada demogrāfiskā lejupslīde un novecošanas ietekme uz ekonomiku; legālā migrācija arī veicina trešo valstu attīstību, pateicoties zināšanu un zinātības apmaiņai, kā arī migrantu naudas pārvedumiem; aicina veidot drošas sistēmas, kuras atvieglo šos līdzekļu pārvedumus uz trešām valstīm;

12. uzskata, ka legālai migrācijai jābūt nelegālās imigrācijas alternatīvai, jo tas ir likumīgs, drošs un organizēts veids, kā ieceļot Eiropas Savienībā;

13. atgādina, ka Komisijas prognozēs norādīts, ka līdz 2050. gadam būs vajadzīgi 60 miljoni migrējošo darba ņēmēju, un tam ir nepieciešama legālās migrācijas kanālu atvēršana;

14. uzsver visaptveroša ES prasmju un tirgus vajadzību izvērtējuma nepieciešamību; tomēr uzskata, ka katrai dalībvalstij pašai jākontrolē cilvēku skaits, kas nepieciešams darba tirgus prasību apmierināšanai, un pārejas pasākumu piemērošanas laikā jāievēro Kopienas priekšrocības princips;

15. atbalsta valstu "imigrācijas profilu" izveidi, sniedzot kopskatu par situāciju imigrācijas jomā katrā dalībvalstī konkrētā laikā un darba tirgus vajadzības nosakot par šo profilu galveno aspektu;

16. atkārto, ka ir jāpalielina ES pievilcība augsti kvalificētu darba ņēmēju acīs, tostarp sniedzot informāciju par galamērķa un uzņemošo valstu darba tirgiem, vienlaikus ņemot vērā, kā tas var ietekmēt intelektuālā darbaspēka emigrāciju izcelsmes valstīs; uzskata, ka intelektuālā darbaspēka emigrāciju var mazināt ar pagaidu vai cirkulārās migrācijas palīdzību, organizējot apmācību izcelsmes valstīs, lai tādejādi saglabātu nodarbinātību galvenajās nozarēs, jo īpaši izglītībā un veselības aprūpē, un parakstot sadarbības nolīgumus ar izcelsmes valstīm; aicina dalībvalstis aktīvi nepiesaistīt darba ņēmējus no jaunattīstības valstīm, kas cieš no cilvēkresursu trūkuma galvenajās nozarēs, piemēram, veselības aprūpē un izglītībā;

17. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt mehānismus, pamatnostādnes un citus instrumentus, lai sekmētu cirkulāro un pagaidu migrāciju, kā arī sadarbībā ar izcelsmes valstīm īstenot pasākumus, lai kompensētu cilvēkresursu samazināšanos, piedāvājot konkrētu atbalstu profesionāļu apmācībai galvenajās nozarēs, ko nelabvēlīgi ietekmējusi augsti kvalificētu darba ņēmēju aizplūšana;

18. atzinīgi vērtē pieeju, kas saistībā ar kopējo legālās imigrācijas politiku ierosināta dokumentā par "zilo karti", tomēr aicina dalībvalstis panākt lielāku progresu attiecībā uz kopējiem noteikumiem imigrācijas politikas jomā, kas neaprobežojas ar augsti kvalificētiem darba ņēmējiem;

19. pauž gandarījumu par to, ka ir pieņemta "zilā karte", kura attiecas uz to trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumiem un kuras mērķis ir veicināt augsti kvalificētu darbinieku nodarbinātību, un mudina Komisiju iespējami drīz sagatavot iniciatīvas arī saistībā ar citām nodarbinātības kategorijām, tostarp lai turpmāk novērstu nelegālu imigrāciju un neregistrētu imigrantu izmantošanu;

20. aicina veikt jaunus pasākumus, lai vairāk veicinātu studentu un zinātnieku uzņemšanu un viņu pārvietošanos ES teritorijā;

21. vērš uzmanību uz to, cik būtiski ir atzīt imigrantu prasmes, īpašu uzmanību pievēršot imigrantu izcelsmes valstī iegūtajai formālajai, neformālajai un informālajai izglītībai; uzskata, ka šāda atzišana ļaus cīnīties pret iemaņu zudumu, ko šobrīd bieži var novērot imigrantu un jo īpaši sieviešu vidū, kuras bieži vien strādā darbu, kas ir zemāks par iegūtās kvalifikācijas līmeni;

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

22. aicina Komisiju turpmākajos dokumentos šajā jomā ņemt vērā jautājumu par prasmju atzīšanu un mūžizglītības veicināšanu, vienlaikus nodrošinot, ka dalībvalstis sniedz imigrantiem iespēju apgūt uzņemošās valsts valodu, lai nodrošinātu imigrantu sociālo, profesionālo un kultūras integrāciju Eiropas Savienībā un sniegtu iespēju lielākā mērā atbalstīt viņu bērnu izaugsmi; turklāt aicina Komisiju izmantot rezultātus, kas gūti debatēs par valodu mācīšanu imigrantu bērniem un izcelsmes valsts valodas un kultūras mācīšanu mītnes dalībvalstī, un aicina izstrādāt sistēmu, lai ierosinātajos priekšlikumos ņemtu vērā subsidiaritātes un proporcionālītātes principus;

23. no jauna apliecina, ka Eiropas Nodarbinātības un darba mobilitātes tīkls (*EURES*) ir piemērots instruments, kas darba tirgū ļauj nodrošināt pārredzamu, atbildīgu un iedarbīgu līdzsvaru starp piedāvājumu un pieprasījumu; tādēļ ierosina paplašināt *EURES* tīkla aptvērumu, lai Eiropas darba devējiem, kuri meklē darbiniekus ar konkrētu kvalifikāciju, ļautu dibināt kontaktus ar darba meklētājiem no trešām valstīm; ierosina speciālos centrus (gan jau darbojošos, gan tos, kuri vēl jāizveido) vai ES pārstāvniecības trešās valstīs izmantot kā pamatu, lai paplašinātu *EURES* tīklu un nodrošinātu pastāvīgu un paplašinātu konsultēšanu par instrumentiem un atbalstu pašnodarbinātajiem vai par mikrokreditu saņemšanu; uzsver, ka Eiropas vajadzība pēc augsti kvalificēta darbaspēka nedrīkstētu izraisīt intelektuālā darbaspēka aizplūšanu no trešām valstīm, attiecīgi radot zaudējumus to strauji augošajai ekonomikai un sociālajai infrastruktūrai;

24. uzskata, ka imigrantiem no tā dēvētajām trešām valstīm ir jābūt tiesīgiem brīvi pārvietoties ES, lai viņi tāpat kā dalībvalstu pastāvīgie iedzīvotāji varētu kā pārrobežu darba ņēmēji strādāt citā dalībvalstī, neizvirzot viņiem prasību iesniegt darba atļaujas pieteikumu, un ka šādiem imigrantiem kā darba ņēmējiem jābūt tiesīgiem pilnīgi brīvi pārvietoties pēc piecu gadu likumīgas uzturēšanās kādā no dalībvalstīm;

25. uzsver, cik svarīgi, pārvaldot darba tirgus vajadzības saskaņā ar Kopienas priekšrocību principu, ir saskaņot darbības starp vietējām un reģionālajām iestādēm, kuras ir īpaši atbildīgas par apmācību, un dalībvalstu un Eiropas mēroga iestādēm; uzsver, ka šāda sadarbība ir priekšnoteikums efektīvai imigrācijas politikas īstenošanai, kas ļautu novērst atsevišķās nozarēs un dalībvalstīs vērojamo darbaspēka trūkumu un nodrošinātu imigrantu efektīvu un pienācīgu integrāciju;

26. aicina Komisiju padarīt informāciju par legālās migrācijas iespējām, kā arī migrantu tiesībām un pienākumiem, ierodoties ES, vēl pieejamāku izcelsmes valstīs;

27. aicina dalībvalstis pienācīgi izmantot ar imigrācijas politiku saistītos Kopienas finansēšanas mehānismus, lai imigrantiem radītu vairāk un labākas darba vietas;

Integrācija

28. uzsver, ka integrācija veicina ES kultūralo dažādību un tās pamatā jābūt sociālai iekļaušanai, diskriminācijas novēršanai un vienlīdzīgām iespējām, proti, iespējām piekļūt veselības aprūpei, izglītībai, valodu apmācībai un nodarbinātībai; uzskata, ka integrācijas politikas pamatā jābūt arī piemērotām novatoriskām programmām, un atzīst, ka migrantu integrācijā būtiska loma piemīt vietējām un reģionālajām iestādēm, arodbiedrībām, migrantu organizācijām, kā arī profesionālajām federācijām un asociācijām;

29. atbalsta dalībvalstu, legālo migrantu un starptautiskās aizsardzības saņēmēju centienus integrācijas jomā, ņemot vērā ES un tās dalībvalstu identitāti un to vērtības, piemēram, cilvēktiesības, tiesiskums, demokrātija, iecietība un vienlīdzība, uzskatu brīvību un bērnu obligāta izglītošana; atgādina, ka integrācija ir divpusējs process, kad pielāgošanās ir nepieciešama gan no migrantu, gan uzņemošās valsts iedzīvotāju puses, pamatojoties uz Padomes pieņemtajiem kopējiem pamatprincipiem, un ka šajā procesā var būt noderīga paraugprakses apmaiņa; atzīst, ka integrācija ir grūtāka tajās dalībvalstīs, kuras saskaras ar ievērojamu migrācijas spiedienu to īpašā ģeogrāfiskā stāvokļa dēļ, tomēr arī šīm valstīm nevajadzētu atteikties no šī integrācijas mērķa; aicina pārējās dalībvalstis sniegt ieguldījumu, lai mazinātu šo spiedienu atbilstīgi solidaritātes principam, veicinot ES dalībvalstīs dzīvojošo starptautiskās aizsardzības saņēmēju integrāciju un vienlaikus sekmējot legālo migrāciju;

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

30. uzsver, ka efektīvs integrācijas process ir vislabākais instruments, lai samazinātu neuzticību un aizdomas, kas pastāv vietējo iedzīvotāju un migrantu starpā, turklāt tas ir būtiski svarīgs, lai novērstu jebkādas ksenofobiskas idejas un darbības;

31. mudina izstrādāt savstarpējas mācīšanās mehānismus un paraugprakses apmaiņu starp dalībvalstīm, lai uzlabotu uzņemošo valstu spējas pārvaldīt savu arvien lielāko daudzveidību, kā arī izveidot kopēju rādītāju sistēmu un atbilstīgu statistikas potenciālu, ko dalībvalstis izmantotu, lai novērtētu imigrācijas politikas rezultātus;

32. atgādina, ka būtisks elements ir to migrantu organizāciju iekļaušana, kurām ir vienreizēja nozīme integrācijas procesā, jo tās sniedz migrantiem demokrātiskās līdzdalības iespējas; aicina dalībvalstis veicināt sistēmas, kas sniedz atbalstu pilsoniskajai sabiedrībai integrācijas procesā, ļaujot migrantiem piedalīties uzņemošās valsts sabiedrības pilsoniskajā un politiskajā dzīvē, politiskajās partijās, arodbiedrībās, kā arī balsot vietējo pašvaldību vēlēšanās;

33. atzinīgi vērtē Komisijas un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas iniciatīvu, kas paredz uzlabot integrācijas politiku saskaņotību, izveidojot Eiropas Integrācijas forumu, kurā piedalās un iesaistās sociālās organizācijas un imigrantu apvienības, lai tā ietvaros apmainītos ar pieredzi un izstrādātu ieteikumus; aicina dalībvalstis saskaņot to integrācijas pasākumus, apmainoties ar valsts integrācijas plānos ietvertu paraugpraksi;

34. aicina Komisiju veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu finansiālu atbalstu imigrantu strukturālajai un kultūras integrācijai, tostarp arī īstenojot tādas ES programmas kā "Mūžizglītība", "Eiropa pilsoņiem", "Jaunatne darbībā" un "Kultūra 2007"; norāda, ka skolotāji vairumā gadījumu nav pietiekami sagatavoti tam, lai klasēs būtu liels skaits migrantu bērnu, un aicina nodrošināt labāku apmācību skolotājiem un atbilstošu finansiālo atbalstu;

35. uzsver, ka skolu programmām un mūžizglītībai ir nozīmīga loma integrācijas procesā, jo tās attīsta spējas, jo īpaši valodu prasmi; uzskata arī, ka netraucētai dalībai mācību un mūžizglītības programmās vajadzētu būt jaunieradušos imigrantu tiesībām un iespējai;

36. aicina Komisiju un dalībvalstis arī turpmāk veicināt diskriminācijas novēršanas politiku, tostarp to, ko īsteno valsts iestādēs;

37. aicina dalībvalstis ievērot un atbalstīt atbilstošās direktīvas: Padomes Direktīvu 2000/78/EK ⁽¹⁾, 2000/43/EK ⁽²⁾ un 2004/113/EK ⁽³⁾, kuru mērķis ir cīnīties pret diskrimināciju;

38. aicina dalībvalstis ratificēt Starptautisko konvenciju par visu migrējošo darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību, ko 1990. gada 18. decembrī pieņēma ANO Ģenerālā asambleja ⁽⁴⁾;

39. aicina Komisiju apkopot ar dzimumu atšķirībām saistītus datus par imigrāciju ES un šo datu analīzi uzticēt Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtam, lai labāk noteiktu imigranšu īpašās vajadzības un problēmas, kā arī vispiemērotākās metodes viņu integrēšanai uzņemošo valstu sabiedrībā;

40. aicina dalībvalstis, izstrādājot integrācijas politiku, pienācīgā veidā ņemt vērā dzimumu dimensiju, kā arī migrantu sieviešu īpašo situāciju un vajadzības;

41. aicina dalībvalstis nodrošināt imigranšu pamattiesību ievērošanu neatkarīgi no tā, vai viņu statuss ir likumīgs vai nē;

⁽¹⁾ OV L 303, 2.12.2000., 16. lpp.

⁽²⁾ OV L 180, 19.7.2000., 22. lpp.

⁽³⁾ OV L 373, 21.12.2004., 37. lpp.

⁽⁴⁾ A/RES/45/158.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

42. aicina dalībvalstis atbalstīt imigrantēm paredzētas informatīvas kampaņas, kuru mērķis ir informēt šīs sievietes par viņu tiesībām, izglītības iespējām, valodu apmācību, profesionālo apmācību un piekļuvi darba tirgum, un nepieļaut piespiedu laulības, sieviešu dzimumorgānu sakropļošanu un citus emocionālās un fiziskās iespaidošanas veidus;

Drošība un imigrācija

Integrēta robežu pārvaldība

43. uzsver, ka jāizstrādā visaptverošs ģenerālplāns, kurā būtu noteikti ES robežu pārvaldības stratēģijas vispārējie uzdevumi un uzbūve, ietverot detalizētu izklāstu par to, kā gūt maksimālu labumu no visām šīs jomas saistītajām programmām un sistēmām; uzskata, ka, izstrādājot ES robežu pārvaldības stratēģijas uzbūvi, Komisiju vajadzētu vispirms izanalizēt dalībvalstīs darbojošos robežu pārvaldības sistēmu efektivitāti, lai panāktu šo sistēmu optimālu sinerģiju, kā arī sniegtu papildu informāciju par ES integrētās robežu pārvaldības jauno ierosināto sistēmu (ieceļošanas/izceļošana, elektroniskā ceļošanas atļauju sistēma, automatizētā robežkontrole un reģistrēto ceļotāju programma) izmaksu lietderību;

44. uzsver, ka integrētas robežu pārvaldības mērķim vajadzētu būt panākt līdzsvaru starp aizvien lielāka cilvēku skaita brīvu pārrobežu pārvietošanos un lielākas drošības nodrošināšanu Eiropas pilsoņiem; nenoledz, ka datu izmantošana sniedz nepārprotamas priekšrocības; tajā pašā laikā uzskata, ka sabiedrības uzticēšanos valdības rīcībai var saglabāt vienīgi tad, ja tiek nodrošināta pietiekama datu aizsardzība, uzraudzība un kompensācijas mehānismi;

45. aicina novērtēt, kādas ir iespējas ieviest integrētu, četru līmeņu pieeju, lai pārbaudes tiktu sistemātiski veiktas katrā posmā, imigrantiem dodoties uz Eiropas Savienību;

46. uzsver, ka ES robežu stratēģija ir jāpapildina arī ar konkrētiem pasākumiem, kuru mērķis ir stiprināt trešo valstu robežas saistībā ar Āfrikas un ES partnerību un Eiropas kaimiņattiecību politiku (Austrumu partnerība, *EUROMED*);

47. aicina aizstāt pašreizējās valstu Šengenas vīzas ar vienādām Eiropas Šengenas vīzām, kas nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret visiem vīzu pieteikumu iesniedzējiem; vēlas saņemt informāciju par precīzu laika grafiku un detalizētu informāciju gan par Komisijas politisko pētījumu, gan tehnisko pētījumu, kurā tiks analizētas tās sistēmas īstenošanas iespējas, praktiskās sekas un ietekme, kas prasītu, lai trešo valstu valstspiederīgie pirms došanās uz ES teritoriju, saņemtu elektronisku atļauju (Elektroniskā ceļošanas atļauju sistēma, *ESTA*); aicina uzlabot dalībvalstu konsulātu sadarbību un pakāpeniski izveidot kopīgus konsulāros dienestus, kuri izsniegtu vīzas;

48. aicina Padomi pieņemt mehānismus, kuru pamatā ir dalībvalstu solidaritāte, lai tādējādi sadalītu slogu, ko rada robežu uzraudzība, un saskaņotu dalībvalstu politiku;

Nelegālā migrācija

49. uzskata, ka efektīva nelegālās imigrācijas apkarošana ir būtisks aspekts visaptverošā ES migrācijas politikā, un tādēļ pauž nožēlu, ka efektīvu lēmumu pieņemšanu šajā jomā kavē dalībvalstu nepietiekamā spēja patiesi sastrādāties kopīgu interešu labā;

50. pauž satraukumu par cilvēcisko traģēdiju, kas rada nelegālā migrācija pa jūras maršrutiem, jo īpaši pie Eiropas Savienības dienvidu jūras robežas, kad cilvēki laivās pamet Āfrikas krastus un dodas bīstamā ceļojumā uz Eiropu; uzstājīgi aicina nekavējoties rīkoties, lai uz visiem laikiem pārtrauktu šo cilvēcisko traģēdiju, kā arī pastiprināt dialogu un sadarbību ar izcelsmes valstīm;

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

51. atgādina, ka nelegālo imigrāciju bieži organizē kriminālie tīkli, kuri līdz šim bijuši efektīvāki nekā kopēja Eiropas darbība; ir pārliecināts, ka šādi krimināli grupējumi ir atbildīgi par vairākiem simtiem cilvēku, kuri katru gadu zaudē dzīvību jūrā; atgādina, ka saskaņā ar starptautiskajām saistībām dalībvalstis ir līdzatbildīgas par dzīvību glābšanu jūrā; tādēļ aicina Komisiju un Padomi divkārtot centienus cīņā pret organizēto noziedzību, cilvēku tirdzniecību un kontrabandu, kas notiek vairākās vietās ES, un jo īpaši mēģināt likvidēt visus šo tīklus, cīnoties ne vien pret cilvēku pārvadātājiem, kuriem ir galvenā redzamā loma, bet arī pret tiem, kuri, atrodoties piramīdas virsotnē, gūst vislielāko labumu no šīm noziedzīgajām darbībām;

52. aicina Komisiju tranzīta un izcelsmes valstīs pastiprināt izpratnes veicināšanas programmas par nelegālās imigrācijas draudiem;

53. atzinīgi vērtē jauno direktīvu, ar ko nosaka sankcijas darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelegāli, un uzskata, ka tas ir efektīvs instruments, lai ierobežotu migrējošo darba ņēmēju izmantošanu un samazinātu šī faktora —kas ir viens no galvenajiem nelegālās imigrācijas veicinātājiem —pievilcību;

54. mudina dalībvalstis nekavēties un transponēt jauno direktīvu, kas paredz sodus tiem darba devējiem, kuri pieņem darbā nelegālos imigrantus;

55. uzskata, ka ir būtiski pastiprināt dialogu ar izcelsmes valstīm un noslēgt sadarbības nolīgumus ar šīm valstīm, lai likvidētu šo necilvēcīgo un katastrofālo nelegālās migrācijas fenomenu;

56. uzskata, ka, neskatoties uz atkārtotu budžeta līdzekļu palielināšanu pēc Parlamenta īpaša lūguma, Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (FRONTEX) vēl nespēj nodrošināt efektīvu Eiropas Savienības ārējo robežu kontroles pasākumu koordināciju, jo šīs aģentūras pilnvaras ir ierobežotas un nepietiekami tiek iesaistītas trešās valstis, jo īpaši līdz šim īstenotajās jūras operācijās;

57. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu par priekšlikumu pārskatīt FRONTEX pilnvaras un uzskata, ka tās nepieciešams nekavējoties nostiprināt, jo īpaši paplašinot tās koordinācijas spējas un spēju saskaņot pēc attiecīgo dalībvalstu lūgumu pastāvīgo misiju darbību teritorijās, kuras saskaras ar lielu migrācijas spiedienu, kā arī tās spēju iesaistīt trešās valstis; uzskata, ka uzsvars jāliek arī uz FRONTEX risku analīzes veikspēju un spēju savākt informāciju;

58. uzskata, ka FRONTEX vajadzīgi pietiekami līdzekļi un ne tikai finanšu līdzekļi, lai tā īstenotu savas pilnvaras jēgpilnā veidā, un aicina ieviest jaunās tehnoloģijas, lai apkarotu nelegālo imigrāciju, turklāt mudina dalībvalstis veicināt tehnisko līdzekļu apvienošanu un Komisiju sagatavot tiesību aktu priekšlikumus, lai noteiktu obligātu solidaritāti līdzīgi tam, kā tas noteikts attiecībā uz ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienībām (RABITs);

59. aicina FRONTEX un Komisiju veikt pētījumu, lai izvērtētu FRONTEX iespējas iegūt pašai savu aprikojumu un lai novērtētu, kas ir nepieciešams FRONTEX jūras operācijas uzlabošanai, tās, iespējams, pārveidojot par ES krasta apsardzi, neskarot dalībvalstu īstenoto kontroli uz to robežām;

60. uzskata, ka FRONTEX var būt pilnīgi efektīva, ja paplašina papildu darbības, tādas kā atpakaļuzņemšana un sadarbība ar trešām valstīm; aicina Komisiju šajā sakarā atbalstīt FRONTEX;

61. atbalsta FRONTEX specializētu biroju izveidi, lai ņemtu vērā un labāk novērtētu īpašo situāciju pie robežām, kuras ir īpaši apdraudētas, jo īpaši pie sauszemes robežām austrumos un jūras robežām dienvidos;

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

62. atzīmē, ka gan atšķirības juridisko terminu interpretācijā un starptautisko jūras tiesību interpretācijā, gan arī atšķirības valsts tiesību aktos un procedūrās ir kavējušas *FRONTEX* operācijas; aicina veikt visaptverošus pētījumus, lai atrastu kopīgu pieeju un novērstu pretrunīgās atšķirības valsts tiesību aktos un procedūrās;
63. aicina īstenot plašu un pastāvīgu sadarbību starp *FRONTEX* un valsts iestādēm un aģentūrām;
64. aicina turpināt attīstīt *EUROSUR* koncepciju, cita starpā uzlabojot darbību saskaņošanu starp dalībvalstīm;
65. atzīmē, ka zvejnieki, privātie kuģi un privātie darba ņēmēji jūrā bieži vien saskaras ar nelegāliem imigrantiem, pirms šos imigrantus ir atklājuši valsts jūras spēki; uzsver, ka šīs personas precīzāk jāinformē par starptautiskajās tiesībās paredzētajiem pienākumiem palīdzēt imigrantiem briesmu gadījumā, kā arī aicina ieviest kompensācijas mehānismu, kas jāizmanto, ja zaudēts darbs glābšanas operāciju dēļ;
66. uzsver — lai ieviestu konkrētus instrumentus nelegālās imigrācijas apkarošanai ES līmenī, acīmredzami ir nepieciešami uzticami statistikas dati, un aicina Komisiju veikt vajadzīgos pasākumus, lai sniegtu šos statistikas datus;

Atgriešanās

67. uzskata, ka migrantiem, kuri nevar pretendēt uz starptautisko aizsardzību un kuri nelegāli uzturas dalībvalstu teritorijā, jāliek atstāt Eiropas Savienības teritoriju; šajā sakarībā atzīmē Atgriešanas direktīvas pieņemšanu un aicina dalībvalstis, transponējot šo direktīvu, saglabāt labvēlīgākus noteikumus, kas jau noteikti to valsts tiesību aktos; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka atgriešana tiek veikta, ņemot vērā tiesību aktus un iesaistīto cilvēku cieņu, dodot priekšroku brīvprātīgai atgriešanai;
68. aicina atvērtā un slēgtā tipa izmitināšanas centros izveidot atgriešanās konsultāciju dienestu sistēmu, ko varētu izmantot kā kontaktpunktu personām, kuras vēlas uzzināt vairāk par palīdzību, ko var saņemt atgriešanās gadījumā;
69. aicina Komisiju izcelsmes valstīs ieviest sociālās un profesionālās reintegrācijas uzraudzības un atbalsta mehānismus migrantiem, kuri ir atgriezušies;
70. aicina dalībvalstis to atpakaļuzņemšanas politiku pielāgot kopējai politikai, nevis divpusējiem nolīgumiem;
71. aicina saistībā ar atpakaļuzņemšanas nolīgumiem apspriežu laikā ar trešām valstīm regulāri informēt Parlamentu un tā kompetentās komitejas par progresu un jebkuriem šķēršļiem, ar ko saskaras sarunās iesaistītās puses;
72. aicina Komisiju nodrošināt, lai dalībvalstis noslēgtu tikai divpusējus atpakaļuzņemšanas nolīgumus ar trešām valstīm, kuras pilnībā nodrošina atpakaļ uzņemto personu cilvēktiesību ievērošanu un kuras parakstījušas 1951. gada Ženēvas Konvenciju;
73. aicina Komisiju nodrošināt, ka trešās valstis efektīvi pilda saistības par to savu valstspiederīgo atpakaļuzņemšanu, kuri ES teritorijā uzturas nelegāli, kā tas paredzēts 2000. gada 23. jūnija Kotonū nolīguma 13. pantā; aicina nostiprināt šos noteikumus sarunu laikā par jauno ĀKK valstu (Āfrikas, Karību un Klusā okeāna valstis) nolīgumu;
74. uzsver Eiropas līmeņa atgriešanas politikas nepieciešamību, savstarpēji atzīstot atgriešanas lēmumus; mudina dalībvalstis ciešāk sadarboties, lai īstenotu atgriešanu un stiprinātu *FRONTEX* lomu kopējās atgriešanas darbībās;

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

75. aicina stiprināt sadarbību, tostarp konsulāro sadarbību, ar izcelsmes un tranzīta valstīm, lai veicinātu atpakaļuzņemšanas procedūras, un aicina Komisiju izvērtēt esošos atpakaļuzņemšanas nolīgumus, lai veicinātu to īstenošanu un gūto pieredzi izmantotu sarunās par turpmākiem nolīgumiem;

76. aicina Padomi apsvērt tiesību normu ieviešanu, lai izveidotu Eiropas izceļošanas dokumentu, ko izsniegtu trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri dalībvalstī uzturas nelegāli, tādējādi veicinot atpakaļuzņemšanu trešās valstīs; jāveic pasākumi, lai Eiropas izceļošanas dokumentu iekļautu ES atpakaļuzņemšanas nolīgumos, to padarot par saistošu attiecīgajām trešām valstīm;

Solidaritāte un imigrācija

Darbību saskaņošana starp dalībvalstīm

77. pauž dziļu nožēlu, ka dalībvalstis nav pietiekami solidāras, saskaroties ar pieaugošo imigrācijas problēmu; aicina steidzami pārskatīt Solidaritātes un migrācijas plūsmu pārvaldības vispārējo programmu 2007.–2013. gadam ⁽¹⁾ un tās četrus finanšu instrumentus tā, lai tie atspoguļotu jauno realitāti, kas veidojas, pieaugot migrācijas spiedienam, un tos lietotu steidzamu uzdevumu risināšanai, piemēram, masveida migrācijas pieplūdumu gadījumos;

78. atzīmē saistības, kuras dalībvalstis uzņēmas saistībā ar nepieciešamību pēc solidaritātes iepriekšminētajā Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktā; ļoti atzinīgi vērtē tāda brīvprātīgā sloga dalīšanas mehānisma iekļaušanu, kurš veicina starptautiskās aizsardzības saņēmēju pārvietošanu ES iekšienē no dalībvalstīm, kas saskaras ar specifisku un nesamērīgu spiedienu uz savas valsts patvēruma sistēmu īpašas ģeogrāfiskas vai demogrāfiskas situācijas dēļ, uz citām dalībvalstīm, un aicina dalībvalstis īstenot šīs saistības; atzinīgi vērtē arī EUR 5 miljonu piešķiršanu ES 2009. gada budžetā šim mērķim Eiropas Bēgļu fondā; tomēr pieprasa ieviest saistošus instrumentus; aicina Komisiju nekavējoties īstenot šo mehānismu un tūlīt sagatavot tiesību aktu priekšlikumus, lai izveidotu šādu patstāvīgu Eiropas līmeņa mehānismu;

79. atzinīgi vērtē Dublīnas regulas pārstrādāšanu un ierosinātos noteikumus par mehānismu, lai pārtrauktu šīs regulas ietvaros īstenotās pārsūtīšanas, ja pastāv bažas, ka to rezultātā atbildīgajās dalībvalstīs pieteikuma iesniedzējiem netiek piemēroti atbilstīgi aizsardzības standarti, jo īpaši uzņemšanas nosacījumu un patvēruma procedūru pieejamības ziņā, kā arī gadījumos, kad šādas pārsūtīšanas palielina slogu tām dalībvalstīm, kuras saskaras ar nesamērīgu spiedienu, jo īpaši to ģeogrāfiskā un demogrāfiskā stāvokļa dēļ; tomēr uzsver — ja netiks ieviests visām dalībvalstīm saistošs divkārtš instruments, šie noteikumi galu galā drīzāk būs politisks paziņojums, nevis efektīvs instruments, lai būtiski atbalstītu dalībvalstis;

80. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu pārstrādāt regulu par pirkstu nospiedumu salīdzināšanas sistēmas Eurodac izveidi un atgādina dalībvalstīm par to pienākumu noņemt pirkstu nospiedumus un nosūtīt datus atbilstīgi pašreizējai Eurodac regulai; uzskata, ka biometriskie dati, piemēram, pirkstu nospiedumi, jāizmanto, lai palielinātu robežkontroles operāciju efektivitāti;

Sadarbība ar trešām valstīm

81. pauž nožēlu, ka sadarbība ar trešām valstīm nav sniegusi pietiekamus rezultātus, kā īpašu izņēmumu minot Spānijas sadarbību ar trešām valstīm, piemēram, Senegālu un citām valstīm Subsahāras Āfrikā un Ziemeļāfrikā; aicina sniegt mērķtiecīgu atbalstu tranzīta un izcelsmes trešām valstīm, lai tām palīdzētu izveidot efektīvu robežu pārvaldības sistēmu, robežu pārvaldības palīdzības misijās šajās valstīs iesaistot FRONTEX;

82. atgādina Komisijai, Padomei un dalībvalstīm, ka ir svarīgi turpināt dialogu, kas uzsākts ar izcelsmes un tranzīta valstīm, tādējādi turpinot ES un Āfrikas ministru konferences par migrāciju un attīstību, kuras notika Tripolē, Rabātā un Lisabonā;

⁽¹⁾ COM(2005)0123.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

83. aicina ieviest tos politikas instrumentus, kas izstrādāti saistībā ar "Vispārējo pieeju migrācijai" ⁽¹⁾ un 2006. gadā uzsāktā Rabātas procesu migrācijas un attīstības jomā, kā arī ES un Āfrikas partnerību migrācijas, mobilitātes un nodarbinātības jomā, par kuru tika panākta vienošanās 2007. gada decembrī Lisabonā;

84. uzsver attīstības politikas nozīmi izcelsmes vai tranzīta trešās valstīs, jo tas ir instruments imigrācijas problēmu risinājumam pašos pamatos; aicina uzlabot koordināciju starp Eiropas Savienības imigrācijas politiku un attīstības politiku, pilnībā ņemot vērā stratēģiskos mērķus, piemēram, Tūkstošgades attīstības mērķus;

85. tomēr konstatē, ka attīstības politika nevar būt vienīgā alternatīva migrācijai, jo nav iespējams nodrošināt uz solidaritāti balstītu attīstību bez pastāvīgas mobilitātes;

86. aicina stiprināt sadarbību ar Starptautisko Migrācijas organizāciju (SMO) un citām starptautiskām organizācijām, izveidojot jaunus reģionālus birojus jutīgās zonās, kur jāsniedz praktiska palīdzība, tostarp saistībā ar legālo migrāciju vai migrantu brīvprātīgu atgriešanos;

87. uzsver, cik svarīgi ir izveidot migrācijas informācijas un pārvaldības centrus, līdzīgus tam, kuru 2008. gada oktobrī atklāja Mali; uzskata, ka šādi centri ievērojami sekmētu migrācijas problēmu risināšanu, jo tie cīnītos pret grūtībām, ar kurām saskaras potenciālie migranti, migranti, kuri atgriežas izcelsmes valstī, kā arī Eiropas Savienībā dzīvojošie migranti; aicina Komisiju sniegt vajadzīgo informāciju par projektiem, kas paredz citu centru izveidi ES un Āfrikas partnerības ietvaros, un aicina Komisiju izskatīt iespējas izveidot šādus centrus Austrumu reģiona kaimiņvalstīs;

88. uzsver, ka visos nolīgumos ar izcelsmes un tranzīta valstīm jābūt sadaļām par sadarbību imigrācijas jomā, un aicina veidot tālejošu politiku ar trešām valstīm policijas un tiesu iestāžu sadarbības jomā, lai cīnītos ar starptautiskajām kriminālajām organizācijām, kuras nodarbojas ar cilvēku tirdzniecību, un lai iesaistītās personas nodotu tiesai, piesaistot Eiropolu un *Eurojust*; aicina Komisiju arī pastiprināt atbalstu, tostarp finanšu un tehnisko palīdzību trešām valstīm, lai izveidotu ekonomiskos un sociālos apstākļus, kas novērš nelegālo imigrāciju, ar narkotikām saistītu darbību un organizēto noziedzību;

89. aicina Komisiju sekmēt sarunas par vispārējiem Eiropas nolīgumiem, kas līdzīgi ar Kaboverdi parakstītajam nolīgumam, lai panāktu progresu vispārējās sarunās, ko Komisija risina ar Maroku, Senegālu un Lībiju, kā arī sekmēt nolīgumu noslēgšanu ar galvenajām imigrantu izcelsmes valstīm;

90. aicina atbalstīt trešās valstis, kas izstrādā savu valsts tiesisko regulējumu un veido imigrācijas un patvēruma sistēmas, pilnībā ievērojot starptautiskās tiesības, kā arī aicina tranzīta trešās valstis parakstīt un ievērot 1951. gada Ženēvas Konvenciju;

91. aicina dalībvalstis apsvērt jautājumu par "vides bēgļiem" — migrantiem, kurus patlaban nevar uzskatīt par ekonomiskiem migrantiem un kuri nav atzīti arī par bēgļiem atbilstīgi Ženēvas Konvencijai;

*

* *

92. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

⁽¹⁾ COM(2006)0735.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

Zaļā grāmata par TEN-T politikas nākotni

P6_TA(2009)0258

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa rezolūcija par Zaļo grāmatu par TEN-T politikas nākotni (2008/2218(INI))

(2010/C 184 E/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 4. februāra paziņojumu “Zaļā grāmata. TEN-T: politikas pārskats” (COM(2009)0044),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 26. novembra paziņojumu “Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns” (COM(2008)0800),
- ņemot vērā Padomes secinājumus par labai nekaitīgāku transportu, kurus pieņēmusi Transporta, telekomunikāciju un enerģētikas padome 2008. gada 8.–9. decembra sēdē,
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 22. jūnija paziņojumu “Eiropas dinamisma saglabāšana — ilgtspējīga attīstība mūsu kontinentā — Eiropas Komisijas 2001. gadā publicētās Transporta Baltās grāmatas vidusposma pārskats” (COM(2006)0314),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 23. janvāra paziņojumu “20 un 20 līdz 2020. gadam — Eiropas iespējas saistībā ar klimata pārmaiņām” (COM(2008)0030),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 18. oktobra paziņojumu “Kravu pārvadājumu loģistikas rīcības plāns” (COM(2007)0607),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 14. maija paziņojumu par pārrunu rezultātiem saistībā ar kohēzijas politikas stratēģijām un programmām 2007.–2013. gada plānošanas periodam (COM(2008)0301),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 20. janvāra ziņojumu par Eiropas transporta tīkla pamatnostādņu īstenošanu 2004.–2005. gadā (COM(2009)0005),
- ņemot vērā 2009. gada 11. marta rezolūciju par Lisabonas stratēģiju ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 5. septembra rezolūciju “Kravu pārvadājumu loģistika Eiropā — ilgtspējīgas mobilitātes izšķirošais faktors” ⁽²⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu un Reģionālās attīstības komitejas atzinumu (A6-0224/2009),

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0120.⁽²⁾ OV C 187E, 24.7.2008., 154. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

- A. tā kā *TEN-T* politikas politiskā definīcija, kas aprakstīta Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 23. jūlija Lēmumā Nr. 1692/96/EK par Kopienas pamatnostādņēm Eiropas transporta tīkla attīstībai ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Lēmumā Nr. 884/2004/EK par grozījumiem Lēmumā Nr. 1692/96/EK par Kopienas pamatnostādņēm Eiropas transporta tīkla attīstībai ⁽²⁾, ļāva izveidot vēlamo pasākumu sarakstu ar 30 prioritāriem projektiem, kas bija vērsti galvenokārt uz dalībvalstu interesēm;
- B. tā kā ir jāuzlabo dzelzceļa un jūras kravu pārvadājumu ārējā konkurētspēja salīdzinājumā ar autopārvadājumiem, lai tādējādi panāktu jūras maģistrāļu un dzelzceļa kravu pārvadājumu koridoru līdzsvarotu izmantošanu;
- C. tā kā 30 prioritāro projektu īstenošanai Komisija iesniedza priekšlikumu Eiropas transporta tīklam kopumā nodrošināt aptuveni 20 miljardus eiro ES finansējuma no 2007.-2013. gada kopējā finansējuma, taču beigās šī summa tika samazināta līdz aptuveni 8 miljardiem eiro, no kuriem tikai 5,3 miljardus eiro piešķir 30 prioritārajiem projektiem, jo tā uzstāja Padome;
- D. ņemot vērā Eiropas Savienības labi zināmo nespēju panākt atbilstību noteikumiem par *TEN-T* finansējumu, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 20. jūnija Regulā (EK) Nr. 680/2007, ar ko paredz vispārīgus noteikumus Kopienas finansiālā atbalsta piešķiršanai Eiropas transporta un enerģētikas tīklu jomā ⁽³⁾, radot nenoteiktību projektu finansējuma plānošanā;
- E. tā kā ir jāstiprina Komisijas spēja īstenot tos galvenos pārrobežu projektus, jo īpaši dzelzceļa nozarē, kuri prasa pastāvīgu ciešāku sadarbību starp iesaistītajām dalībvalstīm un finansējumu uz daudziem gadiem, pārsniedzot daudzgadu finanšu shēmas termiņu;
- F. tā kā pielikumi, kas pievienoti Komisijas 2008. gada 14. maija paziņojumam, atklāj, ka no transporta projektiem paredzētajām apropriācijām aptuveni 49 % ir iztērēti ceļiem, aptuveni 31 % — dzelzceļam un aptuveni 9 % — pilsētas transportam, tomēr nav pilnīgi skaidri tie projekti, kuriem piešķirts līdzfinansējums,

1. atzīst, ka pirmos mēģinājumus attīstīt ES transporta infrastruktūras politiku, uz ko pamudināja "trūkstošie elementi" Eiropas rūpniecisko ražotāju apaļā galda sarunās, veicināja Komisijas 1992. gada 2. decembra paziņojums "Kopējas transporta politikas attīstība nākotnē", sniedzot pamatojumu "panākt ekonomisku izaugsmi, konkurētspēju un nodarbinātību" un īstenoja iepriekšējais transporta komisārs Karel Van Miert; norāda, ka iepriekš minētos mērķus bija mēģināts īstenot ar Padomes 1995. gada 18. septembra Regulu (EK) Nr. 2236/95, ar ko paredz vispārējus noteikumus Kopienas finansiāla atbalsta piešķiršanai Eiropas komunikāciju tīklu jomā ⁽⁴⁾, un Lēmumu Nr. 884/2004/EK; un vērš uzmanību uz pamudinājumu, ko šajā politikas jomā izteica par transporta un enerģētikas jautājumiem atbildīgā komisāre, priekšsēdētāja vietniece Loyola de Palacio;

2. uzskata *TEN-T* koordinātoru ziņojumus par interesantiem piemēriem atsevišķu atlasītu svarīgu projektu turpmākai koordinācijai un integrācijai; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis veikt pasākumus, kuru mērķis ir sekmēt pašreizējos prioritāros projektus. Jāturpina veikt vidēja termiņa un ilgtermiņa ieguldījumus, nodrošinot atbilstību mērķim pabeigt visa tīkla izveidi;

3. atzinīgi vērtē, ka tik drīz ir iesniegts minētais Komisijas 2009. gada 4. februāra paziņojums nolūkā pilnībā pārskatīt ES transporta infrastruktūru un *TEN-T* politiku, ņemot vērā pašreizējās un turpmākās grūtības transporta, pārrobežu mobilitātes, finanšu, ekonomikas, sociālajā, drošības un vides jomā;

⁽¹⁾ OV L 15, 17.1.1997., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 167, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 162, 22.6.2007., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 228, 23.9.1995., 1. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

4. šajā saistībā neuzskata, ka būtu racionāli ieviest *TEN-T* konceptuālā pilāra neskaidru jēdzienu, sarakstā nosakot pārmērīgi daudz prioritāšu; pretēji Komisijas izvirzītajam mērķim, ar tādu pilāru, kas daudznozīmīgi tiek uzskatīts par konceptuālu, nav iespējams uzlabot ticību *TEN-T* politikai, kas ir atkarīga no konkrētu projektu attīstības;
5. tāpēc piekrīt izstrādāt saskaņotāku un integrēta tīkla pieeju, apmierinot vajadzības pēc iedzīvotāju un kravas vairākveidu transporta savienojumiem; tāpēc uzsver, ka prioritāte jādod dzelzceļam, ostām, ilgtspējīgiem jūras un iekšējiem ūdensceļiem, kā arī to sauszemes savienojumiem vai vairākveidu transporta mezgliem infrastruktūras savienojumos jaunajās dalībvalstīs un ar tām, turklāt īpaša uzmanība jāpievērš arī pārrobežu transporta savienojumiem, kā arī labākiem savienojumiem ar lidostām un jūras ostām Eiropas tīklos; uzsver, ka ir jāpievērš uzmanība atšķirīgajām pasažieru un preču pārvadājumu vajadzībām, kuras vienas otru papildina; iesaka dalībvalstīm un reģionālajām iestādēm uzlabot starpposmu stacijas un vietējos starpsavienojumus, kas savieno ar *TEN-T*, lai mazinātu izmaksas, kuras ir saistītas ar atrašanos perifērijā;
6. aicina Komisiju īpaši atbalstīt prioritāros projektus, kuros ir vairākveidu transporta savienojumi un pastāvīga sadarbība un kuri aptver vairāku dalībvalstu teritoriju; norāda, ka ekonomisko apgabalu un šo prioritāro projektu sasaiste ir valsts mēroga uzdevums;
7. norāda, ka videi nekaitīgiem transporta veidiem piešķirta nesamērīgi liela nozīme prioritāro projektu sarakstā, un vērtē to atzinīgi; šajā saistībā aicina Komisiju nodrošināt, lai šāda proporcionalitāte saglabātos arī turpmāk, kad projekti būs īstenoti;
8. uzsver nepieciešamību integrēt klimata aizsardzību un visu transporta veidu ilgtspējīgu attīstību Eiropas infrastruktūras politikā, lai izpildītu ES mērķus samazināt CO₂ emisijas;
9. aicina Komisiju mudināt dalībvalstis integrēt lēmumu pieņemšanā un plānošanā saistībā ar *TEN-T* projektiem Eiropas vides tiesību aktus, piemēram, *Natura 2000*, Vienoto Eiropas aktu (VEA), ietekmes uz vidi novērtējumu (IVN), Gaisa kvalitātes direktīvu, Ūdens pamatdirektīvu, Dzīvotņu un putnu direktīvu, kā arī Transporta un vides ziņošanas mehānisma (*TERM*) ziņojumus Eiropas Vides aģentūrai par rādītājiem transporta un vides jomā;
10. mudina Komisiju samazināt to neskaidro vai pretrunīgo noteikumu skaitu, kuri attiecas uz kopīgām deklarācijām un vides tiesību aktu piemērošanu; turklāt uzskata, ka tad, kad projektiem ir piešķirts *TEN-T* statuss, dalībvalstīm nevajadzētu ļaunprātīgi izmantot 9. punktā minētos Eiropas tiesību aktus, lai apturētu *TEN-T* projektu īstenošanu;
11. aicina Komisiju un dalībvalstis ņemt vērā nesenos notikumus, kas ir būtiski faktori Eiropas transporta infrastruktūras politikai, piemēram, globālo finanšu krīzi, demogrāfiskās pārmaiņas, paplašināšanos, jaunu kaimiņvalstu iegūšanu un intensīvākus savienojumus ar austrumu valstīm un Vidusjūras reģiona valstīm;
12. uzsver, ka jo īpaši pašreizējās ekonomiskās krīzes kontekstā *TEN-T* izveide un ES un kaimiņvalstu transporta sistēmu integrācija ir visdrošākais veids, kā Eiropas Savienībā nodrošināt gan iekšējā tirgus ilgtermiņa stabilitāti, gan ekonomisko un sociālo kohēziju;
13. aicina Komisiju pastiprināt pūliņus uzlabot Eiropas koordināciju teritoriālās attīstības un transporta plānošanai (Eiropas Savienības Teritoriālā programma, kā arī teritoriālās kohēzijas princips), ņemot vērā reģionālo pieejamību, ko nodrošina uzlabota reģionālo tīklu efektivitāte; ir jāapsver lielās atšķirības starp kalnainiem, piekrastes/salu, centrāliem, perifēriem un citiem pārrobežu apvidiem, kā arī vajadzība labāk integrēt tos pilsētu mobilitātes sistēmās;
14. aicina Komisiju īpašu prioritāti piešķirt galvenajiem projektiem, kas saistīti ar lielākajiem dzelzceļa, autoceļu un iekšzemes ūdensceļu maršrutiem, lai nodrošinātu pārrobežu savienojumus ar jaunajām dalībvalstīm un trešām valstīm;

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

15. šajā saistībā ierosina, ka plānošanas procesā kā pamatelements jāizmanto Eiropas telpiskās attīstības koncepcija (ETAK) un jāiekļauj pieejamie ESPON pētījumi, jo tie sniedz zinātnisku un plānošanai paredzētu vispārīgu informāciju par transporta attīstību;
16. uzsver, ka Lisabonas stratēģijas un Atveseļošanas plāna mērķi jāiekļauj TEN-T politikas veidošanā, ņemot vērā mobilitātes, pieejamības un loģistikas īpašo nozīmi saistībā ar ES konkurētspēju, kā arī jāuzlabo teritoriālā kohēzija;
17. aicina Komisiju un dalībvalstis integrēt vairākveidu TEN-T koncepcijā dabai nekaitīgus koridorus, dzelzceļa kravu pārvadājumu tīklus, Eiropas dzelzceļa kravu pārvadājumu tīkla (ERTMS) koridorus, jūras "maģistrāles", piemēram, tuvsatiksmes kuģošanas ceļus, pašreizējos iekšzemes ūdensceļus ar ierobežotu jaudu vai dambjus ar nepietiekamu jaudu, sauszemes ostas, loģistikas platformas un pilsētu mobilitātes mezglus, kā arī paredzēto TEN-T paplašināšanu, ietverot Eiropas kaimiņattiecību politikas (EKP) valstis, austrumu valstis un Vidusjūras reģiona valstis, pamatojoties uz plānotu rīcību, lai atbalstītu transporta veidus, kas ir drošāki, nekaitīgāki videi un patērē mazāk naftas, tādējādi nodrošinot visu transporta veidu optimālu izmantojumu un dažādu transporta veidu savienojumu atbilstību, jo īpaši attiecībā uz dzelzceļa līnijām ostās; turklāt aicina nodrošināt saskaņotību starp pašreizējo un turpmāko TEN-T regulējumu un tiem tiesību aktiem, kas ierosināti attiecībā uz dzelzceļa kravu pārvadājumu koridoriem;
18. norāda, ka saskaņā ar jaunāko izpēti līdz šim iekšzemes ūdensceļu vajadzībām ir izmantots tikai 1 % Eiropas infrastruktūrai atvēlēto līdzekļu; uzskata, ka ir jānodrošina pietiekams ES atbalsts, lai Eiropā attīstītu iekšzemes ūdensceļu infrastruktūru, tādējādi pilnībā izmantojot potenciālu, ko sniedz iekšzemes ūdensceļi kā ilgtspējīgs un drošs transporta veids;
19. aicina Komisiju mēģināt nodrošināt dzelzceļa kravu pārvadājumu aizvien plašāku izmantošanu, lai sekmētu lielāku tīkla efektivitāti un ātrākus pārvadājumus;
20. šajā saistībā atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas dzelzceļa tīklu konkurētspējīgiem kravu pārvadājumiem (COM(2008)0852) un iepriekš minēto Komisijas 2007. gada 18. oktobra paziņojumu;
21. uzsver, ka ir svarīgi radīt iespējas dalīties informācijā par vairākveidu transportu, lai veicinātu un atbalstītu mijiedarbību starp nemateriālo un materiālo infrastruktūru (informācijas sistēmas, piemēram, ERTMS/RIS/ITS/SESAR/Galileo), lai uzlabotu sadarbību, ritošo daļu (ERTMS datortehnikas un programmatūras aprīkojums vilcienos un kravas vagonu radītā trokšņa samazināšana), dabai nekaitīgu loģistiku, vairākveidu transporta savienojumus un mezglus, decentralizētus tiešās piegādes ķēdes pakalpojumus un mobilitātes pārvaldību;
22. uzsver, ka saistībā ar TEN-T ir svarīgi attīstīt saskaņotas un standartizētas automatizētās transporta sistēmas (ATS), lai nodrošinātu efektīvāku, raitāku, drošāku un videi nekaitīgāku transporta pārvaldību;
23. iesaka uzlabot TEN-T īstenošanu, nodrošinot labāku informācijas pieejamību ar tādu sistēmu starpniecību kā TENtec informācijas sistēma, ieviešot atklāto koordinācijas metodi, kas ietver salīdzinošo novērtēšanu un paraugprakses apmaiņu;
24. pievērš uzmanību nepieciešamībai veicināt pašreizējās infrastruktūras efektivitāti TEN-T projektos īstermiņā, jo īpaši tad, ja šādu projektu īstenošana jau uzsākta, lai padarītu šos koridorus dzīvotspējīgus un efektīvus, bet nevis vienkārši gaidīt uz lielu projektu ilgtermiņa īstenošanu šajos koridos;
25. atbalsta Zaļās grāmatas "TEN-T formas strukturālo izvēli 3", t. i., divslāņu tīklu, kas sastāv no visaptveroša tīkla, kurš balstīs uz pašreizējām TEN-T kartēm, un vairākveidu transporta "galvenā tīkla", kurš vēl ir jādefinē, par prioritātēm nosakot dzelzceļu, ilgtspējīgus ūdensceļus un ostas, kā arī to savienojumu ar loģistikas centriem;
26. atbalsta "galvenā tīkla" koncepciju, ko veido "ģeogrāfiskais pīlārs" un "konceptuālais pīlārs", kurš ietver kritērijus un mērķus, kas ļauj laika gaitā elastīgi apzināt projektus, koridorus un tīkla daļas, nevis attiecībā uz visu periodu tos stingri noteikt jau budžeta plānošanas sākumā; uzskata, ka budžeta plānošanas laikā jārod iespēja elastīgi paplašināt TEN-T, lai pielāgotos mainīgajiem tirgus apstākļiem;

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

27. atzīst dalībvalstu nozīmīgo lomu — tām apspriežoties ar savām reģionālajām un vietējām iestādēm, pilsoniskās sabiedrības un vietējo iedzīvotāju ieinteresētajām pusēm — lēmumu pieņemšanā par transporta infrastruktūru, kā arī transporta infrastruktūras plānošanā un finansēšanā, tostarp Eiropas pārrobežu koordinācijā un sadarbībā; cer, ka Eiropadome nodrošinās lielāku saskanību starp *TEN-T* projektu pieprasījumiem un lēmumiem par *TEN-T* budžeti; ņemot vērā ES finanšu shēmas vidusposma pārskatu, kā arī pašreizējās apspriedes par ES atjaunošanas plānu, aicina dalībvalstis saskaņā ar līdzšinējo ES politiku pirmām kārtām pienācīgi apsvērt jautājumu par vajadzīgo finansiālo atbalstu transporta infrastruktūrās, kas ir daļa no *TEN-T* tīkla;

28. pilnībā piekrīt Kopienas mērķim, kas paredz samazināt administratīvo slogu, un tādēļ īpaši mudina Komisiju pārskatīt finanšu shēmas attiecībā uz *TEN-T* prioritārajiem projektiem, lai vairāk samazinātu birokrātijas slogu;

29. aicina dalībvalstis un Komisiju pastiprināt valsts līmenī īstenotās politikas saskaņošanu, lai nodrošinātu saskaņotību *TEN-T* programmas finansēšanā un īstenošanā atbilstīgi EK līguma 154. un 155. pantam;

30. šajā sakarā uzsver, ka finanšu krīze rada lielāku spiedienu uz Eiropas Savienību, dalībvalstīm un reģioniem, lai tie pamatotu lēmumus par transporta infrastruktūras projektiem uz saprātīgiem izmaksu un ieguvumu novērtējumiem, ilgtspējību un Eiropas pārrobežu pievienoto vērtību;

31. tomēr atzīmē, ka ieguldījumi transporta infrastruktūrā ir viena no galvenajām jomām, ar kuras palīdzību iespējams atrisināt finanšu un ekonomikas krīzi, un tādēļ aicina Komisiju paātrināt infrastruktūras projektus, kas saistīti ar *TEN-T* un finansēti ar struktūrfondu un kohēzijas fondu starpniecību; aicina dalībvalstis atkārtoti novērtēt savas ieguldījumu politikas prioritātes, ņemot vērā šo pieeju, lai paātrinātu tos *TEN-T* projektus, par kuriem tās uzņēmušās atbildību, jo īpaši pārrobežu posmos;

32. atgādina Komisijai, ka transporta infrastruktūras projektu ES līdzfinansējumam, ko piešķir *TEN-T*, kohēzijas un reģionālais fonds un EIB, ir jāatbilst šādiem kritērijiem: ekonomiskai dzīvotspējai, uzlabotai konkurētspējai, vienotā tirgus darbības sekmēšanai, ilgtspējībai vides jomā, pārredzamībai no nodokļu maksātāju viedokļa un iedzīvotāju dalībai (partnerības princips); šajā saistībā uzsver, cik svarīgi ir attīstīt valsts un privātā sektora partnerību, lai finansētu *TEN-T* projektus, turklāt svarīgi ir izstrādāt elastīgus risinājumus tām problēmām, kas rodas šāda mēroga pasākumos (ģeogrāfiskie un tehniskie sarežģījumi, sabiedrības pretestība utt.);

33. aicina Komisiju šajā saistībā nodrošināt, ka projektos, kas novērtēti atbilstīgi ES finanšu programmām, ir ņemta vērā to iespējamā ietekme uz valsts finansējumu citos vajadzīgos ieguldījumu projektos, ko neatbalsta ES fondi; jo īpaši uzskata, ka apropriācijas, ko dalībvalstis izmantojušas, lai papildinātu ES finansētos projektus, nevajadzētu piešķirt uz palīgpozīciju saglabāšanas vai šajās pozīcijās veikto ieguldījumu rēķina; drīzāk uzskata, ka tādēļ projekti jāizstrādā un jānovērtē, vismaz daļēji pamatojoties uz šo projektu iespējām integrēt (nevis atstāt novārtā) vajadzīgo papildu palīgpozīciju infrastruktūras izveidi un uzturēšanu;

34. uzsver jo īpaši augošās vajadzības ieguldījumu jomā Eiropas gaisa pārvadājumu nozarē saistībā ar Eiropas vienotās gaisa telpas II dokumentu paketi, kā arī ierosināto "vispārējo aviācijas sistematisko pieeju"; tādēļ aicina Komisiju, pārskatot *TEN-T* budžeta regulējumu, apsvērt lidostām un ATM/ANS pieejamā finansējuma daļas palielināšanu;

35. norāda, ka ir nepieciešama aktīvāka pētniecība un izstrāde attiecībā uz vislabākās un visefektīvākās prakses transporta infrastruktūras finansēšanu un tās pozitīvo ietekmi uz konkurētspēju un kvantitatīvu un kvalitatīvu nodarbinātību, tostarp valsts un privātā sektora partnerības (PPP) pieredzi šajā sakarā, ko jau sāks darīt Komisijas pašreizējos pētījumos;

36. uzsver, ka *TEN-T*-Tizpildaģentūrā jāizveido darba grupa, lai palielinātu valsts un privātās partnerības izmantošanu saistībā ar dažu prioritāro projektu vai posmu finansēšanu, kā arī izplatītu paraugprakses risinājumus;

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

37. uzsver, ka lielāka paļaušanās uz valsts un privāto partnerību un Eiropas Investīciju banku neaizstās lielu daļu no budžeta finansējuma liela mēroga projektiem, kuriem ir noteikts atmaksāšanas periods vairāku paaudžu laikā;
38. atbalsta *TEN-T* budžeta pārskatīšanu, ko veiktu dalībvalstis saistībā ar 2009.–2010. gada finanšu shēmas vidusposma pārskatu, nevis pieeju, kas paredz krasi samazināt citus projektus un centienus attīstīt cieši saistītos dzelzceļus un ūdensceļus;
39. uzsver, ka daļa no autoceļu infrastruktūrā iekasēto ceļa nodevu ieņēmumiem jāpiešķir *TEN-T* projektu finansēšanai, lai palielinātu sviras efektu aizņēmumu jomā;
40. prasa Komisijai, lai tā atlasa piemērus reģionāliem pārrobežu dzelzceļa savienojumiem, kas ir demonstrēti vai pamesti, it īpaši dodot priekšroku tiem, kurus varētu savienot ar *TEN-T*;
41. lūdz Komisijai un dalībvalstīm apsvērt iespēju veidot Eiropas velotransporta tīklu un “dzelzs priekšvara” maršrutu, kas veicinātu Eiropas pārrobežu velotransporta infrastruktūru un atbalstītu vidi saudzējošu pārvietošanās veidu un ilgtspējīgu tūrismu;
42. aicina Komisiju līdz sava pilnvaru termiņa beigām ierosināt likumdošanas iniciatīvu par dzelzceļa pasažieru pārvadājumu tirgu liberalizēšanu no 2012. gada 1. janvāra, lai tādējādi palielinātu visa dzelzceļa *TEN* tīkla konkurētspēju;
43. pauž nožēlu par prioritāro projektu lēno īstenošanu pierobežas posmos, jo īpaši attiecībā uz Pireneju reģiona projektiem, kuri ir būtiski Ibeīrijas pussalai un Francijai;
44. mudina Komisiju turpināt iesaistīt Parlamentu un Eiropadomi daudzgadu priekšlikumu iesniegšanā un izvēles izdarīšanā par *TEN-T* projektu līdzfinansēšanu;
45. aicina Komisiju regulāri un vismaz reizi gadā iesniegt Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumus par visiem prioritārajiem projektiem, sniedzot katra projekta novērtējumu, raksturojot projektu izmaksu rentabilitāti, katra projekta īstenošanas iespējamību un laika grafiku;
46. aicina Komisiju un EIB iesniegt Parlamentam un Padomei ikgadēju sarakstu ar konkrētiem līdzfinansētajiem projektiem, ja *TEN-T* projektiem līdzfinansējumu piešķirīs reģionālais, kohēzijas fonds un EIB, kā jau tas tiek praktizēts attiecībā uz *TEN-T* līdzfinansēšanu;
47. uzsver, ka no ekoloģiskā un ekonomiskā viedokļa vairākveidu pārvadājumu sistēmas, kuras ļauj izmantot dažādus transporta veidus attiecīgā maršrutā, daudzos gadījumos ir vienīgā dzīvotspējīgā un ilgtspējīgā iespēja nākotnē;
48. uzsver, ka nesen paplašinātajā Šengenas zonā transporta infrastruktūrai starp Rietumeiropu un Austrumeiropu ir milzīga nozīme, ņemot vērā ar to saistīto ekonomikas izaugsmes potenciālu, īpaši jaunajās dalībvalstīs; aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt un veicināt starptautiskos ceļu un dzelzceļu tīklus starp Austrumeiropu un Rietumeiropu, jo sevišķi atbalstot pārrobežu transporta infrastruktūru ar īpašu rīcības programmu, ko īsteno kopīgi ar vietējām, reģionālajām un valsts iestādēm; uzsver arī, ka labāki savienojumi starp Eiropas Transporta tīklu un trešo valstu transporta tīkliem jo īpaši uzlabotu robežapgabalu stāvokli un dotu pievienoto vērtību sadarbībai starp reģioniem un ES kopumā;
49. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.
-

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

Atmežošanas un meža degradācijas radīto problēmu risinājumi cīņai ar klimata pārmaiņām un bioloģiskās daudzveidības izzušanu

P6_TA(2009)0306

Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa rezolūcija par atmežošanas un meža degradācijas radīto problēmu risinājumiem cīņai ar klimata pārmaiņām un bioloģiskās daudzveidības izzušanu

(2010/C 184 E/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 17. oktobra paziņojumu “Par atmežošanas un meža degradācijas radīto problēmu risinājumiem cīņai ar klimata pārmaiņām un bioloģiskās daudzveidības izzušanu” (COM(2008)0645),
- ņemot vērā lēmumus, ko pieņēmusi piektā ministru konference par mežu aizsardzību Eiropā 2007. gada novembrī Varšavā (Polija), par klimata pārmaiņu ietekmes uz mežu stāvkli un ilgtspējīgas mežsaimniecības politiku izvērtēšanu,
- ņemot vērā Reglamenta 103. panta 2. punktu,
- A. tā kā ES vēlas ierobežotu globālo sasilšanu līdz 2 °C un apturēt bioloģiskās daudzveidības izzušanu; tā kā *Eliasch* pārskatā ir aprēķināts, ka ik gadu būs nepieciešami 17–33 miljardi ASV dolāru, lai līdz 2030. gadam uz pusi samazinātu atmežošanas apjomu;
- B. tā kā ilgtspējīga mežsaimniecība ir ārkārtīgi svarīga atmežošanas apkarošanai, kā arī ir būtisks ekonomiskās attīstības aspekts;
- C. tā kā atmežošanas dēļ rodas aptuveni 20 % no visa siltumnīcefekta gāzu emisijas apjoma pasaulē un tā ir galvenais bioloģiskās daudzveidības izzušanas cēlonis un nopietni apdraud attīstību un trūcīgo personu iztiku;
- D. tā kā atmežošana katru gadu notiek ārkārtīgi lielos apjomos — 13 miljonu hektāru platībā— un galvenokārt to veic tropu mežos, kā arī noteiktā apjomā Eiropā, it īpaši Centrāleiropā un Austrumeiropā;
- E. tā kā atmežošana rada kaitējumu videi, ko ir grūti vērst par labu, piemēram, ūdens apstākļu ilgtermiņa traucējumus, stepes veidošanos un pārtuksnešošanas un bioloģiskās daudzveidības izzušanu, kā kopējās saimnieciskās izmaksas ievērojami pārsniedz aizsardzības un uzlabošanas pasākumu izdevumus;
- F. tā kā mežu degradācija izpaužas dažādi un ir sarežģīti to definēt, tomēr tā lielā mērā ietekmē klimatu, bioloģisko daudzveidību, kā arī preces un pakalpojumus;
- G. tā kā līdz 2020. gadam salīdzinājumā ar 1990. gadu papildus 25–40 % samazinājumam rūpnieciski attīstītās valstīs ir jāpanāk būtiska novirze no ierastās uzņēmējdarbības gaitā radītās emisijas pieauguma jaunattīstības valstīs, tostarp jāsamazina ar atmežošanu saistītā emisija, lai ierobežotu globālo sasilšanu līdz 2 °C, saskaņā ar Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes 4. novērtējuma ziņojumu;
- H. tā kā atmežošanas apjoma samazināšanai ir svarīga nozīme ne tikai saistībā ar klimata pārmaiņu mazināšanu, bet arī saistībā ar pielāgošanos tām,

1. uzver, ka jāpanāk lielāka saskaņotība starp mežu saglabāšanas un ilgtspējīgas apsaimniekošanas politikas jomām un citām ES iekšējās un ārējās politikas jomās; prasa kvantitatīvi novērtēt, kā ES politika tādās jomās kā enerģētika (it īpaši biodeģviela), lauksaimniecība, ilgtspējīga ražošana un patēriņš, iepirkums, tirdzniecība un attīstības sadarbība ietekmē mežus;

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

2. aicina Komisiju iesniegt Parlamentam un Padomei priekšlikumus par stingrākām ilgtspējas prasībām Kopienā attiecībā uz visu veidu būvkokiem un kokmateriāliem, kas iegūti mežizstrādē;
3. aicina Komisiju līdz 2009. gada beigām publicēt visaptverošu pētījumu, kurā būtu izvērtēta ES pārtikas un citu preču ražošanas, patēriņa un tirdzniecības ietekme uz atmežošanu un mežu degradāciju; aicina pētījumā izvērtēt un norādīt dažādu rūpniecības nozaru negatīvo ietekmi un ietvert ieteikumus attiecībā uz turpmāko politiku un jauninājumiem, lai samazinātu šādu ietekmi;
4. norāda, ka ar ūdens apstākļiem saistītās problēmas ir jārisina rūpīgi saistībā ar mežsaimniecību, un norāda, ka ir ārkārtīgi svarīgi kopīgi palielināt mežu un ūdens resursus un saskaņot attiecīgās ES politikas jomas, lai atjaunotu un uzlabotu ekosistēmu ūdens uzglabāšanas spēju;
5. atzinīgi vērtē zaļā publiskā iepirkuma (ZPI) politiku un tādu instrumentu popularizēšanu kā ekomarķēšana un mežu sertifikācijas shēmas; prasa nekavējoties pieņemt un īstenot ZPI politiku, kas attiektos uz kokmateriāliem visā Eiropā; aicina dalībvalstis veidot publiskā iepirkuma politiku, pamatojoties uz augstiem ilgtspējas standartiem, un attiecīgi noteikt reālistiskus mērķus attiecībā uz šādiem standartiem;
6. uzskata, ka ir jāsniedz būtisks finansiāls atbalsts jaunattīstības valstīm, lai apturētu liela apmēra tropu mežu iznīcināšanu vēlākais līdz 2020. gadam, un ka šīs apņemšanās apliecinājumam būs izšķirīga nozīme starptautiskās sarunās par visaptveroša globāla nolīguma slēgšanu klimatu pārmaiņu jomā laikposmam pēc 2012. gada;
7. atzīst, ka pietiekama finansējuma mobilizācijai saskaņā ar globālo vienošanos klimata jomā būs izšķirīga nozīme, lai uz pusi samazinātu globālo atmežošanu un visbeidzot to pārtrauktu; šajā sakarībā atbalsta Komisijas priekšlikumu par Pasaules meža oglekļa mehānisma (PMOM) izveidi saskaņā ar ANO Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām, pamatojoties uz pastāvīgu finansēšanas shēmu; aicina dalībvalstis neatkāpties no saistībām pārtraukt pasaulē atmežošanu un mežu degradāciju, piešķirot tām daļu no ieņēmumiem, kas gūti ES emisiju tirdzniecības sistēmas (ETS) kvotu izsolēs, lai samazinātu atmežošanu un mežu degradāciju jaunattīstības valstīs, un sarunās pievērstos finansēšanas resursiem, kā norādīts Komisijas 2009. gada 28. janvāra paziņojumā "Kopenhāgenas sarunu mērķis — visaptverošs nolīgums par klimata pārmaiņām" (COM(2009)0039); aicina dalībvalstis atbalstīt Komisijas priekšlikumu pieņemt Norvēģijas finansējuma piedāvājumu un piešķirt PMOM daļu no ieņēmumiem, kurus turpmāk gūs noteiktā daudzuma vienību izsolēs;
8. uzskata, ka atbalsts, ko nodrošina PMOM, būtu jāsniedz, balstoties uz panākumiem un pārbaudītiem rezultātiem liela apmēra atmežošanas un mežu degradācijas samazināšanā; uzsver, ka šim atbalstam būtu arī jārada papildu ieguvumi, aizsargājot bioloģisko daudzveidību, paaugstinot noturību un uzlabojot dzīves apstākļus mežu reģionos;
9. uzsver, ka ir pilnībā jāievēro vietējo meža reģionos dzīvojošo cilvēku, tostarp pamatiedzīvotāju, tiesības iepriekš saņemt informāciju un brīvi izvēlēties, vai sniegt piekrišanu to mežu izmantošanai, kurus viņi parasti lieto; uzskata, ka ir būtiski, lai vietējās sabiedrības grupas un pamatiedzīvotāji tiktu lietderīgi un visaptveroši iesaistīti visos posmos, kad tiek izvērtēti, plānoti un īstenoti pasākumi saistībā ar atmežošanas un mežu degradācijas radītās emisijas samazināšanu;
10. uzsver, ka jebkuram mehānismam, kas ietverts ANO sadarbības programmā atmežošanas un mežu degradācijas radītās emisijas samazināšanai un kas tiek īstenots saistībā ar starptautisku nolīgumu klimata pārmaiņu jomā laikposmam pēc 2012. gada, pirmkārt un galvenokārt ir jānodrošina, ka tiek aizsargātas veco mežu audzes;
11. norāda, ka atmežošanas process Austrumeiropā veicina dabiskās vides degradāciju, kā arī cita starpā ietekmē dzīves kvalitāti;

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

12. norāda, ka oglekļa tirgū mežu kredīti vidēji ilgā un ilgā termiņā varētu veidot daļu no to politikas jomu kopuma, kas attiecas uz atmežošanu, ja varēs nodrošināt precīzas mežu oglekļa uzskaites metodes un uzticamus uzraudzības mehānismus; uzsver, ka galīgais lēmums par mežu kredītu iekļaušanu ETS būtu jāpieņem pēc rūpīgas visu iespējamo finansēšanas mehānismu pamatotības analīzes, pēc Kopenhāģenas Pušu konferences iznākuma novērtēšanas un pēc tam, kad būs izdarīti secinājumi par eksperimentālajiem projektiem;

13. atgādina, ka mežu projektu kredītus, ko izmanto, lai kompensētu siltumnīcefekta gāzu emisiju rūpnieciski attīstītās valstīs, nevar uzskaitīt divreiz, tādējādi tuvojoties mērķiem panākt novirzi no ierastā uzņēmējdarbības gaitā radītā apjoma, kas jaunattīstības valstīm ir jāapņemas, parakstot starptautisko nolīgumu klimata pārmaiņu jomā laikposmam pēc 2012. gada;

14. norāda, ka jebkurā sistēmā, kura paredzēta kompensāciju saņemšanai par atmežošanas un mežu degradācijas samazināšanu un kuru piemēros saskaņā ar turpmāko klimata režīmu, jāņem vērā ne tikai oglekļa uzglabātāji, bet arī ekosistēmu pakalpojumi un sociālie labumi, ko sniedz meži;

15. aicina ES veicināt stingrus sociālos un vides standartus, lai samazinātu emisiju, ko izraisa atmežošana un mežu degradācija; aicina ES aizstāvēt atmežošanas un mežu degradācijas izraisītās emisijas samazināšanas mehānismus, kas ir plašāki nekā pašreizējā tīrās attīstības mehānisma (TAM) projektu pieeja un kas palīdz risināt tādas atmežošanas galvenos cēloņus kā sliktā pārvaldība, nabadzība, korupcija un tiesībsardzības trūkums, atbalstot politikas un institucionālo reformu gan vietējā, gan valsts līmenī;

16. pauž nožēlu, ka pretēji paziņojuma nosaukumam tajā nav risināts jautājums par mežu degradāciju; aicina Komisiju izstrādāt rīcības plānus un eksperimentālus projektus un paust apņemšanos savā mežsaimniecības politikā pārtraukt ne tikai atmežošanu, bet arī mežu degradāciju (arī Eiropas Savienībā), izstrādājot un izveidojot arī stingras uzraudzības sistēmas, lai iegūtu atbilstošus datus par augsni un biomasu mežos;

17. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Rīcības plāns attiecībā uz mobilitāti pilsētā

P6_TA(2009)0307

Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa rezolūcija par rīcības plānu attiecībā uz mobilitāti pilsētā (2008/2217(INI))

(2010/C 184 E/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 25. septembra Zaļo grāmatu “Ceļā uz jaunu pilsētu mobilitātes kultūru” (COM(2007)0551),
- ņemot vērā Komisijas 2001. gada 12. septembra Balto grāmatu “Eiropas transporta politika līdz 2010. gadam: laiks izlemt” (COM(2001)0370),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 18. oktobra paziņojumu “Kravu pārvadājumu loģistikas rīcības plāns” (COM(2007)0607),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 17. septembra paziņojumu “Ceļā uz drošāku, tīrāku un efektīvāku mobilitāti Eiropas mērogā: pirmais ziņojums par viedajiem automobiļiem” (COM(2007)0541),

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 7. februāra paziņojumu “Konkurētspējīgas autobūves nozares tiesiskais regulējums 21. gadsimtam - Komisijas nostāja attiecībā uz augsta līmeņa darba grupas CARS 21 nobeiguma ziņojumu - Ieguldījums ES stratēģijā izaugsmei un nodarbinātībai” (COM(2007)0022),
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 28. jūnija paziņojumu “Kravu pārvadājumu loģistika Eiropā – ilgtspējīgas mobilitātes izšķirošais faktors” (COM(2006)0336),
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 22. jūnija paziņojumu “Eiropas dinamisma saglabāšana - ilgtspējīga attīstība mūsu kontinentā - Eiropas Komisijas 2001. gadā publicētās Transporta baltās grāmatas vidusposma pārskats” (COM(2006)0314),
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 15. februāra paziņojumu “Par viedā automobiļa iniciatīvu “Izpratnes padziļināšana par IST gudrākiem, drošākiem un tīrākiem transportlīdzekļiem” (COM(2006)0059),
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 11. janvāra Paziņojumu “ Par pilsētvides tematisko stratēģiju” (COM(2005)0718),
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumus un pamatnostādnes un Eiropas Parlamenta nostājas par struktūrfondiem un kohēzijas fondiem, kā arī par Septīto pētniecības pamatprogrammu,
- ņemot vērā pārskatīto priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par ekoloģiski tīru un energoefektīvu autotransporta līdzekļu veicināšanu (COM(2007)0817),
- ņemot vērā 2008. gada 9. jūlija rezolūciju “Ceļā uz jaunu pilsētu mobilitātes kultūru” ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 19. jūnija rezolūciju “Ceļā uz drošāku, tīrāku un efektīvāku mobilitāti Eiropas mērogā: pirmais ziņojums par viedajiem automobiļiem” ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 20. februāra rezolūciju par ieguldījumu Eiropadomes 2008. gada pavasara sanāksmes darbā saistībā ar Lisabonas stratēģiju ⁽³⁾,
- ņemot vērā 1988. gada 12. oktobra rezolūciju par gājēju aizsardzību un Eiropas Gājēju tiesību hartu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 15. janvāra rezolūciju par CARS 21: konkurētspējīgas autobūves nozares tiesisko regulējumu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 5. septembra rezolūciju par kravu pārvadājumu loģistiku Eiropā - ilgtspējīgas mobilitātes izšķirošais faktors ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 12. jūlija rezolūciju par Eiropas dinamisma saglabāšanu – ilgtspējīga attīstība mūsu kontinentā ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 21. maija Direktīvu 2008/50/EK par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Šajā dienā pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0356.

⁽²⁾ Šajā dienā pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0311.

⁽³⁾ Šajā dienā pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0057.

⁽⁴⁾ OV C 290, 14.11.1988., 51. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 41 E, 19.2.2009., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 187 E, 24.7.2008., 154. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 556. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 152, 11.6.2008., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 23. oktobra Regulu (EK) Nr. 1370/2007 par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/49/EK par drošību Kопienas dzelzceļos ⁽²⁾ (Dzelzceļu drošības direktīva),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 26. jūnija Direktīvu 2000/40/EK, ar kuru paredz dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu priekšējām drošības konstrukcijām ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2009. gada 21. aprīļa Atzinumu par rīcības plānu par mobilitāti pilsētās ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu par bez konkrēta termiņa vairākkārt atliktā rīcības plāna publicēšanu par mobilitāti pilsētās,
 - ņemot vērā juridisko pamatu – EK līguma 70. līdz 80. pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu un Reģionālās attīstības komitejas atzinumu (A6-0199/2009),
- A. tā kā pilsētu transportam ir ļoti liela nozīme visā transporta jomā un ka tāpēc EK līguma 70. līdz 80. pants ir juridiskais pamats, kas nosaka, ka Eiropas Savienībai un dalībvalstis kopīgi atbild par šo jomu;
- B. tā kā daudzas Eiropas Savienības ar vairākām nozarēm saistītas vai modālās direktīvas un regulas ietekmē pilsētu transportu un tās jāsapņo, izmantojot īpašu pieeju pilsētu transporta problēmām;
- C. tā kā 2007. gada 8. un 9. marta Eiropadomē pieņemtajā Eiropas klimata plānā noteikti vērienīgi plāni 2020. gadā par 20 % samazināt energoresursu patēriņu, par 20 % samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju, un, ka 20 % no vispārējā enerģijas patēriņa veidos atjaunojamie energoavoti, un šos mērķus nevar sasniegt bez piemērotas stratēģijas attiecībā uz pilsētu transportu;
- D. tā kā pētniecības un attīstības programmai CIVITAS ir lieli panākumi, kas norāda uz vietējo pašvaldību un transporta organizēšanas sabiedrību interesi par Eiropas Savienības investīcijām novatoriskos pilsētas transporta projektos;
- E. tā kā kohēzijas fondi un struktūrfondi finansē pilsētu mobilitātes programmas, taču tiem ir divkārs trūkums, no vienas puses, attiecībā uz tiem nav Eiropas Savienības stratēģijas un mērķu pilsētu mobilitātes jomā, no otras – to piešķiršana Eiropas Savienības teritorijā nav vienlīdzīga;
- F. tā kā pilsētu teritorijas ir moduļu saslēgumu un Eiropas transporta tīklu savienojuma īpaši centri, kuriem jāveicina vispārējo mērķu sasniegšana attiecībā uz ilgtspējīgu mobilitāti Eiropas Savienībā un Eiropas Savienības pilsētu tīklu ilgtspējīga konkurētspēja;
- G. tā kā pilsētas ir būtiskas uzņēmējdarbības vietas un kravu pārvadājumi ir būtiski saistībā ar iedzīvotāju vajadzību apmierināšanu, vienlaikus tie saskaras ar problēmām nelielo uzglabāšanas platību un ierobežoto piegādes laika limitu dēļ;

⁽¹⁾ OV L 315, 3.12.2007., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 164, 30.4.2004., 44. lpp.⁽³⁾ OV L 203, 10.8.2000., 9. lpp.⁽⁴⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- H. tā kā subsidiaritātes principa un pašvaldību tiesību teritoriālās plānošanas jomā ievērošana neļauj paredzēt reglamentējošu Eiropas Savienības politiku, bet ļauj Eiropas Savienībai izstrādāt tādu rosinošu stratēģiju, kāda ir tās reģionālā un kohēzijas politika, iepriekš neuzspiežot konkrētus risinājumus;
- I. tā kā modālās politikas nevar risināt pilsētu teritoriju problēmas, bet tās var risināt, izmantojot pieeju, kurā ņemti vērā lietotāji un integrētās pārvietošanās sistēmas;
- J. tā kā efektīvu un ilgtspējīgu pilsētas transporta politiku gan Eiropas pilsoņu, gan Eiropas ekonomikas labā varēs panākt, tikai nodrošinot vienlīdzīgu attieksmi starp preču pārvadājumiem un pasažieru pārvadājumiem un starp dažādiem transporta veidiem;
- K. tā kā transporta pieprasījuma samazināšanu ievērojami veicinātu pilsētplānošana, kurā būtu ņemtas vērā sabiedrības demogrāfiskās izmaiņas, piemēram, radot dzīvokļu piedāvājumus senioriem pilsētu centros un nodrošinot iedzīvotājiem dzīvesvietām tuvas iepirkšanās iespējas;
- L. tā kā ir nepieciešams, lai būtu stabilas stratēģijas attiecībā uz pārvietošanos pilsētās, lai uzlabotu attiecīgos instrumentus, izveidojot moduļu savstarpējās apmaiņas platformas, kā arī integrējot dažādās pārvietošanās sistēmas;
- M. tā kā ir nepieciešama ticama un sistemātiskāka statistika, kas ļauj novērtēt politiku vietējā līmenī un apmainīties ar paraugpraksi attiecībā uz pārvietošanos pilsētās;
- N. tā kā no tautsaimniecības un tehnoloģiskā aspekta Eiropas Savienības konkurētspējai un ārējai tirdzniecībai ir ļoti svarīgas dažādās tehnikas, kas ieviestas pilsētu transportā;
- O. tā kā nākamo Eiropas Parlamenta vēlēšanu termiņš liek Eiropas Parlamentam ievērot parlamentāro diskusiju grafiku par Komisijas izziņoto rīcības plānu par mobilitāti pilsētās,

1. pauž nožēlu, ka Komisijas izziņotais rīcības plāns attiecībā uz mobilitāti pilsētās nav publicēts, var atbalstīt atšķirīgas iniciatīvas, taču uzstāj, ka nepieciešama saskanīga pieeja; tādēļ nolēmj turpināt patstāvīgo ziņojumu, pilnībā ievērojot subsidiaritātes un proporcionālītātes principus, izstrādājot priekšlikumus Eiropas Savienības rīcības plānam par mobilitāti pilsētās;

2. atgādina, ka pilsētas transports ir pakļauts subsidiaritātes principam, tomēr uzsver, ka vietējās varas iestādes nevar atrisināt šos uzdevumus bez sadarbības un koordinācijas Eiropas mērogā un ka tādēļ Komisijai jānodrošina izpēti un tiesiskais regulējums, jāfinansē pētniecība un jāveicina un jāizpilda paraugprakse tādā formātā, kas ir ikvienam pieejama visās ES valodās;

3. aicina Komisiju publicēt krājumu ar saistošajām šīs nozares Eiropas reglamentējošiem noteikumiem un ierosināt reģioniem un pilsētām kopēju atsaucē sistēmu, kas atvieglotu lēmumu pieņemšanas procesu saistībā ar attīstības stratēģiju plānošanu un īstenošanu;

Paātrināt pētījumus un jauninājumus mobilitātes jomā pilsētās

4. izsaka priekšlikumu nekavējoties Eurostat uzsākt statistikas un datu bāzes uzlabošanas programmu par mobilitāti pilsētās, jo īpaši iekļaujot:

- datus par transporta kustību, tostarp par “vieglajiem” pārvietošanās veidiem (velosipēdiem, iešanu kājām utt.),
- statistiku par gaisa piesārņojumu un troksni, pētījumus par nelaimes gadījumiem, sastrēgumiem, satiksmes traucējumiem,
- kvantitatīvu un kvalitatīvu statistiku par transporta pakalpojumiem un to nodrošināšanu,

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

5. iesaka nekavējoties izveidot Eiropas interneta portālu un forumu par pārvietošanos pilsētās, lai atvieglotu informācijas, paraugprakses un novatoriskas pieredzes apmaiņu un izplatīšanu, jo īpaši "vieglās" pārvietošanās jomā;

6. iesaka saistībā ar Eiropas Mobilitātes nedēļu ieviest ikgadēju Eiropas Savienības balvu, iekļaujot CIVITAS balvas, lai atzīmētu īpašu un izplatāmu iniciatīvu vai projektus pilsētas transporta jomā;

7. iesaka izveidot jaunu CIVITAS paaudzi (CIVITAS IV), saistībā ar projektu konkursiem, cita starpā iekļaujot:

— papildu pakalpojumus, kas saistīti ar multimodālu transportu (tarifikācija utt.),

— pilsētu transporta ergonomikas (ērtību) programmas,

— jauninājumus saistībā ar piekļuvi multimodālam transportam, jo īpaši personām ar ierobežotu mobilitāti (PIM),

— integrētas informācijas programmas lietotājiem par pilsētu transporta tīklu, kas viņiem ļauj optimizēt pārvietošanos un to pielāgot atbilstīgi neparedzētiem gadījumiem tīklā;

8. iesaka paātrināt Intelīgento transporta sistēmu (ITS) izpēti un attīstību, nodrošināt to labāku koordināciju ar pilsētu iedzīvotāju un vietējo iestāžu vajadzībām un mērķiem un tos orientēt uz:

— integrētām informācijas un transporta plūsmas pārvaldības sistēmām,

— kaitīgas iedarbības un nelaimes gadījumu samazināšanu,

— savstarpēji savietojamu jauno informācijas un komunikācijas tehnoloģiju izmantošanu, tostarp satelīttehnoloģiju un tuvā lauka sakaru tehniku (NFC)⁽¹⁾, izmantojot GSM informācijas sniegšanai lietotājiem un integrēto brauciena biļešu izsniegšanai,

— sabiedriskā transporta drošību un drošumu;

— jaunas pilsētas transportlīdzekļu paaudzes izstrādi;

— jauninājumiem efektīviem kravu pārvadājumiem, īpaši preču izplatīšanai mazumtirdzniecībā pilsētās;

9. aicina palielināt valstu un Eiropas finansējumu ITS pielietojumiem, lai vietējās iestādes varētu plašāk izmantot ITS;

Veicināt dažādu pārvietošanās veidu optimizāciju, uzlabojot pilsētplānošanu

10. prasa, lai integrētās pieejas princips tiktu veicināts saistībā ar pārvaldību, kas balstās uz partnerību, kas apvieno pilsētu, piepilsētu, valsts un Eiropas līmeņa dalībniekus un kas ņem vērā ar transportu saistītus jautājumus, piemēram, sociālo integrāciju, troksni, drošību, konkurētspēju, vidi utt.; atkārtoti prasa, lai integrētās pieejas īstenošana būtu obligāta programmu izstrādē un ar struktūrfondiem saistītu projektu izvēlē;

⁽¹⁾ NFC – *Near Field communication* ir datu apmaiņas tehnoloģija nelielā attālumā, kas sniedz radio identifikācijas iespēju.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

11. iesaka īstenot ilgtspējīga pilsētu transporta plānus, kas iekļauti aglomerācijās ar vairāk nekā 100 000 iedzīvotājiem, iekļaujot:

- mobilitātes diagnosticēšanu, mobilitātes rādītājus un mērķus, kā arī to ietekmi uz tautsaimniecību, sociālo jomu un vidi,
- transporta tīklu attīstības un savstarpējās savietojamības plānu, kas ir saskaņots ar reģionālā transporta plāniem un pilsētattīstības politiku,
- “vieglās” pārvietošanās zonu attīstību (veloceliņi un gājēju zonas utt.), kas pilnībā iekļauti sabiedriskā transporta sistēmā,
- multimodālas maiņas platformu un autostāvvietu galveno shēmu,
- mobilitātes tīkla pilsētās pārvaldības un tā savstarpējās savietojamības pielāgošanas programmu lietotājiem ar ierobežotu mobilitāti,
- pilsētas loģistikas galveno shēmu, iekļaujot iespēju izmantot publisko infrastruktūru kravu pārvadājumiem,
- pilsoņu tiešas līdzdalības procedūru,

12. iesaka izveidot pastāvīgu Eiropas transporta organizācijas pārstāvošo iestāžu forumu par pilsētu transporta pārvaldību, iekļaujot lietotāju un pilsoņu apvienības un pārvadātāju profesionālās apvienības, lai apmainītos ar paraugpraksi un to izplatītu;

13. iesaka Eiropas finansējumu pilsētu transporta jomā pakļaut nosacījumam par integrētu pilsētu mobilitātes plānu (pārvietošanās plānu pilsētās) pastāvēšanu;

14. mudina to Eiropas pilsētu, kurās ir vairāk nekā 250 000 iedzīvotāju, sabiedrisko transportu, kustību un stāvvietas organizējošās iestādes sadarboties un integrēt darbību atbilstošās teritorijās, ņemot vērā iedzīvotāju un kravas plūsmas un respektējot vietējās īpatnības;

15. mudina transportu organizējošās iestādes brīvprātīgi noteikt uz nākotni vērstus saskanīgus siltumnīcefekta gāzes emisiju samazināšanas mērķus, īstenojot mobilitātes politiku, kas minēta iepriekšminētajos ilgtspējīgos pilsētu transporta plānos, un šos mērķus izmantot par pamatu īpašus pienākumus attiecībā uz rezultātiem valsts vai privātajiem transporta pakalpojumu sniedzējiem;

16. ierosina novērtēt pieredzi tarifu integrēšanā (tostarp projektu “Savietojama tarifu pārvaldība”), informācijā par moduļu savstarpējo savietojamību un savstarpēji saistītām transporta organizācijas iestādēm Eiropas Savienības pilsētu aglomerācijās, lai atvieglotu apmaiņu ar paraugpraksi;

Eiropas Savienības pievienotā vērtība: pamudinājums uz ilgtspējīgu mobilitāti pilsētu teritorijās

17. mudina Komisijā izveidot mobilitātes pilsētās novērošanas centru, taču nevēlas, lai tiktu veidota vēl viena aģentūra;

18. pauž nožēlu, ka pašreizējā atbalsta laikposmā - no 2007. līdz 2013. gadam - no visiem transporta nozarei piešķirtajiem struktūrfondu līdzekļiem (EUR 82 000 000 000) pilsētu transportam ir paredzēti tikai 9 % (EUR 8 000 000 000); uzskata, ka šī summa ir pārāk maza, lai varētu atbilstoši risināt uzdevumus, kas vienlaikus paredz Eiropas pilsētām pielāgotu mobilitāti un vides un klimata aizsardzību;

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

19. stingri iesaka saistībā ar 2014.–2020. gada finanšu plānu izpētīt tādu Eiropas Savienības finanšu instrumentu, kas būtu paredzēts mobilitātei pilsētās (integrēta programma līdzīga Marco-Polo) un ļautu līdzfinansēt:

- plānus saistībā ar pārvietošanos pilsētās, lai mudinātu paplašināt to īstenošanu,
- daļu investīciju tādos transporta veidos, kas atbilst Eiropas Savienības mērķiem attiecībā uz vidi, sociālo un tautsaimniecības jomu,

iesaka šo finansējumu piešķirt kā pamudinājumu, pamatojoties uz konkursiem atbilstoši konkursu noteikumiem Eiropas Savienībā;

20. pieprasa Komisijas ziņojumu par reglamentētām piekļuves zonām pilsētu vidē, lai novērtētu to ietekmi uz mobilitāti, dzīves veidu, emisijām un ārējām sekām, veselību un drošumu, ņemot vērā, ka ir nepieciešama sodīšanas sistēma par noziedzīgiem un nenoziedzīgiem satiksmes pārkāpumiem;

21. iesaka izbraukšanas vietās, ja tās atrodas Eiropas Savienībā, stacijās un lidostās, ieviest informācijas un galveno Eiropas Savienības pilsētu – galamērķu pilsētas transporta dokumentu pārdošanas tīklu;

22. iesaka noteikt pilsētas transporta, iekļaujot gājējus, velosipēdistus un preču un pakalpojumu piegādātājus, “lietotāju hartu”, arī attiecībā uz ielu sadalījumu, lai samazinātu pašreizējo nevienlīdzību;

23. uzskata, ka uz īsiem maršrutiem koncentrēta pilsētas koncepcija ir vispiemērotākā, lai pilsētās ieviestu videi un klimatam nekaitīgu mobilitāti;

24. mudina Komisiju un vietējās pašvaldības intensificēt un paplašināt iniciatīvu saistībā ar dienu bez auto, līdzīgu Eiropas dienai bez auto;

25. aicina Komisiju pēc iespējas ātrāk nākt klajā ar saskaņotu pieeju attiecībā uz zaļajām zonām un vienotas Eiropas zaļās zonas emblēmas izstrādi, lai nepieļautu, ka katrā pilsētā vai dalībvalstī tiek izstrādātas atšķirīgas pieejas, tādējādi radot ievērojamas neērtības pilsoņiem un uzņēmumiem;

26. uzskata, ka pilsētu mobilitātes plānā jāietver arī starppilsētu tīklu veidošana, lai nodrošinātu savienojumu starp lielām pilsētām, to ekonomisko attīstību, atvieglotu pasažieru un preču ātru pārvadāšanu;

Pilsētu transports: industrijas un Eiropas tehnoloģijas, kas būtu jāņem vērā Lisabonas stratēģijā un Eiropas Savienības tautsaimniecības atveseļošanas plānā

27. iesaka īstenot Eiropas Savienības aprīkojuma standartizācijas un sertifikācijas politiku drošības un veselības, ērtību (troksnis, vibrācijas), tīklu savstarpējas savietojamības (autobusu josla, vilciens – tramvajs) jomā, piekļuves jomā PIM vai bērnu ratiņiem, “vieglo” transportlīdzekļu jomā, kā arī ekoloģiski tīro transportlīdzekļu (autobusi, taksometri u.c.) jomā, pamatojoties uz oglekļa daudzumu un analīzi par ietekmi, ko pārvadātājiem un lietotājiem radīs izmaksas;

28. iesaka pastāvīgi rūpēties par to, lai pareizi pieņemtā lēmumā izmaksas būtu proporcionālas ieguvumiem un būtu paredzēta iespēja nodrošināt pabalstus lietotājiem ar ierobežotām ekonomiskām iespējām;

29. iesaka izstrādāt pamatnostādnes par obligātajām kvalitātes prasībām pakalpojumiem, novērtējumam un lietotāju un pilsoņu līdzdalībai saistībā ar pilsētas transporta tīklu atvēršanu konkurencei atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1370/2007;

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

30. iesaka saistībā ar Eiropas ekonomikas atjaunošanas plānā atbrīvotajiem kredītiem lielu šo kredītu daļu piešķirt, lai finansētu investīcijas un jau notiekošos darbus pilsētu transporta un sabiedriskā transporta jomā, kurus var nekavējoties finansēt un kuri pabeidzami līdz 2009. gada 31. decembrim;

31. atzīmē, ka saistībā ar Eiropas ekonomikas attīstības programmu struktūrfondu līdzekļi pirmām kārtām tiek piešķirti ilgtspējīgiem infrastruktūru projektiem; neatlaidīgi aicina dalībvalstis un reģionus ievērojamu šo līdzekļu daļu piešķirt videi nekaitīgam pilsētas transportam;

32. prasa Komisijai pieņemt zināšanai šajā rezolūcijā paustos priekšlikumus, kā arī Eiropas Parlamenta pausto vēlmi, lai Komisija nāk klajā ar iniciatīvu šajā jomā, lai pēc iespējas drīzāk tā taptu par rīcības plānu;

*

* *

33. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Automatizēto transporta sistēmu rīcības plāns

P6_TA(2009)0308

Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa rezolūcija par automatizēto transporta sistēmu rīcības plānu (2008/2216(INI))

(2010/C 184 E/10)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 16. decembra paziņojumu "Rīcības plāns inteligēnto transporta sistēmu ieviešanai Eiropā" (COM(2008)0886),
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai, ar ko nosaka pamatu inteligēnto transporta sistēmu ieviešanai autotransporta jomā un saskarnēm ar citiem transporta veidiem (COM(2008)0887),
- ņemot vērā Komisijas 2001. gada 12. septembra Balto grāmatu "Eiropas transporta politika 2010. gadam — laiks pieņemt lēmumu" (COM(2001)0370),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 8. jūlija paziņojumu "Zaļāks transports" (COM(2008)0433),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 8. jūlija paziņojumu "Ārējo izmaksu internalizācijas ieviešanas stratēģija" (COM(2008)0435),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 25. septembra Zaļo grāmatu "Ceļā uz jaunu pilsētu mobilitātes kultūru" (COM(2007)0551),
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 22. jūnija paziņojumu "Eiropas dinamisma saglabāšana — ilgtspējīga attīstība mūsu kontinentā: Eiropas Komisijas 2001. gadā publicētās Transporta baltās grāmatas vidusposma pārskats" (COM(2006)0314),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 17. septembra paziņojumu "Ceļā uz drošāku, tīrāku un efektīvāku mobilitāti Eiropas mērogā: pirmais ziņojums par viedajiem automobiļiem" (COM(2007)0541),

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 7. februāra paziņojumu “Konkurētspējīgas autobūves nozares tiesiskais regulējums 21. gadsimtam — Komisijas nostāja attiecībā uz augsta līmeņa darba grupas CARS 21 nobeiguma ziņojumu “Ieguldījums ES stratēģijā izaugsmei un nodarbinātībai” (COM(2007)0022),
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 15. februāra paziņojumu “Par viedā automobiļa iniciatīvu “Izpratnes padziļināšana par IST gudrākiem, drošākiem un tīrākiem transportlīdzekļiem” (COM(2006)0059),
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 28. jūnija paziņojumu “Kravu pārvadājumu loģistika Eiropā — ilgtspējīgas mobilitātes izšķirošais faktors” (COM(2006)0336),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 18. oktobra paziņojumu “Kravu pārvadājumu loģistikas rīcības plāns” (COM(2007)0607),
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 11. janvāra paziņojumu “Par pilsētvides tematisko stratēģiju” (COM(2005)0718),
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumus un pamatnostādnes un Eiropas Parlamenta nostāju par struktūrfondiem, Kohēzijas fondu un 7. pētniecības pamatprogrammu,
- ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 22. oktobra nostāju par pārskatīto priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par “tīro” un energoefektīvo autotransporta līdzekļu izmantošanas veicināšanu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 20. februāra rezolūciju par ieguldījumu 2008. gada pavasara sanāksmes darbā attiecībā uz Lisabonas stratēģiju ⁽²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 11. marta rezolūciju par ilgtspējīgu transporta politiku Eiropā, ņemot vērā Eiropas enerģētikas un vides politiku ⁽³⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 15. janvāra rezolūciju par CARS 21: konkurētspējīgas autobūves nozares tiesiskais regulējums 21. gadsimtam ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 19. jūnija rezolūciju par ceļu uz drošāku, tīrāku un efektīvāku mobilitāti Eiropas mērogā: pirmais ziņojums par viedajiem automobiļiem ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 12. jūlija rezolūciju par Eiropas dinamisma saglabāšanu — ilgtspējīga attīstība mūsu kontinentā ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 5. septembra rezolūciju par kravu pārvadājumu loģistiku Eiropā — ilgtspējīgas mobilitātes izšķirošais faktors ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 18. janvāra rezolūciju par Eiropas rīcības plānu ceļu satiksmes drošībai — starpposma pārskats ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2006. gada 26. septembra rezolūciju par pilsētvides tematisko stratēģiju ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Pieņemti teksti, P6_TA(2008)0509.

⁽²⁾ Pieņemti teksti, P6_TA(2008)0057.

⁽³⁾ Pieņemti teksti, P6_TA(2008)0087.

⁽⁴⁾ OV C 41 E, 19.2.2009., 1. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemti teksti, P6_TA(2008)0311.

⁽⁶⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 556. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 187 E, 24.7.2008., 154. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 244 E, 18.10.2007., 220. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 306 E, 15.12.2006., 182. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu un Reģionālās attīstības komitejas atzinumu (A6-0227/2009),
- A. tā kā automatizētās jeb intelektiskās transporta sistēmas (ITS) ir modernas lietotnes, kurās izmantotas transporta informācijas un komunikācijas tehnoloģijas (IKT), sniedzot novatoriskus pakalpojumus transporta veidu un satiksmes vadības jomā;
- B. tā kā ITS ir milzīgs potenciāls, lai efektīvāk izmantotu visus transporta veidus, kas var apmierināt Eiropas transporta politikā noteiktās vajadzības un izpildīt izvirzītos uzdevumus;
- C. tā kā ceļu satiksmes sastrēgumi skar 10 % no autoceļu tīkla un to gada izmaksas sasniedz 1 % no ES IKP, satiksmes negadījumos bojāgājušo skaits ir līdz pat 42 953 personām (2006. gadā), kas ievērojami pārsniedz vidusposma mērķi, proti, panākt samazinājumu līdz 25 000 negadījumiem 2010. gadā, un ceļu satiksme rada 72 % no kopējās transporta CO₂ emisijas, savukārt 40 % no Eiropas CO₂ autotransporta emisijas rada pilsētu satiksme;
- D. tā kā praksē ir apstiprināta ITS būtiskā nozīme enerģijas patēriņa samazināšanā un zaļāka transporta panākšanā;
- E. tā kā intelektiskās lietotnes ir izstrādātas dažādiem transporta veidiem, tādiem kā dzelzceļa transports (ERTMS un TAF-TSI), jūras un iekšzemes ūdensceļu transports (LRITS, SafeSeaNet, VTMIS, RIS), gaisa transports (SESAR) un sauszemes transports, piemēram, mājlopu transportēšanai,
- 1. uzsver, ka ITS ir galvenais instruments, lai pašreizējās infrastruktūras izmantošana būtu rezultatīvāka un lai transports būtu efektīvāks, drošāks, uzticams un videi draudzīgāks, tādējādi veicinot ilgtspējīgas iedzīvotāju mobilitātes un ekonomikas attīstību;
- 2. uzsver labvēlīgo ietekmi uz ilgtspējīgu attīstību, kāda ITS ir visu reģionu, tostarp pilsētu teritoriju, ekonomiskās darbības uzlabošanā, radot nosacījumus savstarpējai pieejamībai, palielinot vietējo un starpreģionālo tirdzniecību un attīstot Eiropas Savienības iekšējo tirgu un sekmējot nodarbinātību saistībā ar pasākumiem, kas izriet no ITS ieviešanas;
- 3. uzskata, ka ITS var uzlabot Eiropas iedzīvotāju dzīves apstākļus, jo īpaši to iedzīvotāju, kuri dzīvo pilsētu teritorijās, kā arī dot ieguldījumu ceļu satiksmes drošības uzlabošanā, samazināt kaitīgo emisiju un vides piesārņojumu, paaugstināt satiksmes efektivitāti, uzlabot piekļuvi attālākos rajonos un īstenot prioritāti — samazināt satiksmes plūsmas intensitāti;
- 4. pauž nožēlu par aizkavēšanos kopējās ITS īstenošanas struktūras izveidē ES un par nepietiekamu ITS ieviešanas koordināciju, ko galvenokārt rada sadarbības šķēršļi, nepietiekami efektīva visu iesaistīto pušu sadarbība un neatrisināti datu privātuma un saistību jautājumi;
- 5. atzinīgi vērtē Komisijas rīcības plānu par ITS (rīcības plānu) kā kopīgu pasākumu un programmu sistēmu ar skaidri noteiktiem termiņiem rezultātu sasniegšanai;
- 6. ir stingri pārliecināts, ka ir jāievieš instruments, ar ko veicina ITS pielietojumu transporta politikā; atbalsta likumdošanas instrumenta izstrādi, ar ko nosaka pamatu ITS ieviešanai, un prasa Komisijai nodrošināt pilnvērtīgāku informāciju par pašreizējo situāciju attiecībā uz rīcības plāna pasākumiem, finansējumu un programmas izstrādi, lai nodrošinātu skaidra pasākumu kopuma un termiņu paredzēšanu direktīvā, ar ko nosaka pamatu ITS ieviešanai;
- 7. apzinās, ka ir piešķirts ierobežots Kopienas finanšu atbalsts (2008. gadā) iniciatīvai *EasyWay*, kas ir Eiropas mēroga projekts ITS ieviešanai galvenajos Eiropas ceļu tīkla (TERN) koridoros 21 ES dalībvalstī un kuru pārvalda valsts autoceļu iestādes un operatori sadarbībā ar iesaistītajiem partneriem no valsts un privātā sektora;

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

Horizontālie jautājumi

8. norāda, ka ITS ir jāievieš visos transporta veidos un attiecībā uz visiem ceļotājiem Eiropā, izmantojot koordinētu pieeju un *Galileo* lietotnes; stingri atbalsta to tūlītēju ieviešanu, lai veicinātu vairākveidu pārvaļījumus starp valsts un privāto sektoru un sabiedriskā transporta sistēmā, uzlabojot vispārējo informētību un nostiprinot veiktspējas pārvaldību;
9. mudina Komisiju un dalībvalstis risināt saistību jautājumu, kas rada lielus šķēršļus raitai un saskaņotai ITS attīstībai Eiropā;
10. uzskata, ka ITS izstrādē izšķiroša nozīme ir sadarbībai, lai Eiropā nodrošinātu saskaņotu un efektīvu ITS ieviešanu; uzsver, ka gadījumā, ja tiek veikti ieguldījumi *TERN* (ceļu būve vai uzturēšana), jācenšas ieviest arī nepieciešamos ITS pakalpojumus;
11. tā kā Eiropas ITS tirgū jau ir plašs piedāvājums, aicina Komisiju noteikt prasības attiecībā uz ITS izmantošanas un pakalpojumu sniegšanas obligāto līmeni, kāds būtu jānodrošina visās dalībvalstīs un kāds ir nepieciešams ITS efektīvai ieviešanai, īstenošanai un darbībai;
12. uzskata, ka ir būtiski sagatavot tirgus pieprasījuma novērtējumu, iekļaujot arī faktiskās vajadzības, kuras pārsniedz ITS lietotņu un pakalpojumu obligāto līmeni, kā arī lielāku uzmanību pievērst ITS iekšējā tirgus aspektiem, izmantojot standartizāciju un izstrādājot atbilstīgu regulējumu;
13. uzsver, cik svarīga ir pārrobežu sadarbība gan pie ES ārējām robežām, gan arī tehniskajā un administratīvajā līmenī, jo tai ir izšķiroša nozīme ITS efektīvā ieviešanā ES;

Ceļu, satiksmes un ceļošanas datu optimāls pielietojums (1. darbība)

14. uzsver, ka ir jānodrošina datu un informācijas kritiskais apjoms vismaz šādās piecās pamatjomās, kas ir prasību minimums efektīvai ITS ieviešanai: satiksmes un ceļošanas informācija reālajā laikā; ceļu tīkla dati; digitālo karšu publiskie dati; dati par vispārējās satiksmes informācijas pakalpojumu minimumu un vairākveidu tiešo ceļojumu plānotāji;
15. aicina noteikt vispārējās satiksmes informācijas pakalpojumu minimumu, lai aptvertu Eiropas tīklu (*TEN-T*);
16. uzsver, ka nolūkā pieņemt un ieviest ITS plašā mērogā ir jāņem vērā gan informācija par transporta pakalpojumiem, gan dažādiem transporta līdzekļiem noteiktais grafiks;
17. uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt reālā laika informāciju ceļotājiem un infrastruktūras pārvaldītājiem un padarīt šo informāciju precīzāku, uzticamāku un vienotāku, vienlaikus ievērojot Eiropas specifiskās (ģeogrāfiskās, kultūras un valodas) iezīmes un nodrošinot ģeogrāfisku nepārtrauktību;
18. uzskata, ka attiecībā uz ITS izstrādi ir būtiski garantēt privātā sektora piekļuvi ceļu, satiksmes un ceļošanas datiem, vienlaikus ievērojot privātumu un risinot intelektuālā īpašuma tiesību jautājumu;

Satiksmes un kravu pārvaldības ITS pakalpojumu nepārtrauktība Eiropas transporta koridoros un konurbācijās (2. darbība)

19. uzskata, ka ir svarīgi nodrošināt saskaņotas, sadarbīgas un uzticamas ITS, saglabājot lietotāju tiesības brīvi izvēlēties ITS;

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

20. aicina Komisiju un dalībvalstis koordinēt un sasaistīt ITS ar ES pilsētu mobilitātes iniciatīvām, lai panāktu efektīvāku transporta mobilitāti un pārvaldības vienmērību un samazinātu sastrēgumus uz ceļiem, TEN-T koridoros, kravu pārvadājumu koridoros un konurbācijās;

21. uzskata, ka ir jānodrošina pārrobežu sadarbība un jāizstrādā programmas, lai efektīvi īstenotu un ieviestu ITS, piemēram, *EasyWay* projektu;

22. aicina Komisiju noteikt svarīgāko informāciju, transporta aprīkojumu un transportlīdzekļu standartus straujākai ITS ieviešanai, kā arī pasākumus, kas veicina saskaņotākas lielceļu infrastruktūras izveidi;

23. uzskata par svarīgu, ka katra transportlīdzekļa un infrastruktūras, kas atvasināta no ITS ieviešanas, ekonomisko izmaksu novērtējums tiek balstīts uz izmaksu un ieguvumu analīzi, aptverot visas saistītās (ekonomiskās, sabiedriskās un vides) izmaksas;

ITS pilsētu mobilitātei (2.a darbība)

24. atbalsta tādu procedūru un sistēmu attīstību, ar kurām lietotājus informē par pilsētas transporta pakalpojumiem un attiecīgo tīklu stāvokli, izmantojot, piemēram, GSM tehnoloģijas;

25. aicina izpētīt vienotā tarifa sistēmas, ko koordinētu attiecīgā reģiona iestādes, un jo īpaši aicina apzināt attiecīgos tehniskos aspektus;

26. mudina izstrādāt vairākveidu satiksmes tehnoloģijas, lai cilvēkiem ar kustību traucējumiem atvieglotu piekļuvi transportam un uzlabotu pārvietošanos pilsētā;

Ceļu drošums un drošība uz ceļiem (3. darbība)

27. aicina Komisiju un dalībvalstis sagatavoties saskaņotai *eCall* lietotnes ieviešanai un integrācijai visās ES dalībvalstīs līdz 2010. gadam, līdzko būs pabeigtas standartizācijas pārbaudes;

28. uzskata, ka ITS lietotnēm un to ieviešanai:

— jāpopularizē uzlabotās braukšanas atbalsta sistēmas (ADAS), kam piemīt pietiekams potenciāls ceļu drošības uzlabošanai, piemēram, elektroniskā stabilitātes kontrole (ESC) un *eCall*, kas pašas par sevi varētu glābt līdz pat 6 500 cilvēku gadā ES, ja tās pilnībā ieviestu;

— jāveicina ceļu drošība, novēršot ātruma pārsniegšanu, braukšanu alkohola reibumā un braukšanu, nepiesprādzējot drošības jostu;

— jāuzlabo veselības un drošības apstākļi, atbalstot pienācīgu un drošu autostāvvietu lietošanu, piedāvājot atbilstīgus pakalpojumus kravas automašīnu vadītājiem, izmantojot *truckinform* ⁽¹⁾ portālu, un

— kravu pārvadājumu jomā jāuzlabo autovadītāju un kravu aizsardzība no zādzībām, laupīšanām un uzbrukumiem, tādējādi cīnoties pret organizēto noziedzību, jo īpaši pierobežas apgabalos un saistībā ar starptautisko kravu pārvadājumiem trešās valstīs;

29. mudina Komisiju turpināt komunikācijas izmaksu samazināšanu, lai plašāk varētu izmantot komunikācijas un informācijas iekārtas, kuru pamatā ir telekomunikācijas;

⁽¹⁾ www.truckinform.eu

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

30. atzinīgi vērtē "e-kravas" iniciatīvu un mudina Komisiju ieviest "viedkravas" principu, lai kravu pārvadājumiem piemērotu vairākveidu ITS pakalpojumu pieeju, īpašu uzmanību pievēršot bīstamo preču pārvadāšanai;
31. aicina Komisiju un dalībvalstis pievērst vienlīdz lielu uzmanību gan pasažieru, gan kravas pārvadājumiem, lai nepieļautu pasažieru pārvadājumu diskrimināciju, kas ļoti nelabvēlīgi ietekmē iedzīvotāju mobilitāti;
32. atbalsta atbilstīgus reglamentējošos noteikumus par cilvēka-mašīnas saskarni (HMI) un citiem ITS protokolliem un uzsver vajadzību risināt jautājumus par saistībām;
33. aicina Komisiju risināt jautājumu saistībā ar mazāk aizsargātiem transporta lietotājiem, tostarp cilvēkiem ar kustību traucējumiem, un aicina pilnveidot pasākumus, kas attiecas uz ADAS un citu sistēmu, piemēram, ITS un HMI, straujāku ieviešanu, piemērojot tās divriteņu transportlīdzekļiem saskaņā ar rīcības plānā ietvertajām apakšdarbībām;
34. aicina Komisiju pilnībā izmantot ITS potenciālu, lai, īstenojot profilaktiskus pasākumus, novērstu smoga un augstu ozona koncentrāciju, kā arī mazinātu trokšņu, cieto daļiņu, NO_x un CO₂ emisiju;

Transportlīdzekļa integrācija transporta infrastruktūrā (4. darbība)

35. uzsver, ka ir svarīgi noteikt vienotu platformas arhitektūru attiecībā uz standartizētām saskarnēm un protokolliem, kas atvieglotu ITS, kooperatīvo sistēmu un infrastruktūras-infrastruktūras (I2I), transportlīdzekļa-infrastruktūras (V2I) un transportlīdzekļa-transportlīdzekļa (V2V) specifikāciju lietošanu;
36. aicina Komisiju īstenot ITS plānu, izmantojot vienotas platformas attiecībā uz ITS lietotnēm un ieviešanu un piedaloties privātajam un valsts sektoram, un aicina izveidot atbilstīgu sistēmu, lai risinātu ITS saistību jautājumus;
37. norāda, ka jāmudina rīkot mācības par ITS lietotnēm, lai uzlabotu lietotāju veikspēju transporta jomā un atvieglotu cilvēka-mašīnas mijiedarbību;
38. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt atklātu forumu, lai apmainītos ar informāciju un risinātu ITS jautājumus;

Datu drošības, aizsardzības un saistību jautājumi (5. darbība)

39. uzsver, ka ir jāievēro privātums, un uzskata, ka privātuma un datu drošības un aizsardzības jautājumi ir būtiski jau ITS izstrādes sākuma posmā, kas būtu jāņem vērā arhitektūras un izpildes pasākumu izstrādes gaitā (tā dēvētais "privacy by design" princips (likuma par privātumu ievērošana plānošanā));
40. aicina visas ITS lietotnēs iesaistītās puses ievērot EK direktīvas par personas datu aizsardzību un saziņas privātumu (Direktīva 95/46/EK ⁽¹⁾ un Direktīva 2002/58/EK ⁽²⁾) un aicina Komisiju nodrošināt datu pienācīgu izmantošanu ITS lietotnēs un ieviešanā;
41. uzskata, ka ITS lietotnēs ir jāizmanto anonīmi dati, lai netraucēti ieviestu ITS, vienlaikus nodrošinot privātumu un atbilstību EK tiesiskajam regulējumam par datu aizsardzību;

Sadarbība un koordinēšana ITS jomā Eiropā (6. darbība)

42. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt spēcīgu vadību un īstenu pārvaldību attiecībā uz ITS ieviešanu Eiropā;

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽²⁾ OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

43. mudina sekmēt valsts un Eiropas mēroga tiešo ceļojumu maršrutu plānotāju izstrādi, pienācīgi ņemot vērā sabiedriskā transporta sniegtās iespējas, kā arī mudina nodrošināt šādu plānotāju savstarpēju savienošanu visā Eiropā;
44. mudina Komisiju labāk izmantot ES iespējas, ko sniedz globālās satelītu navigācijas sistēmas (GNSS) programmas *EGNOS* un *Galileo*, un mudina uzlabot vairākveidu transporta savienojamību;
45. uzsver, ka šīs tehnoloģijas vajadzētu piemērot tā, lai novērstu transporta veidu savietojamības problēmas un lai nodrošinātu izvēles brīvību attiecībā uz šo tehnoloģiju izmantošanu;
46. aicina Komisiju un dalībvalstis ņemt vērā, ka ITS plānošanas un ieviešanas procesā aktīvi jāiesaista vietējās un reģionālās varas iestādes un ieinteresētās puses, kas darbojas Eiropas teritorijā;
47. uzsver valsts un privātā sektora partnerības nozīmi ITS īstenošanā un aicina Komisiju un dalībvalstis aktīvi rīkoties, lai veicinātu un atvieglotu to izmantošanu;
48. aicina Komisiju sniegt pilnīgu paskaidrojumu par rīcības plāna finansējumu un tā programmu un aicina Padomi nodrošināt pietiekamu finansējumu;
49. mudina dalībvalstis, veicot struktūrfondu līdzekļu izmantošanas vidusposma pārskatīšanu, novērtēt pilsētu mobilitāti un satiksmes sastrēgumu mazināšanu, izmantojot ITS, un iekļaut šos jautājumus prioritāšu sarakstā laika posmam no 2010. līdz 2013. gadam;
50. norāda, ka ir labāk jāapzina un jāizmanto pilsētu teritoriju nozīmīgais potenciāls, un uzsver, cik būtiska ir lauku un attālāko rajonu nozīme līdzsvarotas attīstības un vidēja termiņa un ilgtermiņa mērķu sasniegšanā;
51. uzskata, ka izšķiroša nozīme ir tam, lai intelektiskos transporta tīklus ieviestu apvidos, kuros ir augsts tūrisma potenciāls, nolūkā atvieglot satiksmes plūsmu, samazināt negadījumu skaitu un palielināt drošību; uzskata, ka ITS sekmē reģionu, tostarp attālāku reģionu, ekonomikas attīstību;
52. uzsver to nozīmi, kāda ir starpreģionu, pārrobežu un starpvalstu sadarbībai, izstrādājot un ieviešot ITS, un mudina Komisiju izstrādāt labas prakses apmaiņas sistēmu, kas būtu plaši pieejama visās ES valodās, taču mudina dalībvalstis nodrošināt, ka reģioni apmainās ar informāciju par labāko praksi, lai sasniegtu divvirzienu mērķi, proti, nodrošinātu ITS tehnoloģijas nodošanu un novērstu sistēmas iekšēju fragmentāciju;

*

* *

53. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Sieviešu tiesības Afganistānā

P6_TA(2009)0309

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija par sieviešu tiesībām Afganistānā

(2010/C 184 E/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Afganistānu, un jo īpaši 2009. gada 15. janvāra rezolūciju par ES līdzekļu izlietojuma kontroli Afganistānā ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta delegāciju attiecībām ar Afganistānu un *Wolesi Jirga* (Afganistānas parlamenta apakšpalāta) 2009. gada 12. februāra kopīgo deklarāciju,
 - ņemot vērā Starptautiskās konferences par Afganistānu, kas notika Hāgā 2009. gada 31. martā, nobeiguma deklarāciju,
 - ņemot vērā NATO samita deklarāciju par Afganistānu, ar ko nāca klajā valstu un valdību vadītāji, kas piedalījās Ziemeļatlantijas Padomes sanāksmē, kas notika Strasbūrā/Kēlē 2009. gada 4. aprīlī,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības valstu ārlietu ministru un ASV kopīgo 2009. gada 6. aprīļa deklarāciju par likumdošanu Afganistānā,
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu,
- A. tā kā Afganistāna ir vairāku starptautisku tiesību instrumentu cilvēktiesību un pamatbrīvību jomā, jo īpaši Konvencijas par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu un Bērna tiesību konvencijas dalībvalsts,
- B. tā kā Afganistānas 2004. gada 4. janvāra Konstitūcijas 22. pantā ir noteikts, ka "Afganistānas pilsoņiem gan sievietēm, gan vīriešiem likuma priekšā ir vienādas tiesības un pienākumi" un tā atbilst tiem starptautiskajiem līgumiem, ko ratificējusi Afganistāna,
- C. tā kā Afganistānas ģimenes kodeksā kopš 1970. gadu beigām ir daži noteikumi, kas atzīst sieviešu tiesības veselības un izglītības jomā, kā arī notiek tā pārskatīšana, lai tas atbilstu 2004. gada Konstitūcijai;
- D. tā kā 2002. gada jūnijā saistībā ar 2001. gada 5. decembra Bonnas vienošanos tika izveidota neatkarīga cilvēktiesību komiteja, kuras priekšsēdētājs ir *Sima Samar* un tai ir liela nozīme humāno tiesību aizsardzībā;
- E. tā kā jaunais likumprojekts par šītu sieviešu personas statusu, ko nesen pieņēma abas Afganistānas parlamenta palātas, ievērojami ierobežo sieviešu pārvietošanās brīvību, noliedzot viņu tiesības pamest savu dzīvesvietu, izņemot "lēgītīgiem mērķiem", prasot no viņām pakļaušanos vīru seksuālajām vēlmēm, tādējādi leģitimizējot "izvarošanu laulībā", kā arī vecinot sieviešu diskrimināciju laulību, šķiršanās, mantošanas, piekļuves izglītībai jomā, kas ir pretrunā starptautiskajām normām humāno tiesību, jo īpaši sieviešu tiesību jomā;

(1) Šajā dienā pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0023.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- F. tā kā šis likumprojekts attiecas uz 15 līdz 20 % iedzīvotāju un vēl netiek piemērots, jo nav publicēts valdības Oficiālajā Vēstnesī, kaut arī to jau ir parakstījis Afganistānas prezidents *Hamid Karzai*;
- G. tā kā šis likumprojekts pēc tās kritikas, kas saistībā ar to tika izteikta gan Afganistānā, gan ārvalstīs, tika nosūtīts atpakaļ Afganistānas Tieslietu ministrijai, lai pārbaudītu teksta atbilstību tām saistībām, ko Afganistānas valdība uzņēmusies attiecībā uz starptautiskām konvencijām par sieviešu tiesībām un cilvēka tiesībām vispār, kā arī atbilstību Konstitūcijai;
- H. tā kā aktīvisti, un jo īpaši sieviešu tiesību aizstāvji joprojām ir pakļauti vardarbībai un tā kā daudzi aktīvisti kļuvuši par radikāli noskaņotu personu upuriem, piemēram, *Sitara Achakzai*, afgāņu sieviete – sieviešu tiesību aizstāve, Kandaharas provinces padomes locekle, kas tika nogalināta ārpus mājas, *Gul Pecha* un *Abdul Aziz*, kas nogalināti pēc apsūdzības amorālu darbību veikšanā un sodīti ar nāvi pēc reliģisko konservatoru sprieduma, *Malai Khar*, pirmā sieviete policiste Kandaharā, kas vadīja policijas dienestu, kura uzdevums ir veikt izmeklēšanu par tiem noziegumiem, kuri šajā pilsētā izdarīti pret sievietēm;
- I. tā kā nāvēssods, kas bija piespriests 23 gadus vecajam afgāņu žurnālistam *Perwiz Kambakhsh*, par to, ka viņš izplatīja rakstu par sieviešu tiesībām islāma pasaulē, pēc aktīvām protesta akcijām starptautiskā mērogā tika nomainīts ar 20 gadu ilgu ieslodzījumu;
- J. tā kā joprojām tiek ziņots par draudu izteikšanu sievietēm un viņu iebiedēšanu, kā sabiedriskajā dzīvē, tā darbavietās un šādas norādes apstiprinātas ANO ziņojumos; tā kā nesen izklāstītas grūtības meiteņu iesaistīšanā izglītības sistēmā, kam pretojas dažādu kustību aktīvi dalībnieki un radikāli elementi;
- K. tā kā pēdējos gados reģistrēti vairāki gadījumi, kad jaunas sievietes pašsadedzinājušās, lai izvairītos no piespiedu laulībām vai laulātā vardarbības,
1. prasa pārskatīt likumprojektu par šītu sievietēm Afganistānā, kura saturs acīmredzami neatbilst sieviešu un vīriešu līdztiesības principam, kas minēts Afganistānas Konstitūcijā un starptautiskajās konvencijās;
 2. uzsver tos draudus, ko izraisa tāda tiesību akta pieņemšana, kura piemērošana attiecas tikai uz dažām iedzīvotāju kategorijām un kas pēc definīcijas veicina diskrimināciju un netaisnību;
 3. mudina Afganistānas Tieslietu ministriju atcelt visus likumus, kuros iekļauta sieviešu diskriminācija, un kuri ir pretrunā tiem starptautiskajiem līgumiem, kuru dalībvalsts ir Afganistāna;
 4. uzskata, ka valsts demokrātiskai attīstībai ir ļoti svarīgi, lai Afganistāna aizstāvētu cilvēka tiesības vispār un jo īpaši sieviešu tiesības, kurām ir svarīga loma valsts attīstībā un kurām jādod iespēja pilnībā izmantot viņu pamattiesības un demokrātiskās tiesības; atkārtoti pauž savu atbalstu jebkuras diskriminācijas apkarošanai, tostarp uz reliģiju un dzimumu balstītas diskriminācijas apkarošanai;
 5. atgādina, ka dokumentā par Eiropas Savienības stratēģiju attiecībā uz Afganistānu 2007. – 2013. gadam sieviešu un vīriešu līdztiesība, kā arī sieviešu tiesības tiek uzskatītas par ļoti svarīgu Afganistānas valsts attīstības stratēģijas uzdevumu;

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

6. atzinīgi vērtē to afgāņu sieviešu drosmi, kas pulcējās manifestācijā Kabulā pret jauno likumprojektu, un pauž viņām savu atbalstu; nosoda vardarbību, kuras upuri viņas bija šajā manifestācijā un prasa Afganistānas iestādēm nodrošināt šo sieviešu aizsardzību;
 7. nosoda afgāņu sieviešu humāno tiesību un viņu emancipācijas aizstāvju nogalināšanu, jo īpaši neseno reģionālās parlamentārietes *Sitara Achikzai* nogalināšanu;
 8. ir satriekts uzzinot, ka Afganistānas Augstākā tiesa apstiprināja 20 gadu cietumsodu *Perwiz Kambakhsh* par zaimošanu un aicina prezidentu *H. Karzai* apzēlot *P. Kambakhsh* un atļaut viņa atbrīvošanu;
 9. aicina Afganistānas iestādes, tostarp reģionālās iestādes veikt visus iespējamus pasākumus, lai pasargātu sievietes no seksuālās vardarbības, kā arī no citiem vardarbības veidiem, kas saistītas ar dzimumu, kā arī nodot tiesai šādas vardarbības veicējus;
 10. uzskata, ka sasniegumus, kas ar lielām pūlēm panākti sieviešu un vīriešu līdztiesības jomā pēdējos gados, nevar upurēt partiju pirmsvēlēšanu veikālnieciskajām pārrunām;
 11. atbalsta sieviešu balotēšanos 2009. gada 20. augustā paredzētajās vēlēšanās un uzstāj, lai afgāņu sievietes varētu pilnībā piedalīties lēmumu pieņemšanā, tostarp arī, lai viņām būtu tiesības tikt ievēlētām un izvirzītām augstos valsts amatos;
 12. aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis turpināt runāt par likumu attiecībā uz šītu sieviešu personas statusu un jebkuru sieviešu un bērnu diskrimināciju, jo tā ir nepieņemama un neatbilst tām saistībām, ko starptautiskā kopiena ilgtermiņā uzņēmusies saistībā ar palīdzību Afganistānai tās centienos atjaunot un pārveidot valsti;
 13. aicina Komisiju piešķirt tiešu atbalstu Afganistānas Sieviešu lietu ministrijai finansējuma un programmas izstrādes jomā, kā arī sekmēt sistemātisku dzimuma jautājuma iekļaušanu visās Afganistānas attīstības politikas jomās;
 14. aicina ANO Attīstības fondu sievietēm (*Unifem*) būt īpaši modram;
 15. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī Afganistānas Islāma Republikas valdībai un parlamentam, kā arī neatkarīgajai cilvēktiesību komitejai.
-

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Atbalsts Sjerraleones Īpašajai tiesai

P6_TA(2009)0310

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija par atbalstu Sjerraleones Īpašajai tiesai

(2010/C 184 E/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā tā iepriekšējās rezolūcijas par šo jautājumu, tostarp 2007. gada 6. septembra rezolūciju par Sjerraleones Speciālās tiesas finansēšanu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Kotonū nolīgumu, kas noslēgts starp Eiropas Kopienu un ĀKK valstīm, un nolīguma abu pušu apņemšanos veicināt mieru, drošību un stabilitāti, kā arī ievērot cilvēktiesības, demokrātijas principus un tiesiskumu,
- ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu,
- A. tā kā saskaņā ar ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1315 Apvienoto Nāciju Organizācija un Sjerraleones valdība 2000. gadā izveidoja Sjerraleones Īpašo tiesu (SCSL), lai sauktu pie atbildības personas, kas izdarījušas nopietnus starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumus, galvenokārt kara noziegumus un noziegumus pret cilvēci;
- B. tā kā SCSL veido vairākus svarīgus precedentus starptautisko krimināltiesību jomā, proti, tā ir pirmā starptautiskā tiesa, kuru finansēs, izmantojot brīvprātīgas iemaksas, un tā ir pirmā šāda veida iestāde, kuru veidos valstī, kur ir notikuši iespējamie noziegumi, turklāt, ņemot vērā Libērijas prezidenta lietu, tā ir pirmā, kas izvirzījusi apsūdzību Āfrikas valsts vadītājam par kara noziegumiem un noziegumiem pret cilvēci;
- C. tā kā SCSL pilnvaru termiņš beigsies 2010. gadā un Sjerraleones valdība ir norādījusi, ka tai nav iespēju nodrošināt to spriedumu izpildi, kurus SCSL piespriedusi apsūdzētajām personām;
- D. tā kā spriedumu izpilde ir būtisks starptautiskā taisnīguma elements, kam ir liela nozīme miera saglabāšanā un tiesiskuma turpmākajā attīstībā valstī;
- E. tā kā pašlaik ir radušies sarežģījumi attiecībā uz notiesāto personu soda izciešanu pašā Sjerraleonē, raugoties no politiskā, drošības un institucionālā viedokļa;
- F. tā kā SCSL ir noslēgusi nolīgumus ar valstīm, tostarp Apvienoto Karalisti, Zviedriju un Austriju, lai dažas no notiesātajām personām varētu izciest tām piespriesto sodu šajās valstīs, un tā kā ir jānoslēdz vēl vairāk līgumu, lai panāktu, ka visas personas, attiecībā uz kurām tiesa jau ir pieņēmusi notiesājošu spriedumu, kā arī tās personas, kuru apsūdzības lietas tiesā izskata pašlaik un kuras, iespējams, tiks atzītas par vainīgām, faktiski izciestu tām piespriesto sodu;
- G. tā kā tiks ierobežoti starptautiskās sabiedrības centieni efektīvi īstenot cīņu pret nesodāmību, ja netiks rastas piemērotas soda izciešanas vietas personām, kuras ir notiesātas par visšausminošākajiem noziegumiem;
- H. atgādinot, ka cīņa pret nesodāmību ir viens no Eiropas Savienības cilvēktiesību politikas stūrakmeņiem un ka starptautiskā sabiedrība ir atbildīga par izveidoto pārskatatbildības mehānismu atbalstīšanu;

⁽¹⁾ OV C 187 E, 24.7.2008., 242. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- I. tā kā citi tribunāli un tiesas, piemēram, Starptautiskais Kara noziegumu tribunāls bijušajai Dienvidslāvijai un Starptautiskais Kara noziegumu tribunāls Ruandai, saskaras ar līdzīgām problēmām un pārējās starptautiskās iestādes, tādas kā Starptautiskā Krimināltiesā, Libānas Īpašais tribunāls un Kambodžas tiesu iestāžu ārkārtas palātas, arī drīzumā varētu saskarties ar līdzīgām problēmām, ja valstis neīstenos stingrāku apņemšanos atbalstīt starptautiskā taisnīguma īstenošanu;
- J. tā kā visām starptautiskajām tiesām un tribunāliem ir būtiska nozīme miera un taisnīguma nodrošināšanā reģionos, kur tie atrodas, un tā kā ikviena no šīm iestādēm ir apņēmusies nodrošināt nepārtrauktu pārmantojamību un sekmēt tiesiskuma turpmāko attīstību reģionā, kur tika izdarīti noziegumi,
1. atzinīgi vērtē starptautisko tiesu un tribunālu panākto progresu, tiesājot personas, kas atbildīgas par necilvēcīgajiem noziegumiem, un uzskata, ka šie tiesas procesi tiks visiem pasaules valstu vadītājiem, kā arī vēl netiesātajiem noziedzniekiem nepārprotami saprast, ka tie, kas izdarījuši nežēlīgus cilvēktiesību pārkāpumus, nepaliks nesodīti;
 2. aicina Padomi un dalībvalstis kopīgi ar SCSL rast risinājumu, lai panāktu, ka notiesātās personas izcieš tām piespriesto sodu, jo bez šāda risinājuma ārkārtīgi negatīvi tiks ietekmēti SCSL centieni un starptautiskās sabiedrības, tostarp ES, uzticamība;
 3. aicina visas dalībvalstis palielināt savu ieguldījumu starptautisko tiesu un tribunālu darbā, jo gan tiesas, gan tribunāli vēlas rast ilgtspējīgu risinājumu spriedumu izpildes jautājumā, un to var panākt vai nu noslēdzot līgumus tieši ar minētajām iestādēm par spriedumu izpildi dalībvalstu jurisdikcijā, vai palīdzot tām rast alternatīvus risinājumus, lai nodrošinātu iespējas izpildīt spriedumu pašos reģionos;
 4. aicina dalībvalstis un citas starptautiskās iestādes turpināt sniegt finansiālu palīdzību SCSL, lai personas, attiecībā uz kurām SCSL ir pieņēmusi notiesājošu spriedumu, varētu izciest tām piespriesto sodu valstīs, kurās ir iespējams izpildīt spriedumu atbilstīgi starptautiskajiem standartiem, bet kurām trūkst finanšu līdzekļu šim nolūkam;
 5. uzskata, ka palīdzības un atbalsta nepietiekamība lielā mērā apdraud starptautisko tiesu un tribunālu darbu, jo ne starptautiskās tiesas, ne tribunāli nevar nodrošināt, lai notiesātās personas izciestu tām piespriesto sodu;
 6. prasa visaptverošu pētījumu, novērtējot starptautisko krimināltribunālu darbu, apkopojot pieredzi un sniedzot ieteikumus par to, kā uzlabot šo tribunālu darbību un turpmāko finansējumu;
 7. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, ES dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Sjerraleones Īpašajai tiesai, Starptautiskajai Krimināltiesai, Starptautiskajam Kara noziegumu tribunālam bijušajai Dienvidslāvijai, Starptautiskajam Kara noziegumu tribunālam Ruandai, Kambodžas tiesu iestāžu ārkārtas palātām, Libānas Īpašajam tribunālam, ANO Drošības padomei, Āfrikas Savienības dalībvalstīm un ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas līdzpriekšsēdētājiem.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Ashraf nometnes iedzīvotāju humanitārā situācija

P6_TA(2009)0311

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija par Ashraf nometnes iedzīvotāju humanitāro situāciju

(2010/C 184 E/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Ženēvas konvencijas un īpaši Ceturtās Ženēvas konvencijas par civiliedzīvotāju aizsardzību bruņotu konfliktu laikā 27. pantu;
 - ņemot vērā 1951. gada Ženēvas Konvenciju par bēgļu statusu un tās 1967. gada protokolu;
 - ņemot vērā nolīgumu par militāro spēku statusu, kas parakstīts 2008. gada novembrī starp ASV un Irākas valdību,
 - ņemot vērā 2007. gada 12. jūlija rezolūciju par Irākas bēgļu humanitāro situāciju ⁽¹⁾ un 2008. gada 4. septembra rezolūcijā par nāvessodu izpildi Irānā ⁽²⁾ ar atsaucēm uz *Ashraf* nometnes iedzīvotājiem, kuriem saskaņā ar Ceturto Ženēvas konvenciju ir aizsargājamo personu juridiskais statuss,
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu,
 - A. tā kā *Ashraf* nometne Irākas ziemeļos tikai izveidota 20. gadsimta 80. gados Irānas opozīcijas grupas - Irānas Tautas *Mujahedin* organizācijas locekļiem;
 - B. tā ka 2003. gadā ASV militārie spēki atbrūvoja *Ashraf* nometnes iedzīvotājus un noteica tiem aizsardzību, tie atzīti tos par "aizsargājamām personām" saskaņā ar Ženēvas konvencijām;
 - C. tā kā ANO augstais komisārs cilvēktiesību jautājumos 2008. gada 15. oktobra vēstulē mudināja Irākas valdību aizsargāt *Ashraf* nometnes iedzīvotājus un neizraidīt vai nerepatriēt tos piespiedu kārtā, jo tādējādi tiktu pārkāpts nerepatriēšanas princips, un atturēties no jebkādam darbībām, kas apdraudētu to dzīvību vai drošību;
 - D. tā kā pēc ASV un Irākas nolīguma noslēgšanas par militāro spēku statusu *Ashraf* nometne, sākot no 2009. gada 1. janvāra, atkal nonāca Irākas drošības spēku kontrolē;
 - E. tā kā saskaņā ar Irākas Valsts Drošības padomnieka nesnieniegtajiem informācijas paziņojumiem šīs valsts iestādes paredzējušas pakāpeniski nepieļaut nometnes iedzīvotāju turpmāku atrašanos valstī un tā kā viņš arī atsaucies uz informāciju par to izraidīšanu vai izdošanu un/vai to piespiedu pārvietošanu ārpus Irākas,
1. mudina Irākas ministru prezidentu nodrošināt, ka Irākas iestādes neveiks nekādus pasākumus, kas pārkāpj *Ashraf* nometnes iedzīvotāju cilvēktiesības, kā arī precizēt valdības nodomus attiecībā uz tiem; aicina Irākas valsts iestādes aizsargāt *Ashraf* nometnes iedzīvotāju dzīvības un to fizisko un morālo neaizskaramību un apieties ar tiem saskaņā ar Ženēvas konvencijās paredzētajām saistībām, jo īpaši atturoties pārvietot, izraidīt, izdzīt vai repatriēt tos piespiedu kārtā, jo tādējādi tiktu pārkāpts nerepatriēšanas princips;

⁽¹⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 609. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0412.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

2. respektējot katra individuālās vēlmes attiecībā uz nākotni, uzskata, ka tiem, kas dzīvo *Ashraf* nometnē, kā arī citiem Irānas valstspiederīgajiem, kas pašreiz dzīvo Irākā, un ir pametuši Irānu politisku iemeslu dēļ, ja viņiem piespiedu kārtā būtu jāatgriežas Irānā, var draudēt nopietni cilvēktiesību pārkāpumi, un prasa, lai nevienu personu neatgrieztu ne tieši, ne caur kādu trešo valsti un tādējādi pakļautu situācijai, kurā viņam vai viņai draudētu spīdzināšana vai citi nopietni cilvēktiesību pārkāpumi;
3. aicina Irākas valdību izbeigt nometnes blokādi, respektēt *Ashraf* nometnes iedzīvotāju "aizsargājamo personu" juridisko statusu saskaņā ar Ženēvas konvencijām un atturēties no jebkādam darbībām, kas varētu apdraudēt šo personu dzīvību vai drošību, proti, nodrošināt neierobežotu piekļuvi pārtikai, ūdenim, medicīniskajai palīdzībai un apgādei, degvielai, kā arī neierobežot tikšanās ar ģimenes locekļiem un starptautisko humānās palīdzības organizāciju pārstāvjiem;
4. aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis sadarboties ar Irākas un ASV valdību, kā arī ar ANO augsto komisāru bēgļu jautājumos un Starptautiskā Sarkanā Krusta komiteju, lai rastu risinājumu, kā *Ashraf* nometnes iedzīvotājiem noteikt apmierinošu ilgtermiņa juridisko statusu;
5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO Augstajam komisāram bēgļu jautājumos, Starptautiskajai Sarkanā Krusta komitejai, Amerikas Savienoto Valstu valdībai, kā arī Irākas valdībai un parlamentam.

Kopienu finanšu interešu aizsardzība — krāpšanas apkarošana — 2007. gada ziņojums

P6_TA(2009)0315

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību — cīņa pret krāpšanu — 2007. gada ziņojums (2008/2242(INI))

(2010/C 184 E/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā tā rezolūcijas par iepriekšējiem Komisijas un Eiropas Krāpšanas apkarošanas biroja (OLAF) gada ziņojumiem,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 22. jūlija ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei "Kopienu finanšu interešu aizsardzība — Krāpšanas apkarošana — 2007. gada ziņojums" (COM(2008)0475), tostarp tā pielikumus (SEC(2008)2300 un SEC(2008)2301),
- ņemot vērā OLAF darbības pārskatu par 2007. gadu ⁽¹⁾ un tā otro 2008. gada 19. jūnija pārskatu par to, kā tiek piemērota Padomes Regula (*Euratom*, EK) Nr. 2185/96 par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienu finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām, kā arī pamatnostādnes, ar kurām aizstāj OLAF *Vademecum*,
- ņemot vērā OLAF Uzraudzības komitejas darbības pārskatu par laikposmu no 2007. gada jūnija līdz 2008. gada maijam ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas gada pārskatu par budžeta izpildi 2007. finanšu gadā ⁽³⁾,
- ņemot vērā EK līguma 276. panta 3. punktu un 280. panta 5. punktu,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/doc/olaf_aar.pdf.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/sup-com_en.html.

⁽³⁾ OV C 286, 10.11.2008., 1. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- ņemot vērā Padomes 2006. gada 13. decembra Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1995/2006, ar kuru groza Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu un Reģionālās attīstības komitejas un Lauksaimniecības komitejas atzinumus (A6-0180/2009),

Paziņoto pārkāpumu kopsumma

1. atzinīgi vērtē to, ka ir iekļauta nodaļa par tiešajiem izdevumiem, taču uzsver, ka sagaida, ka tā tiks uzlabota, turpmākajos pārskatos iekļaujot vispusīgākus datus;

2. atkārtoti aicinājumu gada pārskatos par Kopienų finanšu interešu aizsardzību (gada PIF ziņojumi) un atbilstošās Parlamenta rezolūcijas iekļaut Padomes darba kārtībā, lai Padome pēc tam nosūtītu Parlamentam un Komisijai savus apsvērumus; pauž dziļu vilšanos, ka Padome to vēl nav izdarījusi, neraugoties uz Parlamenta aicinājumu un Komisijas neatlaidīgajām prasībām;

3. atzīmē, ka pašu resursu, lauksaimniecības izdevumu, strukturālo pasākumu un tiešo izdevumu jomā paziņoto pārkāpumu kopsumma 2007. gadā ir 1 425 miljoni euro (salīdzinot ar 1 143 miljoniem euro 2006. gadā); summas, par ko dalībvalstis 2007. gadā ziņojušas Komisijai, var iedalīt šādi:

- pašu resursi: 377 miljoni euro (353 miljoni euro 2006. gadā),
- lauksaimniecības izdevumi: 155 miljoni euro (87 miljoni euro 2006. gadā),
- strukturālie pasākumi: 828 miljoni euro (703 miljoni euro 2006. gadā),
- pirmspievienošanās fondi: 32 miljoni euro (14 miljoni euro 2006. gadā),
- tiešie izdevumi: 33 miljoni euro;

4. atzinīgi vērtē to, ka pēc pagājušā gada Parlamenta ziņojuma Komisija savā ziņojumā ir definējusi atšķirības starp pārkāpumu un krāpšanu; tomēr "aizdomu par krāpšanu" definīcija dalībvalstīm joprojām rada grūtības;

Vispārēji apsvērumi

5. apsveic dalībvalstis ar jau paveikto, bet vēlreiz uzsver, ka tām būtu jānodrošina savu finanšu kontroles mehānismu piemērotība, un uzsver dalībvalstu preventīvās darbības nozīmi, lai veicinātu pārkāpumu atklāšanu, pirms maksājums ir reāli pārskaitīts saņēmējiem; uzsver, ka cīņa pret krāpšanu un korupciju ir visu dalībvalstu pastāvīgs pienākums un ka ir nepieciešama saskaņota rīcība, lai panāktu reālus uzlabojumus;

6. uzsver vajadzību uzlabot informācijas vākšanas un izmantošanas metožu saskaņotību, lai saistībā ar intensīvu krāpšanas novēršanas stratēģiju izveidotu standartizētu sistēmu, ar kuras palīdzību varētu efektīvāk novērtēt krāpšanas risku;

⁽¹⁾ OV L 390, 30.12.2006., 1. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

7. atzinīgi vērtē to, ka dažas dalībvalstis ir iesniegušas pārvaldības deklarācijas par Kopienas līdzekļu pārvaldību valsts līmenī; aicina arī pārējās dalībvalstis īstenot līdzīgas iniciatīvas un prasa Komisijai veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai šādas dalībvalstu pārvaldības deklarācijas ieviestu visā Eiropas Savienībā;

Pašu resursi

8. atzīmē, ka aplēstā pārkāpumu kopsumma ir palielinājusies par 6 %; tāpat kā iepriekšējos gados ražojumi, ko pārkāpumi skāruši visvairāk, ir televizori un cigaretes;

9. pauž nožēlu par kavēšanos, pieņemot priekšlikumu regulai par savstarpēju administratīvo palīdzību Kopienas finanšu interešu aizsardzībai pret krāpšanu vai citādu nelikumīgu rīcību (COM(2006)0473), un tādēļ aicina Padomi nekavējoties pieņemt regulu;

10. atzinīgi vērtē to, ka pēc Komisijas ziņojuma par nepieciešamību izveidot savstarpēji koordinētu stratēģiju, lai uzlabotu cīņu pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas (COM(2006)0254), tā pieņēma paziņojumu par koordinētu stratēģiju krāpšanas apkarošanas uzlabošanai PVN jomā (COM(2007)0758), un ar īpašu uzmanību seko līdzi gan Komisijas priekšlikumam Padomes direktīvai par savstarpējo palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar nodokļiem, nodevām un citiem pasākumiem (COM(2009)0028), gan Komisijas priekšlikumam Padomes direktīvai par administratīvo sadarbību nodokļu jomā (COM(2009)0029);

11. uzstāj, ka ir nepieciešami jauni politiskie stimuli, lai panāktu būtiskus uzlabojumus attiecībā uz sadarbību cīņā pret krāpšanas apkarošanu PVN jomā;

12. pauž nožēlu par to, ka tādēļ, ka OLAF nav pieejams to datu saturs, ar kuriem dalībvalstis apmainās saskaņā ar Padomes 2003. gada 7. oktobra Regulu (EK) Nr. 1798/2003 par administratīvu sadarbību pievienotās vērtības nodokļu jomā ⁽¹⁾, tas nevar radīt pievienoto vērtību informācijas vākšanā saistībā ar krāpšanas apkarošanu PVN jomā, krāpšanas novēršanu un dalībvalstu veikto krāpšanas apkarošanas pasākumu atbalstīšanu; tādēļ pauž nožēlu par to, ka OLAF 2007. gadā nav bijusi neviena lieta par krāpšanu PVN jomā;

13. atgādina dalībvalstīm, ka tām jāapzinās starptautisko PVN krāpšanas gadījumu lielais skaits;

14. pauž nožēlu par to, ka pieaug krāpšana attiecībā uz produktu izcelsmi ne tikai saistībā ar tarifu preferenču pasākumiem, bet arī saistībā ar GATT tarifu kvotām;

15. aicina Komisiju veikt krāpšanas riska novērtējumu pa produktiem un pa valstīm, izskatot iespēju veikt sistemātiskas, mērķtiecīgas un vajadzības gadījumā pastāvīgas pārbaudes gan izcelsmes valstī, gan mērķa valstī, īpašu uzmanību pievēršot "karuseļa" veida krāpšanai;

Lauksaimniecības izdevumi

16. atgādina, ka no 2007. gada 1. janvāra dalībvalstīm ir pienākums informēt Komisiju par pārkāpumiem, kuru summa pārsniedz 10 000 euro — sliekšni, ko ieviesa ar Komisijas 2006. gada 14. decembra Regulu (EK) Nr. 1848/2006 par pārkāpumiem un par tādu summu atgūšanu, kas nepareizi izmaksātas saistībā ar kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu un informācijas sistēmas organizēšanu šajā jomā ⁽²⁾; konstatē, ka paziņoto pārkāpumu skaits ir samazinājies par 53 % (1 548 gadījumi, salīdzinot ar 3 294 gadījumiem 2006. gadā); norāda, ka šo relatīvi mazo pārkāpumu skaitu var izskaidrot ar augstāko paziņošanas sliekšni;

⁽¹⁾ OV L 264, 15.10.2003., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 355, 15.12.2006., 56. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

17. atzīmē, ka aplēstā pārkāpumu kopsumma ir palielinājusies par 44 % — šis pieaugums ir daļēji saistīts ar gadījumiem, kam ir liela finansiālā ietekme un kas notikuši vai tika atklāti iepriekšējos gados, bet par ko paziņoja tikai 2007. gadā; atzīmē, ka visvairāk skartās nozares bija piens un piena produkti, augļi un dārzeņi, cukurs, lauku attīstība, liellopu un teļa gaļa;

18. norāda, ka piena, augļu, dārzeņu un cukura ražošanas, kā arī lauku attīstības nozarē kopumā ir konstatēti apmēram 77 % no kopējā pārkāpumu skaita un ka tikai lauku attīstības nozarē vien ir notikuši 38 % no visiem paziņotajiem pārkāpumu gadījumiem; turklāt atzīmē, ka vislielākais ziņoto pārkāpumu apjoms lauku attīstībā ir atbalsta pasākumā "Mežsaimniecība", bet vislielākais pārkāpumu skaits — atbalsta pasākumā "Agrovide"; tādēļ prasa OLAF nākamajā gada ziņojumā īpašu vērību veltīt pārkāpumiem, kas ietekmē lauku attīstību;

19. norāda, ka ziņošanas pienākuma ievērošanas līmenis, jo īpaši attiecībā uz savlaicīgumu, starp dalībvalstīm ievērojami atšķiras; pauž nožēlu par to, Austrijai un Zviedrijai laika posms no pārkāpumu atklāšanas līdz ziņošanai par tiem ievērojami pārsniedz vidējo laika posmu (1,2 gadi) — attiecīgi 3,4 un 2,3 gadi;

20. piekrīt tam, ko Eiropas Revīzijas palāta (ERP) teikusi tās iepriekšminētā gada pārskata 5.20. punktā, proti, ka Integrētā administrācijas un kontroles sistēma (IAKS) joprojām ir efektīva kontroles sistēma, kas ierobežo nelikumīgu izdevumu risku, ja tā ir pienācīgi ieviesta un ja tajā ir ievadīti precīzi un ticami dati; aicina sistēmas piemērošanu paplašināt, to izmantojot jaunās, pašlaik neapstiprinātās jomās; tomēr norāda, ka jāuzlabo veikto pārbažu kvantitāte un kvalitāte, lai ar stingrākiem pasākumiem atturētu no krāpšanas;

21. aicina Komisiju pieņemt stingru politisku lēmumu gadījumā, ja Grieķijas iestādes neievēro termiņus, kas noteikti rīcības plānā attiecībā uz jaunas zemes gabalu identificēšanas sistēmas—ģeogrāfiskās informācijas sistēmas izveidi;

22. atkārtoti aicinājumu Komisijai tās nākamajā gada pārskatā novērtēt to uzraudzības sistēmu efektivitāti un pārredzamību, kuras attiecas uz maksājumiem lauksaimniekiem;

Strukturālie pasākumi

23. atzinīgi vērtē Padomes Regulas (EK) Nr. 1083/2006 ⁽¹⁾ un Komisijas īstenošanas Regulas (EK) Nr. 1828/2006 ⁽²⁾ vienkāršotos un skaidros noteikumus; tomēr pauž bažas par to, ko ERP teikusi tās iepriekš minētā gada pārskata 6.31. punktā, proti, ka dalībvalstu pārvaldības un kontroles sistēmas, kā arī Komisijas veiktā kontrole par šo sistēmu darbību ir tikai daļēji efektīvas;

24. atzīst, ka ar sliktu pārvaldību un reizēm pat krāpšanu saistīti pārkāpumi, izlietojot ES līdzekļus, notiek daudzās dalībvalstīs; atzīmē, ka dalībvalstīs 2007. gadā ziņoja par 3 832 pārkāpumiem (kas ir par 19,2 % vairāk nekā 2006. gadā), ka kopējā pārkāpumu skartā finanšu summa 2007. gadā bija aptuveni 828 miljoni euro (kas ir nedaudz mazāk par 1,83 % no saistību apropriācijām), ka iespējamie krāpšanas gadījumi procentos no kopējā pārkāpumu skaita 2007. gadā bija apmēram 12–15 % un ka kopējā ar pārkāpumiem saistītā summa Eiropas Reģionālās attīstības fondam salīdzinājumā ar 2006. gadu ir palielinājusies par 48 %;

25. uzsver to, cik nozīmīgs ir Komisijas 2008. gada 19. februārī pieņemtais rīcības plāns, lai pastiprinātu strukturālo darbību dalītas pārvaldības pārraudzību, un šis plāns izstrādāts kļūdu samazināšanai dalībvalstu maksājuma pieprasījumos; pauž pārliecību, ka šis jaunais rīcības plāns būtiski uzlabos situāciju, jo sevišķi palīdzot dalībvalstīm attīstīt spēju pārbaudīt projektu izmaksu atbilstību; norāda, ka pirmais progresa ziņojums saistībā ar šo rīcības plānu sniedz pozitīvus sākotnējos rezultātus;

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 11. jūlija Regula (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu (OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.).

⁽²⁾ OV L 371, 27.12.2006., 1. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

26. atbalsta Komisijas nostāju par to, ka gadījumos, kad ir atklāti nopietni pārkāpumi, tiks veikta koriģējoša darbība, tostarp maksājumu apturēšana un lieki vai nepareizi izmaksātu maksājumu atsaukšana; atgādina, ka Komisijai četras reizes gadā ir jāziņo par padarīto, īstenojot tās izstrādāto rīcības plānu; tomēr aicina Komisiju intensīvāk sniegt atbalstu dalībvalstīm, palīdzot novērst pārkāpumus un nododot kompetentajam valsts un reģionālajām iestādēm vajadzīgās zināšanas;

27. atzinīgi vērtē sasniegto rezultātu kvalitāti faktiski visos projektos un norāda — lai negatīvi neietekmētu pārraudzību un struktūrfondu pienācīgu izlietojumu, ir jānošķir

— obligāti novēršami administratīvie pārkāpumi un

— krāpšana (t. i., 0,16 % no Komisijas 2000.–2007. gadā veiktajiem maksājumiem), par ko ir jāpiemēro sods;

28. atzīst, ka efektīva struktūrfondu apgūšana ir radījusi nopietnas grūtības, it īpaši jaunajām dalībvalstīm, jo tām ir jāievēro stingras un nereti sarežģītas prasības šo fondu izmantošanā; tādēļ atzinīgi vērtē šo dalībvalstu centienus pilnveidot šo fondu apguves spēju un aicina tās strādāt vēl aktīvāk, lai pieņemamā termiņā sasniegtu reālus rezultātus;

29. aicina Komisiju ņemt vērā administratīvās izmaksas, ko uzņemas dalībvalstu valsts, reģionālajās un vietējās pārvaldes iestādes, piemērojot nereti sarežģītas un dārgas prasības līdzfinansētu projektu uzraudzībai un pārbaudei;

30. tādēļ aicina gan Komisiju, gan dalībvalstis metodiski izstrādāt padomus par veidiem, kā novērst pārkāpumus un administratīvās kļūdas un trūkumus;

31. mudina Komisiju vienkāršot struktūrfondu programmu pārvaldības un kontroles procedūras, kas zināmā mērā ir viens no pārkāpumu iemesliem, daļai dalībvalstu īstenojot šīs programmas;

32. pauž pārsteigumu par to, ka pēc vairākiem gadiem dalībvalstis joprojām neievēro ziņošanas disciplīnu; uzskata, ka ir nepieņemami, ka sešas dalībvalstis ⁽¹⁾ joprojām neizmanto elektronisko ziņošanu, 14 valstis ⁽²⁾ nav ievērojušas paziņošanas termiņus un dažas ⁽³⁾ nav klasificējušas nevienu no paziņoto pārkāpumu gadījumiem; mudina Komisiju rast efektīvus risinājumus — papildus pārkāpumu procedūrām —, lai situāciju uzlabotu, un aicina Komisiju nopietni apsvērt iespēju izveidot iedarbīgu finanšu sankciju sistēmu, ko iekļaut turpmākajos noteikumos, un sistemātiski to īstenot;

33. uzsver, ka pārkāpuma klasificēšana (norādot, vai tas ir vai nav iespējamas krāpšanas gadījums) ir viens no dalībvalstu ziņošanas pienākuma elementiem, kas ir jāstiprina, ņemot vērā, ka vairākām dalībvalstīm vēl ir jāsniedz klasifikācija un ka pārējās dalībvalstis ir varējušas klasificēt tikai ierobežotu daļu paziņoto pārkāpumu;

34. mudina tās dalībvalstis, kurās vēl netiek izmantoti elektroniskie moduļi AFIS/ ECR elektroniskai ziņojumu sagatavošanai, īstenot šo pāreju drīzā laikā, lai līdz 2009. gada beigām uzlabotu savu datu kvalitāti un ziņošanas savlaicīgumu; atzīmē, ka Komisija strādā pie jaunas interneta ziņošanas sistēmas — pārkāpumu pārvaldības sistēma (PPS) —, ko paredzēts izmantot no 2009. gada vasaras, un tas varētu uzlabot ziņošanas disciplīnu;

⁽¹⁾ Francija, Īrija, Zviedrija, Spānija, Latvija un Luksemburga; kopš 2008. gada novembra situācija ir uzlabojusies, un Vācija un Igaunija izmanto elektronisku datni, bet ne papīra formāta paziņojumu.

⁽²⁾ Savlaicīga ziņojumu nesniegšana ir jo sevišķi raksturīga Spānijā, Francijā un Nīderlandē.

⁽³⁾ Spānijas, Francijas, Īrijas un Luksemburgas.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

35. atbalsta plašāku centienu īstenošanu, lai panāktu pārkāpumu ziņošanas lielāku saskaņotību, jo īpaši attiecībā uz Kohēzijas fondu;

36. pauž nožēlu, ka Komisijas interneta vietnē atrodamā datubāze ir nepilnīga, lai gan pārvaldības iestādēm ir jāpublicē detalizēta informācija par ES kohēzijas politikas līdzekļu visiem saņēmējiem saskaņā ar noteikumiem, kas regulē struktūrfondu (2007–2013) izlietojumu (Komisijas Regula (EK) Nr. 1828/2006); tādēļ aicina Komisiju kopā ar dalībvalstīm strādāt pie informācijas plūsmas paātrināšanas, lai datubāze darbotos efektīvāk un pārredzamāk; turklāt mudina dalībvalstis un Komisiju līdz 2009. gada jūnijam — Parlamenta 2008. gada 19. februāra rezolūcijā par pārredzamību finanšu jautājumos ⁽¹⁾ noteiktajam termiņam — pilnībā un savlaicīgi ievērot pārredzamības prasības;

37. atbalsta prasību, kas paredzēta priekšlikumā pārskatīt Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Regulu (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) ⁽²⁾, proti, ka dalībvalstīm OLAF sistemātiski jāinformē par pasākumiem, kas veikti saistībā ar gadījumiem, par kuriem paziņots OLAF; norāda, ka tas varētu uzlabot ziņošanas disciplīnu attiecībā uz valstu spriedumiem par Struktūrfondu krāpniecisku izmantošanu;

Pirmspievienošanās fondi

38. vērs uzmanību uz to, ka, lai gan pārkāpumu skaits ir samazinājies, to finansiālā ietekme ir pieaugusi 2,2 reizes un ka to krāpšanas gadījumu skaits, par kuriem pastāv aizdomas, ir pieaudzis trīs reizes galvenokārt "neatbilstīgu izdevumu" dēļ;

39. norāda, ka Komisija ir publicējusi vairākus sīki izstrādātus, izsmēlošus ziņojumus, kuros kritiski izvērtēta tiesu reformas gaita Bulgārijā un Rumānijā, kā arī cīņa pret korupciju sadarbības un pārbaudes mehānismu ietvaros, un atsevišķu ziņojumu par ES līdzekļu pārvaldību Bulgārijā, tajos uzsverot, ka ir nepieciešama stabila politiskā apņemšanās un tās īstenošana, lai pilnībā izpildītu kritērijus, kas šīm valstīm tika noteikti, pievienojoties ES; turklāt norāda, ka Bulgārijas gadījumā Komisija ir pārkāpumu dēļ galīgi apturējusi daļu ES finansējuma saistībā ar *Phare* programmu, kas atklāti ar tās kontroles un revīzijas sistēmas palīdzību; tādēļ aicina šīs dalībvalstis veikt steidzamus pasākumus, lai varētu īstenot konkrētus turpmākos pasākumus, kas ieteikti šajos ziņojumos; visbeidzot, atbalsta šo valstu centienus un aicina tās veikt visus šim nolūkam nepieciešamos pasākumus;

40. pauž šaubas par to, ka saskaņā ar OLAF nostāju nav aizdomu par krāpšanas gadījumiem 2007. gadā saistībā ar ISPA fondu; atzīmē, ka Kipra un Lietuva 2007. gadā nav ziņojusi par nevienu pārkāpumu;

41. uzsver, ka paziņotās informācijas nepietiekamā kvalitāte joprojām ir neatrisināta problēma; norāda, ka paziņotās informācijas uzticamība ir vissliktākā Bulgārijā un Rumānijā; tomēr relatīvi visneuzticamākie ir Ungārijas paziņojumi; atzīmē, ka savlaicīga paziņošana jo īpaši četrām dalībvalstīm un vienai kandidātvalstij arī rada problēmas ⁽³⁾;

42. tā kā pastāv nopietnas problēmas attiecībā uz paziņotās informācijas uzticamību un prasību vispārējo ievērošanu dažās no ES-12 dalībvalstīm (dalībvalstīm, kuras pievienojušās Eiropas Savienībai 2004. un 2007. gadā) — kas norāda, vai saņēmējā valstī ir spēcīga vai ļoti vāja paziņošanas mehānisma administratīvā struktūra —, uzskata, ka līdzīgas problēmas būs saistībā ar Struktūrfondu un Kohēzijas fondu īstenošanu; tādēļ mudina attiecīgās dalībvalstis sadarboties ar Komisiju, lai rastu veidu šīs situācijas risināšanai;

Tiešie izdevumi

43. norāda, ka ārējā palīdzība ir nozare, ko arvien vairāk skar pārkāpumi un krāpšana;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0051.

⁽²⁾ OV L 136, 31.5.1999., 1. lpp.

⁽³⁾ Horvātija, Ungārija, Slovākija, Bulgārija un Polija nokavēja paziņošanas termiņus.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

44. pauž bažas par OLAF gada darbības pārskatā minētajiem konstatējumiem, kas liecina, ka ārējās palīdzības jomā OLAF izmeklētāji visai bieži saskaras ar tādu *modus operandi*, kas raksturīgs organizētai krāpšanai un ko izraisa trūkumi sadarbībā starp dažādajām starptautiskajām līdzekļu devējām organizācijām;

45. prasa, lai Komisija pievērš uzmanību problēmai, kas saistīta ar projektu dubultu finansēšanu; jo īpaši prasa Komisijai, noslēdzot nolīgumus par starptautisku organizāciju pārvaldītiem vai īstenotiem projektiem vai arī šajos nolīgumos izdarot grozījumus, regulāri sūtīt Revīzijas palātai un Komisijas iekšējam revidentam visus Kopienas līdzekļu izmantošanas iekšējās un ārējās revīzijas rezultātus;

Līdzekļu atgūšana

46. pauž nožēlu, ka atgūšanas līmeņi joprojām ir ļoti zemi, jo īpaši tajās nozarēs, kur atgūšanu pārvalda dalībvalstis; norāda, ka saskaņā ar OLAF pārskatu pašlaik vēl nav pilnībā atgūti 3,75 miljardi euro;

47. atbalsta to, ka atgūtās summas paliek tajā pašā budžeta pozīcijā, no kuras tās nepamatoti izmaksātas;

48. atzinīgi vērtē to, ka ir publicēta jaunā centrālā izslēgšanas datubāze, kurā iekļauti tie Kopienas līdzekļu saņēmēji, kuri pieļāvuši krāpšanu ⁽¹⁾; norāda, ka tā darbojas no 2009. gada 1. janvāra, un lūdz Komisiju līdz 2010. gada sākumam sniegt novērtēšanas ziņojumu;

49. norāda, ka ir nepieciešama ātrāka un atbilstošāka atgūšanas procedūra; tādēļ atkārtoti aicinājumu Komisijai turpmākajos tiesību aktos iekļaut saistošus aspektus un piesardzības pasākumus attiecībā uz kopīgu pārvaldību, lai atgūšanas procedūras noslēgumā varētu atgūt nelikumīgos maksājumus;

50. prasa, lai Komisija izskata iespēju ieviest nodrošinājuma sistēmu, piemēram, noteiktu summu ieskaitot rezervē vai to paredzot konkrētam mērķim, tā paātrinot neatmaksāto summu atgūšanu;

OLAF attiecības ar Eiropolu un Eurojust

51. ar gandarījumu konstatē, ka ir parakstīts 2008. gada 24. septembra Praktiskais nolīgums par Eurojust un OLAF sadarbības nosacījumiem ⁽²⁾, kurā noteikta ciešas un pastiprinātas sadarbības kārtība un paredzēti noteikumi par vispārēju un personas datu apmaiņu; atbalsta līdzīga nolīguma slēgšanu ar Eiropolu;

52. uzskata, ka ir svarīgi izveidot spēcīgu bāzi Eurojust un Eiropola operatīvās un informācijas vākšanas darbības sinerģijai, piemēram, izveidojot kopīgu operatīvo un informācijas vākšanas grupu, jo tas katrā ziņā radītu pievienoto vērtību cīņā pret krāpšanu;

53. norāda, ka ir arī jānoskaidro, kuras šo struktūru kompetences pašreiz pārklājās;

OLAF sadarbība ar dalībvalstīm

54. pauž atbalstu galvenajam mērķim, kas paredzēts priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) (COM(2006)0244), tā stiprinot OLAF neatkarību; tomēr atgādina, ka ir svarīgi savstarpēji sasaistīt OLAF, Komisijas dienestu un dalībvalstu darbu un gūtos rezultātus, ieviešot efektīvus saziņas kanālus un nepieļaujot darba dublēšanos un informācijas trūkumu;

⁽¹⁾ OV L 344, 20.12.2008., 12. lpp.

⁽²⁾ OV C 314, 9.12.2008., 3. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

55. norāda, ka OLAF ir vienīgā iestāde, kas īsteno visas izmeklēšanas pilnvaras, lai apkarotu un novērstu krāpšanu, korupciju un cita veida nelikumīgu darbību, kas kaitē ES budžetam; tādēļ uzsver, ka jo īpaši attiecībā uz Struktūrfondiem un ārējo palīdzību, kur ir vislielākais paziņoto pārkāpumu skaits, OLAF izmeklēšanas funkcijas būtu vēl vairāk jāpastiprina;

56. norāda, ka kopš 2003. gada pastāvīgi pieaug uzraudzības gadījumu skaits un ka 2007. gadā OLAF lietas tika slēgtas galvenokārt ar ieteikumu atgūt zaudējumus vai noteikt tiesas uzraudzību; secina, ka tas nozīmē, ka OLAF izmeklēšanas rezultāti dalībvalstīm un ES iestādēm ir pozitīvi;

57. atzīmē, ka OLAF ieteikumi nav saistoši, lai dalībvalstu iestādes varētu neatkarīgi pieņemt attiecīgos lēmumus un noteikt sankcijas; uzskata, ka Eiropas Prokurora biroja izveide palīdzētu pārvarēt grūtības, ko rada lietu pārrobežu raksturs;

58. uzsver nepieciešamu vienkāršot tiesiskos instrumentus, jo krāpšanas, aizdomu par krāpšanu un citu pārkāpumu definīcijas ir iekļautas dažādos tiesiskajos instrumentos, lai gan Parlaments atkārtoti ir aicinājis pārstrādāt krāpšanas apkarošanas noteikumus;

59. atzīmē kvalifikācijas problēmu, kas dalībvalstīm rodas, piemērojot Padomes 1995. gada 18. decembra Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību⁽¹⁾ 4. un 5. pantu; uzskata, ka gadījumos, kad iespējamās atšķirīgas interpretācijas, valstu tiesām būtu jālūdz EK Tiesai prejudiciāls nolēmums;

60. atzinīgi vērtē OLAF iepriekšminētā otrā pārskata publicēšanu par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, izklāstot labas prakses piemērus katram pārbaudes posmam, kā arī OLAF *Vademecum* (pamatnostādnes) jauno versiju; prasa Komisijai līdz 2009. gada septembrim nosūtīt Parlamenta kompetentajai komitejai OLAF rokasgrāmatas atjaunotu un pilnīgu variantu;

61. uzskata, ka ir nepieciešami skaidrāki noteikumi par procedūrām un saistoši termiņi, kuros kompetentajām iestādēm jāsniedz prasītā palīdzība, un kopumā saistošāki noteikumi attiecībā uz sadarbību, nosakot valsts iestādi, kuras kompetencē ir sniegt palīdzību; uzsver, ka šīs problēmas risināšanai ir noderīga Parlamenta 2008. gada 20. novembra Nostāja par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF)⁽²⁾;

62. aicina Komisiju veikt atbilstošu pasākumus, tostarp piemērot pārkāpuma procedūras, pret tām dalībvalstīm, kuras tās dienestiem nepalīdz pārbaudes veikšanā uz vietas, kā paredzēts Padomes 1996. gada 11. novembra Regulā (*Euratom*, EK) Nr. 2185/96 par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienu finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām⁽³⁾;

63. atzīmē, ka, tā kā ir novērota plaša tiesu pārraudzība par attiecīgajām lietām, bet OLAF savāktu pierādījumu pieņemamība dalībvalstu tiesās ir ļoti ierobežota, tad būtu jāuzlabo tiesu atbalsts OLAF izmeklēšanas funkcijai; turklāt uzskata, ka Eurojust būtu jāinformē, kad tiesu iestādēm tiek nosūtīta informācija vai izskatāmo gadījumu nobeiguma ziņojumi, ja šīs lietas ir saistītas ar nopietniem starptautiskiem noziegumiem un tajās ir iesaistītas divas vai vairākas dalībvalstis;

64. atgādina Komisijai par Parlamenta prasību 2008. gada PIF ziņojumā iekļaut analīzi par dalībvalstu struktūrām, kas iesaistītas cīņā pret pārkāpumiem;

65. pauzē nožēlu par to, ka dalībvalstis neatbilstošā veidā ziņo par pasākumiem, kuri veikti saistībā ar OLAF nosūtīto informāciju un izskatāmo gadījumu nobeiguma ziņojumiem; aicina dalībvalstis nodrošināt, lai to kompetentās iestādes OLAF iesniegtu ziņojumu par panākto progresu, veicot pasākumus saistībā ar OLAF sniegto informāciju vai ieteikumiem;

⁽¹⁾ OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0553.

⁽³⁾ OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

66. atzīmē, ka valstu revīzijas iestādēm ir ievērojamas pilnvaras revidēt ES līdzekļu izmantošanu un ka tās ir pirmais informācijas avots gan valstu kriminālvajāšanas iestādēm, gan ES iestādēm; tādēļ uzskata, ka sadarbības un informācijas plūsmas maksimāla palielināšana starp valstu revīzijas iestādēm, valstu kriminālvajāšanas iestādēm un OLAF arī turpmāk stiprinātu Kopienas finansiālo interešu aizsardzību;

67. atzīmē, ka saskaņā ar iepriekšminēto 2008. gada 20. novembra Nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes rezolūcijai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), dalībvalstis regulāri informē OLAF par to lietu pārraudzību, ko OLAF tām ir nosūtījis, tādēļ aicina OLAF ziņot par šo jautājumu savā nākamajā gada ziņojumā;

68. norāda, ka Krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienests (AFCOS) ir OLAF ļoti svarīgs informācijas iegūšanas avots un kontaktpunkts tajās dalībvalstīs, kas pievienojās ES pēc 2004. gada; tomēr norāda, ka tikmēr, kamēr šie biroji ir pakļauti valsts pārvaldes iestādēm, to funkcionālā pievienotā vērtība ir minimāla (jo īpaši attiecībā uz ziņošanu Komisijai par konstatētajiem pārkāpumiem); tādēļ prasa Komisijai sagatavot priekšlikumu Parlamenta kompetentajai komitejai par to, kā celt šo biroju darba vērtību, un uzskata, ka jāuzlabo sadarbība ar kandidatvalstīm;

Tabaka — nolīgums ar Philip Morris

69. pauž nožēlu, ka Komisija nespēja sniegt vispusīgu pārskatu par paveikto saistībā ar Parlamenta 2007. gada 11. oktobra rezolūciju par Kopienas, dalībvalstu un Philip Morris nolīguma ietekmi uz krāpšanas un cigarešu kontrabandas apkarošanas pastiprināšanu un progresu, kas panākts, īstenojot Parlamenta Izmeklēšanas komitejas Kopienas tranzīta sistēmas lietā ieteikumus⁽¹⁾, un jo īpaši saistībā ar tā 49. punktu, kurā Komisija tika nepārprotami lūgta šādu pārskatu publicēt līdz 2008. gada beigām; sagaida, ka Komisija nāks klajā ar šo pārskatu pirms ir pabeigta budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra 2007. gadam;

70. neuzskata par pieņemamu to, ka, lai gan saskaņā ar Philip Morris un Japan Tobacco nolīgumiem Kopiena saņēma USD 1,65 miljardus krāpšanas apkarošanai, tā vietā, lai pieņemtu kopīgu pieeju, Komisija, apmēram, 90 % no šīs summas, neparedzot konkrētu mērķi, nosūtīja tieši dalībvalstu finanšu ministrijām; aicina Padomi un Komisiju kopā ar Parlamentu izveidot trīspusēju darba grupu, lai atrastu atbilstīgu risinājumu, kā saprātīgāk un labāk izmantot minētos un līdzīgus ES ieņēmumus; uzskata par nepieņemamu, ka ekonomiskās lejupslīdes laikā miljardus par sodiem iekasētos euro, ko samaksājuši lieli uzņēmumi par Eiropas konkurences likumu pārkāpumiem, kuri kaitējuši Eiropas patērētājiem, Eiropas Savienība tā vietā, lai izmantotu šo līdzekļus ekonomikas stimulēšanai, atbalstot bezdarbniekus un/vai palīdzot jaunattīstības valstīm, kas visvairāk cieš no šīs krīzes, vienkārši nosūta tos Valsts kasēm;

Organizētā noziedzība

71. atzinīgi vērtē Komisijas 2008. gada 20. novembrī publicēto paziņojumu par organizētās noziedzības rezultātā iegūtiem līdzekļiem (COM(2008)0766), kurā tiek aplūkota noziedzīgi iegūtu līdzekļu konfiscēšana un atgūšana, un piekrīt Komisijai, ka konfiskācija ir viens no visefektīvākajiem veidiem organizētās noziedzības apkarošanai un ka ir jāveic pasākumi, lai palielinātu konfiskācijas gadījumu ierobežoto skaitu un pieticīgās atgūtās summas;

72. uzsver, cik svarīgi ir, lai pastāvētu lietderīgi un iedarbīgi mehānismi, ar ko iesaldēt un konfiscēt līdzekļus ārzemēs, un tādēļ ir jāapsver, kā pārstrādāt spēkā esošo ES tiesisko regulējumu; uzsver, ka steidzami jāīsteno Padomes Lēmums 2007/845/TI, lai nodrošinātu, ka visas dalībvalstis izveido vai ieceļ līdzekļu atguves dienestus (ARO);

73. atkārtoti aicina Komisiju sniegt Parlamentam detalizētu analīzi par sistēmu vai sistēmām, ko organizētā noziedzība izmanto, lai kaitētu Kopienas finanšu interesēm; tādēļ atzīst ikgadējo Eiropola Organizētās noziedzības draudu novērtējumu (OCTA) par noderīgu, bet nepietiekamu;

⁽¹⁾ OV C 227 E, 4.9.2008., 147. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

74. pauž nožēlu par to, ka Čehija, Ungārija, Malta un Polija joprojām nav ratificējušas 1995. gada Konvenciju par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību un tās 1996. un 2007. gada protokolus, ka Igaunija un Itālija nav ratificējušas vienu no abiem protokoliem un ka septiņās dalībvalstīs noteikumi ir transponēti nepilnīgi;

*

* *

75. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Tiesai, Eiropas Revīzijas palātai, OLAF Uzraudzības komitejai un OLAF.

Parlamentārā imunitāte Polijā

P6_TA(2009)0316

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija par parlamentāro imunitāti Polijā (2008/2232(INI))

(2010/C 184 E/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 1965. gada 8. aprīļa Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās 9. un 10. pantu,
- ņemot vērā 1976. gada 20. septembra Akta par Eiropas Parlamenta pārstāvju ievēlšanu vispārējās tiešās vēlēšanās 12. panta 3. punktu,
- ņemot vērā Polijas Republikas 1997. gada 2. aprīļa Konstitūcijas 105. pantu,
- ņemot vērā Polijas Republikas 1996. gada 9. maija likuma "Par deputāta vai senatora mandāta pilnvarām" 7.b pantu,
- ņemot vērā Polijas Republikas 2004. gada 23. janvāra likumu "Par Eiropas Parlamenta vēlēšanām" 9. un 142. pantu,
- ņemot vērā tā 2005. gada 23. jūnija Parlamenta rezolūciju par grozījumiem 2003. gada 4. jūnija lēmumā, ar ko pieņem Eiropas Parlamenta deputātu nolikumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 6., 7. un 45. pantu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A6-0205/2009),
- A. tā kā pašreizējais parlamentārais sasaukums, Parlaments un tā Juridiskā komiteja, būdama atbildīgā komiteja, ir apsvēruši pieprasījumu atcelt Polijā ievēlēto Eiropas Parlamenta locekļu imunitāti un ir saskārušies ar noteiktām grūtībām tādu likuma nosacījumu iztulkošanā, kas var attiekties uz minēto locekļu gadījumiem;

⁽¹⁾ OV C 133 E, 8.6.2006, 48. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- B. tā kā atbildīgā komiteja ir īpaši aicināta lemt par privātpersonu tieši izteiktu pieprasījumu Eiropas Parlamenta prezidentam atcelt imunitāti pieļaujamību; tā kā saskaņā ar Polijas tiesību aktiem privātpersonai ir tiesības izteikt tiešus pieprasījumus Polijas parlamentam (*parlamenta* vai *senāta* palātā) par imunitātes atcelšanu kādam no tā locekļiem tādu nodarījumu gadījumā, uz ko var attiekties privāta apsūdzība, un tā kā Polijas tiesību aktiem atbilstošie noteikumi šķietami neapsver visus iespējamus scenārijus tādos kriminālprocesos, kas attiecas uz privātām apsūdzībām pakļautiem nodarījumiem;
- C. tā kā minētie noteikumi attiecas arī uz Polijā ievēlētajiem Eiropas Parlamenta locekļiem, taču šādu pieprasījumu pieļaujamība izvirza sarežģītus jautājumus attiecībā uz Reglamentu, un jo īpaši 6. panta 2. punktu, kas atsaucas uz "kompetento iestādi";
- D. tā kā saskaņā ar Reglamenta 7. panta 7. punktu atbildīgā komiteja ir kompetenta apstiprināt pieprasījuma par imunitātes atcelšanu pieļaujamību, tai skaitā jautājumus par attiecīgās valsts iestādes pilnvarām iesniegt šādu pieprasījumu; taču, tā kā saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem acīmredzamās pretrunas starp attiecīgajiem Polijas tiesību aktu un Reglamenta noteikumiem šajā saistībā vajadzētu risināt, uzskatot privātpersonu iesniegtos pieprasījumus par imunitātes atcelšanu par nepieļaujamiem;
- E. tā kā 6. panta 2. punkta mērķis ir nodrošināt, ka Parlaments saņem pieprasījumus tikai par tādiem procesiem, kas saņemusi attiecīgās dalībvalsts iestādes uzmanību; tā kā tas nodrošina arī to, ka Parlamenta saņemtie imunitātes atcelšanas pieprasījumi atbilst valstu tiesību aktiem gan satura, gan procedūras ziņā, kas savukārt kalpo kā turpmāka garantija tam, ka, pieņemot lēmumu par imunitātes procedūrām, Parlaments ievēro gan dalībvalsts tiesību aktus, gan paša prerogatīvas; tā kā par "iestādes" jēdzienu ir sniegtas skaidras atsauces citos 6. un 7. panta noteikumos imunitātes procedūru kontekstā;
- F. tā kā privātpersonu veikto pieprasījumu par imunitātes atcelšanu uzskatīšana par nepieļaujamiem būtu neapmierinoša tādēļ, ka tas varētu traucēt to tiesību īstenošanu tiesas procesu gaitā un atturēt dažu nodarījumu prasītājus no iespējas pieprasīt imunitātes atcelšanu; tā kā to varētu uztvert kā iemeslu negodīgai un nevienlīdzīgai attieksmei pret pieprasījumu iesniedzējiem;
- G. tā kā dalībvalstīm tomēr vajadzētu ieviest noteikumus šādu tiesību izmantošanai attiecībā uz Eiropas Parlamenta locekļiem tā darbību regulējošu nosacījumu un procesu kontekstā;
- H. tā kā ar 2004. gada 29. septembra un 2005. gada 9. marta vēstulēm saskaņā ar Reglamenta 7. panta 12. punktu 25 dalībvalstis tika lūgtas norādīt tās iestādes, kas ir kompetentas sniegt pieprasījumu par locekļa imunitātes atcelšanu; tā kā līdz šim atbildējušas ir tikai Apvienotā Karaliste, Austrija, Beļģija, Čehijas Republika, Dānija, Grieķija, Igaunija, Itālija, Kipra, Lietuva, Nīderlande, Portugāle, Slovēnija, Somija, Ungārija, Vācija un Zviedrija;
- I. tā kā atbildīgā komiteja savās debatēs pievērsās arī jautājumam par iespējamām imunitātes atcelšanas sekām Polijā ievēlēto Eiropas Parlamenta locekļu gadījumos;
- J. tā kā gadījumā, ja tiesa locekli atzīst par vainīgu un soda par tīšu nodarījumu, pret ko ierosināta valsts apsūdzība, šāda atcelšana var izraisīt personas tiesību tikt ievēlētai automātisku zaudēšanu, kas savukārt var novest pie locekļa amata vietas zaudēšanas;
- K. tā kā šāds automātiskums faktiski nozīmē papildu soda sankciju piespriešanu vienlīdz ar notiesāšanu;
- L. tā kā praksē pat nenoziņīgi nodarījumi var novest pie tiesību tikt ievēlētam zaudēšanas, neskatoties uz nosacījumu, ka, lai nodarījums būtu par pamatu tiesību tikt ievēlētam zaudēšanai, pret to jābūt izvirzītai valsts apsūdzībai un tam jābūt tīša rakstura;

Piektdienā, 2009. gada 24. aprīlī

- M. tā kā nav līdzvērtīga noteikuma, kas piemērojams Polijas *parlamenta* vai *senāta* locekļiem, kas šādos gadījumos nezaudē tiesības tikt ievēlētiem;
- N. tā kā dalībvalstis var brīvi izvirzīt noteikumus Eiropas Parlamenta deputāta mandāta nolikšanai, kā rezultātā atbrīvojas deputāta vakance; tā kā vienlīdzīgas izturēšanās princips, kas ir viens no ES tiesību aktu pamatprincipiem, tomēr pieprasa, ka līdzīgas situācijas jārisina ar līdzīgām metodēm, un pastāv acīmredzama atšķirība starp izturēšanos pret Polijas parlamenta un senāta locekļiem, no vienas puses, un Polijā ievēlētajiem Eiropas Parlamenta locekļiem, no otras puses, ja runa ir par ievēlēšanas tiesību zaudēšanu; tā kā ievēlēšanas tiesību zaudēšana tieši un automātiski noved pie tā, ka attiecīgais loceklis zaudē savu amatu un attur to no atkārtotas ievēlēšanas;
- O. tā kā ar mutisku jautājumu, ko Juridiskās Komitejas vārdā uzdeva tās priekšsēdētājs, tika pievērsta Komisijas uzmanība jautājumā par šo izturēšanās nevienlīdzību, un tas tika apspriests Eiropas Parlamentā; tā kā, neskatoties uz to, juridiskā situācija nav mainījusies;
- P. tā kā vienlīdzīgu izturēšanos pret attiecīgās valsts parlamenta un Eiropas Parlamenta locekļiem vajadzētu nodrošināt pēc iespējas drīzāk, jo īpaši, ņemot vērā 2009. gadā gaidāmās vēlēšanas;
1. mudina Komisiju izskatīt nesakritības starp Polijā ievēlēto Eiropas Parlamenta locekļu un Polijas parlamenta un *senāta* locekļu juridiskajām situācijām un steidzamības kārtā uzsākt sadarbību ar Polijas iestādēm, lai noteiktu veidus, kā novērst acīmredzamo diskrimināciju starp divu minēto parlamentu locekļiem attiecībā uz to tiesībām tikt ievēlētiem;
 2. atsevišķi aicina Polijas Republiku pārskatīt pašreizējo situāciju, kurā abu parlamenta asambleju deputātu ievēlēšanas un mandāta zaudēšanas noteikumi ir acīmredzami nevienlīdzīgi, un veikt pasākumus šīs diskriminācijas izbeigšanai;
 3. aicina Komisiju veikt salīdzinošu pētījumu, lai noteiktu, vai pastāv nesakritības attieksmē pret valstu parlamentu un Eiropas Parlamenta deputātiem tajās dalībvalstīs, kas Eiropas Savienībai pievienojās pēc 2004. gada 1. maija, un informēt Parlamentu par pētījuma rezultātiem;
 4. aicina dalībvalstis ievērot tās tiesības, kas izriet no ES pilsonības, ieskaitot tiesības balsot un kandidēt Eiropas Parlamenta vēlēšanās, kas ir sevišķi nozīmīgi 2009. gada vēlēšanu sagatavošanās laikā, un ieskaitot vienlīdzīgas izturēšanās pret personām līdzīgās situācijās principa ievērošanu;
 5. pieprasa dalībvalstīm, jo īpaši Polijas Republikai, nodrošināt, ka tiek ieviesti procesuālie pasākumi, lai nodrošinātu, ka pieprasījumus par Eiropas Parlamenta locekļu imunitātes atcelšanu vienmēr iesniegtu "kompetentā iestāde" saskaņā ar Reglamenta 6. panta 2. punktu, lai tādējādi garantētu materiālo un procesuālo valsts tiesību aktu, ieskaitot privātpersonu procesuālo tiesību, kā arī Parlamenta prerogatīvu ievērošanu;
 6. lai izvairītos no jebkādam šaubām, aicina dalībvalstis norādīt Parlamentam tās iestādes, kas ir kompetentas iesniegt pieprasījumus par locekļa imunitātes atcelšanu;
 7. atkārtoti, ka ir nepieciešams izveidot vienotu Eiropas Parlamenta deputātu nolikumu, un šajā sakarā atgādina par saistībām, ko dalībvalstu pārstāvji uzņēmas 2005. gada 3. jūnija Padomes sanāksmē, izskatīt Parlamenta lūgumu pārskatīt 1965. gada Protokola par privilēģijām un imunitātēm Eiropas Kopienās attiecīgos noteikumus attiecībā uz Eiropas Parlamenta deputātiem piemērojamo noteikumu daļu, lai pēc iespējas ātrāk panāktu slēdzienu;
 8. sniedz norādījumus prezidentam nodot šo lēmumu tālāk Padomei, Komisijai, Eiropas Kopienas Tiesai, Eiropas ombudam un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Kopējās zivsaimniecības politikas pārvaldība

P6_TA(2009)0317

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija par kopējās zivsaimniecības politikas pārvaldību - Eiropas Parlaments, reģionālās konsultatīvās padomes un pārējie iesaistītie dalībnieki (2008/2223(INI))

(2010/C 184 E/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes 2002. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2000. gada 27. marta Regulu (EK) Nr. 657/2000 par ciešāku dialogu ar zvejniecības nozari un grupām, ko iespaido kopējā zivsaimniecības politika ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Komisijas Lēmumus 71/128/EEK, 1999/478/EK un 2004/864/EK,
 - ņemot vērā Komisijas Lēmumu 93/619/EK, kas 2005. gadā tika pārstrādāts ar Komisijas Lēmumu 2005/629/EK,
 - ņemot vērā Komisijas Lēmumus 74/441/EEK un 98/500/EK,
 - ņemot vērā Padomes 2004. gada 19. jūlija Lēmumu 2004/585/EK, ar ko izveido reģionālās konsultatīvās padomes atbilstīgi kopējai zivsaimniecības politikai ⁽³⁾, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2007. gada 11. jūnija Lēmumu 2007/409/EK ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 17. jūnija paziņojumu par reģionālo konsultatīvo padomju darbības pārskatu (COM (2008)0364),
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A6-0187/2009),
- A. tā kā kopējās zivsaimniecības politikas (KZP) institucionālo pārvaldību veic Komisija, Eiropas Parlaments, Padome, Reģionu komiteja, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja, Zivsaimniecības un akvakultūras padomdevēja komiteja (ZAPK), Zivsaimniecības zinātniskā, tehnikas un ekonomikas komiteja (ZZTEK), Jūras zvejniecības nozaru sociālā dialoga komiteja (NSDK) un reģionālās konsultatīvās padomes (RKP);
- B. tā kā KZP pārvaldību īsteno arī dalībvalstu valsts un reģionālās pārvaldes iestādes;
- C. tā kā Kopiena piedalās dažādās reģionālajās zivsaimniecības organizācijās un arī ar trešām valstīm ir noslēgti zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumi;
- D. tā kā saskaņā ar Lisabonas līgumu Parlamentam arī turpmāk nebūs iespējams piedalīties KPN (kopējās pieļaujamās nozvejas) un kvotu noteikšanā;

⁽¹⁾ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.⁽²⁾ OV L 80, 31.3.2000., 7. lpp.⁽³⁾ OV L 256, 3.8.2004., 17. lpp.⁽⁴⁾ OV L 155, 15.6.2007., 68. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- E. tā kā patlaban Parlamenta deputātu piedalīšanās reģionālo zivsaimniecības organizāciju sanāksmēs pamatojas uz *ad hoc* principiem;
- F. tā kā paziņojums par zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumu faktisko darbību, tostarp apvienoto uzraudzības komiteju aktivitātēm, varētu būt apmierinošāks;
- G. tā kā ZZTEK tika izveidota 1993. gadā, Zivsaimniecības padomdevēja komiteja – 1971. gadā, un 1999. gadā tā tika pārdēvēta par ZAPK, un Jūras zvejniecības nozaru sociālā dialoga komiteja tika izveidota 1999. gadā, aizvietojoš kopš 1974. gada pastāvējušo apvienoto komiteju;
- H. tā kā tagad darbojas visas septiņas RKP;
- I. tā kā ir izveidota Kopējā RKP komiteja un tā kopā ar Komisiju organizē koordinācijas sanāksmes;
- J. tā kā Komisija nesen ir veikusi ZAPK un RKP novērtējumu, bet līdz šim nav vērtējusi ZZTEK darbu;
- K. tā kā ZAPK novērtējumā ir minēti vairāki darbības ieteikumi un ierosinātas dažādas ilgtermiņa nākotnes iespējas;
- L. tā kā RKP novērtējums ir bijis pozitīvs, taču Komisija ir minējusi vairākus darbības uzlabošanas pasākumus, kuriem nav nepieciešami jauni tiesību akti;
- M. tā kā visas puses ir vienojušās, ka ir nepieciešams ciešāks zinātnieku un zvejnieku dialogs un ka arī RKP ir aicinājušas nodrošināt lēmumu pieņemšanas procesā labākus sociāli ekonomiskos datus;
- N. tā kā atsevišķas RKP un Parlamenta deputāti ir pauduši vēlmi veidot oficiālākas attiecības;
- O. tā kā RKP aktivitātes pieaugumu kavē ierobežots finansējums un Komisijas pārlietu birokrātiskā un neelastīgā pieeja vadības un finanšu kontrolei attiecībā uz padomēm piešķirto finansējumu;
- P. tā kā Komisija ir norādījusi, ka pirms jaunu tiesību normu ieviešanas uzklaušīs Parlamenta, Padomes un ieinteresēto pušu viedokli;
- Q. tā kā Komisijas pārstāvji bieži neierodas uz RKP darba grupu sanāksmēm;
- R. tā kā tomēr ir pierādījies, ka KZP noteikumi aizvien vairāk tiek ievēroti tādēļ, ka to izstrādē un īstenošanā ir iesaistītas ieinteresētās puses;
- S. tā kā Kopienā ir daudz dažādu zivsaimniecību un katrai no tām piemīt savas specifiskās īpašības;
- T. tā kā jau ir uzsāktas apspriedes par KZP reformu;
- U. tā kā RKP ieteikumiem ne vienmēr tiek piešķirta pienācīga uzmanība, īpaši, ja tie nav vienprātīgi apstiprināti izpildu komitejās,

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

1. aicina piešķirt Zivsaimniecības komitejas locekļiem novērotāja statusu Zivsaimniecības ministru padomes sanāksmēs;
2. aicina Padomi, Komisiju un Parlamentu pabeigt darbu, kas nepieciešams, lai panāktu reālu vienošanos, kurā būtu standartizēta Parlamenta Zivsaimniecības komitejas locekļu līdzdalība reģionālās zivsaimniecības pārvaldības organizācijās (RZPO) un citās starptautiskās struktūrās, kuru sanāksmes ir veltītas diskusijai par tēmām, kas ietekmē kopējo zivsaimniecības politiku (KZP), un darīt to ar nosacījumu, ka tas nekādi nemazina komitejas locekļu pašreizējo novērotāju statusu tajās sanāksmēs, uz kurām attiecībā šāda vienošanās ir panākta;
3. aicina arī Padomi, saskaņojot ar Komisiju un Parlamentu, ļaut Parlamenta Zivsaimniecības komitejas locekļiem būt apvienoto komiteju locekļiem, kuras izveidotas saskaņā ar zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumiem, lai viņi varētu veikt nepieciešamo pārbaudi, ietekmējot šos nolīgumus; turklāt norāda, ka līdz ar Lisabonas līguma stāšanās spēkā Parlamentam būs daudz lielāka atbildība, jo partnerattiecību nolīgumi būs jāapstiprina saskaņā ar piekrišanas procedūru;
4. norāda, ka ir svarīgi nodrošināt, lai Komisijas pārstāvji regulārāk apmeklētu RKP darba grupu un izpildu komiteju sanāksmes;
5. aicina Komisiju paziņot Parlamentam par visām apspriedēm, kas notiek saistībā ar KZP un jūrniecības politiku;
6. aicina Komisiju sākt ZZTEK novērtēšanu;
7. pieņem zināšanai ZAPK novērtējuma rezultātus un atzīmē, ka Komisija gaida ZAPK ieteikumus par
 - skaidrāku tās uzdevumu un mērķu definēšanu, paredzot reprezentatīvo sastāvu, kas atbilstoši atspoguļo un pienācīgi pārstāv šos uzdevumus un mērķus, kā arī ieteikumus par jauno dalībvalstu labāku līdzdalību;
 - tās darba metodēm, nosakot darbības sadalījumu starp plenārsēdēm un darba grupām, to skaitu un kompetenci un procedūrām;
 - tai uzdoto jautājumu labāku formulējumu;
 - saziņas un informācijas uzlabošanu, izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus, tiešāku pieeju datiem un rakstiskai un mutiskai tulkošanai paredzētā aprīkojuma uzlabošanu;
 - finansējuma pietiekamību un labākajiem ilgstoša atbalsta līdzekļiem;
8. uzsver, ka svarīgi ir izvairīties no dublēšanās, jo īpaši attiecībā uz RKP darbu;
9. norāda, ka zivsaimniecības nozare joprojām ir pārāk maz iesaistīta tādu lēmumu pieņemšanā, kuri to ietekmē; norāda, ka atšķiras ZAPK un RKP uzdevumi un darbība, jo komitejai ir padomdevējas loma, kas aptver KZP kopumā un attiecas uz visu Kopienas teritoriju, savukārt RKP uzdevums ir sniegt speciālistu konsultācijas savās ietekmes sfērās; attiecīgi uzskata, ka dažādu konsultatīvo iestāžu līdzāspastāvēšana palīdz nodrošināt atbilstību jūrniecības un jūras vides politikai un integrētai piekrastes zonu pārvaldībai;

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

10. aicina Komisiju attiecībā uz RKP veikt šādus pasākumus:
 - palielināt to atpazīstamību un veicināt plašāka ieinteresēto pušu loka līdzdalību;
 - uzlabot to iespējas izmantot zinātniskus pierādījumus un datus, kā arī uzlabot sadarbību ar ZZTEK;
 - iesaistīt tās apspriežu procesā pēc iespējas agrīnākā stadijā;
 - nodrošināt standartkritērijus, lai varētu novērtēt, kā RKP sniegtās konsultācijas atbilst KZP mērķiem, un iegūtu informāciju par to lietderību;
11. uzskata, ka RKP finansējums patlaban ir pārāk zems, salīdzinot ar to veiktā darba apjomu; norāda, ka Komisija ir izdevusi pamatnostādnes par finanšu pārvaldību, tomēr uzskata, ka šajā sakarībā vēl ir nepieciešams dialogs un ka ir jāizpēta alternatīvas pašreizējai sistēmai;
12. uzskata, ka jāpārskata RKP sastāvs, lai varētu nodrošināt plašāku līdzdalību tajās, tomēr nedrīkst tikt izjaukts pašreizējais līdzsvars starp zivsaimniecības nozari un citām organizācijām;
13. pauž bažas par faktu, ka dažas organizācijas, darbodamās RKP kā "citas interešu grupas", atkārtoti gūst labumu no savas klātbūtnes (pat, ja tās ir mazākumā), bloķējot lēmumus, kurus atbalsta zivsaimniecības nozares pārstāvju vairākums un kavējot lēmumu vienprātīgu pieņemšanu;
14. aicina veidot ciešāku saikni starp RKP un Parlamentu, Reģionu komiteju un Ekonomikas un sociālo lietu komiteju;
15. aicina tehniskos lēmumus nošķirt no politiskajiem lēmumiem; politisko lēmumu pieņemšanā jāizmanto reģionāla pieeja, bet tehnisko lēmumu pieņemšanā - zinātniska pieeja;
16. aicina Zivsaimniecības komiteju, uz kuru attiecas obligātās apstiprināšanas procedūras, veikt šādus pasākumus:
 - norīkot komitejas locekli (-ļus) par kontaktpersonu ar katru RKP un sniegt ziņojumus par RKP aktivitātēm;
 - nodrošināt, ka RKP regulāri tiek uzaicinātas piedalīties komitejas darbā, un jo īpaši, ja darba kārtībā ir jautājumi, kuros tās iesaistītas, sniedzot konsultācijas vai izstrādājot ieteikumus;
 - izveidot procedūru, lai nodrošinātu, ka tās, RKP un Kopējās RKP komitejas sekretariāti uztur regulārus kontaktus, lai apmainītos ar informāciju, kas saistīta ar šo organizāciju darbībām, konsultācijām un ieteikumiem, un apkopotu to;
 - organizēt ikgadēju konferenci, iesaistot RKP un Komisiju;
17. aicina budžeta lēmējinstādes piešķirt iepriekšminētajām struktūrām atbilstošu finansējumu;
18. aicina RKP arī turpmāk nodrošināt Zivsaimniecības komitejas locekļiem informāciju par RKP aktivitātēm, konsultācijām un ieteikumiem un aicināt viņus piedalīties sanāksmēs;
19. aicina visos turpmākajos ar RKP saistītajos tiesību aktos paredzēt, ka RKP sanāksmēs Parlamenta deputātiem ir oficiāls aktīvu novērotāju statuss;

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

20. aicina Komisiju un Kopējo RKP komiteju atļaut savās koordinācijas sanāksmēs piedalīties Parlamenta Zivsaimniecības komitejas locekļiem;
21. uzsver, ka KZP ir svarīgs līdzeklis, lai nodrošinātu tādu standartu, principu un noteikumu pastāvēšanu, kuri piemērojami visos Kopienas ūdeņos un visiem Kopienas kuģiem;
22. aicina Komisiju pilnībā pieņemt un respektēt RKP padomdevējas lomu un, ņemot vērā KZP reformu, izstrādāt priekšlikumu par šo padomju lielāku iesaistīšanos pārvaldības pienākumos;
23. uzskata arī, ka paredzamajā KZP reformā RKP konsolidācija ir pilnībā jāizmanto plašākai KZP decentralizācijai, lai kopīgos pieņemtos pasākumus dažādās zonās varētu piemērot saskaņā ar dažādu zivsaimniecību un zvejniecības nosacījumu konkrētām īpatnībām;
24. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, reģionālajām konsultatīvajām padomēm, Zivsaimniecības un akvakultūras padomdevējai komitejai, Zivsaimniecības zinātniskajai, tehnikas un ekonomikas komitejai, Reģionu komitejai un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, Jūras zvejniecības nozaru sociālā dialoga komitejai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Vidēja termiņa finansiāls palīdzības mehānisms attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilancēm

P6_TA(2009)0327

Europas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija par mehānisma izveidi vidēja termiņa finansiālai palīdzībai attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilancēm

(2010/C 184 E/17)

Europas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 8. aprīļa priekšlikumu Padomes regulai, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 332/2002, ar ko izveido vidēja termiņa finansiālas palīdzības mehānismu attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilancēm (COM(2009)0169),
- ņemot vērā Padomes 2002. gada 18. februāra Regulu (EK) Nr. 332/2002, ar ko izveido vidēja termiņa finansiālas palīdzības mehānismu attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilancēm ⁽¹⁾, un tā 2001. gada 6. septembra nostāju attiecībā uz priekšlikumu Padomes regulai par vidēja termiņa finansiālu palīdzību attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilancēm ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 20. novembra nostāju ⁽³⁾ attiecībā uz priekšlikumu Padomes regulai, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 332/2002, ar ko izveido vidēja termiņa finansiālas palīdzības mehānismu attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilancēm ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 100. un 119. pantu,
- ņemot vērā Reglamenta 103. panta 2. punktu,

⁽¹⁾ OV L 53, 23.2.2002., 1. lpp.⁽²⁾ OV C 72 E, 21.3.2002., 312. lpp.⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0560.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0562.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- A. tā kā Padome jau ir divkārti palielinājusi griestus vidēja termiņa finansiālai palīdzībai no sākotnējiem EUR 12 000 000 000 un EUR 25 000 000 000, saskaņā ar Līguma 119. un 308. pantu pieņemot 2008. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 1360/2008 ⁽¹⁾, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 332/2002;
- B. tā kā saistībā ar citu starptautisku finanšu iestāšu pasākumiem Kopiena piešķir aizdevumu Ungārijai EUR 6 500 000 000 un Latvijai EUR 3 100 000 000 un tā kā atsevišķas dalībvalstis ir apņēmušas piešķirt Latvijai vēl EUR 2 200 000 000;
- C. tā kā, ņemot vērā globālās finanšu krīzes nelabvēlīgo ietekmi uz Rumānijas ekonomisko un finansiālo situāciju, Kopiena ir nolēmusi sniegt vidēja termiņa finanšu palīdzību Rumānijai EUR 5 000 000 000 apmērā;
- D. tā kā attiecībā uz vidēja termiņa finanšu palīdzību ir vēlama katrā gadījumā savādāka pieeja dalībvalstīm, lai ņemtu vērā katras dalībvalsts specifisko situāciju;
- E. tā kā ir jāņem vērā ietekme, ko rada pašreizējā pasaules finanšu un ekonomiskā krīze;
- F. tā kā jāizrāda pilnīga solidaritāte ar tām dalībvalstīm, kuras Eiropas Savienībai pievienojušās pavisam nesen;
- G. tā kā ir vajadzīga politika, lai risinātu tieši šo dalībvalstu ekonomikas īpašās problēmas pasaules finanšu krīzes un aizvien plašākas lejupslīdes apstākļos Eiropas Savienībā,
1. uzskata, ka pašreizējais stāvoklis ir vēl viens apliecinājums tam, cik euro ir nozīmīgs eurozonas dalībvalstu aizsardzībai, un aicina citas dalībvalstis pievienoties eurozonai, tiklīdz tās būs nodrošinājušas atbilstību Māstrihtas kritērijiem;
 2. prasa, lai Komisija atsaucas uz Parlamenta iepriekš paustajiem aicinājumiem analizēt to banku rīcības ietekmi, kuras savus aktīvus pārvietoja no valstīm, kas nesen pievienojušās ES;
 3. aicina Komisiju iespējami drīz darīt šāda pētījuma rezultātus zināmus Ekonomikas un monetārajai komitejai;
 4. atzīst, ka sakarā ar pašreizējo globālo finanšu un ekonomisko krīzi ir ievērojami jāpalielina Regulā (EK) Nr. 332/2002 noteiktā maksimālā kopējā summa, ko var aizdot dalībvalstīm, pienācīgi ņemot vērā arī Parlamenta darba grafiku; uzsver, ka šāds palielinājums uzlabotu Komisijas spēju reaģēt uz turpmākiem lūgumiem piešķirt vidēja termiņa finansiālo palīdzību;
 5. atzinīgi vērtē brīvprātīgās vienošanās starp bankām un dalībvalstīm, kas nesen pievienojušās Eiropas Savienībai, jo ar šo vienošanos noslēgšanu šīs bankas atturas no kredītlīniju samazināšanas (tas, piemēram, attiecas uz Rumāniju, kā arī uz Vīnes vienošanos), un mudina turpināt šādas iniciatīvas;
 6. norāda, ka ievērojamais aizdevumu maksimālā apjoma palielinājums ļaus maksimāli palielināt Komisijas iespējas aizņemties finanšu tirgos vai no finanšu iestādēm; turklāt norāda, ka nav konkrēta juridiska pamata tam, lai Kopiena emitētu parādzīmes pasaules tirgū, bet Komisija veic priekšdarbus, lai atļautu divām vai vairākām dalībvalstīm kopīgi emitēt euro denominētas parādzīmes;

⁽¹⁾ OV L 352, 31.12.2008., 11. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

7. prasa Komisijai un EIB kopīgi veikt izpēti, kā pārvarēt kredītresursu trūkumu reālajā ekonomikā, izmantojot novatoriskus finanšu instrumentus; norāda, ka finanšu instrumentu dažādību var izmantot, lai nodrošinātu vidēja termiņa finansiālu palīdzību mehānismu elastīgumu attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilancēm;
 8. norāda, ka šāds aizdevumu maksimālā apjoma palielinājums neietekmētu budžetu, jo attiecīgos līdzekļus finanšu tirgos aizņemtās Komisija un saņēmējām dalībvalstīm tie būtu jāatmaksā; uzsver, ka ietekme uz budžetu iespējama vienīgi tad, ja dalībvalsts nepilda savas parādsaistības;
 9. atzinīgi vērtē lomu, kādu minētais Komisijas priekšlikums vajadzības gadījumā piešķir Revīzijas Palātai;
 10. uzskata, ka finanšu palīdzības piešķiršanas nosacījumiem ir jābūt saskaņā ar Kopienas mērķiem attiecībā uz publisko līdzekļu kvalitatīvu izlietošanu, ilgtspējīgu izaugsmi un sociālās nodrošināšanas sistēmām, pilnīgu nodarbinātību, cīņu pret klimata pārmaiņām un energoefektivitāti un jāveicina šo mērķu izpilde;
 11. atgādina, ka Līguma 100. pants ir piemērojams visām dalībvalstīm, un aicina Komisiju ierosināt tiesisko regulējumu, ar ko formulē minētā panta noteikumu piemērošanas nosacījumus; atgādina, ka Līguma 103. pantā teikts, ka “dalībvalsts nav atbildīga par citas dalībvalsts valdības, reģionālu, vietēju vai citu publisku iestāžu, citu publisku tiesību subjektu vai publisku uzņēmumu saistībām, un tai nav tās jāuzņemas; tas neskar savstarpējas finanšu garantijas īpaša projekta kopīgai īstenošanai.” un ka “vajadzības gadījumā Padome saskaņā ar 252. pantā minēto procedūru var precizēt definīcijas, lai piemērotu 101. pantā un šajā pantā minētos aizliegumus”;
 12. prasa, lai Parlaments tiktu informēts par saprašanās memorandiem, ko noslēdz starp Komisiju un attiecīgajām dalībvalstīm un kuros izklāstīti aizdevuma piešķiršanas nosacījumi;
 13. lūdz Komisiju ekonomikas lejuplīdes periodā nodrošināt ekonomikas politikas koordināciju Kopienas līmenī un kopā ar Parlamentu izveidot ekspertu grupu, un izstrādāt pamatsistēmu un vadlīnijas saprašanās memorandiem, ko noslēdz starp Komisiju un attiecīgo dalībvalsti un kurā izklāstīti aizdevuma piešķiršanas nosacījumi;
 14. atgādina, ka Parlaments iepriekšminētajās 2001. gada 6. septembra un 2008. gada 20. novembra nostājās ir prasījis, lai Padome reizi divos gados, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu un pēc tam, kad ir apspriedusies ar Parlamentu un ir sniegts Ekonomikas un finanšu komitejas atzinums, pārbaudītu, vai izveidotais mehānisms vēl aizvien atbilst vajadzībām, kuru dēļ tas izveidots; prasa Padomei un Komisijai, vai kopš Regulas (EK) Nr. 332/2002 pieņemšanas šādi ziņojumi ir sagatavoti;
 15. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Centrālajai bankai, Eiropas priekšsēdētājam un dalībvalstu valdībām.
-

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Nanomateriāli

P6_TA(2009)0328

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija par nanomateriālus reglamentējošiem aspektiem (2008/2208(INI))

(2010/C 184 E/18)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 17. jūnija paziņojumu “Nanomateriālus reglamentējošie aspekti” (COM(2008)0366) un tam pievienoto Komisijas dienestu darba dokumentu (SEC(2008)2036),
- ņemot vērā Komisijas 2004. gada 12. maija paziņojumu “Ceļā uz Eiropas nanotehnoloģiju stratēģiju” (COM(2004)0338),
- ņemot vērā Komisijas 2005. gada 7. jūnija paziņojumu “Nanozinātnes un nanotehnoloģijas: Rīcības plāns Eiropai 2005.–2009. gadam” (COM(2005)0243) (“rīcības plāns”) un 2006. gada 28. septembra rezolūciju ⁽¹⁾ par šo rīcības plānu,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 6. septembra paziņojumu “Nanozinātnes un nanotehnoloģijas: rīcības plāns Eiropai 2005.–2009. gadā. Pirmais īstenošanas ziņojums (2005.–2007. gads)” (COM(2007)0505),
- ņemot vērā Iespējamā un jaunatklātā veselības apdraudējuma zinātniskās komitejas (SCENIHR) atzinumus par nanomateriālu definīcijām un riska novērtējumu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Patēriņa preču zinātniskās komitejas (SCCP) atzinumu par nanomateriālu nekaitīgumu kosmētikas līdzekļos ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas Ieteikumu par Rīcības kodeksu attiecībā uz atbildīgu pētniecību nanozinātnē un nanotehnoloģiju jomā (COM(2008)0424) (“rīcības kodekss”),
- ņemot vērā atzinumu, ko Eiropas Komisijai par nanomedicīnas ētikas aspektiem sniegusi Eiropas grupa par dabaszinātnu ētiku un jaunām tehnoloģijām ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1907/2006 par ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH) ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ OV C 306 E, 15.12.2006., 426. lpp.

⁽²⁾ 2007. gada 29. novembra atzinums par nanozinātnes produktu un nanotehnoloģiju pašreizējo un ierosināto definīciju zinātniskajiem aspektiem: http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scenihhr/docs/scenihhr_o_012.pdf Komisijas dienestu sniegtā papildu informācija saistībā ar SCENIHR atzinumu par nanozinātnes produktu un nanotehnoloģiju pašreizējo un ierosināto definīciju zinātniskajiem aspektiem: http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scenihhr/docs/scenihhr_oc_012.pdf 2007. gada 21. un 22. jūnija atzinums par riska novērtējuma metodikas piemērotību saskaņā ar tehniskajām vadlīnijām par to nanomateriālu risku novērtēšanu, ko rada jaunas un esošās vielas: http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scenihhr/docs/scenihhr_o_010.pdf 2006. gada 10. marta grozītais atzinums (pēc sabiedriskās apspriešanas) par pašreizējās metodikas piemērotību izstrādātu un nejausi iegūtu nanotehnoloģijas produktu iespējamā riska novērtēšanai: http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scenihhr/docs/scenihhr_o_003b.pdf 2009. gada 19. janvāra atzinums par nanotehnoloģiju produktu riska novērtējumu: http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scenihhr/docs/scenihhr_o_023.pdf

⁽³⁾ 2007. gada 18. decembra atzinums par nanomateriālu nekaitīgumu kosmētikas līdzekļos: http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_sccp/docs/sccp_o_123.pdf

⁽⁴⁾ 2007. gada 17. janvāra Atzinums Nr. 21.

⁽⁵⁾ OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīvu 98/8/EK par biocīdo produktu laišanu tirgū ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 1989. gada 12. jūnija Direktīvu 89/391/EEK par pasākumu ieviešanu, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā ⁽²⁾, un tās atvasinātās direktīvas,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 3. decembra Direktīvu 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību ⁽³⁾, kā arī tiesību aktus attiecībā uz īpašiem produktiem, it sevišķi Padomes 1976. gada 27. jūlija Direktīvu 76/768/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kosmētikas līdzekļiem ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulu (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu ⁽⁵⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Regulu (EK) Nr. 1333/2008 par pārtikas piedevām ⁽⁶⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 20. marta Direktīvu 2000/13/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu ⁽⁷⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 22. septembra Regulu (EK) Nr. 1830/2003, kas attiecas uz ģenētiski modificētu organismu izsekojamību un marķēšanu, kā arī no ģenētiski modificētiem organismiem ražotu pārtikas un lopbarības produktu izsekojamību ⁽⁸⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 27. janvāra Regulu (EK) Nr. 258/97, kas attiecas uz jauniem pārtikas produktiem un jaunām pārtikas produktu sastāvdaļām ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Regulu (EK) Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu un ar ko groza un atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Kopienas tiesību aktus vides jomā, it īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Direktīvu 2008/1/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli ⁽¹¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvu 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā ⁽¹²⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. aprīļa Direktīvu 2006/12/EK par atkritumiem ⁽¹³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvu 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu ⁽¹⁴⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu (A6-0255/2009),

⁽¹⁾ OV L 123, 24.4.1998., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 183, 29.6.1989., 1. lpp.⁽³⁾ OV L 11, 15.1.2002., 4. lpp.⁽⁴⁾ OV L 262, 27.9.1976., 169. lpp.⁽⁵⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.⁽⁶⁾ OV L 354, 31.12.2008., 16. lpp.⁽⁷⁾ OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp.⁽⁸⁾ OV L 268, 18.10.2003., 24. lpp.⁽⁹⁾ OV L 43, 14.2.1997., 1. lpp.⁽¹⁰⁾ OV L 353, 31.12.2008., 1. lpp.⁽¹¹⁾ OV L 24, 29.1.2008., 8. lpp.⁽¹²⁾ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.⁽¹³⁾ OV L 114, 27.4.2006., 9. lpp.⁽¹⁴⁾ OV L 376, 27.12.2006., 21. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- A. tā kā nanomateriālu un nanotehnoloģiju (turpmāk “nanomateriāli”) izmantošanā tiek prognozēti nozīmīgi sasniegumi, kas sniegs daudz ieguvumu daudzējādās lietojumu veidos patērētāju un slimnieku vajadzībām un vides jomā, jo nanomateriāli var sniegt atšķirīgas vai jaunas īpašības salīdzinājumā ar to pašu vielu vai materiālu parastajiem veidiem;
- B. tā kā gaidāms, ka sasniegumi nanomateriālu jomā ievērojami ietekmēs politikas lēmumus tādās jomās kā sabiedrības veselība, nodarbinātība, darba drošība un arodveselība, informācijas sabiedrība, enerģētika, transports, drošība un kosmoss;
- C. tā kā, lai gan ir ieviesta konkrēta Eiropas stratēģija nanotehnoloģiju jomā un Eiropas Kopienas Septītajai pamatprogrammai pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem (2007.–2013. g.) (7. PP) ir attiecīgi piešķirti apmēram EUR 3 500 000 000 pētījumiem nanozinātņu jomā, Eiropas Savienība atpalcē no galvenajiem pašreizējiem konkurentiem, proti, Amerikas Savienotajām Valstīm, Japānas un Dienvidkorejas, kas veic vairāk nekā pusi no visiem ieguldījumiem un kam kopā pieder divas trešdaļas no pasaules līmenī reģistrētiem patentiem;
- D. tā kā, no otras puses, nanomateriāli varētu radīt jaunus ievērojamus draudus toniecīgā lieluma dēļ, piemēram, paaugstinātu reaktivitāti un mobilitāti, iespējams, izraisot paaugstinātu toksicitāti, ja to piekļuve cilvēka organismam ir neierobežota, kā arī tie potenciāli varētu ietvert gluži atšķirīgus mehānismus, kas ietekmē cilvēku un vidē sastopamo sugu fizioloģiju;
- E. tā kā nanomateriālu droša izstrāde var ievērojami veicināt Eiropas Savienības ekonomikas konkurētspēju un Lisabonas stratēģijas izpildi;
- F. tā kā pašreizējām diskusijām par nanomateriāliem ir raksturīgs ievērojams zināšanu un informācijas trūkums, kas izraisa nevienprātību, kura sākas jau definīciju līmenī:
- a) attiecībā uz izmēru — aptuvena norāde par izmēru (“kārtā ir 100 nm vai mazāk”) vai konkrēts izmēra diapazons (“no 1 līdz 100 nm”),
 - b) attiecībā uz atšķirīgām/jaunām īpašībām — vai atšķirīgas/jaunas īpašības izmēra radītā efekta dēļ (tostarp daļiņu skaitu, virsmas struktūru un virsmas aktivitāti) uzskatīt par neatkarīgu kritēriju, vai šādas īpašības izmantot kā papildu kritēriju nanomateriālu definēšanā,
 - c) attiecībā uz problemātiskām īpašībām — vai nanomateriālu definīciju ierobežot ar noteiktām īpašībām (piemēram, nešķīstošs vai noturīgs), vai šādus ierobežojumus neparedzēt;
- G. tā kā, lai gan pašlaik nav pieejams pilnībā saskaņotu definīciju kopums, tomēr ir vai nu pieejami, vai tiek izstrādāti vairāki starptautiskie standarti, ar kuriem “nanomērogs” tiek definēts kā “vienas vai vairāku dimensiju kārtā ir 100 nm vai mazāk” un kuri nereti paredz atšķirību starp:
- nanoobjektiem, kas definēti kā “diskrēti materiālu gabali ar vienu, divām vai trijām ārējām nanomēroga dimensijām”, tas ir, kā materiāli, ko veido izolēti objekti ar ļoti nēcīgām dimensijām,
 - nanostruktūras materiāliem, kas definēti kā materiāli “ar iekšējo vai virsmas nanomēroga struktūru”, piemēram, materiāli, kam ir ļoti mazu dimensiju dobumi;
- H. tā kā nav precīzas informācijas par nanomateriālu faktisko izmantošanu patēriņa precēs, piemēram:
- lai gan plaši pazīstamu institūciju sarakstos par preču krājumiem ietvertas vairāk nekā 800 ražotāju identificētas patēriņa preces, kas balstītas uz nanotehnoloģijām un ir pieejamas tirgū, šo pašu ražotāju arodapvienības apšaubā šos skaitļus, pamatojoties uz to, ka tie ir pārvērtēti, taču pašas nesniedz nekādus citus konkrētus skaitļus,

Piektadiena, 2009. gada 24. aprīļa

- lai gan uzņēmumi labprāt izmanto “nano” nosaukumu, jo terminam “nano”, šķiet, piemīt pozitīva marketinga ietekme, tomēr tie stingri iebilst pret objektīvām marķēšanas prasībām;
- I. tā kā, lai sniegtu ticamu informāciju par nanomateriālu izmantošanu, ir nepieciešamas skaidras prasības paziņot par nanomateriālu izmantošanu un informēt patērētājus, kā arī pilnībā jāievēro Direktīva 2006/114/EK;
- J. tā kā izklāstos par nanotehnoloģiju iespējamiem ieguvumiem prognozēta gandrīz bezgalīga nanomateriālu turpmākā pielietojuma daudzveidība, bet netiek sniegta ticama informācija par pašreizējo izmantojumu;
- K. tā kā ir nopietnas diskusijas par iespēju novērtēt nanomateriālu nekaitīgumu; tā kā Eiropas Savienības zinātniskās komitejas un aģentūras norāda uz lielām nepilnībām ne tikai būtiskajos datos, bet pat šādu datu iegūšanas metodēs; tā kā Eiropas Savienībai tādēļ ir jāpalielina ieguldījumi nanomateriālu pienācīgā novērtēšanā, lai iegūtu trūkstošās zināšanas un sadarbībā ar tās aģentūrām un starptautiskajiem partneriem izstrādātu un pēc iespējas drīzāk ieviestu novērtēšanas metodes un atbilstošu un saskaņotu metroloģiju un nomenklatūru;
- L. tā kā SCENIHR dažiem nanomateriāliem ir konstatējusi konkrētu apdraudējumu veselībai, kā arī toksisku ietekmi uz vides organismiem; tā kā SCENIHR turklāt ir konstatējusi vispārēju trūkumu attiecībā uz augstas kvalitātes datiem par iedarbību uz cilvēkiem un vidi, un secinājusi, ka ir jāturpina izstrādāt, pārbaudīt un standartizēt zināšanas par iedarbības novērtēšanas un apdraudējuma identifikācijas metodiku;
- M. tā kā pašreizējais finansējums, kas 7. PP paredzēts nanomateriālu vides, veselības un nekaitīguma aspektu pētījumiem, ir pārāk mazs; tā kā turklāt novērtēšanas kritēriji finansējuma piešķiršanai pētījumu projektiem, kuru mērķis ir novērtēt nanomateriālu drošību, 7. PP ir pārāk ierobežojoši (t. i., tie ir cieši saistīti ar jauninājumiem) un tādējādi nepietiekami veicina nanomateriālu novērtēšanas zinātnisko metožu steidzamu izstrādāšanu; tā kā ir svarīgi piešķirt pietiekamus resursus pētījumiem par nanomateriālu drošu izstrādāšanu un lietošanu;
- N. tā kā zināšanas par nanomateriālu iespējamo ietekmi uz veselību un vidi, ņemot vērā nanomateriālu jomas ļoti straujo attīstību, ievērojami atpaliek no tirgus attīstības tempa, tādējādi radot būtiskus jautājumus par pašreizējā regulējuma spēju “reālā laikā” risināt problēmas, kas saistītas ar tādām jaunākajām tehnoloģijām kā nanomateriāli;
- O. tā kā 2006. gada 28. septembra rezolūcijā par nanozinātnēm un nanotehnoloģijām Parlaments pieprasīja izpēti par to nanodaļiņu ietekmi, kuras viegli neizšķīst vai bioloģiski nesadalās, veikt saskaņā ar piesardzības principu un pirms šādu daļiņu ražošanas un laišanas tirgū;
- P. tā kā iepriekš minētā Komisijas paziņojuma “Nanomateriālus reglamentējošie aspekti” vērtība ir samērā ierobežota, jo tajā nav informācijas par nanomateriāliem raksturīgajām īpašībām, faktiskajiem izmantošanas veidiem, iespējamiem riskiem un ieguvumiem, un tādējādi nav izskatītas likumdošanas un politikas grūtības, ko nosaka nanomateriālu īpatnības, kā rezultātā sniegts tikai vispārējs juridisks pārskats, kas parāda, ka patlaban Kopienas tiesību aktos nav īpašu noteikumu attiecībā uz nanomateriāliem;
- Q. tā kā uz nanomateriāliem jāattiecinā daudzšķautņains, diferencēts un pielāgojams tiesību aktu kopums, kas pamatojas uz piesardzības principu ⁽¹⁾, ražotāja atbildības principu un principu “maksā piesārņotājs”, lai nodrošinātu nanomateriālu drošu ražošanu, izmantošanu un iznīcināšanu pirms tehnoloģijas laišanas tirgū, vienlaikus izvairoties no vispārēju moratoriju sistemātiskas izmantošanas vai nediferencētas attieksmes pret atšķirīgiem nanomateriālu pielietojumiem;

⁽¹⁾ Komisijas 2000. gada 2. februāra paziņojums par piesardzības principu (COM(2000)0001).

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- R. tā kā tāpēc, ka nanotehnoloģijas var gandrīz neierobežoti daudzās veidos izmantot tik dažādās nozarēs kā elektronika, tekstilizstrādājumi, biomedicīna, personīgās higiēnas līdzekļi, tīrīšanas līdzekļi, pārtika vai enerģētika, nav iespējams ieviest vienotu Kopienas līmeņa tiesisko regulējumu;
- S. tā kā sakarā ar REACH jau ir panākta vienošanās, ka ir nepieciešamas turpmākas vadlīnijas un ieteikumi par nanomateriāliem, it īpaši par vielu identifikāciju, kā arī riska novērtēšanas metožu pielāgošanu; tā kā, tuvāk aplūkojot REACH, var konstatēt arī citas nepilnības attiecībā uz nanomateriāliem;
- T. tā kā pastāv risks, ka tad, ja nebūs konkrētu noteikumu par nanomateriāliem, netiks pareizi piemēroti tiesību akti par atkritumiem;
- U. tā kā nanomateriāli visā to aprites ciklā izraisa svarīgas problēmas arodveselības un darba drošības jomā, jo daudzi pie ražošanas līnijām strādājošie ir pakļauti šo materiālu ietekmei, nezinot vai īstenotās drošības procedūras un aizsardzības pasākumi ir atbilstīgi un efektīvi; norāda, ka nanomateriālu ietekmei pakļauto strādājošo skaits un daudzveidība nākotnē pieaugs;
- V. tā kā būtiskie grozījumi attiecībā uz nanomateriāliem, par ko Padome un Eiropas Parlaments vienojās pirmajā lasījumā saistībā ar kosmētikas direktīvas pārstrādāšanu ⁽¹⁾, un būtiskie grozījumi, ko Eiropas Parlaments pieņēma pirmajā lasījumā saistībā ar regulas par jauniem pārtikas produktiem pārskatīšanu ⁽²⁾, liecina par to, ka ir jāgroza attiecīgie Kopienas tiesību akti, lai atbilstošā veidā risinātu ar nanomateriāliem saistītos jautājumus;
- W. tā kā pašreizējās debates par nanomateriālu regulatīvajiem aspektiem lielā mērā notiek tikai ekspertu aprindās, lai gan nanomateriāliem piemīt potenciāls izraisīt tālejošas sociālas pārmaiņas, par kurām nepieciešama plaša apspriešanās ar sabiedrību;
- X. tā kā plaša nanomateriālu patentu izmantošana, kā arī patentēšanas pārmērīgas izmaksas un tas, ka ļoti maziem uzņēmumiem (LMU) un maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) trūkst iespēju piekļūt patentiem, varētu kavēt turpmāko inovāciju;
- Y. tā kā iespējamā nanotehnoloģiju konverģence ar biotehnoloģiju, bioloģiju, kognitīvajām zinātnēm un informācijas tehnoloģiju izraisa nopietnus jautājumus par ētiku, nekaitīgumu, drošību un pamattiesību ievērošanu, kuri jāanalizē Eiropas grupas par dabaszinātņu ētiku un jaunām tehnoloģijām jaunā atziņumā;
- Z. tā kā rīcības kodekss ir būtisks instruments drošai, integrētai un atbildīgai pētniecībai nanomateriālu jomā; tā kā rīcības kodekss ir jāpieņem un jāievēro visiem ražotājiem, kas vēlas ražot vai laist tirgū preces;
- AA. tā kā visu attiecīgo Kopienas tiesību aktu pārskatīšanā attiecībā uz nanomateriāliem jāievēro princips “nav datu — nav tirgus”,
1. pauz pārlicību, ka nanomateriālu izmantošanai jāatbilst pilsoņu reālajām vajadzībām un ka ieguvumus no tiem jāīsteno tikai drošā un atbildīgā veidā saskaņā ar skaidru politiku un reglamentējošiem noteikumiem (tiesību aktiem un citiem noteikumiem), kuros tieši aplūkoti nanomateriāli un to pašreizējie un paredzamie pielietojumi, kā arī potenciālo veselības, vides un drošības problēmu būtība;
2. pauz nožēlu, ka nav atbilstīga novērtējuma par to, kā praksē tiek piemēroti Kopienas tiesību aktu vispārējie noteikumi, ievērojot nanomateriālu faktisko būtību;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta nostāja, Pieņemtie teksti P6_TA(2009)0158.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta nostāja, Pieņemtie teksti P6_TA(2009)0171.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

3. nepiekrīt — pirms pašreizējo Kopienas tiesību aktu attiecīgas novērtēšanas un ņemot vērā, ka tajos nav iekļauti īpaši noteikumi par nanomateriāliem, — Komisijas secinājumiem, ka (a) pašreizējos tiesību aktos principā ir aptverti ar nanomateriāliem saistītie attiecīgie riski un (b) veselības, drošības un vides aizsardzība galvenokārt jāveicina, uzlabojot pašreizējo tiesību aktu īstenošanu, lai gan attiecīgu datu un ar nanomateriāliem saistīto risku novērtēšanas metožu trūkuma dēļ tie nespēj efektīvi risināt ar nanomateriāliem saistītos riskus;
4. uzskata, ka Eiropas Savienības atbalstīto koncepciju par “drošu, atbildīgu un integrētu pieeju” nanotehnoloģijām apdraud informācijas trūkums par to nanomateriālu izmantošanu un drošību, kuri jau laisti tirgū, jo īpaši tādos jutīgos lietojumos kā tiešs kontakts ar patērētājiem;
5. aicina Komisiju divu gadu laikā pārskatīt visus attiecīgos tiesību aktus, lai panāktu drošību visiem nanomateriālu pielietojumiem izstrādājumos, kam ir iespējama ietekme uz veselību, vidi vai drošību visā aprites ciklā, un nodrošinātu, ka tiesību aktu un īstenošanas instrumentu noteikumi atspoguļo nanomateriālu īpatnības, kuru iedarbībai var būt pakļauti darba ņēmēji, patērētāji un/vai vide;
6. uzsver, ka tāda pārskatīšana ir ne tikai nepieciešama cilvēka veselības un vides pienācīgai aizsardzībai, bet arī noteiktības un paredzamības nodrošināšanai uzņēmējiem, kā arī sabiedrības uzticības veicināšanai;
7. aicina Kopienas tiesību aktos ieviest visaptverošu un uz zinātnes atziņām balstītu nanomateriālu definīciju kā daļu no attiecīgo horizontālo un nozaru tiesību aktu grozījumiem, kas saistīti ar nanomateriāliem;
8. aicina Komisiju veicināt saskaņotas nanomateriālu definīcijas pieņemšanu starptautiskā līmenī un attiecīgi pieņemt atbilstīgu Eiropas tiesisko regulējumu;
9. uzskata, ka īpaši svarīgi ir skaidri risināt ar nanomateriāliem saistītos jautājumus vismaz tiesību aktos, kas attiecas uz ķīmikālijām (REACH, biocīdi), pārtiku (pārtikas produkti, pārtikas piedevas, pārtikas un lopbarības produkti no ģenētiski modificētiem organismiem), un attiecīgajos tiesību aktos par darbinieku aizsardzību, kā arī tiesību aktos par gaisa kvalitāti, ūdens kvalitāti un atkritumiem;
10. pieprasa ražotājiem, kuri vēlas laist tirgū nanomateriālus, piemērot “rūpības pienākumu”, un aicina tos ievērot Eiropas rīcības kodeksu attiecībā uz atbildīgu pētniecību nanozinātnē un nanotehnoloģiju jomā;
11. īpaši aicina Komisiju novērtēt vajadzību pārskatīt REACH, citstarp attiecībā uz šādiem jautājumiem:
 - ražoto un importēto nanomateriālu vienkāršota reģistrācija, ja apjoms ir mazāks nekā viena tonna,
 - visu nanomateriālu uzskatīšana par jaunām vielām,
 - ķīmiskās drošības ziņojums ar iedarbības novērtējumu visiem reģistrētajiem nanomateriāliem,
 - prasības par norāžu sniegšanu attiecībā uz visiem nanomateriāliem, ko laiž tirgū atsevišķi, preparātos vai izstrādājumos;

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

12. īpaši aicina Komisiju novērtēt vajadzību pārskatīt tiesību aktus par atkritumiem, citstarp attiecībā uz šādiem jautājumiem:

- atsevišķa iedaļa nanomateriāliem atkritumu sarakstā, kas izveidots ar Lēmumu 2000/532/EK ⁽¹⁾,
- Lēmumā 2003/33/EK ⁽²⁾ paredzēto kritēriju pārskatīšana attiecībā uz atkritumu pieņemšanu poligonos,
- atkritumu dedzināšanas emisiju robežvērtību pārskatīšana, lai uz masas balstītos mērījumus papildinātu ar metriku, kuras pamatā ir daļiņu skaits un/vai virsma;

13. īpaši aicina Komisiju izvērtēt vajadzību pārskatīt emisiju robežvērtības un vides kvalitātes standartus tiesību aktos par gaisu un ūdeni, lai uz masas balstītos mērījumus papildinātu ar metriku, kuras pamatā ir daļiņu skaits un/vai virsma, un tādējādi atbilstoši risinātu ar nanomateriāliem saistītos jautājumus;

14. uzsver, ka Komisijai un/vai dalībvalstīm ir svarīgi nodrošināt pilnīgu atbilstību un īstenot Kopienas tiesību aktu principus attiecībā uz darbinieku veselību un drošību, strādājot ar nanomateriāliem, tostarp pienācīgu apmācību veselības un darba drošības speciālistiem, lai novērstu iespējami kaitīgu saskari ar nanomateriāliem;

15. īpaši aicina Komisiju novērtēt vajadzību pārskatīt tiesību aktus darbinieku aizsardzības jomā, citstarp attiecībā uz šādiem jautājumiem:

- nanomateriālu izmantošana tikai slēgtās sistēmās vai citos veidos tā, lai izslēgtu iedarbību uz darbiniekiem, ja nav iespējams ticami konstatēt un kontrolēt to iedarbību,
- skaidrs noteikums par ražotāju un darba devēju atbildību saistībā ar nanomateriālu izmantošanu,
- jautājums par to, vai ir izskatīti visi iedarbības veidi (ieelpošana, caur ādu un citi veidi);

16. aicina Komisiju līdz 2011. gada jūnijam sagatavot sarakstu ar dažādiem nanomateriālu veidiem un pielietojumiem Eiropas tirgū, vienlaikus ievērojot pamatotos komercnoslēpumus, piemēram, receptes, un padarīt šo sarakstu publiski pieejamu; turklāt aicina Komisiju tajā pašā laikā ziņot par šo nanomateriālu drošību;

17. atkārtoti aicina nodrošināt patērētājiem informāciju par nanomateriālu izmantošanu patēriņa precēs; visas sastāvdaļas, kas nanomateriālu formā iekļautas vielās, maisījumos vai izstrādājumos, skaidri jānorāda preces marķējumā (piemēram, sastāvdaļu sarakstā, pēc šādas sastāvdaļas nosaukuma iekavās liekot vārdu "nano");

18. prasa pilnībā piemērot Direktīvu 2006/114/EK, lai nodrošinātu, ka nav maldinošas reklāmas saistībā ar nanomateriāliem;

19. prasa steidzami izstrādāt pienācīgus izmēģinājumu protokolus un metroloģijas standartus, lai, izmantojot daudzdisciplināru pieeju, novērtētu nanomateriālu izraisīto apdraudējumu un iedarbību uz darbiniekiem, patērētājiem un vidi visā nanomateriālu aprites ciklā, tostarp avārijas gadījumā;

⁽¹⁾ Komisijas 2000. gada 3. maija Lēmums 2000/532/EK, ar ko aizstāj Lēmumu 94/3/EK, ar kuru izveidots atkritumu saraksts saskaņā ar 1. panta a) apakšpunktu Padomes Direktīvā 75/442/EEK par atkritumiem, un Padomes Lēmumu 94/904/EK, ar kuru izveidots bīstamo atkritumu saraksts saskaņā ar 1. panta 4. punktu Padomes Direktīvā 91/689/EEK par bīstamajiem atkritumiem (OV L 226, 6.9.2000., 3. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2002. gada 19. decembra Lēmums 2003/33/EK, ar ko nosaka kritērijus un procedūras atkritumu pieņemšanai poligonos saskaņā ar Direktīvas 1999/31/EK 16. pantu un II pielikumu (OV L 11, 16.1.2003., 27. lpp.).

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

20. prasa būtiski palielināt finansējumu pētījumiem par nanomateriālu vides, veselības un drošības aspektiem visā to aprites ciklā, piemēram, izveidojot 7. PP īpašu Eiropas fondu; turklāt īpaši aicina Komisiju pārskatīt 7. PP paredzētos novērtēšanas kritērijus tā, lai 7. PP piesaistītu un finansētu daudz vairāk pētījumu ar mērķi uzlabot zinātnisko metodiku nanomateriālu novērtēšanai;
21. aicina Komisiju veicināt koordināciju un pieredzes apmaiņu starp dalībvalstīm attiecībā uz nanomateriālu pētniecību un izstrādi, riska novērtēšanu, vadlīniju izstrādi un regulējumu, izmantojot pastāvošos mehānismus (piemēram, REACH Kompetento iestāžu apakšgrupu nanomateriālu jautājumos) vai izveidojot papildu mehānismus, ja nepieciešams;
22. prasa Komisijai un dalībvalstīm pēc iespējas ātrāk ierosināt pastāvīga un neatkarīga Eiropas tīkla izveidi, kura uzdevums būtu uzraudzīt nanotehnoloģijas un nanomateriālus, fundamentālo un lietišķo pētījumu programmu attiecībā uz šīs uzraudzīšanas metodēm (jo īpaši metroloģija, noteikšana, toksiskums un epidemioloģija);
23. aicina Komisiju un dalībvalstis uzsākt ES mēroga publiskas debates par nanotehnoloģijām, nanomateriāliem un nanomateriālu regulatīvajiem aspektiem;
24. atzīst, ka ir svarīgi novērst šķēršļus patentu pieejamībai jo īpaši ĻMU un MVU, un vienlaikus prasa, lai tiktu ierobežotas patentu tiesības attiecībā uz nanomateriālu specifiskiem lietojumiem vai ražošanas metodēm un lai tās tikai izņēmuma kārtā tiktu attiecinātas uz pašiem nanomateriāliem, nepieļaujot inovāciju kavēšanu;
25. uzskata, ka savlaicīgi jāizstrādā stingras ētikas vadlīnijas, jo īpaši nanomedicīnas jomā, piemēram, attiecībā uz privātās dzīves respektēšanu, brīvību un apzinātu piekrišanu un konkrētām robežām attiecībā uz neterapeitisku iejaukšanos cilvēka ķermenī, vienlaikus veicinot šo daudzsološo starpdisciplīnu jomu, kurā tiek izmantotas avangardiskas tehnoloģijas, piemēram, molekulārā izmeklēšana un diagnosticēšana, kurām var būt pārsteidzoša ietekme uz daudzu slimību agrīnu diagnosticēšanu un viedu un efektīvu ārstēšanu; lūdz Eiropas grupu par dabaszinātņu ētiku un jaunām tehnoloģijām izstrādāt atzinumu par šo jautājumu, pamatojoties uz tās 2007. gada 17. janvāra Atzinumu Nr. 21 "Nanomedicīnas ētikas aspekti" un izmantojot ētikas atzinumus, ko sniegušas ES dalībvalstu ētikas struktūras, kā arī darbu, ko veic starptautiskās organizācijas, piemēram, UNESCO;
26. aicina Komisiju un dalībvalstis īpašu uzmanību pievērst nanotehnoloģiju attīstības sociālajai dimensijai; turklāt uzskata, ka pēc iespējas agrākā posmā jānodrošina attiecīgo sociālo partneru aktīva iesaistīšana;
27. aicina Komisiju novērtēt vajadzību pārskatīt tiesību aktus, lai rentablā veidā risinātu jautājumus saistībā ar nanomateriāliem, kuri rodas kā nejauši blakusprodukti sadedzināšanas procesos;
28. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.
-

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

**Ikgadējās debates par sasniegumiem Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpā
(ES Līguma 2. un 39. pants)**

P6_TA(2009)0329

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija par gadskārtējām debatēm attiecībā uz 2008. gadā panākto progresu brīvības, drošības un tiesiskuma telpas (AFSJ) jomā (Līguma par Eiropas Savienību 2. un 39. pants)

(2010/C 184 E/19)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2., 6. un 39. pantu un Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 13., 17.–22., 61.–69., 255. un 286. pantu, kas ir galvenais juridiskais pamats ES un Kopienas attīstībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpas jomā,
- ņemot vērā jautājumus, uz kuriem jāatbild mutiski un kas uzdoti Padomei (B6-0489/2008) un Komisijai (B6-0494/2008), kas tika apspriesti sesijā 2008. gada 17. decembrī,
- ņemot vērā Reglamenta 108. panta 5. punktu,

A. tā kā desmit gadus pēc Amsterdamas līguma stāšanās spēkā:

- ES tiesību aktu kopums brīvības, drošības un tiesiskuma telpas jomā ir ievērojami palielinājies, kas apliecina, ka dalībvalstis ir izdarījušas izvēli iesaistīt Eiropas Savienības iestādes šīs jomas politikas veidošanā, lai ES iedzīvotājiem nodrošinātu brīvību, drošību un tiesiskumu,
- saskaņā ar periodiskajām Eiropas barometra aptaujām lielākā daļa ES iedzīvotāju aizvien vairāk uzskata, ka atšķirībā no dalībvalstu veiktajiem pasākumiem, ES līmeņa rīcībai ir pievienotā vērtība, divas trešdaļas iedzīvotāju atbalsta ES līmeņa pasākumus, kas veicina un aizsargā pamattiesību (tostarp bērnu tiesību) ievērošanu, kā arī cīņu pret organizēto noziedzību un terorismu, un tikai 18 % iedzīvotāju domā, ka ES līmeņa rīcībai nav bijusi papildu vērtība;

B. tā kā iepriekš minētie pozitīvie faktori nevar kompensēt:

- aizvien pastāvošo ES lēmumu pieņemšanas procesa juridisko vājumu un sarežģītību tādās jomās kā policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās, kurai trūkst pienācīgas ES līmeņa demokrātiskās un tiesu iestāžu kontroles,
- lielākās daļas dalībvalstu nevēlēšanos nostiprināt tos politikas virzienus, kas ir saistīti ar pamattiesībām un pilsoņu tiesībām; tajā pašā laikā, lai izvairītos no dubultstandartiem vienā un tajā pašā dalībvalstī, ir aizvien svarīgāk pievērst uzmanību ne tikai pārrobežu gadījumiem vien,
- aizvien pastāvošo nepieciešamību turpināt veidot un pareizi piemērot kopējo ES imigrācijas un patvēruma politiku, kuras izpilde kavējas un nenotiek saskaņā ar Hāgas programmā un Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktā noteikto darba plānu,
- grūtības, ar kurām saskaras Komisija, nodrošinot savlaicīgu un pareizu jaunāko Kopienas tiesību aktu piemērošanu un tajā pašā laikā apstrādājot lielu daudzumu korespondences, sūdzību un aizvien pieaugošo pārkāpumu lietu skaitu,

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- nepieciešamību vairāk iesaistīt Eiropas Parlamentu un dalībvalstu parlamentus ES tiesību aktu ietekmes novērtēšanā uz vietas,
- vēl aizvien neattīstītais pilsoniskās sabiedrības un ieinteresēto personu pārstāvju tīkls katrā AFSJ politikas jomā; jāpiemin, ka tikai pavisam nesen dalībvalstu tieslietu ministri pieņēma lēmumu veidot tīklu, kura mērķis būtu savstarpēji nostiprināt dalībvalstu tiesību aktus, un ka tas būtu jādara arī citās AFSJ jomās,
- to, ka pat ES aģentūru savstarpējā sadarbība veidojas lēni un situācija var kļūt vēl sarežģītāka, ja palielināsies to iestāžu skaits, kurām būs ES līmeņa darbības uzdevumi;

C. tā kā ir jāatgādina, ka:

- Padomes un Komisijas nostāja vēl aizvien bija piesardzīga gan pēc Parlamenta 2008. gada 25. septembra rezolūcijas par gadskārtējām debatēm attiecībā uz 2008. gadā panākto progresu brīvības, drošības un tiesiskuma telpas jomā (AFSJ) (Līguma par Eiropas Savienību 2. un 39. pants) ⁽¹⁾ pieņemšanas, gan 2008. gada sesijas debatēs par Eiropas Savienības pamattiesību aizsardzību un progresu AFSJ jomā,
- dalībvalstu parlamenti ir snieguši atbalstu plašākai parlamentārai sadarbībai tieši AFSJ jomā, ko pierāda to ieguldījums vispārējās debatēs un konkrētos gadījumos, piemēram, pārskatot ES pārredzamības noteikumus, Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmumu 2002/475/TI par terorisma apkarošanu ⁽²⁾, pieņemot jaunus ES PDR tiesību aktus ⁽³⁾, īstenojot Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā ⁽⁴⁾, izvērtējot Padomes 2003. gada 27. janvāra Direktīvu 2003/9/EK, ar ko nosaka obligātos standartus patvēruma meklētāju uzņemšanai ⁽⁵⁾, un īstenojot tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās un civillietās,

1. aicina dalībvalstis, kas nav ratificējušas Lisabonas līguma, pēc iespējas ātrāk to izdarīt, jo ar šo līgumu būs iespējams pārvarēt nopietnākos AFSJ trūkumus:

- izveidojot saskaņotāku, pārredzamāku un tiesiski stabilāko pamatu,
- uzlabojot pamattiesību aizsardzību, kas tiktu panākts ar saistošu Eiropas Savienības Pamattiesību hartu ("Harta") un ļaujot ES parakstīt Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju,
- palielinot Eiropas Savienības pilsoņu un pilsoniskās sabiedrības lomu, kas tiktu panākts, iesaistot viņus likumdošanas procesā un nodrošinot labāku piekļuvi Eiropas Kopienų Tiesai (EKT),
- iesaistot Eiropas Parlamentu un dalībvalstu parlamentus ES politikas izvērtēšanā un tā uzlabojot Eiropas Savienības un dalībvalstu pārvaldes lēmumu publiskumu;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0458.

⁽²⁾ OV L 164, 22.6.2002., 3. lpp.

⁽³⁾ Priekšlikums Padomes pamatlēmumam par pasažieru datu reģistra (PDR) izmantošanu tiesībaizsardzības mērķiem (COM(2007)0654).

⁽⁴⁾ OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 31, 6.2.2003., 18. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

2. aicina Eiropadomi, Padomi un Komisiju:
 - a) oficiāli iesaistīt jaunievēlēto Eiropas Parlamentu nākamās AFSJ daudzgadu programmas laika posmam no 2010. līdz 2014. gadam pieņemšanā, jo pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā šī programmā saskaņā ar koplēmuma procedūru būs jāīsteno galvenokārt Padomei un Parlamentam; tā kā šāda daudzgadu programma nevar aprobežoties ar Padomes nākotnes darba grupu ziņojumos ietvertajiem ieteikumiem, jāiesaista dalībvalstu parlamenti, jo tie var sniegt būtisku ieguldījumu prioritāšu formulēšanā un to īstenošanā dalībvalstu līmenī,
 - b) galveno uzmanību pievērst daudzgadu programmai, īpaši pamattiesību un pilsoņu tiesību aizsardzībai, kā nesen ieteicis Parlaments 2009. gada 14. janvāra rezolūcijā par stāvokli pamattiesību jomā Eiropas Savienībā laikposmā no 2004. līdz 2008. gadam ⁽¹⁾, izstrādājot mērķus un principus, kas iekļauti Hartā, kuru iestādes pasludināja 2000. gadā Nicā un pēc tam vēlreiz 2007. gada 12. decembrī Strasbūrā;
3. uzskata, ka Komisijai bez vilcināšanās vajadzētu:
 - a) steidzami pieņemt iniciatīvas, lai uzlabotu tādu pilsoņu tiesību aizsardzību kā datu aizsardzība, diplomātiskā un konsulārā aizsardzība un pārvietošanās un uzturēšanās brīvība;
 - b) izveidot mehānismu, lai nodrošinātu plašāku pilsoņu iesaisti Eiropas Savienības pilsonības jēdziena formulēšanā, attīstot apspriežu mehānismus un atbalstot ieinteresēto personu tīklus;
 - c) iesniegt pilnīgu ES pasākumu programmu, lai palielinātu atbildētāja procesuālās tiesības un vajadzīgos aizsardzības pasākumus, kas nepieciešamas pirmstiesas un pēctiesas posmā, īpaši gadījumos, kad tās skar personu, kas nav attiecīgās valsts pilsonis, kā arī pārbaudīt, kā ES kriminālās tiesvedības sistēmā un drošības pasākumos tiek aizsargātas pilsoņu tiesības;
 - d) regulāri vākt un izplatīt visus svarīgos neitrālos datus par tādu svarīgu AFSJ politikas virzienu attīstību kā migrācijas plūsmas, organizētās noziedzības un jo īpaši terorisma tendences (sk. Eiropola 2008. gada Organizētās noziedzības draudu novērtējumu (OCTA) un 2008. gada ziņojumu par ES terorisma situāciju un tendencēm (TE-SAT);
 - e) pēc iespējas ātrāk nākt klajā ar trūkstošajiem juridiskajiem instrumentiem attiecībā uz citām "ES zilās kartes" trešo valstu darbinieku kategorijām, piemēram, sezonas strādniekiem, uzņēmuma iekšienē pārceltiem darbiniekiem un algotiem stažieriem, kā arī iepazīstināt ar FRONTEX mandātu; jo īpaši nodrošināt, ka FRONTEX rīcībā ir pienācīgi līdzekļi, lai tā varētu sasniegt savus mērķus, un pilnībā informēt Parlamentu par sarunām, kuru mērķis ir noslēgt nolīgumus ar trešām valstīm imigrācijas jomā;
 - f) izstrādāt Eiropas iekšējo drošības politiku, kurai vajadzētu papildināt dalībvalstu drošības plānus, lai Eiropas Savienības pilsoņiem un dalībvalstu parlamentiem būtu skaidrs priekšstats par ES rīcības pievienoto vērtību; veicot efektīvus pasākumus un izmantojot visus pieejamos sadarbības līdzekļus, lai panāktu izmērāmus rezultātus, jo īpaši uzlabot ES politiku cīņā pret atsevišķiem organizētās noziedzības veidiem, piemēram, kibernetiskajiem, cilvēku tirdzniecību, bērnu seksuālo izmantošanu vai korupciju, tostarp rīkojoties, lai pieņemtu juridisku instrumentu par starptautisku kriminālu organizāciju finanšu līdzekļu un īpašuma konfiskāciju un konfiscētās mantas izmantošanu sociālām vajadzībām;
 - g) turpināt piemērot tiesu lēmumu savstarpējas atzīšanas principa ievērošanu visos tiesvedības posmos gan civilīlētās, gan krimināllietās, īpaši attiecībā uz krimināllietām, lai nodrošinātu ES līmeņa pierādījumu savstarpējas atzīšanas un pieņemšanas sistēmu, kurā īpaši tiek ņemta vērā pamattiesību ievērošana;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti P6_TA(2009)0019.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- h) papildināt savstarpējas atzīšanas izveidi ar virkni pasākumu, kuru mērķis ir palielināt savstarpējo uzticēšanos, īpaši, tuvinot būtiskos krimināltiesību elementus, procesuālās krimināltiesības un procesuālās tiesības, uzlabojot savstarpējo tiesu sistēmu darbības vērtēšanu, kā arī uzlabojot tiesu iestāžu darbinieku savstarpējās uzticēšanās izveides pasākumus, ko iespējams panākt, piemēram, veicinot tiesu iestāžu darbinieku apmācību un atbalstot šādu darbinieku tīklus;
- i) izveidot pārredzamu un efektīvu AFSJ ES ārējo stratēģiju, kas balstīta uz ticamu politiku, īpaši jomās, kuras ir tikai Kopienas kompetencē, piemēram, tādās jomās kā atpakaļuzņemšanas nolīgumi, ārējo robežu aizsardzība un vīzu politika (piemēram, saistībā ar ASV vīzu režīma atcelšanu);
- j) aicināt Padomi regulāri apspriesties ar Parlamentu, ja tiek slēgti starptautiski nolīgumi par tiesu iestāžu un policijas sadarbību krimināllietās, jo pašlaik Padomes atteikums to darīt ir pretrunā lojālas sadarbības un ES demokrātiskās pārskatbaidības principiem; aicina Komisiju jo īpaši iepazīstināt ar kritērijiem, saskaņā ar kuriem tiek veidota ES politika attiecībā uz nolīgumiem ar trešām valstīm par savstarpēju palīdzību vai izdošanu krimināllietās, ņemot vērā principu, ka nedrīkst būt atšķirīga attieksme pret ES pilsoņiem un attiecīgās trešās valsts pilsoņiem;
- k) pieņemt īpašus tiesību aktus, ar kuriem piešķir diplomātisko un konsulāro aizsardzību visiem ES pilsoņiem neatkarīgi no tā, vai viņu dalībvalstij ir pārstāvniecība attiecīgās dalībvalsts teritorijā;
- l) iesniegt jaunus priekšlikumus, lai ievērotu EKT spriedumus par pamattiesību aizsardzību fizisku un juridisku personu aktīvu iesaldēšanas gadījumā, atsaucoties arī uz EKT spriedumiem saistībā ar personām, kas iekļautas Padomes Lēmuma pielikumā, ar kuru īsteno Padomes 2001. gada 27. decembra Regulas (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām ⁽¹⁾ 2. panta 3. punktu;
- m) nostiprināt savstarpēju dalībvalstu pārvalžu iestāžu uzticību un solidaritāti:
 - sadarbībā ar Eiropas Padomi nosakot augstākus tiesu iestāžu ⁽²⁾ un policijas sadarbības standartus;
 - uzlabojot un demokratizējot savstarpējās palīdzības mehānismus, kas jau ir pieejami saistībā ar Šengenas sadarbību un cīņu pret terorismu;
 - paplašinot dalībvalstu savstarpējas novērtēšanas un palīdzības modeli, kas izveidots Šengenas sistēmā visiem AFSJ politikas virzieniem, kas skar citu dalībvalstu vai trešo valstu pilsoņus (piemēram, migrācijas un integrācijas politika, taču arī pretterorisma un pretradikālisma programmu īstenošana);
- n) paplašināt pastāvošo un nākotnē veidojamo ES aģentūru, piemēram, Eiropā, Eurojust, Frontex, Cēpol sadarbību un darbības papildināmību, jo šīm iestādēm jāuzlabo mazattīstītā un nedrošā sadarbība un jāizveido ciešāka saikne ar līdzīgiem dalībvalstu dienestiem, tā paaugstinot efektivitātes un drošības standartus un nodrošinot labāku pārskatatbildību un pārredzamību attiecībā ar Eiropas Parlamentu un dalībvalstu parlamentiem;
- o) regulāri turpina veidot un nostiprināt Eiropas Savienības kopējo robežu pārvaldības politiku, tajā pašā laikā uzsverot nepieciešamību pēc iespējas ātrāk izstrādāt Eiropas Savienības robežu stratēģijas pamatstruktūru, kā arī atrast veidu, kā panākt, lai visas savstarpēji saistītās programmas un projekti sadarbojas un funkcionē kā vienots veselums, lai varētu optimizēt to savstarpējo saistību un izvairīties no pienākumu dubultošanās un konsekvences trūkuma;

⁽¹⁾ OV L 344, 28.12.2001., 70. lpp.⁽²⁾ Eiropas Parlamenta ieteikums Padomei par kriminālās justīcijas kvalitāti un tiesību aktu saskaņošanu krimināltiesību jomā dalībvalstīs (OV C 304 E, 1.12.2005., 109. lpp).

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

4. mudina Komisiju darīt visu nepieciešamo, lai pabeigtu attiecīgos projektus un nodrošinātu, ka pēc iespējas ātrāk var stāties spēkā Vīzu informācijas sistēma (VIS) un otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēma (SIS II);

5. kamēr nav ieviesta un nedarbojas VIS un SIS II, iesaka Komisijai atturēties no jebkādu tādu priekšlaicīgu priekšlikumu iesniegšanas, kuru mērķis ir ieviest jaunas sistēmas, īpaši iebraukšanas un izbraukšanas reģistrācijas sistēmu; atbalsta to, ka ir jāizvērtē faktiskā šādas sistēmas nepieciešamība, ņemot vērā to, ka tā varētu pārklāties ar jau esošo sistēmu kopumu; uzskata, ka būtiski svarīgi izpētīt, kādas izmaiņas būtu jāveic esošajās sistēmās, un sniegt pareizas visa procesa faktisko izmaksu aplēses;

6. aicina Komisiju savā daudzgadu programmas priekšlikumā iekļaut iepriekš izklāstītos ieteikumus, kā arī ieteikumus, kas pausti Parlamenta iepriekš minētajā 2008. gada 25. septembra un 2009. gada 14. janvāra rezolūcijā, un šādās rezolūcijās:

— 2009. gada 2. aprīļa rezolūcija par Eiropas Savienības pilsonības problēmām un nākotnes izredzēm ⁽¹⁾,

— 2007. gada 27. septembra rezolūcija par Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvas 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības, piemērošanu ⁽²⁾,

— 2009. gada 10. marta rezolūcija par nākamajiem soļiem robežu pārvaldībā Eiropas Savienībā, un līdzīgu pieredzi trešās valstīs ⁽³⁾, un

— 2009. gada 10. marta rezolūcija par kopējās Eiropas patvēruma politikas nākotni ⁽⁴⁾;

7. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0204.

⁽²⁾ OV C 219 E, 28.8.2008., 317. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0085.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0087.

G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmes secinājumi

P6_TA(2009)0330

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija Eiropas Parlamenta rezolūcija par G 20 augstākā līmeņa sanāksmi Londonā 2009. gada 2. aprīlī

(2010/C 184 E/20)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā valstu līderu paziņojumu (vispārējais atveseļošanas un reformu plāns) pēc G 20 Londonas augstākā līmeņa sanāksmes, kā arī viņu 2009. gada 2. aprīļa deklarācijas “Finanšu sistēmas stiprināšana” un “Līdzekļu sniegšana, izmantojot starptautiskās finanšu iestādes”,

— ņemot vērā ESAO Vispasaules foruma 2009. gada 2. aprīļa jurisdikciju progresa ziņojumu par starptautiskā nodokļu standarta īstenošanu, kas administrācijai paredz informācijas apmaiņu par pieprasījumiem visos nodokļu jautājumos, un par vietējo nodokļu tiesību piemērošanu,

— ņemot vērā Eiropadomes prezidentūras secinājumus pēc 2009. gada 19. un 20. marta sanāksmes,

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 4. marta paziņojumu “Impulsi Eiropas atveseļošanai” (COM(2009)0114),
 - ņemot vērā ziņojumu, ko 2009. gada 25. februārī sagatavoja Jacques De Larosière vadītā ES finanšu uzraudzības augsta līmeņa grupa,
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 29. oktobra paziņojumu “No finanšu krīzes augšupejai - Eiropas rīcības programma” (COM(2008)0706),
 - ņemot vērā 2009. gada 11. martā rezolūciju par Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2009. gada 8. aprīļa paziņojumu “Atbalsts jaunattīstības valstīm krīzes pārvarēšanas jomā” (COM(2009)0160),
 - ņemot vērā Starptautiskā valūtas fonda (SVF) 2009. gada marta ziņojumu “Vispārējās finanšu krīzes sekas valstīs ar zemiem ienākumiem”,
 - ņemot vērā ANO Tūkstošgades attīstības mērķus (TAM) un ES dalībvalstu solījumus sniegt atbalstu cīņā pret badu un nabadzību,
 - ņemot vērā 2009. gada 16. februārī pieņemto ANO Vides programmas ziņojumu “Izeja no krīzes - iespēja”, kurā G 20 valstis tiek aicinātas nākt klajā ar globālu jauno zaļo kursu,
 - ņemot vērā Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) un Starptautiskā darba pētījumu institūta 2009. gada 24. marta ziņojumu “Finanšu un ekonomiskā krīze - izredzes nodrošināt pienācīgas kvalitātes darbu”, kurā G 20 valstis tiek aicinātas nākt klajā ar saskaņotu stimulējošu pasākumu kopumu, kura mērķis būtu sociālā aizsardzība un darba vietu radīšana,
 - ņemot vērā Reglamenta 103. panta 4. punktu,
- A. tā kā pasaulē ir vērojama arvien lielāka ekonomiskā lejupslīde, kura neizbēgami ietekmēs visas valstis un visas nozares, un tā kā pasaules mēroga saimnieciskās darbības rezultāti 2009. gadā strauji pasliktinās un saskaņā ar visoptimistiskajām prognozēm 2010. gadā ir gaidāma tikai lēna atveseļošanās;
- B. tā kā reālajā ekonomikā finanšu krīzes sekas ir radījušas ārkārtējus saimnieciskos apstākļus, kuros ir nepieciešami savlaicīgi, mērķtiecīgi, uz noteiktu laiku piešķirti un proporcionāli pasākumi un lēmumi, lai atrastu risinājumus nepieredzētai vispārējai ekonomikas un nodarbinātības situācijai;
- C. tā kā tagad starptautiskās un Eiropas ekonomikas lejupslīdes novēršanā galvenās risināmās problēmas ir neuzticēšanās finanšu un kapitāla tirgiem, kā arī bezdarba pieaugums un starptautiskās tirdzniecības samazināšanās;
- D. tā kā pašreizējā ekonomikas lejupslīde būtu jāizmanto kā iespēja veicināt Lisabonas un Ģēteborgas mērķus un starptautisko apņemšanos mazināt bezdarbu un klimata pārmaiņas, kā arī samazināt enerģijas patēriņu;
- E. tā kā vispārējā ekonomikas atveseļošanas un reformu plānā (vispārējais plāns) ir paredzēti šādi mērķi: 1) atjaunot uzticību, izaugsmi un nodarbinātību, 2) labot finanšu sistēmu, lai atjaunotu kredītesānu, 3) stiprināt finanšu noteikumus, lai atjaunotu uzticību, 4) finansēt un reformēt starptautiskās finanšu iestādes, lai pārvarētu šo krīzi un novērstu nākamās, 5) veicināt pasaules mēroga tirdzniecību un atteikties no protekcionisma, kā arī sekmēt labklājību, un 6) veidot integrētu, videi draudzīgu un ilgtspējīgu ekonomikas atveseļošanu;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0123.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- F. tā kā pasaules ekonomikas atdzīvināšanā un pēc tam tās atjaunošanā būtiska nozīme ir starptautiskai koordinācijai;
- G. tā kā ir pierādīts, ka piederība euro zonai veicina ekonomikas stabilitāti attiecīgajās dalībvalstīs, kas izskaidrojams ar to centieniem ievērot Māstrihtas kritērijus un Stabilitātes un izaugsmes pakta nosacījumus, kā arī ar to, ka šo valstu tautsaimniecības ir pasargātas no valūtas kursa svārstībām;
- H. tā kā vairākas dalībvalstis ir saskārušās ar nopietnām maksājumu bilances problēmām un tā kā dažas no tām ir spiestas lūgt palīdzību SVF vai ES;
- I. tā kā TAM, jo īpaši galējas nabadzības un bada izskaušanai, jābūt ĀKK un ES sadarbības pamatā, kura notiek saskaņā ar Kotonū nolīgumu;
- J. tā kā finanšu krīzes rezultātā dažas līdzekļu devējas valstis ir samazinājušas savu finansiālo ieguldījumu oficiālajā attīstības palīdzībā jaunattīstības valstīm, apdraudot centienus sasniegt TAM;
- K. tā kā ĀKK valstis ir atkarīgas no preču eksporta, kas nodrošina vairāk nekā 50 % no šo valstu ienākumiem ārvalstu valūtā, un tā kā finanšu krīzes rezultātā samazinās eksports no daudzām jaunattīstības valstīm un finanšu pārskaitījumu plūsmas uz tām, ierobežotas ir kredītu izmantošanas iespējas, samazinās ārvalstu tiešie ieguldījumi un strauji krītas preču cenas;
- L. tā kā ārzonas centri darbojas, lai būtu iespējama izvairīšanās no nodokļu un finanšu noteikumu ievērošanas;
- M. tā kā starptautiskās tirdzniecības izaugsme samazinās kredītu un finansējuma trūkuma, kā arī pasaules ekonomikas vispārējās palēnināšanās dēļ;
- N. tā kā ir nepieciešama stingra daudzpusēja sadarbība, lai novērstu protekcionistiskus pasākumus, kādus var radīt finanšu/ekonomikas krīze,

Vispārējās piezīmes

1. atzinīgi vērtē G 20 vispārējo plānu; atzīmē, ka šis vispārējais plāns atbilst Eiropas Savienībā jau veiktajiem pasākumiem, kuru mērķis ir izvairīties no pretrunīgiem politikas virzieniem, kuru rezultāti cits citu neitralizē; atzinīgi vērtē to, ka G 20 valstis ir atzinušas - globālajai krīzei vajadzīgs globāls risinājums un integrēta stratēģija, lai atjaunotu uzticību, izaugsmi un darba vietas; uzskata, ka saistībā ar šo atzinumu nākamajā G 20 valstu sanāksmē, kas notiks 2009. gada rudens sākumā, ir jāveic nopietni turpmāki pasākumi;
2. uzskata, ka pasaules valstu vadītāju uzdevums nav labot pašreizējo finanšu un ekonomikas sistēmu, bet atzīt, ka jāievieš jauns līdzsvars reglamentējošos noteikumos, kuros jāņem vērā vides ilgtspējība un sociālā stabilitāte, iespējas, atjaunota pasaules ekonomikas izaugsme un darba vietu radīšana, kā arī sociālais taisnīgums un līdzdalība; aicina izstrādāt labāku un visaptverošu regulējumu un uzraudzību, kā arī jaunu reglamentējošu un pārvaldības sistēmu; uzskata, ka G 20 valstīm jārisina tirdzniecības un finanšu globālās nelīdzsvarotības problēmas, kam ir bijusi izšķiroša nozīme pašreizējā ekonomikas krīzē;
3. uzsver, ka visas uzņemtas saistības gan valsts, gan starptautiskā līmenī ir pilnībā jāievēro, ātri jāīsteno un sīkāk jāizstrādā, lai atjaunotu uzticību un iegūtu maksimālu rezultātu; atzīmē, ka Finanšu satabilitātes padomes (FSP) un SVF uzdevums ir uzraudzīt, kā veicas vispārējā plāna īstenošana, un aicina šīs institūcijas iesniegt Parlamentam savu ziņojumu;
4. uzsver, ka vissteidzamāk risināmie jautājumi ir atjaunot reālās ekonomikas izaugsmi, nodrošināt, ka pareizi noris kapitāla tirgu darbība un aizdevumu izsniegšana, atbalstīt un veicināt nodarbinātību, kā arī aizsargāt cilvēkus pret nelabvēlīgajām krīzes sekām, īpašu uzmanību pievēršot visnabadzīgākajiem un neaizsargātākajiem;

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

5. pauž atbalstu G 20 valstīm, kuras galvenokārt izvēlējās risinājumus, kuru pamatā ir aizņēmumi un garantijas, kas maksimāli palielinās ekonomisko efektu, vienlaikus palīdzot mazināt vairāk nekā 1 triljona dolāru vērtu programmu ilgtermiņa ietekmi uz valstu finanšu līdzekļiem;

Izaugsmes un darba vietu atjaunošana

6. atzinīgi vērtē vienošanos par papildu finanšu līdzekļu piešķiršanu EUR 832 miljardu apjomā SVF, citām finanšu iestādēm un tirdzniecības finansēšanai, kā atzinīgi vērtē apņemšanos nodrošināt ilgstošu fiskālo pasākumu apmēru, kas vajadzīgs, lai pasaules ekonomikā atjaunotu kredītes, izaugsmi un darba vietas, vienlaikus nodrošinot ilgtermiņa fiskālo stabilitāti; tomēr atzīmē, ka netika panākta vienošanās par papildu fiskāliem stimulēšanas pasākumiem Eiropai; atzīst, ka katrā valstī ir atšķirīgas iespējas rīkoties, taču katrai valstij ir jārikojas iespēju robežās;

7. atzīst, ka šajā darbā būtiska nozīme ir centrālajām bankām un procentu likmju samazināšanai, ko tās ātri veikušas, un atzinīgi vērtē G 20 apņemšanos atturēties no konkurences izraisītas valstu valūtu devalvācijas, kas varētu radīt apburto loku; atzinīgi vērtē ECB vairākkārt veikto procentu likmes samazināšanu, lai sekmētu izaugsmi, un to, ka ECB ātri ir nodrošinājusi īstermiņa finanšu mehānismus, kas izveidoti, lai atdzīvinātu banku savstarpējo kredītes; vērs uzmanību uz to, ka jārada apstākļi, kas atvieglo procentu likmes samazinājuma attiecināšanu uz aizņēmējiem; aicina veikt visus pasākumus, lai finanšu tirgi atkal varētu pienācīgi darboties, tostarp steidzamus centienus, lai atjaunotu iekšzemes aizdevumu izsniegšanu un starptautiskās kapitāla plūsmas;

8. ar bažām norāda uz valsts parādu un budžeta deficīta straujo palielināšanos; uzsver, ka svarīgi ir pēc iespējas ātrāk izveidot stabilu valsts finanšu politiku un nodrošināt ilgtermiņa fiskālo stabilitāti, lai novērstu pārāk smaga sloga uzlikšanu nākamajām paaudzēm, un atzīmē, ka katrā atsevišķā valstī tas jāvērtē kopējo parādsaistību kontekstā;

9. pauž nožēlu, ka G 20 valstu augstākā līmeņa sanāksmē neizskatīja jautājumu par globālo nelīdzsvarotību, kas ir finanšu krīzes pamatā; norāda - lai nepieļautu finanšu krīžu atkārtošanos nākotnē, ir jānovērš galvenie iemesli (piemēram, pārmērīgo ASV deficīta finansēšanu, izmantojot pārmērīgo Ķīnas tirdzniecības pozitīvo saldo) un tas ietekmēs ne tikai banku un finanšu regulējuma un iestāžu pārvaldības jomu; uzskata, ka efektīvam un daudzpusīgam krīzes risinājumā jāiekļauj arī to cēloņu novēršana, kuri rada valūtas maiņas kursu svārstības un preču cenu nepastāvību daudzpusējās sistēmās; tāpēc mudina Eiropadomi pieņemt kopēju nostāju, lai panāktu, ka šos jautājumus izskata pirms nākamās G 20 valstu augstākā līmeņa sanāksmes Ņujorkā;

Stingrāka finanšu uzraudzība un regulējums

10. atzinīgi vērtē kopējo pieeju, kas finanšu nozares regulējumu un finanšu uzraudzību paredz uzlabot, pamatojoties uz lielāku atbilstību un valstu sistemātisku sadarbību; mudina visas valdības rīkoties atbilstīgi G 20 sanāksmē pieņemtajām saistībām; uzskata, ka G 20 valstu augstākā līmeņa sanāksmē pieņemtie lēmumi un paustās apņemšanās ir minimums, nevis maksimums; atzinīgi vērtē to, ka regulējuma un uzraudzības darbības jomas un noteikumu ziņā ES ir daudz tālredzīgāka;

11. uzsver, ka svarīgi ir atjaunot uzticību finanšu sistēmā un ka tas ir izšķirošs faktors, lai atjaunotu kredītes reālajā ekonomikā, kā arī starptautiskās kapitāla plūsmas; uzsver, ka steidzami jārisina jautājums par banku aktīviem, kuru vērtība ir samazinājusies un kuri ierobežo aizdevumu izsniegšanu; mudina dalībvalstu valdības un kompetentās iestādes panākt, ka bankas, ņemot vērā Komisijas paziņojumu par samazinātas vērtības aktīviem piemērojamo režīmu Kopienas banku nozarē⁽¹⁾, pilnībā un pārredzami publisko datus par bilancu vērtības samazināšanos, un mudina rīkoties saskaņoti, vienlaikus ievērojot konkurences noteikumus; aicina G 20 valstu valdības paziņot, kā darbojas samazinātas vērtības aktīvu programmas, ko tās pieņēmušas, un kādi ir šo programmu rezultāti; iesaka maksimāli palielināt starptautisko sadarbību un atteikties no finansiāla un regulatīva protekcionisma;

⁽¹⁾ OV C 72, 26.3.2009., 1. lpp.

Piektadiena, 2009. gada 24. aprīļa

12. atzinīgi vērtē lēmumu regulēt un uzraudzīt visas sistēmiski nozīmīgās iestādes, tirgus un instrumentus (tostarp riska ieguldījumu fondus), taču uzskata, ka ir vajadzīgi turpmāki pasākumi, lai iznīdētu spekulatīvas pārmērības, un ka regulējumam un uzraudzībai jāietver pasākumi, kuru apmēru atsevišķi varētu uzskatīt par nesistēmisku, bet kuri kopā veido iespējamu risku, kas apdraud finanšu stabilitāti; uzsver, ka jāpilnveido efektīvi valstu iestāžu sadarbības un informācijas apmaiņas mehānismi, lai nodrošinātu efektīvu pārrobežu uzraudzību, vienlaikus saglabājot atvērtos tirgus;

13. atbalsta G 20 valstu lēmumu pieņemt Bāzeles II kapitāla sistēmu un atbalsta centienus pēc iespējas ātri pastiprināt reglamentējošus piesardzīgas uzraudzības standartus;

14. uzskata, ka steidzami augstā līmenī ir jāīsteno principi par pārrobežu sadarbību krīzes pārvarēšanā; ņemot vērā, ka palielinās valstu finanšu sistēmu mijiedarbība, mudina attiecīgās iestādes sadarboties starptautiskā līmenī, lai sagatavotos finanšu krīzēm un tās pārvarētu;

15. atzinīgi vērtē G 20 valstu lēmumu veicināt finanšu tirgu integritāti un pārredzamību, kā arī finanšu tirgus dalībnieku lielāku atbildību; atzinīgi vērtē G 20 solījumu, pārskatot finanšu sistēmas regulējumu, ilgtspējīgākā veidā mainīt arī atalgojuma sistēmas, un uzsver, ka svarīgi ir saistīt stimulus ar ilgtermiņa rezultātiem, izvairoties no stimuliem, kas rada bezatbildību, un garantējot jauno principu piemērošanu visā nozarē, lai nodrošinātu līdzvērtīgus konkurences apstākļus; rūpīgi sekos līdzi tam, lai tiktu faktiski īstenoti principi saistībā ar darba samaksu un atalgojumu finanšu iestādēs, un aicina pieņemt stingrākus pasākumus šajā jomā;

16. atzinīgi vērtē pasākumus, kuri attiecas uz kredītreitinga aģentūrām un kuru mērķis ir palielināt pārredzamību un uzlabot valstu uzraudzības iestāžu sadarbību; vēl aizvien ir nobažījies par konkurences trūkumu šajā nozarē un aicina būtiski mazināt šķēršļus ienākšanai tirgū;

17. atzinīgi vērtē nodomu panākt vienošanos par vienu grāmatvedības standartu kopumu, pauž nožēlu, ka Finanšu grāmatvedības standartu padome ir mainījusi patiesās vērtības definīciju ASV tirgus dalībniekiem, un mudina Komisiju saskaņot starptautisko grāmatvedības standartu IAS Nr. 39 ar šo izmaiņu, negaidot līdz Starptautisko grāmatvedības standartu padome pieņems lēmumu par to;

18. aicina nākamajā G 20 valstu augstākā līmeņa sanāksmē vienoties par koordinētu un konkrētu rīcību, lai likvidētu gan visas nodokļu un regulējuma oāzes, gan arī iekšzemes nodokļu un regulējuma nepilnības, kas pieļauj plaši izplatītu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas pat lielākajos finanšu centros; atzinīgi vērtē G 20 valstu paziņojumu par banku noslēpuma saglabāšanu un uzslavē automātisku informācijas apmaiņu kā visefektīvāko līdzekli, lai novērstu izvairīšanos no nodokļa maksāšanas; iesaka Eiropas Savienībai attiecībā uz sevi pieņemt atbilstīgu tiesisko regulējumu par nodokļu oāzēm un aicina starptautiskos partnerus rīkoties tāpat;

Starptautisko finanšu iestāžu pilnveidošana

19. pilnībā atbalsta lēmumu saskaņotā plāna koordinēšanā galveno lomu piešķirt nesen pārdēvētajai un paplašinātajai FSP; atbalsta G 20 lēmumu nodrošināt FSP stingrāku institucionālo pamatojumu un lielākas pilnvaras; uzsver, ka ir svarīgi, lai būtu kopīgi principi un būtu nodrošināta noteikumu konverģence finanšu pakalpojumu jomā, ņemot vērā globālu tirgus dalībnieku esamību;

20. atzinīgi vērtē un pilnībā atbalsta Eiropas un Latīņamerikas Parlamentārā asamblejas 2009. gada 8. aprīļa aicinājumu Latīņamerikas un ES valstīm "nekavējoties darboties, lai likvidētu visas nodokļu oāzes savās teritorijās, un strādāt starptautiskā līmenī, lai likvidētu pārējās nodokļu oāzes un vērstu sankcijas pret uzņēmumiem un personām, kas izmanto šo nodokļu oāžu pakalpojumus";

21. atzinīgi vērtē G 20 valstu plānu par starptautisko finanšu iestāžu reformu un aicina šīs reformas sākt iespējami drīz; cer, ka tiks veikta globālās ekonomikas un finanšu pārvaldības tālejoša reforma, kurai jāveicina demokrātija, pārredzamība un pārskatatbildība, kā arī jānodrošina starptautisko ekonomikas un finanšu iestāžu politikas un procedūru saskaņotība, un mudina pārskatīt nosacījumus, ko piemēro lielākajai daļai SVF un Pasaules Bankas aizdevumu;

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

22. turklāt aicina uzlabot jaunattīstības valstu pārstāvniecību starptautiskās finanšu iestādēs; atzinīgi vērtē apņemšanos nodrošināt, ka starptautisko finanšu iestāžu vadošo darbinieku iecelšanas process ir atklāts, pārredzams un balstās uz nopelniem; mudina ES šajā sakarībā paust vienotu nostāju;

23. aicina Komisiju novērtēt iespēju palielināt SVF īpašās aizņēmumtiesības, kas varbūt būs nepieciešams, un aicina ECB novērtēt šāda palielinājuma ietekmi uz cenu stabilitāti visā pasaulē;

Protekcionisma novēršana un pasaules mēroga tirdzniecības un ieguldījumu veicināšana

24. pievienojas G 20 valstu solījumam palielināt globālajām finanšu iestādēm pieejamos līdzekļus līdz 850 miljardiem dolāru, lai atbalstītu jauno tirgus ekonomikas valstu un jaunattīstības valstu izaugsmi; atzinīgi vērtē SVF resursu ievērojamo palielinājumu, jo šis fonds ir galvenais finanšu palīdzības sniedzējs valstīm, tostarp ES dalībvalstīm, kurām ir problēmas ar maksājumu bilanci, un tas atbalsta jauno tirgus ekonomikas valstu un jaunattīstības valstu izaugsmi;

25. atzinīgi vērtē SVF panākumus, kurus tas panācis ar Elastīgās kredītlīnijas instrumentu, atsakoties no savas iepriekšējās preskriptīvās un neelastīgās kredītišķas un nosacījumu izpildes sistēmas, kā to apliecina nesen SVF izklāstītie principi, ko tas minējis savā ziņojumā par vispārējās finanšu krīzes sekām valstīs ar zemiem ienākumiem, proti, ka "formulējot izdevumu politikas virzienus, priekšroka jādod sociālo programmu aizsardzībai vai paplašināšanai vai apstiprināto ieguldījumu veikšanai un kopumā tam, lai saglabātu virzību uz TAM sasniegšanu";

26. atzinīgi vērtē vispārējā plānā no jauna apstiprinātās saistības TAM sasniegšanā un solījumu piešķirt papildu 50 miljardus dolāru, lai "atbalstītu sociālo aizsardzību, veicinātu tirdzniecību un nodrošinātu attīstību valstīs ar zemiem ienākumiem"; aicina tos izmaksāt ne tikai kā aizdevumus, bet, ja iespējams, arī kā tiešās subsīdijas, lai atbalstītu sociālo aizsardzību un veicinātu tirdzniecību;

27. pauž nožēlu, ka nepietiekami bija G 20 valstu solījumi par tirdzniecības atbalstu un oficiālo attīstības palīdzību; uzsver, ka, kaut gan paziņojumā ir uzskaitīti finansiāli pasākumi, kuru mērķis ir palielināt jaunattīstības valstīm līdzekļus no Pasaules Bankas un SVF, tajā nav konkrētu saistību nodrošināt, ka tirdzniecības atbalsts ir papildu finansējums;

28. atzinīgi vērtē solījumu arī turpmāk veicināt pasaules mēroga tirdzniecību un ieguldījumus; tomēr pauž satraukumu par pasaules tirdzniecības samazināšanos, kas rada draudus, ka vēl vairāk saasināsies lejupslīde visā pasaulē; uzsver, ka svarīgi ir ātri un veiksmīgi noslēgt Dohas sarunu kārtu, ko izmanto, lai novērstu pasaules tirdzniecības sistēmas nelīdzsvarotību, kas ir kaitējusi jaunattīstības valstīm;

29. noraida jebkāda veida protekcionismu gan reālajā ekonomikā, gan finanšu nozarē, kurš rodas kā atbilde uz ekonomikas lejupslīdi un pasaules tirdzniecības apjomu straujo samazināšanos;

30. aicina nākamajā G 20 valstu augstākā līmeņa sanāksmē skatīt arī jautājumu par pasaules tirdzniecības sistēmas un Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) vadības reformēšanu, lai veicinātu taisnīgu tirdzniecību, apturētu augošo nevienlīdzību starp ziemeļiem un dienvidiem, uzlabotu tirdzniecības, sociālās un vides politikas saskaņotību un panāktu lielāku demokrātiju, pārredzamību un atbildību PTO;

31. aicina dalībvalstis piedāvāt pasākumus un instrumentus, kas ir ieviesti, reaģējot uz krīzi jaunattīstības valstīs, lai ES rīcība būtu saskaņota; aicina nākamajā *Monterey* ziņojumā par finanšu attīstību novērtēt šādi noteikto pasākumu īstenošanu;

32. vērš uzmanību uz aizvien pastāvošo pārtikas krīzi, kas jārisina ar tūlītējiem pasākumiem un reformām, lai nodrošinātu ilgtspējīgu lauksaimniecisko ražošanu jaunattīstības valstīs;

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Taisnīga un ilgtspējīga atlabšana visiem

33. atzinīgi vērtē G 20 valstu apstiprinājumu, ka liela nozīme ir ilgtspējīgākai pasaules ekonomikai; uzsver, ka izšķiroša ir saistoša vienošanās par klimata pārmaiņām, kas panākama gaidāmajā Kopenhāgenas konferencē; tomēr uzsver, ka G 20 valstu līderiem jāatzīst pasaules ilgtspējības problēmu plašais mērogs, piemēram, zivsaimniecības, mežu un ūdens krīzes, kas visvairāk skar cilvēkus jaunattīstības valstīs;

34. aicina Komisiju saistībā ar pārdomām par ilgtspējīgas attīstības stratēģijas nākotni veikt vajadzīgos priekšdarbus, lai pilnībā ņemtu vērā klimata pārmaiņu sekas visās politikas jomās;

35. uzsver, ka efektīvi jāīsteno klimata pārmaiņām un enerģētikai veltīto tiesību aktu kopums un vairāk līdzekļu jāiegulda atjaunīgās enerģijas jomā, ekoinovācijā, videi draudzīgā enerģētikā un energoefektivitātē, kam jābūt vienai no Enerģētikas rīcības plāna 2010.–2014. gadam galvenajām daļām;

36. aicina nākamajā G 20 valstu augstākā līmeņa sanāksmē, kā to ierosinājusi SDO, izskatīt “pienācīgas kvalitātes nodarbinātības programmu”, kurā jo īpaši būtu ietverta apņemšanās darba vietā visaptveroši ievērot cilvēktiesības un darba pamatstandartus, kā arī likvidēt bērnu darbu;

*

* *

37. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas centrālajai bankai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, G 20 dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Starptautiskajam valūtas fondam.

Stabilitātes un labklājības nostiprināšana Rietumbalkānos

P6_TA(2009)0331

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija par stabilitātes un labklājības nostiprināšanu Rietumbalkānos (2008/2200(INI))

(2010/C 184 E/21)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Kopenhāgenas 1993. gada 21.–22. jūnija Eiropadomes prezidentūras secinājumus,
- ņemot vērā 2003. gada 21. jūnijā Saloniku ES un Rietumbalkānu augstākā līmeņa sanāksmē sagatavoto deklarāciju,
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 27. janvāra paziņojumu “Rietumbalkāni ceļā uz ES — stabilitātes nostiprināšana un labklājības celšana” (COM(2006)0027),

Piekttdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- ņemot vērā ES un Rietumbalkānu deklarāciju, kuru 2006. gada 11. martā Zalcburgā vienbalsīgi apstiprināja visi dalībvalstu un Rietumbalkānu valstu ārlietu ministri,
 - ņemot vērā 2007. gada 14. decembra un 2008. gada 19.–20. jūnija Eiropadomes prezidentūras secinājumus, tiem pievienoto Rietumbalkānu deklarāciju un 2007. gada 10. decembra, 2008. gada 18. februāra un 2008. gada 8.–9. decembra Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes secinājumus,
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 5. marta paziņojumu “Rietumbalkāni — Eiropas perspektīvas stiprināšana” (COM(2008)0127),
 - ņemot vērā ES prezidentūras 2008. gada 29. marta Brdo pieņemto deklarāciju “Jauna prioritāte attiecībā uz Rietumbalkāniem”, kurā uzsvērts, ka Saloniku darba kārtībā un Zalcburgas deklarācijā vajadzīgas jaunas ierosmes,
 - ņemot vērā Komisijas paplašināšanas stratēģiju un atsevišķu valstu 2008. gada novembra progres ziņojumus,
 - ņemot vērā 2008. gada 18. decembra rezolūciju par miera veidošanas un valsts izveides perspektīvām pēckonflikta situācijās ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2009. gada 13. janvāra rezolūciju par tirdzniecības un ekonomiskajām attiecībām ar Rietumbalkānu valstīm ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinumu (A6-0212/2009),
- A. tā kā Rietumbalkāni nenoliedzami ir Eiropas sastāvdaļa un visu reģiona valstu nākotne ir saistīta ar pilnīgu integrāciju Eiropas Savienībā, kļūstot par tās dalībvalstīm;
- B. tā kā iespēja pievienoties ES un ar to saistītie ieguvumi ir būtiskākā garantija stabilitātei un reformu īstenošanai Rietumbalkānu valstīs — Eiropas daļā, kuru gan senāk, gan nesen ir novārdzinājuši kari, etniskās tīrīšanas un autoritāri režīmi;
- C. tā kā 1990. gadu karu atstātais mantojums joprojām būtiski kavē ilgstošas drošības un politiskās stabilitātes panākšanu reģionā; tā kā tas nozīmē jaunus un vēl nebijušus uzdevumus ES paplašināšanās politikai un tā kā ir jāizmanto visi Eiropas Savienības rīcībā esošie Kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) / Eiropas drošības un aizsardzības politikas (EDAP) līdzekļi, lai veidotu kopēju pieeju, kas pielāgota pēckonfliktu sabiedrības vajadzībām;
- D. tā kā vairāki ES reģionālie partneri vēl nav atrisinājuši visus jautājumus ar kaimiņiem; tā kā ES un Rietumbalkānu valstis ir vienojušās, ka labas kaimiņattiecības un reģionālā sadarbība joprojām ir nozīmīgi faktori ceļā uz dalību ES,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0639.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0005.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

1. norāda, ka Eiropas Savienības ietekme un tās spēja kalpot kā stabilitātes līdzeklim un reformu dzinulim Rietumbalkānos ir atkarīga no tā, cik uzticama ir ES apņemšanās ļaut tām reģiona valstīm, kas pilnībā atbilst Kopenhāģenas kritērijiem, kļūt par pilntiesīgām ES dalībvalstīm; tāpēc uzsver, ka Komisijai un dalībvalstīm jāsaglabā stingra apņēmība īstenot turpmāku paplašināšanos, kas ietvertu Rietumbalkānus;
2. norāda, ka Rietumbalkānu valstīm ir jāuzņemas iniciatīva tuvināšanās procesā Eiropas Savienībai; uzsver, ka integrācijas stimulam ir jārodas no iekšienes un ka veiksmīga pievienošanās ir atkarīga no stipras pilsoniskās sabiedrības, zema korupcijas līmeņa un vispārējas pārejas uz tādu ekonomiku un sabiedrību, kas balstīta uz zināšanām;
3. norāda, ka, kamēr Lisabonas līgums nav stājies spēkā, tālākai paplašināšanai nepieciešamos institucionālos pielāgojumus tehniski varētu veikt saskaņā ar pašreizējiem līgumiem; tomēr uzskata, ka Lisabonas līguma ratificēšanai ir izšķirīga nozīme;
4. uzsver, ka dalībvalstis nedrīkst nepamatoti kavēt Komisijas atzinuma sagatavošanu par potenciālajām kandidātvalstīm, kuras ir iesniegušas dalības pieteikumu, un mudina Padomi un Komisiju laikus izskatīt nesen iesniegtos un nākamos dalības pieteikumus;
5. uzsver, ka iestāšanās procesam jābalstās uz taisnīgu un stingru nosacītības principa piemērošanu, saskaņā ar kuru katra valsts tiek vērtēta tikai pēc spējas izpildīt Kopenhāģenas kritērijus un stabilizācijas un asociācijas procesa nosacījumus, kā arī visus konkrētiem sarunu posmiem noteiktos kritērijus, līdz ar to nedrīkst palēnināt vai bloķēt to valstu pievienošanās procesu, kas sasniegušas iepriekš noteiktās prasības;
6. uzsver, ka pievienošanās procesā jāsaglabā skaidra reģionālā perspektīva un ir jācenšas novērst situāciju, kurā integrācijas tempa atšķirības rada jaunus šķēršļus reģionā, īpaši attiecībā uz vīzu liberalizācijas procesu; atbalsta Reģionālās sadarbības padomes lomu reģionālās līdzdalības stiprināšanā un kā nozīmīgam ES sarunu dalībniekam visos jautājumos par reģionālo sadarbību Dienvidaustrumeiropā;
7. aicina dalībvalstu parlamentus laikus apstiprināt tos stabilizācijas un asociācijas nolīgumus, kuri pašlaik tiek ratificēti;
8. uzsver, ka visām iesaistītajām pusēm nopietni jācenšas atrast visiem pieņemamus risinājumus nenokārtotiem divpusējiem strīdiem starp dalībvalstīm un Rietumbalkānu valstīm, kā arī pašu Rietumbalkānu valstu starpā; šajā sakarībā uzsver, ka miera saglabāšanai un stabilitātes un drošības palielināšanai ir ļoti nozīmīgas labas kaimiņattiecības un attiecīgā kultūras un vēstures mantojuma pieņemšana; uzskata, ka pievienošanās sarunu uzsākšanu ar Rietumbalkānu valstīm un atsevišķo sarunu nodaļu atvēršanu un slēgšanu nedrīkst kavēt vai bloķēt saistībā ar divpusējiem strīdiem un ka tādēļ valstīm ir jāvienojas par divpusējo jautājumu atrisināšanas procedūram pirms pievienošanās sarunu sākšanas;
9. šajā sakarībā piemin dažu Rietumbalkānu valstu lēmumu iesniegt sūdzības vai prasīt Starptautiskās Tiesas konsultatīvus atzinumus par divpusējiem strīdiem; uzskata, ka ES jācenšas atbalstīt un veicināt neatrisināto problēmu visaptverošu un ilgtspējīgu risinājumu;

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

10. uzskata, ka ir jāturpina veicināt dialogu starp kultūrām un etniskām grupām, lai pārvarētu pagātnes atstāto mantojumu un saspīlējumu Balkānu reģiona valstu attiecībās; uzskata, ka pilsoniskās sabiedrības organizāciju (PSO) un tieša iedzīvotāju saziņa (gan Rietumbalkānu valstu vidū, gan starp šīm valstīm un ES) ir līdzeklis, lai veicinātu izlīgumu, savstarpējo sapratni un sekmētu miermīlīgu līdzās pastāvēšanu; tādēļ aicina Komisiju pievērst lielāku uzmanību un sniegt lielāku finansējumu iniciatīvām, kas veicina izlīgumu, toleranci un dialogu starp dažādām etniskajām grupām, kā arī atbalstīt etnisko nolīgumu īstenošanu;

11. sniedz pilnīgu atbalstu reģionā izvietotajām EDAP misijām un ES īpašajiem pārstāvjiem (ESĪP), kam joprojām ir būtiska nozīme stabilitātes saglabāšanā un virzības nodrošināšanā, veidojot darboties spējīgas valstis, kas var izpildīt Kopenhāģenas kritērijus; uzsver, ka nevienu EDAP misiju un ESĪP biroju nedrīkst likvidēt, kamēr nav nepārprotami izpildīti to uzdevumi;

12. pilnībā atbalsta centienus līdz 2010. gadam izveidot Rietumbalkānu investīciju satvaru Komisijas, starptautisko finanšu iestāžu un individuālu valsts ziedotāju dotāciju un aizdevumu saskaņošanai; atzinīgi vērtē Infrastruktūras projektu palīdzības programmu (IPF) un norāda, ka IPF projekti transporta, vides, enerģētikas un sociālā sektora jomā ir jāattīsta un jāīsteno ar skaidru reģionālu perspektīvu; uzsver lielākas saskaņošanas vajadzību, lai garantētu palīdzības papildināmību, vienotību un efektivitāti Rietumbalkānos; uzskata, ka šie saskaņotie aizdevumu/dotāciju palīdzības pasākumi sevišķi jāvērs uz tām potenciālajām kandidātvalstīm, kam nav pieejami līdzekļi no visiem pieciem Pirmspievienošanās palīdzības instrumenta ⁽¹⁾ (IPA) komponentiem; uzsver reģionālās sadarbības nozīmi paraugprakses jomā saistībā ar piekļuvi pirmspievienošanās fondiem;

13. atgādina, ka Krievijas un Ukrainas strīds par gāzes piegādēm 2009. gada janvārī izraisīja nopietnus enerģijas apgādes traucējumus Rietumbalkānu valstīs; aicina ar ES finansējuma palīdzību dažādot tranzīta ceļus un izveidot labākus enerģijas tīklu starpsavienojumus reģionā;

14. atgādina, ka transporta infrastruktūra ir svarīga ekonomiskajai attīstībai un sociālajai kohēzijai; tādēļ aicina Komisiju atbalstīt piemērotas vairākveidu pārvadājuma sistēmas izveidi starp Eiropas Savienību un valstīm Rietumbalkānu teritorijā un šīs teritorijas iekšienē veicināt brīvu un ātru preču un personu apriti, jo īpaši attīstot Viseiropas transporta VII koridoru;

15. atzinīgi vērtē saskaņā ar IPA izveidoto Pilsoniskās sabiedrības palīdzības programmu un PSO pieejamā finansējuma trīskāršošanu; mudina Komisiju stiprināt vietējo līdzdalību pilsoniskās sabiedrības attīstībā un radīt iespējas regulārai mijiedarbībai un apspriedēm ar vietējām PSO, lai ņemtu vērā to uzskatus un vajadzības IPA palīdzības plānošanas un programmēšanas posmos; mudina Komisiju veicināt PSO reģionālu diskusiju forumu radīšanu, kas būtu līdzeklis paraugprakses zināšanu izplatīšanai par piekļuvi pirmspievienošanās līdzekļiem;

16. turklāt mudina Komisiju veltīt vairāk uzmanības mazu, vidēju un ārupilsētu PSO veicināšanai šajā reģionā, jo īpaši atvēlot šādām organizācijām lielāko palīdzības daļu, atvieglojot ES finansējuma piešķiršanas procedūras, pārskatot noteikumus un palielinot projektu līdzfinansējumu mazām un vidējām PSO;

17. uzsver, ka Šengenas vīzu režīma liberalizācija Rietumbalkānu valstu pilsoņiem ir nozīmīgs līdzeklis reģiona iedzīvotāju iepazīstināšanai ar Eiropas Savienību; atzinīgi vērtē dialogu par vīzu režīma liberalizāciju un mudina Padomi un Komisiju vadīt procesu pēc iespējas pārredzamākā veidā un saskaņā ar skaidri noteiktiem kritērijiem, lai atvieglotu ārējo uzraudzību un palielinātu procesa pārskatatbildību;

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1085/2006 (2006. gada 17. jūlijs), ar ko izveido Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu (IPA) (OV L 210, 31.7.2006., 82. lpp.).

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

18. norāda, ka apgrūtinotā vīzu procedūra, kuru sarežģī darbinieku nepietiekamība šā reģiona konsulātos un vēstniecībās, var radīt reģiona cilvēku vidū nelabvēlīgu attieksmi pret ES — laikā, kad Eiropas Savienības popularitāte tiek netieši uzskatīta par lielāko stimulu reformu veikšanai;

19. mudina Rietumbalkānu valstis paātrināt pūles atsevišķajos ceļvežos izklāstīto prasību izpildīšanai, lai iespējami ātrāk panāktu vīzu režīma atcelšanu šīm valstīm; uzskata, ka šo nosacījumu izpildei ir izšķirīga nozīme, lai paātrinātu pievienošanās procesu Eiropas Savienībai; šajā sakarībā uzskata, ka IPA ir jāatbalsta saņēmējvalstu pūles, lai izpildītu vīzu režīma liberalizācijas ceļvedī noteiktās prasības;

20. pilnībā atbalsta finansējuma un to stipendiju skaita palielināšanu studijām un pētījumiem ES, kuras pieejamas Rietumbalkānu valstu studentiem un pētniekiem Erasmus Mundus programmā, lai iepazīstinātu Rietumbalkānu valstu iedzīvotājus un iestādes ar ES darba kārtību un palielinātu izglītības prasmes; mudina saņēmējvalstis veikt visus nepieciešamos pasākumus, tostarp reklāmas un informācijas kampaņas, lai ļautu saviem pilsoņiem pilnībā izmantot šīs iespējas; aicina attiecīgās valstis pastiprināt administratīvos sagatavošanās pasākumus, lai izpildītu pievienošanās kritērijus "Mūžizglītības" programmai;

21. uzsver izglītības un apmācības būtisko nozīmi mūsdienu ekonomikā, kas balstās uz zināšanām; šajā sakarībā uzsver, ka jāstiprina un jāsekmē uzņēmējdarbības un novatoriskās prasmes visos izglītības apguves posmos;

22. pilnībā atbalsta Rietumbalkānu valstu iesaistīšanos Kopienas programmās un aģentūrās; īpaši norāda uz šo valstu dalību Enerģētikas kopienas līgumā un paredzēto līdzdalību Transporta kopienas līgumā kā uz paraugiem kandidātvalstu un potenciālo kandidātvalstu pilnvērtīgai integrācijai Kopienas struktūrās un tiesību aktu saskaņošanai ar Kopienas tiesību kopumu agrīnā iestāšanās procesa posmā;

23. uzsver, ka vides aizsardzība ir svarīga Rietumbalkānu reģiona ilgtspējīgas attīstības sastāvdaļa; tādēļ aicina Rietumbalkānu valdības īstenot Dienvidaustrumeiropas Enerģētikas kopienas principus un mērķus, lai veicinātu tādu pārdomātu vides politiku un stratēģijas, jo īpaši atjaunojamās enerģijas jomā, kas atbilst ES vides tiesību aktiem un ES politikai attiecībā uz klimata pārmaiņām;

24. atbalsta parlamentu dialogu reģionālā līmenī un uzsver nozīmi, kāda ir Rietumbalkānu valstu parlamentu pilnvērtīgai iesaistīšanai Eiropas integrācijas procesā; uzskata, ka Eiropas Parlamentam un dalībvalstu parlamentiem ir būtiska loma, iesaistoties dialogā un sadarbībā ar Rietumbalkānu valstu parlamentiem; uzskata, ka Eiropas Parlamenta parlamentāro sanāksmju saturs būtu jāuzlabo, lai nodrošinātu funkcionālu un efektīvu sistēmu debašu un semināru organizēšanai, kas būtu specializētākas un vairāk orientētas uz praksi;

25. uzsver, ka darbs pie visu tirdzniecības tarifu un ārpustarifu šķēršļu samazināšanas reģionā un Rietumbalkānu valstu un ES starpā ir svarīga prioritāte, lai veicinātu ekonomisko attīstību, reģionālo integrāciju un tiešu iedzīvotāju saziņu; izceļ Centrāleiropas Brīvās tirdzniecības līguma (CEFTA) galveno nozīmi tirdzniecības liberalizācijā šajā reģionā un atzinīgi vērtē Komisijas finansiālo atbalstu CEFTA sekretariātam;

26. izsaka solidaritāti Rietumbalkānu valstīm globālajā ekonomikas krīzē un no jauna apstiprina atbalstu reģiona ekonomikas un sociālās jomas stiprināšanai; tādēļ atzinīgi vērtē Komisijas neseno priekšlikumu attiecināt Eiropas Ekonomikas atveseļošanās plānu arī uz Rietumbalkāniem un mudina to turpināt uzraudzību un vajadzības gadījumā pieņemt attiecīgus pasākumus, lai garantētu netraucētu stabilizācijas un asociācijas procesa norisi;

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

27. mudina CEFTA puses turpināt darbu pie visu ārpustarifu šķēršļu un visu tarifu un lauksaimniecības produktu tirdzniecības kvotu samazināšanas; aicina Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu grupas biedrus turpināt darbu pie neatrisinātajiem jautājumiem, kas patlaban kavē Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu diagonālās uzkrāšanas shēmas paplašināšanu, lai ietvertu Rietumbalkānu valstis;

28. aicina Padomi un Komisiju īstenot visus atbilstīgos pasākumus, lai veicinātu lielāku Rietumbalkānu valstu integrāciju pasaules tirdzniecības un saimnieciskajā sistēmā, jo īpaši pievienojoties PTO; uzsver, ka tirdzniecības liberalizācijai jānotiek ciešā saistībā ar nabadzības un bezdarba līmeņa samazināšanu, veicinot ekonomiskās un sociālās tiesības un ievērojot vides aizsardzības prasības; aicina Komisiju laikus un noteiktajā kārtībā iesniegt Parlamenta apstiprināšanai visus jaunus priekšlikumus par ārkārtas budžeta atbalsta sniegšanu Rietumbalkānu valstīm;

29. prasa, lai reģiona valstis piešķirtu īpašu prioritāti cīņai pret korupciju, jo tā nopietni apdraud sabiedrības progresu; aicina šīs valstis veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai apkarotu organizēto noziedzību un cilvēku un narkotiku tirdzniecību;

30. mudina ES pastāvīgi atbalstīt reģionālās sadarbības iniciatīvas tieslietās un iekšlietās un tiesību aktu un tiesu iestāžu harmonizācijas centienus, piemēram, dienvidaustumeiropas Policijas sadarbības konvenciju, Dienvidaustumeiropas Tiesībaizsardzības centru (SELEC) un Dienvidaustumeiropas Prokuroru konsultāciju grupu (SEEPAG); ņem vērā patlaban sniegto un plānoto finansiālo palīdzību Dienvidaustumeiropas Prokuroru tīklam (PROSECO) un Starptautisko Tiesībaizsardzības koordinācijas vienību (ILECU) izveidi un mudina Komisiju saskaņot šos projektus ar iepriekšminētajām iniciatīvām;

31. mudina Komisiju noteikt prioritāros projektus un izskaidrot prasības, ko tā izvirza dažādām valsts un reģionālajām iestādēm attiecībā uz valstu un iestāžu sadarbību tieslietās un iekšlietās; uzsver nozīmi, kāda ir iniciatīvu attīstīšanai e-tiesiskuma jomā kā daļai no ES atbalsta e-pārvaldes iniciatīvām, lai uzlabotu sadarbību un pārredzamību tiesas procesos un iekšējās administratīvajās sistēmās;

32. pauž kritiku par visās bijušās Dienvidslāvijas valstīs spēkā esošajiem konstitucionālajiem un/vai juridiskajiem noteikumiem, kas liedz izdot savus valstspiederīgos, kam izvirzīta apsūdzība citās reģiona valstīs, un par juridiskajiem šķēršļiem, kas kavē nopietnu kriminālprocesa pārcelšanu starp tiesām dažādās reģiona valstīs; aicina Padomi un Komisiju mudināt reģiona valstis veikt pasākumus visu šo aizliegumu un juridisko šķēršļu saskaņotai atcelšanai;

33. norāda, ka juridiskie noteikumi, kas ierobežo izdošanu, var veicināt nesodāmību par nopietniem noziegumiem, tostarp noziegumiem pret cilvēci, kara likumu un paražu pārkāpumiem, starptautisko organizēto noziedzību, nelikumīgu tirdzniecību un terorismu un ka šie noteikumi ir viens no galvenajiem iemesliem plaši kritizētajai, bet arvien pastāvošajai praksei noturēt tiesas procesus bez atbildētāja klātbūtnes; atbalsta valsts prokuroru centienus pārvarēt iepriekš minētos juridiskos kavēkļus ar pragmatisku sadarbības pasākumu palīdzību; atzinīgi vērtē Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) darbu lielākas sadarbības veicināšanā un iedrošina reģiona valstis vēl vairāk sekmēt savstarpēju juridisku palīdzību un izdošanu, vienlaikus pilnībā ievērojot cilvēktiesību standartus un starptautisko tiesību normas;

34. uzsver, ka pilnvērtīga sadarbība ar Starptautisko Kara noziegumu tribunālu bijušajai Dienvidslāvijai (ICTY) attiecībā uz atlikušo apsūdzēto bēgļu arestu un izdošanu, pierādījumu nodošanu un pilnīgu sadarbību pirms tiesas procesa un tā laikā ir pievienošanās procesa būtisks priekšnosacījums; mudina Komisiju kopīgi ar ICTY, EDSO un reģiona valstu valdībām atbalstīt iniciatīvas, kuru mērķis ir palielināt to valstu tiesu spēju un efektivitāti, kuras ir iesaistītas atbildības noteikšanā par kara noziegumiem un citiem mazākiem noziegumiem, un nodrošināt, ka tiesu process notiek neatkarīgi un objektīvi, kā arī saskaņā ar starptautisko tiesību standartiem un normām;

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

35. piemin izglītības programmu un struktūru svarīgo nozīmi, veicinot integrāciju un mazinot saspīlējumu starp etniskajām grupām, tādēļ aicina Rietumbalkānu valstu valdības uzlabot izglītības kvalitāti, iekļaujot attiecīgajās izglītības programmās kā Eiropas pamatvērtības pilsoniskās, cilvēka un demokrātiskās tiesības, un izbeigt segregāciju skolās; norāda, ka vēstures mācīšanas pamatā Rietumbalkānu skolās un universitātēs ir jābūt dokumentētiem pētījumiem un tai ir jāatspoguļo vairāku šā reģiona nacionālo un etnisko grupu atšķirīgas perspektīvas, lai etnisko grupu izlīguma veicināšanā un attiecību uzlabošanā sasniegtu noturīgus rezultātus; pilnībā atbalsta iniciatīvas, piemēram, Centra par demokrātiju un samierināšanu Dienvidaustrumeiropā Kopīgās vēstures projektu, kuru mērķis ir izstrādāt un izplatīt kopīgus vēstures mācību materiālus ar vairākiem skatījumiem uz Balkānu pagātņi, un aicina reģiona kompetentās ministrijas, izglītības iestādes un mācību iestādes apstiprināt kopīgo vēstures materiālu izmantošanu; aicina Komisiju finansiāli un politiski atbalstīt šādas iniciatīvas;

36. uzsver efektīvas sistēmas lielo nozīmi, lai aizsargātu un nodrošinātu etnisko un nacionālo minoritāšu tiesības etniski daudzveidīgā reģionā, kas pagātnē ir pieredzējis visaptverošu un sistemātisku vardarbību etnisku iemeslu dēļ; aicina reģiona valstu valdības pastiprināt centienus, lai nodrošinātu visu minoritāšu un cilvēktiesību jomas likumu pareizu ievērošanu praksē un atbilstīgu pasākumu veikšanu likumpārkāpumu gadījumā; mudina veikt turpmākus pasākumus, lai nodrošinātu, ka pienācīgi finansē un īsteno iniciatīvas, kuru mērķis ir uzlabot minoritāšu integrāciju un nelabvēlīgos apstākļos dzīvojošu minoritāšu grupu, jo īpaši romu, situāciju;

37. uzsver nepieciešamību sagatavot un īstenot programmas dzimumu līdztiesības veicināšanai un sieviešu lomas stiprināšanai sabiedrībā, kas būtu garantija demokrātiskajam garam un uzticībai Eiropas vērtībām;

38. norāda, ka ir reģiona valstu valdībām ir jārīkojas aktīvāk, lai garantētu bēgļu un valsts iekšienē pārvietotu personu ilgtspējīgu atgriešanos, tostarp īpašumu atgriešanu un uz laiku aizņemto māju atdošanu saskaņā ar 2005. gada 31. janvāra reģiona ministru konferencē pieņemto Sarajevas deklarāciju; mudina Padomi un Komisiju uzstāt, lai reģiona valdības attīstītu un īstenotu mājokļu un sociālo pakalpojumu nodrošināšanas programmas personām, kas atgriezušās, un pastiprinātu centienus cīņā pret minoritāšu diskrimināciju pēc atgriešanās; uzskata, ka šie pasākumi jau ir jāievieš laikā, kad attiecīgās valstis sasniedz kandidātvalsts statusu, un tie ir mērķtiecīgi jāīsteno un jāpabeidz pievienošanās procesa laikā;

39. pauž bažas, ka visās Balkānu valstīs plašsaziņas līdzekļi saskaras ar politisku ietekmi un uzņēmējdarbības, politisko un plašsaziņas līdzekļu interešu sajaukšanos, kā arī pauž bažas par draudu un iebiedēšanas atmosfēru, ko izjūt žurnālisti, kas veic pētījumus; aicina Rietumbalkānu valstīs pilnībā ievērot tiesības, kas piešķirtas žurnālistiem un neatkarīgajiem plašsaziņas līdzekļiem kā demokrātiskas Eiropas valsts likumīgai varai;

40. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Albānijas, Bosnijas un Hercegovinas, Horvātijas, Kosovas, Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas, Melnkalnes un Serbijas valdībām un parlamentiem, EDSO priekšsēdētājam, EDSO Parlamentārās asamblejas priekšsēdētājam, Eiropas Padomes Ministru komitejas priekšsēdētājam, Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas priekšsēdētājam, Reģionālās sadarbības padomes sekretariātam, Starptautiskajam Kara noziegumu tribunālam bijušajai Dienvidslāvijai un Centrāleiropas Brīvās tirdzniecības līguma sekretariātam.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Situācija Bosnijā un Hercegovinā

P6_TA(2009)0332

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija par situāciju Bosnijā un Hercegovinā

(2010/C 184 E/22)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2003. gada 16. jūnija Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes secinājumus par situāciju Rietumbalkānos un tiem pievienoto pielikumu "Saloniku programma Rietumbalkānu valstīm: ceļā uz Eiropas integrāciju", ko apstiprināja prezidentūra Saloniku Eiropadomes sanāksmē 2003. gada 19. un 20. jūnijā,
 - ņemot vērā 2008. gada 16. jūnijā parakstīto Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu, kas noslēgts starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Bosniju un Hercegovinu, no otras puses,
 - ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 23. oktobra rezolūciju par Stabilizācijas un asociācijas nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Bosniju un Hercegovinu, no otras puses ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Viņa Ekselences *Valentin Inzko* iecelšanu par ES īpašo pārstāvi Bosnijā un Hercegovinā 2009. gada 11. martā ⁽²⁾,
 - ņemot vērā *HDZ BiH*, *SNSD* un *SDA* partiju līderu 2008. gada 8. novembra kopējo paziņojumu par konstitucionālo reformu, valsts īpašumu, tautas skaitīšanu un Brčko apgabalu un ņemot vērā šo partiju sanāksmes,
 - ņemot vērā Reglamenta 103. panta 2. punktu,
- A. tā kā Bosnijas un Hercegovinas politiskā klimata pastāvīgā pasliktināšanās rada Parlamentam lielas bažas;
- B. tā kā Bosnijas un Hercegovinas valsts, kā ietverts Deitonas miera līgumā (*DPA*), ir redzams pierādījums vēlmei sasniegt ilgstošu mieru starp dažādām kopienām pēc 1990. gadu brutālā konflikta;
- C. tā kā samierināšanās process ir nesaraujami saistīts ar šīs valsts Eiropas integrācijas progresu, jo tā būtībā balstās uz tām pašām vērtībām, kādas ir Eiropas Savienībai;
- D. tā kā iepriekšminētā EK un Bosnijas un Hercegovinas Stabilizācijas un asociācijas nolīguma parakstīšana ir bijis skaidrs vēstījums, ka solījums uzņemt Bosniju un Hercegovinu Eiropas Savienībā ir reāls un šai valstij sasniedzams ar nosacījumu, ka tā izpilda Kopenhāģenas kritērijus un īsteno nepieciešamās reformas, kas ietvertas Eiropas partnerības prioritāšu sarakstā;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0522.⁽²⁾ Padomes Vienotā rīcība 2009/181/KĀDP (2009. gada 11. marts), ar kuru ieceļ Eiropas Savienības īpašo pārstāvi Bosnijā un Hercegovinā (OV L 67, 12.3.2009., 88. lpp.).

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- E. tā kā Bosnijas un Hercegovinas teritoriālās integritātes apšaubīšana ne tikai būtu *DPA* pārkāpums, saskaņā ar ko nevienai pusei nav tiesību atdalīties no Bosnijas un Hercegovinas, bet tas arī būtu pretrunā etnisko kopienu tolerances un mierīgas sadzīvošanas principiem, uz kuriem balstās visu Rietumbalkānu valstu stabilitāte;
- F. tā kā minētā iemesla dēļ starptautiskā kopiena un Eiropas Savienība nekādā gadījumā nepieņems Bosnijas un Hercegovinas sadalīšanos, nedz arī samierināsies ar to,
1. uzskata, ka integrācija Eiropā ir visu Rietumbalkānu iedzīvotāju interesēs; tāpēc pauž nožēlu, ka Bosnijas un Hercegovinas politiķi nespēj vienoties par kopēju savas valsts politisko redzējumu, tuvredzīga nacionālisma dēļ atstājot novārtā mērķi pievienoties Eiropas Savienībai - mērķi, kas nestu mieru, stabilitāti un labklājību Bosnijas un Hercegovinas iedzīvotājiem;
 2. atgādina Bosnijas un Hercegovinas politiskajiem līderiem, ka pievienošanās ES nozīmē pieņemt vērtības un noteikumus, uz kuriem balstās ES, proti, cilvēktiesību, tostarp minoritāšu tiesību, ievērošanu, solidaritāti, tostarp solidaritāti starp tautām un kopienām, toleranci, tostarp dažādu tradīciju un kultūru toleranci, tiesiskumu, tostarp tiesu iestāžu neatkarības ievērošanu, un demokrātiju, tostarp vairākuma principa un izteiksmes brīvības pieņemšanu; mudina politiskos līderus atturēties no naida politikas, nacionālistiskas darba kārtības un šķelšanās, kā arī nosoda vienpusēju atteikšanos no reformām;
 3. atgādina arī, ka iespēja pievienoties ES ir piedāvāta Bosnijai un Hercegovinai kā vienai valstij, nevis to veidojošajām daļām, un ka tāpēc šķelšanās draudi vai citi mēģinājumi apdraudēt valsts suverenitāti ir pilnīgi nepieņemami;
 4. šajā sakarībā mudina visas kompetentās iestādes un politiskos līderus pievērst vēl lielāku uzmanību izlīgšanas, savstarpējās sapratnes un miera veicināšanas pasākumiem, lai atbalstītu valsts stabilitāti un mieru starp etniskajām grupām;
 5. atkārtoti uzsver - ja Bosnija un Hercegovina patiešām vēlas pievienoties ES, tai ir jāatbilst šādām prasībām:
 - a) valsts iestādēm ir jāspēj pieņemt un efektīvi īstenot reformas, kas nepieciešamas, lai pievienotos ES,
 - b) tāpēc valstij ir jāveido valsts iestādes, kas balstās uz tiesiskumu un spēj efektīvi pieņemt lēmumus; šīm iestādēm jābūt funkcionējošām, uzticamām, neatkarīgām no politiskas ietekmes, un to rīcībā jābūt pietiekami daudz līdzekļiem;
 6. uzskata, ka iepriekš minētās prasības var izpildīt, tikai īstenojot Bosnijas un Hercegovinas konstitucionālu reformu, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:
 - a) valstij jābūt pietiekami lielai likumdošanas, budžeta lemšanas varai, izpildvarai un tiesu varai, lai tā varētu funkcionēt kā ES dalībvalsts, izveidot un saglabāt funkcionālu vienotu tirgu, veicināt ekonomisko un sociālo kohēziju, kā arī pārstāvēt un aizstāvēt valsts intereses ārvalstīs;
 - b) valsts pārvaldes administratīvo līmeņu daudzumam jābūt samērīgam ar valsts finanšu resursiem, un tajā jābūt efektīgi, saskaņoti un efektīvi sadalītiem pienākumiem;

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- c) svarīgu valsts interešu aizsardzībai Bosnijā un Hercegovinā ir jābūt saderīgai ar valsts rīcības spēju;
- d) visām minoritāšu kopienām ir jābūt tādām pašām tiesībām kā pamattautai, un tas ietver uz etnisko izcelsmi pamatotu ierobežojumu atcelšanu attiecībā uz tiesībām tikt ievēlētam, ievērojot Eiropas Cilvēktiesību Konvencijas noteikumus un Eiropas Komisijas par demokrātiju caur likuma spēku (Venēcijas Komisijas) attiecīgos atzinumus;
7. tāpēc uzsver nepieciešamību rast skaidru risinājumu valsts īpašuma jautājumam, kurš atbilstu centrālās valsts konstitucionālajām prerogatīvām;
8. atgādina Bosnijas un Hercegovinas politiķiem, ka viņu pienākums ir panākt vienošanos par minēto jautājumu un ka gadījumā, ja viņiem šādu vienošanos neizdosies panākt, viņi nolems savu valsti un iedzīvotājus stagnācijai un izolētībai laikā, kad finanšu un ekonomikas krīze ietekmē Bosniju un Hercegovinu ļoti slikti un ļoti daudz cilvēku zaudē darbu;
9. norāda, ka par konstitucionālo valsts reformu un valsts izredzēm pievienoties ES vajadzētu rīkot plaša mēroga padziļinātas diskusijas, iekļaujot visas Bosnijas un Hercegovinas sabiedrības grupas, un galveno politisko partiju un etnisko kopienu vadītājiem nevajadzētu šīs diskusijas monopolizēt;
10. mudina Bosnijas un Hercegovinas Ministru Padomi un Parlamentāro asambleju īstenot lielākus un efektīvākus pūliņus, lai pieņemtu tiesību aktus, kas nepieciešami, lai izpildītu Eiropas integrācijas prasības, un aicina dažādās struktūras un iestādes Bosnijā un Hercegovinā uzlabot koordināciju saistībā ar ES jautājumiem;
11. aicina beidzot iecelt jauno ES Integrācijas biroja vadītāju un atgādina Bosnijas un Hercegovinas iestādēm, ka šā amata kandidāta izvēle nav jābalsta uz kandidāta partiju, bet gan tikai uz attiecīgo profesionālo pieredzi, pārbaudītām prasmēm un padziļinātām zināšanām par Eiropas jautājumiem;
12. aicina Bosnijas un Hercegovinas iestādes ātri izpildīt prasības, kas noteiktas vīzu režīma atcelšanas rīcības plānā, lai nodrošinātu pašreizējo vīzu prasību atcelšanu līdz 2009. gada beigām;
13. pauž bažas par politisko iejaukšanos BiH plašsaziņas līdzekļos un uzņēmējdarbības, politisko un plašsaziņas līdzekļu interešu sajaukšanos; šajā sakarībā aicina iestādes pilnībā ievērot žurnālistu tiesības un plašsaziņas līdzekļu neatkarību;
14. tajā pašā laikā atkārtoti uzsver, ka starptautiskā kopiena un tās augstais pārstāvis *Valentin Inzko* saskaņā ar savām pilnvarām rīkosies izlēmīgi pret jebkuru mēģinājumu apdraudēt DPA pamatus, it īpaši dažādu etnisku kopienu mierīgu sadzīvošanu vienā valstī;
15. tāpēc uzskata, ka augstā pārstāvja birojam ir jāpalīdz Bosnijas un Hercegovinas iestādēm sasniegt un pienācīgi īstenot visus piecus mērķus un divus nosacījumus, ko noteikusi Miera ieviešanas padome (PIC), un ka, līdz brīdim, kad tas būs izdarīts, augstā pārstāvja birojam ir jāturpina darbs un jānodrošina DPA pienācīga īstenošana;
16. uzsver, ka šo PIC noteikto piecu mērķu un divu nosacījumu sasniegšana ir arī nepieciešama, lai izpildītu darba kārtību saistībā ar pievienošanos ES;

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

17. pauž nožēlu par to, ka Padome maz uzmanības veltījusi Bosnijas un Hercegovinas politiskā klimata pasliktinājumam un ka dalībvalstis līdz šim nav paudušas apņemšanos risināt šīs valsts situāciju nopietni un koordinētā veidā;

18. aicina Padomi atbalstīt prasības pret Bosniju un Hercegovinu, kuras uzskaitītas šajā rezolūcijā, un apņemties veicināt to īstenošanu; tāpēc uzskata, ka Padomei ir jāpiešķir jaunajam ES īpašajam pārstāvim:

a) stingras un skaidri noteiktas pilnvaras un nepieciešamie cilvēkresursi, lai veicinātu šajā rezolūcijā minēto reformu pieņemšanu un veicinātu dialogu ar pilsonisko sabiedrību par šādiem jautājumiem, tostarp ar mērķtiecīgu sabiedrisku kampaņu palīdzību un ar tādu pasākumu palīdzību, kas veicina kultūru un reliģiju dialogu;

b) līdzekļus, lai apkopotu visus ES instrumentus, ar kuru palīdzību var veicināt reālu progresu šajā valstī, tostarp pilnvaras piemērot sankcijas (piemēram, ES finanšu atbalsta sniegšanas apturēšanu);

c) pilnīgu un ilgstošu politisko atbalstu un pilnvaras nodrošināt Bosnijā un Hercegovinā funkcionējošo ES dalībnieku un instrumentu vispārēju koordināciju, garantējot visu ES darbību konsekveni un saskanību, kā arī koordināciju ar attiecīgajiem starptautiskiem dalībniekiem, kas nav ES dalībvalstis un kas darbojas Bosnijā un Hercegovinā;

d) tiesības informēt Politikas un drošības komiteju katru mēnesi par notikumu attīstību Bosnijā un Hercegovinā un izdarīt atbilstošus ieteikumus par mērķtiecīgām sankcijām;

19. aicina ES augsto pārstāvi Kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā *Javier Solana* un komisāru paplašināšanās jautājumos *Olli Rehn* aktīvāk un redzamāk iesaistīties Bosnijā un Hercegovinā, regulāri apmeklējot to un efektīvāk veicinot dialogu ar pilsonisko sabiedrību;

20. pauž atzinību Bosnijas un Hercegovinas pilsoniskajai sabiedrībai par to, ka tā parādījusi lielāku labo gribu nekā tās politiskie līderi, un par to, ka tā labvēlīgi ietekmējusi pārmaiņas un izlīgšanu šajā valstī;

21. turklāt uzskata, ka starptautiskajiem militārajiem spēkiem Bosnijā un Hercegovinā ir jāpaliek ievērojamā apjomā un tiem jābūt ātri izmantojamiem, lai parādītu starptautiskās kopienas apņemšanos sargāt Bosnijas Hercegovinas drošību un integritāti;

22. atkārtoti pieprasa nekavējoties apcietināt atlikušos apsūdzētos, kurus meklē Starptautiskais bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunāls, un prasa Bosnijas un Hercegovinas iestādēm rīkoties izlēmīgi, lai izskaustu noziedzības tīklus, kas šiem apsūdzētajiem palīdz;

23. visbeidzot aicina stiprināt dialogu starp ES un ASV un citiem nozīmīgiem starptautiskiem dalībniekiem, lai panāktu plašu atbalstu saskanīgai pieejai Bosnijai un Hercegovinai un novērstu turpmāku politiskās situācijas pasliktināšanos šajā valstī un reģiona destabilizāciju; uzsver nepieciešamību uzlabot reģionālo sadarbību, lai veicinātu Bosnijas un Hercegovinas progresu;

24. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un Bosnijas un Hercegovinas valdībai un parlamentam un tās iestādēm.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencija par personu ar invaliditāti tiesībām un tās fakultatīvais protokols

P6_TA(2009)0334

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija par Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām un tās fakultatīvā protokola noslēgšanu Eiropas Kopienas vārdā

(2010/C 184 E/23)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (COM(2008)0530),
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām (turpmāk – “Konvencija”), ko Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālā asambleja pieņēma 2006. gada 13. decembrī,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām fakultatīvo protokolu (turpmāk – “fakultatīvais protokols”), ko Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālā asambleja pieņēma 2006. gada 13. decembrī,
- ņemot vērā 2003. gada 3. septembra rezolūciju par Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam “Tiecoties pēc juridiski saistoša ANO instrumenta personu ar invaliditāti tiesību un cieņas veicināšanai un aizsardzībai” ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2003. gada 30. oktobra paziņojumu “Vienādas iespējas personām ar invaliditāti: Eiropas Rīcības plāns” (COM(2003)0650), kā arī ar to saistīto Parlamenta 2004. gada 20. aprīļa rezolūciju ⁽²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2006. gada 19. janvāra rezolūciju par invaliditāti un attīstību ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2005. gada 28. novembra paziņojumu “Invalidu stāvoklis paplašinātajā Eiropas Savienībā: Eiropas Rīcības plāns 2006.–2007. gadam” (COM(2005)0604), kā arī ar to saistīto Parlamenta 2006. gada 30. novembra rezolūciju ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 26. aprīļa rezolūciju par sieviešu invalidu tiesībām Eiropas Savienībā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 23. maija rezolūciju par pienācīgas kvalitātes darba visiem veicināšanu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 26. novembra paziņojumu “Invalidu stāvoklis paplašinātajā Eiropas Savienībā: Eiropas Rīcības plāns 2008.–2009. gadam” (COM(2007)0738),
- ņemot vērā 2008. gada 17. jūnija nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par nabadzības un sociālās atstumtības izskausanas gadu (2010.) ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ OV C 76E, 25.3.2004., 231. lpp.⁽²⁾ OV C 104E, 30. 4. 2004., 148. lpp.⁽³⁾ OV C 287 E, 24.11.2006., 336. lpp.⁽⁴⁾ OV C 316 E, 22.12.2006., 370. lpp.⁽⁵⁾ OV C 74E 20.3.2008., 742. lpp.⁽⁶⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 321. lpp.⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0286.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- ņemot vērā Eiropas Savienības Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju 2008. gada 17. marta Rezolūciju par invalīdu stāvokli Eiropas Savienībā ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 20. maija rezolūciju par ES sasniegto progresu vienādu iespēju un nediskriminācijas nodrošināšanā (Direktīvu 2000/43/EK un 2000/78/EK transponēšana) ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2009. gada 24. aprīļa nostāju par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Kopiena noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām ⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2009. gada 24. aprīļa nostāju par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Kopiena noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām fakultatīvo protokolu ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A6-0229/2009 un A6-0230/2009),
 - ņemot vērā Reglamenta 103. panta 2. punktu,
- A. tā kā visas dalībvalstis ir parakstījušas, taču līdz šim tikai septiņas dalībvalstis ir ratificējušas Konvenciju un tās fakultatīvo protokolu;
- B. tā kā Konvencija sekmē un aizsargā visu invalīdu cilvēktiesības, tostarp to, kuriem nepieciešams lielāks atbalsts;
- C. tā kā fakultatīvais protokols ir iespēja invalīdiem (invalīdu grupām), kuri uzskata, ka Konvencijas dalībvalstis pārkāpj tiesības, kas noteiktas Konvencijā, iesniegt paziņojumus komitejai;
1. atbalsta to, ka Kopiena noslēdz Konvenciju un fakultatīvo protokolu;
 2. aicina Komisiju un Padomi kā Kopienas pilnvarotos pārstāvjus iesniegt ratifikācijas instrumentu ANO līdz 2009. gada 3. decembrim;
 3. mudina visas dalībvalstis nekavējoties uzsākt Konvencijas ratificēšanu pilnībā, ieviest dzīvē tās saturu un izveidot nepieciešamo materiālo infrastruktūru;
 4. aicina dalībvalstis parakstīt un / vai ratificēt fakultatīvo protokolu, lai tiem invalīdiem, kuru tiesības ir pārkāptas, būtu visas iespējas šādas diskriminācijas apkarošanai, un lai nodrošinātu viņu aizsardzību pret visu veidu diskrimināciju;
 5. mudina Komisiju precizēt Kopienas kompetenču iespējamo paplašināšanu saistībā ar Konvenciju; iesaka uzsvērt to Kopienas tiesību aktu indikatīvo raksturu, kuri iekļauti deklarācijās, ⁽⁵⁾ uzsver nepieciešamību deklarācijās īpaši izcelt Kopienas kompetences invalīdu tiesību aizsardzībā un viņu iekļaušanā sadarbībā attīstības jomā un humānajā palīdzībā, veselības aprūpes un patērētāju jautājumu risināšanā;

⁽¹⁾ OV C 75, 26.3.2008., 1. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti P6_TA(2008)0212.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti P6_TA(2009)0312.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti P6_TA(2009)0313.

⁽⁵⁾ Eiropas Kopienas deklarācija par Konvencijas 44. panta 1. punkta piemērošanu (Padomes Lēmuma pielikums, I sēj.) un Eiropas Kopienas deklarācija par 12. panta 1. punkta piemērošanu un Eiropas Kopienas deklarācija par fakultatīvā protokola 12. panta 1. punkta piemērošanu (Padomes Lēmuma 2. pielikums, II sēj.).

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

6. aicina Komisiju izmantot EK līguma 3. pantu par pamatu, definējot Kopienas kompetenču apjomu attiecībā uz Konvenciju, un to, kuras minētas Eiropas Kopienas deklarācijā par Konvencijas 44. panta 1. punkta piemērošanu, kas minētas Padomes lēmuma priekšlikuma 2. pielikumā; uzsver, ka ir ļoti svarīgi, piemērojot deklarāciju, īpašu uzmanību pievērst sadarbībai attīstības jomā, veselības un patērētāju aizsardzības jautājumiem;

Konvencijas un fakultatīvā protokola īstenošana

7. atbalsta dalībvalstis, kuras uzsākušas pakāpenisku Konvencijas un fakultatīvā protokola īstenošanu, un aicina pārējās dalībvalstis rīkoties tāpat;

8. aicina Kopien un dalībvalstis iekļaut visus Konvencijas noteikumus likumos, nodrošināt pasākumus un finanšu līdzekļus, kas nepieciešami to piemērošanai noteiktajos termiņos, kā arī noteikt tās kvantitatīvos mērķus; mudina dalībvalstis apmainīties ar informāciju un paraugpraksi saistībā ar īstenošanu;

9. aicina dalībvalstis piemērot integrēto pieeju dzimumu līdztiesībai lēmumos par politiku un pasākumiem attiecībā uz vīriešiem un sievietēm invalīdiem, meitenēm un zēniem invalīdiem un šo lēmumu īstenošanā visās jomās, jo īpaši saistībā ar integrāciju darbavietā, izglītībā un nediskriminēšanu, kā arī ieviest tiesību aktus sieviešu invalīdu un meiteņu invalīdu tiesību aizsardzībai seksuālas izmantošanas, kā arī psiholoģiskas un fiziskas vardarbības gadījumos sabiedriskās vietās un mājās, kā arī atbalstīt sieviešu un meiteņu invalīdu izvešēlošanos pēc šādas vardarbības;

10. aicina dalībvalstis un Kopienas iestādes nodrošināt Eiropas Savienības pilsoņiem un invalīdu organizācijām brīvu piekļuvi informācijai par viņu tiesībām saskaņā ar Konvenciju un fakultatīvo protokolu un šīs informācijas izplatīšanu šādiem pilsoņiem un organizācijām tiem pieejamā veidā;

11. uzsver, ka ir nepieciešams Komisiju nodrošināt ar visiem nepieciešamajiem finanšu un cilvēkresursiem, lai tā varētu būt par galveno kontaktpunktu saistībā ar tiem jautājumiem, kas ietilpst Kopienas kompetencē attiecībā uz Konvencijas īstenošanu; aicina ieviest procedūru, kas ļautu adekvāti pārraudzīt Eiropas Savienības un valstu politiku, kas attiecas uz Konvencijas īstenošanu; prasa Komisijai sniegt regulārus pārskatus Parlamentam un Padomei par panākumiem īstenošanā;

12. aicina dalībvalstis saskaņā ar to pārvaldes sistēmu norīkot vienu vai vairākus kontaktpunktus to valdībās saistībā ar jautājumiem par Konvencijas īstenošanu un tās pārraudzību valstī un izskatīt jautājumu par koordinācijas mehānisma izveidi vai iecelšanu valdībā, lai atvieglotu darbu dažādās jomās un dažādos līmeņos, atbilstīgi Konvencijas 33. panta 1. punktam; prasa veltīt īpašu uzmanību atbilstoša neatkarīga pārraudzības mehānisma izveidei atbilstīgi Konvencijas 33. panta 2. punktam un principiem par valstu iestāžu statusu – Parīzes principiem – kā minēts ANO Ģenerālās asamblejas 1993. gada 20. decembra rezolūcijā 48/134;

13. mudina Kopien un dalībvalstis sekmēt labi saskaņotu sociālo dialogu ar ieinteresētajiem partneriem, kā arī aktīvi iesaistīt invalīdu organizācijas Konvencijas pārraudzībā un īstenošanā atbilstīgi Konvencijas 4. pantam un 33. panta 3. punktam;

*

* *

14. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Komisijas 25. gada pārskats par Kopienas tiesību piemērošanas pārraudzību (2007. gads)

P6_TA(2009)0335

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija par Komisijas 25. gada pārskatu par Kopienas tiesību piemērošanas pārraudzību (2007. gads) (2008/2337(INI))

(2010/C 184 E/24)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 25. ikgadējo Komisijas ziņojumu par Kopienas tiesību piemērošanas pārraudzību (2007. gada) (COM(2008)0777),
- ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentus (SEC(2008)2854 un SEC(2008)2855),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 5. septembra paziņojumu ar nosaukumu “Rezultātu Eiropa — Kopienas tiesību aktu piemērošana” (COM(2007)0502),
- ņemot vērā Komisijas 2002. gada 20. marta paziņojumu par attiecībām ar sūdzības iesniedzējiem par Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem (COM(2002)0141),
- ņemot vērā 2008. gada 21. februāra rezolūciju par Komisijas 23. gada pārskatu par Kopienas tiesību aktu piemērošanas pārraudzību (2005. gads) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu un 112. panta 2. punktu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu un Lūgumrakstu komitejas atzinumu (A6-0245/2009),

1. pauž nožēlu, ka atšķirībā no tā, kā tas bija agrāk, Komisija nekādi nav reaģējusi uz jautājumiem, kas izvirzīti Parlamenta iepriekšējās rezolūcijās, jo īpaši iepriekšminētajā 2008. gada 21. februāra rezolūcijā; konstatē, ka nav panākti būtiski uzlabojumi attiecībā uz trīs pamatjautājumiem, proti, pārredzamību, resursiem un procedūru ilgumu;

2. atgādina Komisijai par iepriekšējo gadu pieprasījumiem, proti

- steidzami izpētīt iespēju padarīt pilsoņiem pieejamus dažādus sūdzību iesniegšanas mehānismus, izstrādājot skaidru norāžu sistēmu, kas varētu būt vienots ES portāls, vai tiešsaistē izveidot vienas institūcijas apstiprinājumu, lai palīdzētu pilsoņiem;
- pieņemt paziņojumu, norādot, kā tā interpretē valsts atbildības principu par Kopienas tiesību pārkāpšanu, ieskaitot pārkāpumus, kas ir attiecināmi uz juridisko nozari, tādējādi ļaujot pilsoņiem dot lielāku ieguldījumu Kopienas tiesību piemērošanā,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0060.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

3. tādēļ prasa Komisijai:

- neatteikties no tās iepriekšminētajā 2002. gada 20. marta paziņojumā izteiktajām saistībām publicēt visus tās lēmumus saistībā ar pārkāpumiem⁽¹⁾, ņemot vērā to, ka tās lēmumu publicēšana, sākot no sūdzības reģistrēšanas, kam attiecīgi seko visi turpmākie lēmumi, ir būtiski svarīgs instruments, ar kura starpniecību ierobežot politisku iejaukšanos pārkāpumu procedūru pārvaldīšanā;
- sniegt Parlamentam, kā jau vairākkārt pieprasīts, precīzus un pilnīgus datus par resursiem, kas dažādos ģenerāldirektorātos paredzēti ar pārkāpumiem saistīto lietu izskatīšanai;
- apsvērt vienkāršotas un mazāk birokrātiskas procedūras ieviešanu oficiāla brīdinājuma nosūtīšanai dalībvalstij, kura nepilda savas saistības, lai palielinātu šāda pasākuma iedarbīgumu;

tomēr aicina Komisiju konsekventi piemērot EK līguma 228. pantu, lai nodrošinātu, ka Eiropas Kopienas Tiesas nolēmumi tiek pienācīgi izpildīti;

4. konstatē, ka Komisija, kā norādīts tās iepriekšminētajā 2007. gada 5. septembra paziņojumā⁽²⁾, iztīrājamajā gadā pārskatā aprakstījusi prioritāros pasākumus, ko tā paredzējusi īstenot noteiktās ar sūdzību un pārkāpumu procedūru saistītās jomās; atzinīgi vērtē paziņojumus, saskaņā ar kuriem arī turpmāk prioritāra nozīme tiks piešķirta “problēmām ar plašu ietekmi uz pamattiesībām un brīvu pārvietošanos”⁽³⁾; uzsver, cik svarīgi ir steidzami un pārliecinoši rīkoties šajā jomā, jo vardarbības akti, kas saistīti ar rasismu un ksenofobiju, dažās dalībvalstīs kļūst par pastāvīgu parādību; tāpat atzinīgi vērtē to, ka īpaša uzmanība tiek pievērsta “pārkāpumiem, kuru dēļ iedzīvotāji būtiskā apmērā vai atkārtoti tiek pakļauti tiešam kaitējumam vai tiek nopietni kaitēti viņu dzīves kvalitātei”⁽⁴⁾ aicina Komisiju paātrināt risinājuma panākšanu un vajadzības gadījumā to pienākumu neizpildes procedūru pabeigšanu, kuras attur dalībvalstis no ieguldījumiem infrastruktūrās, kuras varētu ietekmēt Eiropas Tautsaimniecības atlabšanas plāna īstenošanu; aicina Komisiju sniegt kompetentajām Parlamenta komitejām sīki izstrādātus plānus, kuros paredzēti laikposmi un izpildes termiņi īpašiem pasākumiem, kurus tā paredzējusi uzsākt šajās jomās;

5. konstatē, ka no 2007. gadā jaunajām uzsāktajām lietām 1 196 saistītas ar nepaziņošanu par valsts pasākumiem attiecībā uz Kopienas direktīvu transponēšanu; uzskata par nepieņemamu to, ka Komisija paredzējusi sev 12 mēnešu laika posmu⁽⁵⁾ vienkāršu lietu izskatīšanai, kas ierosinātos gadījumos, kad dalībvalstis nepaziņo par transponēšanas pasākumiem, un prasa, lai Komisija veic tūlītējus un automātiskus pasākumus šādos gadījumos, attiecībā uz kuriem nav nepieciešama nekāda analīze vai pārbaude;

6. uzskata, ka vēl arvien nav skaidri noteiktu procedūru, lai efektīvi varētu celt prasību Tiesā pret dalībvalsti par jau novērstu Kopienas tiesību pārkāpumu, lai panāktu kompensāciju par iepriekš pieļautajiem trūkumiem un nolaidību; mudina Komisiju ierosināt jaunus priekšlikumus (līdz 2010. gada beigām) pašreizējās pienākumu neizpildes procedūras pilnveidošanai tādējādi, lai ņemtu vērā netaisnīgo situāciju šajā sakarībā;

⁽¹⁾ 12. punkts: “Komisijas lēmumi saistībā ar pārkāpumu lietām tiek publicēti nedēļas laikā pēc to pieņemšanas Ģenerālsekretariāta interneta vietnē — http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/droit_com/index_en.htm#infractions. Lēmumi sniegt argumentētu atzinumu dalībvalstij vai griezties ar lietu Eiropas Kopienas Tiesā tiek publicēti, izmantojot paziņojumus presei, ja vien Komisija neizlemj citādi.”

⁽²⁾ 3. punkts: “No 2008. gada, Komisija savu rīcību saistībā ar šīm prioritātēm raksturos un paskaidros gada pārskatos.”

⁽³⁾ COM(2008)0777, 9. lpp.

⁽⁴⁾ Turpat.

⁽⁵⁾ “Lietās saistībā ar direktīvu transponēšanas pasākumu nepaziņošanu – no oficiālas brīdinājuma vēstules nosūtīšanas līdz lietas izbeigšanai vai Eiropas Kopienas Tiesas nolēmumam – laikposms nedrīkst būt ilgāks par 12 mēnešiem.” (COM(2007)0502).

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

7. norāda, ka atbilstīgi 2007. gada paziņojumā ierosinātajai jaunajai darba metodei Komisijā saņemtie pieprasījumi un sūdzības tiks tieši nosūtīti attiecīgajām dalībvalstīm, “ja vajadzīgs attiecīgās dalībvalsts juridiskās vai faktiskās pozīcijas precizējums, (...) dalībvalstīm tiks dots īss termiņš, kura tām būs jāsniedz tieši saviem iedzīvotājiem vai uzņēmumiem visi vajadzīgie paskaidrojumi, informācija un risinājumi un jāinformē Komisija”⁽¹⁾;

8. konstatē, kā Komisija uzsākusi ES izmēģinājuma projektu, lai pārbaudītu šo metodi dažādās dalībvalstīs. Šajā projektā, kurš tika uzsākts 2008. gada aprīlī, piedalās 15 dalībvalstis, un pēc tam, kad tiks novērtēta tā darbība pirmajā gadā, šo projektu varētu paplašināt, attiecinot arī uz citām dalībvalstīm;

9. norāda, ka šī projekta darbība tomēr ir brīvprātīga, un šā projekta īpatnības jau ir izraisījušas dažas šaubas un īpašus jautājumus (kā norādīts iepriekšminētajā Parlamenta 2008. gada 21. februāra rezolūcijā);

10. jautā Komisijai, vai dalībvalstu resursu trūkums neliecina par to, ka ir pamats satraukumam par patiesām problēmām Kopienas tiesību aktu īstenošanas pārraudzībā; tomēr aicina Komisiju, novērtējot projektu, pārbaudīt šādus jautājumus un ziņot par tiem Parlamentam:

- vai sūdzību iesniedzēji no Komisijas saņemusi skaidrus un pilnīgus paskaidrojumus attiecībā uz sūdzības izskatīšanu; vai jaunā metode patiešām palīdzējusi atrisināt tās lietvedībā esošās lietas, un Komisija tādā veidā nav atbrīvojusies no atbildības par Līguma īstenošanas uzraudzību;
- vai jaunā metode vēl vairāk nav paildzinājusi pārkāpuma procedūras uzsākšanu, kura jau tāpat notiek ļoti ilgi un kuras ilgums ir nenoteikts;
- vai Komisija neizturas pārāk iecietīgi pret dalībvalstīm attiecībā uz Komisijas noteikto izpildes termiņu ievērošanu (10 nedēļas) un vai pēc šā termiņa iztecēšanas, Komisija paziņojusi attiecīgajai dalībvalstij precīzu informāciju un laika grafiku turpmākajām darbībām, lai rastu iedzīvotājiem pieņemamu ātru un galīgu risinājumu;
- vai tas, ka ES izmēģinājuma projekts ir brīvprātīgi īstenots tikai 15 valstīs, nenozīmē, ka mazāk uzmanības pievērsts to pārkāpumu izskatīšanai, kas attiecas uz dalībvalstīm, kuras projektā nepiedalījās;

11. jautā, vai, pateicoties ES izmēģinājuma projekta īstenošanai un tā radītajam pārkāpuma procedūru izskatīšanas darba apjoma samazinājumam, Komisija veic sistemātiskākas un pilnīgākas pārbaudes attiecībā uz direktīvu transponēšanu valsts tiesību aktu sistēmā;

12. vēlētos uzzināt no Komisijas, vai ES izmēģinājuma projekts ir ietekmējis to sanāksmju norisi, kuras Komisija organizējusi projektā iesaistītajām dalībvalstīm, kā arī tām dalībvalstīm, kuras nav iesaistītas projektā, paturot prātā, ka šādas sanāksmes tiek uzskatītas par galveno līdzekli pienākumu neizpildes procedūru izskatīšanā un atrisināšanā;

13. uzskata, ka ES pilsoņiem būtu tiesības sagaidīt no Komisijas vienāda līmeņa pārredzamību neatkarīgi no tā, vai tie iesniedz oficiālu sūdzību, vai arī īsteno savas Līgumā paredzētās tiesības iesniegt lūgumrakstus; tādēļ pieprasa sniegt lūgumrakstu komitejai regulāru un skaidru informāciju par to, kādā stadijā ir pienākumu neizpildes procedūras, uz kurām attiecas arī vēl neatbildēts lūgumraksts, bet ja tas nenotiek — komitejai tiek nodrošināta vienlīdzīga piekļuve Komisijas attiecīgajai datu bāzei, kas tiek piešķirta Padomei;

⁽¹⁾ COM(2007)0502, 8. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

14. atgādina Komisijai, ka jebkāda korespondence, kurā var būt iekļauta sūdzība par Kopienas tiesību aktu pārkāpumu, ir jāreģistrē kā sūdzība, neatkarīgi no tā, vai uz to attiecas izņēmuma apstākļi, kas norādīti iepriekšminētā 2002. gada 20. marta paziņojuma pielikuma 3. punktā;

15. pieņem zināšanai Komisijas paziņojumu, ka tāds fundamentāls tiesību akts kā, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā ⁽¹⁾ pēc būtības nav pienācīgi transponēta nevienā dalībvalstī; konstatē, ka Komisija saņēmusi vairāk nekā 1 800 individuālas sūdzības saistībā ar šo direktīvu, no kurām 115 ir reģistrētas kā sūdzības, un ierosinājusi šajā sakarībā piecas pārkāpuma lietas direktīvas pienācīgas nepiemērošanas dēļ ⁽²⁾; atzīst, ka Komisija ir strādājusi kopā ar Parlamentu, lai panāktu vērā ņemamus rezultātus, kā arī, ka tas ir noticis atklātības garā, kad runa bijusi par Direktīvu 2004/38/EK; atbalsta Komisijas ierosināto pieeju, kas paredz, ka direktīvu nepārtraukti un pilnībā jāpakļauj pārskatīšanai, kā arī to, ka dalībvalstīm jāsniedz atbalsts, izstrādājot pamatnostādnes, kuras jāpublicē 2009. gada pirmajā pusgadā un kuras paredzētas, lai palīdzētu dalībvalstīm pilnībā un pareizi piemērot direktīvu, kā arī jāierosina pienākumu neizpildes procedūras pret dalībvalstīm, kuru tiesību akti neatbilst direktīvai; tomēr pauž nopietnas bažas par Komisijas spēju īstenot uzdevumu uzraudzīt Līguma īstenošanu un par iespējām, saskaņā ar kurām Parlamentam būtu jāpārbauda sūdzību reģistrēšanas politika, kuru īsteno dažādas Komisijas struktūrvienības;

16. prasa visām Komisijas struktūrvienībām pilnībā informēt sūdzību iesniedzējus par iesniegto sūdzību izskatīšanas gaitu katra iepriekšnoteiktā termiņa beigās (oficiāla brīdinājuma vēstule, argumentēts atzinums, lietas nodošana tiesai vai lietas izbeigšana), vajadzības gadījumā sniegt ieteikumus par lietas izskatīšanu izmantojot alternatīvus strīdu izšķiršanas mehānismus un pamatot Komisijas lēmumu un pamatojuma iemeslus sīki izklāstītu sūdzības iesniedzējam saskaņā ar iepriekš minēto Komisijas 2002. gada paziņojumā minētajiem principiem;

17. atzinīgi vērtē to, ka Komisija pakāpeniski ievieš pilsoņiem paredzētus kopsavilkumus, kas tiek publicēti kopā ar Komisijas nozīmīgākajiem priekšlikumiem; ierosina sagatavot šādus kopsavilkumus, kas ir pieejami, izmantojot vienotu piekļuves vietu, un uzskata par nepieņemamu, ka šādi kopsavilkumi pazūd, tiklīdz ir pabeigta likumdošanas procedūra, tas ir, ka tieši tad, kad tie kļūst ļoti svarīgi pilsoņiem un uzņēmējiem;

18. atgādina par Padomes saistībām mudināt dalībvalstis sagatavot un popularizēt tabulas, kuras atspoguļo saikni starp direktīvām un iekšzemes transponēšanas pasākumiem; uzsver, ka šādām tabulām ir būtiska nozīme, lai ļautu Komisijai rūpīgi pārbaudīt īstenošanas pasākumus visās dalībvalstīs;

19. ar vilšanos konstatē, ka šajā Parlamenta sasaukumā nav sasniegti vērā ņemami rezultāti attiecībā uz Parlamenta būtiski svarīgo lomu, kādai tai vajadzētu būt Kopienas tiesību aktu piemērošanas uzraudzībā; uzskata, ka prioritāšu noteikšana attiecībā uz pienākumu neizpildes procedūrām satur ne tikai tehniskus, bet arī politiskus lēmumus, kuri pašreiz nav pakļauti nekādai ārējai pārbaudei vai kontrolei un kuru pieņemšana nav pārredzama; aicina steidzami īstenot ar šo jautājumu saistītās reformas, kuras ierosinājusi Eiropas Parlamenta Reformas darba grupa, kas paredz paplašināt Parlamenta iespējas pašam uzraudzīt Kopienas tiesību aktu piemērošanu; šajā sakarībā atbalsta komiteju priekšsēdētāju konferences 2009. gada 25. marta lēmumu;

20. aicina attīstīt sadarbību starp valstu parlamenti, Eiropas Parlamentu un to deputātiem, lai veicinātu un pastiprinātu Eiropas jautājumu pārbaudi valsts mērogā, kā arī veicināt informācijas apmaiņu, īpaši Eiropas tiesību aktu pieņemšanas procesā; uzskata, ka valstu parlamenta deputātiem ir nozīmīga loma Kopienas tiesību piemērošanas pārraudzībā, tādējādi palīdzot nostiprināt Eiropas Savienības demokrātisko leģitimitāti un tuvinot Eiropas Savienību iedzīvotājiem;

⁽¹⁾ OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.

⁽²⁾ "30 mēnešos kopš direktīva ir piemērojama, Komisija ir saņēmusi vairāk nekā 1 800 individuālas sūdzības, 40 Parlamenta jautājumus un 33 petīcijas par tās piemērošanu. Tā ir reģistrējusi 115 sūdzības un sākusī piecas pārkāpuma lietas par direktīvas nepareizu piemērošanu." Komisijas ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei par to, kā tiek īstenota Direktīva 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā (COM(2008)0840), 9. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

21. atgādina Padomei par tās saistībām mudināt dalībvalstis sagatavot un popularizēt atbilstības tabulas, kuras atspoguļo atbilstību starp direktīvām un valstu transponēšanas pasākumiem; uzsver, ka šādas tabulas ir būtiski svarīgas, lai Komisija varētu efektīvi pārraudzīt īstenošanas pasākumus visās dalībvalstīs; kā viena no likumdošanas iestādēm pieņem lēmumu veikt visu nepieciešamo, lai nodrošinātu, ka noteikumi attiecībā uz šīm tabulām likumdošanas procesa gaitā netiek svītroti no Komisijas priekšlikumu teksta;
22. norāda, ka valsts mēroga tiesām ir būtiska nozīme Kopienas tiesību aktu piemērošanā, un pilnībā atbalsta Komisijas centienus noteikt, kāda papildu apmācība nepieciešama valsts mēroga tiesnešiem, praktizējošiem juristiem un valsts iestāžu ierēdņiem; uzsver, ka šāds atbalsts ir ļoti nozīmīgs jaunajām dalībvalstīm, īpaši attiecībā uz piekļuvi juridiskai informācijai un juridiskai literatūrai visās oficiālajās valodās; uzsver, ka Komisijai jāpieliek pūles, lai datu bāzes attiecībā uz valstu tiesu nolēmumiem saistībā ar Kopienas tiesībām kļūtu plašāk pieejamas;
23. aicina Komisiju turpināt pārbaudīt ES mēroga kolektīvās pārsūdzēšanas mehānismus, lai papildinātu pašreizējās iniciatīvas patērētāju un konkurences tiesību jomās; uzskata, ka pilsoņi, tostarp lūgumrakstu iesniedzēji, varētu izmantot šādus mehānismus, lai uzlabotu Kopienas tiesību efektīvu piemērošanu;
24. aicina Komisiju nodrošināt, ka lielāka prioritāte tiek piešķirta to Kopienas tiesību piemērošanai, kas ir saistītas ar vidi, paturot prātā tās ziņojumā minētās satraucošās tendences, un ka daudzi lūgumraksti ir saņemti tieši attiecībā uz šo jomu, kā arī šajā sakarā ierosina stingrāk pārbaudīt tiesību aktu piemērošanu un piešķirt attiecīgajiem dienestiem atbilstīgus resursus; atzinīgi vērtē Komisijas 2008. gada 18. novembra paziņojumu par Eiropas Kopienas vides tiesību aktu īstenošanu (COM(2008)0773), kas ir pirmais pasākums šajā sakarā;
25. piekrīt Komisijas novērtējumam, ka preventīvi pasākumi vajadzīgi vairāk, lai nepieļautu to, ka dalībvalstis pārkāpj Kopienas tiesības; mudina Komisiju piekrist īpašajiem Lūgumrakstu komitejas pieprasījumiem, lai novērstu neatgriežamu kaitējumu videi; kā arī pauž nožēlu, ka Komisijas reakcija pārāk bieži ir tāda, ka tai jāgaida kompetento valsts iestāžu galīgais lēmums, pirms tā vispār ir tiesīga rīkoties;
26. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, Eiropas Kopienų Tiesai, Eiropas Ombudam, kā arī dalībvalstu parlamentiem un valdībām.
-

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

IETEIKUMI

EIROPAS PARLAMENTS

Informācijas klasificēšana, jo īpaši ņemot vērā tautību un rasi, terorisma apkarošanas, tiesībaizsardzības, imigrācijas, muitas un robežkontroles jomā

P6_TA(2009)0314

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa ieteikums Padomei par profilu veidošanu, jo īpaši pēc etniskās izcelsmes un rases, terorisma apkarošanas, tiesībaizsardzības, imigrācijas, muitas un robežkontroles jomā (2008/2020(INI))

(2010/C 184 E/25)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ieteikuma priekšlikumu Padomei, ko ALDE grupas vārdā iesniedza *Sarah Ludford*, par profilu veidošanu, jo īpaši pēc etniskās izcelsmes un rases, terorisma apkarošanas, tiesībaizsardzības, imigrācijas, muitas un robežkontroles jomā (B6-0483/2007),
- ņemot vērā starptautiskus, Eiropas Savienības un valstu instrumentus cilvēktiesību aizsardzības jomā, jo īpaši Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (ICCPR), Eiropas cilvēktiesību un pamattiesību aizsardzības konvenciju (ECTK), Līgumu par Eiropas Savienību, Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu (EK līgums), Eiropas Savienības Pamattiesību hartu (Harta) un dalībvalstu konstitūcijas, kā arī ņemot vērā šajos instrumentos piešķirtās personu tiesības un garantijas attiecībā uz privāto dzīvi, datu aizsardzību, nediskrimināciju un brīvu pārvietošanos,
- ņemot vērā Eiropas Padomes veiktos datu aizsardzības pasākumus: ECTK 8. pantu, Eiropas Padomes Konvenciju Nr. 108 par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automātisku apstrādi, Eiropas Padomes Ministru komitejas Rekomendāciju dalībvalstīm Nr. R (87) 15, ar ko reglamentē personas datu izmantošanu policijas nozarē ⁽¹⁾, Rekomendāciju Nr. R (97) 18 par tādu personas datu aizsardzību, kas ievākti un apstrādāti statistikas mērķiem ⁽²⁾, un Rekomendāciju Nr. R (2001) 10 par Eiropas Policijas ētikas kodeksu ⁽³⁾,
- ņemot vērā ES datu aizsardzības noteikumus: Hartas 7. un 8. pantu, Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvu 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽⁴⁾, un Padomes 2008. gada 27. novembra Pamatlēmumu 2008/977/TI par tādu personas datu aizsardzību, ko apstrādā, policijas un tiesu iestādēm sadarbojoties krimināllietās ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā pasākumus, kas veikti, lai novērstu diskrimināciju rases dēļ: Starptautisko konvenciju par visu veidu rasu diskriminācijas izskaušanu (ICERD), ECTK 14. pantu un 12. protokolu, EK līguma 13. pantu un Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvu 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Pieņemta Ministru komitejā 1987. gada 17. septembrī, Ministru vietnieku 410. sanāksmē.⁽²⁾ Pieņemta Ministru komitejā 1997. gada 30. septembrī, Ministru vietnieku 602. sanāksmē.⁽³⁾ Pieņemta Ministru komitejā 2001. gada 19. septembrī, Ministru vietnieku 765. sanāksmē.⁽⁴⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.⁽⁵⁾ OV L 350, 30.12.2008., 60. lpp.⁽⁶⁾ OV L 180, 19.7.2000., 22. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- ņemot vērā ES instrumentus drošības jomā un cīņā pret terorismu, tostarp policijas un tiesu iestāžu sadarbību un informācijas un izlūkdatu apmaiņu, piemēram, Padomes 2005. gada 20. septembra Lēmumu 2005/671/TI par informācijas apmaiņu un sadarbību attiecībā uz teroristu nodarījumiem ⁽¹⁾, Padomes 2006. gada 18. decembra Pamatlēmumu 2006/960/TI par Eiropas Savienības dalībvalstu tiesībsardzības iestāžu informācijas un izlūkdatu apmaiņas vienkāršošanu ⁽²⁾, Padomes 2008. gada 23. jūnija Lēmumu 2008/615/TI par pārobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārobežu noziedzību ⁽³⁾, un tā 2008. gada 23. jūnija īstenošanas Lēmumu 2008/616/TI ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā pastāvošās un plānotās ES datu bāzes, piemēram, Šengenas informācijas sistēmu un Vīzu informācijas sistēmu, biometrisku datu vākšanas pasākumus, piemēram, attiecībā uz uzturēšanās atļaujām un pasēm, un Komisijas 2006. gada 30. novembra paziņojumu “Eiropas Savienības dienvidu jūras robežu pārvaldības stiprināšana”, kas saistīts ar pastāvīga krasta patruļu tīkla izveidi pie dienvidu ārējām jūras robežām (COM(2006)0733), kā arī ierosinātos uzraudzības projektus kā *Eurosur* (Eiropas robežu uzraudzības sistēma),
- ņemot vērā ieteikumu veidot “e-robežas”, kā norādīts Komisijas 2008. gada 13. februāra paziņojumā “Sagatavojot nākamos soļus robežu pārvaldībai Eiropas Savienībā”, kurā tiek ierosināta integrēta robežu pārvaldība, paredzot automatizētas robežpārbaudes, tostarp reģistrēto ceļotāju programmas un ieceļošanas/jzceļošanas sistēmas izveidi (COM (2008)0069),
- ņemot vērā Eiropas Savienības un Amerikas Savienoto Valstu nolīgumu par gaisa pārvadātāju veikto pasažieru datu reģistra (PDR) datu apstrādi un pārsūtīšanu Amerikas Savienoto Valstu Iekšzemes drošības departamentam (IDD) (2007. gada PDR nolīgums) ⁽⁵⁾, ņemot vērā priekšlikumu Padomes pamatlēmumam par pasažieru datu reģistra (PDR) izmantošanu tiesībsardzības mērķiem (COM (2007)0654), kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras, Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāja, 29. panta darba grupas un Policijas un tiesiskuma darba grupas atzinumus par šo priekšlikumu,
- ņemot vērā attiecīgo valstu tiesu praksi, piemēram, Vācijas Konstitucionālās tiesas nolēmumu par *polizeiliche präventive Rasterfahndung* ⁽⁶⁾ un Apvienotās Karalistes Lordu palātas spriedumu lietā par Čehijas romiem ⁽⁷⁾, un Eiropas Cilvēktiesību tiesas (ECT) praksi, jo īpaši lietā *Timishev* pret Krieviju ⁽⁸⁾, *Nachova* un citi pret Bulgāriju ⁽⁹⁾, *D. H* un citi pret Čehijas Republiku ⁽¹⁰⁾ un *S.* un *Marper* pret Apvienoto Karalisti ⁽¹¹⁾, kā arī Eiropas Kopienas tiesas judikatūru, jo īpaši lietā *Huber* pret Vācijas Federatīvo Republiku ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā ANO īpašā referenta jautājumus par cilvēktiesību un pamatbrīvību veicināšanu un aizsardzību terorisma apkarošanā *Martin Scheinin* ziņojumu ⁽¹³⁾, Eiropas Padomes cilvēktiesību komisāra *Thomas Hammarberg* sagatavoto dokumentu “Aizsargājot tiesības uz privāto dzīvi cīņā pret terorismu” ⁽¹⁴⁾, Eiropas Padomes Eiropas Lietu komisijas pret rasismu un neiecietību (ECRI) Vispārējās politikas ieteikumu Nr. 8 par rasisma apkarošanu cīņā pret terorismu ⁽¹⁵⁾ un Nr. 11 par rasisma un diskriminācijas rases dēļ apkarošanu kārtības uzraudzīšanā ⁽¹⁶⁾, kā arī ņemot vērā Eiropas Savienības neatkarīgo ekspertu tīkla pamattiesību jautājumus ziņojumu “Profilu veidošana pēc etniskās izcelsmes” ⁽¹⁷⁾,

⁽¹⁾ OV L 253, 29.9.2005., 22. lpp.

⁽²⁾ OV L 386, 29.12.2006., 89. lpp.

⁽³⁾ OV L 210, 6.8.2008., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 210, 6.8.2008., 12. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 204, 4.8.2007., 18. lpp.

⁽⁶⁾ Vācijas Konstitucionālās tiesas 2006. gada 4. aprīļa lēmums *BVerfG, 1 BvR 518/02, Absatz-Nr. (1-184)*.

⁽⁷⁾ Lordu palāta, 2004. gada 9. decembris, R pret Imigrācijas biroju Prāgas lidostā un citiem (respondentiem) *ex parte* Eiropas Romu tiesību centra un citiem (apelācijas iesniedzējiem) [2004], UKHL 55, 101. punkts.

⁽⁸⁾ *Timishev* pret Krieviju, 2005. gada 13. decembris, Nr. 55762/00 un Nr. 55974/00, ECTK 2005-XII.

⁽⁹⁾ *Nachova* un citi pret Bulgāriju [GC], 2004. gada 26. februāris, Nr. 43577/98 un Nr. 43579/98, ECTK 2005-VII.

⁽¹⁰⁾ *D.H.* un citi pret Čehijas Republiku, 2007. gada 13. novembris, Nr. 57325/00.

⁽¹¹⁾ *S.* un *Marper* pret Apvienoto Karalisti, 2008. gada 4. decembris, Nr. 30562/04 un Nr. 30566/04.

⁽¹²⁾ 2008. gada 16. decembra spriedums, Lieta C-524/06, ECR vēl nav publicēta.

⁽¹³⁾ ANO dokuments A/HRC/4/26, 2007. gada 29. janvāris.

⁽¹⁴⁾ *CommDH/Issue Paper* (2008)3, Strasbūra, 2008. gada 17. novembris.

⁽¹⁵⁾ CRI (2004) 26, pieņemts 2004. gada 17. martā.

⁽¹⁶⁾ CRI (2007) 39, pieņemts 2007. gada 29. jūnijā.

⁽¹⁷⁾ CFR-CDF, Atzinums Nr. 4.2006, pieejams interneta vietnē: http://ec.europa.eu/justice_home/cfr_cdf/doc/avis/2006_4_en.pdf.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- ņemot vērā Reglamenta 114. panta 3. punktu un 94. pantu,
- ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas atzinumu (A6-0222/2009),

Profilu veidošana un datu analizēšana

- A. tā kā dalībvalstis aizvien vairāk izmanto jaunas tehnoloģijas, tostarp programmas un sistēmas, kas ir saistītas ar informācijas par personām iegūšanu, izmantošanu, uzglabāšanu vai apmaiņu, kā līdzekli cīņā pret terorismu vai reaģēšanu uz citiem apdraudējumiem saistībā ar cīņu pret noziedzību;
- B. tā kā ir Eiropas līmenī jāpieņem skaidra profilu veidošanas definīcija, ņemot vērā īpašo mērķi, kas jāsasniež; tā kā profilu veidošana ir izmeklēšanas metode, ko ļauj izmantot jaunas tehnoloģijas un ko plaši izmanto tirdzniecības nozarē, taču aizvien vairāk izmanto kā tiesībaizsardzības instrumentu, jo īpaši noziedzumu atklāšanā un profilaksē un saistībā ar robežkontroli;
- C. tā kā profilu veidošanas prakse, ko bieži īsteno, automatizēti "analizējot" datorizētu informāciju, ir jāpārbauda un politiski jāapspriež, jo ar to pretrunīgi tiek pārkāpts vispārējais noteikums par to, ka tiesībaizsardzības pasākumu lēmumu pamatā jābūt personas uzvedībai; tā kā profilu veidošana ir tāda izmeklēšanas metode, kurā no dažādiem avotiem tiek iegūta informācija par personām, tostarp par viņu etnisko piederību, rasi, valstspiederību un reliģiju, nolūkā šo informāciju izmantot tādu personu identificēšanai un aizliegumu piemērošanu tām, kuras varētu turēt aizdomās par noziedzīgiem vai teroristiskiem nodarījumiem, un šo metodi var definēt šādi:

"fizisko, uzvedības vai psiholoģisko raksturiezīmju kopuma sistemātiska sasaiste ar konkrētiem nodarījumiem, un šo raksturiezīmju izmantošana, pieņemot tiesībaizsardzības lēmumus" (1)

vai, precizējot datu analizēšanas un profilu veidošanas saistību:

"metode, kurā pēc iepriekšējas pieredzes secina konkrētas personu grupas raksturiezīmju kopumu, un pēc tam meklē informāciju par personu, kas līdzinās šā kopuma aprakstam" (2);

- D. tā kā profilu veidošanu pēc etniskās piederības, īpaši pamatojoties uz rasi vai etnisko izcelsmi, kādēļ rodas nopietnas bažas par nediskriminācijas normu neievērošanu, var definēt šādi:

"prakse, kurā par vienīgo faktoru vai vienu no vairākiem faktoriem tiesībaizsardzības lēmumu pieņemšanā regulāri izmanto "rasi" vai etnisko izcelsmi, reliģiju vai nacionālo piederību, neatkarīgi no tā, vai attiecīgās personas ir identificētas, izmantojot automatizētus līdzekļus, vai bez tiem" (3)

vai

"policijas prakse kontroles, uzraudzības vai izmeklēšanas darbību īstenošanā bez objektīva un pamatota attaisnojuma izmantot tādas iemeslus kā, piemēram, rase, ādas krāsa, valoda, reliģija, valstspiederība vai nacionālā vai etniskā izcelsme" (4);

(1) Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras 2008. gada 28. oktobra atzinums attiecībā uz priekšlikumu Padomes pamatlēmumam par pasažieru datu reģistra (PDR) izmantošanu tiesībaizsardzības mērķiem, 35. punkts.

(2) Lordu palātas ziņojums: Clarke R., "Profilu veidošana: slēpts datu uzraudzības regulēšanas uzdevums" (Profiling: A Hidden Challenge to the Regulation of Data Surveillance), 1993. gads, 33. punkts, 41. zemsvītras piezīme.

(3) De Schutter, Oliver un Ringelheim, Julie (2008), "Etniskā profilēšana - Eiropas cilvēktiesību pieaugošā problēma," *Modern Law Review*, 71(3):358-384.lpp

(4) Eiropas Lietu komisijas pret rasismu un neiecietību (ECRI) Vispārējās politikas ieteikums Nr. 11, minēts iepriekš šajā dokumentā, 1. punkts.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- E. tā kā profilu veidošana gan datu analizē, gan policijas un citu aģentūru praksē aizvien vairāk tiek izmantota kā tiesībsardzības un robežu kontroles instruments un tā kā netiek pievērsta pietiekama uzmanība tam, lai izvērtētu šīs metodes efektivitāti un izstrādātu, kā arī piemērotu tiesiskās garantijas ar mērķi nodrošināt tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību un nepieļaut diskrimināciju;
- F. tā kā profili var būt:
- i) *aprakstoši*, proti, balstīti uz aculiecinieku sniegto vai no citiem avotiem gūto informāciju par noziegumu veicējiem vai iezīmēm, kas raksturīgas iepriekš izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem, un kuri tādējādi pamato konkrētu aizdomās turētu personu aizturēšanu vai tādu pašreizēju kriminālu darbību atklāšanu, kas tiek veiktas pēc tāda paša parauga; vai
 - ii) *prognozējoši*, proti, tādi, kuros novērojamus pagātnes notikumu mainīgos savstarpēji saista ar pašreizējiem datiem un izlūkdatiem, lai pieņemtu secinājumus, ar kuriem varētu identificēt personas, kas, iespējams, ir iesaistītas noziegumos, kuri tiks īstenoti nākotnē vai vēl nav atklāti ⁽¹⁾;
- G. tā kā datu analīze un profilu veidošana nojauc robežas starp pieļaujamu konkrētu uzraudzību un problemātisku masveida uzraudzību, kad dati tiek apkopoti, jo tie ir noderīgi, bet ne kalpo noteiktam mērķim, tādējādi, iespējams, nelegāli iejaucoties privātajā dzīvē;
- H. tā kā nepamatoti ceļošanas ierobežojumi un traucējoši kontroles pasākumi varētu negatīvi ietekmēt būtiskos ekonomiskos, zinātniskos, kultūras un sociālos sakarus ar trešām valstīm; attiecīgi uzsver to, cik svarīgi ir mazināt risku, ka konkrētas grupas, kopienas vai tautību pārstāvji tiek pakļauti diskriminējošām darbībām vai pasākumiem, kurus nevar objektīvi pamatot;
- I. tā kā pastāv risks, ka tās informācijas dēļ, kuru valsts darbinieki pievieno personu profiliem, nevainīgus cilvēkus var pakļaut patvaļīgai aizturēšanai, nopratināšanai, ceļošanas ierobežojumiem, uzraudzībai un drošības brīdinājumiem, un ka, ja šo informāciju laicīgi neizņem, datu apmaiņas un lēmumu savstarpējas atzīšanas rezultātā cilvēkiem var atteikt vīzas, aizliegt ceļot vai šķērsot robežas, viņus var iekļaut uzraudzības sarakstos un datubāzēs, viņiem var aizliegt strādāt vai saņemt bankas pakalpojumus, viņus var arestēt, viņi var zaudēt brīvību vai citas tiesības, turklāt šiem cilvēkiem var būt liegtas iespējas par to saņemt kompensāciju;

Juridiskie pienākumi

- J. tā kā tiesībsardzība vienmēr jāveic, ievērojot pamattiesības, tostarp tiesības uz privāto un ģimenes dzīvi, personas datu aizsardzību un nediskrimināciju; uzskata, ka cieša starptautiska sadarbība cīņā pret terorismu un smagiem noziegumiem ir nepieciešama, taču jebkādi šādi sadarbībai ir jānotiek saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem un Eiropas standartiem un vērtībām attiecībā uz vienlīdzīgu attieksmi un pareizu tiesisko aizsardzību, jo īpaši, lai nemazinātos uzticamība ES kā cilvēktiesību veicinātāji tās teritorijā un starptautiskā līmenī;
- K. tā kā ES vajadzētu izvairīties no izmeklēšanas metodēm, kas varētu nevajadzīgi kaitēt diplomātiskajām attiecībām, kavēt šādu starptautisko sadarbību vai negatīvi ietekmēt tās tēlu pasaulē un uzticamību tai kā starptautisko tiesību veicinātāji; tā kā Eiropas standartiem vienlīdzīgas attieksmes, nediskriminācijas un tiesiskās aizsardzības jomā arī turpmāk ir jābūt par paraugu;
- L. tā kā gan aprakstoši, gan prognozējoši profili var būt likumīgi izmeklēšanas instrumenti, ja tie pretēji nepārbaudītiem un uz stereotipiem pamatoti pieņēmumiem ir balstīti uz konkrētu, ticamu un savlaicīgu informāciju un ja darbības, kas veiktas, balstoties uz šiem profiliem, atbilst tiesiskiem nepieciešamības un proporcionālītātes kritērijiem; tā kā profilu veidošana tomēr var izraisīt diskrimināciju, ja nepastāv atbilstoši juridiskie ierobežojumi un aizsardzības pasākumi attiecībā uz etniskās izcelsmes, rases, reliģijas, valstspiederības un politiskās piederības datu izmantošanu;

⁽¹⁾ ANO īpašā referenta jautājumos par cilvēktiesību un pamatbrīvību veicināšanu un aizsardzību, apkarojot terorismu, ziņojums, 33. punkts.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- M. tā kā Eiropas Policijas ētikas kodeksā noteikts, ka “policijas veiktās izmeklēšanas pamatā jābūt vismaz pamatotām aizdomām par faktisku vai iespējamu nodarījumu vai noziegumu” ⁽¹⁾, un tā kā tiek apgalvots, ka tādu cilvēktiesību pārkāpuma iespējamība, kuri apdraud personas un sabiedrību kopumā, rodas tad, ja trūkst šādu pamatotu aizdomu, proti, kad profilu veidošana ir balstīta uz stereotipiem vai aizspriedumiem;
- N. tā kā “prognozējošu profilu veidošana”, izmantojot vispārējus profilus, kuru izstrādē izmantotas datu bāzu savstarpējās norādes, un atspoguļojot nepārbaudītus vispārīgumus vai uzvedības modeļus, kuri, iespējams, var norādīt uz vēl nenotikušu vai neatklātu noziegumu vai terora aktu, izraisa nopietnas bažas attiecībā uz tiesībām uz privāto dzīvi saskaņā ar ECT 8. pantu un Hartas 7. pantu ⁽²⁾;
- O. tā kā ECT prakse skaidri nosaka, ka atkāpes no ECT 8. panta 2. punkta ir pieļaujamas vienīgi tad, ja tās ir likumīgas un nepieciešamas demokrātiskā sabiedrībā ⁽³⁾, kā nesen tika apstiprināts iepriekš minētajā spriedumā lietā S. un *Marper* pret Apvienoto Karalisti, pasludinot, ka “vispārējas un nekritiskas (...) aizdomās turamu, bet par noziegumiem nenotiesātu personu pirkstu nospiedumu, šūnu paraugu un DNS profilu uzglabāšanas tiesības” ir ECTK 8. panta pārkāpums;
- P. tā kā arī iepriekšminētajā lietā S. un *Marper* pret Apvienoto Karalisti ECT atklājums par “stigmatizācijas risku”, kas izriet no tā, ka Apvienotās Karalistes DNS datu bāzē līdz ar notiesātām personām ir iekļautas personas, kas nav notiesātas par kāda nodarījuma izdarīšanu, rosina izvērtēt profilēšanas darbību likumību, ja to pamatā ir tādu personu datu apstrāde, ko tiesa nav atzinusi par vainīgām ⁽⁴⁾;
- Q. tā kā Vācijas Konstitucionālā tiesa, kā norādīts iepriekšminētajā nolēmumā, lēma, ka *Rasterfahndung* programma, saskaņā ar kuru Vācijas policijas iestādes, mēģinot (neveiksmīgi) identificēt aizdomās turētos teroristus, izmantoja publiskas un privātas datu bāzes nolūkā apkopot personu datus par 18–40 gadus veciem vīriešiem, kuri tolaik vai agrāki bija studenti un kuri, kā tika pieņemts, bija musulmaņi, ir antikonstitucionāla, norādot, ka šāda datu analizēšana ir nelikumīga iejaukšanās personas datos un privātajā dzīvē, ko nevar attaisnot kā reakciju vispārējā tādu draudu situācijā, kura turpināja pastāvēt pēc terora aktiem 2001. gada 11. septembrī, jo ir jāpierāda “konkrētu draudu” esamība, piemēram, terora aktu gatavošana vai pasūtīšana;

Efektivitāte

- R. tā kā par datu analizēšanas un profilu veidošanas lietderību ir izteiktas šaubas vairākos ASV veiktos pētījumos, tostarp:

- i) pētījumā CATO institūtam, kurā ir novērots:

“lai gan datu analizēšana bieži var būt noderīga, tā nav īpaši piemērota terorisma atklāšanā. Būtu žēl, ja datu analīze terorisma atklāšanas nolūkos tiktu īstenota valsts drošības, tiesībsardzības un tehnoloģiju speciālistu aprindās, jo, šādi izmantojot datu analīzi, nevajadzīgi tiktu tērēta nodokļu maksātāju nauda, apdraudēta privātā dzīve un pilsoņu brīvības, kā arī nepareizi tērēts valsts drošības iestādēs nodarbināto vērtīgais laiks un enerģija ⁽⁵⁾”;

⁽¹⁾ Tas pats, 33. punkts. Sk. arī iepriekš minēto ES Neatkarīgo ekspertu pamattiesību jautājumos ziņojumu “Profilu veidošana pēc etniskās izcelsmes”, 9.–13. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras 2008. gada 28. oktobra atzinums par priekšlikumu Padomes pamatlēmumam par pasažieru datu reģistra (PDR) izmantošanu tiesībsardzības mērķiem, 4. punkts.

⁽³⁾ Īsu pārskatu par attiecīgo tiesu praksi sk. E. Brouwer, “Tiecoties uz Eiropas PDR sistēmu” (*Towards a European PNR System?*), Eiropas Parlamenta Pilsoņu tiesību un konstitucionālo jautājumu politikas C departamenta pētījums, dokuments PE 410.649, 2009. gada janvāris, 5. punkts, 16.–17. lpp.

⁽⁴⁾ ECT spriedums iepriekš minētajā lietā S. un *Marper* pret Apvienoto Karalisti, 125. punkts.

⁽⁵⁾ CATO institūta politikas analīze Nr. 584, 2006. gada 11. decembris, “Efektīvs terorisms un prognozējošas datu analizēšanas ierobežotā loma” (*Effective Terrorism and the limited role of predictive data-mining*), autori: Jeff Jonas un Jim Harper.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- ii) ASV Iekšzemes drošības departamenta vajadzībām veiktajā Nacionālās pētniecības padomes pētījumā par datu analīzi un uzvedības uzraudzības metodēm ir secināts, ka:

“automatizēta teroristu identifikācija, kurā izmanto datu analīzi,...nav ne ekonomiski lietderīga kā mērķis, ne vēlama kā centieni veicināt tehnoloģiju attīstību (1)”;

- S. tā kā datu analizēšanas efektivitāti vājina tas, ka analītiķiem ir grūtības pārbaudīt tik plašu pieejamo informāciju, ko var salīdzināt ar “adatas meklēšanu siena kaudzē”; tas, ka tādu “ciparu pēdu”, ko atstājušas personas, kuras ievēro likumus, ir daudz vairāk nekā tādu, ko atstājuši noziedznieki un teroristi, kuri rūpīgi slēpj savu identitāti; un tas, ka ir ļoti liels “kļūdains pozitīvs” gadījumu īpatsvars, kad ne tikai pilnīgi nevainīgas personas nokļūst aizdomās turēto personu vidū, kā dēļ notiek iespējama iejaukšanās viņu privātajā dzīvē, bet reālas aizdomās turamās personas tajā pašā laikā netiek identificētas;
- T. tā kā ir iespējama arī pretēja problēma, proti, neatrastie vainīgie var neatbilst profilam, piemēram, 2005. gada 7. jūlija Londonas sprādzienu galvenais rīkotājs “saistīja izlūkdienu uzmanību kā sabiedrotais citām personām, kas tika turētas aizdomās par saistību ar teroristu veiktajiem sprādzieniem, tomēr apsūdzība netika celta, jo viņš neatbilda pietiekamam tādu pazīmju skaitam, kas bija iekļautas pirms 2005. gada jūlija izmantotajā profilā attiecībā uz aizdomās turētajiem teroristiem” (2);
- U. tā kā profilu veidošana, kas pasliktina attiecības kopienā un ir šķērslis vairāku kopienu sadarbībai ar tiesībsardzības iestādēm, būtu neproduktīva, kā arī kavētu izlūkdatu apkopošanu un efektīvu rīcību cīņā pret noziedzību un terorismu (3);
- V. tā kā efektīva informācijas apkopošana par atsevišķām aizdomās turētām personām un sekošana īpašām norādēm ir vislabākā pieeja terorisma atklāšanā un novēršanā un, papildus minētajam, izlases veida pārbaudes un kontrole, kas piemērojama visiem vienādi un no kuras teroristi nevar izvairīties, varētu būt efektīvāka nekā profilu veidošana saistībā ar preventīviem pretterorisma pasākumiem (4);

Profilu veidošana pēc etniskās izcelsmes

- W. tā kā etniskās izcelsmes, izcelsmes valsts vai reliģijas faktoru izmantošana tiesībsardzības veiktajās izmeklēšanās nav izslēgta, ja vien tas atbilst nediskriminācijas standartiem, tostarp ECT 14. pantam, tomēr, ja šādus faktorus paredzēts izmantot, lai likumīgi īstenotu citādu izturēšanos, kas nav diskriminācija, šādi izmantošanai ir jāatbilst lietderības, vajadzības un proporcionalitātes kritērijiem;
- X. tā kā tādu profilu veidošana, kuru pamatā ir uz stereotipiem balstīti pieņēmumi, var saasināt sabiedrības naidīgumu un ksenofobiju pret personām ar citādu etnisko, valsts vai reliģisko piederību (5);
- Y. tā kā ECT prakse ir noteikusi, ka, ja rase ir izņēmuma pamats tiesībsardzības pasākumiem, tiek veicināta diskriminācija, kas ir aizliegta (6); tā kā praksē ne vienmēr ir skaidrs, vai rase vai etniskā piederība ir bijusi izņēmuma vai izšķirīgais pamatojums šādas darbības īstenošanai, un bieži vien, tikai analizējot tiesībsardzības praksi, var skaidri atklāt šo faktoru dominējošo nozīmi;

(1) Individuālā privātuma aizsardzība cīņā pret terorismu: shēma programmas novērtējumam (*Protecting Individual Privacy in the Struggle Against Terrorists: A Framework for Program Assessment*). Bez maksas kopsavilkums pieejams interneta vietnē: <http://www.nap.edu/catalog/12452.html>, 4. lpp.

(2) “Izmeklētāji sniedz jaunu lietas izklāstu par radikāli noskaņoto personu meklēšanu” (*Detectives draw up new brief in hunt for radicals*), “The Times”, 2005. gada 28. decembris.

(3) ANO īpašā referenta ziņojums par cilvēktiesību un pamatbrīvību veicināšanu un aizsardzību, apkarojot terorismu, 62. punkts.

(4) Tas pats, 61. punkts.

(5) Tas pats, 40. punkts.

(6) Piemēram, ECT spriedums iepriekšminētajā lietā *Timishev pret Krieviju*.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- Z. tā kā, kamēr nav starptautisku vai Eiropas normu, kas skaidri aizliedz “profilu veidošanu pēc etniskās izcelsmes”, ECT prakse apstiprina šo secinājumu un Starptautiskā konvencija par visu veidu rasu diskriminācijas izskaušanu (ICERD) un Eiropas Lietu komisija pret rasismu un neiecietību (ECRI) skaidri norāda, ka šāda prakse pārkāpj diskriminācijas aizliegumu ⁽¹⁾;
- AA. tā kā rīcības programmā, ko pieņēma 2000. gada Pasaules konferencē pret rasismu, valstīm tika prasīts izstrādāt, īstenot un ieviest efektīvus pasākumus nolūkā likvidēt “profilu veidošanu pēc etniskās izcelsmes” ⁽²⁾; tā kā ECRI tās iepriekš minētajā Ieteikumā Nr. 8 par rasisma apkarošanu cīņā pret terorismu ir lūgusi valdībām nodrošināt, lai tiesību aktu un noteikumu vai to īstenošanas dēļ tiesībaizsardzības jomā nerastos nekāda diskriminācija; un tā kā ES Neatkarīgo ekspertu tīkls pamattiesību jautājumos uzskata, ka teroristu profili, kas balstīti uz raksturīgām pazīmēm, piemēram, valstspiederību, vecumu vai dzimšanas vietu, “rada būtisku diskriminācijas risku” ⁽³⁾;
- AB. tā kā, lai nodrošinātu pilnīgu atbilstību valstu, Eiropas un starptautiskajiem juridiskajiem pienākumiem un novērstu nepamatotu ietekmi, kas ir diskriminējoša vai iejaucas personu privātajā dzīvē, ir jāveic vispārējs Eiropas Savienības un to dalībvalstu izmeklēšanas praksi un datu apstrādes sistēmu novērtējums, kurās izmanto vai kuras nodrošina informāciju profilu veidošanas metodēm;
- AC. tā kā turpmāk dokumentā iekļautās vadlīnijas ir jāpiemēro šādām darbībām un tā kā visu šo aizsardzības pasākumu kombinācija ir vajadzīga, lai nodrošinātu pilnīgu un efektīvu aizsardzību;
1. iesniedz Padomei šādus ieteikumus:
- jebkādi personas datu apstrādei, kas paredzēta tiesībaizsardzības un pretterorisma mērķiem, ir jābūt balstītai uz publicētām tiesību normām, kuras nosaka izmantošanas ierobežojumus, kuras ir skaidras, konkrētas un saistošas, kuras rūpīgi un efektīvi uzrauga neatkarīgas datu aizsardzības iestādes un par kuru pārkāpumiem paredz stingras sankcijas; datu masveida uzglabāšana piesardzības iemeslu dēļ ir neproporcionāla attiecībā uz efektīvas cīņas pret terorismu pamatprasībām;
 - ir jāizveido tiesisks regulējums, kas skaidri definētu profilu veidošanu gan attiecībā uz automātisku elektronisko, gan cita veida datu analīzi, lai paredzētu skaidrus noteikumus likumīgai izmantošanai un noteiktu ierobežojumus; ir arī jāievieš nepieciešamie datu aizsardzības pasākumi attiecībā uz privātpersonām un mehānismi atbildības noteikšanai;
 - izmantojot “nepieciešamības” un “proporcionalitātes” kritērijus, ir sevišķi rūpīgi jāizvērtē personas datu apkopošana un uzglabāšana un profilu veidošanas metožu izmantošana attiecībā uz personām, kas netiek turētas aizdomās par kāda īpaša nozieguma izdarīšanu vai draudiem;
 - nepārprotami jānošķir faktiskie dati un izlūkdati, kā arī dati par atšķirīgām datu subjektu kategorijām;
 - piekļuvi policijas un izlūkdienestu dokumentiem var sniegt vienīgi konkrētam mērķim, izvērtējot katru gadījumu, un dalībvalstu tiesu iestādēm jākontrolē šī piekļuve;
 - profilu veidošanas pasākumiem nebūtu jākavē mērķtiecīgas dalībvalstu policijas dienestu veiktas izmeklēšanas, un tiesību aktiem, kas ierobežo profilu veidošanu, nebūtu jāliek šķēršļi likumīgai piekļuvei datu bāzēm saistībā ar šādām izmeklēšanām;
 - personas datu uzglabāšanai ir jānosaka laika ierobežojums;

⁽¹⁾ Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras 2008. gada 28. oktobra atzinums par priekšlikumu Padomes pamatlēmumam par pasažieru datu reģistra (PDR) izmantošanu tiesībaizsardzības mērķiem, 39. punkts.

⁽²⁾ Pasaules konferences pret rasismu, rasu diskrimināciju, ksenofobiju un ar to saistīto neiecietību ziņojums (A/CONF.189/12), Rīcības programma, 72. punkts.

⁽³⁾ ES Neatkarīgo ekspertu pamattiesību jautājumos ziņojums “Līdzsvars starp brīvību un drošību, Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm reaģējot uz terorisma draudiem” (The balance between freedom and security in the response by the European Union and its member States to the Terrorist Threats) (2003), 21. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- h) ar etnisko piederību saistīti statistikas dati ir nozīmīgs instruments, kas ļauj atklāt tādus tiesībaizsardzības pasākumus, kuru uzmanības centrā nesamērīgā, nelikumīgā un nepamatotā veidā ir mazākumtautību pārstāvji; personas datu (datu, kas saistīti ar identificējamu personu) augsta līmeņa aizsardzības nodrošināšana līdz ar to neizslēdz tādu anonīmu statistikas datu izveidi, kas ietver mainīgos attiecībā uz etnisko piederību, rasi, reliģiju un izcelsmes valsti, kuri ir nepieciešami, lai atklātu jebkādu diskrimināciju tiesībaizsardzības pasākumos; 29. panta darba grupa būtu jālūdz nākt klajā ar vadlīnijām šajā jautājumā;
 - i) būtu jāaizliedz tāda personas datu apkopošana, kuras pamatā ir vienīgi attiecīgo personu rase vai etniskā izcelsme, reliģiskā pārliecība, seksuālā orientācija vai uzvedība, politiskie uzskati vai saistība ar kādu konkrētu kustību vai organizāciju, ko tiesību akti neaizliedz; ir jāparedz garantijas, lai nodrošinātu aizsardzību un pārsūdzības procedūras attiecībā uz tiesībaizsardzības instrumentu diskriminējošu izmantošanu;
 - j) privāto vai valsts iestāžu palaušanās uz elektroniskiem līdzekļiem lēmumu pieņemšanā par personām bez cilvēka veikta novērtējuma ir pieļaujama vienīgi izņēmuma gadījumos un saskaņā ar stingru drošības kontroli;
 - k) tiesību aktos ir jānosaka stingri drošības pasākumi, kas garantē pienācīgu un efektīvu tiesu iestāžu un parlamentāro kontroli pār policijas un izlūkdienestu darbībām, tostarp attiecībā uz šo dienestu pretterorisma pasākumiem;
 - l) ņemot vērā personām iespējamās sekas, atbildības nodrošināšanai ir jābūt efektīvai un pieejamai ar datu subjektam sniegtu skaidru informāciju par piemērojamajām procedūrām, kā arī piekļuves un labojumu veikšanas tiesībām;
 - m) ir jāizstrādā kritēriju kopums, lai novērtētu visu veidu profilu veidošanas darbību efektivitāti, likumību un atbilstību Eiropas Savienības vērtībām; būtu jāpārskata ierosinātie valstu un ES tiesību akti attiecībā uz profilu veidošanas izmantošanu, lai nodrošinātu, ka tie atbilst ES tiesību un starptautisko nolīgumu tiesiskajām prasībām; vajadzības gadījumā būtu jāapsver ES tiesību aktu reforma, lai ieviestu saistošus noteikumus ar mērķi novērst jebkādas pamattiesību pārkāpumus, ņemot vērā gaidāmo Eiropas Padomes ieteikumu par profilu veidošanu;
 - n) jāizpēta, kādā mērogā Direktīva 2000/43/EK aizliedz vai reglamentē profilu veidošanas pasākumus un praksi, un jāizskata iespēja ieviest izmaiņas, lai atceltu šīs direktīvas darbības jomas neattiecināšanu uz lidostām un ostām;
 - o) Padomei, pamatojoties uz attiecīgo shēmu un pašreizējo praksi, būtu jāuzdod veikt pētījumu atbilstīgi Komisijas pilnvarām un attiecīgā gadījumā apspriežoties ar Pamattiesību aģentūru un Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāju, kā arī tiesībaizsardzības un izlūkošanas iestādēm, aptverot profilu veidošanas metožu pašreizējo un iespējamo piemērošanu, to efektivitāti aizdomās turamo noteikšanā un to atbilstību prasībām attiecībā iz pilsoniskajām brīvībām, cilvēktiesībām un privāto dzīvi; būtu jālūdz dalībvalstīm iesniegt datus par aizturēšanas, pārmeklēšanas un citiem iejaukšanās pasākumiem, kurus izmanto saistībā ar profilu veidošanu;
2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo ieteikumu Padomei un informācijas nolūkā Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Kodolieroču neizplatīšana un Kodolieroču neizplatīšanas līguma nākotne

P6_TA(2009)0333

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa ieteikums Padomei par kodolieroču neizplatīšanu un Kodolieroču neizplatīšanas līguma nākotni (2008/2324(INI))

(2010/C 184 E/26)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ieteikuma priekšlikumu, ko *Annemie Neyts-Uyttebroeck* ALDE grupas vārdā un *Angelika Beer* Verts/ALE grupas vārdā iesniedza Padomei, par kodolieroču neizplatīšanu un Kodolieroču neizplatīšanas līguma (KNL) nākotni (B6-0421/2008),
- ņemot vērā gaidāmo Kodolieroču neizplatīšanas līguma pušu 2010. gada pārskatīšanas konferenci,
- ņemot vērā 2004. gada 26. februāra rezolūciju ⁽¹⁾, 2005. gada 10. marta rezolūciju ⁽²⁾, 2005. gada 17. novembra rezolūciju ⁽³⁾ un 2007. gada 14. marta rezolūciju ⁽⁴⁾ par kodolieroču neizplatīšanu un kodolatbrūņošanu,
- ņemot vērā 2008. gada 5. jūnija rezolūciju par Eiropas Drošības stratēģijas un EDAP īstenošanu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2003. gada 12. decembrī Eiropadomes pieņemto Eiropas Savienības stratēģiju pret masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanu,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 8. decembra paziņojumu par lielāku starptautisko drošību, it īpaši 6., 8. un 9. punktu, kurā pausta ES apņemšanās apkarot masu iznīcināšanas ieroču un to piegādes līdzekļu izplatīšanu,
- ņemot vērā Kodolmateriālu piegādātājvalstu grupas ārkārtīgi nozīmīgo lomu kodolieroču neizplatīšanā,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes rezolūcijas par neizplatīšanas un kodolatbrūņošanas jautājumiem, it īpaši rezolūciju Nr. 1540 (2004),
- ņemot vērā Līgumu par kodolizmēģinājumu vispārējo aizliegumu, Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras (SAEA) vispārējos drošības nolīgumus un papildu protokolus, Konvenciju par kodolvielu fizisko aizsardzību, Konvenciju par kodolterorisma novēršanu, Hāgas rīcības kodeksu pret ballistisko raķešu izplatīšanu, Līgumu par stratēģisko ieroču samazināšanu (START I), kura darbības termiņš beigsies 2009. gadā, un Līgumu par stratēģisko uzbrukumu samazināšanu (SORT),
- ņemot vērā ziņojumu par Eiropas drošības stratēģijas īstenošanu, par ko Eiropadome vienojās 2008. gada 11. decembrī,
- ņemot vērā Reglamenta 114. panta 3. punktu un 90. pantu,
- ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A6-0234/2009),

⁽¹⁾ OV C 98 E, 23.4.2004., 152. lpp.⁽²⁾ OV C 320 E, 15.12.2005., 253. lpp.⁽³⁾ OV C 280E, 18.11.2006., 453. lpp.⁽⁴⁾ OV C 301 E, 13.12.2007., 146. lpp.⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0255.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- A. uzsver nepieciešamību vēl vairāk nostiprināt visus trīs KNL pilārus, proti, neizplatīšanu, atbrūošanos un sadarbību attiecībā uz kodolenerģijas izmantošanu civilām vajadzībām;
- B. ir ļoti norūpējies par panākumu trūkumu konkrētu mērķu (piemēram, tā dēvēto "13 soļu" ⁽¹⁾) sasniegšanā saistībā ar KNL mērķu izpildi, par kuriem vienojās iepriekšējās pārskatīšanas konferencēs, jo sevišķi tagad, kad draudus rada dažādi iemesli, tostarp kodolieroču izplatīšanas pieaugums, un iespēja, ka kodoltehnoloģija un radioaktīvie materiāli var nonākt kriminālu organizāciju un teroristu rokās, kā arī Neizplatīšanas līgumu parakstījušo kodollielvalstu nevēlēšanās ierobežot vai likvidēt savus kodolieroču arsenālus un samazināt pakļaušanos kodolbruņošanās militārajai doktrīnai;
- C. tā kā masu iznīcināšanas ieroču un to nesējiem izplatīšana gan valstu, gan nevalstisku veidojumu vidū ir viens no nopietnākajiem draudiem starptautiskajai stabilitātei un drošībai;
- D. atgādina ES apņemšanos izmantot visus tās rīcībā esošos instrumentus, lai novērstu, atturētu, aizkavētu un, ja iespējams, izskaustu kodolieroču izplatīšanas programmas, kas rada bažas globālā līmenī, kā skaidri norādīts Eiropadomes 2003. gada 12. decembrī pieņemtajā ES stratēģijā pret masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanu;
- E. uzsver, ka ES ir jāpastiprina centieni cīņā pret kodolieroču izplatīšanu un tās finansēšanu, jāparedz sankcijas izplatīšanas darbībām un jāizstrādā pasākumi, lai novērstu nemateriālu zināšanu un prasmju nodošanu, izmantojot visus pieejamos instrumentus, tostarp daudzpusējus nolīgumus un pārbaudes mehānismus, valstu un starptautiskā līmenī koordinētus eksporta pārraudzības mehānismus, kopīgas draudu samazināšanas programmas un politiskos un ekonomiskos instrumentus;
- F. gūst mudinājumu no jauniem atbrūošanās priekšlikumiem, piemēram, priekšlikumiem, kurus ierosinājuši *Henry Kissinger*, *George P. Schultz*, *William J. Perry* un *Sam Nunn* 2007. gada janvārī un 2008. gada janvārī, Kodolieroču konvencijas projekta un Hirosimas-Nagasaki protokola, kuru visā pasaulē veicina pilsoniskās organizācijas un politiskie līderi, kā arī kampaņām, piemēram, *Global Zero*, kurās pauž uzskatu, ka viens ļoti nozīmīgs veids, kā palīdzēt novērst kodolieroču izplatīšanu un panākt pasaulē drošību, ir censties panākt kodolieroču likvidēšanu;
- G. šajā sakarībā pauž atzinību Francijas un Apvienotās Karalistes valdības iniciatīvām samazināt savus kodolieroču arsenālus;
- H. gūst jo sevišķi spēcīgu pamudinājumu no ASV prezidenta *Barack Obama*, kurš 2009. gada 5. aprīlī Prāgā skaidri izklāstīja savu nostāju kodoljautājumos, izteica apņemšanos turpināt darbu pie kodolatbrūošanās un puda savu redzējumu par pasauli bez kodolieročiem; atzinīgi vērtē ASV un Krievijas konstruktīvo sadarbību START nolīguma atjaunošanā, lai pārtrauktu izmantot ASV un Krievijas ballistikās raķetes paaugstinātas kaujas gatavības stāvoklī un ievērojami samazinātu ASV kodolieroču un kodolmateriālu uzkrājumus; atzinīgi vērtē ASV lēmumu pilnīgi iesaistīties E3 + 3 procesā ar Irānu; atzinīgi vērtē arī to, ka Amerikas Savienotās Valstis ir ratificējušas SAEA drošības nolīgumu papildu protokolu, nodēvējot to par pozitīvu soli, kas izraisa uzticību; pauž spēcīgu atzinību prezidenta *Barack Obama* nodomam pabeigt ASV iesāktu Līguma par kodolizmēģinājumu vispārējo aizliegumu (CTBT) ratifikāciju un sākt sarunas par līgumu par skaldmateriālu aizliegšanu;
- I. uzsver nepieciešamību pēc ciešas koordinācijas un sadarbības starp Eiropas Savienību un tās galvenajiem stratēģiskajiem partneriem, tostarp Amerikas Savienotajām Valstīm un Krieviju, lai atjaunotu un stiprinātu kodolieroču neizplatīšanas režīmu;
- J. uzsver, ka Kodolieroču neizplatīšanas līguma nostiprināšana ir būtiski svarīga un kalpo par neizplatīšanas režīma stūrakmeni pasaulē, un atzīst, ka steidzami ir nepieciešami drosmīgi politiskie līderi un vairāki progresīvi, secīgi soļi, lai atkārtoti nostiprinātu Kodolieroču neizplatīšanas līguma spēkā esamību, kā arī nostiprinātu līgumus, nolīgumus un aģentūras, kas veido pašreizējo izplatīšanas un atbrūošanās režīmu, tostarp jo īpaši CTBT un SAEA;

⁽¹⁾ Apvienoto Nāciju Organizācija: 2000. gada pārskatīšanas konference, kurā piedalījās valstis, kas parakstījušas Līgumu par kodolieroču neizplatīšanu, NPT/CONF.2000/28 (I un II daļa).

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- K. šajā sakarībā atzinīgi vērtē Apvienotās Karalistes un Norvēģijas kopīgo iniciatīvu, kuras mērķis ir izvērtēt iespējas noteikt skaidrus procesuālos pasākumus un īstenot šādus pasākumus, lai galu galā demontētu kodolieročus un veiktu attiecīgas pārbaudes procedūras; uzskata šo iniciatīvu par ļoti pozitīvu Eiropas Savienībai, NATO un citiem nozīmīgiem dalībniekiem;
- L. atzinīgi vērtē Francijas ES prezidentūras 2008. gada 5. decembra vēstuli ANO ģenerālsekretāram *Ban Ki-moon*, kurā izklāstīti 2008. gada decembra Eiropadomes pieņemtie ES atbrūpošanās priekšlikumi;
- M. atzinīgi vērtē ES augstā pārstāvja KĀDP jomā *Javier Solana* 2008. gada 9. decembra runu konferencē “Miers un atbrūpošanās - pasaule bez kodolieročiem”, kurā viņš puda atzinību par to, ka kodolatbrūpošanās atkal ir kļuvusi par vienu no svarīgākajiem jautājumiem starptautiskajā darba programmā, un uzsvēra, ka Eiropas Savienībai savās politikas jomās kopumā ir jākoncentrējas uz kodolieroču neizplatīšanu;
- N. atzinīgi vērtē Prāgā 2009. gada 5. aprīlī ASV prezidenta Barack Obama teikto runu, kurā viņš apliecināja, ka ASV ir morāls pienākums vadīt kampaņu, kuras mērķis ir atbrīvot pasauli no dažādiem kodolieročiem, tomēr viņš piebilda, ka šo mērķi, iespējams, viņa dzīves laikā nevarēs sasniegt, un uzsvēra, ka ir jāstiprina Kodolieroču neizplatīšanas līgums, tādējādi veidojot sadarbības pamatu un pakāpenisku risinājumu; tā kā jaunajai ASV valdībai būtu pilnībā jāiesaista Eiropas Savienība šajā kampaņā un it īpaši pasaules mēroga sanāksmē, kuru plānots rīkot 2009. gadā, lai pievērstos jautājumam par kodolieroču draudiem;
- O. norāda uz “neizplatīšanas klauzulu” vispārēju ieviešanu līgumos, kas noslēgti ES ar trešām valstīm kopš 2003. gada;
- P. ņem vērā neizplatīšanas un atbrūpošanās iniciatīvas, kas nav saistītas ar ANO un ko ir atbalstījusi ES, piemēram, Izplatīšanas drošības iniciatīvu un G8 globālo partnerību,
- Q. atzinīgi vērtē to, ka Komisijai Kodolmateriālu piegādātājvalstu grupā un Kodolieroču neizplatīšanas līguma pārskatīšanas konferencē ir novērotājas statuss un ka Kodolieroču neizplatīšanas līguma konferencē piedalās arī Padomes sekretariāts vai nu EK delegācijā, vai kopā ar ES prezidentūru,
1. iesniedz Padomei šādus ieteikumus:
- a) pārskatīt un papildināt ar jaunāko informāciju Padomes 2005. gada 25. aprīļa Kopējo nostāju 2005/329/PESC par 2005. gada pārskatīšanas konferenci, kurā piedalījās Kodolieroču neizplatīšanas līguma ⁽¹⁾ puses, gatavojoties 2010. gada Neizplatīšanas līguma pārskatīšanas konferences veiksmīgam iznākumam, kas stiprinās visus trīs Kodolieroču neizplatīšanas līguma pilārus, lai minēto nostāju apstiprinātu Eiropadomes 2009. gada decembra sanāksmē; apņemas īstenot mērķi par iespējamo pilnīgo kodolatbrūpošanos, kā noteikts Kodolieroču konvencijas priekšlikumā;
- b) pastiprināt centienus nodrošināt neizplatīšanas noteikumu un instrumentu universālu piemērošanu un efektīvu īstenošanu, it īpaši uzlabojot pārbaudes līdzekļus;
- c) sadarbībā ar partneriem aktīvi atbalstīt konkrētus priekšlikumus par to, ka SAEA kontrolē jebkuras kodoldegvielas ražošanu, izmantošanu un atkārtotu pārstrādi, kā arī izveido starptautisku degvielas banku; atbalstīt arī citus ierosinājumus par kodoldegvielas cikla sadalīšanu kodolenerģijas miermīlīgas izmantošanas nolūkā, šajā sakarībā paturot prātā, ka Parlaments atzinīgi vērtē Padomes un Komisijas gatavību veikt finansiālu ieguldījumu līdz pat EUR 25 miljonu apmērā kodoldegvielas bankas izveidē SAEA uzraudzībā un vēlas, lai drīz tiktu apstiprināta vienota rīcība šajā jautājumā;

(1) OV L 106, 27.4.2005., 32. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- d) atbalstīt turpmākus centienus nostiprināt SAEA pilnvaras, tostarp SAEA drošības nolīgumu papildu protokolu un citu līdzekļu vispārīnāšanai, kuru mērķis ir izstrādāt pasākumus, kas izraisa uzticību; nodrošināt, ka šai organizācijai piešķir pietiekamus līdzekļus, lai tā izpildītu būtisko uzdevumu īstenot drošas kodoldarbības;
 - e) panākt ievērojamu progresu G8 Globālās partnerības iniciatīvas, Izplatīšanas drošības iniciatīvas un Globālo draudu samazināšanas iniciatīvas īstenošanā, kā arī censties panākt CTBT drīzu stāšanos spēkā;
 - f) padziļināt dialogu ar jauno ASV valdību un visām kodollielvalstīm, lai pildītu kopējo programmu, kuras mērķis ir kodolgalviņu uzkrājumu pakāpeniska samazināšana; it īpaši atbalstīt ASV un Krievijas soļus, ko tās veic, lai ievērojami samazinātu kodolieročus, par kuriem tās vienojās līgumos *START I* un *SORT*; pieprasīt Līguma par kodolizmēģinājumu vispārējo aizliegumu ratifikāciju un *START* nolīguma atjaunošanu;
 - g) izstrādāt stratēģijas 2010. gada Neizplatīšanas nolīguma pārskatīšanas konferencē, lai vienotos par nolīgumu attiecībā uz ieročos izmantotā skaldmateriāla ražošanas pārtraukšanu nediskriminējošā veidā, kas nozīmē, ka nolīgumā, par kuru notiek sarunas, būtu jānosaka, ka ne tikai valstis, kurām nav kodolieroču, vai valstis, kuras līdz šim nav parakstījušas Neizplatīšanas līgumu, bet arī piecas ANO Drošības padomes dalībvalstis, no kurām visām pieder kodolieroči, nopietni apņemas pārtraukt skaldmateriāla izmantošanu ieroču ražošanā un demontēt visas ražotnes, kurās tiek ražots skaldmateriāls šiem ieročiem;
 - h) paust pilnīgu atbalstu, lai tiktu nostiprināti un uzlaboti pasākumi, ar kuriem pārbauda atbilstību visiem pieejamajiem neizplatīšanas instrumentiem;
 - i) pieprasīt efektivitātes novērtējumu par to, kā starp ES un trešajām valstīm noslēgtajos nolīgumos tiek izmantotas klauzulas par masu iznīcināšanas ieroču neizplatīšanu;
 - j) regulāri informēt Parlamentu par visām sagatavošanas sanāksmēm, gatavojoties 2010. gada Kodolieroču neizplatīšanas līguma pārskatīšanas konferencei, un atbilstoši ņemt vērā tā viedokli par neizplatīšanas un atbrūpošanās jautājumiem saistībā ar šo konferenci;
2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo ieteikumu Padomei, kā arī informēšanas nolūkā Komisijai, ANO ģenerālsekretāram, 2010. gada Neizplatīšanas līguma pārskatīšanas konferences priekšsēdētājam, ES dalībvalstu parlamentiem, Parlamentāriešu apvienībai par kodolieroču neizplatīšanu un kodolatbrūpošanos, kā arī "Mayors for Peace" pārstāvjiem.
-

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

ATZINUMI

EIROPAS PARLAMENTS

Cīņa ar vardarbību pret sievietēm

P6_TA(2009)0259

Eiropas Parlamenta deklarācija par kampaņu “Saki NĒ vardarbībai pret sievietēm”

(2010/C 184 E/27)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā divus dokumentus — ANO 1993. gada 20. decembra Deklarāciju par vardarbības pret sievietēm izskaušanu un ANO Ģenerālās Asamblejas 2003. gada 22. decembrī pieņemto Rezolūciju par vardarbības pret sievietēm izskaušanu ģimenē —, kuros ir atzīta nekavējoša vajadzība izskaust vardarbību pret sievietēm,
 - ņemot vērā Parlamenta 1997. gada 16. septembra rezolūciju par nepieciešamību izvērst Eiropas Savienības mēroga kampaņu par absolūtu neiecietību pret vardarbību pret sievietēm ⁽¹⁾ un 2006. gada 2. februāra rezolūciju par pašreizējo situāciju, apkarojot vardarbību pret sievietēm, un par turpmāko rīcību ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Attīstības fonda sievietēm (UNIFEM) kampaņu “Saki NĒ vardarbībai pret sievietēm”, kurā ir uzsvērtā vajadzība rīkoties un aizsargāt sievietes no vardarbības,
 - ņemot vērā Reglamenta 116. pantu,
- A. tā kā vardarbība pret sievietēm un meitenēm ir vispārēja problēma ar “pandēmisku” izplatību;
- B. tā kā Parlaments savās iepriekš minētajās rezolūcijās uzsvēra vajadzību visā ES veikt kampaņu par absolūtu neiecietību pret vardarbību pret sievietēm;
- C. tā kā nesenā Eiropas Padomes kampaņa “Apturiet vardarbību pret sievietēm ģimenē” apstiprina vajadzību rīkoties un aizsargāt sievietes no vardarbības;
1. prasa Komisijai kādu no turpmākajiem pieciem gadiem paskaidrot par Parlamenta atkārtoti pieprasīto absolūtas neiecietības gadu pret vardarbību pret sievietēm;
 2. aicina dalībvalstis atbalstīt UNIFEM kampaņu “Saki NĒ vardarbībai pret sievietēm”, parakstot minēto lūgumrakstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo deklarāciju kopā ar parakstītāju vārdiem Padomei, Komisijai un UNIFEM.

⁽¹⁾ OV C 304, 6.10.1997., 55. lpp.⁽²⁾ OV C 288 E, 25.11.2006., 66. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

Parakstija

Adamos Adamou, Vittorio Agnoletto, Vincenzo Aita, Gabriele Albertini, Alexander Alvaro, Jan Andersson, Georgs Andrejevs, Roberta Angelilli, Rapisardo Antinucci, Kader Arif, Elspeth Attwooll, Marie-Hélène Aubert, Jean-Pierre Audy, Margrete Auken, Inés Ayala Sender, Liam Aylward, Mariela Velichkova Baeva, Katerina Batzeli, Edit Bauer, Jean Marie Beaupuy, Christopher Beazley, Zsolt László Becsey, Angelika Beer, Ivo Belet, Irena Belohorská, Monika Beňová, Maria Berger, Giovanni Berlinguer, Thijs Berman, Šarūnas Birutis, Sebastian Valentin Bodu, Herbert Bösch, Josep Borrell Fontelles, Costas Botopoulos, Catherine Boursier, John Bowis, Emine Bozkurt, Mihael Brejc, Frieda Brepoels, Hiltrud Breyer, André Brie, Danutė Budreikaitė, Kathalijne Maria Buitenweg, Wolfgang Bulfon, Nicodim Bulzesc, Colm Burke, Niels Busk, Cristian Silviu Buşoi, Simon Busuttil, Maddalena Calia, Mogens Camre, Luis Manuel Capoulas Santos, Marco Cappato, Marie-Arlette Carlotti, Carlos Carnero González, Giorgio Carollo, David Casa, Paulo Casaca, Michael Cashman, Françoise Castex, Giusto Catania, Jean-Marie Cavada, Giulietto Chiesa, Călin Cătălin Chiriţă, Ole Christensen, Sylwester Chruszcz, Fabio Ciani, Richard Corbett, Dorette Corbey, Giovanna Corda, Michael Cramer, Jan Cremers, Gabriela Creţu, Brian Crowley, Hanne Dahl, Daniel Dăianu, Dragoş Florin David, Bairbre de Brún, Arūnas Degutis, Jean-Luc Dehaene, Véronique De Keyser, Panayiotis Demetriou, Gérard Deprez, Proinsias De Rossa, Marie-Hélène Descamps, Harlem Désir, Christine De Veyrac, Mia De Vits, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Jolanta Dičkutė, Gintaras Didžiokas, Brigitte Douay, Den Dover, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Konstantinos Droutsas, Bárbara Dührkop Dührkop, Andrew Duff, Árpád Duka-Zólyomi, Constantin Dumitriu, Lena Ek, Saïd El Khadraoui, Edite Estrela, Harald Ettl, Jill Evans, Robert Evans, Göran Färm, Markus Ferber, Anne Ferreira, Elisa Ferreira, Ilda Figueiredo, Roberto Fiore, Věra Flasarová, Hélène Flautre, Alessandro Foglietta, Glyn Ford, Janelly Fourtou, Juan Fraile Cantón, Armando França, Monica Frassoni, Urszula Gacek, Kinga Gál, Milan Gaľa, Vicente Miguel Garcés Ramón, Iratxe García Pérez, Elisabetta Gardini, Evelyne Gebhardt, Eugenijus Gentvilas, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Claire Gibault, Neena Gill, Monica Giuntini, Robert Goebbels, Bogdan Golik, Ana Maria Gomes, Donata Gottardi, Hélène Goudin, Genowefa Grabowska, Luis de Grandes Pascual, Martí Grau i Segú, Louis Grech, Nathalie Griesbeck, Lissy Gröner, Elly de Groen-Kouwenhoven, Mathieu Grosch, Pedro Guerreiro, Umberto Guidoni, Zita Gurmai, Fiona Hall, Ioan Lucian Hămbăşan, David Hammerstein, Benoît Hamon, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Marian Harkin, Rebecca Harms, Satu Hassi, Anna Hedh, Jacky Hénin, Erna Hennicot-Schoepges, Jeanine Hennis-Plasschaert, Edit Herczog, Esther Herranz García, Jim Higgins, Jens Holm, Mary Honeyball, Richard Howitt, Ian Hudgton, Stephen Hughes, Alain Hutchinson, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Sophia in 't Veld, Mikel Irujo Amezaga, Marie Anne Isler Béguin, Ville Itälä, Lily Jacobs, Anneli Jäätteenmäki, Lívia Járóka, Dan Jørgensen, Pierre Jonckheer, Romana Jordan Cizelj, Madeleine Jouye de Grandmaison, Aurelio Juri, Jelko Kacin, Filip Kaczmarek, Gisela Kallenbach, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Piia-Noora Kauppi, Metin Kazak, Tunne Kelam, Glenys Kinnock, Evgeni Kirilov, Silvana Koch-Mehrin, Jaromír Kohlíček, Eija-Riitta Korhola, Magda Kósáné Kovács, Guntars Krasts, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Ģirts Valdis Kristovskis, Urszula Krupa, Wiesław Stefan Kuc, Aldis Kušķis, Sepp Kusstatscher, Joost Lagendijk, Alain Lamassoure, Jean Lambert, Stavros Lambrinidis, Vytautas Landsbergis, Raymond Langendries, Anne Laperrouze, Henrik Lax, Johannes Lebech, Stéphane Le Foll, Roselyne LeFrançois, Bernard Lehideux, Lasse Lehtinen, Jörg Leichtfried, Marie-Noëlle Lienemann, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Alain Lipietz, Pia Elda Locatelli, Eleonora Lo Curto, Andrea Losco, Caroline Lucas, Sarah Ludford, Astrid Lulling, Nils Lundgren, Elizabeth Lynne, Marusya Ivanova Lyubcheva, Jules Maaten, Linda McAvan, Arlene McCarthy, Mary Lou McDonald, Mairead McGuinness, Edward McMillan-Scott, Jamila Madeira, Toine Manders, Ramona Nicole Mănescu, Erika Mann, Catuscia Marini, Helmuth Markov, David Martin, Miguel Angel Martínez Martínez, Jiří Maštálka, Maria Matsouka, Iosif Matula, Mario Mauro, Erik Meijer, Willy Meyer Pleite, Rosa Miguélez Ramos, Marianne Mikko, Claude Moraes, Eluned Morgan, Luisa Morgantini, Roberto Musacchio, Cristiana Muscardini, Antonio Mussa, Riitta Myller, Pasqualina Napoletano, Alexandru Nazare, Catherine Neris, Ljudmila Novak, Péter Olajos, Gérard Onesta, Dumitru Oprea, Josu Ortuondo Larrea, Siiri Oviir, Reino Paasilinna, Athanasios Pafilis, Maria Grazia Pagano, Justas Vincas Paleckis, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Marco Pannella, Pier Antonio Panzeri, Dimitrios Papadimoulis, Atanas Paparizov, Neil Parish, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Maria Petre, Tobias Pflüger, Sirpa Pietikäinen, Rihards Pīks, João de Deus Pinheiro, Józef Pinior, Gianni Pittella, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Zita Pleštinská, Anni Podimata, Samuli Pohjamo, Bernard Poignant, Lydie Polfer, Miguel Portas, Christa Prets, Pierre Pribetich, Vittorio Prodi, Jacek Protasiewicz, John Purvis, Miloslav Ransdorf, Poul Nyrup Rasmussen, Vladimír Remek, Karin Resetarits, Teresa Riera Madurell, Karin Riis-Jørgensen, Giovanni Rivera, Marco Rizzo, Maria Robsahm, Giovanni Robusti, Bogusław Rogalski, Zuzana Roithová, Raúl Romeva i Rueda, Dariusz Rosati, Mechtild Rothe, Libor Rouček, Martine Roure, Heide Rühle, Flaviu Călin Rus, Leopold Józef Rutowicz, Eoin Ryan, Tokia Saïfi, Aloyzas Sakalas, Katrin Saks, María Isabel Salinas García, Antolín Sánchez Presedo, Daciana Octavia Sârbu, Amalia Sartori, Gilles Savary, Christel Schaldemose, Pierre Schapira, Lydia Schenardi, Carl Schlyter, Olle Schmidt, Elisabeth Schroedter, Inger Segelström, Esko Seppänen, Czesław Adam Siekierski, Eva-Riitta Siitonen, Brian Simpson, Kathy Sinnott, Peter Skinner, Nina Škottová, Alyn Smith, Csaba Sógor, Søren Bo Søndergaard, María Sornosa Martínez, Jean Spautz, Bart Staes, Grażyna Staniszevska, Peter Šťastný, Petya Stavreva, Dirk Sterckx, Catherine Stihler, Daniel Stroj, Margie Sudre, Eva-Britt Svensson, Konrad Szymański, Csaba Sándor Tabajdi, Hannu Takkula, Charles Tannock, Andres Tarand, Michel Teychenné, Britta Thomsen,

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

Marianne Thyssen, Gary Titley, Patrizia Toia, László Tőkés, Ewa Tomaszewska, Jacques Toubon, Georgios Toussas, Kyriacos Triantaphyllides, Helga Trüpel, Claude Turmes, Feleknas Uca, Vladimir Urutchev, Inese Vaidere, Anne Van Lancker, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Ari Vatanen, Yannick Vaugrenard, Donato Tommaso Veraldi, Bernadette Vergnaud, Alejo Vidal-Quadras, Kyösti Virrankoski, Oldřich Vlasák, Dominique Vlasto, Johannes Voggenhuber, Sahra Wagenknecht, Diana Wallis, Graham Watson, Henri Weber, Renate Weber, Åsa Westlund, Anders Wijkman, Glenis Willmott, Iuliu Winkler, Janusz Wojciechowski, Francis Wurtz, Anna Záborská, Jan Zahradil, Iva Zanicchi, Tatjana Ždanoka, Dushana Zdravkova, Roberts Zīle, Gabriele Zimmer, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS PARLAMENTS

Pieprasījums aizstāvēt Aldo Patriciello deputāta imunitāti un privilēģijas

P6_TA(2009)0233

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa lēmums par pieprasījumu aizstāvēt Aldo Patriciello imunitāti un privilēģijas (2008/2323(IMM))

(2010/C 184 E/28)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Aldo Patriciello 2008. gada 11. novembrī iesniegto pieprasījumu aizstāvēt viņa imunitāti saistībā ar kriminālprocesu, kas pret viņu uzsākts Kampobaso apgabaltiesā, un par kuru paziņots 2008. gada 20. novembra plenārsēdē,
 - pēc Aldo Patriciello uzklaušanās saskaņā ar Reglamenta 7. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā 9. un 10. pantu 1965. gada 8. aprīļa Protokolā par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās, kā arī 6. panta 2. punktu 1976. gada 20. septembra Aktā par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlšanu tiešās vispārējās vēlēšanās,
 - ņemot vērā Eiropas Kopienų Tiesas 1964. gada 12. maija, 1986. gada 10. jūlija un 2008. gada 21. oktobra spriedumus ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 6. panta 3. punktu un 7. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A6-0196/2009),
- A. tā kā Aldo Patriciello ir Eiropas Parlamenta deputāts, kura mandātu Parlaments ir apstiprinājis 2006. gada 15. jūnijā;
- B. tā kā saskaņā ar Eiropas Kopienų Tiesu Eiropas Parlamentam un dalībvalstu tiesu iestādēm ir jāsadarbojas, lai izvairītos no kolīzijām Protokola noteikumu interpretācijā un piemērošanā; tā kā tāpēc, ja pret Eiropas Parlamenta deputātu uzsākts process valsts tiesā, un šī tiesa ir informēta, ka ir uzsākta procedūra šā deputāta imunitātes un privilēģiju aizstāvēšanai, kā paredzēts Reglamenta 6. panta 3. punktā, attiecīgajai tiesai ir jāaptur tiesvedība un jālūdz Parlamentam pēc iespējas drīz sagatavot atzinumu ⁽²⁾;

⁽¹⁾ [EKT] Lieta 101/63 *Wagner/Fohrmann* un *Krier* (*Recueil*, 195. lpp.), lieta 149/85 *Wybot/Faure* u. c. (*Recueil*, 2391. lpp) un apvienotās lietas C-200/07 un C-201/07 *Marra/ De Gregorio* un *Clemente*, Krājumā vēl nav publicēts.

⁽²⁾ Spriedums apvienotajās lietās C-200/07 un C-201/07 *Marra*, 42 un 43. punkts.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

- C. tā kā saskaņā ar Protokola 10. pantu Eiropas Parlamenta sesiju laikā tā deputātiem savā valstī ir imunitāte, kāda tiek piešķirta attiecīgās valsts parlamenta deputātiem, un tā kā deputāts nevar atsaukties uz imunitāti, ja viņš ir aizturēts pārkāpuma izdarīšanas brīdī; tā kā tas neliedz Parlamentam izmantot tiesības atņemt kādam no deputātiem imunitāti;
- D. tā kā tāpēc šajā lietā ir piemērojams Itālijas Konstitūcijas 68. panta otrais punkts, ar ko kriminālprocesu pret parlamenta deputātiem ļauj uzsākt bez īpašām formalitātēm, nosakot, ka, kamēr deputāts nav pametis Parlamenta palātu, kuras loceklis viņš ir, nedrīkst veikt ne parlamenta deputāta, ne viņa dzīvesvietas kratīšanu un deputātu nevar arestēt vai citādi atņemt viņa personisko brīvību, vai aizturēt, izņemot galīgā sprieduma izpildes gadījumu vai ja deputāts ir pieķerts tāda nozieguma izdarīšanas brīdī, kura gadījumā arests ir obligāts (*flagrante delicto* gadījumā);
- E. tā kā pašlaik Protokols nepiešķir Eiropas Parlamentam iespējas pieņemt saistošu lēmumu *Aldo Patriciello* aizstāvēšanai,
1. nolēmj neaizstāvēt *Aldo Patriciello* imunitāti un privilēģijas;
 2. uzdod priekšsēdētājam nekavējoties nosūtīt šo lēmumu un atbildīgās komitejas ziņojumu Itālijas Republikas kompetentajām iestādēm.

Pieprasījums aizstāvēt Renato Brunetta deputāta imunitāti un privilēģijas

P6_TA(2009)0234

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa lēmums par pieprasījumu aizstāvēt Renato Brunetta imunitāti un privilēģijas (2008/2147(IMM))

(2010/C 184 E/29)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā *Renato Brunetta* 2008. gada 15. maijā iesniegto pieprasījumu aizstāvēt viņa imunitāti saistībā ar kriminālprocesu, kuru pret viņu uzsākusi Florences apgabaltiesa, un par ko plenārsēdē paziņots 2008. gada 4. jūnijā,
- ņemot vērā 9. un 10. pantu 1965. gada 8. aprīļa Protokolā par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās, kā arī 6. panta 2. punktu 1976. gada 20. septembra Aktā par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanu tiešās vispārējās vēlēšanās,
- ņemot vērā Eiropas Kopienas Tiesas 1964. gada 12. maija, 1986. gada 10. jūlija un 2008. gada 21. oktobra spriedumus ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 6. panta 3. punktu un 7. pantu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A6-0195/2009),

1. nolēmj aizstāvēt *Renato Brunetta* imunitāti un privilēģijas;
2. uzdod priekšsēdētājam nekavējoties nosūtīt šo lēmumu un atbildīgās komitejas ziņojumu attiecīgajām Itālijas Republikas iestādēm.

⁽¹⁾ [EKT] Lieta 101/63 *Wagner/Fohrmann* un *Krier* (*Recueil*, 195. lpp.), lieta 149/85 *Wybot/Faure* u. c. (*Recueil*, 2391. lpp), apvienotās lietas C-200/07 un C-201/07 *Marra/De Gregorio* un *Clemente*, Krājumā vēl nav publicēts.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

Pieprasījums apspriest Antonio Di Pietro deputāta imunitāti un privilēģijas

P6_TA(2009)0235

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa lēmums par pieprasījumu apspriest Antonio Di Pietro imunitāti un privilēģijas (2008/2146(IMM))

(2010/C 184 E/30)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā pieprasījumu apspriest Antonio Di Pietro parlamentāro imunitāti, un kuru Itālijas Republikas kompetentā iestāde iesniedza 2008. gada 15. maijā, un par kuru paziņoja 2008. gada 5. jūnija plenārsēdē,
 - pēc Antonio Di Pietro uzklaušanās saskaņā ar Reglamenta 7. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā 1965. gada 8. aprīļa Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās 10. pantu, kā arī 1976. gada 20. septembra Akta par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlšanu tiešās vispārējās vēlēšanās 6. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Kopienų Tiesas 1964. gada 12. maija, 1986. gada 10. jūlija un 2008. gada 21. oktobra spriedumus ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Itālijas Konstitūcijas 68. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 6. panta 1. punktu un 7. panta 13. punktu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A6-0197/2009),
1. nolēmj neatcelt Antonio Di Pietro imunitāti;
 2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu un atbildīgās komitejas ziņojumu nekavējoties nosūtīt Itālijas Republikas kompetentajām iestādēm.

⁽¹⁾ [EKT] Lieta 101/63 Wagner/Fohrmann un Krier (*Recueil*, 195. lpp.), lieta 149/85 Wybot/Faure u. c. (*Recueil*, 2391. lpp) un apvienotās lietas C-200/07 un C-201/07 Marra/ De Gregorio un Clemente, Krājumā vēl nav publicēts.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

Pieprasījums atcelt deputāta Hannes Swoboda imunitāti

P6_TA(2009)0236

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa lēmums par pieprasījumu atcelt Hannes Swoboda imunitāti (2009/2014(IMM))

(2010/C 184 E/31)

Eiropas Parlaments,

- pārbaudot Vīnes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas palātas 2008. gada 5. decembra pieprasījumu atcelt *Hannes Swoboda* imunitāti, kurš saņemts 2009. gada 20. janvārī, un par kuru paziņoja 2009. gada 5. februāra plenārsēdē,
 - pēc *Hannes Swoboda* uzklausišanas saskaņā ar Reglamenta 7. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā 1965. gada 8. aprīļa Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās 9. un 10. pantu, kā arī 1976. gada 20. septembra Akta par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanu tiešās vispārējās vēlēšanās 6. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Kopienų Tiesas 1964. gada 12. maija un 1986. gada 10. jūlija spriedumus ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Austrijas Republikas Federālā Konstitucionālā likuma 57. pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 6. panta 2. punktu un 7. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A6-0190/2009),
1. noraidīt pieprasījumu par *Hannes Swoboda* imunitātes atcelšanu;
 2. uzdod priekšsēdētājam nekavējoties nosūtīt šo lēmumu un atbildīgās komitejas ziņojumu kompetentajai Austrijas Republikas iestādei.

⁽¹⁾ Lieta 101/63, *Wagner/Fohrmann* un *Krier*, Recueil, 1964. g., 383. lpp., kā arī lieta 149/85, *Wybot/Faure* un citi, Recueil, 1986. g., 2391. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

EK un Pakistānas nolīguma noslēgšana par atsevišķiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem *

P6_TA(2009)0218

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopienu un Pakistānas Islāma Republiku par atsevišķiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem (COM(2008)0081 – C6-0080/2009 – 2008/0036(CNS))

(2010/C 184 E/32)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (COM(2008)0081),
 - ņemot vērā EK līguma 80. panta 2. punktu un 300. panta 2. punkta pirmās daļas pirmo teikumu,
 - ņemot vērā EK līguma 300. panta 3. punkta pirmo daļu, saskaņā ar kuru Padome ir apspriedusies ar Parlamentu (C6-0080/2009),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu, 83. panta 7. punktu un 43. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu (A6-0188/2009),
1. apstiprina nolīguma noslēgšanu;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu un Pakistānas Islāma Republikas valdībām un parlamentiem.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

EK pievienošanās ANO Eiropas Ekonomikas komisijas Noteikumiem Nr. 61 vienotiem noteikumiem kravas automobiļu apstiprināšanai ***

P6_TA(2009)0219

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes Lēmumam par Kopienas pievienošanās ANO Eiropas Ekonomikas komisijas Noteikumiem Nr. 61 par kravas automobiļu apstiprināšanu attiecībā uz to ārējiem izvirzījumiem uz priekšu no kabīnes aizmugurējā paneļa (COM(2008)0675 – 7240/2009 - C6-0119/2009 – 2008/0205(AVC))

(2010/C 184 E/33)

(Piekrišanas procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (COM(2008)0675 - 7240/2009),
 - ņemot vērā piekrišanas procedūras pieprasījumu, ko Padome iesniedza saskaņā ar Padomes Lēmuma 97/836/EK 4. panta 2. punkta otro ievilkumu (C6-0119/2009) ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 75. panta 1. punktu un 43. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ieteikumu (A6-0243/2009),
1. sniedz piekrišanu par priekšlikumu Padomes lēmumam;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ Padomes 1997. gada 27. novembra Lēmums par Eiropas Kopienas pievienošanās ANO Eiropas Ekonomikas komisijas Nolīgumam par vienotu tehnisko prasību apstiprināšanu riteņu transportlīdzekļiem, aprīkojumam un detaļām, ko var uzstādīt un/vai lietot riteņu transportlīdzekļos, un par nosacījumiem to apstiprinājumu savstarpējai atzīšanai, kas piešķirti, pamatojoties uz šīm prasībām, turpmāk ("Pārskatītais nolīgums") (OV L 346, 17.12.1997., 78. lpp.).

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

Dzīvnieku veselības prasības attiecībā uz zirgu dzimtas dzīvnieku pārvadāšanu un importu no trešām valstīm (kodificēta redakcija) *

P6_TA(2009)0220

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai par dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz zirgu dzimtas dzīvnieku pārvadāšanu un importu no trešām valstīm (kodificēta redakcija) (COM(2008)0715 – C6-0479/2008 – 2008/0219(CNS))

(2010/C 184 E/34)

(Apspriežu procedūra - kodifikācija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2008)0715),
 - ņemot vērā EK līguma 37. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C6-0479/2008),
 - ņemot vērā 1994. gada 20. decembra Iestāžu nolīgumu "Paātrināta darba metode tiesību aktu oficiālai kodifikācijai" ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 80. un 51. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A6-0248/2009),
- A. tā kā no Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinuma izriet, ka šis priekšlikums aprobežojas tikai ar pašreizējo tiesību aktu kodifikāciju, nemainot to būtību,
1. apstiprina Komisijas priekšlikumu, kurš pielāgots Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas ieteikumiem;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt tā nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

Tirdzniecības režīms, kas piemērojams dažām lauksaimniecības produktu pārstrādē iegūtām precēm (kodificēta redakcija) *

P6_TA(2009)0221

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko nosaka tirdzniecības režīmu, kas piemērojams dažām lauksaimniecības produktu pārstrādē iegūtām precēm (kodificēta redakcija) (COM(2008)0796 – C6-0018/2009 – 2008/0226(CNS))

(2010/C 184 E/35)

(Apspriežu procedūra – kodifikācija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2008)0796),
 - ņemot vērā EK līguma 37. un 133. pantu, saskaņā ar kuru Padome ir apspriedusies ar Parlamentu (C6-0018/2009),
 - ņemot vērā 1994. gada 20. decembra Iestāžu nolīgumu par paātrinātu darba metodi tiesību aktu oficiālai kodifikācijai ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 80. un 51. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A6-0249/2009),
- A. tā kā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumā teikts, ka šajā priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo tiesību aktu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. apstiprina Komisijas priekšlikumu, kurš pielāgots Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas ieteikumiem;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

Sociālās drošības sistēmu koordinēšana *II**

P6_TA(2009)0222

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par Padomes kopējo nostāju, nolūkā pieņemt Eiropas Parlamenta un Padomes regulu, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu un ar ko nosaka tās pielikumu saturu (14518/1/2008 – C6-0003/2009 – 2006/0008(COD))

(2010/C 184 E/36)

(Koplēmuma procedūra, otrais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes kopējo nostāju (14518/1/2008 – C6-0003/2009),
 - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽¹⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumiem Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2006)0007) un (COM(2007)0376),
 - ņemot vērā grozīto Komisijas priekšlikumu (COM(2008)0648),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 62. pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ieteikumus otrajam lasījumam (A6-0207/2009),
1. apstiprina grozīto kopējo nostāju;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, 9.7.2008., P6_TA(2008)0349.

P6_TC2-COD(2006)0008

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta otrajā lasījumā 2009. gada 22. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu un ar ko nosaka tās pielikumu saturu

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja otrajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (EK) Nr. 988/2009.)

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

Sociālās drošības sistēmu koordinēšana: īstenošanas regula *II**

P6_TA(2009)0223

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu, ar ko nosaka īstenošanas procedūru Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (14516/4/2008 – C6-0006/2009 – 2006/0006(COD))

(2010/C 184 E/37)

(Koplēmuma procedūra, otrais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes kopējo nostāju (14516/4/2008 – C6-0006/2009),
 - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽¹⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2006)0016),
 - ņemot vērā grozīto Komisijas priekšlikumu (COM(2008)0647),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 62. pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ieteikumus otrajam lasījumam (A6-0204/2009),
1. apstiprina grozīto kopējo nostāju;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, 9.7.2008., P6_TA(2008)0348.

P6_TC2-COD(2006)0006

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta otrajā lasījumā 2009. gada 22. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009, ar ko nosaka īstenošanas procedūru Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja otrajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (EK) Nr. 987/2009.)

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

Eiropas metroloģijas pētniecības un attīstības programma *I**

P6_TA(2009)0224

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Kopienas līdzdalību Eiropas metroloģijas pētniecības programmā, ko uzsākušas vairākas dalībvalstis (COM(2008)0814 – C6-0468/2008 – 2008/0230(COD))

(2010/C 184 E/38)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0814),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu, 169. pantu un 172. panta otro daļu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C6-0468/2008),
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2009. gada 7. aprīļa vēstulē pausto solījumu pieņemt grozīto priekšlikumu saskaņā ar EK līguma 251. panta 2. punkta otrās daļas pirmo ievilkumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu (A6-0221/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

P6_TC1-COD(2008)0230

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 22. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. .../2009/EK par Kopienas līdzdalību Eiropas metroloģijas pētniecības un attīstības programmā, ko uzsākušas vairākas dalībvalstis

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja pirmajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Lēmumam Nr. 912/2009/EK.)

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlī

**Pienākumi tirgus dalībniekiem, kuri laiž tirgū koksni un koksnes izstrādājumus
***I**

P6_TA(2009)0225

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par pienākumiem tirgus dalībniekiem, kuri laiž tirgū koksni un koksnes izstrādājumus (COM(2008)0644 – C6-0373/2008 – 2008/0198(COD))

(2010/C 184 E/39)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0644),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 175. panta 1. punktu, atbilstīgi kuram Komisija iesniedza priekšlikumu Parlamentam (C6-0373/2008),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu, kā arī Attīstības komitejas un Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinumus (A6-0115/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

P6_TC1-COD(2008)0198**Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 22. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009, ar ko nosaka pienākumus tirgus dalībniekiem, kuri laiž tirgū koksni un koksnes izstrādājumus**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

- EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,
- ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu||,

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlī

- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,
- saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Meži nodrošina visdažādākos vides, ekonomiskos un sociālos ieguvumus, tostarp koksnes un nekoksnes produktus, vides pakalpojumus **un dzīves vietu vietējām kopienām.**
- (2) *Mežu vide ir vērtīgs mantojums, kas jāaizsargā, jā saglabā un, ja iespējams, jāatjauno, par svarīgāko mērķi nosakot bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmas funkcionēšanas saglabāšanu, klimata aizsargāšanu un pamatiedzīvotāju un vietējo un no mežu resursiem atkarīgo kopienu tiesību aizsardzību.*
- (3) *Meži ir saimnieciskie resursi, un to audzēšana rada labklājību un nodarbinātību. Mežu audzēšana arī pozitīvi ietekmē klimatu, jo meža produkti var aizstāt energoietilpīgākus produktus.*
- (4) *Īpaši attiecībā uz klimatu ir ļoti svarīgi, lai apakšuzņēmēji, kas darbojas Kopienas tirgū, izmantotu tikai likumīgi iegūtu koksni, jo tādējādi tiek nodrošināts, ka meži nepārtraukti turpina pildīt oglekļa dioksīda uzkrājēju svarīgo funkciju. Turklāt likumīgi iegūtās koksnes izmantošana celtniecībā, piemēram, būvējot koka mājas, palīdz ilgtermiņā uzglabāt oglekļa dioksīdu.*
- (5) *Mežsaimniecība lielā mērā nosaka sociālo un ekonomisko attīstību jaunattīstības valstīs, kurās tas ir svarīgākais ienākumu avots daudziem cilvēkiem. Tādēļ ir svarīgi nevis kavēt šo attīstību un mazināt ienākumu avotu, bet pievērst uzmanību tam, kā panākt šajās valstīs ilgtspējīgāku mežsaimniecības attīstību.*
- (6) Ņemot vērā pasaulē augošo pieprasījumu pēc koksnes un koksnes izstrādājumiem, kā arī institucionālās un pārvaldības nepilnības, kas pastāv meža nozarē vairākās koksnes ražotājās valstīs, nelikumīga mežizstrāde un ar to saistītā tirdzniecība kļūst par aizvien lielāku problēmu.
- (7) *Ir skaidrs, ka apdraudējums mežu dabas resursiem un pieprasījums pēc koksnes un koksnes izstrādājumiem bieži ir pārkāpums un ka Kopienai jāsamazina to ietekme uz meža ekosistēmām neatkarīgi no vietas, kur šī ietekme ir vērojama.*
- (8) *Nelikumīga mežizstrāde apvienojumā ar mežsaimniecības nozares institucionāliem un pārvaldības trūkumiem daudzās koksnes ražotājvalstīs ir izplatīta problēma, kas rada nopietnas bažas starptautiskā mērogā. Nelikumīga mežizstrāde rada nopietnu apdraudējumu mežiem, jo veicina atmežošanu un mežu degradāciju, kuras rezultātā rodas aptuveni 20 % siltumnīcefekta gāzu emisiju, veicina tuksnešu un stepju veidošanos, palielina augsnes eroziju un izraisot ārkārtas laika apstākļus un plūdus, apdraud bioloģisko daudzveidību, izposta pamatiedzīvotāju apdzīvotās teritorijas un kaitē ilgtspējīgai mežu apsaimniekošanai un attīstībai. Turklāt tā rada arī sociālas, politiskas un ekonomiskas sekas, bieži kavējot labas pārvaldības mērķu sasniegšanu, un apdraud vietējās, no mežu resursiem atkarīgās kopienas un pamatiedzīvotāju tiesību ievērošanu.*

⁽¹⁾ OV C ..

⁽²⁾ OV C ...

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa Nostāja.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlī

- (9) Šīs regulas mērķis ir apturēt nelikumīgi iegūtas koksnes un šādas koksnes izstrādājumu tirdzniecību ES un palīdzēt pārtraukt visā pasaulē mežu izciršanu un mežu degradāciju, ar to saistīto oglekļa emisiju noplūdi un bioloģiskās daudzveidības zudumu, tostarp sekmējot ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi, ilgtspējīgu cilvēces attīstību un pamatiedzīvotāju un vietējo iedzīvotāju tiesību ievērošanu. Ar šo regulu būtu jāpalīdz izpildīt pienākumus un saistības, kas tostarp paredzēti: 1992. gada Konvencijā par bioloģisko daudzveidību (CBD); 1973. gada Konvencijā par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām (CITES); 1983., 1994. un 2006. gada Starptautiskajos tropu kokmateriālu nolīgumos (ITTA); 2002. gada ANO Vispārējā konvencijā par klimata pārmaiņām (UNFCCC); 1994. gada ANO Konvencijā par cīņu pret pārtuksnešošanu; 1992. gada Riodežaneiro Vides un attīstības deklarācijā; 2002. gada 4. septembrī Pasaules samitā par noturīgu attīstību pieņemtajā Johannesburgas deklarācijā un īstenošanas plānā; ANO Starpvaldību mežu padomes / Starptautiskā mežu foruma izstrādātajos rīcības priekšlikumos, kurus ANO Ģenerālā asambleja atbalstīja 1997. gada īpašajā sesijā (UNGASS); 1992. gada ANO Vides un attīstības konferences (UNCED) Paziņojumā par visu veidu mežu apsaimniekošanas, aizsardzības un ilgtspējīgas attīstības principiem, kurš nav juridiski saistošs; dokumentā Agenda 21, ko UNCED pieņēma 1992. gada jūnijā; UNGASS pieņemtajā rezolūcijā "Agenda 21 turpmākas īstenošanas programma"; 2000. gada Tūkstošgades deklarācijā; 1982. gada Pasaules dabas hartā; ANO Konferencēs par cilvēka apkārtni 1972. gada deklarācijā; 1972. gada cilvēka dzīves vides rīcības plānā; ANO Mežu foruma rezolūcijā Nr. 4/2; 1979. gada Konvencijā par Eiropas savvaļas dzīvniekiem un dzīvotnēm; ANO 2003. gada Pretkorupcijas konvencijā (UNCAC).
- (10) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 1600/2002/EK (2002. gada 22. jūlijs), ar kuru ievieša Sesto vides rīcības programmu ⁽¹⁾, par prioritāti noteica izpētīt iespējas rīkot aktīvus pasākumus, lai novērstu un apkarotu nelikumīgi iegūtas koksnes tirdzniecību un turpinātu Kopienas un dalībvalstu aktīvu dalību, īstenojot globālus un reģionālus lēmumus un nolīgumus jautājumos, kas saistīti ar mežiem.
- (11) Komisijas 2003. gada 21. maija paziņojumā "Tiesību aktu izpilde, pārvaldība un tirdzniecība meža nozarē (FLEGT) - ES Rīcības plāna priekšlikums" tika ierosināts pasākumu kopums, lai atbalstītu starptautiskos centienus cīņā pret nelikumīgu mežizstrādi un ar to saistīto tirdzniecību **un sniegtu ieguldījumu plašāka - ilgtspējīgas mežu apsaimniekošanas - mērķa sasniegšanā** ⁽²⁾.
- (12) Atzīstot to, ka Kopienai jāsekmē globālie centieni risināt nelikumīgas mežizstrādes problēmu **un atbalstīt ilgtspējīgu likumīgu mežizstrādi, pamatojoties uz ilgtspējīgu attīstību, ilgtspējīgu mežu apsaimniekošanu un nabadzības samazināšanu, kā arī sociālo vienlīdzību un valstu suverenitāti**, Padome un Eiropas Parlaments pauda gandarījumu par šo paziņojumu.
- (13) Atbilstīgi šajā paziņojumā noteiktajam mērķim, proti, nodrošināt, ka Kopienā tiek ievesti tikai tādi koksnes izstrādājumi, kas ražoti saskaņā ar attiecīgās ražotājas valsts tiesību aktiem, Kopiena risina sarunas ar koksnes ražotājām valstīm (partnervalstīm) par brīvprātīgiem partnerattiecību nolīgumiem (BPN), kuri līgumslēdzējām pusēm par juridiski saistošu pienākumu nosaka licencēšanas sistēmas ieviešanu un BPN minētās koksnes un koksnes izstrādājumu tirdzniecības reglamentēšanu.
- (14) Divpusējās sarunās ar lielākajām koksnes patērētājvalstīm, piemēram, ASV, Ķīnu, Krieviju un Japānu, Kopienai būtu arī jācenšas panākt to, ka šo problēmu apspriež, savstarpēji tuvina saskaņotus atbilstošos tirgus dalībnieku pienākumus pašu valstu koksnes tirgū un izveido neatkarīgu pasaules mēroga nelikumīgas mežizstrādes trauksmes sistēmu un reģistru, kuru veido, piemēram, Interpols un attiecīga ANO organizācijas struktūra, izmantojot jaunākās satelītu meklēšanas tehnoloģijas.
- (15) Tirgus dalībniekiem no valstīm, kurās ir starptautiskas ekoloģiskas nozīmes meži, būtu jāuzņemas īpaša atbildība par ilgtspējīgu koksnes izmantošanu.

⁽¹⁾ OV L 242, 10.9.2002., 1. lpp.⁽²⁾ COM(2003)0251, 21.5.2003.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlī

- (16) Ņemot vērā problēmas nopietnību un neatliekamību, ir aktīvi jāatbalsta cīņa pret nelikumīgu mežizstrādi un ar to saistīto tirdzniecību, **jāsamazina Kopienas ietekme uz mežu ekosistēmām**, jāpapildina un jāstiprina iniciatīva brīvprātīgo partnerattiecību un nolīgumu jomā, jāuzlabo to politikas sinerģija, kuru mērķis ir **nabadzības mazināšana**, mežu saglabāšana un augsta līmeņa vides aizsardzības sasniegšana, ietverot cīņu ar klimata pārmaiņām un bioloģiskās daudzveidības samazināšanos.
- (17) **Pamatojoties uz profilaktiskas darbības principu, visiem tirgus dalībniekiem piegādes ķēdē būtu kopīgi jāuzņemas atbildība par to, lai tiktu novērsts risks, ka tirgū dara pieejamu nelikumīgi iegūto koksni un šādas koksnes izstrādājumus.**
- (18) Būtu jāatzīst to valstu centieni, kas ar Kopienai noslēgušas FLEGT brīvprātīgos partnerattiecību nolīgumus, un nolīgumos iekļautie principi, it īpaši attiecībā uz likumīgi iegūtas koksnes definīciju. Būtu jāņem vērā arī tas, ka atbilstoši FLEGT licencēšanas sistēmai uz Kopienai tiek eksportēta tikai tāda koksne un koksnes izstrādājumi, kas iegūti saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktiem. Tāpēc koksnes izstrādājumi, kas minēti II un III pielikumā Padomes Regulā (EK) Nr. 2173/2005 (2005. gada 20. decembris) par FLEGT licencēšanas sistēmas izveidi kokmateriālu importam Eiropas Kopienā ⁽¹⁾, un kas izgatavoti šīs regulas I pielikumā minētajās partnervalstīs, būtu jāuzskata par likumīgi iegūtiem, ja tie atbilst šai regulai un attiecīgajiem īstenošanas noteikumiem. **Brīvprātīgajos partnerattiecību nolīgumos izklāstītajos principos, īpaši attiecībā uz definīciju par "likumīgi izstrādātu koksni", jāiekļauj ilgtspējīga mežu apsaimniekošana, bioloģiskās daudzveidības saglabāšana, vietējo no mežu resursiem atkarīgo kopienu un pamatiedzīvotāju aizsardzība un šo kopienu un iedzīvotāju tiesību aizsardzība un jāgarantē šo mērķu sasniegšana.**
- (19) Jāņem vērā arī fakts, ka Konvencija par starptautisko tirdzniecību ar apdraudēto savvaļas dzīvnieku un augu sugām (CITES) paredz, ka Konvencijas pusēm CITES eksportēšanas atļauja tiek piešķirta tikai tad, ja Konvencijā minētās sugas ir iegūtas *inter alia* saskaņā ar eksportētājās valsts tiesību aktiem. Tāpēc koksnes izstrādājumi, kas izgatavoti no sugām, kuras minētas A, B un C pielikumā Padomes 1996. gada 9. decembra Regulā (EK) Nr. 338/97 par savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, reglamentējot to tirdzniecību ⁽²⁾, jāuzskata par likumīgi iegūtiem, ja tie atbilst minētajai regulai un attiecīgajiem īstenošanas noteikumiem.
- (20) Ņemot vērā nelikumīgas mežizstrādes sarežģītību attiecībā uz to izraisošajiem faktoriem, un ietekmi, stimulē rīkoties nelikumīgi būtu jāsamazina, kontrolējot tirgus dalībnieku darbības. **Efektīvākie risinājumi, kā novērst to, ka tirgus dalībnieki pērk koksni no nelikumīgiem piegādātājiem, ir pastiprināt prasības un pienākumus un uzlabot juridiskos līdzekļus, lai par nelikumīgā mežizstrādē iegūtas koksnes un koksnes izstrādājumu valdījumu un tirdzniecību sauktu pie atbildības tirgus dalībniekus, kuri šo koksni un koksnes izstrādājumus laiž Kopienas tirgū.**
- (21) Tā kā nav starptautiski noteiktas definīcijas, par **galveno** pamatu nelikumīgas mežizstrādes definēšanai būtu jāizmanto tās valsts tiesību akti, kurā koksne tika iegūta. **Piemērojot likumības standartus, būtu jāturpina izskatīt starptautiskos standartus, tostarp standartus, ko izmanto Āfrikas Koksnes organizācija, Starptautiskā tropu kokmateriālu organizācija, Monreālas process par kritērijiem un rādītājiem mērenās klimata joslas un ziemeļu mežu saglabāšanai un ilgtspējīgai apsaimniekošanai un Eiropas mežu process par kritērijiem un rādītājiem ilgtspējīgai mežu apsaimniekošanai. Šādi likumības standartu piemērošanai būtu jāsekmē starptautisko saistību, principu un ieteikumu īstenošana, tostarp tādu, kuri attiecas uz klimata pārmaiņu radīto seku novēršanu, bioloģiskās daudzveidības zuduma mazināšanu, nabadzības izskaušanu, pārtuksnešošanās mazināšanu un pamatiedzīvotāju un vietējo un no mežu resursiem atkarīgo kopienu tiesību veicināšanu un aizsardzību. Koksnes ieguves valstīm būtu jāveic visas likumīgās mežizstrādes uzskaitē, tostarp, norādot precīzu informāciju par koku sugām un koksnes produkcijas maksimumu.**

⁽¹⁾ OV L 347, 30.12.2005., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 61, 3.3.1997., 1. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlī

- (22) Daudzi koksnes izstrādājumi tiek vairākkārtīgi apstrādāti pirms un pēc to pirmās laišanas tirgū. Lai novērstu nevajadzīgu administratīvo slogu, **prasība veikt likumības pārbaudi, izmantojot pasākumu un procedūru sistēmu (likumības pārbaudes sistēmu), lai mazinātu risku, ka tirgū tiek laista nelikumīgi iegūta koksne un koksnes izstrādājumi, būtu jāpiemēro tikai tiem tirgus dalībniekiem, kas laiž koksni un koksnes izstrādājumus tirgū pirmoreiz, nevis visiem tirgus dalībniekiem, kas iesaistīti piegādes ķēdē. Absolūtam aizliegumam darīt pieejamu tirgū nelikumīgi iegūtu koksni un koksnes izstrādājumus tomēr būtu jāattiecas uz visiem tirgus dalībniekiem piegādes ķēdē, un visiem tirgus dalībniekiem būtu jāievēro pienācīga rūpība.**
- (23) **Visiem tirgus dalībniekiem (tirgotājiem un ražotājiem), kas iesaistās Kopienas tirgus koksnes un koksnes izstrādājumu piegādes ķēdē, uz piedāvātajiem produktiem būtu skaidri jānorāda to ieguves vieta vai piegādātājs, kas piegādājis koksni.**
-
- (24) Tirgus dalībniekiem, kas koksni un koksnes izstrādājumus Kopienas tirgū laiž pirmoreiz, jāveic likumības pārbaudes, izmantojot **likumības pārbaudes sistēmu**, lai mazinātu risku, ka tirgū tiek laista nelikumīgi iegūta koksne un koksnes izstrādājumi.
- (25) Ar likumības pārbaudes sistēmu jānodrošina piekļuve Kopienas tirgū laistās koksnes un koksnes izstrādājumu izcelsmes avotiem un piegādātājiem, kā arī informācijai, kas saistīta ar piemērojamo tiesību aktu ievērošanu.
- (26) **Ieviešot šo regulu, Komisijai un dalībvalstīm būtu īpaši jāņem vērā mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) lielā neaizsargātība un ierobežotie resursi. Ir ļoti svarīgi neapgrūtināt MVU ar sarežģītiem noteikumiem, kas kavē attīstību. Tādēļ Komisijai, pamatojoties uz mehānismiem un principiem, kuri iekļauti sagatavotajā Mazās uzņēmējdarbības aktā, cik vien iespējams būtu jāpiedāvā vienkāršotas sistēmas MVU saistību izpildei saskaņā ar šo regulu, neapdraudot tās mērķi un nolūku, un jārada MVU izmantojamas alternatīvas darboties saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.**
- (27) **Lai sekmētu šīs regulas īstenošanu un veicinātu labas prakses izveidi, ir lietderīgi atzīt organizācijas, kuras izveidojušas atbilstošas un efektīvas prasības likumības pārbaudes sistēmu ieviešanai. Šādu atzīto organizāciju sarakstu būtu jāpublisko** ■.
- (28) **Lai sekmētu šīs regulas īstenošanu un veicinātu labas prakses izveidi, Eiropas Savienībai būtu jāmudina iepriekšminētās organizācijas sadarboties ar vides organizācijām un cilvēktiesību organizācijām, lai atbalstītu likumības pārbaudes sistēmas un to uzraudzību.**
- (29) Kompetentajām iestādēm būtu jāuzrauga, ka tirgus dalībnieki izpilda šajā regulā noteiktos pienākumus. Tādēļ kompetentajām iestādēm būtu jāveic oficiālas pārbaudes, **tostarp muitas pārbaudes**, un vajadzības gadījumā jāuzdod tirgus dalībniekiem veikt korigējošus pasākumus.
- (30) Kompetentajām iestādēm būtu jā saglabā pārbaudes pieraksti un jāpublisko to kopsavilkums saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvu 2003/4/EK par vides informācijas pieejamību sabiedrībai ⁽¹⁾.
- (31) Nemot vērā nelikumīgas mežizstrādes un ar to saistītās tirdzniecības izplatību starptautiskā līmenī, kompetentajām iestādēm būtu jā sadarbojas savā starpā un ar **vides organizācijām, cilvēktiesību organizācijām un** trešo valstu administratīvajām iestādēm, un/vai Komisiju.
- (32) Dalībvalstīm jānodrošina, ka šīs regulas noteikumu pārkāpēji tiek sodīti ar iedarbīgiem, samērīgiem un preventīviem sodiem.

⁽¹⁾ OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlī

- (33) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.
- (34) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt sīki izstrādātus noteikumus likumības pārbaūžu sistēmas piemērošanai un jo īpaši kritērijus, lai novērtētu risku laist tirgū nelikumīgi iegūtu koksni un koksnes izstrādājumus, noteikt kritērijus uzraudzības organizāciju izveidoto likumības pārbaūžu sistēmu atzīšanai, kā arī pielāgot tās koksnes un koksnes izstrādājumu sarakstu, kam piemēro šo regulu, ja šādi pielāgojumi vajadzīgi koksnes un koksnes izstrādājumu tehnisko īpašību, galalietojumu vai ražošanas procesu dēļ. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, papildinot to ar jauniem nebūtiskiem elementiem, tos jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- I**
- (35) **Ilgtspējīga mežu apsaimniekošana ir nepārtraukts process, tāpēc šī regula būtu jāizvērtē, jāatjauno un tajā regulāri jāveic grozījumi saskaņā ar jaunas izpētes rezultātiem. Tādēļ Komisijai būtu regulāri jāanalizē jaunākie pieejamie izpētes materiāli un jāiesniedz Eiropas Parlamentam ziņojums ar atzinumiem par šīs analīzes rezultātiem un ierosinātajiem grozījumiem.**
- (36) **Lai nodrošinātu meža produktu iekšējā tirgus nevainojamu darbību, Komisijai būtu nepārtraukti jāanalizē šīs regulas ietekme. Īpaša vērība būtu jāpiešķir regulas ietekmei uz MVU, kuri darbojas Kopienas tirgū. Tādēļ Komisijai būtu attiecīgi jāveic regulāra izpēte un analīze par regulas ietekmi uz iekšējo tirgu papildus tās ietekmei uz ilgtspējīgu mežu apsaimniekošanu, īpaši aplūkojot MVU situāciju. Tā rezultātā Komisijai būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam ziņojums par analīzi, secinājumi un priekšlikumi par veicamajiem pasākumiem.**
- (37) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķis, proti, papildināt un nostiprināt pašreizējās politikas pamatnostādnes, kā arī atbalstīt cīņu pret nelikumīgu mežizstrādi un ar to saistīto tirdzniecību, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka tās nozīmības dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredzēti vienīgi tādi pasākumi, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets un mērķis

Ar šo regulu nosaka pienākumus tirgus dalībniekiem, kas laiž **vai dara pieejamu** koksni un koksnes izstrādājumus Kopienas tirgū.

Tirgus dalībnieki nodrošina, ka tikai likumīgā mežizstrādē iegūta koksne un koksnes izstrādājumi tiek darīti pieejami tirgū.

Tirgus dalībnieki, kuri laiž tirgū koksni un koksnes izstrādājumus, izmanto likumības pārbaūžu sistēmu.

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlī

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- a) “koksne un koksnes izstrādājumi” ir pielikumā minētā koksne un koksnes izstrādājumi **bez izņēmumiem**;
- b) **“darīt pieejamu tirgū” nozīmē, veicot komercdarbību, par samaksu vai par brīvu piegādāt koksni un koksnes izstrādājumus izplatīšanai vai izmantošanai Kopienas tirgū;**
- c) **“laist tirgū” ir pirmo reizi darīt koksni un koksnes izstrādājumus pieejamus Kopienas tirgū; turpmāka apstrāde un izplatīšana nav uzskatāma par “laišanu tirgū”;**
- d) “tirgus dalībnieks” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas laiž **vai dara pieejamu** tirgū koksni vai koksnes izstrādājumus;
- e) “likumīgi iegūts” ir iegūts saskaņā ar tiesību aktiem, kas piemērojami ieguves valstī;
- f) **“risks” ir varbūtība, ka Kopienas teritorijā tiek ievesta, no tās tiek izvesta un tajā tiek tirgota nelikumīgi iegūta koksne vai koksnes izstrādājumi, un šā notikuma smagās sekas;**
- g) “riska pārvaldība” ir **sistemātiska riska noteikšana un** pasākumu un procedūru **kopuma īstenošana**, lai mazinātu risku laist tirgū nelikumīgi iegūtu koksni un koksnes izstrādājumus;
- h) “piemērojamie tiesību akti” ir **valsts, reģionālie vai starptautiskie** tiesību akti, **jo īpaši tādi, kas attiecas uz bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu, mežu apsaimniekošanu, resursu izmantošanas tiesībām un kaitīgas ietekmes uz vidi mazināšanu; tajos būtu jāņem vērā arī īpašumtiesības, pamatiedzīvotāju tiesības, darba un kopienas sociālās labklājības tiesību akti, nodevas, ieveduitas un izveduitas nodokļi, honorāri vai maksas, kas tiek maksātas saistībā ar mežizstrādi, transportu un tirgvedību;**
- i) **“meža ilgtspējīga apsaimniekošana” ir mežu un meža zemju apsaimniekošana un izmantošana tādā veidā un apjomā, ka var saglabāt to bioloģisko daudzveidību, produktivitāti, atjaunošanās spēju, vitalitāti un potenciālu un gan tagad, gan nākotnē īstenot attiecīgas ekoloģiskas, ekonomiskas un sociālas funkcijas vietējā, valsts un pasaules mērogā, nenodarot kaitējumu citām ekosistēmām;**
- j) “ieguves valsts” ir valsts, kurā tiek iegūta koksne vai koksnes izstrādājumos izmantotā koksne;
- k) “uzraudzības organizācija” ir juridiska persona vai uz dalības pamata veidota apvienība **■**, kurai ir tiesībspēja **un atbilstoša pieredze** uzraudzīt un nodrošināt likumības pārbaūžu sistēmu piemērošanu no to dalībnieku puses, kuri sertificēti kā šo sistēmu lietotāji, **un kura ir juridiski neatkarīga no tirgus dalībniekiem, kurus tā sertificē;**
- l) **“izsekojamība” ir spēja izsekot koksnes un koksnes izstrādājumu virzībai visos ražošanas, apstrādes un izplatīšanas posmos.**

3. pants

Tirgus dalībnieku pienākumi

1. Tirgus dalībnieki **nodrošina, ka tikai likumīgā mežizstrādē iegūta koksne un koksnes izstrādājumi tiek darīti pieejami tirgū.**

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlī

2. Tirgus dalībnieki, **kuri laiž tirgū koksni un koksnes izstrādājumus**, izveido likumības pārbaūžu sistēmu, kurā iekļauti 4. pantā minētie elementi vai izmanto likumības pārbaūžu sistēmu, kuru izveidojušas atzītas uzraudzības organizācijas, kas minētas 6. panta 1. punktā.

Pašreizējā dalībvalstu tiesību aktu uzraudzība un jebkurš brīvprātīgs uzraudzības mehānisms, kas atbilst šīs regulas prasībām, var tikt izmantots par pamatu likumības pārbaūžu sistēmai.

3. Tirgus dalībnieki, **kuri dara koksni un koksnes izstrādājumus pieejamus tirgū, visos piegādes ķēdes posmos spēj:**

- i) **norādīt tirgus dalībnieku, kurš ir piegādājis koksni un koksnes izstrādājumus, un tirgus dalībnieku, kuram šī koksne un koksnes izstrādājumi ir nogādāti tālāk;**
- ii) **pēc pieprasījuma sniegt informāciju par koku sugu nosaukumiem, koksnes izcelsmes valsti/valstīm un, ja iespējams, izstrādes koncesiju;**
- iii) **nepieciešamības gadījumā pārbaudīt, ka tirgus dalībnieks, kas laiž tirgū koksni un koksnes izstrādājumus, ir izpildījis šīs regulas prasības.**

4. Regulas (EK) Nr. 2173/2005 II un III pielikumā minētos koksnes izstrādājumus, kuru izcelsme minētās Regulas I pielikumā uzskaitītajās partnervalstīs un kuri atbilst minētajai regulai un tās īstenošanas noteikumiem, piemērojot šo regulu, uzskata par likumīgi iegūtiem.

5. Koksnes izstrādājumus, kuri izgatavoti no koku sugām, kas minētas Regulas (EK) Nr. 338/97 A, B un C pielikumā un kuri atbilst minētajai regulai un tās īstenošanas noteikumiem, piemērojot šo regulu, uzskata par likumīgi iegūtiem.

4. pants

Likumības pārbaūžu sistēmas

1. Regulas 3. panta 2. punktā minētā likumības pārbaūžu sistēma

a) **izmantojot izsekojamības sistēmu un uzraudzības organizācijas īstenotas trešās personas pārbaudes, nodrošina, ka tirgū tiek laista tikai likumīgi iegūta koksne un koksnes izstrādājumi;**

b) **ietver pasākumus, lai pārbaudītu šādu informāciju:**

- i) **izcelsmes valsti, izcelsmes mežu un, ja iespējams, mežizstrādes koncesiju;**
- ii) **koku sugu nosaukumus, tai skaitā zinātniskos nosaukumus;**
- iii) **vērtību;**
- iv) **tilpumu un/vai svaru;**
- v) **to, vai koksne vai koksnes izstrādājumos izmantotā koksne ir iegūta likumīgā mežizstrādē;**
- vi) **tā tirgus dalībnieka nosaukumu un adresi, kas ir piegādājis koksni vai koksnes izstrādājumus;**

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlī

vii) fizisko vai juridisko personu, kura ir atbildīga par mežizstrādi;

viii) tirgus dalībnieku, kuram koksne un koksnes izstrādājumi ir piegādāti.

Veicot šos pasākumus, nodrošina atbilstošu dokumentāciju, kas tiek saglabāta tirgus dalībnieka vai uzraudzības organizācijas datu bāzē.

c) ietver riska pārvaldības procedūru, ko veido:

i) riska sistemātiska noteikšana, tostarp, ievācot datus un informāciju un izmantojot starptautiskus, Kopienas vai valsts informācijas avotus;

ii) visu riska mazināšanai nepieciešamo pasākumu īstenošana;

iii) tādu procedūru ieviešana, kuras regulāri veic, lai pārbaudītu, ka i) un ii) apakšpunktā minētie pasākumi ir efektīvi, un vajadzības gadījumā tos pārskatītu;

iv) uzskaites ieviešana, lai parādītu, ka i) līdz iii) apakšpunktā minētos pasākumus piemēro efektīvi.

d) paredz revīzijas, lai nodrošinātu efektīvu likumības pārbaudīšanas sistēmas piemērošanu.

2. Komisija pieņem pasākumus šā panta īstenošanai, lai nodrošinātu to, ka tirgus dalībnieki interpretē noteikumus vienādi un efektīvi tos ievēro. It īpaši Komisija nosaka kritērijus, lai novērtētu, vai pastāv risks laist Kopienas tirgū nelikumīgi iegūtu koksni un koksnes izstrādājumus. To darot, Komisija ņem vērā MVU īpašo stāvokli un spējas un, cik vien iespējams, piedāvā šiem uzņēmumiem pielāgotas un vienkāršotas alternatīvas ziņošanas un kontroles sistēmām, lai šīs sistēmas neradītu pārliecīgi lielu slogu.

Pamatojoties uz faktoriem, kas saistīti ar produktu veidu, izcelsmes vietu vai piegādes ķēdes sarežģītību, dažas koksnes vai koksnes izstrādājumu kategorijas vai piegādātāji tiek iekļauti augsta riska grupā, kuras dēļ tirgus dalībniekiem tiek uzlikts pienākums veikt papildu likumības pārbaudes.

Papildu likumības pārbaudēs tostarp var iekļaut:

— papildu dokumentu, datu vai informācijas pieprasīšanu;

— revīzijas, ko veiku trešā persona, pieprasīšanu;

Saskaņā ar šo regulu šādu koksni un koksnes izstrādājumus uzskata par augsta riska grupas produktiem:

— no konflikta zonām vai valstīm/reģioniem, uz kuriem attiecas ANO Drošības padomes aizliegums eksportēt koksni,

— no valstīm, ar kurām saistībā tiek konsekvēti saņemti ticami informācija par nopietniem trūkumiem mežu pārvaldībā, zemu tiesībsardzības līmeni mežsaimniecības nozarē vai augstu korupcijas līmeni,

— no valstīm, kurās saskaņā ar ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO) statistikas datiem ir vērojama apmēžoto platību samazināšanās,

— no piegādēm, ar kurām saistībā patērētāji vai neiesaistītas personas ir sniegušas informāciju par iespējamiem pārkāpumiem kopā ar ticamiem pierādījumiem, kas nav noraidīti, veicot izmeklēšanu.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlī

Komisija dara pieejamu reģistru, kurā iekļauti koksnes un koksnes izstrādājumu augsta riska izcelsmes avoti vai piegādātāji.

Pasākumus, kas paredzēti šīs regulas nebūtisku noteikumu grozīšanai, to attiecīgi papildinot, pieņem saskaņā ar 12. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

Pirms pieņem papildu īstenošanas pasākumus, organizē apspriešanos ar attiecīgajām ieinteresētajām personām.

3. Atsevišķām dalībvalstīm attiecībā uz piekļuvi koksnes un koksnes izstrādājumu tirgum netiek radīti šķēršļi noteikt stingrākas mežizstrādes un koksnes izcelsmes prasības nekā paredzēts šajā regulā saistībā ar ilgtspējību, vides aizsardzību, bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu saglabāšanu, vietējo kopienu apdzīvoto vietu aizsardzību, no mežu resursiem atkarīgo kopienu aizsardzību, pamatiedzīvotāju un viņu tiesību aizsardzību, kā arī cilvēktiesību aizsardzību.

5. pants

Marķējums

Dalībvalstis nodrošina, ka līdz ... (*) visa koksne un koksnes izstrādājumi, ko laiž vai dara pieejamu tirgū, tiek atbilstoši marķēti, norādot marķējumā 3. panta 3. punktā paredzēto informāciju.

6. pants

Uzraudzības organizāciju atzīšana

1. Komisija saskaņā ar 12. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru atzīst par uzraudzības organizāciju privātu vai valsts iestādi, kas ieviesusi likumības pārbaūžu sistēmu, kurā iekļauti 4. panta 1. punktā norādītie elementi.

2. Valsts iestāde, kas pieprasa atzīšanu saskaņā ar 1. pantu, atbilst šādām prasībām:

a) tai ir juridiskas personas statuss;

b) uz to attiecas publiskās tiesības;

c) tā ir nodibināta, lai pildītu īpašas funkcijas saistībā ar mežsaimniecības nozari;

d) to galvenokārt finansē valsts, reģionālās vai vietējās iestādes, vai citas organizācijas, kuras ir publisko tiesību subjekti;

e) tā uzliek par pienākumu tirgus dalībniekiem, kurus tā sertificējusi, izmantot tās likumības pārbaūžu sistēmu;

f) tā ir ieviesusi uzraudzības mehānismus, lai nodrošinātu, ka tirgus dalībnieki, kurus tā ir sertificējusi kā likumības pārbaūžu sistēmas lietotājus, izmanto likumības pārbaūžu sistēmu;

g) tā veic attiecīgus disciplināros pasākumus pret ikvienu sertificēto tirgus dalībnieku, kas neievēro tās likumības pārbaūžu sistēmu; disciplinārajos pasākumos ietver ziņojuma sniegšanu atbilstoši kompetentai iestādei;

h) tai nav interešu konflikta ar kompetentām iestādēm.

(*) Divi gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlī

3. Privātai iestādei, kura pieprasa atzīšanu saskaņā ar 1. pantu, jāatbilst šādām prasībām:
- a) tai ir juridiskās personas statuss;
 - b) uz to attiecas privāttiesības;
 - c) tai ir pienācīga pieredze;
 - d) tā ir juridiski neatkarīga no tirgus dalībniekiem, kurus tā sertificē;
 - e) šīs iestādes statūtos tirgus dalībniekiem, kurus tā ir sertificējusi, ir noteikts saistošs pienākums izmantot tās likumības pārbaūžu sistēmas;
 - f) tā ir ieviesusi uzraudzības mehānismu, lai nodrošinātu, ka tirgus dalībnieki, kurus tā ir sertificējusi kā likumības pārbaūžu sistēmas lietotājus, izmanto likumības pārbaūžu sistēmu;
 - g) tā veic attiecīgus disciplināros pasākumus pret jebkuru sertificēto tirgus dalībnieku, kas neievēro tās likumības pārbaūžu sistēmu; disciplinārajos pasākumos ietver ziņojuma sniegšanu atbilstošai kompetentai iestādei.
4. Papildus atzīšanas pieteikumam uzraudzības organizācija iesniedz **Komisijai** šādu informāciju:
- a) tās statūtus;
 - b) to to personu vārdus, kuras ir pilnvarotas rīkoties organizācijas vārdā;
 - c) dokumentāciju atbilstīgas pieredzes pierādīšanai;
 - d) detalizētu likumības pārbaūžu sistēmas aprakstu.
5. **Saskaņā ar 12. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru Komisija** trīs mēnešu laikā **pēc tam, kad** uzraudzības organizācija iesniegusi pieteikumu vai dalībvalsts kompetentā iestāde iesniegusi ieteikumu atzīt organizāciju, pieņem lēmumu par to, vai piešķirt atzīšanu uzraudzības organizācijai.
- Komisija 15 dienu laikā no lēmuma pieņemšanas dienas paziņo par lēmumu atzīt uzraudzības organizāciju kompetentajai iestādei dalībvalstī, kuras jurisdikcijā atrodas uzraudzības organizācija, pievienojot paziņojumam pieteikuma kopiju.**
- Dalībvalstu kompetentās iestādes regulāri vai pamatojoties uz trešo personu motivētiem pieprasījumiem, veic pārbaudes, tostarp revīzijas klātienē, lai pārliecinātos par to, ka uzraudzības organizācijas ievēro 1. punktā noteiktās prasības. Ziņojumi par pārbaūžu rezultātiem ir publiski pieejami.**
- Ja šo pārbaūžu rezultātā kompetentās iestādes pārliecinās, ka uzraudzības iestādes neievēro 1. un 2. punktā vai 1. un 3. punktā minētās prasības, tās informē Komisiju un paziņo tai par jebkuriem atbilstošiem pierādījumiem saistībā ar šo gadījumu.**
6. **Komisija saskaņā ar 12. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru** atsauc uzraudzības organizācijas atzīšanu, ja ir konstatēts, ka **1. un 2. punktā vai 1. un 3. punktā** noteiktās prasības vairs netiek ievērotas.
7. Kompetentās iestādes divu mēnešu laikā paziņo Komisijai par lēmumu **ieteikt piešķirt, atteikt vai atsaukt uzraudzības organizācijas atzīšanu.**
8. Komisija pieņem pasākumus šā panta īstenošanai.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlī

Pasākumus, kas paredzēti šīs regulas nebūtisku noteikumu grozīšanai, to attiecīgi papildinot, pieņem saskaņā ar 12. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

7. pants

Uzraudzības organizāciju saraksts

Komisija publicē **atzīto** uzraudzības organizāciju sarakstu "Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī" (C sērijā) un dara to pieejamu tās tīmekļa vietnē. Šo sarakstu regulāri atjaunina.

8. pants

Uzraudzības un kontroles pasākumi

1. Kompetentās iestādes veic **kontroles pasākumus**, lai pārliecinātos, ka tirgus dalībnieki ievēro 3. panta 1., 2. un 3. punktā un 4. panta 1. punktā noteiktās prasības.
2. **Kontroles pasākumus veic saskaņā ar gada plānu un/vai pamatojoties uz trešo personu motivētiem pieprasījumiem, vai jebkurā gadījumā, ja dalībvalsts kompetentās iestādes rīcībā ir informācija, ar kuru tiek apšaubīta tirgus dalībnieka atbilstība šajā regulā noteikto likumības pārbaudīšanas sistēmas prasībām.**
3. **Kontroles pasākumos tostarp var ietvert:**
 - a) tirgus dalībnieku izmantoto tehnisko un vadības sistēmu un likumības pārbaudīšanas un riska novērtēšanas procedūru pārbaudi;
 - b) tādu dokumentu un uzskaites pārbaudi, kuri apliecina sistēmu un procedūru pareizu darbību;
 - c) izlases veida pārbaudes, tai skaitā revīzijas klātienē.
4. **Kompetentām iestādēm piešķir uzticamas izsekošanas sistēmas, lai tās varētu sekot starptautiskajai koksnes produktu tirdzniecībai, un valsts monitoringa sistēmām, lai tās varētu novērtēt tirgus dalībnieku darbības rezultātus pienākumu pildīšanā un palīdzētu tirgus dalībniekiem noteikt koksnes un koksnes produktu piegādātājus, kuri atrodas augsta riska kategorijā.**
5. Tirgus dalībnieki sniedz vajadzīgo palīdzību, lai atvieglotu 1. punktā minēto **kontroles pasākumu** veikšanu, **īpaši attiecībā uz piekļuvi telpām un iepazīstināšanu ar dokumentiem vai uzskaiti.**
6. **Ja pēc tam, kad 1. punktā minētie kontroles pasākumi ir pabeigti, tiek uzskatīts, ka tirgus dalībnieks ir pārkāpis 3. pantā minētās prasības, kompetentās iestādes saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem var uzsākt pilnīgu pārkāpuma izmeklēšanu un atbilstoši valsts tiesību aktiem un atkarībā no pārkāpuma nopietnības nekavējoties veikt pasākumus, kuros tostarp var ietvert:**
 - a) komercdarbības tūlītēju pārtraukšanu un
 - b) koksnes un koksnes izstrādājumu konfiskāciju.
7. **Jebkādi kompetento iestāžu veiktie tūlītējie pasākumi ir tādi, ar kuriem novērš attiecīgā pārkāpuma turpināšanu un ļauj kompetentajām iestādēm pabeigt izmeklēšanu.**
8. **Ja kompetentās iestādes atklāj, ka tehniskās un vadības sistēmas un likumības pārbaudīšanas un riska novērtēšanas procedūras ir nepietiekamas, tās pieprasa, lai tirgus dalībnieks veiktu korektīvus pasākumus.**

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlī

9. pants

Pārbaužu pieraksti

1. Kompetentās iestādes veic 8. *panta* 1. punktā minēto pārbaužu pierakstus, it īpaši norādot to raksturu un rezultātus, kā arī visus pieprasītos koriģējošos pasākumus. Pārbaužu pierakstus glabā vismaz 10 gadus.
2. Šā *panta* 1. punktā **minētos pierakstus** sabiedrībai dara **pieejamus internetā** saskaņā ar Direktīvu 2003/4/EK.

10. pants

Sadarbība

1. Kompetentās iestādes sadarbojas savā starpā un ar trešo valstu administratīvajām iestādēm, un Komisiju, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai.
2. Kompetentās iestādes apmainās ar informāciju par 8. *panta* 1. punktā minēto pārbaužu rezultātiem ar vienas vai vairāku citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un ar Komisiju.

11. pants

Kompetentās iestādes

1. Katra dalībvalsts izraugās vienu vai vairākas kompetentās iestādes, kuras atbild par šīs regulas piemērošanu. **Šīm iestādēm nodrošina pietiekamu pilnvarojumu regulas īstenošanai, uzraugot tās piemērošanu, sadarbībā ar muitas iestādēm izmeklējot iespējamus pārkāpumus un savlaicīgi par tiem ziņojot iestādei, kas veic kriminālvajāšanu.**

Dalībvalstis paziņo Komisijai kompetento iestāžu nosaukumus un adreses vēlākais līdz gada 31. decembrim. Dalībvalstis informē Komisiju par visām izmaiņām kompetento iestāžu nosaukumos un adresēs.

2. Komisija publisko kompetento iestāžu sarakstu **internetā. Šo sarakstu atjaunina..**

12. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz Koksnes tirdzniecības komiteja ||.
2. Atsaucoties uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a *panta* 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.
3. **Ja tiek izdarīta atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.**

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlī

13. pants

Ilgtspējības prasību attīstība

Līdz ... (*) Komisija iesniedz likumdošanas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei par Kopienas standartu visai koksnei un visiem koksnes izstrādājumiem, kas tiek iegūti no dabiskiem mežiem, lai izpildītu visaugstākās ilgtspējības prasības.

14. pants

Padomdevēja grupa

1. Izveido padomdevēju grupu, kurā iekļauj ieinteresēto personu pārstāvjus, tostarp koksnes apstrādes un pārstrādes rūpniecības pārstāvjus, mežu īpašniekus, nevalstiskās organizācijas (NVO) un patērētāju grupas, un kuru vada Komisijas pārstāvis.
2. Dalībvalstu pārstāvji var piedalīties sanāksmēs vai nu pēc pašu iniciatīvas, vai pēc padomdevējas grupas uzaicinājuma.
3. Padomdevēja grupa izstrādā procedūras noteikumus, ko publicē Komisijas tīmekļa vietnē.
4. Komisija sniedz padomdevējai grupai nepieciešamo tehnisko un loģistikas atbalstu un nodrošina sekretariāta pakalpojumus tās sanāksmēm.
5. Padomdevēja grupa izskata jautājumus, kas saistīti ar šīs regulas piemērošanu un ko pēc paša iniciatīvas vai pēc padomdevējas grupas vai Komitejas locekļu pieprasījuma ir ierosinājis priekšsēdētājs, un sniedz par tiem savus atzinumus.
6. Komisija nodod padomdevējas grupas atzinumus komitejai.

15. pants

Grozījumi

Komisija var **papildināt** pielikumā **pievienoto** koksnes un koksnes izstrādājumu **sarakstu**, ņemot vērā to tehniskās īpašības, izlietošanu un ražošanas procesus.

Pasākumus, kas paredzēti šīs regulas nebūtisku noteikumu grozīšanai, to attiecīgi papildinot, pieņem saskaņā ar 12. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

16. pants

Sankcijas

Dalībvalstis pieņem noteikumus par sankcijām, ko piemēro par šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. **Piemērotās sankcijās var iekļaut kriminālsodus un administratīvos sodus, tām jābūt iedarbīgām, samērīgām un preventīvām un tajās attiecīgā gadījumā var tostarp iekļaut:**

a) finansiālus sodus, kas atspoguļo:

- *videi nodarīto kaitējumu apmēru;*
- *ar pārkāpumu saistīto koksnes izstrādājumu vērtību;*
- *nodokļu zaudējumus un ekonomisko kaitējumu, kas radies pārkāpuma dēļ;*

(*) Viens gads pēc šīs regulas spēkā stāšanās.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlī

b) koksnes un koksnes izstrādājumu konfiskāciju;

c) pagaidu aizliegumu realizēt tirgū koksni un koksnes izstrādājumus.

Ja notiek tiesas process, tirgus dalībniekiem jāpārtrauc koksnes un koksnes izstrādājumu ieguve no tām vietām, kas ir saistītas ar šo tiesas procesu.

Finanšu sodi ir vismaz piecas reizes lielāki par to koksnes izstrādājumu vērtību, kuri iegūti, izdarot nopietnu pārkāpumu. Ja nopietnais pārkāpums piecu gadu laikā tiek izdarīts atkārtoti, finanšu sodi pakāpeniski pieaug un ir vismaz desmit reizes lielāki par to koksnes izstrādājumu vērtību, kuri iegūti, izdarot nopietnu pārkāpumu.

Neskarot pārējos noteikumus, kas ietverti Kopienas tiesību aktos saistībā ar publisko finansējumu, dalībvalstis nedrīkst piešķirt nekādu valsts atbalstu tirgus dalībniekiem, kuri apsūdzēti šīs regulas nopietnā pārkāpumā, pirms nav veikti korektīvi pasākumi un piemērotas efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas.

Dalībvalstis minētos noteikumus par sankcijām dara zināmus Komisijai līdz gada 31. decembrim un nekavējoties informē to par visiem turpmākajiem grozījumiem, kas tos ietekmē.

17. pants

Ziņojumu sniegšana

1. Dalībvalstis pirmo reizi līdz ... (*) un turpmāk katru otro gadu Komisijai ziņojumu par šīs regulas piemērošanu iepriekšējo divu gadu laikā.

2. Pamatojoties uz šiem ziņojumiem, Komisija sagatavo ziņojumu, ko jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ik pēc diviem gadiem.

3. Gatavojot 2. punktā minēto ziņojumu, Komisija ņem vērā to, cik daudz sasniegts saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2173/2005 pieņemto FLEGT BPN noslēgšanā un darbībā. Komisija, pamatojoties uz FLEGT BPN darbības pieredzi un to efektivitāti, risinot problēmas, kas saistītas ar nelikumīgu koksni, apsver, vai ir nepieciešams pārskatīt regulu.

18. pants

Direktīvas 2008/99/EK grozījumi

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/99/EK (2008. gada 19. novembris) par vides krimināl-tiesisko aizsardzību ⁽¹⁾ no ... (**) groza šādi:

1. Regulas 3. pantu papildina ar šādu punktu:

“ia) nelikumīgi iegūtas koksnes un koksnes izstrādājumu pieejamības radīšana tirgū.”

(*) Lūgums ievietot datumu - 30. aprīlis trešajā gadā pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

(1) OV L 328, 6.12.2008., 28. lpp.

(**) Viens gads pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlī

2. A pielikumam pievieno šādu ievilkumu:

- **“Eiropas Parlamenta un Padomes ... Regula (EK) Nr. .../2009, ar ko nosaka pienākumus tirgus dalībniekiem, kas laiž koksni un koksnes izstrādājumus Kopienas tirgū.”**

19. pants

Pārskatīšana

Līdz ... (*) un turpmāk ik pēc pieciem gadiem Komisijai sniedz pārskatu par šīs regulas darbības efektivitāti mērķu sasniegšanā, un ziņo par secinājumiem, uz kuru pamata tā iesniedz Eiropas Parlamentam priekšlikumus par grozījumiem.

Pārskatā uzmanību pievērš:

- pamatīgai un detalizētai analīzei par pētniecību un attīstību ilgtspējīgas meža apsaimniekošanas jomā;
- šīs regulas ietekmei uz iekšējo tirgu, iekļaujot īpašu atsauci uz konkurences situāciju un jauno dalībnieku spēju ienākt tirgū;
- MVU situācijai tirgū un tam, kā regula ietekmējusi to darbību.

20. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no ... (**).

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs

(*) **Trīs gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā/**

(**) **Viens gads** pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

PIELIKUMS

Koksne un koksnes izstrādājumi, kuri klasificēti Padomes Regulas (EEK) Nr. 2658/87 I pielikumā sniegtajā Kombinētajā nomenklatūrā ⁽¹⁾ **un uz kuriem attiecas šī regula**

1. Regulas (EK) Nr. 2173/2005 II un III pielikumā minētie koksnes izstrādājumi, uz kuriem attiecas FLEGT licencēšanas sistēma.
2. Kombinētās nomenklatūras (KN) **47., 48. un 49. nodaļā** minētā papīra masa un papīrs, izņemot no bambusa izgatavotos un pārstrādātos (atkritumu un makulatūras) produktus.
3. Koka mēbeles (KN kods 9403 30, 9403 40, 9403 50 00, 9403 60 un 9403 90 30).
4. Saliekamās būvkonstrukcijas (KN kods 9406 00 20).
5. Malka apaļkoku, pagāju, zaru, žagaru saišķu vai tamlīdzīgā veidā; koksnes šķeldas vai skaidas; zāgskaidas un koksnes atlikumi, aglomerēti vai neaglomerēti briķešu, granulu vai tamlīdzīgā veidā (KN kods 4401).
6. Namdaru un būvgaldnieku darinājumi, ieskaitot šūnveida koka paneļus, saliktus grīdas dēļus, jumstiņus un lubas, kokmateriāli (ieskaitot nesamontētus parketa dēļus un joslas), ar nepārtrauktu profilu (ar ierīvējiem, gropēm, izciļņiem, ierobēm, fāzēm, noapaļojumu) kādā no malām vai virsmām, ēvelēti vai neēvelēti, slīpēti vai neslīpēti, saaudzēti vai nesaudzēti garumā (KN kods 4418).
7. Kokskaidu plātnes, orientētās kokskaidu plātnes (OSB) un tamlīdzīgas plātnes no koksnes vai citiem koksneida materiāliem, aglomerētiem vai neaglomerētiem ar sveķiem vai citām organiskām saistvielām (KN kods 4410).
8. Kokšķiedru vai citu koksneida materiālu plātnes, kam ir vai nav pievienoti sveķi vai citas organiskas vielas (KN kods 4411).
9. Blīvināti kokmateriāli kluču, plātņu, listu vai profilētu izstrādājumu veidā (KN kods 4413 00 00).
10. Koka ietvari gleznām, fotogrāfijām, spoguļiem un tamlīdzīgiem priekšmetiem (KN kods 4414 00).
11. Koka lādes, kastes, redelkastes, spoles un tamlīdzīga tara; koka kabeļu spoles; paliktņi, kastu paliktņi un citas kravu plātnes no koka; paliktņu apmales no koka; zārki (KN kods 4415).
12. Mucas, mucīņas, kubli, toveri un citādi mucinieku darinājumi un to daļas no koka, ieskaitot mucu dēļus (KN kods 4416 00 00).
13. **Citi koksnes izstrādājumi, kas iekļauti KN 94. un 95. nodaļās, ieskaitot koka rotaļlietas un sporta piederumus.**

⁽¹⁾ Padomes 1987. gada 23. jūlija Regula (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 7.9.1987., 1. lpp).

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

Jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātās rezerves *

P6_TA(2009)0226

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātās rezerves (COM(2008)0775 – C6-0511/2008 – 2008/0220(CNS))

(2010/C 184 E/40)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2008)0775),
 - ņemot vērā EK līguma 100. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C6-0511/2008),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas atzinumu (A6-0214/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. aicina Komisiju attiecīgi grozīt tās priekšlikumu saskaņā ar EK līguma 250. panta 2. punktu;
 3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 4. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1 Direktīvas priekšlikums 1. apsvērums

(1) Kopienas apgādei ar jēlnaftu un naftas produktiem joprojām ir ļoti liela nozīme, jo īpaši transporta nozarē un ķīmijas rūpniecībā.

(1) Kopienas apgādei ar jēlnaftu un naftas produktiem joprojām ir ļoti liela nozīme, jo īpaši transporta nozarē un ķīmijas rūpniecības un enerģētikas nozarē. Jēlnaftas un naftas produktu piegādes traucējumu vai nepietiekamu rezervju gadījumā var rasties ievērojami finansiāli zaudējumi uzņēmumiem un var tikt paralizēta citu tautsaimniecības nozaru darbība un ES iedzīvotāju ikdienas dzīve.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 2

Direktīvas priekšlikums

1.a apsvērums (jauns)

(1a) *Jēlnafta joprojām ir un arī tuvākajās desmitgadēs būs viens no nozīmīgākajiem primārajiem energoresursiem. Vienlaikus dalībvalstīm būs arvien grūtāk nodrošināt pastāvīgu jēlnaftas piegādi par pieņemamu cenu.*

Grozījums Nr. 3

Direktīvas priekšlikums

2. apsvērums

(2) Pieaugošā ražošanas koncentrācija, naftas rezervju samazināšanās, kā arī naftas produktu patēriņa paaugstināšanās pasaulē palielina risku, ka var rasties piegādes grūtības.

(2) Pieaugošā ražošanas koncentrācija, naftas rezervju samazināšanās, kā arī **nemitīga** naftas produktu patēriņa paaugstināšanās pasaulē **ievērojami** palielina risku, ka var rasties piegādes grūtības.

Grozījums Nr. 4

Direktīvas priekšlikums

2.a apsvērums (jauns)

(2a) *Paralēli labvēlīgas investīciju vides izveides pasākumiem, lai veiktu izpēti un izmantotu naftas rezerves Eiropas Savienībā un ārpus tās, kas ir būtiski ilgtermiņa naftas piegādes nodrošināšanai, naftas rezervju veidošana ir pārbaudīts līdzeklis, kā kompensēt neilgus piegādes traucējumus.*

Grozījums Nr. 5

Direktīvas priekšlikums

2.b apsvērums (jauns)

(2b) *Dalībvalstu atkarība no naftas importa, ar ko tās sedz savas enerģijas vajadzības, ir ārkārtīgi augsta.*

Grozījums Nr. 6

Direktīvas priekšlikums

4.a apsvērums (jauns)

(4a) *Eiropas Savienība ir globāls partneris, un tādēļ tās energoapgādes drošības uzlabošanas politikai ir jābūt daļai no politikas mērķiem attiecībā ar kandidātvalstīm un kaimiņvalstīm.*

Grozījums Nr. 7

Direktīvas priekšlikums

4.b apsvērums (jauns)

(4b) *Komisijai vajadzētu nodrošināt, ka astoņas dalībvalstis, kuras nav Starptautiskās Enerģētikas aģentūras (SEA) dalībvalstis ⁽¹⁾, ar vienlīdzīgām balsstiesībām tiek iesaistītas to lēmumu un pasākumu pieņemšanā, kurus Eiropas Savienība pieņem, apspriežoties ar SEA.*

⁽¹⁾ Bulgārija, Igaunija, Kipra, Latvija, Lietuva, Malta, Rumānija un Slovēnija.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 8

Direktīvas priekšlikums
5.a apsvērums (jauns)

(5a) Komisijai būtu pienācīgi jāpārstāv un jāaizstāv to dalībvalstu intereses, kuras nav SEA dalībvalstis.

Grozījums Nr. 9

Direktīvas priekšlikums
7. apsvērums

(7) Eiropadomes sanāsmē Briselē 2007. gada 8. un 9. martā sniegtajos prezidentūras secinājumos ir teikts, ka kļūst arvien svarīgāk un steidzamāk tas, ka Eiropas Savienībai ir jāizstrādā integrēta enerģētikas politika, kurā būtu paredzēts apvienot Eiropas mēroga un dalībvalstu veiktas darbības. Tādēļ ir svarīgi **tuvināt** uzkrājumu uzturēšanas **mehānismus**, ko izmanto dažādajās dalībvalstīs.

(7) Eiropadomes sanāsmē Briselē 2007. gada 8. un 9. martā sniegtajos prezidentūras secinājumos ir teikts, ka kļūst arvien svarīgāk un steidzamāk tas, ka Eiropas Savienībai ir jāizstrādā integrēta enerģētikas politika, kurā būtu paredzēts apvienot Eiropas mēroga un dalībvalstu veiktas darbības. Tādēļ ir svarīgi **nodrošināt dažādu** uzkrājumu uzturēšanas **mehānismu**, ko izmanto dažādajās dalībvalstīs, **saderību**.

Grozījums Nr. 10

Direktīvas priekšlikums
7.a apsvērums (jauns)

(7a) Eiropadomes 2008. gada 15. un 16. oktobra sanāksmes prezidentvalsts secinājumos ir uzsvērtā Eiropas Savienības vēlme izstrādāt dalībvalstu solidaritātes mehānismus energoapgādes traucējumu gadījumiem un izteikts ierosinājums ieviest visus šim nolūkam vajadzīgos instrumentus. Praksē īstenojot šo solidaritātes principu enerģētikas jomā, svarīga nozīme ir arī efektīvai jēlnaftas un/vai naftas produktu krājumu uzturēšanas sistēmai, ko koordinē Kopienas mērogā.

Grozījums Nr. 11

Direktīvas priekšlikums
8. apsvērums

(8) Naftas uzkrājumu pieejamība un enerģijas piegāžu saglabāšana ir uzskatāmas par Kopienas dalībvalstu valsts drošības būtiskām sastāvdaļām. Centrālo uzkrājumu uzturēšanas struktūru vai dienestu pastāvēšana Kopienā **ļauj tuvoties šo mērķu sasniegšanai. Lai dažādaajām attiecīgajām** dalībvalstīm **ļautu pēc iespējas labāk** izmantot savus tiesību aktus savas centrālās uzkrājumu uzturēšanas struktūras **statūtu noteikšanai**, vienlaikus ierobežojot finansiālās izmaksas, ko šādas uzkrājumu uzturēšanas darbības rada gala patērētājiem, **kontekstā, kurā naftas uzkrājumus var turēt jebkurā Kopienas vietā šim nolūkam izveidota centrālā struktūra vai dienests, pietiek ar to, ka tiek aizliegta uz peļņas gūšanu vērsta darbība.**

(8) Naftas uzkrājumu pieejamība un enerģijas piegāžu saglabāšana ir uzskatāmas par Kopienas dalībvalstu valsts drošības būtiskām sastāvdaļām. Centrālo uzkrājumu uzturēšanas struktūru vai dienestu pastāvēšana Kopienā **varētu palīdzēt sasniegt šos mērķus ekonomiski izdevīgā veidā.** Gadījumos, kad naftas uzkrājumus var turēt jebkurā Kopienas vietā šim nolūkam izveidota centrālā struktūra vai dienests, dalībvalstīm **būtu jāspēj** maksimāli izmantot savus tiesību aktus, **lai noteiktu** savas centrālās uzkrājumu uzturēšanas struktūras **statūtus un nosacījumus, atbilstoši kuriem tās krājumu uzturēšanai pilnvaro citas dalībvalstis vai citas uzkrājumu uzturēšanas struktūras**, vienlaikus ierobežojot finansiālās izmaksas, ko šādas uzkrājumu uzturēšanas darbības rada gala patērētājiem.

Grozījums Nr. 12

Direktīvas priekšlikums
8.a apsvērums (jauns)

(8a) **Lai atvieglotu finansiālo slogu galalietotājiem, dalībvalstīm ir jānodrošina ciešāka sadarbība starp centrālajām uzkrājumu uzturēšanas struktūrām un jāizveido reģionālas uzkrājumu uzturēšanas struktūras.**

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 13

Direktīvas priekšlikums
9. apsvērums

(9) Ņemot vērā mērķus, kas paredzēti Kopienas tiesību aktos par naftas uzkrājumiem, ar tām saistītās bažas attiecībā uz drošību, kuras var rasties dažās dalībvalstīs, un vēlmi palielināt dalībvalstu solidaritātes mehānismu stingrību un pārredzamību, jānosaka, ka to centrālo struktūru darbības lauks, kuras darbojas bez starpniekiem, nedrīkst pārsniegt valsts teritorijas robežas.

svītrots

Grozījums Nr. 14

Direktīvas priekšlikums
12. apsvērums

(12) To vajadzību dēļ, kas saistītas ar neatliekamu situāciju politiku īstenošanu, valstu uzkrājumu uzturēšanas mehānismu **tuvināšanas** dēļ, kā arī tādēļ, ka ir nepieciešams nodrošināt lielāku uzskatāmību attiecībā uz uzkrājumu līmeņiem, jo īpaši krīzes gadījumā, ir nepieciešams, lai dalībvalstu **un Kopienas** rīcībā būtu līdzekļi, kas ļauj īstenot pastiprinātu kontroli pār šiem uzkrājumiem.

(12) To vajadzību dēļ, kas saistītas ar neatliekamu situāciju politiku īstenošanu, valstu uzkrājumu uzturēšanas mehānismu **saderības nodrošināšanas** dēļ, kā arī tādēļ, ka ir nepieciešams nodrošināt lielāku uzskatāmību attiecībā uz uzkrājumu līmeņiem, jo īpaši krīzes gadījumā, ir nepieciešams, lai dalībvalstu rīcībā būtu līdzekļi, kas ļauj īstenot pastiprinātu kontroli pār šiem uzkrājumiem.

Grozījums Nr. 15

Direktīvas priekšlikums
12.a apsvērums (jauns)

(12a) Ļaujot dalībvalstīm pietiekami elastīgi izraudzīties uzkrājumu glabāšanas veidu, kas vislabāk piemērots to ģeogrāfiskajām un organizatoriskajām īpatnībām, būtu jāizveido visi vajadzīgie mehānismi, lai panāktu, ka Komisijas rīcībā vienmēr ir precīzi un uzticami dati par uzkrājumu apmēriem.

Grozījums Nr. 16

Direktīvas priekšlikums
12.b apsvērums (jauns)

(12b) Dalībvalstīm vairāk būtu jāiesaistās obligāto naftas uzkrājumu uzturēšanā un pārvaldīšanā, lai sagatavotos ārkārtas gadījumiem.

Grozījums Nr. 17

Direktīvas priekšlikums
14. apsvērums

(14) Lai veicinātu apgādes drošības paaugstināšanu Kopienā, uzkrājumiem, **ko savā īpašumā iegādājušās dalībvalstis vai centrālās struktūras, jeb tā saucamajiem "īpašajiem uzkrājumiem", kas izveidoti saskaņā ar dalībvalstu pieņemtiem lēmumiem, būtu jāatbilst reālajām vajadzībām krīzes gadījumā.** Turklāt ir nepieciešams, lai tiem būtu savs juridiskais statuss, kas krīzes gadījumā nodrošina to absolūtu pieejamību. Šim nolūkam attiecīgajām dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai tiktu veikti pasākumi, kas nepieciešami, lai attiecīgos uzkrājumus bez nosacījumiem aizsargātu pret jebkādiem piespiedu pasākumiem.

(14) Lai veicinātu apgādes drošības paaugstināšanu Kopienā, **atbilstoši šai direktīvai būtu jābūt pietiekamiem pieejamiem** uzkrājumiem, **lai apmierinātu pieprasījumu vismaz uz noteiktu laiku.** Turklāt būtu nepieciešams, lai tiem būtu savs juridiskais statuss, kas krīzes gadījumā nodrošina to absolūtu pieejamību. Šim nolūkam attiecīgajām dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai tiktu veikti pasākumi, kas nepieciešami, lai attiecīgos uzkrājumus bez nosacījumiem aizsargātu pret jebkādiem piespiedu piedziņas pasākumiem.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 18
Direktīvas priekšlikums
15. apsvērums

(15) Apjomi, kuriem jābūt šo centrālo iestāžu vai dalībvalstu īpašumā, šajā stadijā jānosaka līmenī, ko neatkarīgi un brīvprātīgi noteikusi katra no attiecīgajām dalībvalstīm.

(15) Apjomi, kuriem jābūt šo centrālo iestāžu vai dalībvalstu īpašumā, šajā stadijā *būtu* jānosaka līmenī, ko **pirms tam** neatkarīgi un brīvprātīgi noteikusi katra no attiecīgajām dalībvalstīm.

Grozījums Nr. 19
Direktīvas priekšlikums
18. apsvērums

(18) Direktīvā 2006/67/EK noteiktais uzkrājumu kopsavilkumu iesniegšanas biežums, kā arī termiņš, kādā tie jāiesniedz, ir atšķirīgs, salīdzinot ar dažādajām naftas uzkrājumu sistēmām, kas izveidotas citās pasaules daļās. Rezolūcijā par energoresursu cenu pieauguma makroekonomisko ietekmi Eiropas Parlaments pauda atbalstu biežākas informēšanas pieņemšanai.

(18) Direktīvā 2006/67/EK noteiktais uzkrājumu kopsavilkumu iesniegšanas biežums, kā arī termiņš, kādā tie jāiesniedz, ir atšķirīgs, salīdzinot ar dažādajām naftas uzkrājumu sistēmām, kas izveidotas citās pasaules daļās. Rezolūcijā par energoresursu cenu pieauguma makroekonomisko ietekmi Eiropas Parlaments pauda atbalstu biežākas informēšanas pieņemšanai. **Vienlaikus jānodrošina, lai dati būtu precīzi un lai nebūtu vajadzīga iknedēļas vai ikmēneša korekcija, kas Eiropas Savienībā joprojām notiek bieži.**

Grozījums Nr. 20
Direktīvas priekšlikums
21. apsvērums

(21) To pašu mērķu dēļ statistikas kopsavilkumu sagatavošana un iesniegšana ir jāpaplašina, to attiecinot ne vien uz drošības rezervēm un īpašajām rezervēm, bet arī uz citiem uzkrājumiem, un jāparedz, ka šie kopsavilkumi jāiesniedz reizi **nedēļā**.

(21) To pašu mērķu dēļ statistikas kopsavilkumu sagatavošana un iesniegšana *būtu* jāpaplašina, to attiecinot ne vien uz drošības rezervēm un īpašajām rezervēm, bet arī uz citiem uzkrājumiem, un jāparedz, ka šie kopsavilkumi jāiesniedz reizi **mēnesī**. **Nemot vērā tās efektivitātes priekšizpētes rezultātus saistībā ar iknedēļas ziņojumiem par komerciālajiem naftas uzkrājumiem, Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai pieprasīt dalībvalstīm iesniegt kopsavilkumus reizi nedēļā, ja ir iespējams nodrošināt, ka vēlāk būs nepieciešami tikai nelieli precizējumi un ka šāda prakse sniedz izteiktus ieguvumus attiecībā uz tirgus pārredzamību.**

Grozījums Nr. 21
Direktīvas priekšlikums
23. apsvērums

(23) Ir iespējams, ka kopsavilkumos, ko nosūta Komisijai, rodas novirzes vai kļūdas. *Tādēļ* Komisijas nodarbinātajām vai pilnvarotajām personām jābūt tiesībām pārbaudīt to, vai uzkrājumi reāli pastāv, un dokumentus, uz kuriem atsaucas dalībvalstu iestādes.

(23) Ir iespējams, ka kopsavilkumos, ko nosūta Komisijai, rodas novirzes vai kļūdas, *tādēļ* Komisijas nodarbinātajām vai pilnvarotajām personām **pamatotu aizdomu gadījumā būtu jābūt tiesībām kopā ar pilnvarotajām dalībvalsts uzraudzības iestādēm** pārbaudīt to, vai uzkrājumi reāli pastāv, un dokumentus, uz kuriem atsaucas dalībvalstu iestādes.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 22

Direktīvas priekšlikums
25. apsvērums

(25) Personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic dalībvalstis, tiesiski regulē Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti, un uz fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic Komisija, attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti. **Šie tiesību akti jo īpaši nosaka, ka personas datu apstrādei jābūt pamatotai ar leģitīmu mērķi un ka personas dati, kas iegūti nejauši, ir nekavējoties jāizdzēš.**

(25) Personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic dalībvalstis, tiesiski regulē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti, un uz fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic Komisija, attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti. **Šīs direktīvas noteikumiem nevajadzētu ierobežot Direktīvas 95/46/EK un Regulas (EK) Nr. 45/2001 noteikumus.**

Grozījums Nr. 23

Direktīvas priekšlikums
29. apsvērums

(29) Tā kā attiecībā uz īpašajiem uzkrājumiem Kopienā nav noteikts vienots minimālais obligāto rezervju līmenis un ņemot vērā šajā direktīvā paredzēto jauno mehānismu skaitu, šīs direktīvas piemērošana būtu jāpārskata **diezgan drīz** pēc tās stāšanās spēkā.

(29) Tā kā attiecībā uz īpašajiem uzkrājumiem Kopienā nav noteikts vienots minimālais obligāto rezervju līmenis un **ņemot vērā pašreizējo pētījumu par izmaksām un priekšrocībām saistībā ar pasākumiem, kuru mērķis ir uzlabot naftas tirgus pārredzamību, jo īpaši nodrošinot iknedēļas ziņošanu par komerciālajiem naftas uzkrājumiem, kā arī** ņemot vērā šajā direktīvā paredzēto jauno mehānismu skaitu, šīs direktīvas piemērošana būtu jāpārskata **vēlākais trīs gadu laikā** pēc tās stāšanās spēkā.

Grozījums Nr. 24

Direktīvas priekšlikums
2. pants – 1. punkts – e apakšpunkts

e) "faktisks starptautisks lēmums par uzkrājumu nodošanu aprītē" ir ikviens spēkā esošs Starptautiskās Enerģijas aģentūras Vadības padomes lēmums, kura mērķis ir nodrošināt kādas dalībvalsts naftas vai naftas produktu uzkrājumu nodošanu aprītē;

e) "faktisks starptautisks lēmums par uzkrājumu nodošanu aprītē" ir ikviens spēkā esošs Starptautiskās Enerģētikas aģentūras Vadības padomes lēmums, kura mērķis ir nodrošināt kādas **SEA** dalībvalsts naftas vai naftas produktu uzkrājumu nodošanu aprītē;

Grozījums Nr. 25

Direktīvas priekšlikums
2. pants – 1. daļa– la apakšpunkts (jauns)

la) "ārkārtas situācijas" ir tādi apstākļi, kad ir nopietni traucēta jēlnaftas vai naftas produktu piegāde;

Grozījums Nr. 26

Direktīvas priekšlikums
3. pants – 4. punkts

4. Šajā pantā paredzēto uzkrājumu uzturēšanas pienākumu aprēķināšanas kārtību un metodes var grozīt saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto reglamentēšanas procedūru.

4. Šajā pantā paredzēto uzkrājumu uzturēšanas pienākumu aprēķināšanas kārtību un metodes var grozīt saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto reglamentēšanas procedūru **un pēc apspriešanās ar ekspertiem un iesaistītajām personām.**

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 27

Direktīvas priekšlikums

4. pants – 3. punkts

3. Šā panta 1. un 2. punktā noteikto uzkrājumu līmeņa aprēķināšanas kārtību un metodes var grozīt saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto reglamentēšanas procedūru.

3. Šā panta 1. un 2. punktā noteikto uzkrājumu līmeņa aprēķināšanas kārtību un metodes var grozīt saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto reglamentēšanas procedūru **un pēc apspriešanās ar ekspertiem un iesaistītajām personām.**

Grozījums Nr. 28

Direktīvas priekšlikums

5. pants – 1. punkts – 1. daļa

1. Dalībvalstis nodrošina pastāvīgu fizisko piekļuvi drošības rezervēm un tiem īpašajiem uzkrājumiem 9. panta nozīmē, kuri atrodas to teritorijā, un šo rezervju pieejamību. Tās pieņem minēto rezervju un uzkrājumu identifikācijas, uzskaites un kontroles kārtību, lai šīs rezerves varētu pārbaudīt jebkurā brīdī. Par drošības rezervēm un īpašajiem uzkrājumiem, kuri ir daļa no uzkrājumiem, ko uztur uzņēmumi, vai kuras ir sajauktas ar šādiem uzkrājumiem, jāveic atsevišķa uzskaitē.

1. Dalībvalstis nodrošina pastāvīgu fizisko piekļuvi drošības rezervēm un tiem īpašajiem uzkrājumiem 9. panta nozīmē, kuri atrodas to teritorijā, un šo rezervju pieejamību. Tās pieņem minēto rezervju un uzkrājumu identifikācijas, uzskaites un kontroles kārtību, lai šīs rezerves varētu pārbaudīt jebkurā brīdī. **Šādu kārtību pieņem, iepriekš vienojoties ar Komisiju.** Par drošības rezervēm un īpašajiem uzkrājumiem, kuri ir daļa no uzkrājumiem, ko uztur uzņēmumi, vai kuri ir sajaukti ar šādiem uzkrājumiem, jāveic atsevišķa uzskaitē.

Grozījums Nr. 29

Direktīvas priekšlikums

6. pants – 1. punkts – 1. daļa

1. Katra dalībvalsts izveido visu tās uzturēto drošības rezervju detalizētu reģistru, kas nav īpašie uzkrājumi 9. panta nozīmē; šo reģistru pastāvīgi atjaunina. Šajā reģistrā cita starpā iekļauj visu informāciju, kas ļauj precīzi identificēt attiecīgos uzkrājumus, kā arī noteikt to daudzumus, īpašnieku un konkrēto veidu atbilstoši kategorijām, kuras noteiktas C pielikuma 3.1. punkta 1. apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes ***** Regulā (EK) Nr. ***** par enerģētikas statistiku.

1. Katra dalībvalsts izveido visu tās uzturēto drošības rezervju detalizētu reģistru, kas nav īpašie uzkrājumi 9. panta nozīmē; šo reģistru pastāvīgi atjaunina. Šajā reģistrā cita starpā iekļauj informāciju **par atradni, pārstrādes un uzglabāšanas vietu, kur atrodas uzkrājumi,** kā arī **par daudzumu,** īpašnieku un konkrēto veidu atbilstoši kategorijām, kuras noteiktas C pielikuma 3.1. punkta 1. apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes **2008. gada 22. oktobra** Regulā (EK) Nr. **1099/2008** par enerģētikas statistiku (*).

(*) OV L 304, 14.11.2008., 1. lpp.

Grozījums Nr. 30

Direktīvas priekšlikums

6. pants – 1. punkts – 2. daļa

Attiecīgā dalībvalsts nosūta Komisijai katra kalendārā gada pēdējā dienā pastāvošo uzkrājumu reģistra kopiju **30 dienu** laikā pēc kalendārā gada, uz kuru attiecas konkrētais kopsavilkums.

Attiecīgā dalībvalsts nosūta Komisijai katra kalendārā gada pēdējā dienā pastāvošo uzkrājumu reģistra kopiju **45 dienu** laikā pēc kalendārā gada, uz kuru attiecas konkrētais kopsavilkums.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 31

Direktīvas priekšlikums

6. pants – 1. punkts – 3.a daļa (jauna)

Komisija nodrošina reģistros iekļauto datu konfidencialitāti.

Grozījums Nr. 32

Direktīvas priekšlikums

7. pants – 3. punkts – 2.a daļa (jauna)

Ja saskaņā ar nolīgumu šie pienākumi ir deleģēti dalībvalstij, kuras teritorijā šīs rezerves atrodas, vai centrālajai uzkrājumu uzturēšanas struktūrai, kuru šī dalībvalsts izveidojusi, šajā nolīgumā ietver normas, kas paredz

- a) dalībvalsts vai centrālās uzkrājumu uzturēšanas struktūras pienākumu jebkurā laikā nodrošināt precīzus datus par uzkrājumu daudzumu;*
- b) termiņu drošības rezervju, kas iegādātas, izveidotas, uzturētas vai pārvaldītas dalībvalsts teritorijā, piegādei uz dalībvalsti, kura ir deleģējusi šos uzdevumus;*
- c) iedarbīgas, samērīgas un preventīvas sankcijas, ja dalībvalsts vai centrālā uzkrājumu uzturēšanas struktūra neievēro nolīgumā ietvertos nosacījumus.*

Grozījums Nr. 33

Direktīvas priekšlikums

7. pants – 4. punkts – b apakšpunkts

- b) vismaz **sešus** mēnešus iepriekš publicēt nosacījumus, saskaņā ar kuriem tā piedāvā savus pakalpojumus uzņēmumiem.
- b) vismaz **trīs** mēnešus iepriekš publicēt nosacījumus, saskaņā ar kuriem tā piedāvā savus pakalpojumus uzņēmumiem.

Grozījums Nr. 34

Direktīvas priekšlikums

8. pants – 1. punkts – 1. daļa – b apakšpunkts

- b) vienai vai vairākām citām centrālajām uzkrājumu uzturēšanas struktūrām, kas spēj uzturēt šādus uzkrājumus, vai, —
- b) vienai vai vairākām citām centrālajām uzkrājumu uzturēšanas struktūrām, kas spēj uzturēt šādus uzkrājumus, **ar noteikumu, ka ir noslēgts nolīgums starp attiecīgo dalībvalsti un dalībvalstīm, kas ir krājumu uzturētājas**, vai, —

Grozījums Nr. 35

Direktīvas priekšlikums

9. pants – 1. punkts – 1. daļa

- 1. Katra dalībvalsts var uzņemties **neatsaucamas** saistības uzturēt naftas produktu rezerves, ko izsaka patēriņa dienu skaitā, ievērojot šā panta nosacījumus (turpmāk tekstā "īpašie uzkrājumi").
- 1. Katra dalībvalsts var uzņemties saistības uzturēt naftas produktu rezerves, ko izsaka patēriņa dienu skaitā, ievērojot šā panta nosacījumus (turpmāk tekstā "īpašie uzkrājumi").

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 36

Direktīvas priekšlikums

9. pants – 3. punkts – ievaddaļa

3. Īpašie uzkrājumi *pieder* tikai un vienīgi šādām produktu kategorijām, kas noteiktas B pielikuma 4. punktā **Eiropas Parlamenta un Padomes ***** Regulā (EK) Nr. ***** par enerģētikas statistiku:**

3. Īpašie uzkrājumi **var būt paredzēti** tikai un vienīgi šādām produktu kategorijām, **kurām jābūt saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, jo īpaši attiecībā uz degvielas standartiem un vides aizsardzības prasībām**, kas noteiktas B pielikuma 4. nodaļā Regulā (EK) Nr. **1099/2008:**

Grozījums Nr. 37

Direktīvas priekšlikums

9. pants – 5. punkts – 1. daļa

5. Katra dalībvalsts, kas nolēmusi uzturēt īpašos uzkrājumus, nosūta Komisijai paziņojumu, kuru publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī un kurā norāda īpašo uzkrājumu līmeni, ko tā **neatsaucami** uzņemas uzturēt, **par katru kategoriju un pastāvīgi**. Šādi paziņotais obligāto rezervju līmenis ir vienīgais oficiālais, un to identiskā veidā piemēro visām īpašo uzkrājumu kategorijām, ko izmanto attiecīgā dalībvalsts.

5. Katra dalībvalsts, kas nolēmusi uzturēt īpašos uzkrājumus, nosūta Komisijai paziņojumu, kuru publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī un kurā norāda īpašo uzkrājumu līmeni, ko tā **par katru kategoriju** uzņemas **pastāvīgi** uzturēt, **un saistību termiņu**. Šādi paziņotais obligāto rezervju līmenis ir vienīgais oficiālais, un to identiskā veidā piemēro visām īpašo uzkrājumu kategorijām, ko izmanto attiecīgā dalībvalsts.

Grozījums Nr. 38

Direktīvas priekšlikums

10. pants – 1. punkts – 1. daļa

1. Katra dalībvalsts sagatavo detalizētu reģistru, ko pastāvīgi atjaunina, par visiem īpašajiem uzkrājumiem, ko uztur tās teritorijā. Šajā reģistrā cita starpā iekļauj **visu** informāciju, **kas ļauj precīzi identificēt attiecīgos uzkrājumus**.

1. Katra dalībvalsts sagatavo detalizētu reģistru, ko pastāvīgi **reizi mēnesī** atjaunina, par visiem īpašajiem uzkrājumiem, ko uztur tās teritorijā. Šajā reģistrā cita starpā iekļauj informāciju **par atrašanos, pārstrādes un uzglabāšanas vietu, kur atrodas attiecīgie uzkrājumi**.

Grozījums Nr. 39

Direktīvas priekšlikums

10. pants – 1. punkts – 2. daļa

Dalībvalsts Komisijai nosūta reģistra kopiju **astoņu dienu** laikā pēc Komisijas dienestu pieprasījuma, kas veikts **desmit** gadu laikā, skaitot no dienas, uz kuru attiecas pieprasītie dati.

Dalībvalsts Komisijai nosūta reģistra kopiju **10 darba dienu** laikā pēc Komisijas dienestu pieprasījuma, kas veikts **triju** gadu laikā, skaitot no dienas, uz kuru attiecas pieprasītie dati.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 40
Direktīvas priekšlikums
11. pants – 1.a daļa (jauna)

Jebkāds nolīgums starp dalībvalsti un centrālo uzkrājumu uzturēšanas struktūru ietver noteikumus, kas paredz

- a) dalībvalsts vai centrālās uzkrājumu uzturēšanas struktūras pienākumu jebkurā laikā nodrošināt precīzus datus par uzkrājumu daudzumu;*
- b) termiņu drošības rezervju, kas iegādātas, izveidotas, uzturētas vai pārvaldītas dalībvalsts teritorijā, piegādei uz dalībvalsti, kura ir deleģējusi šos uzdevumus;*
- c) iedarbīgas, samērīgas un preventīvas sankcijas, ja dalībvalsts vai centrālā uzkrājumu uzturēšanas struktūra neievēro nolīgumā ietvertos nosacījumus.*

Grozījums Nr. 41
Direktīvas priekšlikums
15. pants

1. Dalībvalstis Komisijai reizi **nedēļā** nosūta statistikas kopsavilkumu par to teritorijā turēto komerciālo uzkrājumu līmeņiem. Tās šajā sakarībā nodrošina datu konfidencialitāti un nenorāda attiecīgo uzkrājumu īpašnieku nosaukumus.

2. Komisija reizi **nedēļā** publicē statistikas kopsavilkumu par komerciālajiem uzkrājumiem Kopienā, pamatojoties uz kopsavilkumiem, ko tai nosūtījušas dalībvalstis, un izmantojot apkopotos līmeņus.

3. Komisija saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto reglamentēšanas procedūru pieņem 1. un 2. punkta piemērošanas kārtību.

1. Dalībvalstis Komisijai reizi **mēnesī** nosūta statistikas kopsavilkumu par to teritorijā turēto komerciālo uzkrājumu līmeņiem. Tās šajā sakarībā nodrošina datu konfidencialitāti un nenorāda attiecīgo uzkrājumu īpašnieku nosaukumus.

2. Komisija reizi **mēnesī** publicē statistikas kopsavilkumu par komerciālajiem uzkrājumiem Kopienā, pamatojoties uz kopsavilkumiem, ko tai nosūtījušas dalībvalstis, un izmantojot apkopotos līmeņus.

3. Komisija saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto reglamentēšanas procedūru pieņem 1. un 2. punkta piemērošanas kārtību.

3.a Ja iknedēļas statistikas kopsavilkumu sagatavošanas iespējamības un efektivitātes pilnīga analīze liecina, ka šādi kopsavilkumi sniedz izteiktas priekšrocības attiecībā uz tirgus pārredzamību un ka vēlāk nebūs vajadzīgas regulāras un būtiskas šo datu korekcijas, Komisija var pēc 23. pantā noteiktās novērtēšanas pieprasīt, lai statistikas kopsavilkumu par komerciālajiem naftas uzkrājumiem tai nosūta reizi nedēļā (nevis reizi mēnesī).

Grozījums Nr. 42
Direktīvas priekšlikums
19. pants – 1. punkts

1. Komisijas dienesti var **jebkurā brīdī** lemt uzsākt dalībvalstīs kontroles procedūras attiecībā uz drošības rezervēm un īpašajiem uzkrājumiem. Komisijas dienesti, gatavojot šādas kontroles, var lūgt koordinācijas grupas viedokli.

1. Komisijas dienesti **pamatotos aizdomu gadījumos** var lemt uzsākt dalībvalstīs kontroles procedūras attiecībā uz drošības rezervēm un īpašajiem uzkrājumiem. Komisijas dienesti, gatavojot šādas kontroles, var lūgt koordinācijas grupas viedokli.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 43
Direktīvas priekšlikums
19. pants – 2. punkts

2. Šā panta 1. punktā minēto kontroles darbību mērķi neietver personas datu **vākšanu**. Personas datus, kurus atrod vai ar kuriem saskaras šo kontroļu laikā, nesavāc un neņem vērā, bet nejausās savākšanas gadījumā nekavējoties iznīcina.

2. Šā panta 1. punktā minēto kontroles darbību mērķi neietver personas datu **apstrādi**. Personas datus, kurus atrod vai ar kuriem saskaras šo kontroļu laikā, nesavāc un neņem vērā, bet nejausās savākšanas gadījumā nekavējoties iznīcina.

Grozījums Nr. 44
Direktīvas priekšlikums
19. pants – 4. punkts

4. Dalībvalstis nodrošina, ka, īstenojot 1. punktā paredzētās kontroles darbības, personas, kuras ir atbildīgas par drošības rezervju un īpašo uzkrājumu uzturēšanu un pārvaldību to teritorijā, sadarbojas ar Komisijas dienestu nodarbinātajām vai **pilnvarotajām personām**.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka, īstenojot 1. punktā paredzētās kontroles darbības, personas, kuras ir atbildīgas par drošības rezervju un īpašo uzkrājumu uzturēšanu un pārvaldību to teritorijā, sadarbojas ar Komisijas **pilnvarotajiem** darbiniekiem vai pārstāvjiem.

Grozījums Nr. 45
Direktīvas priekšlikums
19. pants – 7. punkts

7. Dalībvalstis veic pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu, ka dati, akti, kopsavilkumi un dokumenti, kas attiecas uz drošības rezervēm un īpašajām rezervēm, tiek glabāti vismaz **desmit** gadus.

7. Dalībvalstis veic pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu, ka dati, akti, kopsavilkumi un dokumenti, kas attiecas uz drošības rezervēm un īpašajām rezervēm, tiek glabāti vismaz **trīs** gadus.

Grozījums Nr. 46
Direktīvas priekšlikums
21. pants – 3. un 4. punkts

3. Ja ir pieņemts faktiskais starptautiskais lēmums par uzkrājumu nodošanu aprītē, katra attiecīgā dalībvalsts var izmantot savas drošības rezerves un īpašos uzkrājumus, lai izpildītu starptautiskās saistības, kas izriet no šāda lēmuma. Šādā gadījumā dalībvalsts nekavējoties informē Komisiju, kura var sasaukt koordinācijas grupu vai apspriesties ar tās locekļiem elektroniskā veidā, lai novērtētu ietekmi, ko rada nodošana aprītē.

3. **Komisija strādā ciešā sadarbībā ar citām starptautiskām organizācijām, kam ir pilnvaras pieņemt lēmumu par uzkrājumu izmantošanu, un šajā sakarībā visā pasaulē veicina daudzpusēju un divpusēju koordinēšanu.** Ja ir pieņemts faktiskais starptautiskais lēmums par uzkrājumu nodošanu aprītē, katra attiecīgā dalībvalsts var izmantot savas drošības rezerves un īpašos uzkrājumus, lai izpildītu starptautiskās saistības, kas izriet no šāda lēmuma. Šādā gadījumā dalībvalsts nekavējoties informē Komisiju, kura var sasaukt koordinācijas grupu vai apspriesties ar tās locekļiem elektroniskā veidā, lai novērtētu ietekmi, ko rada nodošana aprītē.

4. Ja Kopienas vai kādas dalībvalsts jēlnaftas vai naftas produktu piegādē rodas grūtības, Komisija pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma vai pēc savas ierosmes pēc iespējas ātrāk sasauk koordinācijas grupu. Koordinācijas grupa novērtē situāciju. Komisija nosaka, vai pastāv būtiski piegādes traucējumi.

4. Ja Kopienas vai kādas dalībvalsts jēlnaftas vai naftas produktu piegādē rodas grūtības, Komisija pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma vai pēc savas ierosmes pēc iespējas ātrāk sasauk koordinācijas grupu. **Katra dalībvalsts nodrošina, ka koordinācijas grupas sanāksmē, kas notiek 24 stundu laikā pēc uzaicinājuma, piedalās tās pārstāvis vai piedalīšanās tiek nodrošināta, izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus.** Koordinācijas grupa novērtē situāciju, **pamatojoties uz dalībvalstu solidaritātes principu un ekonomiskās un sociālās ietekmes objektīvu vērtējumu.** Komisija, izmantojot koordinācijas grupas vērtējumu, nosaka, vai pastāv būtiski piegādes traucējumi.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Ja tiek konstatēti būtiski piegādes traucējumi, Komisija var atļaut pilnībā vai daļēji nodot aprītē daudzumus, ko šim nolūkam ierosinājušas attiecīgās dalībvalstis.

Ja tiek konstatēti būtiski piegādes traucējumi, Komisija var atļaut pilnībā vai daļēji nodot aprītē daudzumus, ko šim nolūkam ierosinājušas attiecīgās dalībvalstis.

Grozījums Nr. 47

Direktīvas priekšlikums

23. pants

Trīs gadu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā Komisija veiks novērtējumu par tās piemērošanu **un izskatīs iespēju** noteikt visām dalībvalstīm īpašo uzkrājumu obligāto minimālo līmeni.

Vēlākais trīs gadu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā Komisija veiks novērtējumu par tās piemērošanu, **jo īpaši nosakot, vai**

a) informācija par uzkrājumiem ir precīza un nosūtīta laikus;

b) ziņojumus par komerciālo naftas uzkrājumu daudzumu sniegt reizi nedēļā vai reizi mēnesī;

c) noteikt visām dalībvalstīm īpašo uzkrājumu obligāto minimāldaudzumu **ilgākam laikposmam**.

Grozījums Nr. 48

Direktīvas priekšlikums

26. pants – 1. punkts – 1. daļa

1. Dalībvalstis pieņem tādus normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz 20XX. gada 31. decembrim. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto tiesību aktu noteikumus un minēto aktu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

1. Dalībvalstis pieņem tādus normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz 20XX. gada 31. decembrim, **izņemot tās dalībvalstis, uz kurām attiecas pārejas laiks naftas vai naftas produktu rezervju izveidošanai saskaņā ar līgumu par pievienošanos Eiropas Savienībai un kurām īstenošanas termiņš ir tad, kad beidzas pārejas laiks**. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto tiesību aktu noteikumus un minēto aktu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Grozījums Nr. 49

Direktīvas priekšlikums

III pielikums – 11. punkts

Aprēķinot savus uzkrājumus, dalībvalstis par **10 %** samazina uzkrājumu daudzumus, kas aprēķināti saskaņā ar iepriekš minēto. Šo samazinājumu piemēro visiem daudzumiem, kas ņemti vērā konkrētajā aprēķinā.

Aprēķinot savus uzkrājumus, dalībvalstis par **5 %** samazina uzkrājumu daudzumus, kas aprēķināti saskaņā ar iepriekš minēto. Šo samazinājumu piemēro visiem daudzumiem, kas ņemti vērā konkrētajā aprēķinā.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

Kritiskās infrastruktūras brīdinājuma informācijas tīkls *

P6_TA(2009)0227

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par Kritiskās infrastruktūras brīdinājuma informācijas tīklu (KIBIT) (COM(2008)0676 – C6-0399/2008 – 2008/0200(CNS))

(2010/C 184 E/41)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2008)0676),
 - ņemot vērā EK līguma 308. pantu un EURATOM līguma 203. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C6-0399/2008),
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas atzinumu par ierosināto juridisko pamatu,
 - ņemot vērā Reglamenta 51. un 35. pantu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A6-0228/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. aicina Komisiju attiecīgi grozīt tās priekšlikumu saskaņā ar EK līguma 250. panta 2. punktu;
 3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 4. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
 5. aicina Komisiju pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā, ja Padome šajā sakarībā nebūs pieņēmusi lēmumu, apsvērt iespēju izmantot 196. pantu (Civilā aizsardzība) kā šā priekšlikuma juridisko pamatu un vajadzības gadījumā vēlreiz apsvērt priekšlikuma iesniegšanu Parlamentam;
 6. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt tā nostāju Padomei un Komisijai.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1
Lēmuma priekšlikums
1. apsvērums

(1) Padome 2004. gada decembrī pieņemtajos secinājumos par “Teroristu uzbrukumu novēršanu, gatavību un reaģēšanu uz tiem” un “ES Solidaritātes programmu par teroristu draudu un uzbrukumu sekām” apstiprināja Komisijas iniciatīvu ierosināt Eiropas programmu kritisko infrastruktūru aizsardzībai un piekrita KIBIT (kritiskās infrastruktūras brīdinājuma informācijas tīkla) ⁽¹⁾ izveidei.

⁽¹⁾ 14894/04.

(1) Padome 2004. gada decembrī pieņemtajos secinājumos par “Teroristu uzbrukumu novēršanu, gatavību un reaģēšanu uz tiem” un “ES Solidaritātes programmu par teroristu draudu un uzbrukumu sekām” apstiprināja Komisijas iniciatīvu ierosināt Eiropas programmu kritisko infrastruktūru aizsardzībai un piekrita KIBIT (kritiskās infrastruktūras brīdinājuma informācijas tīkla) ⁽¹⁾ izveidei.

⁽¹⁾ Padomes dokuments 15232/04.

Grozījums Nr. 2
Lēmuma priekšlikums
4. apsvērums

(4) Eiropā ir notikuši vairāki incidenti, piemēram, tādi kā elektroapgādes pārtraukumi 2006. gadā, kas pierāda, ka ir vajadzīga labāka un efektīvāka apmaiņa ar informāciju, lai varētu novērst **incidentus vai mazināt to ietekmi**.

(4) Eiropā ir notikuši vairāki incidenti, piemēram, tādi kā elektroapgādes pārtraukumi 2006. gadā, kas pierāda, ka ir vajadzīga labāka un efektīvāka apmaiņa ar informāciju **un vairāk zināšanu par dažādu dalībvalstu praksi, lai valstis būtu gatavas šādiem incidentiem un** varētu novērst **to atkārtošanos nākotnē**.

Grozījums Nr. 3
Lēmuma priekšlikums
5. apsvērums

(5) Tādēļ ir lietderīgi izveidot informācijas sistēmu, kas ļaus dalībvalstīm un Komisijai apmainīties ar informāciju **kritisko infrastruktūru aizsardzības** (KIA) jomā, uzturēt ciešāku dialogu par KIA un dot ieguldījumu, lai veicinātu integrāciju un labāku koordināciju starp valstiski nodalītajām KIA pētniecības programmām.

(5) Tādēļ ir lietderīgi izveidot informācijas sistēmu, kas ļaus dalībvalstīm un Komisijai apmainīties ar informāciju KIA jomā, uzturēt ciešāku dialogu par KIA un dot ieguldījumu, lai veicinātu integrāciju un labāku koordināciju starp valstiski nodalītajām KIA pētniecības programmām.

Grozījums Nr. 4
Lēmuma priekšlikums
6. apsvērums

(6) KIBIT jādod ieguldījums KIA uzlabošanā ES, nodrošinot informācijas sistēmu, ar kuru tiks vienkāršota dalībvalstu sadarbība, un jāpiedāvā efektīva un ātra alternatīva informācijas meklēšanas metodēm par kritiskajām infrastruktūrām Kopienā, jo pašreizējās metodes ir ļoti laikietilpīgas.

(6) KIBIT jādod ieguldījums KIA uzlabošanā ES, nodrošinot informācijas sistēmu, ar kuru tiks vienkāršota dalībvalstu sadarbība un **koordinācija, kā arī** jāpiedāvā efektīva un ātra alternatīva informācijas meklēšanas metodēm par kritiskajām infrastruktūrām Kopienā, jo pašreizējās metodes ir ļoti laikietilpīgas. **Tam jo īpaši jāveicina piemērotu pasākumu izstrāde nolūkā vienkāršot informācijas, labākās prakses un pieredzes apmaiņu un izplatīšanu starp dalībvalstīm.**

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 5

Lēmuma priekšlikums
6.a apsvērums (jauns)

(6a) *Pirmajā KIBIT novērtējumā ir padziļināti jāizanalizē nepieciešamība papildināt to ar jaunām funkcijām, proti, ātrās trauksmes izziņošanas sistēmas (RAS) tehniskajām iespējām. Šai funkcijai būtu jāļauj dalībvalstīm un Komisijai ievietot trauksmes ziņojumus par tūlītējiem riskiem un draudiem kritiskajai infrastruktūrai, ņemot vērā visas nepieciešamās drošības prasības.*

Grozījums Nr. 6

Lēmuma priekšlikums
7. apsvērums

(7) *KIBIT jo īpaši jāveicina piemērotu pasākumu izstrāde nolūkā vienkāršot apmaiņu ar paraugpraksi un izveidot instrumentu drošai informācijas nosūtīšanai par tūlītējiem draudiem un trauksmi.* svītrots

Grozījums Nr. 7

Lēmuma priekšlikums
8. apsvērums

(8) *KIBIT jānovērš dublēšana un jāņem vērā katras pastāvošās nozaru trauksmes ātrās izziņošanas sistēmas (RAS) raksturīgās pazīmes, speciālās zināšanas, kārtība un kompetences jomas.*

(8) *Jaunās informācijas sistēmas izstrādes un izvērtēšanas gaitā dalībvalstīm un Komisijai būtu jānodrošina, ka KIBIT novērš dublēšanu un ņem vērā katras pastāvošās nozaru trauksmes ātrās izziņošanas sistēmas (RAS) raksturīgās pazīmes, speciālās zināšanas, kārtību un kompetences jomas.*

Grozījums Nr. 8

Lēmuma priekšlikums
10. apsvērums

(10) *Dalībvalstu kritisko infrastruktūru savstarpējā saikne un dažāda KIA līmenis dalībvalstīs liecina par to, ka, izveidojot horizontālu, starpnozaru Kopienas instrumentu apmaiņai ar informāciju un trauksmes ziņojumiem par KIA, tiks paaugstināta iedzīvotāju drošība.*

(4a) *Dalībvalstu kritisko infrastruktūru savstarpējā saikne un dažādais **kritisko infrastruktūru aizsardzības** (KIA) līmenis dalībvalstīs liecina par to, ka, izveidojot horizontālu, starpnozaru Kopienas instrumentu apmaiņai ar informāciju par KIA, tiks paaugstināta iedzīvotāju drošība.*

Grozījums Nr. 9

Lēmuma priekšlikums
10.a apsvērums (jauns)

(10a) *Pasākumu noteikšana civilās aizsardzības jomā ir iekļauta Kopienas darbību uzskaitījumā EK līguma 3. panta 1. punkta u) apakšpunktā. Tāpēc KIBIT izveide ir nepieciešama, lai palīdzētu Kopienai sasniegt Līgumā noteikto mērķi.*

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 11
Lēmuma priekšlikums
17. apsvēruma

Šajā lēmumā ir ievērotas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā **noteiktās pamattiesības un principi**,

(17) Šajā lēmumā ir ievērotas **pamattiesības, kā arī principi, kas atzīti ES līguma 6. pantā un atspoguļoti** Eiropas Savienības Pamattiesību hartā,

Grozījums Nr. 12
Lēmuma priekšlikums
1. pants

Ar šo lēmumu izveido drošu informācijas, saziņas **un trauksmes izziņošanas** sistēmu – Kritiskās infrastruktūras brīdinājuma informācijas tīklu (KIBIT) – ar mērķi palīdzēt dalībvalstīm apmainīties ar informāciju par **kopīgiem draudiem**, neaizsargātību un piemērotiem pasākumiem un stratēģijām riska mazināšanai saistībā ar KIA.

Ar šo lēmumu izveido drošu informācijas **un** saziņas sistēmu – Kritiskās infrastruktūras brīdinājuma informācijas tīklu (KIBIT) – ar mērķi palīdzēt dalībvalstīm apmainīties ar informāciju par neaizsargātību un piemērotiem pasākumiem un stratēģijām riska mazināšanai saistībā ar KIA.

Grozījums Nr. 13
Lēmuma priekšlikums
2. pants – 2. daļa

“Kritiskā infrastruktūra” ir dalībvalstīs izvietoti objekti, sistēmas vai to daļas, kas ir būtiskas, lai nodrošinātu vitālu sabiedrības funkciju **darbību**, cilvēku veselības aizsardzību, drošumu, drošību, ekonomisko vai sociālo labklājību, un kuru darbības traucējumi vai iznīcināšana būtiski ietekmētu attiecīgo dalībvalsti, jo būtu traucēta turpmāka šo funkciju izpilde.

“Kritiskā infrastruktūra” ir dalībvalstīs izvietoti objekti, sistēmas vai to daļas, kas ir būtiskas, lai nodrošinātu vitālu sabiedrības funkciju **izpildi**, cilvēku veselības aizsardzību, drošumu, drošību, **piegādes ķēdi**, ekonomisko vai sociālo labklājību, un kuru darbības traucējumi vai iznīcināšana būtiski ietekmētu attiecīgo dalībvalsti, jo būtu traucēta turpmāka šo funkciju izpilde.

Grozījums Nr. 14
Lēmuma priekšlikums
2. pants – 3. daļa

“Iesaistītā dalībvalsts” ir dalībvalsts, kas ir parakstījusi **svītrots** **saprašanās memorandu ar Komisiju.**

Grozījums Nr. 15
Lēmuma priekšlikums
3. pants

3. pants
Dalība

svītrots

Visas dalībvalstis var piedalīties KIBIT un lietot to. Lai piedalītos KIBIT, ir jāparaksta saprašanās memorands, kas satur tehniskās un drošības prasības, ko piemēro KIBIT, un informāciju par objektiem, kas saistīti ar KIBIT.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 16
Lēmuma priekšlikums
4. pants – virsraksts

Funkcijas

Funkcijas un struktūra

Grozījums Nr. 17
Lēmuma priekšlikums
4. pants – 1. punkts

(1) KIBIT ***ietver divas funkcijas:***

(a) elektroniskais forums informācijas apmaiņai par KIA;

(b) ***trauksmes ātrās izziņošanas funkcija, kas ļauj iesaistītajām dalībvalstīm un Komisijai ievietot trauksmes ziņojumus par tūlītējiem riskiem un draudiem kritiskajai infrastruktūrai.***

(1) KIBIT ***tiek veidots kā*** elektroniskais forums informācijas apmaiņai par KIA;

Grozījums Nr. 18
Lēmuma priekšlikums
4. pants – 1.a punkts (jauns)

(1a) ***KIBIT tehniskā platforma atrodas vismaz vienā drošā vietā katrā dalībvalstī.***

Grozījums Nr. 19
Lēmuma priekšlikums
4. pants – 2. punkts – 2. daļa

Fiksētie apgabali sistēmā atrodas pastāvīgi. Apgabalu saturu var pielāgot, taču apgabalus nevar izņemt, pārsaukt ***vai pievienot jaunus***. I pielikums satur fiksēto apgabalu sarakstu.

Fiksētie apgabali sistēmā atrodas pastāvīgi. Apgabalu saturu var pielāgot, taču apgabalus nevar izņemt ***un*** pārsaukt. I pielikums satur fiksēto apgabalu sarakstu. ***Tas nenozīmē, ka nevar iekļaut jaunus apgabalus, ja sistēmas darbība liecina, ka tas ir nepieciešams.***

Grozījums Nr. 20
Lēmuma priekšlikums
5. pants – 1. punkts

(1) ***Iesaistītā dalībvalsts*** ieceļ KIBIT amatpersonu un paziņo par to Komisijai. KIBIT amatpersona ir atbildīga par KIBIT piekļuves tiesību piešķiršanu vai atteikšanu attiecīgajā dalībvalstī.

(1) ***Dalībvalstis*** ieceļ KIBIT amatpersonu un paziņo par to Komisijai. KIBIT amatpersona ir atbildīga par KIBIT piekļuves tiesību piešķiršanu vai atteikšanu attiecīgajā dalībvalstī.

(Šis grozījums attiecas uz visu tekstu.)

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 21

Lēmuma priekšlikums

5. pants – 2. punkts

(2) **Iesaistītā dalībvalsts** piešķir piekļuvi KIBIT atbilstīgi Komisijas pieņemtajai instrukcijai.

(2) **Dalībvalstis** piešķir piekļuvi KIBIT atbilstīgi Komisijas pieņemtajai **lietotāja** instrukcijai.

Grozījums Nr. 22

Lēmuma priekšlikums

6. pants – 1. punkts – b apakšpunkts

(b) izstrādāt **instrukcijas** sistēmas lietošanai, tostarp attiecībā uz konfidencialitāti, informācijas pārsūtīšanu, uzglabāšanu, sistematizāciju un dzēšanu; Komisija izstrādā arī noteikumus, saskaņā ar kuriem piešķir pilnu vai daļēju piekļuvi KIBIT.

(b) izstrādāt **lietotāja instrukciju** sistēmas lietošanai, tostarp attiecībā uz konfidencialitāti, informācijas pārsūtīšanu, uzglabāšanu, sistematizāciju un dzēšanu; Komisija izstrādā arī noteikumus, saskaņā ar kuriem piešķir pilnu vai daļēju piekļuvi KIBIT.

Grozījums Nr. 23

Lēmuma priekšlikums

6. pants – 3.a punkts (jauns)

(3a) **Komisija uzrauga KIBIT sistēmas darbību.**

Grozījums Nr. 24

Lēmuma priekšlikums

7. pants – 2. punkts

(2) Lietotāju piekļuves tiesības dokumentiem piešķir, pamatojoties uz nepieciešamību zināt, **un, tās piešķirot**, jebkurā gadījumā ievēro autora īpašās norādes par dokumenta aizsardzību un izplatīšanu.

(2) Lietotāju piekļuves tiesības dokumentiem piešķir, pamatojoties uz nepieciešamību zināt. **Lietotāji** jebkurā gadījumā ievēro autora īpašās norādes par dokumenta aizsardzību un izplatīšanu.

Grozījums Nr. 25

Lēmuma priekšlikums

7. pants – 2.a punkts (jauns) Komisijas ierosinātais teksts Grozījums

(2a) **Dalībvalstīs apmaiņai ar KIBIT sistēmā augšupielādētu sensitīvu informāciju starp pilnvarotiem lietotājiem un trešām pusēm iepriekšēju atļauju dod šīs informācijas īpašnieks, un šī apmaiņa notiek saskaņā ar attiecīgiem Kopienas un dalībvalstu tiesību aktiem.**

Grozījums Nr. 26

Lēmuma priekšlikums

7.a pants (jauns)

7.a pants

Prasības attiecībā uz KIBIT ietverto informāciju

Jebkurai sistēmā augšupielādētai informācijai vai dokumentiem būs automātiski iespējams saņemt tulkojumu.

Komisija sadarbībā ar KIA kontaktpunktiem izstrādā sarakstu ar katras nozares atslēgvārdiem, kuri varētu tikt izmantoti, augšupielādējot vai meklējot informāciju KIBIT.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 27

Lēmuma priekšlikums
8. pants

Komisija izstrādā un regulāri atjaunina lietotāja instrukciju, kurā ir sīki aprakstītas KIBIT **funkcijas** un uzdevumi.

Komisija izstrādā un regulāri atjaunina lietotāja instrukciju, kurā ir sīki aprakstīta KIBIT **funkcija** un uzdevumi.

Grozījums Nr. 28

Lēmuma priekšlikums
8. pants – 1.a daļa (jauna)

Šī lietotāja instrukcija tiek izveidota saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmuma 1999/468/EK 3. pantā minēto konsultāciju procedūru, kurā izklāstīta Komisijai piešķirto īstenošanas pilnvaru izmantošanas procedūra ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999, 23. lpp.

Grozījums Nr. 29

Lēmuma priekšlikums
10. pants – 1. daļa

Komisija pārskata un izvērtē KIBIT darbību reizi trijos gados un iesniedz regulārus ziņojumus dalībvalstīm.

Komisija, **izmantojot īpaši izstrādātus rādītājus progresu uzraudzībai**, pārskata un izvērtē KIBIT darbību reizi trijos gados un iesniedz regulārus ziņojumus **visām** dalībvalstīm, **Eiropas Parlamentam, Reģionu komitejai un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai**.

Grozījums Nr. 30

Lēmuma priekšlikums
10. pants – 2. daļa

Pirmais ziņojums, kuru iesniedz triju gadu laikā pēc šā lēmuma stāšanās spēkā, nosaka, kuri Kopienas tīkla elementi ir jāuzlabo vai jāpielāgo. Tajā ietver arī priekšlikumus, ko Komisija uzskata par vajadzīgiem šā lēmuma grozīšanai vai pielāgošanai.

Pirmais ziņojums, kuru iesniedz triju gadu laikā pēc šā lēmuma stāšanās spēkā, nosaka, kuri Kopienas tīkla elementi ir jāuzlabo vai jāpielāgo, **un tajā jo īpaši izvērtē katras dalībvalsts dalību KIBIT sistēmā, kā arī iespēju atjaunināt KIBIT, papildinot to ar trauksmes ātrās izziņošanas (RAS) funkciju**. Tajā ietver arī priekšlikumus, ko Komisija uzskata par vajadzīgiem šā lēmuma grozīšanai vai pielāgošanai.

Grozījums Nr. 31

Lēmuma priekšlikums
11. pants

Šo lēmumu sāk piemērot 2009. gada 1. janvārī.

Šis lēmums stājas spēkā tā publicēšanas dienā Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Grozījums Nr. 32

Lēmuma priekšlikums
II pielikums – 3. punkts

(3) Trauksmes izziņošanas apgabali, ko var izveidot gadījumā, ja RAS ir izziņojusi trauksmi, un tie veidos saziņas kanālu ar KIA saistītu pasākumu laikā.

svītrots

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

Eiropas tīkls amatpersonu drošības nodrošināšanai *

P6_TA(2009)0228

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par Nīderlandes Karalistes ierosinājumu pieņemt Padomes lēmumu, ar ko groza Lēmumu 2002/956/JHA, ar kuru izveido Eiropas tīklu amatpersonu drošības nodrošināšanai (16437/2008 – C6-0029/2009 – 2009/0801(CNS))

(2010/C 184 E/42)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Nīderlandes Karalistes iniciatīvu (16437/2008),
 - ņemot vērā ES līguma 30. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktu un 34. panta 2. punkta c) apakšpunktu,
 - ņemot vērā ES līguma 39. panta 1. punktu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C6-0029/2009),
 - ņemot vērā Reglamenta 93. un 51. pantu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A6-0193/2009),
1. apstiprina Nīderlandes Karalistes ierosinājumu;
 2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi nepievienoties Parlamenta apstiprinātajam tekstam;
 3. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Nīderlandes Karalistes ierosinājumu;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī Nīderlandes Karalistes valdībai.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

Kokvilnas nozares pārstrukturēšanas valsts programmas *

P6_TA(2009)0229

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 637/2008 attiecībā uz kokvilnas nozares pārstrukturēšanas valsts programmām (COM(2009)0037 – C6-0063/2009 – 2009/0008(CNS))

(2010/C 184 E/43)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2009)0037),
 - ņemot vērā 1979. gada Pievienošanās aktu un jo īpaši tam pievienotā 4. protokola par kokvilnu 6. punktu,
 - ņemot vērā EK līguma 37. panta 2. punkta trešo daļu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C6-0063/2009),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu (A6-0200/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. aicina Komisiju attiecīgi grozīt tās priekšlikumu saskaņā ar EK līguma 250. panta 2. punktu;
 3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 4. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1

**Regulas priekšlikums – grozījumu akts
1a apsvēruma (jauns)**

(1a) Reforma, kas stājas spēkā 2006. gada 1. janvārī, izraisīja radikālu kokvilnas ražošanas samazināšanos Spānijā, radot draudus šīs nozares pastāvēšanai, un tādēļ bija nepieciešama pirmapstrādes nozares pārstrukturēšana.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

Protokols par Alpu konvencijas īstenošanu transporta jomā (Transporta protokols) *

P6_TA(2009)0230

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu Protokolu par Alpu konvencijas īstenošanu transporta jomā (Transporta protokols) ((COM(2008)0895 – C6-0073/2009 – 2008/0262(CNS))

(2010/C 184 E/44)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (COM(2008)0895),
 - ņemot vērā EK līguma 71. pantu un 300. panta 2. punkta 1. daļas pirmo teikumu,
 - ņemot vērā EK līguma 300. panta 3. punkta 1. daļu, saskaņā ar kuru Padome ir apspriedusies ar Parlamentu (C6-0073/2009),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu un 83. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu (A6-0219/2009),
1. apstiprina protokola noslēgšanu;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

Budžeta grozījums Nr. 2/2009

P6_TA(2009)0231

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa rezolūcija par Eiropas Savienības 2009. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 2/2009 projektu, III iedaļa – Komisija (6953/2009 – C6-0077/2009 – 2009/2010(BUD))

(2010/C 184 E/45)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK līguma 272. pantu un Euratom līguma 177. pantu,
 - ņemot vērā Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam ⁽¹⁾, un it īpaši tās 37. un 38. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības 2009. gada vispārējo budžetu, ko galīgajā variantā pieņēma 2008. gada 18. decembrī ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības 2009. gada budžeta grozījuma Nr. 2/2009 provizorisko projektu, ko Komisija iesniedza 2009. gada 2. februārī (COM(2009)0032),
 - ņemot vērā budžeta grozījuma Nr. 2/2009 projektu, ko Padome sagatavoja 2009. gada 26. februārī (6953/2009 – C6-0077/2009),
 - ņemot vērā Reglamenta 69. pantu un IV pielikumu,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A6-0192/2009),
- A. tā kā Eiropas Savienības 2009. finanšu gada vispārējā budžeta grozījuma Nr. 2 projekts attiecas uz šādiem jautājumiem: Eiropas vienotās gaisa telpas gaisa satiksmes pārvaldības pētniecības (SESAR) kopuzņēmuma un Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra (ESPKC) amatu saraksti, izmaiņas Eiropas Dzelzceļa aģentūrā (ERA) un budžeta piezīmju grozīšana attiecībā uz sagatavošanas darbību “Vides un drošības globālais monitorings (GMES)”;
- B. tā kā budžeta grozījuma Nr. 2/2009 projekts ir paredzēts, lai šīs korekcijas oficiāli iekļautu 2009. finanšu gada budžetā,
1. pieņem zināšanai budžeta grozījuma Nr. 2/2009 provizorisko projektu;
 2. apstiprina budžeta grozījuma Nr. 2/2009 projektu bez grozījumiem;
 3. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 69, 13.3.2009.

⁽³⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

Budžeta grozījums Nr. 3/2009

P6_TA(2009)0232

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa rezolūcija par Eiropas Savienības 2009. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 3/2009 projektu, III iedaļa - Komisija (8153/2009 – C6-0118/2009 – 2009/2017(BUD))

(2010/C 184 E/46)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK līguma 272. pantu un *Euratom* līguma 177. pantu,
 - ņemot vērā Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam ⁽¹⁾, un it īpaši tās 37. un 38. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības 2009. gada vispārējo budžetu, ko galīgajā variantā pieņēma 2008. gada 18. decembrī ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības 2009. gada budžeta grozījuma Nr. 3/2009 provizorisko projektu, ko Komisija iesniedza 2009. gada 6. martā (COM (2009)0110),
 - ņemot vērā budžeta grozījuma Nr. 3/2009 projektu, ko Padome sagatavoja 2009. gada 30. martā (8153/2009 – C6-0118/2009),
 - ņemot vērā Reglamenta 69. pantu un IV pielikumu,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A6-0194/2009),
- A. tā kā Eiropas Savienības 2009. finanšu gada vispārējā budžeta grozījuma Nr. 3 projektā ir iekļauta pašu resursu sistēmas koriģēšana saskaņā ar 2007. gada 7. jūnija Lēmumu 2007/436/EK, *Euratom* un piemērošana ar atpakaļejošu datumu no 2007. gada 1. janvāra;
- B. tā kā budžeta grozījuma Nr. 3/2009 projekts ir paredzēts, lai šīs korekcijas oficiāli iekļautu 2009. finanšu gada budžetā,
1. pieņem zināšanai budžeta grozījuma Nr. 3/2009 provizorisko projektu;
 2. apstiprina budžeta grozījuma Nr. 3/2009 projektu bez grozījumiem;
 3. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 69, 13.3.2009.

⁽³⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

Elektroenerģijas iekšējais tirgus *II**

P6_TA(2009)0241

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu (14539/2/2008 – C6-0024/2009 – 2007/0195(COD))

(2010/C 184 E/47)

(Koplēmuma procedūra, otrais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes kopējo nostāju (14539/2/2008 – C6-0024/2009),
 - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽¹⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2007)0528),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 62. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ieteikumus otrajam lasījumam (A6-0216/2009),
1. apstiprina grozīto kopējo nostāju;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, 18.6.2008., P6_TA(2008)0294.

P6_TC2-COD(2007)0195

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta otrajā lasījumā 2009. gada 22. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, nostāja otrajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2009/72/EK.)

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlī

Energoregulatoru sadarbības aģentūra *II**

P6_TA(2009)0242

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu, ar ko izveido Energoregulatoru sadarbības aģentūru (14541/1/2008 – C6-0020/2009 – 2007/0197(COD))

(2010/C 184 E/48)

(Koplēmuma procedūra, otrais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes kopējo nostāju (14541/1/2008 – C6-0020/2009),
 - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽¹⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2007)0530),
 - ņemot vērā grozīto Komisijas priekšlikumu (COM(2008)0908),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 62. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ieteikumus otrajam lasījumam (A6-0235/2009),
1. apstiprina grozīto kopējo nostāju;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ 2008. gada 18. jūnijā pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0296.

P6_TC2-COD(2007)0197

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta otrajā lasījumā 2009. gada 22. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 ar ko izveido Energoregulatoru sadarbības aģentūru

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja otrajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (EK) Nr. 713/2009.)

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlī

Nosacījumi attiecībā uz pieeju tīklam elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībā *II**

P6_TA(2009)0243

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi tīklam elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībā un par Regulas (EK) Nr. 1228/2003 atcelšanu (14546/2/2008 – C6-0022/2009 – 2007/0198(COD))

(2010/C 184 E/49)

(Koplēmuma procedūra, otrais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes kopējo nostāju (14546/2/2008 – C6-0022/2009),
 - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽¹⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2007)0531),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 62. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ieteikumus otrajam lasījumam (A6-0213/2009),
1. apstiprina grozīto kopējo nostāju;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, 18.6.2008., P6_TA(2008)0295.

P6_TC2-COD(2007)0198

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta otrajā lasījumā 2009. gada 22. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi tīklam elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībā un par Regulas (EK) Nr. 1228/2003 atcelšanu

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja otrajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (EK) Nr. 714/2009.)

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlī

Dabaszgāzes iekšējais tirgus *II**

P6_TA(2009)0244

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabaszgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu (14540/2/2008 – C6-0021/2009 – 2007/0196(COD))

(2010/C 184 E/50)

(Koplēmuma procedūra, otrais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes kopējo nostāju (14540/2/2008 – C6-0021/2009),
 - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽¹⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2007)0529),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 62. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ieteikumus otrajam lasījumam (A6-0238/2009),
1. apstiprina grozīto kopējo nostāju;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ Pieņemtie testi, 9.7.2008., P6_TA(2008)0347.

P6_TC2-COD(2007)0196

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta otrajā lasījumā 2009. gada 22. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabaszgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja otrajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2009/73/EK.)

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

Dabaszāzes pārvades tīklu piekļuves nosacījumi *II**

P6_TA(2009)0245

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi dabaszāzes pārvades tīkliem un par Regulas (EK) Nr. 1775/2005 atcelšanu (14548/2/2008 – C6-0023/2009 – 2007/0199(COD))

(2010/C 184 E/51)

(Koplēmuma procedūra, otrais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes kopējo nostāju (14548/2/2008 – C6-0023/2009),
 - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽¹⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2007)0532),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 62. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ieteikumus otrajam lasījumam (A6-0237/2009),
1. apstiprina grozīto kopējo nostāju;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, 9.7.2008., P6_TA(2008)0346.

P6_TC2-COD(2007)0199

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta otrajā lasījumā 2009. gada 22. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi dabaszāzes pārvades tīkliem un par Regulas (EK) Nr. 1775/2005 atcelšanu

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja otrajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (EK) Nr. 715/2009.)

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlī

Eiropas valstu pārvaldes iestāžu sadarbības risinājumi (ISA) *I**

P6_TA(2009)0246

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas valstu pārvaldes iestāžu sadarbības risinājumiem (ISA) (COM(2008)0583 – C6-0337/2008 – 2008/0185(COD))

(2010/C 184 E/52)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0583),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 156. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C6-0337/2008),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu (A6-0136/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

P6_TC1-COD(2008)0185

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 22. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. .../2009/EK par Eiropas valstu pārvaldes iestāžu sadarbības risinājumiem (ISA)

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja pirmajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Lēmumam Nr. 922/2009/EK.)

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

Pesticīdu lietošanas mašīnas *I**

P6_TA(2009)0247

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par pesticīdu lietošanas mašīnām, un ar ko groza 2006. gada 17. maija Direktīvu 2006/42/EK par mašīnām (COM(2008)0535 – C6-0307/2008 – 2008/0172(COD))

(2010/C 184 E/53)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0535),
- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 95. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C6-0307/2008),
- ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
- ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu (A6-0137/2009),
- 1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
- 2. pieņem zināšanai šai rezolūcijai pievienoto Komisijas paziņojumu;
- 3. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
- 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

P6_TC1-COD(2008)0172

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 22. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK ar ko Direktīvu 2006/42/EK groza attiecībā uz pesticīdu lietošanas mašīnām

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, nostāja pirmajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2009/127/EK.)

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlī

PIELIKUMS

Komisijas paziņojums par pesticīdu lietošanas mašīnu standartizāciju

Lai atbalstītu būtiskās prasības I pielikuma 2.4. sadaļā, Komisija uzdod Eiropas Standartizācijas komitejai izstrādāt saskaņotus standartus katrai pesticīdu lietošanas mašīnu kategorijai, pamatojoties uz labākajām pieejamajām metodēm, lai novērstu netīšu pesticīdu iedarbību uz vidi. Jo īpaši jāizstrādā standarti, lai nodrošinātu kritērijus un tehniskās specifikācijas mehānisko aizsegu, tuneļa veida smidzināšanas ierīču un smidzināšanas iekārtu ar gaisa padevi pievienošanai, lai novērstu ūdens avotu piesārņošanu uzpildes un iztukšošanas laikā, kā arī precīzas specifikācijas ražotāja instrukcijām, lai novērstu pesticīdu noplūdi, ņemot vērā visus būtiskos parametrus, piemēram, sprauslu izmērus, spiedienu, caurules augstumu, vēja ātrumu, gaisa temperatūru un mitrumu, kā arī braukšanas ātrumu.

Riepu marķēšana attiecībā uz degvielas patēriņa efektivitāti *I**

P6_TA(2009)0248

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par riepu marķēšanu attiecībā uz degvielas patēriņa efektivitāti un citiem būtiskiem parametriem (COM(2008)0779 – C6-0411/2008 – 2008/0221(COD))

(2010/C 184 E/54)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0779),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 95. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C6-0411/2008),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumu (A6-0218/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

P6_TC1-COD(2008)0221

Eiropas parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 22. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr.../2009 par riepu marķēšanu attiecībā uz degvielas patēriņa efektivitāti un citiem būtiskiem parametriem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

rīkojoties saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Komisijas 2008. gada 8. jūlija paziņojumā "Zaļāks transports" ⁽⁴⁾ uzsvērts, ka ilgtspējīgas mobilitātes nodrošināšana, ņemot vērā klimata pārmaiņas un nepieciešamību nodrošināt Eiropas konkurētspēju, Kopienai ir svarīgs problēmjautājums.
- (2) Komisijas 2006. gada 19. oktobra paziņojumā "Energoefektivitātes rīcības plāns. Potenciāla izmantošana" ⁽⁵⁾ ir uzsvērts potenciāls līdz 2020. gadam kopējo energoresursu patēriņu samazināt par 20 %, izmantojot virkni mērķtiecīgu pasākumu, tostarp riepu marķēšanu.
- (3) Riepas, galvenokārt to rites pretestības dēļ, veido 20 % līdz 30 % no transportlīdzekļa kopējā degvielas patēriņa. Tāpēc riepu rites pretestības samazināšana var sniegt būtisku ieguldījumu autotransporta energoefektivitātē un attiecīgi arī emisiju samazināšanā.
- (4) Riepas raksturo vairāki savstarpēji saistīti parametri. Uzlabojot vienu parametru, piemēram, rites pretestību, var negatīvi ietekmēt citus parametrus, piemēram, saķeri ar slapju ceļu; savukārt, uzlabojot saķeri ar slapju ceļu, var palielināt ārējo rites troksni. Riepu *ražotāji būtu jāmudina uzlabot visus parametrus, nesamazinot drošības standartus, kuri jau ir sasniegti.*
- (5) Degvielu taupošas riepas ir rentablas, jo degvielas ietaupījums ar uzviju atsver augstāko riepu iegādes cenu, ko izraisa ražošanas izmaksu pieaugums.

⁽¹⁾ 2009. gada 25. marta Atzinums (OV vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C., . lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa Nostāja.

⁽⁴⁾ COM(2008)0433.

⁽⁵⁾ COM(2006)0545.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

- (6) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. .../... [par tipa apstiprinājuma prasībām attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu, to piekabju un sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu to tehnisko mezglu vispārējo drošību] ⁽¹⁾ nosaka minimālās prasības riepu rites pretestībai. Tehnoloģiskā attīstība paver iespēju riepu rites pretestības radītos enerģijas zudumus samazināt lielākā mērā, nekā to nosaka minētās minimālās prasības. Tāpēc, lai samazinātu autotransporta ietekmi uz vidi, ir lietderīgi izstrādāt noteikumus ar mērķi rosināt gala lietotājus iegādāties degvielu taupošākas riepas, viņus nodrošinot ar harmonizētu informāciju par šo parametru.
- (7) **Lai palielinātu izpratni un informētību par rites pretestību, degvielas ietaupījuma kalkulators, kuru jau izmanto C3 klases riepiņ, varētu kalpot par nozīmīgu līdzekli, nosakot iespējamo degvielas un naudas ietaupījumu, kā arī CO₂ samazinājumu.**
- (8) Satiksmes troksnis rada ievērojamu apgrūtinājumu un nelabvēlīgi ietekmē veselību. Regulā (EK) Nr. .../2009 [par tipa apstiprinājuma prasībām attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu vispārējo drošību] noteiktas minimālās prasības riepu ārējam rites troksnim. Tehnoloģiskā attīstība paver iespēju riepu ārējo rites troksni samazināt lielākā mērā, nekā to nosaka šīs minimālās prasības. Tāpēc, lai samazinātu satiksmes radīto troksni, ir lietderīgi izstrādāt noteikumus ar mērķi mudināt gala lietotājus iegādāties riepas ar mazu ārējo rites troksni, viņus nodrošinot ar harmonizētu informāciju par šo parametru.
- (9) Harmonizētas informācijas sniegšana par riepu ārējo rites troksni tāpat atvieglotu pret satiksmes troksni vērstu pasākumu īstenošanu un palīdzētu uzlabot informētību par riepu ietekmi satiksmes trokšņa radīšanā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/49/EK (2002. gada 25. jūnijs) par vides trokšņa novērtēšanu un pārvaldību ⁽²⁾ ietvaros.
- (10) Regulā (EK) Nr. .../2009 [par tipa apstiprinājuma prasībām attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu vispārējo drošību] noteiktas minimālās prasības riepu saķerei ar slapju ceļu. Tehnoloģiskā attīstība paver iespēju riepu saķeri ar slapju ceļu uzlabot lielākā mērā, nekā to nosaka šīs minimālās prasības, un tādējādi saīsināt bremzēšanas ceļu uz slapja virsmas. Tāpēc, lai paaugstinātu satiksmes drošību, ir lietderīgi izstrādāt noteikumus ar mērķi mudināt gala lietotājus pirkt tādas riepas, kam ir laba saķere ar slapju ceļu, viņus nodrošinot ar harmonizētu informāciju par šo parametru.
- (11) Arī citi riepu parametri, piemēram, akvaplanēšana vai vadāmība likumos, ietekmē satiksmes drošību. Tomēr patlaban šiem parametriem vēl nav pieejamas harmonizētas testēšanas metodes. Tāpēc ir lietderīgi paredzēt iespēju vēlāk vajadzības gadījumā izstrādāt noteikumus attiecībā uz gala lietotājiem paredzētu harmonizētu informāciju par šādiem riepu parametriem.
- (12) **Sniega riepiņ un ziemas riepiņ ziemeļu klimatam ir īpaši parametri, kuri nav pilnīgi pielīdzināmi parastajām riepiņ. Lai nodrošinātu, ka galalietotāji var pieņemt skaidrus un apzinātus lēmumus, šo riepu parametriem būtu jābūt norādītiem tādā veidā, lai tās var salīdzināt ar parastām riepiņ.**
- (13) Standarta marķējuma veidā sniegtā informācija par riepu parametriem, domājams, ietekmēs gala lietotāju lēmumu riepu izvēlē par labu drošākām, klusākām un degvielu taupošākām riepiņ. Savukārt šādi lēmumi, domājams, rosinās riepu ražotājus uzlabot tos riepu parametrus, kas padarītu iespējamu ilgtspējīgāku patēriņu un ražošanu.
- (14) **Riepu ražotāji, piegādātāji un izplatītāji būtu jāmudina pildīt šīs regulas noteikumus jau pirms 2012. gada, lai tādējādi paātrinātu sistēmas atzīšanu un tās radīto priekšrocību izmantošanu.**

⁽¹⁾ OV L, . lpp.⁽²⁾ OV L 189, 18.07.2002., 12. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

- (15) Atšķirīgi riepu marķēšanas noteikumi dalībvalstīs radītu šķēršļus Kopienas iekšējai tirdzniecībai un palielinātu administratīvo slogu un testēšanas izmaksas riepu ražotājiem.
- (16) Rezerves riepu tirdzniecība veido 78 % no visa riepu tirgus. Tāpēc ir lietderīgi informēt gala lietotājus par rezerves riepu, kā arī jaunu automobiļu komplektācijā ietvertu riepu parametriem.
- (17) Vajadzība pēc plašākas informācijas par riepu degvielas patēriņa efektivitāti un citiem parametriem ir saistīta ar patērētājiem, tostarp autoparku vadītājiem un transporta uzņēmumiem, kam nav viegli salīdzināt dažādo zīmolu riepu parametrus, jo nav marķējuma un harmonizētas testēšanas sistēmas. Tāpēc C1, C2 un C3 klases riepas ir lietderīgi ietvert šīs **Regulas** darbības jomā.
- (18) Energoefektivitātes marķējums, kas preces klasificē atbilstīgi A—G skalai un ko attiecina uz sadzīves tehniku saskaņā ar *Padomes Direktīvu 1992/75/EK* (1992. gada 22. septembris) par sadzīves tehnikas enerģijas un citu resursu patēriņa norādīšanu, izmantojot etiķetes un standarta informāciju par precēm ⁽¹⁾, patērētājiem ir labi pazīstams un ir pierādījis savu lietderību energoefektīvākas sadzīves tehnikas popularizēšanā. Tas pats dizains ir jāizmanto riepu degvielas patēriņa efektivitātes marķējumam.
- (19) Uz riepām izvietotam marķējumam tirdzniecības vietā, kā arī tehniskos reklāmiizdevumos ir jānodrošina tas, ka izplatītāji un arī iespējamie gala lietotāji saņem harmonizētu informāciju par riepu degvielas patēriņa efektivitāti, saķeri ar slapju ceļu un ārējo rītes troksni.
- (20) Daži gala lietotāji riepas izvēlas pirms ierašanās tirdzniecības vietā vai arī tās iegādājas, pasūtīt pa pastu. Lai nodrošinātu to, ka arī šie gala lietotāji var pieņemt apzinātu lēmumu, kura pamatā ir harmonizēta informācija par riepu degvielas patēriņa efektivitāti, saķeri ar slapju ceļu un ārējo rītes troksni, marķējums ir jāattēlo visa veida tehniskos reklāmiizdevumos, tostarp tādos izdevumos, kurus publicē internetā.
- (21) *Potenciālajiem pircējiem būtu jāsaņem standartizēta papildinformācija ar skaidrojumu par katru marķējumā iekļauto rādītāju — degvielas patēriņa efektivitāti, saķeri ar slapju ceļu, trokšņa emisiju — un to svarīgumu, kā arī informācijā jāiekļauj degvielas ietaupījuma kalkulators, kurš parāda vidējo degvielas un izmaksu ietaupījumu un CO₂ samazinājumu. Šī informācija būtu jāsniedz ES interneta vietnē par riepu marķēšanu un visās tirdzniecības vietās skaidrojošu bukletu un plakātu veidā. Šīs interneta vietnes adrese būtu skaidri jānorāda marķējumā un visos tehniskajos reklāmiizdevumos.*
- (22) Informācija ir jāsniedz saskaņā ar harmonizētajām testēšanas metodēm, kas noteiktas Regulā (EK) Nr. .../2009 [par tipa apstiprinājuma prasībām attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu vispārējo drošību] noteiktas minimālās prasības riepu saķerei ar slapju ceļu], lai gala lietotājiem varētu salīdzināt dažādas riepas un lai varētu samazināt testēšanas izmaksas ražotājiem.
- (23) *Lai sasniegtu mērķi autotransporta CO₂ emisiju samazināšanā, dalībvalstīm būtu lietderīgi izveidot rosinošus pasākumus, kas veicina degvielu taupošu riepu izmantošanu. Šiem rosinošajiem pasākumiem būtu jābūt saskaņā ar Līguma 87. un 88. pantu. Lai izvairītos no iekšējā tirgus sadrumstalošanas, būtu jānosaka minimālās degvielas patēriņa efektivitātes klases.*
- (24) Lai sasniegtu šo marķēšanas noteikumu mērķus, ļoti svarīgi ir, lai ražotāji, piegādātāji un izplatītāji ievērotu šos noteikumus **un lai Kopienā tiktu nodrošināti līdzvērtīgi konkurences apstākļi**. Tāpēc dalībvalstīm būtu jānosaka efektīvi pasākumi, tostarp tirgus **uzraudzība**, regulāras pēcpārbaudes **un** efektīvas sankcijas, kuras būtu pietiekamas, lai nodrošinātu šīs regulas noteikumu īstenošanu.
- (25) *Dalībvalstīm, īstenojot šīs regulas atbilstīgos noteikumus, būtu jācenšas atturēties no pasākumiem, kuri mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) uzspiež nepamatotus, birokrātiskus un smagnējus pienākumus, un pēc iespējas jāņem vērā to specifiskās vajadzības, kā arī finansiālie un administratīvie ierobežojumi MVU.*

⁽¹⁾ OV L 297, 13.10.1992., 16. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

(26) *Šīs regulas īstenošanas atbilstīgai novērtēšanai būtu jāveic pārskatīšana, lai noteiktu, vai ir nepieciešami grozījumi. Šajā pārskatīšanā galvenā vērība būtu jāpievērš jo īpaši tam, kā marķējumu, tostarp trokšņa parametru, izprot patērētāji, kā arī piemērošanos tehniskām izmaiņām.*

(27) Šīs **Regulas** īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.

(28) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro ieviest prasības saistībā ar klasifikāciju saķerei ar slapju ceļu C2 un C3 klases riepām, ieviest prasības saistībā ar citiem būtiskiem riepu parametriem, kas nav degvielas patēriņa efektivitāte, saķere ar slapju ceļu un ārējais rites troksnis, un pielāgot pielikumus tehnikas attīstībai. Tā kā šie pasākumi ir vispārīgi un to mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs **Regulas** elementus, to papildinot, tie ir jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru,

IR PIEŅĒMUŠAS ŠO **REGULU**.

1. pants

Mērķis un priekšmets

Šīs **regulas** mērķis ir palielināt autotransporta **drošību un ekonomisko un ekoloģisko efektivitāti**, veicinot degvielu taupību, **drošu un klusu** riepu izmantošanu.

Ar šo **regulu** izveido sistēmu **saskaņotas** informācijas sniegšanai par riepu parametriem, tam izmantojot marķējumu, **lai patērētāji varētu izdarīt apzinātu izvēli, iegādājoties riepas.**

2. pants

Darbības joma

1. Šo **regulu** piemēro C1, C2 un C3 klases riepām.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, šo **regulu** nepiemēro:
 - a) atjaunotām riepām;
 - b) profesionālām riepām apvidus transportlīdzekļiem;
 - c) riepām, kuras konstruētas tā, lai tās uzstādītu tikai tiem transportlīdzekļiem, kas pirmoreiz reģistrēti pirms 1990. gada 1. oktobra;
 - d) T-tipa pagaidu lietošanas rezerves riepām;
 - e) riepām ātruma kategorijā līdz 80 km/h;
 - f) riepām, kuru nominālais loka diametrs nepārsniedz 254 mm, vai ir 635 mm vai lielāks;
 - g) riepām, kas aprīkotas ar papildu ierīcēm, lai uzlabotu ekspluatācijas parametrus, (piemēram, riepām ar radzēm).

⁽¹⁾ OV L 184, 17.07.1999., 23. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

3. pants

Definīcijas

Šajā **regulā**:

- 1) "C1, C2 un C3 klases riepas" ir riepu klases, kas noteiktas 8. pantā Regulā (EK) Nr. .../2009 [par tipa apstiprinājuma prasībām attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu vispārējo drošību];
- 2) "T-tipa pagaidu lietošanas rezerves riepa" ir pagaidu lietošanas rezerves riepa, kas konstruēta izmantošanai ar spiedienu, kas ir augstāks par standarta un pastiprinātajām riepām noteikto spiedienu;
- 3) **"sniega riepa" ir riepa, kuras protektora raksts, sastāvs un struktūra sākotnēji ir paredzēti labākai darbībai sniega apstākļos, salīdzinot ar parasto riepu, ar spēju labāk uzsākt vai saglabāt transportlīdzekļa kustību;**
- 4) "tirdzniecības vieta" ir vieta, kur riepas ir izliktas apskatei vai piedāvātas tirdzniecībā, tostarp automobiļu izstāžu zālēs, ja tajās izliktas apskatei riepas, kas nav uzmontētas transportlīdzekļiem;
- 5) "tehniski reklāmiņdevumi" ir **tehniskās rokasgrāmatas, brošūras, bukleti un katalogi drukātā vai elektroniskā veidā vai tādi, kas ievietoti internetā, izņemot reklāmu plašsaziņas līdzekļos, un kuras** izmanto riepu vai transportlīdzekļu tirdzniecībā, šādu materiālu mērķauditorija ir galalietotāji vai izplatītāji, un **šie izdevumi** raksturo konkrētus riepas parametrus;
- 6) "tehniskā dokumentācija" ir informācija par riepām, piemēram, ziņas par riepu ražotāju un zīmolu, arī riepas tipa parametri vai riepu grupas parametri, kas noteikti, lai varētu norādīt degvielas patēriņa efektivitātes klasi, saķeri ar slapju ceļu raksturojošo klasi un izmērīto ārējā rītes trokšņa vērtību, kā arī testu ziņojumi un testēšanas precizitāte;
- 7) **"degvielas ietaupījuma kalkulators" ir riepu marķēšanai paredzētajās interneta vietnēs sniegts aprēķina modelis, lai parādītu iespējamo vidējo degvielas ietaupījumu, CO₂ emisijas un izmaksu samazinājumu C1, C2 un C3 klases riepām;**
- 8) **"ES interneta vietne par riepu marķēšanu" ir Komisijas administrēts centrāls tiešsaistes informācijas avots, kurā sniegti skaidrojumi un papildinformācija par katru riepas marķējumā iekļauto raksturlielumu un ievietots degvielas ietaupījuma kalkulators;**
- 9) "ražotājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas ražo kādu produktu vai liek šo produktu izveidot vai ražot, vai laiž šo produktu tirgū ar savu vārdu vai preču zīmi;
- 10) "importētājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas reģistrēta Kopienā un laiž kādas trešās valsts ražojumu Kopienas tirgū;
- 11) "piegādātājs" ir ražotājs vai tā pilnvarotais pārstāvis Kopienā, vai importētājs;
- 12) "izplatītājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona piegādes ķēdē, izņemot piegādātāju vai importētāju, kas riepu dara pieejamu tirgū;
- 13) "darīt pieejamu tirgū" nozīmē, veicot komercdarbību, par samaksu vai par brīvu piegādāt produktu izplatīšanai vai izmantošanai Kopienas tirgū;
- 14) "gala lietotājs" ir patērētājs, tostarp autoparka vadītājs vai autotransporta uzņēmums, kas pērk vai plāno pērk riepu;

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

- 15) "būtisks parametrs" ir riepas parametrs, piemēram, rites pretestība, saķere ar slapju ceļu vai ārējais rites troksnis, kas lietošanas laikā ievērojami ietekmē vidi, satiksmes drošību vai veselību.

4. pants

Komisijas pienākumi

1. **Eiropas Komisija ne vēlāk kā 2010. gada septembrī izveido ES interneta vietni par riepu marķēšanu un administrē šo vietni kā atsauces informācijas avotu par visiem riepu marķējumā iekļautajiem raksturlielumiem.**
2. **Vietnē ievieto šādu informāciju:**
 - a) **uz marķējuma uzdrukāto piktogrammu skaidrojums;**
 - b) **degvielas ietaupījuma kalkulators, ar kuru nosaka potenciālo degvielas un naudas ietaupījumu, kā arī CO₂ samazinājumu, izmantojot C1, C2 un C3 klases riepas ar zemu rites pretestību;**
 - c) **paziņojums, kurā uzsvērts, ka faktiskais degvielas ietaupījums un satiksmes drošība lielā mērā ir atkarīgi no vadītāja uzvedības, jo īpaši tādiem faktoriem kā:**
 - i) **ekoloģisks braukšanas stils, kas var būtiski samazināt degvielas patēriņu;**
 - ii) **spiediens riepās, kas regulāri jāpārbauda, lai uzlabotu saķeri ar slapju ceļu un degvielas patēriņa efektivitāti;**
 - iii) **bremzēšanas ceļš, kas vienmēr ir strikti jāievēro.**

5. pants

Riepu piegādātāju pienākumi

Dalībvalstis nodrošina to, ka riepu piegādātāji izpilda šādus noteikumus:

- 1) Piegādātāji nodrošina to, ka izplatītājiem vai galalietotājiem **nogādātajām C1 un C2 klases riepām ir pievienots jebkāda veida marķējums vai uzlīme uz riepas protektora, kurā norādīta degvielas patēriņa efektivitātes un saķeri ar slapju ceļu raksturojošā klase, I kā arī ārējā rites trokšņa izmērītā vērtība (atbilstīgi I pielikuma A, B un C daļas noteikumiem) arī saķeri ar slapju ceļu raksturojoši klasi — atbilstīgi I pielikuma B daļas noteikumiem;**
- 2) Šā panta 1. punktā minētajam uzlīmes **un** marķējuma formātam ir jāatbilst II pielikumā iestrādātajiem noteikumiem;
- 3) Piegādātāji tehniskajos reklāmazdevumos degvielas patēriņa efektivitātes klasi, saķeri ar slapju ceļu raksturojošo klasi un ārējā rites trokšņa izmērīto vērtību saskaņā ar I pielikumā iestrādātajiem noteikumiem norāda III pielikumā noteiktajā kārtībā. **C2 un C3 riepām norāda arī izmērītās rites pretestības koeficientu;**
- 4) Piegādātāji tehnisko dokumentāciju pēc pieprasījuma dara pieejamu dalībvalstu iestādēm periodā, kas beidzas piecus gadus pēc datuma, kad attiecīgā riepu tipa pēdējā riepa ir tikusi darīta pieejama tirgū; tehniskajai dokumentācijai ir jābūt pietiekami sīki izstrādātai, lai iestādes varētu pārbaudīt marķējumā sniegto ziņu — degvielas patēriņa efektivitātes, saķeres ar slapju ceļu un ārējā rites trokšņa — precizitāti;
- 5) Piegādātāji publiski pieejamā datubāzē sniedz tipa apstiprinājuma testa laikā izmērītās vērtības attiecībā uz rites pretestības koeficientu (izteiktu kg/t), saķeres ar slapju ceļu indeksu (izteiktu kā darbības indeksu G, salīdzinot ar standarta atskaites riepu) un trokšņu emisijām (izteiktām dB).

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

6. pants

Riepu izplatītāju pienākumi

Dalībvalstis nodrošina to, ka riepu izplatītāji izpilda šādus noteikumus.

- 1) Izplatītāji nodrošina to, ka labi redzamā **veidā riepām** ir piestiprinātas uzlīmes **vai marķējumi, kurus** piegādātāji ir sagatavojuši saskaņā ar 5. panta 1. punktu, **vai pieejama sīkāka paskaidrojoša informācija par marķējumu, kā noteikts II pielikuma 3. punktā, un ko izvieta vai nu uz riepas, vai attiecīgi tās tuvumā tirdzniecības vietā;**
- 2) Ja tirdzniecībā piedāvātās riepas nav redzamas **galalietotājam**, izplatītājs galalietotāju nodrošina ar **dokumentāciju** par attiecīgo riepu degvielas patēriņa efektivitātes klasi, saķeri ar slapju ceļu raksturojošo klasi un ārējā rītes trokšņa izmērīto vērtību;
- 3) C1, C2 **un C3** klases riepām izplatītāji **sniedz marķējuma paskaidrojuma informāciju, kā noteikts II pielikuma 3. vai 4. daļā, norādot** degvielas patēriņa efektivitātes klasi, **saķeri ar slapju ceļu raksturojošo klasi** un ārējā rītes trokšņa izmērīto vērtību, **kā noteikts attiecīgi I pielikuma A, B un C daļā, rēķinos vai līdz ar rēķiniem, ko galalietotājiem izsniedz, kad tie iegādājas riepas.**

7. pants

Automobiļu piegādātāju un automobiļu izplatītāju pienākumi

Dalībvalstis nodrošina to, ka automobiļu piegādātāji un automobiļu izplatītāji izpilda šādus noteikumus:

- 1) automobiļu piegādātāji un automobiļu nodrošina, ka tehniskos reklāmizdevumos ir sniegtas ziņas par riepām, kuras uzmontētas jauniem transportlīdzekļiem; minētajās ziņās norāda degvielas patēriņa efektivitātes klasi (atbilstīgi I pielikuma A daļai), ārējā rītes trokšņa izmērīto vērtību (atbilstīgi I pielikuma C daļai) un — C1 klases riepām — saķeri ar slapju ceļu raksturojošo klasi (atbilstīgi I pielikuma B daļai);
- 2) ja jauns transportlīdzeklis var būt aprīkots ar dažāda tipa riepām, bet gala lietotājiem nav piedāvāta iespēja izvēlēties tipus, tad **1. punktā minētajā informācijā** norāda šo riepu tipu zemākā degvielas patēriņa efektivitātes klasi, saķeri ar slapju ceļu raksturojošo klasi un augstākā ārējā rītes trokšņa izmērīto vērtību **■**;
- 3) Ja gala lietotājiem piedāvā iespēju no vairākiem riepu tiptiem izvēlēties jaunam automobilim uzstādāmā tipa riepas, **piemēro šādu a) vai b) apakšpunktu:**
 - a) **ja galalietotājiem piedāvā izvēli starp vairākiem riepu/loka lielumiem, bet nav iespēju izvēlēties citus riepu tipa parametrus, 1. punktā minētajā informācijā iekļauj ziņas par katra riepas/loka lieluma zemāko degvielas patēriņa efektivitātes klasi, saķeri ar slapju ceļu raksturojošo klasi un augstāko ārējā rītes trokšņa izmērīto vērtību visiem riepu tiptiem attiecīgajā riepas/loka lieluma kategorijā;**
 - b) **izņemot a) apakšpunktā norādītajos gadījumos — 1. punktā minētajā informācijā iekļauj ziņas par degvielas patēriņa efektivitātes klasi, saķeri ar slapju ceļu raksturojošo klasi un ārējā rītes trokšņa izmērīto vērtību visiem riepu tiptiem, ko var izvēlēties galalietotājs.**

8. pants

Harmonizētas testēšanas metodes

Informāciju, kas saskaņā ar 5., 6. un 7. pantu jāsniedz par riepu degvielas patēriņa efektivitātes klasi, ārējā rītes trokšņa izmērīto vērtību un saķeri ar slapju ceļu raksturojošo klasi, iegūst, izmantojot 1. pielikumā norādītās harmonizētās testēšanas metodes. **Izmantojot harmonizētus testus, galalietotājiem sniedz pārbaudīto īpašību uzticamu un pilnībā raksturojošu klasifikāciju.**

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

9. pants

Verifikācijas procedūra

1. Dalībvalstis saskaņā ar IV pielikumā izklāstīto procedūru novērtē atbilstību deklarētajām degvielas patēriņa efektivitātes klasēm un saķeri ar slapju ceļu raksturojošām klasēm I pielikuma A un B daļas nozīmē, kā arī atbilstību deklarētajai ārējā rītes trokšņa vērtībai I pielikuma C daļas nozīmē.

2. *Šādas verifikācijas neskar nekādu ES transportlīdzekļu vai riepu tipu apstiprinājumu, kas piešķirts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2007/46/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai ⁽¹⁾, vai ar Regulu (EK) Nr. .../2009 par tipa apstiprinājuma prasībām attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu vispārējo drošību]. Novērtējot atbilstību, dalībvalstis attiecīgā gadījumā ņem vērā arī riepu tipa apstiprinājuma dokumentāciju un atbilstīgu papildu dokumentāciju, kuru sniedz piegādātāji.*

3. *Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes izveido sistēmu regulāru pārbaužu un ārkārtas pārbaužu veikšanai tirdzniecības vietās, lai nodrošinātu šīs regulas prasību ievērošanu.*

10. pants

Iekšējais tirgus

1. Ja šīs **regulas** noteikumi ir izpildīti, dalībvalstis nedrīkst, pamatojoties uz šīs **regulas** darbības jomā esošo ražojuma raksturojošo informāciju, aizliegt vai ierobežot to, ka riepas dara pieejamas tirgū.

2. Dalībvalstis uzskata, ka marķējums un informācija par ražojumu atbilst šīs **regulas** noteikumiem, ja vien dalībvalstu rīcībā nav pretēju pierādījumu. Deklarēto vērtību precizitātes izvērtēšanas vajadzībām tās var pieprasīt, lai piegādātāji **saskaņā ar 5. panta 4. punktu** iesniedz tehnisko dokumentāciju.

11. pants

Stimuli

Dalībvalstis nedrīkst īstenot veicinošus pasākumus attiecībā uz riepām, kuru degvielas patēriņa efektivitātes klase **vai saķeri ar slapju ceļu raksturojošā klase** ir zemāka par C klasi I pielikuma **attiecīgās A un B daļas** nozīmē.

12. pants

Grozījumi un pielāgošana tehnikas attīstībai

Šie pasākumi, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs **regulas** elementus, cita starpā tos papildinot, ir jāpieņem saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru:

1) Prasību noteikšana attiecībā uz saķeri ar slapju ceļu raksturojošu klasifikāciju C2 un C3 klases riepām — ar nosacījumu, ka ir pieejamas piemērotas harmonizētas testēšanas metodes;

2) **Prasību ieviešana attiecībā uz sniega riepām vai ziemas riepām ziemeļu klimata;**

3) Šīs direktīvas I līdz IV pielikuma pielāgošana tehniskajai attīstībai.

⁽¹⁾ OV L 263, 9.10.2007., 1. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

13. pants

Sankcijas

1. Dalībvalstis, **pastāvīgi apmainoties ar informāciju, nodrošina ciešu sadarbību tirgus uzraudzībā, lai konsekvēnti īstenotu šo regulu. Dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus regulāru retrospektīvu pārbaudē jomā, lai nodrošinātu, ka riepām, kuras nav pienācīgi marķētas, panāktu atbilstību vai ka tās tiek izņemtas no tirgus.**

2. **Dalībvalstis ievieš pasākumus, kas paredz sankcijas par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, tostarp noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par atbilstīgi šai regulai pieņemto attiecīgās valsts noteikumu pārkāpumiem, un noteikumus, ar kuriem nodrošina pasākumu īstenošanu.**

3. **Šie pasākumi ir efektīvi, samērīgi un preventīvi.**

4. Dalībvalstis minētos **pasākumus un jebkādus turpmākus grozījumus** dara zināmus Komisijai **bez kavēšanās**.

14. panta

Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja.

2. Ja ir izdarīta atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.

15. pants

Pārskatīšana

1. Ne vēlāk kā **trīs** gadus pēc šīs **regulas** piemērošanas dienas Komisija **pārskata šīs regulas piemērošanas gaitu, inter alia, izvērtējot:**

a) **marķējuma efektivitāti saistībā ar to, kāda ir patērētāju izpratne;**

b) **vai marķēšanas sistēmu vajadzētu paplašināt, lai piemērotu to arī atjaunotām riepām;**

c) **vai būtu ieviešami jauni parametri vai klases;**

d) **informāciju par riepas parametriem, kurus galalietotājiem sniedz transportlīdzekļu piegādātāji un izplatītāji.**

2. **Komisija, pamatojoties uz šo pārskatīšanu un pēc ietekmes vērtējuma, kā arī pēc patērētāju aptaujas, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kuru attiecīgā gadījumā papildina ar priekšlikumu šīs regulas grozījumiem.**

16. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2012. gada 1. novembra.

Tomēr 5. un 6. pantu nepiemēro riepām, kas ražotas pirms 2012. gada 1. jūlija.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

...

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

I PIELIKUMS

Riepu parametru klasifikācija

A daļa. Degvielas patēriņa efektivitātes klases

Degvielas patēriņa efektivitātes klase ir jānosaka, par pamatu izmantojot rītes pretestības koeficientu (RPK) atbilstīgi tekstā iekļautajai A – G skalai, un jāizmēra saskaņā ar [UNECE noteikumiem ..., OV atsauce tiks pievienota, pirms likumdevējs galīgi apstiprinās direktīvu].

C1 riepas		C2 riepas		C3 riepas	
RPK kg/t	Energoefektivitātes klase	RPK kg/t	Energoefektivitātes klase	RPK kg/t	Energoefektivitātes klase
$RPK \leq 6,5$	A	$RPK \leq 5,5$	A	$RPK \leq 4,0$	A
$6,6 \leq RPK \leq 7,7$	B	$5,6 \leq RPK \leq 6,7$	B	$4,1 \leq RPK \leq 5,0$	B
$7,8 \leq RPK \leq 9,0$	C	$6,8 \leq RPK \leq 8,0$	C	$5,1 \leq RPK \leq 6,0$	C
-	D	-	D	$6,1 \leq RPK \leq 7,0$	D
$9,1 \leq RPK \leq 10,5$	E	$8,1 \leq RPK \leq 9,2$	E	$7,1 \leq RPK \leq 8,0$	E
$10,6 \leq RPK \leq 12,0$	F	$9,3 \leq RPK \leq 10,5$	F	$RPK \geq 8,1$	F
$RPK \geq 12,1$	G	$RPK \geq 10,6$	G	-	G

B daļa. Saķeri ar slapju ceļu raksturojošās klases

C1 klases riepām saķeri ar slapju ceļu raksturojošo klasi ir jānosaka, par pamatu izmantojot saķeri ar slapju ceļu raksturojošo indeksu (G) atbilstīgi pielikumā iekļautajai skalai no A līdz G, un to ir jāizmēra saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas (ANO/EEK) Noteikumiem Nr. 117 — vienoti noteikumi par riepu apstiprināšanu attiecībā uz rītes trokšņu emisijām un saķeri ar slapju virsmu ⁽¹⁾.

G	Saķeri ar slapju ceļu raksturojošā klase
$155 \leq G$	A
$140 \leq G \leq 154$	B
$125 \leq G \leq 139$	C
-	D
$110 \leq G \leq 124$	E
$G \leq 109$	F
-	G

C daļa. Ārējais rītes trokšnis

Ārējā rītes trokšņa izmērīto vērtību norāda decibelos un mēra saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas (ANO/EEK) Noteikumiem Nr. 117 — vienoti noteikumi par riepu apstiprināšanu attiecībā uz rītes trokšņu emisijām un saķeri ar slapju virsmu.

⁽¹⁾ OV L 231, 29.08.2008., 19. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

D daļa.

Zema trokšņa līmeņa riepām, kuras noteiktas saskaņā ar klasifikāciju tabulā, izmērītā ārējā rītes trokšņa vērtības marķējumu dB papildina ar apzīmējumu “zems trokšņa līmenis”:

Ārējā rītes trokšņa klases (dB(A))			
	C1	C2	C3
Zems trokšņa līmenis (*)	≤68	≤69	≤70

(*) Zems trokšņa līmenis:

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlī

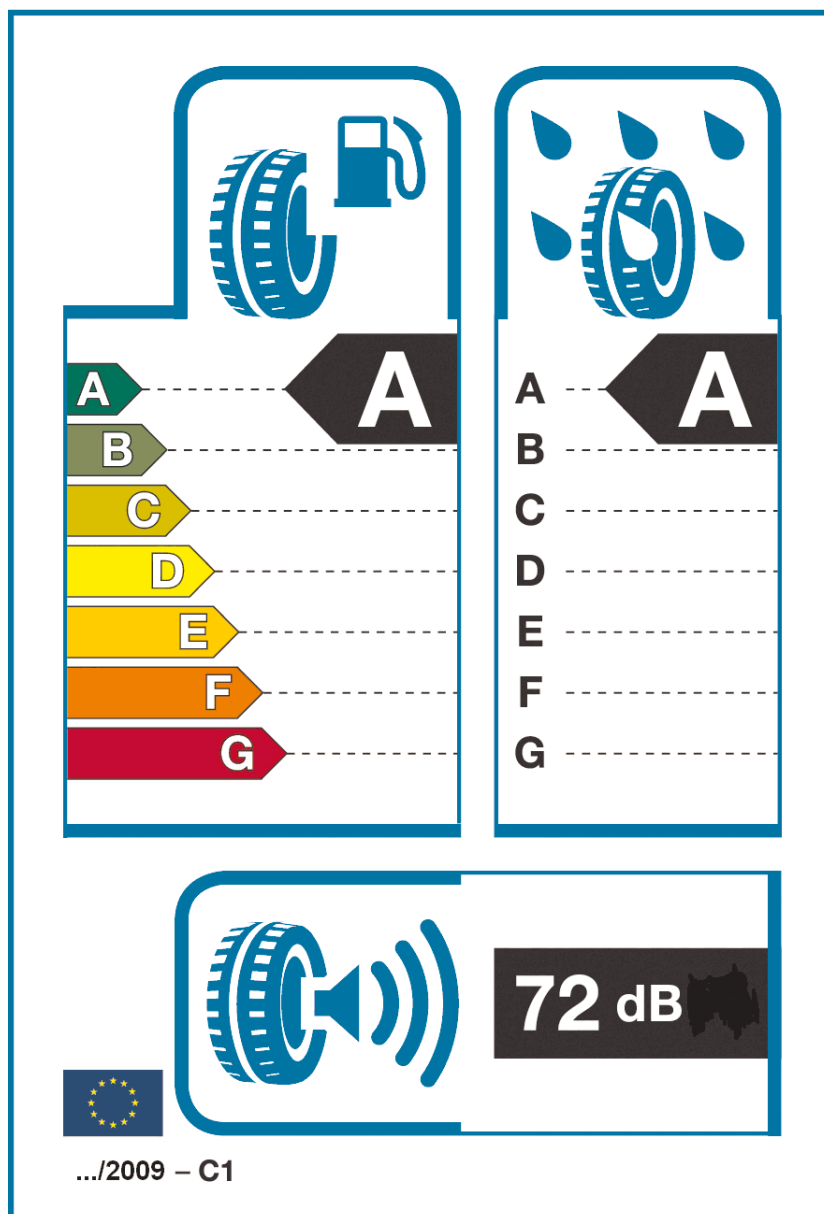
II PIELIKUMS

Marķējuma formāts

Šīs direktīvas 5. panta 1. punktā un 6. panta 1. punktā minētās uzlīmes sastāv no divām daļām: 1) marķējums, kas drukāts turpmāk aprakstītajā formātā, un 2) laukums, kurā norādīts piegādātāja un ražojuma līnijas nosaukums, riepas izmēri, noslogojuma indekss, ātruma kategorija un citi tehniskie parametri (turpmāk tekstā "zīmola vieta").

1. Marķējuma dizains

1.1. Uz 5. panta 1. punktā un 6. panta 1. punktā minētās uzlīmes uzdrukātajam marķējumam ir jāatbilst šajā attēlā aplūkojamam paraugam:

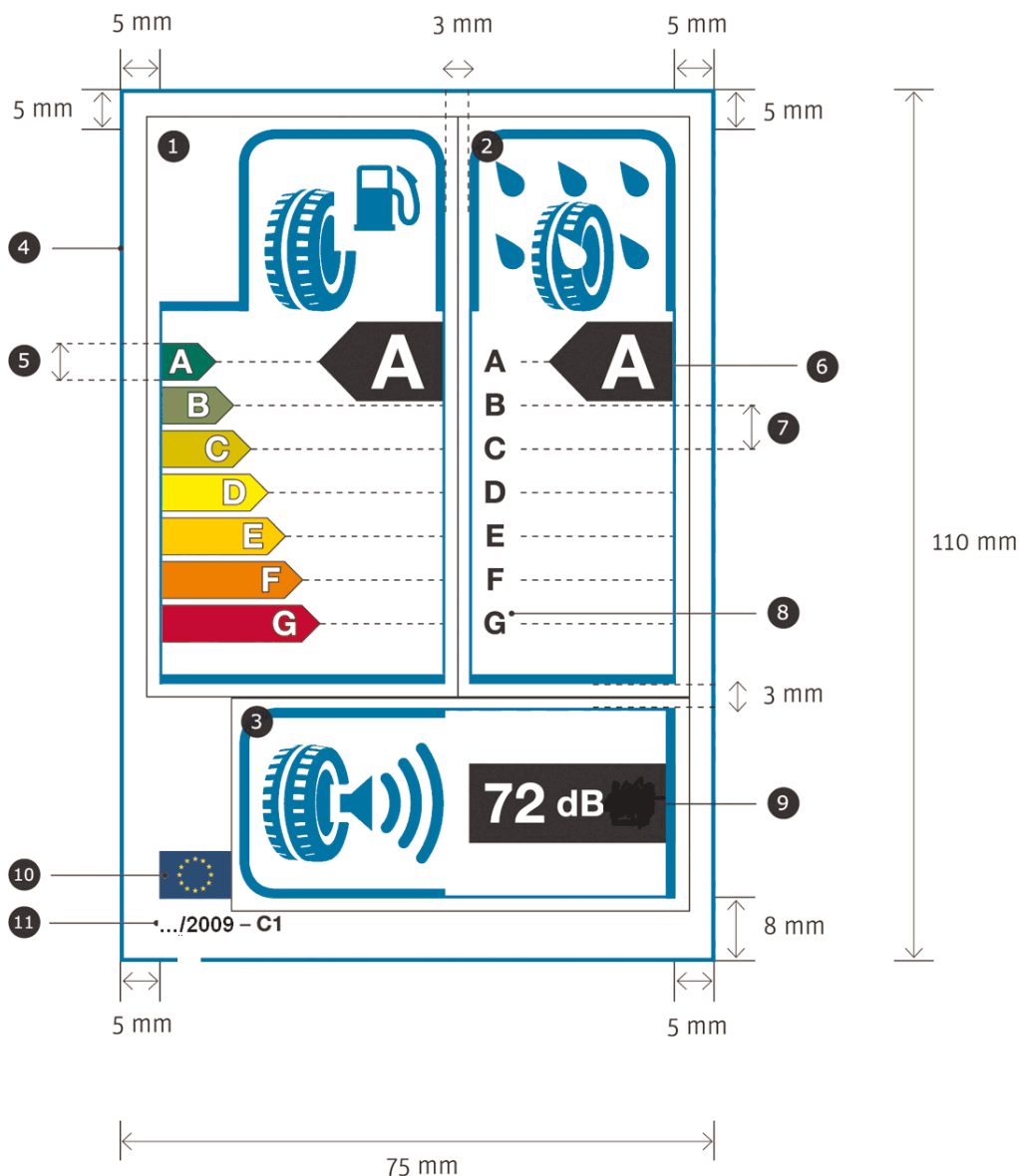

1.2. Ierosinātajā marķējuma dizainā iekļauj arī šādu informāciju:

marķējuma apakšējā daļā ar lieliem burtiem — riepu marķēšanai ES interneta vietnes adresi.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlī

1.3. Marķējuma raksturlielumi

1.4. Marķējumam ir jābūt vismaz 75 mm platam un 110 mm augstam. Ja marķējumu drukā lielākā formātā, tās saturs jāattēlo, saglabājot iepriekš norādīto elementu proporcijas.

1.5. Marķējumam ir jāatbilst šādām prasībām:

- Krāsas ir CMYK sistēmas krāsas — ciānkrāsa, fuksīns, dzeltenā un melnā krāsa — un tās norāda atbilstīgi šim piemēram: 00-70-X-00 (0 % ciānkrāsas, 70 % fuksīna, 100 % dzeltenās krāsas, 0 % melnās krāsas).
- Šeit turpmāk norādītie numuri skaidro 1.3. punktā redzamā attēla elementus:

1 Degvielas patēriņa efektivitāte

Paraugā attēlotā piktogramma: platums — 19,5 mm, augstums — 18,5 mm. Piktogrammas ietvars: līnijas biezums — 3,5 pt, ietvara platums — 26 mm, ietvara augstums — 23 mm. Klases ietvars: līnijas biezums — 1 pt. Ietvaru noslēdzošās līnijas biezums — 3,5 pt, garums — 36 mm. Krāsa — X-10-00-05;

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlī

2 Saķere ar slapju ceļu

Paraugā attēlotā piktogramma: platums — 19 mm, augstums — 19 mm. Piktogrammas ietvars: līnijas biezums — 3,5 pt, ietvara platums — 26 mm, ietvara augstums — 23 mm. Klases ietvars: līnijas biezums — 1 pt. Ietvaru noslēdzošās līnijas biezums — 3,5 pt, garums — 26 mm. Krāsa — X-10-00-05;

3 Ārējais rites troksnis

Paraugā attēlotā piktogramma: platums — 23 mm, augstums — 15 mm. Piktogrammas ietvars: līnijas biezums — 3,5 pt, ietvara platums — 26 mm, ietvara augstums — 24 mm. Vērtības ietvars: līnijas biezums — 1 pt. Ietvaru noslēdzošās līnijas biezums — 3,5 pt, garums — 24 mm. Krāsa — X-10-00-05;

4 Marķējuma robeža: līnijas biezums — 1,5 pt; krāsa — X-10-00-05;

5 A—G skala

— *Bultas*: augstums — 4,75 mm; atstarpe — 0,75 mm; melnās līnijas biezums — 0,5 pt; izmanto tālāk norādītās krāsas:

— A: X-00-X-00;

— B: 70-00-X-00;

— C: 30-00-X-00;

— D: 00-00-X-00;

— E: 00-30-X-00;

— F: 00-70-X-00;

— G: 00-X-X-00.

— *Teksts*: Helvetica Bold 12 pt, 100 % balts, melnā kontūra — 0,5 pt;

6 Klase

— *Bulta*: platums — 16 mm; augstums — 10 mm; 100 % melna;

— *Teksts*: Helvetica Bold 27 pt, 100 % balts;

7 Līnijas skalā: biezums — 0,5 pt; raustītās līnijas posms — 5,5 mm; 100 % melnas;

8 Skalas teksts: Helvetica Bold 11 pt, 100 % melns;

9 Trokšņa lielums

— *Lauks*: platums — 25 mm; augstums — 10 mm; 100 % melns;

— *Teksts*: Helvetica Bold 20 pt, 100 % balts;

— *Vienības teksts*: klases apzīmējums "(A)" — Helvetica Bold Regular 13 pt, 100 % balts;

10 ES logotips: platums — 9 mm; augstums — 6 mm;

11 Norāde uz *regulu*: Helvetica Regular 7,5 pt; 100 % melna;

Norāde uz *riepu* klasi: Helvetica Bold 7,5 pt; 100 % melna;

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlī

c) Fonam ir jābūt baltam.

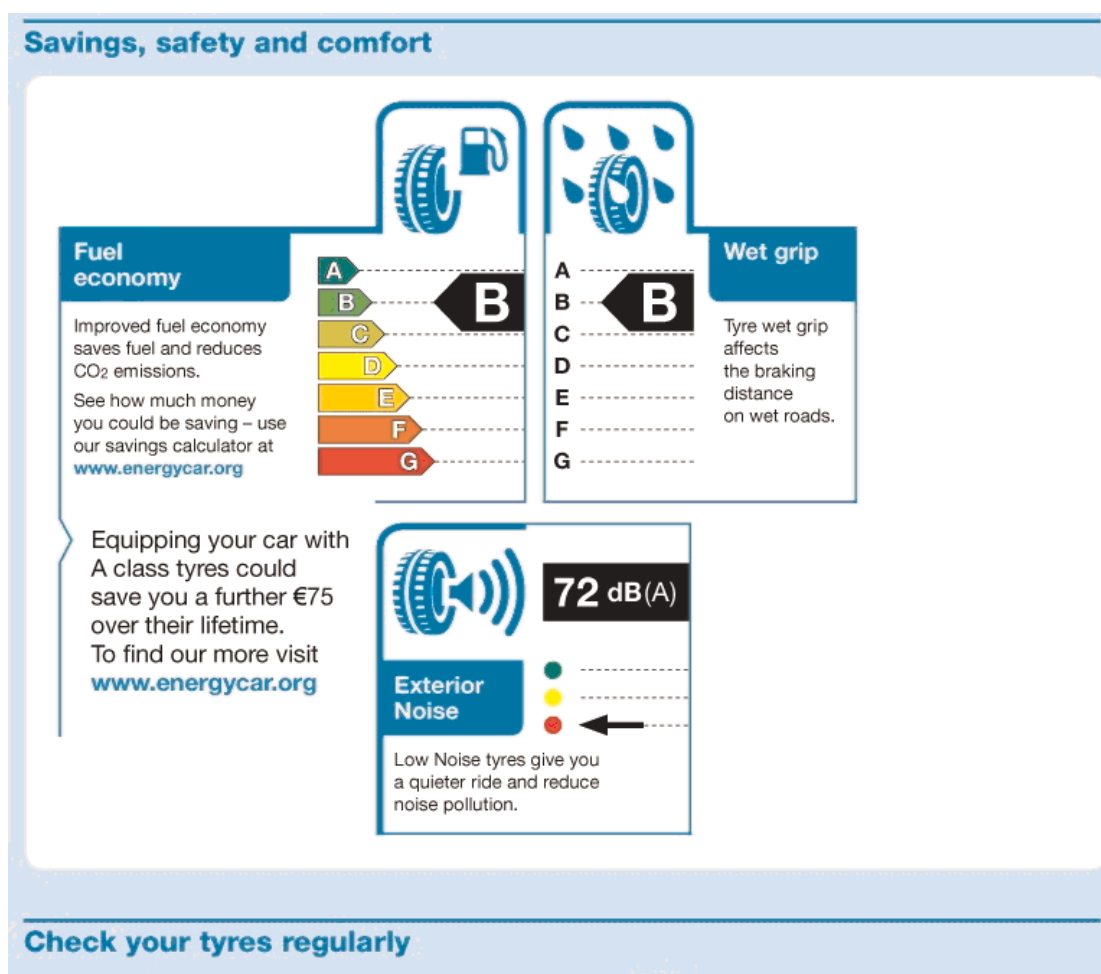
1.6. Riepas klase (C1, C2 vai C3) marķējumā ir jānorāda atbilstoši 1.3. punktā attēlā redzamajam etiķetes paraugam.

2. Zīmola vieta

Piegādātājiem uz uzlīmes ir jānorāda savs nosaukums, ražojuma līnijas nosaukums, riepas izmēri, noslogojuma indekss, ātruma kategorija un citi tehniskie parametri — jebkādā krāsā, formātā un dizainā ar nosacījumu, ka zīmola vietas proporcionālais izmērs nepārsniedz attiecību 4:5 pret marķējuma izmēru un ka uzraksts uz marķējuma neaizsedz marķējuma tekstu.

3. Marķējuma paplašināta skaidrojuma formāts

Marķējuma skaidrojuma versija, kā minēts 6. pantā, ir atbilstīga turpmāk sniegtajam paraugam, un teksts ir tulkots attiecīgajā valodā, kāda piemērota tirdzniecības vietā. Šo marķējuma versiju patērētājam sniedz uz rēķina vai kopā ar to, izņemot, ja tas sagādā lieku slogu izplatītājam, un tādā gadījumā informāciju sniedzot saskaņā ar II pielikuma 4. punktu.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlī

4. Informācijas izvietojums uz kases čeka

Jā saistībā ar izmaksām marķējuma skaidrojuma iespiešanai, kā paredzēts II pielikuma 3. punktā, sagādāts lieks slogs izplatītājam, marķējuma informāciju var sniegt atbilstīgi turpmāk dotajam paraugam:

TOTAL TO PAY	0.00
CHANGE DUE	0.00

SAVINGS, SAFETY AND COMFORT	
FUEL ECONOMY	A
WET GRIP	B
NOISE	72 dB

Performance scores apply only to correctly inflated tyres. For more information on tyre care and savings you can make visit www.energycar.org	

	
Directive 2009/.../EC-C1	

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

III PIELIKUMS

Tehniskos reklāmiņdevumos sniegtā informācija

1. Informācija par riepu ir jāsniedz šādā kārtībā:

- i) degvielas patēriņa efektivitātes klase (burts no A līdz G);
- ii) saķeri ar slapju ceļu raksturojošā klase (burts no A līdz G);
- iii) ārējā rītes trokšņa izmērītā vērtība (dB).

2. Minētajai informācijai ir jāatbilst šādām prasībām:

- i) tai ir jābūt viegli lasāmai;
- ii) tai ir jābūt viegli saprotamai;
- iii) ja riepu tips atkarībā no izmēriem vai citiem parametriem atbilst vairākām klasēm, norāda diapazonu, ko veido riepa ar vissliktākajiem parametriem un riepa ar vislabākajiem parametriem.

3. Piegādātājiem to *interneta* vietnēs ir jādara pieejama arī šāda informācija:

- i) **saite uz ES interneta vietni par riepu marķēšanu;**
- ii) uz marķējuma uzdrukāto piktogrammu skaidrojums **un degvielas patēriņa efektivitātes kalkulators, kurš sniegts ES interneta vietnē par riepu marķēšanu;**
- iii) paziņojums, kurā uzsvērts, ka faktiskais degvielas ietaupījums un satiksmes drošība lielā mērā ir atkarīga no vadītāja uzvedības, jo īpaši šādiem faktoriem:
 - ekoloģisks braukšanas stils var būtiski samazināt degvielas patēriņu;
 - lai uzlabotu saķeri ar slapju ceļu un degvielas patēriņa efektivitāti, regulāri jāpārbauda riepu spiediens;
 - vienmēr ir strikti jāievēro *bremzēšanas ceļš*.

IV PIELIKUMS

Verifikācijas procedūra

Katram piegādātāja noteiktajam riepu tipam vai riepu grupai saskaņā ar šeit izklāstīto procedūru novērtē atbilstību deklarētajām degvielas patēriņa efektivitātes klasēm, saķeri ar slapju ceļu raksturojošajām klasēm un deklarētajai ārējā rītes trokšņa vērtībai:

- 1) vispirms testē tikai vienu riepu. Ja izmērītā vērtība atbilst deklarētajai klasei vai ārējā rītes trokšņa izmērītajai vērtībai, pārbaude ir izturēta;
- 2) ja izmērītā vērtība neatbilst deklarētajai klasei vai ārējā rītes trokšņa izmērītajai vērtībai, testē vēl trīs rīpas. Lai novērtētu atbilstību deklarētajai informācijai, izmanto šo četru testēto riepu mērījumu vidējo vērtību.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlī

Regulas (EK) Nr. 717/2007 (mobīlie telefonsakari) un Direktīvas 2002/21/EK (elektroniskie sakari) grozīšana *I**

P6_TA(2009)0249

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 717/2007 par viesabonēšanu publiskajos mobilo sakaru tīklos Kopienā un Direktīvu 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (COM(2008)0580 – C6-0333/2008 – 2008/0187(COD))

(2010/C 184 E/55)

(Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0580),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 95. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam iesniedz priekšlikumu (C6-0333/2008),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas un Kultūras un izglītības komitejas atzinumu (A6-0138/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

P6_TC1-COD(2008)0187

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 22. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 717/2007 par viesabonēšanu publiskajos mobilo telefonsakaru tīklos Kopienā un Direktīvu 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja pirmajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (EK) Nr. 544/2009.)

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

Prasības par ziņojumu iesniegšanu un dokumentāciju apvienošanās un sadalīšanas gadījumos *I**

P6_TA(2009)0250

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Padomes Direktīvu 77/91/EEK, 78/855/EEK un 82/891/EEK un Direktīvu 2005/56/EK attiecībā uz prasībām par ziņojumu iesniegšanu un dokumentāciju apvienošanās un sadalīšanas gadījumos (COM(2008)0576 – C6-0330/2008 – 2008/0182(COD))

(2010/C 184 E/56)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0576),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 44. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C6-0330/2008),
 - ņemot vērā 2009. gada 7. aprīļa vēstulē Padomes pārstāvja pausto apņemšanos apstiprināt grozīto priekšlikumu saskaņā ar EK līguma 251. panta 2. punkta otrās daļas pirmo ievilkumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas atzinumu (A6-0247/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

P6_TC1-COD(2008)0182

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 22. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 77/91/EEK, 78/855/EEK un 82/891/EEK un Direktīvu 2005/56/EK attiecībā uz prasībām par ziņojumu iesniegšanu un dokumentāciju apvienošanās un sadalīšanas gadījumos

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, nostāja pirmajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2009/109/EK.)

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīlis

Apdrošināšana un pārapdrošināšana - Maksātspēja II (pārstrādāta redakcija) *I**

P6_TA(2009)0251

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par grozīto priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (pārstrādāta redakcija) (COM(2008)0119 – C6-0231/2007 – 2007/0143(COD))

(2010/C 184 E/57)

(Koplēmuma procedūra - pārstrādāta redakcija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2007)0361) un grozīto priekšlikumu (COM(2008)0119),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 47. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam iesniegusi priekšlikumu (C6-0231/2007),
 - ņemot vērā 2001. gada 28. novembra Iestāžu nolīgumu par tiesību aktu pārstrādāšanas tehnikas strukturētāku izmantošanu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2009. gada 1. aprīļa vēstulē Padomes pārstāvja pausto apņemšanos apstiprināt grozīto priekšlikumu saskaņā ar EK līguma 251. panta 2. punkta otrās daļas pirmo ievilkumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu un 80.a pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Juridiskās komitejas atzinumu (A6-0413/2008),
- A. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas viedokli šajā priekšlikumā nav ietverti nekādi citi būtiski grozījumi kā vien tie, kas par tādiem nosaukti priekšlikumā, un tā kā attiecībā uz iepriekšējo tiesību aktu negrozīto noteikumu un šo grozījumu kodifikāciju priekšlikumā ir iekļauta vienkārši spēkā esošo tekstu kodifikācija, nemainot to satura būtību,
1. apstiprina Komisijas priekšlikumu, kurš pielāgots Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas ieteikumiem un satur turpmāk norādītos grozījumus;
 2. prasa Komisijai vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt šo priekšlikumu vai to aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 77, 28.3.2002., 1. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

P6_TC1-COD(2007)0143

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 22. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksāspēja II) (pārstrādāta versija)

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, nostāja pirmajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2009/138/EK.)

Tirdzniecības pagaidu nolīgums ar Turkmenistānu *

P6_TA(2009)0253

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par Padomes un Komisijas lēmuma priekšlikumu par Pagaidu nolīguma par tirdzniecību un ar to saistītajiem jautājumiem noslēgšanu starp Eiropas Kopienu un Eiropas Atomenerģijas kopienu no vienas puses, un Turkmenistānu, no otras puses (5144/1999 – COM(1998)0617 - C5-0338/1999 – 1998/0304(CNS))

(2010/C 184 E/58)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes un Komisijas lēmumam (COM(1998)0617),
- ņemot vērā Pagaidu nolīgumu par tirdzniecību un ar tirdzniecību saistītiem jautājumiem starp Eiropas Kopienu, Eiropas Ogļu un tērauda kopienu un Eiropas Atomenerģijas kopienu, no vienas puses, un Turkmenistānu, no otras puses (5144/1999),
- ņemot vērā tā 2001. gada 15. marta rezolūciju par situāciju Turkmenistānā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā tā 2003. gada 23. oktobra rezolūciju par Turkmenistānu un Vidusāziju ⁽²⁾,
- ņemot vērā tā 2008. gada 20. februāra rezolūciju par ES stratēģiju attiecībā uz Vidusāziju ⁽³⁾,
- ņemot vērā EK līguma 133. pantu un 300. panta 2. punkta pirmo daļu,
- ņemot vērā EK līguma 300. panta 3. punkta pirmo daļu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C5-0338/1999),

⁽¹⁾ OV C 343, 5.12.2001., 310. lpp.

⁽²⁾ OV C 82 E, 1.4.2004., 639. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0059.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

- ņemot vērā Reglamenta 51. pantu un 83. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas atzinumu (A6-0085/2006),
1. apstiprina nolīguma slēgšanu;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu un Turkmēnistānas valdībām un parlamentiem.

Kopienas kodoldrošības sistēmas pamatstruktūra *

P6_TA(2009)0254

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai (Euratom) par Kopienas kodoldrošības sistēmas pamatstruktūru izveidošanu (COM(2008)0790 – C6-0026/2009 – 2008/0231(CNS))

(2010/C 184 E/59)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2008)0790),
 - ņemot vērā Euratom līguma 31. un 32. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C6-0026/2009),
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas atzinumu par ierosināto juridisko pamatu,
 - ņemot vērā Reglamenta 51. un 35. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu, kā arī Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumu (A6-0236/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. aicina Komisiju attiecīgi grozīt tās priekšlikumu saskaņā ar Euratom līguma 119. panta otro daļu un, pieņemot šo priekšlikumu, nodrošināt Euratom līgumā noteikto tiesisko prasību, galvenokārt, Euratom līguma 31. pantā minētās prasības par apspriešanos ar ekspertu grupu, ievērošanu;
 3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 4. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

**Grozījums Nr. 1
Direktīvas priekšlikums
6. apsvērumš**

(6) *Dalībvalstis var pašas pieņemt lēmumus par savu enerģētisko bilanci, un pēc pārdomu perioda atkal ir palielinājušies interese par jaunu atomelektrostaciju būvniecību, un vairākas dalībvalstis ir nolēmušas izdot licences jaunu atomelektrostaciju būvei. Turklāt turpmākajos gados sagaidāms, ka licenču turētāji iesniegs pieprasījumus pagarināt atomelektrostaciju ekspluatācijas termiņus.*

(6) *Katra dalībvalsts brīvi lemj par dažādiem enerģijas veidiem.*

**Grozījums Nr. 2
Direktīvas priekšlikums
7. apsvērumš**

(7) Tādēļ jānosaka labākie paņēmieni, lai dotu norādījumus reglamentējošajām iestādēm attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par kodoliekārtu ekspluatācijas termiņa pagarināšanu.

(7) *Jautājums par kodoldrošību ietilpst Kopienas interesēs, un tas jāņem vērā gadījumos, kad pieņem lēmumus par jaunu iekārtu licencēšanu un/vai kodoliekārtu ekspluatācijas pagarināšanu. Tādēļ jānosaka labākie paņēmieni, lai dotu norādījumus reglamentējošajām iestādēm un dalībvalstīm attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par jaunu iekārtu licencēšanu vai neli-*
cencēšanu, kā arī par kodoliekārtu ekspluatācijas termiņa pagarināšanu.

**Grozījums Nr. 3
Direktīvas priekšlikums
9. apsvērumš**

(9) Kodoldrošības pastāvīgai paaugstināšanai ir labi izveidotas pārvaldības sistēmas, un licenču turētājiem ir jānodrošina iedzīvotāju *augsta līmeņa drošība.*

(9) Kodoldrošības pastāvīgai paaugstināšanai ir labi izveidotas pārvaldības sistēmas, un licenču turētājiem *un atkritumu apsaimniekotājiem* ir jānodrošina *visaugstākais iespējamais* iedzīvotāju *drošības līmenis.*

**Grozījums Nr. 4
Direktīvas priekšlikums
10. apsvērumš**

(10) Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras (SAEA) noteiktie pamatprincipi *un* prasības, kuru pilnveidošanā dalībvalstis devušas būtisku ieguldījumu, ir pamats praksei, uz kuras pamata jāveido valstu drošības prasības.

(10) Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras (SAEA) noteiktie pamatprincipi, prasības *un pamatnostādnes*, kuru pilnveidošanā dalībvalstis devušas būtisku ieguldījumu, *ir noteikumu kopums un* pamats praksei, uz kuras pamata jāveido valstu drošības prasības. *Šajos noteikumos jāietver ar drošības prasībām saistītā starptautiskā paraugprakse, kas ir laba bāze, uz kuru pamatot Kopienas tiesību aktus. Kopienas tiesību aktos nevar ieviest noteikumus, vien ietverot šajā direktīvā vienkāršu atsauci uz SAEA drošības standartu sēriju Nr. SF-1 (2006). Tādēļ šī direktīva būtu jāpapildina ar pielikumu, kurā norādīti drošības pamatprincipi.*

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 5
Direktīvas priekšlikums
13. apsvērums

(13) Informācija par svarīgiem kodoldrošības jautājumiem iedzīvotājiem jāsniedz pareizi un laikus, un attiecībā uz kodoliekārtu drošību tai jābūt pārskatāmai.

(13) Informācija par svarīgiem kodoldrošības jautājumiem **kodolrūpniecībā strādājošajiem un** iedzīvotājiem jāsniedz pareizi un laikus, un attiecībā uz kodoliekārtu drošību tai jābūt pārskatāmai.

Grozījums Nr. 6
Direktīvas priekšlikums
13.a apsvērums (jauns)

13a. Lai nodrošinātu piekļuvi informācijai, kā arī sabiedrības līdzdalību un pārredzamību, dalībvalstīm būtu jāveic visi atbilstīgie pasākumi, lai īstenotu saistības, kas noteiktas starptautiskās konvencijās, kurās jau ir paredzētas nepieciešamās prasības valsts, starptautiskā vai pārrobežu kontekstā, piemēram, Konvencijā par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju vērsties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (Orhūsas Konvencija, 1998. gada 25. jūnijs) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV L 124, 17.5.2005., 1. lpp.; OV L 164, 16.6.2006., 17. lpp., un Regula (EK) 1367/2006, OV L 264, 25.09.2006., 13. lpp.

Grozījums Nr. 7
Direktīvas priekšlikums
15. apsvērums

(15) Lai nodrošinātu kodoliekārtu **drošības prasību faktisku ieviešanu**, dalībvalstīm savas reglamentējošās iestādes jāizveido kā **neatkarīgas** institūcijas. Reglamentējošajām iestādēm jāpiešķir tām uzticēto pienākumu izpildei nepieciešamā kompetence un resursi. Reglamentējošajām iestādēm jāpiešķir tām uzticēto pienākumu izpildei nepieciešamā kompetence un resursi.

(15) Lai nodrošinātu kodoliekārtu **regulējuma** efektivitāti, dalībvalstīm savas reglamentējošās iestādes jāizveido kā institūcijas, **kas nav atkarīgas no interesēm, kas varētu pārmērīgi ietekmēt lēmumus par kodoldrošības jautājumiem.** Reglamentējošās iestādes būtu jānodrošina ar nepieciešamo kompetenci un resursiem, lai tās spētu izpildīt tām uzticētos pienākumus.

Grozījums Nr. 8
Direktīvas priekšlikums
19. apsvērums

(19) Dalībvalstu reglamentējošajām iestādēm, kuru pienākumos ietilpst kodoliekārtu **drošība**, ir jāsadarbības galvenokārt Eiropas Augstākā līmeņa grupā kodoldrošības un kodolatkritumu apsaimniekošanas jautājumos, **kura** ir izstrādājusi kodoldrošības reglamentācijas desmit principus. Eiropas Augstākā līmeņa grupai kodoldrošības un kodolatkritumu apsaimniekošanas jautājumos jādod savs ieguldījums Kopienas sistēmā kodoldrošībai, kas vērsts uz tās pastāvīgu paaugstināšanu,

(19) Dalībvalstu reglamentējošajām iestādēm, kuru pienākumos ietilpst kodoliekārtu **pārraudzība**, ir jāsadarbības galvenokārt Eiropas augstākā līmeņa grupā kodoldrošības un kodolatkritumu apsaimniekošanas jautājumos. **Augstākā līmeņa grupa, kuriem ir liela nozīme šīs direktīvas kontekstā.** Eiropas augstākā līmeņa grupai kodoldrošības un kodolatkritumu apsaimniekošanas jautājumos jādod savs ieguldījums Kopienas sistēmā kodoldrošībai, kas vērsts uz tās pastāvīgu paaugstināšanu,

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 9
Direktīvas priekšlikums
1. pants – 1. punkts

1. Šīs direktīvas mērķis ir Kopienā **nodrošināt, uzturēt un pastāvīgi paaugstināt kodoldrošību** un **palielināt** valstu reglamentējošo iestāžu **nozīmi**.

1. Šīs direktīvas mērķis ir **izveidot Kopienas kodoldrošības pamatstruktūru Eiropas Savienībā. Tā dalībvalstīs nosaka tiesību aktu un reglamentējošu pasākumu pamatu, kurš saistīts ar kodoldrošību un vērsts uz kodoldrošības nodrošināšanu, uzturēšanu un pastāvīgu uzlabošanu** Kopienā un valstu reglamentējošo iestāžu **nozīmes palielināšanu**.

Grozījums Nr. 11
Direktīvas priekšlikums
1. pants – 2. punkts

2. Direktīva attiecas uz kodoliekārtu projektēšanu, atrašanās vietas izvēli, būvniecību, uzturēšanu, ekspluatāciju un ekspluatācijas izbeigšanu, attiecībā uz ko ir jānodrošina atbilstība drošības prasībām, ievērojot attiecīgās dalībvalsts likumdošanas sistēmu.

2. Direktīva attiecas uz kodoliekārtu projektēšanu, atrašanās vietas izvēli, būvniecību, uzturēšanu, **nodošanu ekspluatācijā**, ekspluatāciju, ekspluatācijas izbeigšanu **un kodoliekārtu operatoru piesaistīto apakšuzņēmēju veikto darbu**, attiecībā uz ko jāapsver jautājums par drošību saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesisko regulējumu un reglamentējošiem noteikumiem.

Grozījums Nr. 12
Direktīvas priekšlikums
2. pants – 1. punkts

(1) “kodoliekārta” ir kodoldegvielas ražošanas iekārta, pētniecības reaktors (t. sk. subkritiskie un kritiskie stendi), atomelektrostacija, lietotās kodoldegvielas glabātava, bagātināšanas vai pārstrādes iekārta;

(1) “kodoliekārta” ir kodoldegvielas ražošanas iekārta, pētniecības reaktors (t. sk. subkritiskie un kritiskie stendi), atomelektrostacija, lietotās kodoldegvielas **un radioaktīvo atkritumu** glabātava, bagātināšanas vai pārstrādes iekārta, **tostarp kodoliekārtas ekspluatācijas laikā radušos radioaktīvo vielu pārvietošanas un pārstrādes iekārtas**;

Grozījums Nr. 13
Direktīvas priekšlikums
2. pants – 3. punkts

(3) “**radioaktīvs materiāls**” ir materiāls, kas satur vienu vai vairākus radionuklīdus, kuru radioaktivitāti vai koncentrāciju nevar ņemt vērā no radiācijas drošības viedokļa;

(3) “**radioaktīva viela**” ir materiāls, kas satur vienu vai vairākus radionuklīdus, kuru radioaktivitāti vai koncentrāciju nevar ņemt vērā no radiācijas drošības viedokļa;

Grozījums Nr. 14
Direktīvas priekšlikums
2. pants – 8. punkts

(8) “reglamentējošā iestāde” ir **iestāde vai iestādes, ko dalībvalsts pilnvarojusi izdot licences šajā dalībvalstī un uzraudzīt kodoliekārtu atrašanās vietas izvēli, projektēšanu, būvniecību, nodošanu ekspluatācijā, darbību vai ekspluatācijas izbeigšanu**;

(8) “reglamentējošā iestāde” ir **tāda** dalībvalsts **izraudzīta iestāde vai iestāžu sistēma, kurai ir juridiskās pilnvaras vadīt regulatīvo procesu, tostarp lemt par atļauju izsniegšanu, kā arī reglamentēt kodoldrošību, radiācijas, radioaktīvo atkritumu un transporta drošību**;

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 15
Direktīvas priekšlikums
2. pants – 9. punkts

(9) “licence” ir pilnvara, kuru pretendents izdod **reglamentējošā** iestāde, uzticot atbildību par kodoliekārtas atrašanās vietas izvēli, projektēšanu, būvniecību, nodošanu ekspluatācijā, darbību vai ekspluatācijas izbeigšanu;

(9) “licence” ir **atļauja**, kuru pretendents izdod **valdības apstiprināta valdības vai valsts** iestāde, uzticot atbildību par kodoliekārtas atrašanās vietas izvēli, projektēšanu, būvniecību, nodošanu ekspluatācijā, darbību vai ekspluatācijas izbeigšanu;

Grozījums Nr. 16
Direktīvas priekšlikums
2. pants – 10. punkts

(10) “jaunas spēkstacijas” ir jauni kodolreaktori, kuru **darbības licences** izdotas pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

(10) “jaunas spēkstacijas” ir jauni kodolreaktori, kuru **celtniecība** ir **licencēta** pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

Grozījums Nr. 17
Direktīvas priekšlikums
3. pants – virsraksts

Atbildība un kodoliekārtu drošības sistēmas pamatstruktūra

Kodoliekārtu drošības sistēmas tiesiskais regulējums

Grozījums Nr. 18
Direktīvas priekšlikums
3. pants – 1. punkts

1. Galvenā atbildība par kodoliekārtas drošību ir licences turētājam **reglamentējošās iestādes uzraudzībā**. Lēmumus par kodoliekārtā īstenojamajiem drošības un kontroles pasākumiem pieņem tikai **reglamentējošā iestāde**, bet tos īsteno licences turētājs.

svītrots

Licences turētājam ir galvenā atbildība par kodoliekārtas drošību visā tās darbības laikā līdz **reglamentētās kontroles pasākumu izbeigšanai**. Šo licences turētāja atbildību nevar deleģēt.

Grozījums Nr. 19
Direktīvas priekšlikums
3. pants – 2. punkts

2. Dalībvalstis izveido un uztur kodoliekārtu drošības **likumdošanas** sistēmu. **Tajā** ietilpst valsts drošības prasības un noteikumi, kodoliekārtu licencēšanas un kontroles sistēma un kodoliekārtu nelicencētas darbības aizliegums, **reglamentētā uzraudzības sistēma, ieskaitot nepieciešamo piemērošanu**.

1. Dalībvalstis izveido un uztur kodoliekārtu drošības **tiesiskā regulējuma un reglamentējošo noteikumu sistēmu, pamatojoties uz ES un pieejamo starptautisko paraugpraksi**. **Minētajā sistēmā** ietilpst valsts drošības prasības un noteikumi, kodoliekārtu licencēšanas un kontroles sistēma un kodoliekārtu nelicencētas darbības aizliegums, **reglamentētā uzraudzības sistēma, uz kuru pamatojoties var uz laiku apturēt licenču darbību, grozīt to nosacījumus vai atsaukt licences, un tostarp arī nepieciešamā piemērošana**.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 20
Direktīvas priekšlikums
3. pants – 2.a punkts (jauns)

2.a Dalībvalstis nodrošina, ka tiek pieņemti tiesību akti, uz kuriem pamatojoties var anulēt kodoliekārtas darbības licenci, ja ir izdarīts smags licences nosacījumu pārkāpums.

Grozījums Nr. 21
Direktīvas priekšlikums
3. pants – 2.b punkts (jauns)

2.b Dalībvalstis nodrošina, ka visas organizācijas, kuru darbs ir tieši saistīts ar kodoliekārtām, nosaka tādas stratēģijas, kurās prioritāte ir piešķirta kodoldrošībai.

Grozījums Nr. 22
Direktīvas priekšlikums
3. pants – 2.c punkts (jauns)

2.c Dalībvalstis nodrošina, ka vismaz reizi desmit gados attiecībā uz reglamentējošo iestādi un valsts regulatīvo sistēmu veic starptautisku profesionālapskati, kuras mērķis ir regulatīvās infrastruktūras pastāvīga pilnveidošana.

Dalībvalstis informē Komisiju par starptautiskās profesionālapskates rezultātiem.

Grozījums Nr. 23
Direktīvas priekšlikums
3. pants – 2.d punkts (jauns)

2.d Dalībvalstis var noteikt drošības pasākumus, kas ir stingrāki par šajā direktīvā paredzētajiem pasākumiem.

Grozījums Nr. 24
Direktīvas priekšlikums
4. pants – virsraksts

Reglamentējošās iestādes

Reglamentējošo iestāžu izraudzīšanās un to pienākumi

Grozījums Nr. 25
Direktīvas priekšlikums
4. pants – -1. punkts (jauns)

-1. Dalībvalstis izraugās valsts reglamentējošo iestādi, kas ir atbildīga par kodoliekārtu reglamentēšanu, uzraudzību un drošības novērtēšanu.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 26
Direktīvas priekšlikums
4. pants – 1. punkts

1. Dalībvalstis nodrošina *reglamentējošo iestāžu* faktisku neatkarību no **visām organizācijām**, kuru uzdevums ir nodrošināt kodoliekārtu lobēšanu, ekspluatāciju, vai pamatot to izmantošanas sabiedrisko lietderību, un tām jābūt brīvām no jebkādas ietekmes, kas var samazināt kodoliekārtu drošību.

1. Dalībvalstis nodrošina *reglamentējošās iestādes* faktisku neatkarību. **Tāpēc, veicot šajā direktīvā tai paredzētos uzdevumus, dalībvalsts nodrošina, ka:**

a) *reglamentējošā iestāde ir tiesiski nošķirta un funkcionāli neatkarīga no citām publiskām vai privātām struktūrām, it īpaši no tādām struktūrām*, kuru uzdevums ir nodrošināt kodoliekārtu lobēšanu un ekspluatāciju vai pamatot to izmantošanas sabiedrisko lietderību, un tām jābūt brīvām no jebkādas ietekmes, kas var ietekmēt drošību,

b) *reglamentējošās iestādes darbinieki un personas, kas atbildīgas par tās vadību, darbojas neatkarīgi no tirgus interesēm un neprasa vai nepieņem norādījumus no valdības vai citām publiskām vai privātām struktūrām, veicot reglamentēšanas pienākumus.*

Šī prasība neattiecas uz gadījumiem, kad pēc vajadzības ir cieši jāsadarbojas ar citām attiecīgām valsts iestādēm.

Grozījums Nr. 27
Direktīvas priekšlikums
4. pants – 2. punkts

2. Reglamentējošajai iestādei ir **jāpiešķir** tās atbildībai un pienākumu izpildei atbilstošas pilnvaras, kompetence, finanšu resursi un cilvēkresursi. **Tā** uzrauga un reglamentē kodoliekārtu drošību un nodrošina prasību, nosacījumu **un drošības noteikumu īstenošanu**.

2. **Dalībvalstis nodrošina, ka** reglamentējošajai iestādei ir tās atbildībai un pienākumu izpildei atbilstošas pilnvaras, kompetence, finanšu resursi un cilvēkresursi. **Reglamentējošā iestāde** uzrauga un reglamentē kodoliekārtu drošību un nodrošina **piemērojamo drošības** prasību un **licencēšanas** nosacījumu izpildi.

Grozījums Nr. 28
Direktīvas priekšlikums
4. pants – 3. punkts

3. Reglamentējošā iestāde izdod licences un uzrauga to ievērošanu attiecībā uz kodoliekārtu vietas izvēli, projektēšanu, būvniecību, nodošanu ekspluatācijā, darbību un ekspluatācijas izbeigšanu.

svītrots

Grozījums Nr. 29
Direktīvas priekšlikums
4. pants – 3.a punkts (jauns)

3.a Dalībvalstis nodrošina, ka reglamentējošā iestāde visā kodoliekārtu ekspluatācijas laikā, ieskaitot to ekspluatācijas izbeigšanu, veic ar kodoldrošību saistītus novērtējumus, izmeklēšanas darbības, pārbaudes un vajadzības gadījumā arī izpildes pasākumus.

Grozījums Nr. 30
Direktīvas priekšlikums
4. pants – 3.b punkts (jauns)

3.b Dalībvalstis nodrošina, ka reglamentējošajai iestādei ir pilnvaras izdot rīkojumu par jebkuru kodoliekārtu darbības pārtraukšanu, ja netiek garantēta drošība.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 31
Direktīvas priekšlikums
4. pants – 4. punkts

4. Reglamentējošās iestādes garantē, ka licences turētāju rīcībā ir pietiekams skaits atbilstošas kvalifikācijas personāla. **svītrots**

Grozījums Nr. 32
Direktīvas priekšlikums
4. pants – 5. punkts

5. Vismaz reizi desmit gados reglamentējošajai iestādei jāsaņem savs un valsts reglamentācijas sistēmas neatkarīgs starptautisks novērtējums, kas vērsts uz reglamentācijas infrastruktūras pastāvīgu pilnveidošanu. **svītrots**

Grozījums Nr. 33
Direktīvas priekšlikums
4. pants – 5.a punkts (jauns)

5.a Dalībvalstu reglamentējošās iestādes apmainās ar labāko reglamentācijas praksi un veido vispārēju izpratni par starptautiski atzītām kodoldrošības prasībām.

Grozījums Nr. 34
Direktīvas priekšlikums
5. pants

Dalībvalstīm jāinformē sabiedrību par kodoldrošības uzraudzības pasākumu procedūrām un to rezultātiem. Tām jānodrošina arī tas, lai reglamentējošās iestādes savas kompetences jomā pareizi informētu sabiedrību. Piekļuve informācijai jānodrošina saskaņā ar attiecīgām valsts līmeņa un starptautiskām saistībām.

Dalībvalstis informē sabiedrību **un Komisiju** par kodoldrošības uzraudzības pasākumu procedūrām un to rezultātiem **un neka- vējoties informē sabiedrību par visiem negadījumiem**. Tās nodrošina arī to, ka reglamentējošās iestādes savas kompetences jomā pareizi informē sabiedrību. Piekļuve informācijai jānodrošina saskaņā ar attiecīgām valsts līmeņa un starptautiskām saistībām.

Grozījums Nr. 35
Direktīvas priekšlikums
6. pants – 1. punkts – 1. daļa

1. Dalībvalstīm jāievēro SAEA drošības pamatprincipi (IAEA Safety Fundamentals: Fundamental safety principles, IAEA Safety Standard Series No. SF-1 (2006)). Tām jāievēro Konvencijā par kodoldrošību paredzētās saistības un prasības (SAEA INFCIRC 449 5.7.1994.).

1. Saistībā ar kodoliekārtu atrašanās vietas izvēli, projek- tēšanu, būvniecību, ekspluatāciju un ekspluatācijas pārtrauk- šanu dalībvalstis piemēro pielikumā norādīto SAEA drošības pamatprincipu (IAEA Safety Fundamentals: Fundamental safety principles, IAEA Safety Standard Series No. SF-1 (2006)) tās daļas, kas attiecas uz Kopienas kodoldrošības pamatstruktūras izveidi. Dalībvalstis piemēro Konvencijā par kodoldrošību ⁽¹⁾ paredzētās saistības un prasības.

⁽¹⁾ OV L 318, 11.12.1999., 20. lpp. un OV L 172, 6.5.2004., 7. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 36
Direktīvas priekšlikums
6. pants – 1. punkts – 2. daļa

Tās jo īpaši nodrošina, ka tiek ievēroti attiecīgajos SAEA drošības pamatprincipos noteiktie principi, kas garantē kodoliekārtu augstu drošības līmeni, inter alia īstenojot reālus pasākumus jonizējošā starojuma bīstamības riska novēršanai, radioloģisku avāriju novēršanu un rīcību radioloģisku avāriju gadījumos, novecošanas pārvaldību, visu radušos radioaktīvo materiālu ilgtermiņa apsaimniekošanu, kā arī iedzīvotāju un kaimiņvalstu iestāžu informēšanu.

svītrots

Grozījums Nr. 37
Direktīvas priekšlikums
6. pants – 2. punkts

2. Drošības pastāvīgai paaugstināšanai, cieši sadarbojoties ar Eiropas augstākā līmeņa grupu kodoldrošības un kodolatkritumu apsaimniekošanas jautājumos un ņemot vērā Rietumeiropas Kodolregulatoru asociācijas (WENRA) izstrādātos Eiropas drošības robežlīmeņus, dalībvalstīm jāizstrādā papildu drošības prasības **par** jaunu spēkstaciju **drošību**.

2. **Lai** **licencētu** jaunu kodolreaktoru būvniecību, dalībvalstis izstrādā papildu drošības prasības, **ņemot vērā nepārtraukti bagātināto pieredzi par pašreizējo reaktoru ekspluatāciju, kā arī ekspluatēto iekārtu drošības analīžu rezultātus, izmantoto moderno metodoloģiju un tehnoloģiju un drošības pētījumu rezultātus.**

Grozījums Nr. 38
Direktīvas priekšlikums
6. pants – 2.a punkts (jauns)

2.a Komisija nodrošina, lai visas trešās valstis, kas vēlas sākt vai ir jau sākušas sarunas par pievienošanos ES, ievērotu vismaz tos standartus, kas noteikti šajā direktīvā, un pielikumā norādītos SAEA principus.

Grozījums Nr. 39
Direktīvas priekšlikums
7. pants – virsraksts

Licences turētāju pienākumi

Licences turētāju atbildība

Grozījums Nr. 40
Direktīvas priekšlikums
7. pants – -1. punkts (jauns)

-1. Dalībvalstis nodrošina, ka licences turētājam ir galvenā atbildība par kodoliekārtu drošību visā to ekspluatācijas laikā. Šo licences turētāja atbildību nevar deleģēt.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 41
Direktīvas priekšlikums
7. pants – 1. punkts

1. Licences turētāji **veic savu** kodoliekārtu **projektēšanu, būvniecību, tās** ekspluatē un ekspluatāciju izbeidz, ievērojot 6. panta **1. un 2. punkta** noteikumus.

1. **Dalībvalstis nodrošina, lai** licences turētāji projektē, būvē, ekspluatē kodoliekārtas un izbeidz to ekspluatāciju, ievērojot **6. panta** noteikumus.

Grozījums Nr. 42
Direktīvas priekšlikums
7. pants – 2. punkts

2. Licences turētāji izveido un ievieš pārvaldības sistēmas, kuras reglamentējošā iestāde regulāri verificē.

2. **Dalībvalstis nodrošina, lai** licences turētāji izveido un ievieš pārvaldības sistēmas, kuras reglamentējošā iestāde regulāri verificē.

Grozījums Nr. 44
Direktīvas priekšlikums
7. pants – 3.a punkts (jauns)

3.a Dalībvalstis nodrošina, lai reglamentējošā iestāde, pamatojoties uz licences turētāja iesniegto ziņojumu, kurā izklāstīti jautājumi, kas saistīti ar nodarbinātību, piemēram, strādājošo veselību un drošību, drošības kultūra, kvalifikācijas, apmācība, nodarbināto skaits un apakšuzņēmēju piesaiste, varētu regulāri novērtēt, vai licences turētāja personāls ir pietiekams darbinieku skaita ziņā un vai tas ir atbilstīgi kvalificēts, jo šie divi aspekti ir priekšnoteikums, lai nodrošinātu kodoldrošību.

Grozījums Nr. 45
Direktīvas priekšlikums
7. pants – 3.b punkts (jauns)

3.b Reizi trijos gados attiecīgās reglamentējošās iestādes iesniedz Komisijai un Eiropas sociālajiem partneriem ziņojumu par kodoldrošību un drošības kultūru. Komisija, apspriežoties ar Eiropas sociālajiem partneriem, var ierosināt uzlabojumus, lai nodrošinātu kodoldrošību, tostarp veselības aizsardzības visaugstāko iespējamo līmeni ES.

Grozījums Nr. 46
Direktīvas priekšlikums
8. pants – 1. punkts

1. Valsts reglamentējošā iestāde visā kodoliekārtu aprites ciklā, ieskaitot to ekspluatācijas izbeigšanu, veic ar kodoldrošību saistītus novērtējumus, izmeklēšanas darbības, kontroles pasākumus, un, vajadzības gadījumā, arī izpildes pasākumus.

svītrots

Grozījums Nr. 47
Direktīvas priekšlikums
8. pants – 2. punkts

2. Reglamentējošajai iestādei ir pilnvaras anulēt kodoliekārtu ekspluatācijas licenci gadījumos, kad tiek konstatēti atkārtoti vai nopietni drošības noteikumu pārkāpumi.

svītrots

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 48
Direktīvas priekšlikums
8. pants – 3. punkts

3. Reglamentējošajai iestādei ir pilnvaras likt apturēt svītrots
kodoliekārtu darbību gadījumos, kad tā uzskata, ka netiek
pilnībā garantēta drošība.

Grozījums Nr. 49
Direktīvas priekšlikums
9. pants

Dalībvalstīs atsevišķi un starpvalstu sadarbībā pastāvīgi jānodro-
šina teorētisku un praktisku apmācību pieejamība kodoldrošības
jautājumos.

Lai valstīs veidotu piemērotus cilvēkresursus un lai saglabātu
zināšanas par kodolnozari, dalībvalstis gan atsevišķi , gan
nepieciešamības gadījumā, sadarbojoties starptautiski , nodrošina
izglītības un apmācību iespēju pieejamību , tostarp apmaiņas
programmas, pastāvīgu teorētisku pamatzināšanu un praktisku
iepaņu apgūšanai kodoldrošības jautājumos.

Grozījums Nr. 50
Direktīvas priekšlikums
10. pants

10. pants
Drošības prioritāte

svītrots

Dalībvalstis var noteikt drošības pasākumus, kas ir stingrāki
par šajā direktīvā paredzētajiem pasākumiem.

Grozījums Nr. 51
Direktīvas priekšlikums
11. pants

Dalībvalstis par šīs direktīvas ieviešanu **sniedz ziņojumu** Komī-
sijai **vēlākais līdz [trīs gadi pēc spēkā stāšanās dienas], un pēc**
tam reizi trijos gados. Pamatojoties uz dalībvalstu **pirmo** ziņo-
jumu, Komisija sagatavo un iesniedz ziņojumu Padomei par šīs
direktīvas ieviešanas gaitu, kuram, ja vajadzīgs, pievieno tiesību
aktu priekšlikumus.

Dalībvalstis **ziņo** Komisijai par šīs direktīvas īstenošanu **ikreiz,**
kad tās saskaņā ar Konvenciju par kodoldrošību iesniedz
valstu ziņojumus pārskata sanāksmēs. Pamatojoties uz **šo**
ziņojumu, Komisija sagatavo un iesniedz ziņojumu **Eiropas**
Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas īstenošanas gaitu,
un, ja vajadzīgs, tam pievieno likumdošanas priekšlikumus.

Grozījums Nr. 52
Direktīvas priekšlikums
12. pants – 1. punkts

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas
vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz [divi
gadi pēc 13. pantā minētā datuma]. Dalībvalstis tūlīt dara Komī-
sijai zināmus minēto noteikumu tekstus , **kā arī minēto notei-**
kumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas
vajadzīgi, lai vēlākais [divos gados no 13. pantā minētās dienas]
izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai
zināmu šo noteikumu tekstu.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 53
Direktīvas priekšlikums
Pielikums (jauns)

Pielikums

DROŠĪBAS MĒRKIS

Galvenais drošības mērķis ir strādājošo un sabiedrības aizsardzība pret kaitīgo jonizējošā starojuma ietekmi, kāda iespējama no kodoliekārtām.

1. Lai nodrošinātu strādājošo un sabiedrības aizsardzību, kodoliekārtu ekspluatācija jāveic, ievērojot augstākos drošības standartus, kādus iespējams sasniegt, ņemot vērā ekonomikas un sociālos faktorus.

Papildus pasākumiem attiecībā uz veselības aizsardzību, kādus nosaka Euratom pamatstandartos (Direktīvā 96/29/Euratom), jāveic šādi pasākumi:

- jāsamazina tādu gadījumu varbūtība, kuru rezultātā varētu zust kontrole pār kodolreaktora aktīvo zonu, ķēdes kodolreakciju, radioaktīvā starojuma avotu, un
- jāmazina sekas, ja šāds negadījums tomēr noticis.2. Galvenais drošības mērķis ir jāņem vērā attiecībā uz visām kodoliekārtām un attiecībā uz visām kodoliekārtas ekspluatācijas laika stadijām.

DROŠĪBAS PRINCIPI

1. princips. Atbildība par kodoliekārtas drošību

Katra dalībvalsts nodrošina, lai attiecīgās licences turētājs uzņemtos galveno atbildību, un veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ikviens šādas licences turētājs pilda savas saistības.

1.1. Katra dalībvalsts nodrošina, lai licences turētājs izpilda šādas prasības:

- izveido un saglabā vajadzīgo kompetenci;
- nodrošina atbilstošu apmācību un informāciju;
- izstrādā procedūras un sistēmu, lai saglabātu drošību jebkuros apstākļos;
- pārliecinās par kodoliekārtu projektu piemērotību un kodoliekārtu atbilstīgu kvalitāti;
- nodrošina visa izmantotā, ražotā vai uzglabātā radioaktīvā materiāla drošu kontroli;

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

— *nodrošina visu ģenerēto radioaktīvo atkritumu drošu kontroli,*

apzinoties atbildību par kodoliekārtas drošumu.

Šie pienākumi jāpilda atbilstoši piemērojamiem drošības mērķiem un prasībām, ko noteikusi vai apstiprinājusi reglamentējošā iestāde, un pienākumu izpilde jānodrošina, ieviešot pārvaldības sistēmu.

2. princips. Drošības vadība un pārvaldība

Efektīva vadība un pārvaldība attiecībā uz drošību jāievieš un jāsauglabā visās iestādēs, kas saistītas ar kodoldrošību.

2.1. Vadībai attiecībā uz drošības jautājumiem iestādē jābūt visaugstākajā līmenī. Efektīva pārvaldības sistēma jāievieš un jāsauglabā, iekļaujot visus pārvaldības elementus, lai drošības prasības noteiktu un piemērotu saskaņoti ar citām prasībām, ieskaitot prasības, kas saistītas ar cilvēku darbību, kā arī ar kvalitāti un drošumu, un lai citi noteikumi vai prasības neradītu kompromisus attiecībā uz drošību.

Pārvaldības sistēmai jānodrošina arī drošības kultūras veicināšana, regulāra drošības rezultātu novērtēšana un pieredze gūto mācību piemērošana.

2.2. Pārvaldības sistēmā jāintegrē drošības kultūra, kas nosaka attieksmi un uzvedību attiecībā uz visu iesaistīto iestāžu un personu drošību. Drošības kultūra ietver:

- *individuālu un kolektīvu apņemšanos ievērot visos līmeņos drošību no vadības, pārvaldības un personāla puses;*
- *iestāžu un personu pārskatatbildību par drošību visos līmeņos;*
- *pasākumus, lai veicinātu izzinošu un uz erudīciju pamatu attieksmi un novērstu bezrūpīgu attieksmi pret drošības jautājumiem.*

2.3. Pārvaldības sistēmā jāatzīst viss personu mijiedarbības diapazons visos līmeņos ar tehnoloģiju un ar iestādēm. Lai novērstu cilvēku un organizatoriskas kļūmes attiecībā uz drošību, jāņem vērā cilvēkfaktori un jāatbalsta laba veikspēja un paraugprakse.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

3. princips. Drošības novērtējums

Pirms kodoliekārtas būves un nodošanas ekspluatācijā, kā arī visu iekārtas ekspluatācijas laiku jāveic visaptveroši un sistematiski novērtējumi. Ņemot vērā ar kodoliekārtu saistītā potenciālā riska apmērus, jāizmanto dalīta pieeja.

3.1. Reglamentējošā iestāde pieprasa visu kodoliekārtu drošības novērtējumu, kas veikts saskaņā ar dalītu pieeju. Šajā drošības novērtējumā ietver sistemātisku analīzi par normālu ekspluatāciju un tās ietekmi, par veidiem, kā varētu notikt darbības traucējumi, kā arī par šādu traucējumu sekām. Drošības novērtējumi attiecas uz drošības pasākumiem, kādi nepieciešami apdraudējuma kontrolei, savukārt projekta un konstrukcijas drošības aspektus novērtē, lai pārliecinātos, vai tie pilda paredzētās drošības funkcijas. Ja drošības saglabāšanas nolūkā ir nepieciešami kontroles pasākumi vai operatora rīcība, ir jāveic sākotnējais drošības novērtējums, lai pierādītu, ka sagatavošanas darbi ir pamatīgi un uz tiem var paļauties. Atļauju par kodoliekārtas būvniecību dalībvalsts piešķir, tiklīdz reglamentējošā iestāde ir pārliecinājusies par licences turētāja piedāvāto drošības pasākumu piemērotību.

3.2. Pieprasīto drošības novērtējumu atkarībā no vajadzības pilnībā vai daļēji atkārtoti ekspluatācijas laikā, lai ņemtu vērā jaunus nosacījumus (piemēram, jaunu standartu vai zinātnes un tehnoloģiju sasniegumu piemērošanu), atgriezenisko saiti par ekspluatācijas laikā gūto pieredzi, izmaiņas un novecošanas sekas. Attiecībā uz ekspluatāciju ilgā laika periodā novērtējumi tiek pārskatīti un vajadzības gadījumā atkārtoti. Šādi atkārtoti novērtējumi attiecas uz šādu ekspluatācijas turpināšanu, ja drošības pasākumi joprojām ir atbilstoši.

3.3. Prasītajā drošības novērtējumā jāapzina un jāanalizē negadījumu pazīmes (piemēram, kādi notikumi, kuru rezultātā var rasties ārkārtēji apstākļi) un jāveic pasākumi negadījumu novēršanai.

3.4. Lai turpinātu sekmēt drošību, savā un citās iekārtās jāievieš procesi atgriezeniskajai saitei un darba pieredzes analīzei, tostarp hipotētiskus notikumus, nelaimes gadījuma priekšvēstnešus, gandrīz notikušas kļūmes, nelaimes gadījumus un neatļautu rīcību, lai no tā būtu iespējams mācīties, dalīties ar pieredzi un attiecīgi rīkoties.

4. princips. Drošības optimizācija

Dalībvalstis nodrošina kodoliekārtu optimizāciju, lai panāktu augstāko drošības līmeni, kādu praktiski iespējams sasniegt, nevajadzīgi neierobežojot iekārtu darbību.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

4.1. Lai optimizētu drošību, ir jāizvērtē dažādu faktoru relatīvā nozīme, tostarp:

- varbūtība, ka var atgadīties iepriekš paredzams nelaimes gadījums ar attiecīgām sekām;
- saņemtā starojuma devu lielums un izplatība;
- ar radiācijas risku saistītie ekonomikas, sociālie un vides faktori.

Drošības optimizācija ir arī paraugprakses un veselā saprāta izmantošana, ciktāl tai ir praktiska nozīme ikdienas darbā.

5. princips. Novēršana un seku mazināšana

Dalībvalstis nodrošina visu praktiski realizējamo pasākumu īstenošanu, lai novērstu un mazinātu kodolavārijas un nelaimes gadījumus kodoliekārtās.

5.1. Katra dalībvalsts nodrošina, lai licenču turētāji dara visu praktiski iespējamo, lai:

- novērstu nenormālu apstākļu rašanos vai negadījumus, kuru rezultātā varētu tikt zaudēta kontrole,
- novērstu jebkuru šādu nenormālu apstākļu vai negadījumu pastiprināšanos, kā arī
- mazinātu jebkuras avārijas kaitīgās sekas,

īstenojot pastiprinātu aizsardzību.

5.2. Ar pastiprinātās aizsardzības piemērošanu nodrošina, ka neviena tehniska, cilvēku izraisīta vai organizatoriska kļūme nerada kaitīgas sekas, kā arī zemu varbūtības līmeni darbības traucējumu kombinācijām, kas varētu izraisīt ārkārtīgi kaitīgas sekas.

5.3. Pastiprinātu aizsardzību veic, kombinējot vairākus secīgus un neatkarīgus aizsardzības līmeņus, kuriem visiem vajadzētu nobrukt, pirms kaitīgas sekas skar darbiniekus vai sabiedrību. Pastiprinātas aizsardzības līmeņi ietver:

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

-
- *atbilstošu vietas izvēli;*
 - *atbilstošu kodoliekārtas projektu, kas sastāv no:*
 - augstas kvalitātes projekta un konstrukcijas,*
 - augstas uzticamības sastāvdaļām un iekārtām,*
 - kontroles, ierobežojumu un aizsardzības sistēmām, kā arī uzraudzības daļām;*
 - *atbilstošas organizācijas, kurām ir:*
 - efektīva pārvaldības sistēma un kuras ir stingri apņēmušās ievērot drošības kultūru,*
 - izsmelšanas darba procedūras un prakse,*
 - visaptverošas avāriju pārvaldības procedūras,*
 - pasākumi, kas paredzēti gatavības nodrošināšanai ārkārtas situācijās.*
6. princips. *Gatavība ārkārtas situācijām un reaģēšana uz tām*
- Dalībvalstis nodrošina sistēmu izveidi gatavībai ārkārtas situācijās un reaģēšanai kodoliekārtu avāriju gadījumos atbilstoši Direktīvai 96/29/Euratom.*
-

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

Kopienas kontroles sistēmas izveide, lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu *

P6_TA(2009)0255

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu (COM(2008)0721 – C6-0510/2008 – 2008/0216(CNS))

(2010/C 184 E/60)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2008)0721),
 - ņemot vērā EK līguma 37. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C6-0510/2008),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumu (A6-0253/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. aicina Komisiju attiecīgi grozīt tās priekšlikumu saskaņā ar EK līguma 250. panta 2. punktu;
 3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 4. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1 Regulas priekšlikums 4. apsvērums

(4) Kontroles noteikumi patlaban ir ietverti daudzos juridiskajos dokumentos, kas savstarpēji pārklājas un ir sarežģīti. Dalībvalstis nepilnīgi īsteno dažas kontroles sistēmas daļas, un **rezultātā** pasākumi, ko veic, reaģējot uz kopējās zivsaimniecības politikas pārkāpumiem, ir nepietiekami un atšķirīgi, un tiek apgrūtināta vienlīdzīgu konkurences apstākļu radīšana zvejniekiem visā Kopienā. Tāpēc pašreizējais režīms un visi tajā ietvertie pienākumi ir jākonsolidē, jāracionalizē un jāvienkāršo, jo īpaši samazinot divkārša regulējuma un administratīvo slogu.

(4) Kontroles noteikumi patlaban ir ietverti daudzos juridiskajos dokumentos, kas savstarpēji pārklājas un ir sarežģīti. Dalībvalstis nepilnīgi īsteno dažas kontroles sistēmas daļas, un **Komisija nav ierosinājusi visus īstenošanas noteikumus, kas ir nepieciešami Regulai (EEK) Nr. 2847/93. Rezultātā** pasākumi, ko veic, reaģējot uz kopējās zivsaimniecības politikas pārkāpumiem, ir nepietiekami un atšķirīgi, un tiek apgrūtināta vienlīdzīgu konkurences apstākļu radīšana zvejniekiem visā Kopienā. Tāpēc pašreizējais režīms un visi tajā ietvertie pienākumi ir jākonsolidē, jāracionalizē un jāvienkāršo, jo īpaši samazinot divkārša regulējuma un administratīvo slogu.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 2
Regulas priekšlikums
14.a apsvērums (jauns)

(14a) Kopējā zivsaimniecības politika aptver ūdeņu dzīvo resursu saglabāšanu, pārvaldību un izmantošanu tā, lai pret visu veidu darbībām, kurās šos resursus izmanto, gan rūpnieciskām, gan nerūpnieciskām, būtu vienlīdzīga attieksme. Stingru pārbaūžu un ierobežojumu piemērošana tikai rūpnieciskai zvejai, no tās pilnīgi atbrīvojot nerūpniecisko zveju, būtu diskriminējošs pasākums.

Grozījums Nr. 3
Regulas priekšlikums
19. apsvērums

(19) Kontroles darbību un metožu pamatā jābūt riska pārvaldībai, kurā sistemātiski un visaptveroši izmanto kontrolpārbaudes procedūras.

(19) Kontroles darbību un metožu pamatā jābūt riska pārvaldībai, kurā **dalībvalstis** sistemātiski un visaptveroši izmanto kontrolpārbaudes procedūras. **Dalībvalstīm ir arī jāapmainās ar būtisko informāciju.**

Grozījums Nr. 4
Regulas priekšlikums
24. apsvērums

(24) Jāizveido integrēts kuģošanas pārraudzības tīkls starp pārraudzības, uzraudzības, identifikācijas un izsekošanas sistēmām, ko izmanto šādām vajadzībām: jūras satiksmes drošība un kuģošanas drošība, jūras vides aizsardzība, zvejniecības kontrole, robežkontrole, vispārējā tiesību aktu ievērošana un tirdzniecības atvieglojumi. Šādam tīklam jānodrošina iespēja pastāvīgi darīt pieejamu informāciju par darbībām jūrniecības jomā, lai atbalstītu laicīgu lēmumu pieņemšanas procesu. Tas savukārt ļautu pārraudzības darbībās iesaistītajām valsts iestādēm sniegt efektīvākus un rentablākus pakalpojumus. Tādēļ automātiskās identifikācijas sistēmas, kuģu satelītnovērošanas sistēmas, kuras minētas Komisijas 2003. gada 18. decembra Regulā (EK) Nr. 2244/2003, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz kuģu satelītnovērošanas sistēmām, un kuģu pamanīšanas sistēmas dati, kuri savākti saskaņā ar šo regulu, jāpārraida un jāizmanto citām valsts iestādēm, kas iesaistītas iepriekš minētajās pārraudzības darbībās.

(24) Jāizveido integrēts kuģošanas pārraudzības tīkls starp pārraudzības, uzraudzības, identifikācijas un izsekošanas sistēmām, ko izmanto šādām vajadzībām: jūras satiksmes drošība un kuģošanas drošība, jūras vides aizsardzība, zvejniecības kontrole, robežkontrole, vispārējā tiesību aktu ievērošana un tirdzniecības atvieglojumi, **to pielāgojot dalībvalstu dažādajiem apstākļiem.** Šādam tīklam jānodrošina iespēja pastāvīgi darīt pieejamu informāciju par darbībām jūrniecības jomā, lai atbalstītu laicīgu lēmumu pieņemšanas procesu. Tas savukārt ļautu pārraudzības darbībās iesaistītajām valsts iestādēm sniegt efektīvākus un rentablākus pakalpojumus. Tādēļ automātiskās identifikācijas sistēmas, kuģu satelītnovērošanas sistēmas, kuras minētas Komisijas 2003. gada 18. decembra Regulā (EK) Nr. 2244/2003, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz kuģu satelītnovērošanas sistēmām, un kuģu pamanīšanas sistēmas dati, kuri savākti saskaņā ar šo regulu, jāpārraida un jāizmanto citām valsts iestādēm, kas iesaistītas iepriekš minētajās pārraudzības darbībās.

Grozījums Nr. 5
Regulas priekšlikums
29. apsvērums

(29) Jāpiešķir Komisijai pilnvaras noteikt zvejas liegumu, ja dalībvalsts kvota vai KPN ir pilnībā apgūta. **Lai nodrošinātu to, ka dalībvalstis sasniedz kopējās zivsaimniecības politikas mērķus, Komisijai jābūt pilnvarotai arī veikt kvotu atvilkumus un atteikt kvotu pārcelšanu vai kvotu apmaiņu.**

(29) Jāpiešķir Komisijai pilnvaras noteikt zvejas liegumu, ja dalībvalsts kvota vai KPN ir pilnībā apgūta.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 6
Regulas priekšlikums
34. apsvērums

(34) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību. Visiem pasākumiem, kurus Komisija pieņem šīs regulas īstenošanai, jābūt saskaņā ar proporcionalitātes principu.

(34) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko paredz Komisijai piešķirto izpildpilnvaru īstenošanas kārtību, **kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2006. gada 17. jūlija Lēmumu 2006/512/EK**. Visiem pasākumiem, kurus Komisija pieņem šīs regulas īstenošanai, jābūt saskaņā ar proporcionalitātes principu.

Grozījums Nr. 7
Regulas priekšlikums
39. apsvērums

(39) Saskaņā ar proporcionalitātes principu galvenā mērķa sasniegšanai, proti, kopējās zivsaimniecības politikas faktiskas īstenošanas nodrošināšanai, ir vajadzīgi un lietderīgi izveidot visaptverošu un vienveidīgu kontroles sistēmu. Šajā regulā nav paredzēts vairāk par to, kas nepieciešams, lai sasniegtu vēlamos mērķus, saskaņā ar Līguma 5. panta trešo daļu.

(39) Saskaņā ar proporcionalitātes principu galvenā mērķa sasniegšanai, proti, kopējās zivsaimniecības politikas faktiskas īstenošanas nodrošināšanai, ir vajadzīgi un lietderīgi izveidot visaptverošu un vienveidīgu kontroles sistēmu, **ņemot vērā, ka mazapjoma zveja un nerūpnieciskā zveja skaidri atšķiras no rūpnieciskās zvejas, iztikas zvejas un amatierzvejas, un ka šīs atšķirības ir attiecīgi jāatspoguļo kontroles noteikumu sistēmā**. Šajā regulā nav paredzēts vairāk par to, kas nepieciešams, lai sasniegtu vēlamos mērķus, saskaņā ar Līguma 5. panta trešo daļu.

Grozījums Nr. 8
Regulas priekšlikums
1. pants

Ar šo regulu izveido Kopienas sistēmu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu **kontrolei, uzraudzībai, pārraudzībai, inspekcijai un izpildei (turpmāk "Kopienas kontroles sistēma")**.

Ar šo regulu izveido Kopienas **kontroles** sistēmu **ar mērķi nodrošināt** kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu.

Grozījums Nr. 9
Regulas priekšlikums
4. pants – 1. punkts

(1) "zvejas darbība" ir zivju meklēšana, zvejas rīku ievietošana, nostiprināšana un pacelšana, nozvejas izcelšana uz kuģa, pārkraušana citā kuģī, paturēšana uz kuģa, apstrāde uz kuģa, zivju un zvejas produktu pārvietošana **un** ievietošana sprostos;

(1) "zvejas darbība" ir zivju meklēšana, zvejas rīku ievietošana, nostiprināšana un pacelšana, nozvejas izcelšana uz kuģa, pārkraušana citā kuģī, paturēšana uz kuģa, **izkraušana**, apstrāde uz kuģa, zivju un zvejas produktu pārvietošana, ievietošana sprostos **un nobarošana**;

Grozījums Nr. 10
Regulas priekšlikums
4. pants – 6.a punkts (jauns)

(6.a) **"smags pārkāpums" ir darbības, kas uzskaitītas Padomes Regulas (EK) Nr. 1005/2008 42. panta 1. punktā;**

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 11**Regulas priekšlikums****4. pants – 7.a punkts (jauns)**

(7.a) *“amatierzveja” ir nekomerciālas zvejas darbības, kurās ūdeņu dzīvības resursus izmanto atpūtas vai sporta vajadzībām, tostarp amatiermakšķerēšana, zveja sporta nolūkā, zvejas sacensības un citi amatierzvejas veidi;*

Grozījums Nr. 12**Regulas priekšlikums****4. pants – 8. punkts**

(8) “zvejas atļauja” ir zvejas atļauja, kas izdota Kopienas zvejas kuģim papildus tā zvejas licencei un kas dod tam tiesības **vispār** veikt zvejas darbības **Kopienas ūdeņos** un/vai konkrētas zvejas darbības noteiktā laikposmā, konkrētā apgabalā vai konkrētā zvejniecībā, ievērojot īpašus nosacījumus;

(8) “zvejas atļauja” ir zvejas atļauja, kas izdota Kopienas zvejas kuģim papildus tā zvejas licencei un kas dod tam tiesības veikt zvejas darbības un/vai konkrētas zvejas darbības noteiktā laikposmā, konkrētā apgabalā vai konkrētā zvejniecībā, ievērojot īpašus nosacījumus;

Grozījums Nr. 13**Regulas priekšlikums****4. pants – 17. punkts**

(17) “apstrāde” ir process, kura gaitā sagatavo produktu. Tas ietver **tīrīšanu**, filetēšanu, **iesaldēšanu ledū**, iesaiņošanu, konservēšanu, saldēšanu, kūpināšanu, sāļīšanu, vārīšanu, marinēšanu, vītīnāšanu vai zivju sagatavošanu tirgum jebkurā citā veidā;

(17) “apstrāde” ir process, kura gaitā sagatavo produktu. Tas ietver filetēšanu, iesaiņošanu, konservēšanu, saldēšanu, kūpināšanu, sāļīšanu, vārīšanu, marinēšanu, vītīnāšanu vai zivju sagatavošanu tirgum jebkurā citā veidā;

Grozījums Nr. 14**Regulas priekšlikums****5. pants – 1. punkts**

1. Dalībvalstis kontrolē darbības, ko kopējās zivsaimniecības politikas darbības jomā fiziska vai juridiska persona veic attiecīgo dalībvalstu teritorijā un to suverenitātē vai jurisdikcijā esošos ūdeņos, jo īpaši šādas darbības: zvejošana, pārkraušana citā kuģī, zivju pārvietošana uz sprostiem vai akvakultūras objektiem, tostarp nobarošanas audzētavām, zvejas produktu izkraušana, importēšana, pārvadāšana, tirdzniecība un uzglabāšana.

1. Dalībvalstis kontrolē darbības, ko kopējās zivsaimniecības politikas darbības jomā fiziska vai juridiska persona veic attiecīgo dalībvalstu teritorijā un to suverenitātē vai jurisdikcijā esošos ūdeņos, jo īpaši šādas darbības: zvejošana, **akvakultūras darbības**, pārkraušana citā kuģī, zivju pārvietošana uz sprostiem vai akvakultūras objektiem, tostarp nobarošanas audzētavām, zvejas produktu izkraušana, importēšana, pārvadāšana, tirdzniecība un uzglabāšana.

Grozījums Nr. 15**Regulas priekšlikums****5. pants – 4. punkts**

4. Katra dalībvalsts nodrošina to, ka kontrole, inspekcija, uzraudzība, pārraudzība un noteikumu izpilde tiek veikta, nepieļaujot diskrimināciju attiecībā uz **inspicēšanai izvēlētajiem** sektoriem, kuģiem vai personām un pamatojoties uz riska pārvaldību.

4. Katra dalībvalsts nodrošina to, ka kontrole, inspekcija, uzraudzība, pārraudzība un noteikumu izpilde tiek veikta, nepieļaujot diskrimināciju attiecībā uz sektoriem, kuģiem vai personām un pamatojoties uz riska pārvaldību.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 16
Regulas priekšlikums
6. pants – 3. punkts

3. Karoga dalībvalsts uz laiku aptur zvejas licenci kuģim, kuram minētā dalībvalsts noteikusi īslaicīgu lietošanas aizliegumu un kura zvejas atļauja ir apturēta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1005/2008 45. panta **1. punkta d) apakšpunktu**.

3. Karoga dalībvalsts uz laiku aptur zvejas licenci kuģim, kuram minētā dalībvalsts noteikusi īslaicīgu lietošanas aizliegumu un kura zvejas atļauja ir apturēta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1005/2008 45. panta **4. punktu**.

Grozījums Nr. 17
Regulas priekšlikums
6. pants – 4. punkts

4. Karoga dalībvalsts anulē zvejas licenci kuģim, uz kuru attiecas jaudas koreģēšanas pasākums, kas minēts Regulas (EK) Nr. 2371/2002 11. panta 3. punktā, vai kura zvejas atļauja ir anulēta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1005/2008 45. panta **1. punkta d) apakšpunktu**.

4. Karoga dalībvalsts anulē zvejas licenci kuģim, uz kuru attiecas jaudas koreģēšanas pasākums, kas minēts Regulas (EK) Nr. 2371/2002 11. panta 3. punktā, vai kura zvejas atļauja ir anulēta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1005/2008 45. panta **4. punktu**.

Grozījums Nr. 18
Regulas priekšlikums
7. pants – 1. punkts – f apakšpunkts

f) zvejas darbības ar grunts zvejas rīkiem **apgabalos**, kas ir reģionālas zvejniecības pārvaldības organizācijas pārziņā;

f) zvejas darbības ar grunts zvejas rīkiem **starptautiskajos ūdeņos**, kas ir reģionālas zvejniecības pārvaldības organizācijas pārziņā; **tieks sastādīts to rīku saraksts, uz kuriem attiecas šis noteikums;**

Grozījums Nr. 19
Regulas priekšlikums
9. pants – 2. punkts

2. Uz zvejas kuģa, kura lielākais garums pārsniedz 10 metrus, uzstāda pilnībā funkcionējošu ierīci, kas ļauj automātiski noteikt kuģa atrašanās vietu un identificēt to ar kuģu satelītnovērošanas sistēmas palīdzību, regulāros intervālos pārraidot atrašanās vietas datus. Turklāt tā ļauj karoga dalībvalsts zvejas uzraudzības centram iegūt datus par zvejas kuģi. Kuģiem, kuru garums pārsniedz 10 metrus, bet lielākais garums nepārsniedz 15 metrus, šo punktu piemēro no **2012. gada 1. janvāra**.

2. Uz zvejas kuģa, kura lielākais garums pārsniedz 10 metrus, uzstāda pilnībā funkcionējošu ierīci, kas ļauj automātiski noteikt kuģa atrašanās vietu un identificēt to ar kuģu satelītnovērošanas sistēmas palīdzību, regulāros intervālos pārraidot atrašanās vietas datus. Turklāt tā ļauj karoga dalībvalsts zvejas uzraudzības centram iegūt datus par zvejas kuģi. Kuģiem, kuru garums pārsniedz 10 metrus, bet lielākais garums nepārsniedz 15 metrus, šo punktu piemēro no **2013. gada 1. jūlija**.

Grozījums Nr. 20
Regulas priekšlikums
9. pants – 2.a punkts (jauns)

2.a Lai sniegtu finansiālu palīdzību nolūkā uzstādīt kuģu novērošanas sistēmas ierīces, var saņemt finansējumu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 861/2006 8. panta a) apakšpunktu. Līdzfinansējums no Kopienas budžeta ir 80 %.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 21
Regulas priekšlikums
9. pants – 6. punkts – a apakšpunkts

a) darbojas tikai karoga dalībvalsts teritoriālajos ūdeņos **vai**a) darbojas tikai karoga dalībvalsts teritoriālajos ūdeņos **un**

Grozījums Nr. 22
Regulas priekšlikums
11. pants – 2. punkts

2. Komisija var pieprasīt dalībvalstij izmantot kuģu pamanīšanas sistēmu konkrētai zvejniecībai un konkrētā laikā.

2. Komisija **, nodrošinājusi dokumentāru pamatojumu, iesniedzot pierādījumus par to, ka nav izpildīti pienākumi attiecībā uz kontroles pasākumiem vai zinātniskiem ziņojumiem,** var pieprasīt dalībvalstij izmantot kuģu pamanīšanas sistēmu konkrētai zvejniecībai un konkrētā laikā.

Grozījums Nr. 23
Regulas priekšlikums
14. pants – 3. punkts

3. Zvejas žurnālā reģistrētais uz kuģa paturēto zivju daudzums (kilogramos) drīkst būt aprēķināts ar pielaidi līdz **5 %**

3. Zvejas žurnālā reģistrētais uz kuģa paturēto zivju daudzums (kilogramos) drīkst būt aprēķināts ar pielaidi līdz **10 %**.

Grozījums Nr. 24
Regulas priekšlikums
15. pants – 1.a punkts (jauns)

1.a Lai sniegtu finansiālu palīdzību nolūkā ierīkot elektroniskus zvejas žurnālus, var saņemt finansējumu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 861/2006 8. panta a) apakšpunktu. Līdzfinansējums no Kopienas budžeta ir 80 %.

Grozījums Nr. 25
Regulas priekšlikums
15. pants – 2. punkts

2. Kopienas zvejas kuģiem, kuru garums pārsniedz 15 metrus, bet lielākais garums nepārsniedz 24 metrus, 1. punktu piemēro no 2011. gada 1. jūlija, un Kopienas zvejas kuģiem, kuru garums pārsniedz 10 metrus, bet lielākais garums nepārsniedz 15 metrus, — no 2012 . **gada 1. janvāra**. Kopienas kuģus, kuru lielākais garums nepārsniedz 15 metrus, var atbrīvot no 1. punkta prasībām, ja tie:

2. Kopienas zvejas kuģiem, kuru garums pārsniedz 15 metrus, bet lielākais garums nepārsniedz 24 metrus, 1. punktu piemēro no 2011. gada 1. jūlija, un Kopienas zvejas kuģiem, kuru garums pārsniedz 10 metrus, bet lielākais garums nepārsniedz 15 metrus, — **no 2013. gada 1. jūlija**. Kopienas kuģus, kuru lielākais garums nepārsniedz 15 metrus, var atbrīvot no 1. punkta prasībām, ja tie:

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

a) darbojas tikai karoga dalībvalsts teritoriālajos ūdeņos **vai**

a) darbojas tikai karoga dalībvalsts teritoriālajos ūdeņos **un**

b) nekad nepavada jūrā ilgāk par 24 stundām, skaitot no jūrā izešanas brīža līdz atgriešanās brīdim ostā.

b) nekad nepavada jūrā ilgāk par 24 stundām, skaitot no jūrā izešanas brīža līdz atgriešanās brīdim ostā.

Grozījums Nr. 26

Regulas priekšlikums

17. pants – 1. punkts – ievaddaļa

1. Neskarot īpašus noteikumus, kas ietverti daudzgadu plānos, Kopienas zvejas kuģu kapteiņi vai viņu pārstāvji vismaz 4 stundas pirms paredzamā ostā ierašanās laika paziņo turpmāk norādīto informāciju tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kuras ostu vai izkraušanas vietu tie vēlas izmantot, ja vien kompetentās iestādes nav devušas atļauju agrākai ienākšanai ostā:

1. Neskarot īpašus noteikumus, kas ietverti daudzgadu plānos, Kopienas zvejas kuģu kapteiņi vai viņu pārstāvji, **ja uz kuģa ir sugas, uz kurām attiecas nozvejas vai zvejas piepūles limiti**, vismaz 4 stundas pirms paredzamā ostā ierašanās laika paziņo turpmāk norādīto informāciju tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kuras ostu vai izkraušanas vietu tie vēlas izmantot, ja vien kompetentās iestādes nav devušas atļauju agrākai ienākšanai ostā:

Grozījums Nr. 27

Regulas priekšlikums

17. pants – 1. punkts – d apakšpunkts

d) zvejas reisa datumi un apgabali, kuros gūtas nozvejas;

d) zvejas reisa datumi un apgabali, kuros gūtas nozvejas; **par apgabalu sniedz tikpat sīku informāciju, kāda ir prasīta 14. panta 1. punktā;**

Grozījums Nr. 28

Regulas priekšlikums

17. pants – 1. punkts – f apakšpunkts

f) uz kuģa paturētie daudzumi pa sugām, **arī tad, ja nozvejas apjoms ir nulle;**

f) uz kuģa paturētie daudzumi pa sugām;

Grozījums Nr. 29

Regulas priekšlikums

17. pants – 4. punkts

4. **Komisija, ievērojot 111. pantā minēto procedūru, var uz ierobežotu, bet pagarināmu laikposmu atbrīvot** konkrētu kategoriju zvejas kuģus **no 1. punktā minētā pienākuma vai paredzēt** citu paziņošanas periodu, *inter alia* ņemot vērā zvejas produktu veidu, attālumu starp zvejas vietām, izkraušanas vietām un ostām, kurās attiecīgie kuģi reģistrēti.

4. **Padome pēc Komisijas priekšlikuma** konkrētu kategoriju zvejas kuģiem **var noteikt** citu paziņošanas periodu **attiecībā uz 1. punktā minēto pienākumu**, *inter alia* ņemot vērā zvejas produktu veidu, attālumu starp zvejas vietām, izkraušanas vietām un ostām, kurās attiecīgie kuģi reģistrēti.

Grozījums Nr. 30

Regulas priekšlikums

17. pants – 4.a punkts (jauns)

4.a Tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kuras ostu vai izkraušanas vietu zvejas kuģa kapteinis vēlas izmantot, vismaz 4 stundas pirms paredzamā ostā ierašanās laika **izdarījis attiecīgu pieprasījumu, divu stundu laikā pēc šāda pieprasījuma saņemšanas attiecīgi dod atļauju.**

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 31

Regulas priekšlikums

19. pants – 3. punkts

3. Citā kuģī pārkraušanas deklarācijā norāda citā kuģī pārkrauto zvejas produktu daudzumu pa sugām, katras nozvejas datumu un vietu, iesaistīto kuģu vārdus un citā kuģī pārkraušanas un galamērķa ostas. Par šādu deklarāciju pareizību atbild abu iesaistīto kuģu kapteiņi.

3. Citā kuģī pārkraušanas deklarācijā norāda citā kuģī pārkrauto zvejas produktu daudzumu pa sugām, katras nozvejas datumu un vietu, iesaistīto kuģu vārdus un citā kuģī pārkraušanas un galamērķa ostas. Par šādu deklarāciju pareizību atbild abu iesaistīto kuģu kapteiņi. **Par apgabalu sniedz tikpat sīku informāciju, kāda ir prasīta 14. panta 1. punktā.**

Grozījums Nr. 32

Regulas priekšlikums

19. pants – 4. punkts

4. Komisija, ievērojot 111. pantā minēto procedūru, var uz ierobežotu, bet pagarināmu laikposmu atbrīvot konkrētu kategoriju zvejas kuģus no 1. punktā minētā pienākuma vai paredzēt citu paziņošanas periodu, inter alia ņemot vērā zvejas produktu veidu, attālumu starp zvejas vietām, izkraušanas vietām un ostām, kurās konkrētie kuģi reģistrēti.

svītrots

Grozījums Nr. 33

Regulas priekšlikums

20. pants – 4. punkts

4. Izdodot izkraušanas atļauju, kompetentās iestādes piešķir izkraušanai unikālu izkraušanas numuru (ULN) un informē par to kuģa kapteini. Ja izkraušanu pārtrauc, tās atsākšanai ir vajadzīga atļauja.

svītrots

Grozījums Nr. 34

Regulas priekšlikums

21. pants – 2. punkts

2. Neskarot īpašus noteikumus, kas ietverti daudzgadu plānos, tāda Kopienas zvejas kuģa kapteinis vai viņa pārstāvis, kura lielākais garums pārsniedz 10 metrus, 2 stundās pēc izkraušanas beigām izkraušanas deklarācijas datus elektroniski nosūta karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

2. Neskarot īpašus noteikumus, kas ietverti daudzgadu plānos, tāda Kopienas zvejas kuģa kapteinis vai viņa pārstāvis, kura lielākais garums pārsniedz 10 metrus, 6 stundās pēc izkraušanas beigām izkraušanas deklarācijas datus elektroniski nosūta karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

Grozījums Nr. 35

Regulas priekšlikums

21. pants – 4. punkts

4. Kopienas zvejas kuģiem, kuru garums pārsniedz 15 metrus, bet lielākais garums nepārsniedz 24 metrus, 2. punktu piemēro no 2011. gada 1. jūlija, un Kopienas zvejas kuģiem, kuru garums pārsniedz 10 metrus, bet lielākais garums nepārsniedz 15 metrus, — no **2012. gada 1. janvāra**. Kopienas kuģus, kuru lielākais garums nepārsniedz 15 metrus, var atbrīvot no 2. punkta piemērošanas, ja tie:

4. Kopienas zvejas kuģiem, kuru garums pārsniedz 15 metrus, bet lielākais garums nepārsniedz 24 metrus, 2. punktu piemēro no 2011. gada 1. jūlija, un Kopienas zvejas kuģiem, kuru garums pārsniedz 10 metrus, bet lielākais garums nepārsniedz 15 metrus, — no **2013. gada 1. jūlija**. Kopienas kuģus, kuru lielākais garums nepārsniedz 15 metrus, var atbrīvot no 2. punkta piemērošanas, ja tie:

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

a) darbojas tikai karoga dalībvalsts teritoriālajos ūdeņos **vai**

a) darbojas tikai karoga dalībvalsts teritoriālajos ūdeņos **un**

b) nekad nepavada jūrā ilgāk par 24 stundām, skaitot no jūrā izešanas brīža līdz atgriešanās brīdim ostā.

b) nekad nepavada jūrā ilgāk par 24 stundām, skaitot no jūrā izešanas brīža līdz atgriešanās brīdim ostā.

Grozījums Nr. 36

Regulas priekšlikums

21. pants – 5. punkts

5. Par kuģiem, kas atbrīvoti no 2. punktā noteiktās prasības, kapteinis vai viņa pārstāvis pēc izkraušanas reģistrē un pēc iespējas drīzāk un ne vēlāk kā 24 stundas pēc izkraušanas iesniedz izkraušanas deklarāciju tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kur notika izkraušana.

5. Par kuģiem, kas atbrīvoti no 2. punktā noteiktās prasības, kapteinis vai viņa pārstāvis pēc izkraušanas reģistrē un pēc iespējas drīzāk un ne vēlāk kā 24 stundas pēc izkraušanas iesniedz izkraušanas deklarāciju tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kur notika izkraušana , **un attiecīgā iestāde to neka-vējoties nosūta karoga dalībvalstij.**

Grozījums Nr. 37

Regulas priekšlikums

23. pants – 1. punkts

1. Katra dalībvalsts visus attiecīgos datus par zvejas iespējām, kas minēti šajā nodaļā, reģistrē gan nozveju, gan zvejas piepūles izteiksmē, un glabā minēto datu oriģinālus trīs gadus vai ilgāk atbilstīgi valsts noteikumiem.

1. Katra dalībvalsts visus attiecīgos datus par zvejas iespējām, kas minēti šajā nodaļā, reģistrē gan nozveju **un izmetumus**, gan zvejas piepūles izteiksmē, un glabā minēto datu oriģinālus trīs gadus vai ilgāk atbilstīgi valsts noteikumiem. **Datus elektro-niskā formātā glabā vismaz desmit gadus.**

Grozījums Nr. 38

Regulas priekšlikums

23. pants – 3. punkts

3. Visas nozvejas, **kuras** Kopienas zvejas kuģi nozvejojuši no krājuma vai krājumu grupas, kam noteiktas kvotas, atskaita no karoga dalībvalsts kvotas par katru attiecīgo krājumu vai krājumu grupu neatkarīgi no izkraušanas vietas.

3. Visas nozvejas **un izmetumus, ko** Kopienas zvejas kuģi nozvejojuši no krājuma vai krājumu grupas, kam noteiktas kvotas, atskaita no karoga dalībvalsts kvotas par katru attiecīgo krājumu vai krājumu grupu neatkarīgi no izkraušanas vietas.

Grozījums Nr. 39

Regulas priekšlikums

26. pants – 3. punkts

3. Attiecīgā dalībvalsts publisko 2. punktā minēto lēmumu un tūlīt paziņo to Komisijai **un pārējām dalībvalstīm**. To publicē Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā. No dienas, kad attiecīgā dalībvalsts ir publiskojusi šādu lēmumu, dalībvalstis **nodrošina to**, ka kuģi, kas peld ar attiecīgās dalībvalsts karogu, to ūdeņos un to teritorijā nepatur uz kuģa, neizkrauj, neievieto sprostos vai nepārkrauj citā kuģī šādas zivis.

3. Attiecīgā dalībvalsts publisko 2. punktā minēto lēmumu un tūlīt paziņo to Komisijai , **kura informē pārējās dalībvalstis**. To publicē Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā. No dienas, kad attiecīgā dalībvalsts ir publiskojusi šādu lēmumu, dalībvalstis , **izmantojot attiecīgo dokumentāciju, pārbauda**, ka kuģi, kas peld ar attiecīgās dalībvalsts karogu, to ūdeņos un to teritorijā nepatur uz kuģa, neizkrauj, neievieto sprostos vai nepārkrauj citā kuģī šādas zivis , **kas nozvejotas pēc zvejas lieguma datuma**.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 40
Regulas priekšlikums
28. pants – 3. punkts

3. Šādus atvilkumus un attiecīgus iedalījumus veic, galvenokārt ņemot vērā sugas un zonas, attiecībā uz kurām bija noteiktas zvejas iespējas. Tos var veikt gadā, kurā nodarīts kaitējums, vai nākamajā gadā **vai gados**.

3. Šādus atvilkumus un attiecīgus iedalījumus veic, galvenokārt ņemot vērā sugas un zonas, attiecībā uz kurām bija noteiktas zvejas iespējas. Tos var veikt gadā, kurā nodarīts kaitējums, vai nākamajā gadā.

Grozījums Nr. 41
Regulas priekšlikums
28.a pants (jauns)

28.a pants

Neapgūto kvotu nodošana

1. Ja visas kādas dalībvalsts kvotas vai to daļa netiks apgūtas tā gada laikā, kurā tās piešķirtas, šīs kvotas tajā pašā gadā var apgūt citas dalībvalstis. Komisija vispirms informē attiecīgās dalībvalstis, prasot apstiprināt, ka tās neizmantos šīs zvejas iespējas. Pēc šāda apstiprinājuma Komisija novērtē visas neizmantotās zvejas iespējas un — pirms lēmuma pieņemšanas par to pārdali ciešā sadarbībā ar attiecīgajām dalībvalstīm — par tām informē dalībvalstis.

2. Pieteikumu nosūtīšana saskaņā ar šo pantu nekādā gadījumā neietekmē zvejas iespēju iedalīšanu vai to apmaiņu starp dalībvalstīm saskaņā ar 20. pantu Regulā (EK) Nr. 2371/2002.

3. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai un jo īpaši tos noteikumus, kuri attiecas uz nosacījumiem par kvotu apgūšanu vai nodošanu, pieņem saskaņā ar 111. pantā minēto procedūru.

Grozījums Nr. 42
Regulas priekšlikums
33. pants

33. pants

Ostā veikta pārkraušana

Kopienas zvejas kuģi, kas iesaistīti zvejas darbībās zvejniecībā, uz ko attiecas daudzgadu plāns, nepārvieta savu nozveju uz jebkuru citu kuģi vai transportlīdzekli, iepriekš neizkraujot savas nozvejas, lai tās nosvērtu izsoļu namā vai citas dalībvalstu pilnvarotas struktūras telpās.

svītrots

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 43

Regulas priekšlikums

34. pants – 4.a punkts (jauns)

4.a Dalībvalstis var noteikt ostu, kas neatbilst 4. panta kritērijiem, lai novērstu to, ka kuģiem būtu jādodas uz ostu, kas atrodas vairāk nekā 50 jūdžu attālumā.

Grozījums Nr. 44

Regulas priekšlikums

37. pants – 2. punkts – ievaddaļa

2. Zvejniecībā, kurās darbojoties ir atļauts turēt uz kuģa vairāk nekā **divu veidu** zvejas rīkus, neizmantotos zvejas rīkus uzglabā tā, lai tie nebūtu gatavi tūlītējai lietošanai, saskaņā ar šādiem nosacījumiem:

2. Zvejniecībā, kurās darbojoties ir atļauts turēt uz kuģa vairāk nekā **viena veida** zvejas rīkus, neizmantotos zvejas rīkus uzglabā tā, lai tie nebūtu gatavi tūlītējai lietošanai, saskaņā ar šādiem nosacījumiem:

Grozījums Nr. 45

Regulas priekšlikums

41. pants – 1. punkts

1. Zvejas kuģa kapteinis reģistrē visus izmetumus, kuru apjoms pārsniedz 15 kg dzīvsvāra ekvivalenta, un šo informāciju, ja iespējams, elektroniski paziņo savām kompetentajām iestādēm.

1. Zvejas kuģa kapteinis reģistrē visus izmetumus, kuru apjoms pārsniedz 15 kg dzīvsvāra ekvivalenta **no viena zvejas rīka iemetiena un vienā reisā**, un šo informāciju, ja iespējams, elektroniski paziņo savām kompetentajām iestādēm. **Komisija izskata iespēju uzstādīt video uzraudzības aprīkojumu, lai nodrošinātu šīs regulas ievērošanu. Amatierzvejā atlaistās zivis neuzskata par izmetumiem vai bojā eju šīs regulas nozīmē.**

Grozījums Nr. 46

Regulas priekšlikums

42. pants

Attiecībā uz kuģiem, kas aprīkoti ar kuģu satelītnovērošanas sistēmu, dalībvalstis sistemātiski verificē, vai zvejas uzraudzības centrā saņemtā informācija atbilst darbībām, kas reģistrētas zvejas žurnālā, izmantojot kuģu satelītnovērošanas sistēmas datus un novērotāju sniegtos datus, ja tādi pieejami. Šādas kontrolpārbaudes reģistrē datorlasāmā formātā un glabā **trīs** gadus.

Attiecībā uz kuģiem, kas aprīkoti ar kuģu satelītnovērošanas sistēmu, dalībvalstis sistemātiski verificē, vai zvejas uzraudzības centrā saņemtā informācija atbilst darbībām, kas reģistrētas zvejas žurnālā, izmantojot kuģu satelītnovērošanas sistēmas datus un novērotāju sniegtos datus, ja tādi pieejami. Šādas kontrolpārbaudes reģistrē datorlasāmā formātā un glabā **desmit** gadus.

Grozījums Nr. 47

Regulas priekšlikums

IV nodaļa – 4. iedaļa

4. iedaļa

Zvejas liegumu noteikšana reāllaikā

Visa 4. iedaļa ir svītrotā.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 48

Regulas priekšlikums

47. pants – 1. punkts

1. Atpūtas zveja, ko no daudzgadu plānā ietverta krājuma **ar kuģi** veic Kopienas ūdeņos, **ir atļauta tikai tad, ja minētajam kuģim ir karoga** dalībvalsts **izdota atļauja**.

1. Atpūtas zveju, ko no daudzgadu **atjaunošanas** plānā ietverta krājuma **no kuģa** veic Kopienas **jūras** ūdeņos, **var izvērtēt** dalībvalsts, **kuras ūdeņos tā notiek. Neieklauj maksšķeršanu no krasta.**

Grozījums Nr. 49

Regulas priekšlikums

47. pants – 2. punkts

2. **Karoga** dalībvalsts **reģistrē nozvejas, kas atpūtas zvejā iegūtas no daudzgadu plānā ietverta krājuma.**

2. **Divu gadu laikā pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas dalībvalstis var izvērtēt to ūdeņos veiktās atpūtas zvejas ietekmi un informāciju iesniedz Komisijai. Attiecīgā dalībvalsts un Komisija, pamatojoties uz Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komitejas konsultācijām, lemj, kuri no atpūtas zvejas veidiem atstāj ievērojamu ietekmi uz šādiem krājumiem. Attiecībā uz tiem zvejas veidiem, kuri būtiski ietekmē krājumus, attiecīgās dalībvalstis ciešā sadarbībā ar Komisiju izstrādā uzraudzības sistēmu, uz kuru pamatojoties var precīzi aprēķināt kopējo atpūtas nozvejas apjomu no ikviena krājuma. Atpūtas zvejai ir jāatbilst kopējas zivsaimniecības politikas mērķiem.**

Grozījums Nr. 50

Regulas priekšlikums

47. pants – 3. punkts

3. **Daudzgadu plānā ietvertu sugu** nozvejas, **kas iegūtas atpūtas zvejā**, atskaita no **attiecinājam** karoga dalībvalsts **kvotām. Attiecīgās dalībvalstis nosaka** to daļu no **šādām kvotām**, ko var apgūt tikai atpūtas zvejā.

3. **Ja tiek konstatēts, ka atpūtas zvejai ir ietekme**, nozvejas atskaita no karoga dalībvalsts **attiecinām kvotas**. Dalībvalstis **var noteikt** to daļu no **šādās kvotas**, ko var apgūt tikai **minētajā atpūtas zvejā**.

Grozījums Nr. 51

Regulas priekšlikums

48. pants – 3. punkts

3. **Ja kādai konkrētai sugai ir noteikts minimālais izmērs**, uzņēmējiem, kuri ir atbildīgi par pārdošanu, glabāšanu vai pārvadāšanu, jāspēj pierādīt produktu ģeogrāfisko izcelsmi, kas izteikta **ar norādi uz apakšapgabalu, rajonu vai apakšrajonu vai, attiecīgā gadījumā, statistisko taisnstūri, kurā piemēro nozvejas limitus atbilstīgi Kopienas tiesību aktiem.**

3. Uzņēmējiem, kuri ir atbildīgi par pārdošanu, glabāšanu vai pārvadāšanu, jāspēj pierādīt produktu ģeogrāfisko izcelsmi, kas izteikta ar **tikpat sīku informāciju, kāda ir prasīta 14. panta 1. punktā.**

Grozījums Nr. 52

Regulas priekšlikums

50. pants – 2. punkts -da) apakšpunkts (jauns)

da) nozvejas apgabals, sniedzot tikpat sīku informāciju, kā paredzēts 14. panta 1. punktā;

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 53

Regulas priekšlikums

54. pants – 1. punkts

1. Reģistrēti pircēji, reģistrēti izsoļu nami vai citas struktūras vai personas, kas ir atbildīgas par dalībvalstī izkrauto zvejas produktu pirmo laišanu tirgū, **2 stundās** pēc pirmās pārdošanas elektroniski nosūta pārdošanas zīmi tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā notiek pirmā pārdošana. Ja šī dalībvalsts nav tā kuģa karoga valsts, kurš izkrāva zivis, tā nodrošina to, ka pēc attiecīgās informācijas saņemšanas karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm tiek nosūtīta pārdošanas zīmes kopija. Par pārdošanas zīmes pareizību atbild minētie pircēji, izsoļu nami, struktūras vai personas.

1. Reģistrēti pircēji, reģistrēti izsoļu nami vai citas struktūras vai personas, kas ir atbildīgas par dalībvalstī izkrauto zvejas produktu pirmo laišanu tirgū, **6 stundās** pēc pirmās pārdošanas elektroniski nosūta pārdošanas zīmi tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā notiek pirmā pārdošana. Ja šī dalībvalsts nav tā kuģa karoga valsts, kurš izkrāva zivis, tā nodrošina to, ka pēc attiecīgās informācijas saņemšanas karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm **nekavējoties** tiek nosūtīta pārdošanas zīmes kopija. Par pārdošanas zīmes pareizību atbild minētie pircēji, izsoļu nami, struktūras vai personas.

Grozījums Nr. 54

Regulas priekšlikums

55. pants – e apakšpunkts

e) katras sugas attiecīgais nosaukums vai FAO burtu kods un ģeogrāfiskais izcelsmes apgabals, ko izsaka ar ***norādi uz apakšapgabalu un rajonu vai apakšrajonu, kurā piemēro nozvejas limitus atbilstīgi Kopienas tiesību aktiem;***

e) katras sugas attiecīgais nosaukums vai FAO burtu kods un ģeogrāfiskais izcelsmes apgabals, ko izsaka ar ***tikpat sīku informāciju, kāda ir prasīta 14. panta 1. punktā;***

Grozījums Nr. 55

Regulas priekšlikums

55. pants – ea apakšpunkts (jauns)

ea) katras sugas daudzums dzīvsvara kilogramos;

Grozījums Nr. 56

Regulas priekšlikums

63. pants – 6. punkts

6. Visas izmaksas, kas rodas no novērotāju darbības saskaņā ar šo pantu, sedz karoga dalībvalstis. ***Dalībvalstis minētās izmaksas var pilnībā vai daļēji iekasēt no to kuģu operatoriem, kas peld ar to karogu un darbojas attiecīgajā zvejniecībā.***

6. Visas izmaksas, kas rodas no novērotāju darbības saskaņā ar šo pantu, sedz karoga dalībvalstis ***un Komisija.***

Grozījums Nr. 57

Regulas priekšlikums

69. pants

Dalībvalstis izveido un regulāri atjaunina elektronisku datubāzi, kurā augšupielādē visus inspekcijas un pārraudzības ziņojumus, ko sagatavojušas to amatpersonas.

Dalībvalstis izveido un regulāri atjaunina elektronisku datubāzi, kurā augšupielādē visus inspekcijas un pārraudzības ziņojumus, ***tostarp novērošanas ziņojumus,*** ko sagatavojušas to amatpersonas.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 58
Regulas priekšlikums
78. pants

Inspicējošā dalībvalsts apsūdzību pārkāpumā var nodot karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm **vai reģistrācijas dalībvalsts kompetentajām iestādēm**, vai tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kuras pilsonis ir pārkāpējs, ja tas tiek darīts, vienoties ar pēdējo minēto dalībvalsti, un ja nodošanas rezultātā drīzāk tiks sasniegts 81. panta 2. punktā minētais rezultāts.

Inspicējošā dalībvalsts apsūdzību pārkāpumā var nodot karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm vai tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kuras pilsonis ir pārkāpējs, ja tas tiek darīts, vienoties ar pēdējo minēto dalībvalsti, un ja nodošanas rezultātā drīzāk tiks sasniegts 81. panta 2. punktā minētais rezultāts.

Grozījums Nr. 59
Regulas priekšlikums
82. pants – 1. punkts

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka fiziskai personai, kas izdarījusi smagu pārkāpumu, vai juridiskai personai, ko uzskata par atbildīgu smagā pārkāpumā, **var piemērot** faktiskas, proporcionālas un atturošas sankcijas saskaņā ar sankciju un pasākumu sistēmu, kas izklāstīta Regulas (EK) Nr. 1005/2008 IX nodaļā.

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka fiziskai personai, kas izdarījusi smagu pārkāpumu, vai juridiskai personai, ko uzskata par atbildīgu smagā pārkāpumā, **principā piemēro** faktiskas, proporcionālas un atturošas sankcijas saskaņā ar sankciju un pasākumu sistēmu, kas izklāstīta Regulas (EK) Nr. 1005/2008 IX nodaļā.

Grozījums Nr. 61
Regulas priekšlikums
82. pants – 6.a punkts (jauns)

6.a Dalībvalstis nodrošina, lai uzņēmējiem, kuri būtiski pārkāpuši kopējās zivsaimniecības politikas noteikumus, tiktu liegts izmantot priekšrocības, ko nodrošina Eiropas Zivsaimniecības fonds, partnerības nolīgumi zivsaimniecības nozarē un cita veida valsts atbalsts. Šajā nodaļā paredzētās sankcijas papildina ar citām sankcijām vai pasākumiem, jo īpaši pieprasot valsts atbalsta vai subsīdiu atmaksāšanu tiem kuģiem, kuri attiecīgajā finansēšanas periodā tos saņēmuši un nodarbojušies ar nelegālu, neregistrētu un neregulētu (NNN) zveju.

Grozījums Nr. 62
Regulas priekšlikums
84. pants – 1. punkts

1. Dalībvalstis piemēro soda punktu sistēmu, un zvejas atļaujas turētājs saņem attiecīgus soda punktus, ja ir **pārkāpis** kopējās zivsaimniecības politikas **noteikumus**.

1. Dalībvalstis piemēro soda punktu sistēmu, un zvejas atļaujas turētājs saņem attiecīgus soda punktus, ja ir **izdarījis** kopējās zivsaimniecības politikas **noteikumu smagu pārkāpumu**.

Grozījums Nr. 63
Regulas priekšlikums
84. pants – 2. punkts

2. Ja fiziska persona ir izdarījusi kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpumu vai juridisku personu uzskata par atbildīgu šādā pārkāpumā, zvejas atļaujas turētājam par pārkāpumu piemēro attiecīgu punktu skaitu. Zvejas atļaujas turētājam ir tiesības pārskatīt lietu saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

2. Ja fiziska persona ir izdarījusi kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu **smagu** pārkāpumu vai juridisku personu uzskata par atbildīgu šādā pārkāpumā, zvejas atļaujas turētājam par **smagu** pārkāpumu piemēro attiecīgu punktu skaitu. Zvejas atļaujas turētājam ir tiesības pārskatīt lietu saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 64

Regulas priekšlikums

84. pants – 2.a punkts (jauns)

2.a Kamēr zvejas atļaujas turētājam ir piemēroti soda punkti, šim atļaujas turētājam šajā laika posmā nav tiesību saņemt Kopienas subsīdijas un valsts atbalstu.

Grozījums Nr. 65

Regulas priekšlikums

84. pants – 4. punkts

4. Par smagu pārkāpumu piemēro soda punktus, kas ir svītrots vismaz puse no 3. punktā minētā soda punktu skaita.

Grozījums Nr. 66

Regulas priekšlikums

84. pants – 5. punkts

5. Ja apturētās zvejas atļaujas turētājs trīs gados pēc pēdējā pārkāpuma dienas neizdara citu pārkāpumu, visus soda punktus zvejas atļaujā dzēš.

5. Ja apturētās zvejas atļaujas turētājs trīs gados pēc pēdējā **smagā** pārkāpuma dienas neizdara citu **smagu** pārkāpumu, visus soda punktus zvejas atļaujā dzēš.

Grozījums Nr. 67

Regulas priekšlikums

84. pants – 7. punkts

7. Dalībvalstis izveido arī soda punktu sistēmu, *saskaņā ar kuru* kuģa kapteinis **un kuģa virsnieki** saņem attiecīgus soda punktus par izdarītu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpumu.

7. Dalībvalstis izveido arī soda punktu sistēmu, *ar kuru saskaņā* kuģa **kapteinis saņem** attiecīgus soda punktus par izdarītu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpumu.

Grozījums Nr. 68

Regulas priekšlikums

85. pants – 1. punkts

1. Dalībvalstis reģistrē valsts datubāzē visus kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpumus, ko izdarījuši **kuģi**, kuri peld ar to karogu, vai to valstspiederīgie, tostarp uzliktās sankcijas un piemēroto soda punktu skaitu. Dalībvalstis reģistrē savā pārkāpumu datubāzē arī pārkāpumus, kurus izdarījuši ar to karogu peldoši kuģi vai to valstspiederīgie un par kuriem apsūdzība izvirzīta citās dalībvalstīs; to veic pēc tam, kad dalībvalsts, kuras jurisdikcijā ir pārkāpuma izskatīšana, atbilstīgi 82. pantam ir paziņojusi galīgo nolēmumu.

1. Dalībvalstis reģistrē valsts datubāzē visus kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpumus, ko izdarījuši **tie, kas ir atbildīgi par kuģiem**, kuri peld ar to karogu, vai to valstspiederīgie, tostarp uzliktās sankcijas un piemēroto soda punktu skaitu. Dalībvalstis reģistrē savā pārkāpumu datubāzē arī pārkāpumus, kurus izdarījuši ar to karogu peldoši kuģi vai to valstspiederīgie un par kuriem apsūdzība izvirzīta citās dalībvalstīs; to veic pēc tam, kad dalībvalsts, kuras jurisdikcijā ir pārkāpuma izskatīšana, atbilstīgi 82. pantam ir paziņojusi galīgo nolēmumu.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 69

Regulas priekšlikums

85. pants – 3. punkts

3. Ja dalībvalsts pieprasa no citas dalībvalsts informāciju saistībā ar apsūdzību pārkāpumā, otra minētā dalībvalsts sniedz attiecīgu informāciju par konkrētajiem zvejas kuģiem un personām.

3. Ja dalībvalsts pieprasa no citas dalībvalsts informāciju saistībā ar apsūdzību pārkāpumā, otra minētā dalībvalsts **neka-vējoties** sniedz attiecīgu informāciju par konkrētajiem zvejas kuģiem un personām.

Grozījums Nr. 70

Regulas priekšlikums

85. pants – 3.a punkts (jauns)

3.a Informāciju par pārkāpumiem, kurus izdarījuši zvejas kuģi un attiecīgās personas un par kuriem ir saņemts sods, publicē 107. pantā minētās tīmekļa vietnes sadaļā, kas paredzēta sabiedrības informēšanai.

Grozījums Nr. 71

Regulas priekšlikums

91. pants – 4. punkts

4. Attiecīgās dalībvalsts amatpersonām **dod iespēju būt** klāt inspekcijas laikā, un pēc Komisijas amatpersonu lūguma tās palīdz Komisijas amatpersonām pienākumu izpildē.

4. Attiecīgās dalībvalsts amatpersonas **vienmēr ir** klāt inspekcijas laikā, un pēc Komisijas amatpersonu lūguma tās palīdz Komisijas amatpersonām pienākumu izpildē.

Grozījums Nr. 72

Regulas priekšlikums

95. pants – 1. punkts – a apakšpunkts

a) šīs regulas noteikumi nav izpildīti uz attiecīgo dalībvalsti attiecināmas tiešas darbības vai bezdarbības rezultātā un ka

svītrots

Grozījums Nr. 73

Regulas priekšlikums

96. pants – 1. punkts

1. Ja dalībvalsts neievēro pienākumus daudzgadu plāna īstenošanā un ja Komisijai ir **īemesls uzskatīt**, ka minēto pienākumu neievērošana ir īpaši kaitīga attiecīgajam krājumam, tad Komisija var uz laiku noteikt liegumu zvejniecībām, ko skar minētās nepilnības.

1. Ja dalībvalsts neievēro pienākumus daudzgadu plāna īstenošanā un ja Komisijai ir **pierādījumi**, ka minēto pienākumu neievērošana ir īpaši kaitīga attiecīgajam krājumam, tad Komisija var uz laiku noteikt liegumu zvejniecībām, ko skar minētās nepilnības.

Grozījums Nr. 74

Regulas priekšlikums

97. pants – 1. punkts – ievaddaļa

1. Ja Komisija ir konstatējusi, ka dalībvalsts ir pārzvejojusi krājumam vai krājumu grupai iedalīto kvotu, zvejas iespējas vai daļu, Komisija nākamajā gadā **vai gados** veic atvilkumus no pārzvejojušās dalībvalsts gada kvotas, iedalītajām zvejas iespējām vai daļas, reizinot tās ar koeficientu atbilstīgi šādai tabulai.

1. Ja Komisija ir konstatējusi, ka dalībvalsts ir pārzvejojusi krājumam vai krājumu grupai iedalīto kvotu, zvejas iespējas vai daļu, Komisija nākamajā gadā veic atvilkumus no pārzvejojušās dalībvalsts gada kvotas, iedalītajām zvejas iespējām vai daļas, reizinot tās ar koeficientu atbilstīgi šādai tabulai.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 75
Regulas priekšlikums
97. pants – 1. punkts – tabula

Pārvejas apjoms attiecībā pret atļautajiem izkrāvējiem	Koeficients
Līdz 5 %	Pārveja * 1,0
Virs 5 %, līdz 10 %	Pārveja * 1,1
Virs 10 %, līdz 20 %	Pārveja * 1,2
Virs 20 %, līdz 40 %	Pārveja * 1,4
Virs 40 %, līdz 50 %	Pārveja * 1,8
Jebkura tālāka pārveja, kas pārsniedz 50 %	Pārveja * 2,0

Pārvejas apjoms attiecībā pret atļautajiem izkrāvējiem	Koeficients
Pirmie 10 %	<u>Atvilkums</u> = Pārveja × 1,00
Nākamie 10 %, kopumā līdz 20 %	<u>Atvilkums</u> = Pārveja × 1,10
Nākamie 20 %, kopumā līdz 40 %	<u>Atvilkums</u> = Pārveja × 1,20
Jebkura tālāka pārveja, kas pārsniedz 40 %	<u>Atvilkums</u> = Pārveja × 1,40
<i>Piezīme: procentuālos intervālus aizstāj ar intervāliem, kuri noteikti 5. panta 2. punktā Padomes 1996. gada 6. maija Regulā (EK) Nr. 847/96, ar ko ievieš papildu nosacījumus ikgadējai KPN un kvotu pārvaldei.</i>	

Grozījums Nr. 76
Regulas priekšlikums
97. pants – 1.a punkts (jauns)

1.a Ja krājuma vai krājumu grupas kvota, zvejas iespējas vai daļa, kas iedalīta dalībvalstij, nepārsniedz 100 tonnas, tad samazinājumu par kvotas pārsniegšanu piemēro lineāri un nevis par procentuālu lielumu, izņemot par sugām, uz kurām attiecas daudzgadu plāns un kurām piemēro 1. punktu.

Grozījums Nr. 77
Regulas priekšlikums
97. pants – 2. punkts

2. Ja dalībvalsts iepriekšējos divos gados ir atkārtoti pārvejojusi krājumam vai krājumu grupai iedalīto kvotu, zvejas iespējas vai daļu, **ja pārveja ir īpaši kaitīga attiecīgajam krājumam vai ja uz krājumu attiecas daudzgadu plāns, 1. punktā minēto koeficientu divkāršo.**

2. Ja dalībvalsts iepriekšējos divos gados ir atkārtoti pārvejojusi tādām krājumam vai krājumu grupai iedalīto kvotu, zvejas iespējas vai daļu, **kas ir sevišķi jutīgs pret pārveju vai uz ko attiecas daudzgadu plāns, 1. punktā minēto koeficientu divkāršo.**

Grozījums Nr. 78
Regulas priekšlikums
97. pants – 3. punkts

3. Ja dalībvalsts gūst nozvejas no krājuma, kuram noteikta kvota, bet par kuru tai nav pieejama krājumam vai krājumu grupai iedalīta kvota, zvejas iespējas vai daļa, Komisija var nākamajā gadā vai gados saskaņā ar 1. punktu veikt atvilkumus no citu krājumu vai krājumu grupu kvotām, kas pieejamas minētajai dalībvalstij.

svītrots

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 79
Regulas priekšlikums
98. pants

98. pants**svītrots**

Kvotu atvilkšana par kopējās zivsaimniecības politikas mērķu neizpildi

1. Ja ir pierādījumi, ka dalībvalsts nepilda kopējās zivsaimniecības politikas noteikumus par saglabāšanu, kontroli, inspekciju vai prasību izpildi un ka tas var izraisīt nopietnu apdraudējumu ūdeņu dzīvo resursu saglabāšanai vai Kopienas kontroles un noteikumu izpildes sistēmas efektīvai darbībai, Komisija var veikt atvilkumus no minētajai dalībvalstij pieejamajām krājumiem vai krājumu grupai iedalītajām gada kvotām, zvejas iespējām vai daļām.

2. Komisija rakstiski informē attiecīgo dalībvalsti par konstatētajiem faktiem un nosaka termiņu, kas nepārsniedz 10 darbdienas, lai dalībvalsts pierādītu, ka zvejniecības var droši izmantot.

3. Šā panta 1. punktā minētos pasākumus piemēro tikai tad, ja dalībvalsts neatsaucas uz minēto Komisijas prasību 2. punktā norādītajā termiņā vai ja tās rīcību uzskata par neapmierinošu, vai ja ir skaidri redzams, ka vajadzīgie pasākumi nav īstenoti.

4. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai un jo īpaši attiecīgo daudzumu noteikšanai pieņem saskaņā ar 111. pantā minēto procedūru.

Grozījums Nr. 80
Regulas priekšlikums
100. pants

100. pants**svītrots**

Kvotu apmaiņas atteikums

Komisija var liegt iespēju veikt kvotu apmaiņu atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 2371/2002 20. panta 5. punktam:

- a) ja runa ir par kvotām, saistībā ar kurām vienā no diviem iepriekšējiem gadiem notikusi pārzveja, par vairāk nekā 10 % pārsniedzot kvotas, kas pieejamas vienai no attiecīgajām dalībvalstīm, vai
- b) ja attiecīgā dalībvalsts neveic piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu attiecīgo krājumu zvejas iespēju pienācīgu pārvaldību, jo īpaši neizmanto datorizētu validācijas sistēmu, kas minēta 102. pantā, vai nepietiekami izmanto sistēmas, kas nodrošina datus šādai validācijas sistēmai.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 81

**Regulas priekšlikums
101. pants – 1. punkts**

1. Ja ir pierādījumi, tostarp tādi, kas pamatojas uz Komisijas veiktās paraugu ņemšanas rezultātiem, ka zvejas darbības un/vai pasākumi, ko veic viena vai vairākas dalībvalstis, apdraud kopējo zivsaimniecības politiku vai apdraud jūras ekosistēmu, un tāpēc ir vajadzīga tūlītēja rīcība, Komisija pēc dalībvalsts pamatota pieprasījuma vai pati pēc savas ierosmes var lemt par ārkārtas pasākumiem, kuru ilgums nepārsniedz **vienu gadu**. Komisija var pieņemt jaunu lēmumu pagarināt ārkārtas pasākumus uz laiku, kas nepārsniedz sešus mēnešus.

1. Ja ir pierādījumi, tostarp tādi, kas pamatojas uz Komisijas veiktās paraugu ņemšanas rezultātiem, ka zvejas darbības un/vai pasākumi, ko veic viena vai vairākas dalībvalstis, apdraud kopējo zivsaimniecības politiku vai apdraud jūras ekosistēmu, un tāpēc ir vajadzīga tūlītēja rīcība, Komisija pēc dalībvalsts pamatota pieprasījuma vai pati pēc savas ierosmes var lemt par ārkārtas pasākumiem, kuru ilgums nepārsniedz **sešus mēnešus**. Komisija var pieņemt jaunu lēmumu pagarināt ārkārtas pasākumus uz laiku, kas nepārsniedz sešus mēnešus.

Grozījums Nr. 82

**Regulas priekšlikums
101. pants – 2. punkts – g apakšpunkts**

g) aizliegumu zvejas kuģiem, kuri peld ar attiecīgās dalībvalsts karogu, zvejojot ūdeņos, kas ir citu dalībvalstu jurisdikcijā;

g) aizliegumu zvejas kuģiem, kuri peld ar attiecīgās dalībvalsts karogu, zvejojot ūdeņos, kas ir citu dalībvalstu **vai kādas trešās valsts** jurisdikcijā, **vai atklātā jūrā**;

Grozījums Nr. 83

**Regulas priekšlikums
101. pants – 3. punkts**

3. Dalībvalsts 1. punktā minēto pieprasījumu nosūta vienlaikus Komisijai un attiecīgajām dalībvalstīm. Citas dalībvalstis var nosūtīt Komisijai rakstiskas piezīmes **piecās** darb dienās pēc pieprasījuma saņemšanas. Komisija pieņem lēmumu 15 darb dienās pēc pieprasījuma saņemšanas.

3. Dalībvalsts 1. punktā minēto pieprasījumu nosūta vienlaikus Komisijai un attiecīgajām dalībvalstīm. Citas dalībvalstis var nosūtīt Komisijai rakstiskas piezīmes **piecpadsmit** darb dienās pēc pieprasījuma saņemšanas. Komisija pieņem lēmumu 15 darb dienās pēc pieprasījuma saņemšanas.

Grozījums Nr. 84

**Regulas priekšlikums
101. pants – 5. punkts**

5. Attiecīgās dalībvalstis var paziņot Komisijas lēmumu Padomei **10 darb dienās** pēc paziņojuma saņemšanas.

5. Attiecīgās dalībvalstis var paziņot Komisijas lēmumu Padomei **15 darb dienās** pēc paziņojuma saņemšanas.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 85
Regulas priekšlikums
104. pants – 2. punkts

2. **Fizisku** personu **vārdus** nepaziņo Komisijai vai citai dalībvalstij, izņemot gadījumus, kad šāda paziņošana ir izteikti paredzēta šajā regulā vai ir vajadzīga, lai novērstu pārkāpumus, apsūdzētu tajos vai verificētu šķietamus pārkāpumus. Šā panta 1. punktā minētos datus nepārraida, ja vien tie nav apkopoti ar citiem datiem formā, kas neļauj tieši vai netieši identificēt fiziskas personas.

2. Personu **datus** nepaziņo Komisijai vai citai dalībvalstij, izņemot gadījumus, kad šāda paziņošana ir izteikti paredzēta šajā regulā vai ir vajadzīga, lai novērstu pārkāpumus, apsūdzētu tajos vai verificētu šķietamus pārkāpumus. Šā panta 1. punktā minētos datus nepārraida, ja vien tie nav apkopoti ar citiem datiem formā, kas neļauj tieši vai netieši identificēt fiziskas personas.

Grozījums Nr. 86
Regulas priekšlikums
105. pants – 1. punkts

1. Dalībvalstis un Komisija veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka saskaņā ar šo regulu savāktos un saņemtos datus apstrādā konfidenciāli un tiek ievēroti visi noteikumi par dienesta noslēpumu un komercnoslēpumu saturošiem datiem.

1. Dalībvalstis un Komisija veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka saskaņā ar šo regulu savāktos un saņemtos datus apstrādā konfidenciāli un tiek ievēroti visi noteikumi par dienesta noslēpumu un komercnoslēpumu saturošiem datiem **atbilstoši visiem piemērojamiem noteikumiem, kas paredzēti Regulā (EK) Nr. 45/2001 un Direktīvā 95/46/EK.**

Grozījums Nr. 87
Regulas priekšlikums
105. pants – 4. punkts

4. **Datus, kuri saskaņā ar šo regulu paziņoti personām, kas strādā kompetentajās iestādēs, tiesās, citās valsts iestādēs un Komisijā vai tās norīkotā struktūrā, un kuru izpaušana apdraudētu:**

svītrots

- a) **privātpersonas privātuma un integritātes aizsardzību saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par personas datu aizsardzību;**
- b) **fiziskas vai juridiskas personas komerciālās intereses, tostarp intelektuālo īpašumu;**
- c) **tiesvedību un juridiskas konsultācijas;**
- d) **inspekciju vai izmeklēšanu tvērumu,**

atļauj izpaust tikai tad, ja tas ir vajadzīgs, lai pārtrauktu vai aizliegtu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpšanu, un informācijas paziņotāja iestāde piekrīt to izpaušanai.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 88

Regulas priekšlikums

108. pants – 3. punkts

3. Attiecībā uz tīmekļa vietnes drošo daļu katra dalībvalsts nodrošina attālo piekļuvi Komisijai vai tās norīkotajai struktūrai. Dalībvalsts piešķir piekļuvi Komisijas amatpersonām, pamatojoties uz elektroniskiem sertifikātiem, ko sagatavojusi Komisija vai tās norīkotā struktūra.

3. Attiecībā uz tīmekļa vietnes drošo daļu katra dalībvalsts nodrošina attālo piekļuvi Komisijai vai tās norīkotajai struktūrai. Dalībvalsts piešķir piekļuvi Komisijas amatpersonām, pamatojoties uz elektroniskiem sertifikātiem, ko sagatavojusi Komisija vai tās norīkotā struktūra.

Trešām valstīm sniedz 1. punkta b), d) un f) apakšpunktā paredzēto informāciju par Kopienas kuģiem, kuri iesniedz pieteikumus licencēm zvejojot to ūdeņos. Informāciju sniedz nekavējoties pēc attiecīgās trešās valsts pieprasījuma ar nosacījumu, ka trešā valsts, iesniedzot rakstisku apliecinājumu, garantē informācijas konfidencialitāti. Personas datu nodošana, ko veic, ievērojot šo noteikumu, ir uzskatāma par atbilstīgu Direktīvas 95/46/EK 16. panta 1. punkta d) apakšpunkta noteikumiem.

Grozījums Nr. 89

Regulas priekšlikums

112. pants

Regula (EK) Nr. 768/2005

17.a pants – 1. punkts – ievaddaļa

1. Neskarot izpildes pilnvaras, kas ar Līgumu piešķirtas Komisijai, Aģentūra palīdz Komisijai novērtēt un kontrolēt, kā dalībvalstis piemēro kopējās zivsaimniecības politikas noteikumus. Aģentūra var inspicēt valsts iestādes un privātos uzņēmējus dalībvalstīs. Šādā nolūkā tā var saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību normām:

1. Neskarot izpildes pilnvaras, kas ar Līgumu piešķirtas Komisijai, Aģentūra palīdz Komisijai novērtēt un kontrolēt, kā dalībvalstis piemēro kopējās zivsaimniecības politikas noteikumus. Aģentūra, **izmantojot pati savus resursus**, var inspicēt valsts iestādes un privātos uzņēmējus dalībvalstīs. Šādā nolūkā tā var saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību normām:

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

Zvejas resursu saglabāšana, izmantojot tehniskos pasākumus *

P6_TA(2009)0256

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai par zvejas resursu saglabāšanu, izmantojot tehniskos pasākumus (COM(2008)0324 – C6-0282/2008 – 2008/0112(CNS))

(2010/C 184 E/61)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2008)0324),
 - ņemot vērā EK līguma 37. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C6-0282/2008),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A6-0206/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. aicina Komisiju attiecīgi grozīt tās priekšlikumu saskaņā ar EK līguma 250. panta 2. punktu;
 3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 4. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1
Regulas priekšlikums
7.a apsvēruma (jauns)

(7a) Ņemot vērā to, ka zivsaimniecības pārvaldībā vienlīdz svarīgi ir viendabīgi noteikumi, ko parasti piemēro visās jomās, un noteikumi, ko piemēro konkrēti un noteiktos reģionos, tie būtu jāpieņem Padomei.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 2

Regulas priekšlikums
12.a apsvērums (jauns)

(12a) *Nolūkā nodrošināt papildu precizējumus un novērst turpmākus strīdus par noteikumu nepareizu interpretāciju, kā arī saskaņā ar nesen ieviesto pieeju, Komisijai būtu jāpapildina šīs regulas noteikumi, publicējot pielikumu ar ilustrācijām, lai norādītu zvejas rīku raksturlielumus.*

Grozījums Nr. 3

Regulas priekšlikums
13.a apsvērums (jauns)

(13a) *Ir jānovērš apstākļi, kuri kropļo konkurenci vai rada apjukumu zivsaimniecības uzņēmumos vai patērētājos un kuri neļauj ievērot minimālos izmērus, un tāpēc noteikumi būtu jāpiemēro arī produktiem, kuri ražoti no ievestiem produktiem. Šajā sakarā Komisijai cik drīz iespējams būtu jāiesniedz priekšlikums par Padomes Regulas (EK) Nr. 104/2000 ⁽¹⁾ grozīšanu, lai bioloģiskos izmērus saskaņotu ar tirgojamiem izmēriem.*

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 104/20009 (1999. gada 17. decembris) par zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju (OV L 17 21.1.2000., 22. lpp.).

Grozījums Nr. 4

Regulas priekšlikums
15. apsvērums

(15) *Ja ir pārsniegts maksimālais piezvejas apjoms, kuģim tūlīt jānododas uz citu apgabalu.*

(15) *Lai nodrošinātu jūras resursu pietiekamu aizsardzību, aizsargātu vairošanās apgabalus jeb jutīgos apgabalus un samazinātu izmetumus, būtu jāievieš zvejas darbību ierobežojumi noteiktos apgabalos un laika posmos un attiecībā uz konkrētiem zvejas rīkiem un aprīkojumu.*

Grozījums Nr. 5

Regulas priekšlikums
17. apsvērums

(17) Ja resursu saglabāšana ir nopietni apdraudēta, Komisijai **un dalībvalstīm** ir jābūt **pilnvarotām** veikt attiecīgus pagaidu pasākumus, kas jāīsteno reālā laikā.

(17) Ja resursu saglabāšana ir nopietni apdraudēta, Komisijai **pēc savas iniciatīvas vai dalībvalstu pamatota lūguma** būtu jābūt **pilnvarotai** veikt attiecīgus pagaidu pasākumus, kas jāīsteno reālā laikā.

Grozījums Nr. 6

Regulas priekšlikums
19. apsvērums

(19) Šīs regulas īstenošanai nepieciešamie pasākumi, **tostarp konkrēti noteikumi par katru reģionālās konsultatīvās padomes apgabalu**, ir jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību.

(19) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 7**Regulas priekšlikums****2.a pants (jauns)****2.a pants****Reģionālais regulējums**

Padome pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 37. pantā noteikto procedūru pieņem pasākumus, ko piemēro atsevišķi dažādos reģionos, par kuriem atbild atsevišķas reģionālās konsultatīvās padomes (RKP).

Grozījums Nr. 8**Regulas priekšlikums****3. pants - b apakšpunkts**

(b) "rāmja tralis" ir grunts tralis, kura horizontālo atvērumu veido rāmis;

(b) "rāmja tralis" ir grunts tralis, kura horizontālo atvērumu veido rāmis, *kas ir apaļa tērauda caurule, kura ir savienota ar divām slīdošām detaļām; konstrukciju velk pa jūras gultni;*

Grozījums Nr. 9**Regulas priekšlikums****3. pants - e apakšpunkts**

(e) "āmis" ir velkama zvejas rīka pēdējie **8 m**, mērot no galvenās stropes, ja linuma acs izmērs ir vienāds ar 80 mm vai lielāks, un velkama zvejas rīka pēdējie 20 m, mērot no galvenās stropes, ja linuma acs izmērs ir mazāks par 80 mm;

(e) "āmis" ir velkama zvejas rīka pēdējie **6 m**, mērot no galvenās stropes, ja linuma acs izmērs ir vienāds ar 80 mm vai lielāks, un velkama zvejas rīka pēdējie 20 m, mērot no galvenās stropes, ja linuma acs izmērs ir mazāks par 80 mm;

Grozījums Nr. 10**Regulas priekšlikums****4. pants - 3.a punkts (jauns)**

3.a *Mazo pelaģisko sugu (sardīnes, anšovi, stavridas un makreles) gadījumā ir jāsiglabā iespēja atļaut mazizmēra zivju nozveju 10 % robežās.*

Grozījums Nr. 11**Regulas priekšlikums****5. pants****Viena linuma noteikums**

Zvejas reisa laikā ir aizliegts vest uz kuģa jebkādas vairākus zvejas rīkus, kuru linuma acis atbilst vairāk nekā viena izmēra diapazonam.

Kombinēti tīkli

1. *Padome pēc Komisijas priekšlikuma reglamentē gadījumus, kad vienā zvejas reisā uz kuģu klāja var vest vienu vai vairākus kombinētus tīklus, kuru linuma acis atbilst vairāk nekā viena izmēra diapazonam.*

2. *Piemērojot šos kritērijus, ņem vērā:*

(a) *attālumu no attiecīgā kuģa piederības ostas līdz zvejas rajonam;*

(b) *robežu, līdz kurai attiecīgā zveja ir daudzsugu zveja, un sekundāro sugu ekonomisko nozīmi, salīdzinot ar zvejojamām sugām;*

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

(c) vai kādu no attiecīgā zvejas reisa zvejošanas darbībām veic, izmantojot tīklu ar linuma acu izmēru, kurš ir lielāks par šajā regulā noteikto.

3. Šī panta saturu reglamentē saskaņā ar šīs regulas 2.a pantā noteikto pamatu.

Grozījums Nr. 12

Regulas priekšlikums

6. pants - 2. punkts - a apakšpunkts

(a) piestiprināt āmja ārpusē āmja apvalku, **ja zvejo ar velkamu zvejas rīku, kura linuma acs izmērs ir mazāks par 80 mm.** Āmja apvalka linuma acs izmērs ir vismaz divreiz lielāks par āmja acs izmēru;

(a) piestiprināt āmja ārpusē āmja apvalku. Āmja apvalka linuma acs izmērs ir vismaz divreiz lielāks par āmja acs izmēru;

Grozījums Nr. 13

Regulas priekšlikums

6. pants - 2. punkts - ba apakšpunkts (jauns)

(ba) ICES VIII, IX un X zonā izmantot āmja apvalkus āmja ārpusē uz kuģiem, kuriem ir licence zvejot ar traļiem un izmantot linuma acs izmēru, kas ir vienāds vai lielāks par 60 mm;

Grozījums Nr. 14

Regulas priekšlikums

6. pants - 3. punkts - d apakšpunkts

(d) velkamu zvejas rīku, kuram linuma acs izmērs ir vienāds ar 80 mm vai lielāks un kuram ir vairāk nekā 100 atvērtu linuma acu un mazāk nekā 40 atvērtu linuma acu jebkurā āmja apkārtmērā, izņemot savienojumu un savienojuma šuves; svītrots

Grozījums Nr. 15

Regulas priekšlikums

6. pants - 4. punkts

4. **Atkāpjoties no 2. punkta a) apakšpunkta, 3. punkta b), d) un e) apakšpunkta, linuma acs izmēru 80 mm aizstāj ar 60 mm, zvejojot ICES VIII, IX un X zonā.** svītrots

Grozījums Nr. 16

Regulas priekšlikums

8. pants - 2. punkts

2. Žaunu tīklu un vairāksienu tīklu ievietošanas ilgums nepārsniedz **48** stundas.

2. Žaunu tīklu un vairāksienu tīklu ievietošanas ilgums nepārsniedz **24** stundas.

Grozījums Nr. 17

Regulas priekšlikums

8. pants - 3. punkts

3. Ja zvejo, izmantojot žaunu tīklus un vairāksienu tīklus, ir aizliegts izmantot vairāk par **50** km garus zvejas rīkus.

3. Ja zvejo, izmantojot žaunu tīklus un vairāksienu tīklus, ir aizliegts izmantot vairāk par **40** km garus zvejas rīkus.

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 18

Regulas priekšlikums

9. pants - 1. punkts

1. Atkāpjoties no 8. panta, ir atļauts izvietot žaunu tīklus ar linuma acs izmēru, kas vienāds ar 120 mm vai lielāks, bet mazāks par 150 mm, uz ziemeļiem no 48°N vai ar linuma acs izmēru, kas vienāds ar 100 mm vai lielāks, bet mazāks par 130 mm, uz dienvidiem no 48°N ūdeņos, kuru kartē atzīmētais dziļums ir mazāks par **600 metriem**, ja zvejas rīki ir ne vairāk kā 100 linuma acu dziļi, to linuma nostiepuma attiecība ir ne mazāka par 0,5 un tie ir aptakelēti ar pludiņiem vai līdzvērtīgu peldošu aprīkojumu. Katra zvejas rīka garums ir ne lielāks par 5 jūras jūdžēm, un visu jebkurā laikā izvietoto zvejas rīku kopējais garums nepārsniedz 25 km vienam kuģim. Maksimālais ievietošanas ilgums ir 24 stundas.

1. Atkāpjoties no 8. panta, ir atļauts izvietot žaunu tīklus ar linuma acs izmēru, kas vienāds ar 120 mm vai lielāks, bet mazāks par 150 mm, uz ziemeļiem no 48°N vai ar linuma acs izmēru, kas vienāds ar 100 mm vai lielāks, bet mazāks par 130 mm, uz dienvidiem no 48°N ūdeņos, kuru kartē atzīmētais dziļums ir mazāks par **400 metriem**, ja zvejas rīki ir ne vairāk kā 100 linuma acu dziļi, to linuma nostiepuma attiecība ir ne mazāka par 0,5 un tie ir aptakelēti ar pludiņiem vai līdzvērtīgu peldošu aprīkojumu. Katra zvejas rīka garums ir ne lielāks par 5 jūras jūdžēm, un visu jebkurā laikā izvietoto zvejas rīku kopējais garums nepārsniedz 25 km vienam kuģim. Maksimālais ievietošanas ilgums ir 24 stundas, **izņemot, ja laikapstākļu dēļ tīklus nevar iemest.**

Grozījums Nr. 19

Regulas priekšlikums

9. pants - 2. punkts

2. Atkāpjoties no 8. panta, ir atļauts izvietot žaunu tīklus ar linuma acs izmēru, kas ir vienāds ar 250 mm vai lielāks, ūdeņos, kuru kartē atzīmētais dziļums ir mazāks par 600 metriem, ja zvejas rīki ir ne vairāk kā 15 linuma acu dziļi, to linuma nostiepuma attiecība ir ne mazāka par 0,33 un tie nav aptakelēti ar pludiņiem vai līdzvērtīgu peldošu aprīkojumu. Katra zvejas rīka garums ir ne vairāk kā 10 km. Visu jebkurā laikā izvietoto zvejas rīku kopējais garums nepārsniedz **100 km** vienam kuģim. Maksimālais ievietošanas ilgums ir 72 stundas.

2. Atkāpjoties no 8. panta, ir atļauts izvietot žaunu tīklus ar linuma acs izmēru, kas ir vienāds ar 250 mm vai lielāks, ūdeņos, kuru kartē atzīmētais dziļums ir mazāks par 600 metriem, ja zvejas rīki ir ne vairāk kā 15 linuma acu dziļi, to linuma nostiepuma attiecība ir ne mazāka par 0,33 un tie nav aptakelēti ar pludiņiem vai līdzvērtīgu peldošu aprīkojumu. Katra zvejas rīka garums ir ne vairāk kā 10 km. Visu viena kuģa vienā laikā izlikto tīklu rindu kopējais garums nepārsniedz **60°km**. Maksimālais ievietošanas ilgums ir 72 stundas.

Grozījums Nr. 20

Regulas priekšlikums

10. pants - 1. punkts

1. Ja nozvejoto mazizmēra zivju **daudzums** jebkurā zvejas rīka iemetienā pārsniedz 10 % no kopējā nozvejas **daudzuma**, kuģis pirms zvejas turpināšanas attālinās vismaz par piecām jūras jūdžēm no jebkuras zvejas rīka iepriekšējā iemetiena vietas.

1. Ja nozvejoto mazizmēra zivju **svars** jebkurā zvejas rīka iemetienā **saskaņā ar I pielikumu** pārsniedz 10 % no kopējā nozvejas **svara un ja šādi apstākļi atkārtotas trīs iemetienus pēc kārtas**, kuģis pirms zvejas turpināšanas attālinās vismaz par piecām jūras jūdžēm no jebkuras zvejas rīka iepriekšējā iemetiena vietas.

Atkāpjoties no iepriekšējā apakšpunkta, attiecībā uz vietējo un piekrastes zveju obligātais attālums no krasta var būt mazāks par piecām jūras jūdžēm, ja tiek nodrošināts, ka zveja nenotiek vietā, kur koncentrējas zivju mazuli, ņemot vērā šo zvejas veidu īpatnības saistībā ar jūras gultnes dziļumu un sastāvu un attālumu no krasta, kā arī ņemot vērā zinātnisku pētījumu, kurā šīs īpatnības ir pamatotas.

Grozījums Nr. 21

Regulas priekšlikums

10. pants - 2. punkts

2. **Ja, neņemot vērā mērķsugu mazizmēra zivis, minimālais un/vai maksimālais procentuālais to mērķsugu daudzums, kuras atļauts zvejot ar konkrētajai sugai pieļaujamā linuma**

2. **Padome pēc Komisijas priekšlikuma attiecīgos slēgtos apgabalus un ierobežotos laika posmus nosaka saskaņā ar šīs regulas 2.a pantu.**

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

acs izmēra diapazona zvejas rīkiem un kuras paturētas uz kuģa, jebkurā zvejas rīka iemetienā nav atbildis procentuālajiem daudzumiem, kas noteikti saskaņā ar 22. pantu pieņemtajos sīki izstrādātajos noteikumos, kuģim tūlīt ir jāattālinās vismaz par 10 jūras jūdžēm no jebkuras zvejas rīka iepriekšējā iemetiena vietas un visā nākamajā zvejas rīka iemetienā jāsavāc 10 jūras jūdžu minimālais attālums no jebkuras zvejas rīka iepriekšējā iemetiena vietas.

Grozījums Nr. 22

Regulas priekšlikums

12. pants

Ir aizliegts zvejot, paturēt uz kuģa, pārkraut citā kuģī, uzglabāt, izkraut, pārdot, izstādīt vai piedāvāt pārdošanai tādus jūras organismus, kas nozvejoti, lietojot metodes, kuras paredz sprāgstvielu, indīgu vai apdullinošu vielu, elektriskās strāvas vai šāviņu izmantošanu.

Ir aizliegts zvejot, paturēt uz kuģa, pārkraut citā kuģī, uzglabāt, izkraut, pārdot, izstādīt vai piedāvāt pārdošanai tādus jūras organismus, kas nozvejoti, lietojot metodes, kuras paredz sprāgstvielu, indīgu vai apdullinošu vielu, elektriskās strāvas vai šāviņu izmantošanu, *izņemot programmēto tralēšanu.*

Grozījums Nr. 23

Regulas priekšlikums

16. pants – 1. punkts

1. Ja dažu sugu vai zvejas vietu saglabāšana ir nopietni apdraudēta, tostarp ja ir konstatēts liels zivju mazuļu sablīvējums un ja jebkura kavēšanās radītu grūti labojamu kaitējumu, dalībvalsts var veikt atbilstošus saglabāšanas pasākumus attiecībā uz tās suverenitātē vai jurisdikcijā esošiem ūdeņiem. Attiecīgā dalībvalsts nodrošina, lai tādi pasākumi nebūtu diskriminējoši pret citu dalībvalstu zvejas kuģiem.

1. Ja dažu sugu vai zvejas vietu saglabāšana ir nopietni apdraudēta, tostarp ja ir konstatēts liels zivju mazuļu sablīvējums un ja jebkura kavēšanās radītu grūti labojamu kaitējumu, dalībvalsts var veikt atbilstošus saglabāšanas pasākumus attiecībā uz tās suverenitātē vai jurisdikcijā esošiem ūdeņiem. Attiecīgā dalībvalsts nodrošina, lai tādi pasākumi nebūtu diskriminējoši pret citu dalībvalstu zvejas kuģiem. *Pirms šādu pasākumu īstenošanas apspriežas ar attiecīgajām reģionālajām konsultatīvajām padomēm un Komisiju.*

Grozījums Nr. 24

Regulas priekšlikums

18. pants – 2. punkts

2. Ja jebkura kavēšanās samazināt vai izskaust izmetumus radītu grūti labojamu kaitējumu, dalībvalsts var veikt atbilstošus nediskriminējošus saglabāšanas pasākumus attiecībā uz tās suverenitātē vai jurisdikcijā esošiem ūdeņiem *saskaņā ar 16. pantu.*

2. Ja jebkura kavēšanās samazināt vai izskaust izmetumus radītu grūti labojamu kaitējumu, *Komisija pēc savas iniciatīvas vai pēc pamatota dalībvalsts lūguma* var veikt atbilstošus nediskriminējošus saglabāšanas pasākumus attiecībā uz *attiecīgās dalībvalsts* suverenitātē vai jurisdikcijā esošiem ūdeņiem. *Pirms šādu pasākumu pieņemšanas apspriežas ar Komisiju un attiecīgajām reģionālajām konsultatīvajām padomēm.*

Grozījums Nr. 25

Regulas priekšlikums

21.a pants (jauns)

21.a pants

Turpmākais regulējums

Noteikumus, kuri reglamentē šādus tehnisko pasākumu elementus, pieņem ar Padomes regulu:

Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

- (a) mērķsugu minimālais un maksimālais procentuālais daudzums no dzīvajiem ūdens resursiem, kas paturēti uz kuģa;
- (b) katrai mērķsugai pieļaujamie linuma acs izmēra diapazoni;
- (c) noteikumi izmetumu apjoma samazināšanai vai izmetumu izskaušanai un zvejas rīku selektivitātes uzlabošanai;
- (d) pasākumi attiecībā uz zvejas darbību ierobežošanu konkrētos laika posmos un/vai konkrētos 2. pantā minētajos apgabalos, pamatojoties uz labāko pieejamo zinātnisko informāciju, lai aizsargātu jūras biotopus šajos apgabalos.

Grozījums Nr. 26

Regulas priekšlikums
22. pants

Sīki izstrādātus šīs regulas īstenošanas noteikumus pieņem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2371/2002 30. panta 2. punktā minēto procedūru. Attiecīgajos noteikumos jo īpaši jānosaka:

- (a) mērķsugu minimālais un maksimālais procentuālais daudzums no dzīvajiem ūdens resursiem, kas paturēti uz kuģa;
- (b) katrai mērķsugai pieļaujamie linuma acs izmēra diapazoni;
- (c) noteikumi izmetumu apjoma samazināšanai vai izmetumu izskaušanai un zvejas rīku selektivitātes uzlabošanai;
- (d) pasākumi attiecībā uz zvejas darbību ierobežošanu konkrētos laika posmos un/vai konkrētos 2. pantā minētajos apgabalos, pamatojoties uz labāko pieejamo zinātnisko informāciju, lai aizsargātu jūras biotopus šajos apgabalos;
- (e) citi tehniskie pasākumi jūras biotopu vai zvejas resursu aizsardzībai.

Citus tehniskus pasākumus, lai īstenotu šo regulu nolūkā aizsargāt jūras biotopus vai zivsaimniecības resursus pieņem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2371/2002 30. panta 2. punktā minēto procedūru.

Grozījums Nr. 27

Regulas priekšlikums

24. pants – 2.a punkts (jauns)

2.a Šīs regulas stāšanās spēkā paredz arī laiku, lai flotes varētu pielāgoties un lai varētu pieņemt papildu noteikumus.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīlī

Piekļuve autobusu pārvadājumu pakalpojumu tirgum (pārstrādāta versija) *II**

P6_TA(2009)0275

Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa normatīvā rezolūcija par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautiskajam autobusu pārvadājumu tirgum (pārstrādāta redakcija) (11786/1/2008 – C6-0016/2009 – 2007/0097(COD))

(2010/C 184 E/62)

(Koplēmuma procedūra, otrais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes kopējo nostāju (11786/1/2008 – C6-0016/2009) ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽²⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2007)0264),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 62. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ieteikumu otrajam lasījumam (A6-0215/2009),
1. apstiprina grozīto kopējo nostāju;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 62 E, 17.3.2009., 25. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, 5.6.2008., P6_TA(2008)0249.

P6_TC2-COD(2007)0097

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 23. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautiskajam autobusu pārvadājumu tirgum, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 561/2006 (pārstrādāta versija)

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja otrajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (EK) Nr. .../2009.)

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīlī

Kopīgi noteikumi par autopārvadātāju profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem *II**

P6_TA(2009)0276

Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa normatīvā rezolūcija par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu, ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāju profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes Direktīvu 96/26/EK (11783/1/2008 – C6-0015/2009 – 2007/0098(COD))

(2010/C 184 E/63)

(Koplēmuma procedūra, otrais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes kopējo nostāju (11783/1/2008 – C6-0015/2009) ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽²⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2007)0263),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 62. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ieteikumus otrajam lasījumam (A6-0210/2009),
1. apstiprina grozīto kopējo nostāju;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 62 E, 17.3.2009., 1. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, 21.5.2008., P6_TA(2008)0217.

P6_TC2-COD(2007)0098

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta otrajā lasījumā 2009. gada 23. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009, ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes Direktīvu 96/26/EK

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja otrajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (EK) Nr. ...)

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

Kopīgi noteikumi attiecībā uz piekļuvi starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum (pārstrādāta versija) *II**

P6_TA(2009)0277

Eiropas Parlamenta 2009.gada 23. aprīļa normatīvā rezolūcija par Padomes kopējo nostāju attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes regulas par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi kravas autopārvadājumu tirgum pieņemšanu (pārstrādāta redakcija) (11788/1/2008 – C6-0014/2009 – 2007/0099(COD))

(2010/C 184 E/64)

(Koplēmuma procedūra, otrais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes kopējo nostāju (11788/1/2008 – C6-0014/2009) ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽²⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2007)0265),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 62. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ieteikumus otrajam lasījumam (A6-0211/2009),
1. apstiprina grozīto kopējo nostāju;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 62 E, 17.3.2009., 46. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, 21.5.2008., P6_TA(2008)0218.

P6_TC2-COD(2007)0099

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta otrajā lasījumā 2009. gada 23. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum (pārstrādāta versija)

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja otrajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (EK) Nr. ...)

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

Ēku energoefektivitāte (pārstrādāta redakcija) *I**

P6_TA(2009)0278

Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par ēku energoefektivitāti (pārstrādāta redakcija) (COM(2008)0780 – C6-0413/2008 – 2008/0223(COD))

(2010/C 184 E/65)

(Koplēmuma procedūra – pārstrādāšana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0780),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 175. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C6-0413/2008),
 - ņemot vērā 2001. gada 28. novembra Iestāžu nolīgumu par tiesību aktu pārstrādāšanas tehnikas strukturētāku izmantošanu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas 2009. gada 3. februāra vēstuli Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejai saskaņā ar Reglamenta 80.a panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 80.a un 51. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Juridiskās komitejas atzinumu (A6-0254/2009),
- A. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumu šajā priekšlikumā nav ietverti citi būtiski grozījumi kā vienīgi tie, kas tajā skaidri norādīti, un tā kā attiecībā uz iepriekšējo tiesību aktu negrozīto noteikumu un šo būtisko grozījumu kodifikāciju priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo tekstu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. apstiprina Komisijas priekšlikumu, kurš pielāgots Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas ieteikumiem un kurā iekļauti turpmāk minētie grozījumi;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 77, 28.3.2002, 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

P6_TC1-COD(2008)0223

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 23. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/...EK par ēku energoefektivitāti (pārstrādāta versija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

rīkojoties saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīva 2002/91/EK par ēku energoefektivitāti ⁽⁴⁾ ir grozīta ⁽⁵⁾. Skaidrības labad tā ir jāpārstrādā, jo ir paredzēts izdarīt vēl citus būtiskus grozījumus.
- (2) Pie dabas resursiem, attiecībā uz ko Līguma 174. pantā paredzēts apdomīgs un racionāls izmantojums, pieskaitāmi naftas produkti, dabasgāze un cietie kurināmie, kas ir ne tikai svarīgi enerģijas avoti, bet arī galvenie oglekļa dioksīda emisijas avoti.
- (3) **Tā kā ēkas rada 40 % no ES kopējā energopatēriņa, energopatēriņa samazinājums un no atjaunojamiem avotiem iegūtas enerģijas izmantošana** ēku sektorā ir būtiska to pasākumu daļa, kuri jāveic, lai samazinātu **ES enerģētisko atkarību un siltumnīcefekta gāzu emisiju. Pastiprināti izmantojot no atjaunojamiem avotiem iegūtu enerģiju un vienlaikus veicot pasākumus energopatēriņa samazināšanai Eiropas Savienībā, ES varētu izpildīt** Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējai konvencijai par klimata pārmaiņām (UNFCCC) pievienotā Kioto protokola prasības **un ilgtermiņa apņemšanos nepieļaut, ka temperatūra pasaulē paaugstinās vairāk nekā par 2 °C, kā arī apņemšanos līdz 2020. gadam samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju vismaz par 20 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni un starptautiska nolīguma noslēgšanas gadījumā samazināt emisiju par 30 %**. Samazinātam energopatēriņam **un no atjaunojamiem avotiem iegūtas enerģijas pastiprinātai izmantošanai** ir liela nozīme arī energoapgādes drošības un tehnoloģiju attīstības veicināšanā, kā arī nodarbinātības iespēju un reģionālās attīstības *radīšanā*, jo īpaši lauku apvidos.
- (4) Pateicoties enerģijas pieprasījuma pārvaldībai, Kopiena var ietekmēt pasaules enerģijas tirgu un tādējādi arī energoapgādes drošību vidēji ilgā un ilgā termiņā.

⁽¹⁾ 2009. gada 13. maija Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ 2009. gada 21. aprīļa Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa Nostāja.

⁽⁴⁾ OV L 1, 4.1.2003., 65. lpp.

⁽⁵⁾ Skat. VI pielikuma A daļu.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- (5) Eiropadome 2007. gada martā uzsvēra, ka Kopienā jāpaaugstina energoefektivitāte, lai līdz 2020. gadam sasniegtu mērķi samazināt Kopienas energopatēriņu par 20 %, un aicināja drīz un pilnībā īstenot prioritātes, kas noteiktas Komisijas paziņojumā "Energoefektivitātes rīcības plāns: potenciāla izmantošana". Minētajā rīcības plānā konstatēja, ka būtisks potenciāls rentablam enerģijas ietaupījumam ir ēku sektorā. Eiropas Parlaments 2008. gada 31. janvāra rezolūcijā aicināja padarīt stingrākus Direktīvas 2002/91/EK noteikumus **un jau vairākkārt, tostarp 2009.gada 3.februāra rezolūcijā par otro stratēģisko pārskatu enerģētikas jomā⁽¹⁾, ir aicinājis noteikt par saistošu mērķi līdz 2020. gadam panākt 20 % energoefektivitāti. Turklāt Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 23. aprīļa Lēmumā Nr. 406/2009/EK par dalībvalstu pasākumiem siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju samazināšanai, lai izpildītu Kopienas saistības siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju samazināšanas jomā līdz 2020. gadam⁽²⁾, ir noteikti dalībvalstīm saistoši mērķi CO₂ samazinājumam, kurā būtiska nozīme būs energoefektivitātei ēku sektorā, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā Nr. 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu⁽³⁾ ir prasīts sekmēt energoefektivitāti, ņemot vērā saistošo mērķi līdz 2020. gadam nodrošināt, ka 20 % no ES kopējā energopatēriņa veido no atjaunojamiem avotiem iegūta enerģija.**
- (6) Eiropadome 2007. gada martā atkārtoti apstiprināja Kopienas apņemšanos visā Kopienā attīstīt enerģijas ieguvu no atjaunojamiem avotiem, atbalstot saistošu mērķi līdz 2020. gadam nodrošināt, ka 20 % enerģijas iegūst no atjaunojamiem avotiem. Ar Direktīvu Nr. 2009/28/EK ir izveidota kopēja struktūra enerģijas ieguves veicināšanai no atjaunojamiem avotiem. Tajā uzsvēta nepieciešamība iekļaut no atjaunojamiem avotiem iegūtas enerģijas aspektu Direktīvā 2002/91/EK noteikto minimālo energoefektivitātes prasību izpildē, lai paātrinātu minimālo līmeņu noteikšanu no atjaunojamiem avotiem iegūtas enerģijas izmantošanai ēkās.
- (7) Uz dzīvojamo un apkalpojošo sektoru, kas pamatā ir ēkas, attiecināmi aptuveni 40 % enerģijas gala patēriņa Kopienā. Turklāt šis sektors paplašinās, tas nozīmē, ka neizbēgami pieaugs tā enerģijas patēriņš un līdz ar to arī oglekļa dioksīda emisija.
- (8) Jānosaka konkrētākas darbības, lai izmantotu to ievērojamo potenciālu, ko piedāvā taupīgs enerģijas izmantojums ēkās, un jāsamazina atšķirības dalībvalstu starpā attiecībā uz rezultātiem šajā nozarē.
- (9) Pasākumus, lai turpmāk uzlabotu ēku energoefektivitāti, jāņem vērā klimatiskie apstākļi un vietējās īpatnības, kā arī iekštelpas klimata vide un rentabilitāte. Šiem pasākumiem nevajadzētu ietekmēt citas prasības attiecībā uz ēkām, piemēram, ēkas pieejamību, drošību un paredzēto izmantojumu.
- (10) Ēku energoefektivitāte būtu jāaprēķina, pamatojoties uz **vienotu metodi ar objektīviem mainīgajiem parametriem, kur ņemtas vērā reģionālās klimata atšķirības**, un kas papildus termiskajiem parametriem aptver citus faktorus, kam ir arvien lielāka nozīme, piemēram, apkures, **dzesēšanas un ventilācijas sistēmas, siltuma atgūšana, zonu kontrole**, atjaunojamu enerģijas avotu izmantojums, pasīvās apkures un dzesēšanas elementi, aizēnojums, gaisa kvalitāte telpās, **piemēroti dabiskā apgaismojuma mērījumi, izolācijas un apgaismojuma sistēmas, uzraudzības un kontroles sistēmas** un ēkas konstrukcija. Energoefektivitātes aprēķināšanas metodes pamatā **nebūtu jābūt tikai apkures sezonai**, bet tajā jāiekļauj ēkas gada kopējā energoefektivitāte. **Minētajā metodē būtu jāņem vērā pastāvošie Eiropas standarti.**
- (11) Dalībvalstīm būtu jānosaka minimālās ēku energoefektivitātes prasības. Minētās prasības būtu jānosaka tādēļ, lai panāktu izmaksu ziņā optimālu līdzsvaru starp iesaistītajiem ieguldījumiem un ēkas aprites cikla laikā ietaupītajām enerģijas izmaksām. Būtu jāparedz, ka dalībvalstis var regulāri pārskatīt savas minimālās ēku energoefektivitātes prasības atbilstoši tehnikas attīstībai.

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0038.⁽²⁾ OV L 140, 5.6.2009., 136. lpp.⁽³⁾ OV L 140, 5.6.2009., 16. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- (12) Šī direktīva neskar Līguma 87. un 88. pantu. Tādēļ šajā direktīvā lietotais jēdziens “stimuls” nebūtu jāinterpretē kā tāds, kas ietver valsts atbalstu.
- (13) Komisijai būtu jāizstrādā **vienota** metode izmaksu ziņā optimāla minimālo energoefektivitātes prasību līmeņa aprēķināšanai. **Šai metodei būtu jābūt saderīgai ar metodi, kas izmantota Kopienas tiesību aktos, kurus piemēro, nosakot efektivitātes prasības ēkā izmantotajiem ražojumiem, būvelementiem un inženiertehniskajām sistēmām.** Dalībvalstīm būtu jāizmanto šāda **vienotā** metode, lai **pieņemtu minimālās** energoefektivitātes **prasības**. Šāda **aprēķina** rezultāti un dati, kas izmantoti minēto rezultātu ieguvei, regulāri būtu jāiesniedz Komisijai. Izmantojot šādus ziņojumus, Komisijai būtu jānovērtē un jāziņo, cik lielā mērā dalībvalstis sasniegušas izmaksu ziņā optimālu minimālo energoefektivitātes prasību līmeni ||. **Dalībvalstīm būtu jāizmanto šāda metode, kad tās pārskata un nosaka** minimālās energoefektivitātes prasības.
- (14) Ēkas **būtiski** ietekmē ilgtermiņa enerģijas patēriņu. **Nēmot vērā esošo ēku ilgo atjaunošanas ciklu, jaunbūvēm un esošajām ēkām, kurām veic nozīmīgu atjaunošanu,** būtu jāatbilst minimālajām energoefektivitātes prasībām, kas pielāgotas vietējiem klimatiskajiem apstākļiem. Nēmot vērā to, ka pilnīgi netiek izmantotas visas tās iespējas, ko sniedz alternatīvu energoapgādes sistēmu izmantojums, būtu **jāizskata alternatīvu** energoapgādes sistēmu **izmantošanas iespējas jaunbūvēs un esošās ēkās** neatkarīgi no to platības, **ievērojot principu, ka vispirms jānodrošina apkurei un dzesēšanai nepieciešamās enerģijas daudzuma samazinājums uz izmaksu ziņā optimālu minimālo līmeni.**
- (15) Nozīmīga atjaunošana, ko veic esošajās ēkās, neraugoties uz to platību, nodrošina iespēju veikt rentablus pasākumus, lai palielinātu **visas ēkas** energoefektivitāti. **Prasību noteikšana rentabliem pasākumiem nodrošinās, ka netiek radīti šķēršļi, kas varētu negatīvi ietekmēt lēmumu veikt nozīmīgu ēkas atjaunošanu.**
- (16) Pētījumi liecina, ka būvniecības nozare ir neefektīva un tādēļ galalietotāju izmaksas ievērojami pārsniedz optimālo izmaksu līmeni. Aprēķini rāda, ka būvdarbu izmaksas varētu samazināt pat par 30–35 %, ja lielākajā daļā būvniecības darbību un attiecībā uz lielāko daļu ražojumu samazinātu atkritumu apjomu. Būvniecības nozares neefektivitāte visvairāk apdraud šīs direktīvas mērķi un nolūku, jo nepamatoti augstās būvdarbu un atjaunošanas darbu izmaksas mazina rentabilitāti un tādējādi arī nozares energoefektivitāti. Lai garantētu šīs direktīvas pienācīgu darbību, Komisijai būtu jāizvērtē būvniecības tirgus darbība un jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei secinājumi un ieteikumi. Dalībvalstīm būtu jācenšas nodrošināt cenu noteikšanas pārredzamību ēku būvniecības un atjaunošanas nozarē, kā arī jāveic atbilstoši pasākumi, lai novērstu šķēršļus, kas jaunajiem tirgus dalībniekiem, jo īpaši MVU, traucē iekļūt tirgū un izmantot attiecīgās iespējas un infrastruktūru.
- (17) Lai uzlabotu mājāsaimniecības ierīču un apkures un dzesēšanas iekārtu energoefektivitāti, būtu jāizstrādā un jāievieš informācijas tehnoloģijas, kā mērķi izvirzot “viedas ēkas”.
- (18) Vajadzīgi pasākumi, lai palielinātu tādu ēku skaitu, kuras ne tikai atbilst pašreizējām minimālajām energoefektivitātes prasībām, bet **nodrošina vismaz izmaksu ziņā optimālu energoefektivitātes līmeni.** Šādā nolūkā dalībvalstīm būtu jāizstrādā un regulāri jāiesniedz Komisijai valsts plāni par **nulles enerģijas** ēku skaita palielināšanu ||.
- (19) Lai ierobežotu informācijas sniegšanas slogu dalībvalstīs, jārada iespēja ar šo direktīvu pieprasītos ziņojumus ietvert energoefektivitātes rīcības plānos, kuri minēti 14. panta 2. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. aprīļa Direktīvā 2006/32/EK par enerģijas galapatēriņa efektivitāti un energoefektivitātes pakalpojumiem || ⁽¹⁾. Katrā dalībvalstī vadošā loma ēku energoefektivitātes jomā jāuzņemas publiskajam sektoram, un tādēļ valsts plānos jānosaka tālejošāki mērķi attiecībā uz ēkām, ko izmanto publiskā sektora iestādes.

⁽¹⁾ OV L 114, 27.4.2006., 64. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- (20) Lai sekmētu ēku energoefektivitātes uzlabošanu, būtu jāmudina dalībvalstis līdzās šajā direktīvā paredzētajiem pasākumiem veikt papildu pasākumus. Šādos pasākumos var ietilpt finanšu un nodokļu atvieglojumi uzņēmumiem, ēku īpašniekiem un īrniekiem, tostarp pazeminātas PVN likmes ēku atjaunošanas pakalpojumiem.
- (21) Dalībvalstīm, nosakot enerģijas cenas patērētājiem, būtu jāizvairās no konkurenci kroplojoša cenu regulējuma, kas nerada stimulus enerģijas taupīšanai.
- (22) Izmantojot energoefektivitātes sertifikātu, jāsniedz precīza informācija par ēkas energoefektivitāti un praktiski padomi par tās uzlabošanu potenciālajam ēkas vai tās daļu pircējam vai īrniekam. **Turklāt būtu jānosaka prasība komerciālo ēku īpašniekiem un īrniekiem apmainīties ar informāciju par reālo energopatēriņu, lai nodrošinātu, ka ir pieejami visi dati pamatotu lēmumu pieņemšanai par nepieciešamajiem uzlabojumiem.** Sertifikātā būtu jānorāda arī informācija par apkures un dzesēšanas faktisko ietekmi uz ēkas enerģijas pieprasījumu, uz tās primārās enerģijas patēriņu un uz oglekļa dioksīda emisijām. **Ēku īpašniekiem būtu jābūt iespējai pieprasīt sertificēšanu vai sertifikāta atjaunināšanu jebkurā laikā, bet ne tikai tad, kad ēku izīrē, pārdod vai atjauno.**
- (23) Valsts iestādēm būtu jārāda piemērs un jāievieš energoefektivitātes sertifikātā minētie ieteikumi tā darbības periodā. Dalībvalstu izstrādātajos valsts plānos būtu jāparedz pasākumi valsts iestāžu atbalstam, lai tās būtu pirmās, kas veic energoefektivitātes uzlabojumus un ievieš energoefektivitātes sertifikātā minētos ieteikumus tā darbības periodā. Izstrādājot valsts plānus, dalībvalstīm būtu jāapspriežas ar vietējo un reģionālo iestāžu pārstāvjiem.
- (24) Saskaņā ar Direktīvā 2006/32/EK noteiktajām prasībām par viedo skaitītāju uzstādīšanu īpašniekiem un īrniekiem reālajā laikā būtu jāsaņem precīza informācija par enerģijas patēriņu attiecīgajās ēkās.
- (25) **Ēkām, kurās izvietotas valsts iestādes, un sabiedrības bieži apmeklētām ēkām būtu jārāda piemērs, demonstrējot, ka tiek ņemti vērā vides aizsardzības un enerģētikas apsvērumi, un līdz ar to jāveic šādu ēku regulāra energosertificēšana.** Energosertifikāti būtu jāizvieto redzamā vietā, lai sabiedrība būtu labāk informēta par energoefektivitāti. **Ja dalībvalstis nolemj energosertificēšanas prasībās iekļaut enerģijas izlietojumu, būtu jāvar izmantot atrašanās vietas principu, ar kuru saskaņā vairākas tuvu izvietotas ēkas, kurās atrodas viena un tā pati organizācija, izmanto kopējus skaitītājus.**
- (26) Pārrobežu finanšu un citu energoefektivitātes atbalsta pasākumu tirgus attīstībai būs svarīgi nodrošināt dalībvalstīs izsniegto energoefektivitātes sertifikātu savstarpēju atzīšanu. Lai to veicinātu, Komisijai būtu jāizstrādā vienoti sertifikātu satura un noformēšanas, kā arī ekspertu akreditācijas minimālie standarti. Lai ieteikumi būtu labi saprotami, energoefektivitātes sertifikātam jābūt pieejamam gan ēkas īpašnieka, gan īrnieka valodā.
- (27) Pēdējos gados ir novērots gaisa kondicionēšanas sistēmu skaita pieaugums Eiropas valstīs. Tas **visās dalībvalstīs** rada nopietnas problēmas slodzes maksimuma laikā, palielinot elektroenerģijas izmaksas un izjaucot enerģijas bilanci. **Priekšroka būtu jādod stratēģijām, kas uzlabo ēku termoeftivitāti vasarā. Šajā nolūkā būtu jāturpina izstrādāt pasīvās dzesēšanas metodes, galvenokārt metodes, kā uzlabot iekštelpu mikroklimatu un klimatiskos apstākļus ap ēkām.**

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- (28) Regulāra apkures un gaisa kondicionēšanas sistēmu inspicēšana, ko veic kvalificēts personāls, sekmē to pareizu noregulēšanu saskaņā ar produkta specifikāciju; tas garantē optimālu sniegumu no vides, drošības un enerģētikas viedokļa. Visas apkures un gaisa kondicionēšanas sistēmas neatkarīgs novērtējums jāveic regulāri aprites cikla laikā, jo īpaši pirms nomaiņas vai modernizēšanas. **Lai samazinātu administratīvo slogu ēku īpašniekiem un īrniekiem, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka energoefektivitātes sertificēšanā vienmēr ietilpst arī apkures un gaisa kondicionēšanas sistēmu pārbaude; turklāt iespēju robežās apkures un gaisa kondicionēšanas sistēmu pārbaude jāveic vienlaikus.**
- (29) Kopīga pieeja ēku energoefektivitātes sertifikācijai un apkures un gaisa kondicionēšanas sistēmu inspicēšanai, ko veic kvalificēti un akreditēti eksperti, kuru neatkarība garantējama, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, sekmēs to noteikumu vienādošanu, kuri attiecas uz pūliņiem, ko dalībvalstīs pieliek, lai taupītu enerģiju ēku sektorā. Pateicoties šim procesam, pircējiem vai varbūtējiem izmantotājiem būs skaidrs priekšstats par energoefektivitāti Kopienas nekustamā īpašuma tirgū. Lai garantētu energoefektivitātes sertifikātu un apkures un gaisa kondicionēšanas sistēmu inspicēšanas kvalitāti visā Kopienā, katrā dalībvalstī jāizveido neatkarīgs kontroles mehānisms.
- (30) **Vietējām un reģionālajām iestādēm ir izšķiroša nozīme šīs direktīvas sekmīgā ieviešanā. Ar šo iestāžu pārstāvjiem jāapspriežas par visiem aspektiem, kas saistīti ar direktīvas ieviešanu vietējā vai reģionālā līmenī. Vietējiem plānotājiem un būvuzraugiem būtu jāsaņem atbilstoša palīdzība un resursi, lai veiktu nepieciešamos uzdevumus.**
- (31) **Ja iekārtu uzstādītāja profesionālās darbības uzsākšana un veikšana ir reglamentēta profesija, profesionālās kvalifikācijas atzīšanas nosacījumi ir izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīvā 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu⁽¹⁾. Tādēļ šo direktīvu piemēro, neierobežojot Direktīvu 2005/36/EK. Lai arī Direktīvā 2005/36/EK ir noteiktas prasības par profesionālo kvalifikāciju, tostarp arhitekta kvalifikācijas, savstarpēju atzīšanu, vēl ir jānodrošina, ka arhitekti un plānotāji savos plānos un projektos atbilstoši ņem vērā augsti efektīvas tehnoloģijas. Tādēļ dalībvalstu pienākumam būtu jābūt sniegt precīzus norādījumus. Tas būtu jāveic, neskarot Direktīvas 2005/36/EK noteikumus, jo īpaši tās 46. un 49. pantu.**
- (32) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽²⁾.
- (33) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro I pielikumā izklāstītās vispārējā regulējuma konkrētas daļas pielāgot tehnikas attīstībai, noteikt **vienotu** metodi izmaksu ziņā optimāla minimālo energoefektivitātes prasību līmeņa aprēķināšanai, kā arī **izstrādāt nulles enerģijas ēku definīciju, ņemot vērā reģionam raksturīgos laika apstākļus un nākotnē prognozētās laika apstākļu izmaiņas**. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, *inter alia*, papildinot ar jauniem nebūtiskiem elementiem, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (34) **Tā kā pašlaik aptuveni 14 % energoresursu ES tiek tērēti apgaismojumam un tā kā, izmantojot mūsdienīgas, progresīvas apgaismojuma sistēmas, var ietaupīt vairāk nekā 80 % enerģijas, vienlaikus nodrošinot Eiropas standartiem atbilstošu apgaismojuma līmeni (nepilnīgi izmantota iespēja, lai ES varētu sasniegt 2020. gada mērķus), Komisijai būtu jāveic atbilstoši pasākumi, lai pieņemtu Apgaismojuma projektu direktīvu, tā papildinot šajā direktīvā noteiktos pasākumus un mērķus. Paaugstināta energoefektivitāte, kas panākta, pateicoties uzlabotiem apgaismojuma projektiem un energoefektīvu gaismas avotu izmantošanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK [ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem (pārstrādāta versija)]⁽³⁾ direktīvas noteikumiem, uzskatāma par ievērojamu ieguldījumu ēku energoefektivitātes uzlabošanā.**

⁽¹⁾ OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.

⁽²⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

⁽³⁾ OV L ... (COD (2008)0151).

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- (35) *Nemot vērā to, ka mērķi uzlabot ēku energoefektivitāti nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo būvniecības nozare ir sarežģīta un valstu nekustamā īpašuma tirgus nespēj pienācīgi risināt energoefektivitātes problēmas, un to, ka paredzētās darbības apjoma un rezultātu dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas mērogā, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.*
- (36) Pienākums transponēt šo direktīvu valsts tiesību aktos būtu jāattiecina tikai uz tiem noteikumiem, kuri, salīdzinot ar iepriekšējo direktīvu, paredz grozījumus pēc būtības. Pienākums transponēt noteikumus, kas nav grozīti, izriet no iepriekšējās direktīvas.
- (37) Šī direktīva neskar dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem direktīvas transponēšanai valsts tiesību aktos un direktīvas piemērošanai, kā izklāstīts VI pielikuma B daļā,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets

Šī direktīva sekmē ēku energoefektivitātes uzlabošanu Kopienā, ņemot vērā āra klimatiskos apstākļus un vietējās īpatnības, kā arī prasības attiecībā uz *iekšējo klimatu un izmaksu ziņā optimālu energoefektivitātes līmeni*.

Šajā direktīvā ir noteiktas prasības attiecībā uz:

- a) **ēku un tās daļu, kā arī norobežojošo konstrukciju būvelementu un inženiertehnisko sistēmu integrētās energoefektivitātes** aprēķina metodēm;
- b) to, kā jaunām ēkām un to daļām piemērojamas minimālās prasības energoefektivitātes jomā;
- c) to, kā minimālās prasības energoefektivitātes jomā piemēro esošajām ēkām **, kad tajās veic nozīmīgu atjaunošanu, un norobežojošo konstrukciju būvelementiem un inženiertehniskajām sistēmām, kad tās aizstāj vai atjauno;**
- d) valstu plāniem **un mērķiem** palielināt **nulles enerģijas** ēku skaitu;
- e) ēku vai to daļu energosertificēšanu;
- f) regulārām apkures un gaisa kondicionēšanas sistēmu inspekcijām ēkās;
- g) neatkarīgām kontroles sistēmām, kuras attiecas uz energoefektivitātes sertifikātiem un inspekcijas ziņojumiem;
- h) ēku energoefektivitātes sertificētāju un apkures un gaisa kondicionēšanas sistēmu inspektoru izglītības, apmācības un savstarpējās atzišanas prasībām dalībvalstīs;**
- i) valstu plāniem attiecībā uz šķēršļu novēršanu būvniecības, īres un mantojuma tiesību aizsardzības tiesību aktos un finansiālu stimulu izveidošanu.**

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "ēka" ir būve ar jumtu un mūriem, kur enerģiju izmanto iekštelpas klimata regulēšanai;
- 2) **"jaunbūve" ir ēka, par kuru attiecīgā būvatļauja saņemta pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā;**
- 3) **"ēkas daļas" ir dzīvokļi vai ēkas vienības, kas paredzētas atsevišķai izmantošanai;**
- 4) **"nulles enerģijas ēka" ir ēka, kuras energoefektivitātes līmenis ir tik augsts, ka ēkas kopējais primārās enerģijas patēriņš gada laikā ir vienāds ar turpat saražotās atjaunojamās enerģijas daudzumu vai ir mazāks par to;**
- 5) "ēkas inženiertehniskā sistēma" ir apkures, dzesēšanas, ventilācijas, karstā ūdens, apgaismojuma un elektroenerģijas ražošanas tehnisks aprīkojums, **mērījumu, uzraudzības un kontroles sistēmas** vai tāds tehnisks aprīkojums, kurā apvienoti vairāki minētie elementi;
- 6) "ēkas energoefektivitāte" ir aprēķinātais vai uzskaitītais enerģijas daudzums (**kWh/m² gadā**), kurš ir vajadzīgs, lai apmierinātu **primārās enerģijas pieprasījumu** saistībā ar ēkas tipisku izmantojumu **un** kurā cita starpā ietilpst enerģija, kas izmantota apkurei, karstajam ūdenim, dzesēšanai, ventilācijai **un iebūvētam** apgaismojumam, **ņemot vērā no pasīvām solārām sistēmām iegūto enerģiju, saules gaismas aizēnošanu un dabisko apgaismojumu;**
- 7) "primārā enerģija" ir enerģija, kas **iegūta no atjaunojamiem un neatjaunojamiem enerģijas avotiem un kas** nav pārstrādāta vai pārveidota;
- 8) **"enerģija, kas iegūta no atjaunojamiem enerģijas avotiem" ir no atjaunojamiem nefosiliem enerģijas avotiem iegūta enerģija - vēja, saules, ģeotermālā, aerotermālā, hidrotermālā enerģija, jūras enerģija, hidroenerģija, biomasas enerģija, atkritumu poligonu un notekūdeņu attīrīšanas iekārtu gāzes un biogāzes;**
- 9) "norobežojošās konstrukcijas" ir **ēkā integrētie** elementi, kas atdala tās iekšējās telpas no ārējās vides; **█**
- 10) **"norobežojošo konstrukciju būvelementi" ir atsevišķi ēkas elementi, kas ietekmē ēkas energoefektivitāti un neietilpst ēkas inženiertehniskajās sistēmās, proti, logi, aizēnojums, ārsienu durvis, sienas, pamati, pagraba grīda, griesti, jumts un izolācijas sistēmas;**
- 11) "nozīmīga atjaunošana" ir ēkas atjaunošana, ja
 - a) atjaunošanas kopējās izmaksas, kas attiecas uz norobežojošām konstrukcijām vai ēkas inženiertehniskajām sistēmām, pārsniedz **20 %** no ēkas vērtības, **kura aprēķināta saskaņā ar pašreizējām būvniecības izmaksām attiecīgajā dalībvalstī**, izņemot zemes vērtību, uz kuras ēka atrodas, vai
 - b) atjaunošanu veic vairāk nekā 25 % norobežojošās konstrukcijas virsmas, **kam ir tieša ietekme uz ēkas energoefektivitāti;**

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- 12) "Eiropas standarts" ir standarts, ko pieņēmusi Eiropas Standartizācijas komiteja, Eiropas Elektrotehniskās standartizācijas komiteja vai Elektrosakaru standartizācijas institūts un kas ir darīts publiski pieejams;
- 13) "energoefektivitātes sertifikāts" ir sertifikāts, kuru atzinusi dalībvalsts vai šīs dalībvalsts izraudzīta juridiska persona un kurā ir raksturota ēkas vai tās daļu energoefektivitāte, kas aprēķināta pēc metodes, kura pieņemta saskaņā ar 3. pantu;
- 14) "koģenerācija" ir siltumenerģijas un elektroenerģijas un/vai mehāniskās enerģijas vienlaicīga ražošana vienā procesā;
- 15) "izmaksu ziņā optimāls līmenis" ir **tāds** izmaksu līmenis, **kam raksturīga pozitīva izmaksu un ieguvumu attiecība, kuru aprēķina** ēkas aprites ciklā, ņemot vērā **vismaz ieguldījumu pašreizējo neto vērtību**, ekspluatācijas izmaksas (tostarp enerģijas izmaksas), **uzturēšanas izmaksas un attiecīgā gadījumā - ieņēmumus** no saražotās enerģijas un likvidēšanas izmaksas;
- 16) "gaisa kondicionēšanas sistēma" ir to sastāvdaļu kombinācija, kuras ir vajadzīgas, lai nodrošinātu iekštelpu gaisa kondicionēšanu, tostarp ventilāciju;
- 17) "katls" ir katls ar degli, kas paredzēts tam, lai pārnestu uz šķidrumu degšanas procesā iegūto siltumu;
- 18) "lietderīgā nominālā jauda" ir maksimālā siltuma atdeve (kW), ko ražotājs noteicis un garantējis kā tādu, ko var piegādāt nepārtrauktas darbības laikā, tajā pašā laikā ievērojot lietderīgo efektivitāti, uz ko ražotājs ir norādījis;
- 19) "siltumsūknis" ir **mašīna**, ierīce vai iekārta, kas **pārvada** siltumu no **dabiskās vides, piemēram, gaisa, ūdens vai zemes, uz ēkām vai rūpnieciskām iekārtām, mainot siltuma dabisko plūsmu, t.i. no zemākas uz augstāku temperatūru. Siltumsūkņos uzņemtās vides enerģijas daudzums, kuru šīs direktīvas nolūkā uzskata par atjaunojamo enerģiju, atbilst tam, kas noteikts Direktīvā 2009/28/EK;**
- 20) "**enerģētiskā nabadzība**" ir stāvoklis, kad māsaimniecībai par apkurei patērēto enerģiju jātērē vairāk nekā 10 % ienākumu, lai apsildītu mājokli atbilstoši pieņemamam standartam, kura pamatā ir Pasaules Veselības organizācijas ieteiktais līmenis;
- 21) "**apgaismojuma sistēma**" ir elementu kopums, kuri nepieciešami, lai nodrošinātu konkrētu apgaismojuma līmeni;
- 22) "**centralizētā siltumapgāde vai dzesēšana**" ir termiskās enerģijas padeve tīklā tvaika, karsta ūdens vai atdzesētu šķidrumu veidā no centrāla enerģijas ražošanas avota vairākām ēkām izmantošanai telpu vai rūpnieciskajai apkurei vai dzesēšanai, vai ūdens uzkarsēšanai;
- 23) "**apgaismojuma projekts**" ir shēma vai zīmējums, kurā detalizēti attēlota apgaismojuma vienību konfigurācija un izkārtojums, tostarp attiecīgais kontroles aprīkojums.

3. pants

Metodes pieņemšana ēku energoefektivitātes aprēķināšanai

1. Komisija, apspriedusies ar attiecīgajām ieinteresētajām personām, it īpaši vietējo, reģionālo un valsts iestāžu pārstāvjiem, līdz 2010. gada 31. martam izstrādā vienotu ēku energoefektivitātes aprēķina metodi, kas atbilst I pielikumā noteiktajai vispārējai sistēmai.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

Minētos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

2. *Dalībvalstis ievieš minēto vienoto metodi.*

3. *Ēku energoefektivitāti izsaka pārredzamā veidā, un tajā ietilpst primārās enerģijas patēriņa rādītāji.*

4. pants

Energoefektivitātes minimālo prasību noteikšana

1. Dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ēkām, **norobežojošo konstrukciju būvelementiem un inženiertehniskajām sistēmām un to daļām** tiek noteiktas minimālās energoefektivitātes prasības, lai sasniegtu **vismaz** izmaksu ziņā optimālu līmeni, un tās tiek aprēķinātas saskaņā ar 3. pantā minēto **vienoto** metodi.

Kad dalībvalstis nosaka šīs prasības, tās **apspriežas ar valsts iestādēm un citām ieinteresētajām personām un** var nošķirt jaunas ēkas un jau esošas ēkas, kā arī dažādu ēku kategorijas.

Šīm prasībām jābūt saderīgām ar citiem piemērojamiem Kopienas tiesību aktiem un tajās jāņem vērā vispārējie klimatiskie apstākļi, kas raksturo iekštelpu, **kā arī telpas un ārējais apgaismojums**, lai novērstu tādus varbūtējus negatīvus iznākumus kā, piemēram, nepietiekama ventilācija **un nepietiekams dabiskais apgaismojums**, kā arī vietējās īpatnības, izmantojums, kam ēka ir paredzēta, un tās vecums.

Šīs prasības regulāri ne retāk kā reizi **četros** gados pārskata un atjaunina, lai ņemtu vērā tehnikas attīstību būvniecības nozarē.

Šī panta noteikumi nedrīkst kavēt dalībvalstīm sniegt atbalstu jaunu ēku būvniecībai, nozīmīgai ēku atjaunošanai, ēku norobežojošo konstrukciju būvelementu un inženiertehnisko sistēmu modernizācijai, ko veicot, tiek pārsniegts šajā direktīvā noteiktais prasību minimums.

2. Dalībvalstis var pieņemt lēmumu nenoteikt vai nepiemērot 1. punktā minētās prasības šādām ēku kategorijām:

a) ēkas, ko oficiāli aizsargā kā daļu no klasificētas vides vai to īpašās arhitektūras vai vēsturiskās vērtības dēļ, **tajos gadījumos**, ja **konkrētu** minimālo energoefektivitātes prasību izpilde nepieņemami izmainītu to būtību vai izskatu;

b) ēkas, kas kalpo par kulta vietām un ko izmanto reliģiskām darbībām;

c) pagaidu celtnes, ko plānots izmantot **mazāk nekā 18 mēnešus**, ražošanas vietas, darbnīcas un lauksaimniecības ēkas, kas nav dzīvojamās ēkas, ar zemu enerģijas pieprasījumu un nedzīvojamās lauksaimniecības ēkas, ko izmanto kādā nozarē, ko aptver valsts nozaru nolīgums energoefektivitātes jomā;

I

d) neatkarīgas ēkas ar kopējo izmantojamo platību mazāk par 50 m².

3. No 2012. gada 30. jūnija dalībvalstis **paredz** stimulus ēku vai to daļu, **tostarp norobežojošo konstrukciju būvelementu**, būvniecībai vai **nozīmīgai** atjaunošanai **tikai tad, ja būvniecības vai atjaunošanas iznākums atbilst vismaz** minimālajām energoefektivitātes prasībām, kuras noteiktas atbilstīgi 5. panta 2. punktā minētajiem aprēķina rezultātiem.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

4. **Dalībvalstis** pārskata minimālās energoefektivitātes prasības, kas noteiktas saskaņā ar || 1. punktu, **un** nodrošina, ka **ne vēlāk kā 2015. gada 30. jūnijā** minētās prasības **atbilst vismaz** 5. panta 2. punktā izklāstītajiem aprēķina rezultātiem.

5. **Dalībvalstis paredz subsīdijas un tehniskas konsultācijas, lai īstenotu īpašas programmas vēsturisku ēku vai vēsturisko centru pielāgošanai energoefektivitātes prasībām.**

6. **Vēsturiskajos centros izvietoto ēku enerģijas ražošanas sistēmām un izolācijas pasākumiem veicams vizuālās ietekmes novērtējums.**

5. pants

Izmaksu ziņā optimāla minimālo energoefektivitātes prasību līmeņa aprēķināšana

1. Komisija, **apspriedusies ar attiecīgajām ieinteresētajām pusēm, it īpaši vietējo, reģionālo un valstu iestāžu pārstāvjiem, un pamatojoties uz IV pielikumā izklāstītajiem principiem**, līdz 2010. gada 31. martam izstrādā **vienotu** metodi izmaksu ziņā optimāla līmeņa aprēķināšanai attiecībā uz ēkām vai to daļām piemērojamām minimālajām energoefektivitātes prasībām. **Vienotajā metodē var izmantot atsauci uz attiecīgiem Eiropas standartiem, un**

— **tajā tiek ievērota** atšķirība starp jaunbūvēm un esošajām ēkām, kā arī starp dažādām ēku kategorijām ;

— **tajā tiek ievērotas klimatisko apstākļu atšķirības dažādās dalībvalstīs un iespējamās klimatisko apstākļu izmaiņas attiecīgās ēkas ekspluatācijas laikā, un**

— **ar to nosaka vienotas enerģijas izmaksu prognozes vai aprēķina metodes.**

Komisija reizi piecos gados pārskata vienoto metodi un vajadzības gadījumā to atjaunina.

Minētos pasākumus, kas paredzēti šīs direktīvas nebūtisko elementu grozīšanai, papildinot to, pieņem saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

2. Dalībvalstis aprēķina izmaksu ziņā optimālu minimālo energoefektivitātes prasību līmeni, izmantojot **vienoto** metodi, kas izstrādāta saskaņā ar 1. punktu, un attiecīgos parametrus, piemēram, **klimatiskos apstākļus.**

Dalībvalstis iesniedz Komisijai ziņojumu par visiem ievades datiem un pieņēmumiem, kas tika izmantoti minētajiem aprēķiniem, kā arī par pašiem aprēķinu rezultātiem. Šo ziņojumu **iekļauj** energoefektivitātes rīcības plānos, kuri minēti Direktīvas 2006/32/EK 14. panta 2. punktā. Dalībvalstis iesniedz Komisijai šādus ziņojumus reizi trijos gados. Pirmo ziņojumu iesniedz vēlākais 2011. gada 30. jūnijā.

3. Komisija publicē ziņojumu par dalībvalstu progresu **šā panta īstenošanā.**

6. pants

Jaunbūves

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka jaunbūves atbilst minimālajām energoefektivitātes prasībām, kas noteiktas saskaņā ar 4. pantu, **kā arī atbilst 9. panta noteikumiem.**

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

Dalībvalstis veicina augsti efektīvu alternatīvo sistēmu izmantošanu jaunbūvēs. Var izmantot gan turpmāk minētās, gan citas alternatīvās sistēmas :

- a) decentralizētas energoapgādes sistēmas, kuru pamatā ir **enerģija no atjaunojamiem avotiem**;
- b) koģenerācija;
- c) centralizētas vai kopīgas siltumapgādes vai dzesēšanas sistēmas, ja tādas ir pieejamas, **it īpaši sistēmas, kuru pamatā pilnībā vai daļēji ir no atjaunojamiem avotiem iegūta enerģija**;
- d) siltumsūkņu sistēmas;
- e) **informācijas un komunikāciju tehnoloģiju aprīkojums uzraudzībai un kontrolei.**

7. pants

Esošās ēkas

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka gadījumos, kad ēkās veic nozīmīgu atjaunošanu vai modernizē vai nomaina ēku norobežojošo konstrukciju būvelementus un inženiertehniskās sistēmas vai to daļas, to energoefektivitāte tiek uzlabota tā, lai būtu izpildītas vismaz minimālās energoefektivitātes prasības, ciktāl tehniski, funkcionāli un ekonomiski tas ir iespējams. Dalībvalstis nosaka šīs minimālās energoefektivitātes prasības saskaņā ar 4. pantu un ievērojot 9. panta noteikumus. Šīs prasības nosaka gan atjaunotajām sistēmām un būvelementiem to modernizēšanas vai nomaiņas gadījumā, gan atjaunotajai ēkai kopumā nozīmīgas atjaunošanas gadījumā.

Ēku nozīmīgas atjaunošanas gadījumā dalībvalstis mudina ņemt vērā un apsvērt šādas augsti efektīvas alternatīvās sistēmas:

- a) decentralizētas energoapgādes sistēmas, kuru pamatā ir **enerģija no atjaunojamiem avotiem**;
- b) koģenerācija;
- c) centralizētas vai kopīgas siltumapgādes vai dzesēšanas sistēmas, ja tādas ir pieejamas, **it īpaši sistēmas, kuru pamatā pilnībā vai daļēji ir no atjaunojamiem avotiem iegūta enerģija**;
- d) siltumsūkņu sistēmas;
- e) **informācijas un komunikāciju tehnoloģiju aprīkojums uzraudzībai un kontrolei.**

8. pants

Ēkas inženiertehniskās sistēmas un norobežojošo konstrukciju būvelementi

1. Dalībvalstis nosaka minimālās energoefektivitātes prasības **norobežojošo konstrukciju būvelementiem un ēkās ierīkotajām un ekspluatētajām inženiertehniskajām sistēmām, kas neietilpst Direktīvas 2009/...EK [ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības attiecībā uz enerģiju patērējošiem ražojumiem] un tās īstenošanas pasākumu darbības jomā.** Prasības nosaka jaunām, nomainītām un atjaunotām ekspluatējamām iekārtām, ēku inženiertehniskajām sistēmām un norobežojošo konstrukciju būvelementiem un to daļām un piemēro tiktāl, ciktāl tas ir tehniski un funkcionāli iespējams.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

Prasības jo īpaši attiecinā uz šādiem elementiem:

- a) apkures sistēmu, tostarp centralizētas vai kopīgas siltumapgādes un dzesēšanas sistēmu, katli, citi siltuma generatori vai siltummaiņi;
- b) ūdens sildītāji karstā ūdens apgādes sistēmās;
- c) centrālā gaisa kondicionēšanas iekārta vai aukstuma ģenerators gaisa kondicionēšanas sistēmās;
- d) apgaismes instalācijas;
- e) norobežojošo konstrukciju būvelementi.

2. Minimālās energoefektivitātes prasības, kas noteiktas saskaņā ar 1. punktu, ir saderīgas ar visiem tiesību aktiem, kurus piemēro tam (tiem) produktam(-iem), kas veido sistēmu un būvelementus, un minētās prasības izstrādā, pamatojoties uz produkta(-u) pareizu uzstādīšanu un ēkas inženiertehniskās sistēmas pienācīgu regulējumu un kontroli. Inženiertehnisko sistēmu gadījumā ar šīm prasībām nodrošina, ka sistēmas pirms ekspluatācijas tiek pienācīgi pielāgotas, ka tiek iegūts pareizs ūdens siltumapgādes sistēmu hidrauliskais līdzsvars un ka uzstādīšanai ir izmantots(-i) atbilstoša izmēra un veida produkts(-i), ņemot vērā ēkas inženiertehniskās sistēmas paredzēto lietojumu.

3. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes ...Direktīvas 2009/...EK [par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu] ⁽¹⁾ I pielikumu. Dalībvalstis nodrošina, ka visās jaunbūvēs un visās ēkās, kurām veic nozīmīgu atjaunošanu, kā arī visos gadījumos, kad tiek veikta skaitītāju nomaina, tiek uzstādīti viedie skaitītāji, un attiecīgos gadījumos mudina uzstādīt aktīvās kontroles sistēmas, piemēram, automātiku, kontroles un uzraudzības sistēmas.

9. pants

Nulles enerģijas ēkas

1. Dalībvalstis izstrādā valsts plānus, ar kuriem paredz palielināt 2. panta 1.c punktā definēto nulles enerģijas ēku skaitu.

Dalībvalstis nodrošina, ka vēlākais 2018. gada 31. decembrī visas jaunās ēkas ir vismaz nulles enerģijas ēkas.

Dalībvalstis nosaka mērķus attiecībā uz nulles enerģijas ēku minimālo īpatsvaru attiecīgi 2015. un 2020. gadā, izsakot to kā procentuālu daļu no kopējā ēku skaita un kā procentuālu daļu no kopējās izmantojamās platības.

Atsevišķus mērķus izvirza attiecībā uz:

- a) jaunām un atjaunotām dzīvojamām ēkām;
- b) jaunām un atjaunotām nedzīvojamām ēkām;
- c) ēkām, ko izmanto publiskā sektora iestādes.

Dalībvalstis nosaka atsevišķus mērķus c) apakšpunktā minētajām jaunbūvēm un jau uzbūvētajām ēkām, nosakot šiem mērķiem termiņus, kuri beidzas vismaz trīs gadus pirms šajā pantā noteiktajiem attiecīgajiem mērķiem, un ņemot vērā vadošo lomu, kas jāuzņemas publiskā sektora iestādēm ēku energoefektivitātes jomā.

⁽¹⁾ OV L ... (COD(2007)0195).

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

2. Valsts **plānu**, kas minēts 1. punktā, **izstrādā pēc apspriešanās ar visām ieinteresētajām personām, tostarp vietējām un reģionālajām iestādēm, un tajā** cita starpā ietver šādus elementus:

I

a) starpposma mērķus, kas izteikti kā procentuālā daļa no kopējā ēku skaita un no kopējās izmantojamās platības 2015. un 2020. gadā;

b) detalizētu valstī spēkā esošo prasību aprakstu, kuras attiecas uz minimālo no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtās enerģijas līmeni jaunbūvēs un esošajās ēkās, kuras tiek nozīmīgi atjaunotas, kā noteikts Direktīvā 2009/28/EK, kā arī šīs direktīvas 6. un 7. pantā;

c) **kopsavilkumu par visiem politikas virzieniem un** informāciju par pasākumiem, kuri uzsākti, lai veicinātu šādu ēku skaita palielināšanu;

d) **valsts, reģionālās un vietējās programmas, kas paredzētas energoefektivitātes pasākumu atbalstam, piemēram, nodokļu atlaides, finanšu instrumentus vai samazinātu PVN.**

3. Dalībvalstis vēlākais līdz 2011. gada 30. jūnijam iesniedz Komisijai 1. punktā minētos valsts plānus un ik pēc trim gadiem ziņo Komisijai par paveikto valsts plānu īstenošanā. Valsts plānus un progresa ziņojumus ietver energoefektivitātes rīcības plānos, kuri minēti Direktīvas 2006/32/EK 14. panta 2. punktā.

4. Divu mēnešu laikā pēc tam, kad dalībvalsts ir iesniegusi 3. pantā minēto valsts plānu, Komisija, pilnībā ievērojot subsidiaritātes principu, var noraidīt šo plānu vai kādu tā aspektu, kā pamatojumu minot to, ka nav ievērotas visas šajā pantā minētās prasības. Šādā gadījumā attiecīgā dalībvalsts ierosina grozījumus. Viena mēneša laikā pēc priekšlikumu saņemšanas Komisija pieņem grozīto plānu vai pieprasa citus grozījumus. Komisija un attiecīgā dalībvalsts veic visus pamatoti pieņemamos pasākumus, lai vienošanos par valsts plānu panāktu piecu mēnešu laikā pēc sākotnējā plāna iesniegšanas.

5. Komisija ne vēlāk kā līdz 2010. gada 31. decembrim atbilstīgi 2. pantā sniegtajai definīcijai izstrādā detalizētu un vienotu nulles enerģijas ēku definīciju.

Pasākumus, kas paredzēti šīs direktīvas nebūtisku elementu grozīšanai, papildinot to, pieņem saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

6. Komisija līdz 2012. gada 30. jūnijam un pēc tam reizi trijos gados publicē ziņojumu par dalībvalstu progresu attiecībā uz nulles enerģijas ēku skaita palielināšanu. Pamatojoties uz šādu ziņojumu, Komisija izstrādā rīcības plānu un vajadzības gadījumā ierosina veikt pasākumus, lai palielinātu šādu ēku skaitu.

10. pants

Finansiālie stimuli un tirgus šķēršļi

1. Dalībvalstis līdz 2011. gada 30. jūnijam sagatavo valstu rīcības plānus, kuros iekļauti ierosinātie pasākumi attiecībā uz šajā direktīvā noteikto prasību izpildi, mazinot pastāvošos juridiskos un tirgus šķēršļus un attīstot gan pastāvošos, gan jaunus finanšu un nodokļu instrumentus, lai tādējādi palielinātu jaunbūvju un esošo ēku energoefektivitāti.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

Ierosinātajiem pasākumiem jābūt pietiekamiem, efektīviem, pārredzamiem un nediskriminējošiem, jāatbalsta energoefektivitātes sertifikātos sniegto ieteikumu izpilde, jātiecas rosināt būtiskus energoefektivitātes uzlabojumus tajās ēkās, kur citādi šādu uzlabojumu veikšana no ekonomiskā viedokļa nebūtu iespējama, un jāparedz pasākumi to mājaimniecību atbalstam, kam draud enerģētiskā nabadzība.

Dalībvalstis salīdzina savus finanšu un nodokļu instrumentus ar V pielikumā uzskaitītajiem instrumentiem un, neskarot attiecīgās valsts tiesību aktus, īsteno vismaz divus no šajā pielikumā minētajiem instrumentiem.

2. Valstu rīcības plānus dalībvalstis dara zināmus Komisijai, iekļaujot tos Direktīvas 2006/32/EK 14. panta 2. punktā minētajos energoefektivitātes rīcības plānos, un reizi trijos gados tos atjaunina.

3. Šīs direktīvas īstenošanas atbalstam Komisija pēc ietekmes novērtējuma izdarīšanas vēlākais līdz 2010. gada 30. jūnijam nāk klajā ar piemērotiem likumdošanas priekšlikumiem, lai nostiprinātu pastāvošos Kopienas finanšu instrumentus un ieviestu jaunus instrumentus.

Minētajos priekšlikumos apsver šādus pasākumus:

- a) pārskatot Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Regulu (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu ⁽¹⁾ nākamajam plānošanas periodam, i evērojami palielināt Eiropas Reģionālās attīstības fonda maksimālo piešķirumu, ko atļauts izmantot mājokļu energoefektivitātes atbalstam, tostarp ieguldījumiem centralizētas siltumapgādes un dzesēšanas sistēmās un atjaunojamajos energoresursos, un paplašināt šo projektu atbilstības kritērijus;
- b) izmantot citus Kopienas fondus, lai atbalstītu pētniecību un izstrādi, informācijas kampaņas un apmācību energoefektivitātes jomā;
- c) izveidot Energoefektivitātes fondu, kura pamatā būtu Kopienas budžeta, Eiropas Investīciju bankas un dalībvalstu finansējums un kura mērķis būtu sekmēt to, lai līdz 2020. gadam palielinātos privātā un valsts sektora ieguldījumi ēku energoefektivitātes palielināšanas projektos, tostarp saistībā ar atjaunojamās enerģijas izmantošanu ēkās un būvelementos, tādējādi palielinot energoefektivitāti. Minēto fondu iekļauj citu Kopienas struktūrpalīdzības pasākumu plānošanā. Fonda līdzekļu piešķiršanas kritērijus nosaka saskaņā ar Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulu (EK) Nr. 1083/2006 ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu ⁽²⁾, un to izveido vēlākais līdz 2014. gadam;
- d) samazināt PVN likmes pakalpojumiem un produktiem, kuri saistīti ar energoefektivitātes uzlabošanu, tostarp atjaunojamās enerģijas izmantošanai ēkās vai būvelementos.

11. pants

Energoefektivitātes sertifikāti

1. Dalībvalstis nosaka vajadzīgos pasākumus, lai izveidotu ēku energoefektivitātes certificēšanas sistēmu. Energoefektivitātes sertifikātā ir norādes uz ēkas energoefektivitāti un tādām atsaucēs vērtībām kā minimālās energoefektivitātes prasības, lai ēkas vai tās daļu īpašniekiem vai īrniekiem būtu iespēja ■ novērtēt tās energoefektivitāti un bez grūtībām veikt salīdzinājumu ar citām dzīvojamām vai nedzīvojamām ēkām. Nedzīvojamo ēku energoefektivitātes sertifikātā attiecīgā gadījumā var norādīt arī reālo enerģijas patēriņu gadā, kā norādīts I pielikumā.

⁽¹⁾ OV L 210, 31.7.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 210, 31.7.2006., 25.lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

Ja ēku pārdod vai izīrē pirms uzbūvēšanas, pārdevējs sniedz precīzu rakstisku novērtējumu tās energoefektivitātei nākotnē.

2. Sertifikātā iekļauj ieteikumus, **kā ar optimālām izmaksām uzlabot** ēkas vai tās daļu energoefektivitāti.

Energoefektivitātes sertifikātā ietvertie ieteikumi attiecas uz:

- a) pasākumiem saistībā ar norobežojošo konstrukciju, **tostarp izolācijas sistēmu**, vai ēku inženiertehniskās (-o) sistēmas (-u) nozīmīgu atjaunošanu;

- b) pasākumiem ēkas atsevišķām daļām vai elementiem, neatkarīgi no tā, vai ir veikta norobežojošo konstrukciju, **tostarp izolācijas sistēmu**, vai ēku inženiertehniskās sistēmas(-u) nozīmīga atjaunošana.

3. Energoefektivitātes sertifikātā ietvertie ieteikumi ir tehniski iespējami konkrētai ēkai un sniedz pārredzamu informāciju, **kas ietver vismaz skaidras norādes par aprēķināto potenciālo enerģijas ietaupījumu, pašreizējo tīro vērtību un ieguldījuma izmaksām īpašai ēkai vai ēku veidam**. Rentabilitātes novērtējuma pamatā ir standarta apstākļu kopums, **tostarp vismaz enerģijas ietaupījuma un enerģijas cenu izvērtējums**, finanšu un nodokļu stimuli, kā arī procentu likmes ieguldījumiem, kuri vajadzīgi minēto ieteikumu īstenošanai.

4. **Dalībvalstis nodrošina, ka valsts iestādes un citas struktūras, kuras sniedz finansējumu ēku iegādei vai atjaunošanai, nosakot finansiālo stimulu, nodokļu pasākumu un aizdevumu līmeni un nosacījumus, ņem vērā energoefektivitātes sertifikātos sniegtos energoefektivitātes rādītājus un paustos ieteikumus.**

5. Energoefektivitātes sertifikātā sniedz norādi par to, kur ēkas īpašnieks vai īrnieks var saņemt precīzāku informāciju par sertifikātā sniegtajiem ieteikumiem. Turklāt tajā ietver informāciju par atsevišķiem pasākumiem, kuri jāveic, lai īstenotu ieteikumus, **tostarp informāciju par pieejamajiem nodokļu un finanšu stimuliem un par finansēšanas iespējām.**

6. **Valsts iestādes, ievērojot, ka ēku energoefektivitātes jomā tām jāuzņemas vadošā loma, īsteno ieteikumus, kas minēti ēku, kurās šīs iestādes izvietotas, energoefektivitātes sertifikātos, līdz sertifikātu derīguma termiņa beigām.**

7. Dzīvokļu vai vienas un tās pašas ēkas atsevišķo daļu, kas paredzētas dažādiem izmantojumiem, sertifikācijā var izmantot:

- a) kopīgu sertifikējumu ēkai kopumā, ja tā ir aprīkota ar kopīgu apkures sistēmu,

- b) **šā dzīvokļa vai ēkas atsevišķās daļas energoefektivitātes** novērtējumu.

8. Vienģimenes māju sertifikācijas pamatā var būt tādu citu līdzvērtīgu ēku novērtējums, kurām ir līdzīgs projekts un platība un līdzīgi faktiskie energoefektivitātes rādītāji, ja šādu atbilstību var garantēt eksperts, kas izdod energoefektivitātes sertifikātu.

9. Energoefektivitātes sertifikāta derīguma termiņš nepārsniedz 10 gadus.

10. **Komisija līdz 2010. gada 30. jūnijam pieņem pamatnostādnes, kurās nosaka minimālos standartus attiecībā uz energoefektivitātes sertifikātu saturu, valodu un noformējumu.**

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

Minēto pasākumu, kas paredzēts, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

11. *Dalībvalstis atzīst sertifikātus, kas saskaņā ar šīm pamatnostādņēm izsniegti citā dalībvalstī, un tām nav atļauts ierobežot finanšu pakalpojumu sniegšanas brīvību, pamatojoties uz apstākli, ka sertifikāts izsniegts citā dalībvalstī.*

12. *Līdz 2011. gadam, izmantojot no dalībvalstīm saņemto informāciju un apspriežoties ar attiecīgo nozaru pārstāvjiem, Komisija pieņem brīvprātīgu, vienotu Eiropas Savienības sertifikācijas sistēmu nedzīvojamo ēku energoefektivitātes sertificēšanai.*

Pasākumu, kura mērķis ir grozīt nebūtisku šīs direktīvas elementus, papildinot to, jāpieņem saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

Dalībvalstis līdz 2012. gadam ievieš pirmajā daļā minēto brīvprātīgo Eiropas Savienības sertifikācijas sistēmu, un tā darbojas paralēli valsts sertifikācijas sistēmai.

12. pants

Energoefektivitātes sertifikātu izsniegšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka energoefektivitātes sertifikātu izsniedz par ēkām vai to daļām, kuras ir uzbūvētas, pārdotas vai izīrētas, par **sabiedrības bieži apmeklētām** ēkām, **kuru kopējā izmantojamā platība** pārsniedz 250 m², **un par ēkām, kuras** izmanto publiskā sektora iestāde.

2. Dalībvalstis pieprasa, lai tad, kad tiek celta kāda ēka vai tās daļas, pārdevējs vai neatkarīgs eksperts, kas izsniedz sertifikātu un kas ir minēts 17. pantā, īpašniekam nodotu energoefektivitātes sertifikātu.

3. Dalībvalstis pieprasa, lai, pārdodot ēku vai tās daļas, visos attiecīgās ēkas vai tās daļu pārdošanas sludinājumos tiktu norādīts energoefektivitātes sertifikātā iekļautais energoefektivitātes skaitliskais rādītājs un lai iespējamajam pircējam uzrādītu energoefektivitātes sertifikātu.

Pārdevējs nodod energoefektivitātes sertifikātu pircējam vēlākais brīdī, kad tiek noslēgts || līgums par ēku vai tās daļu pārdošanu.

4. Dalībvalstis pieprasa, lai, izīrējot ēku vai tās daļas, visos sludinājumos par attiecīgās ēkas vai tās daļu īri tiktu norādīts energoefektivitātes sertifikātā iekļautais energoefektivitātes skaitliskais rādītājs un lai iespējamajam īrniekam uzrādītu energoefektivitātes sertifikātu.

Īpašnieks nodod energoefektivitātes sertifikātu īrniekam vēlākais brīdī, kad tiek noslēgts īres līgums.

5. **Ēkas īpašnieks jebkurā laikā neatkarīgi no tā, vai ēka tiek būvēta, modernizēta, izīrēta vai pārdota, var prasīt akreditētam ekspertam sagatavot, pārreķināt vai atjaunināt energoefektivitātes sertifikātu.**

6. Dalībvalstis var neattiecināt šā panta 1., 2., 3. un 4. punktu uz 4. panta 2. punktā minētajām ēku kategorijām.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

13 pants

Energoefektivitātes sertifikātu izvietošana

1. Dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka **ēkās, kurās izvietotas** publiskā sektora iestādes, **vai sabiedrības bieži apmeklētās ēkās, kuru kopējā izmantojamā platība pārsniedz 250 m²**, redzamā vietā ir novietots energoefektivitātes sertifikāts.

■

14. pants

Apkures sistēmu inspicēšana

1. Dalībvalstis nosaka vajadzīgos pasākumus, lai ieviestu regulāru to katlu inspicēšanu, **kuros izmanto neatjaunojamu šķidro kurināmo vai cieto kurināmo** un kuru lietderīgā nominālā jauda ir vairāk nekā 20 kW. Šāda inspicēšana ietver katla efektivitātes novērtējumu un tā lieluma novērtējumu salīdzinājumā ar siltumenerģijas pieprasījumu ēkā. **Dalībvalstis var atcelt inspicēšanu, ja pastāv elektroniska uzraudzības un kontroles sistēma.**

2. Dalībvalstis var noteikt, ka inspicēšanu veic dažādos intervālos atkarībā no apkures sistēmas ■ tipa un lietderīgās nominālās jaudas. Nosakot minētos intervālus, dalībvalstis ņem vērā apkures sistēmas inspicēšanas izmaksas un aplēstos enerģijas izdevumu ietaupījumus, kas var rasties no inspicēšanas.

3. Katlu apkures sistēmas B ar lietderīgo nominālo jaudu, kas pārsniedz 100 kW, inspicē vismaz reizi divos gados.

Attiecībā uz gāzes apkures katliem šo periodu var pagarināt līdz četriem gadiem.

4. Atkāpjoties no 1., 2. un 3. punkta, dalībvalstis var izlemt veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka lietotāji saņem padomus attiecībā uz katlu nomaiņu, citām iespējamām izmaiņām apkures sistēmā un alternatīviem risinājumiem, lai noteiktu katla efektivitāti un piemēroto lielumu. Šī pieeja kopumā ir līdzvērtīga tai, kura izriet no noteikumiem 1. un 3. punktā.

Ja dalībvalstis izvēlas šo iespēju piemērot pasākumus, kas minēti || pirmajā daļā, tās vēlākais līdz 2011. gada 30. jūnijam iesniedz Komisijai ziņojumu par minēto pasākumu līdzvērtīgumu pasākumiem, kas noteikti 1., 2. un 3. punktā. Dalībvalstis iesniedz Komisijai šādus ziņojumus reizi trijos gados. Šādu ziņojumu var ietvert energoefektivitātes rīcības plānos, kuri minēti Direktīvas 2006/32/EK 14. panta 2. punktā.

Ja Komisija uzskata, ka šā punkta otrajā daļā minētajā dalībvalsts ziņojumā nav pierādīts šā punkta pirmajā daļā minētā pasākuma līdzvērtīgums, tā sešu mēnešu laikā pēc ziņojuma saņemšanas var prasīt dalībvalstij vai nu sniegt vēl citus pierādījumus, vai ieviest īpašus papildu pasākumus. Ja gada laikā pēc šā pieprasījuma izdarīšanas iesniegtie pierādījumi vai veiktie papildu pasākumi Komisijai nešķiet apmierinoši, tā var atcelt minēto atkāpi.

15. pants

Gaisa kondicionēšanas sistēmu inspicēšana

1. Dalībvalstis nosaka vajadzīgos pasākumus, lai tiktu ieviesta regulāra to gaisa kondicionēšanas **un ventilācijas** sistēmu **un reversīvo siltumsūkņu** inspicēšana, kuru faktiskā nominālā jauda pārsniedz **5 kW**. Šāda inspicēšana aptver gaisa kondicionēšanas sistēmas efektivitātes un tās lieluma novērtējumu salīdzinājumā ar dzesēšanas vajadzībām ēkā. **Ventilācijas sistēmu inspekcijā ietilpst arī gaisa plūsmas novērtējums.**

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

Dalībvalstis var atcelt šīs inspekcijas, ja pastāv elektroniska uzraudzības un kontroles sistēma, ar kuru sistēmu efektivitāti un drošību iespējams uzraudzīt no attāluma.

2. Dalībvalstis var noteikt, ka inspicēšanu veic dažādos intervālos atkarībā no gaisa kondicionēšanas sistēmas, **ventilācijas sistēmas vai reversīvā siltumsūkņa** tipa un lietderīgās nominālās jaudas. Nosakot minētos intervālus, dalībvalstis ņem vērā ■ inspicēšanas izmaksas un aplēstos enerģijas izdevumu ietaupījumus, kas var rasties no inspicēšanas.

3. Nosakot 1. un 2. punktā minētos pasākumus, dalībvalstis, ja vien tas ir ekonomiski un tehniski iespējams, nodrošina, ka inspicēšana notiek atbilstīgi šīs direktīvas 14. pantā paredzētajai apkures sistēmu un citu tehnisko sistēmu inspicēšanai un Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 17. maija Regulā (EK) Nr. 842/2006 par dažām fluorētām siltumnīcefekta gāzēm ⁽¹⁾ noteiktajām noplūdes pārbaudēm.

4. Atkāpjoties no 1. un 2. punkta, dalībvalstis var nolemt veikt pasākumus, lai nodrošinātu padomu sniegšanu lietotājiem par gaisa kondicionēšanas sistēmu nomaiņu vai citām izmaiņām gaisa kondicionēšanas sistēmā, tostarp, iespējams, paredzot inspicēšanu, lai noteiktu gaisa kondicionēšanas sistēmas efektivitāti un piemēroto lielumu. Šī pieeja kopumā ir līdzvērtīga tam, kas izriet no 1. un 2. punkta noteikumiem.

Ja dalībvalstis piemēro šā punkta pirmajā daļā minētos pasākumus, tās vēlākais līdz 2011. gada 30. jūnijam iesniedz Komisijai ziņojumus par šo pasākumu līdzvērtīgumu 1. un 2. punktā noteiktajiem pasākumiem. Minētos ziņojumus dalībvalstis Komisijai iesniedz reizi trijos gados. Šos ziņojumus var ietvert energoefektivitātes rīcības plānos, kuri minēti Direktīvas 2006/32/EK 14. panta 2. punktā.

Ja Komisija uzskata, ka šā punkta otrajā daļā minētajā dalībvalsts ziņojumā nav pierādīts šā punkta pirmajā daļā minētā pasākuma līdzvērtīgums, tā sešu mēnešu laikā pēc ziņojuma saņemšanas var prasīt dalībvalstij vai nu sniegt vēl citus pierādījumus, vai ieviest īpašus papildu pasākumus. Ja gada laikā pēc šā pieprasījuma izdarīšanas iesniegtie pierādījumi vai veiktie papildu pasākumi Komisijai nešķiet apmierinoši, tā var atcelt minēto atkāpi.

16. pants

Ziņojumi par apkures un gaisa kondicionēšanas sistēmu inspicēšanu

1. Šis pants attiecas uz ziņojumiem par apkures un gaisa kondicionēšanas sistēmu inspicēšanu.
2. Inspekcijas ziņojumus sagatavo regulāri par katru inspicēto sistēmu. Inspekcijas ziņojumā iekļauj šādu informāciju:
 - a) inspicētās sistēmas energoefektivitātes salīdzinājumu ar
 - i) vislabāko pieejamo iespējamo sistēmu; kā arī
 - ii) līdzīga tipa sistēmu, kuras visi būtiskie elementi atbilst tādai energoefektivitātes pakāpei, kādu paredz piemērojamie tiesību akti;
 - b) ieteikumus attiecīgās ēkas vai tās daļu sistēmas energoefektivitātes rentablai uzlabošanai.

⁽¹⁾ OV L 161, 14.6.2006., 1.lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

Panta b) apakšpunktā minētie ieteikumi attiecas uz konkrēto sistēmu un sniedz pārredzamu informāciju par to rentabilitāti. Rentabilitātes novērtējuma pamatā ir standarta apstākļu kopums, piemēram, enerģijas ietaupījumi un izmantotās enerģijas cenas, kā arī procentu likmes ieguldījumiem.

3. Inspektors nodod inspekcijas ziņojumu attiecīgās ēkas īpašniekam vai īrniekam.

17. pants

Neatkarīgi eksperti

1. Dalībvalstis gādā par to, ka ēku energoefektivitātes sertificēšanu, kā arī apkures sistēmu un gaisa kondicionēšanas sistēmu inspicēšanu veic neatkarīgi, kvalificēti un akreditēti eksperti neatkarīgi no tā, vai viņi darbojas kā pašnodarbinātie vai viņus nodarbina publiskā sektora iestādes vai privātuzņēmumu struktūras.

Ekspertus akreditē, ņemot vērā to kompetenci un neatkarību.

2. *Dalībvalstis nodrošina kvalifikāciju un akreditācijas savstarpēju atzīšanu.*

3. *Komisija līdz 2011. gadam izstrādā pamatnostādnes regulārai ekspertu apmācībai, tostarp arī ieteikumus attiecībā uz minimālajiem standartiem.*

Minēto pasākumu, kas paredzēts, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

4. *Dalībvalstis nodrošina publisku piekļuvi informācijai par apmācību un akreditāciju. Tās izveido un dara pieejamu kvalificēto un akreditēto ekspertu sarakstu.*

18. pants

Neatkarīga kontroles sistēma

1. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar II pielikumu ievieš neatkarīgu kontroles sistēmu, ko izmanto, lai pārbaudītu energoefektivitātes sertifikātus un ziņojumus par apkures un gaisa kondicionēšanas sistēmu inspicēšanu. ***Dalībvalstis izveido atsevišķus īstenošanas mehānismus organizācijām, kuras atbild par energoefektivitātes sertifikātiem un apkures un gaisa kondicionēšanas sistēmu inspicēšanas ziņojumiem.***

2. Dalībvalstis var deleģēt pienākumus neatkarīgo kontroles sistēmu īstenošanai, ja tās nodrošina, ka minētās sistēmas tiek īstenotas saskaņā ar II pielikumu.

3. Dalībvalstis pieprasa, lai energoefektivitātes sertifikātus un 1. punktā minētos inspekcijas ziņojumus reģistrētu vai darītu pieejamus kompetentajām iestādēm vai tām iestādēm, kurām kompetentās iestādes pēc pieprasījuma ir deleģējušas pienākumus īstenot neatkarīgās kontroles sistēmas.

19. pants

Pārskatīšana

Komisija, kam palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar 22. pantu, novērtē šo direktīvu ***un apsver iespēju to pārskatīt līdz 2015. gadam***, ņemot vērā tās piemērošanas laikā gūto pieredzi ***un progresu***, un vajadzības gadījumā sagatavo priekšlikumus, kuri cita starpā attiecas uz:

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- a) metodēm, ar ko novērtē ēku energoefektivitāti, pamatojoties uz primārās enerģijas izmantošanu un oglekļa dioksīda emisiju;
- b) vispārējiem stimuliem turpmāku energoefektivitātes pasākumu veikšanai ēkās;
- c) *Kopienas līmeņa prasību noteikšanu attiecībā uz esošo ēku pārveidi par nulles enerģijas ēkām.*

20. pants

Informācija

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai informētu ēku vai to daļu īpašniekus **un** īrniekus par dažādām metodēm un praksi, kas kalpo energoefektivitātes palielināšanai.

2. Dalībvalstis jo īpaši sniedz informāciju ēku īpašniekiem **un** īrniekiem par energoefektivitātes sertifikātiem un inspekcijas ziņojumiem, to nolūkiem un mērķiem, par rentabliem veidiem, kā uzlabot attiecīgo ēku energoefektivitāti un par finansiālajām sekām vidusposmā un ilgtermiņā, ja nekas netiks darīts, **kā arī par finanšu instrumentiem, kas pieejami**, lai uzlabotu attiecīgās ēkas energoefektivitāti. **Izmantojot informācijas kampaņas, īpašniekus un īrniekus mudina pildīt vismaz minimālās prasības, kas noteiktas 4. un 9. pantā.**

Pēc dalībvalstu pieprasījuma Komisija palīdz dalībvalstīm organizēt informācijas kampaņas pirmā punkta un šī punkta pirmās daļas nolūkā, kuras var ietvert Kopienas programmas.

3. Dalībvalstis nodrošina vietējo un reģionālo iestāžu iesaistīšanos informēšanas, apmācības un izpratnes veicināšanas programmu izstrādē.

4. Dalībvalstis, iesaistot vietējās un reģionālās iestādes, nodrošina, ka par šīs direktīvas ieviešanu atbildīgajām personām ir pieejami atbilstoši norādījumi un apmācība, piedāvājot būvniecības standartu plānošanu un izpildi. Jo īpaši šādi norādījumi un apmācība pastiprina energoefektivitātes uzlabošanas nozīmi un, plānojot, projektējot, būvējot un atjaunojot rūpnieciskos vai dzīvojamos rajonus, ļauj apsvērt optimālo energoefektivitātes uzlabošanas pasākumu, atjaunojamo energoresursu izmantošanas un centralizētās siltumapgādes un dzesēšanas kombināciju.

5. Komerču ēku īpašniekiem un īrniekiem ir pienākums apmainīties ar informāciju par reālo enerģijas patēriņu.

6. Dalībvalstis sniedz Komisijai ziņas par:

- a) valsts, reģionālā un vietējā līmeņa atbalsta shēmām, kas paredzētas, lai veicinātu energoefektivitāti un no atjaunojamiem avotiem iegūtas enerģijas izmantošanu ēkās;
- b) ēku sektorā izmantotās no atjaunojamiem avotiem iegūtās enerģijas daļu valsts un reģionālā līmenī, tostarp precizējot, vai atjaunojamā enerģija nāk no vietējām iekārtām, centralizētās apkures un dzesēšanas sistēmas vai koģenerācijas.

Minētā informācija iekļaujama Direktīvas 2006/32/EK 14. panta 2. punktā minētajos energoefektivitātes rīcības plānos.

7. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai apmācītu lielāku skaitu iekārtu uzstādītāju un nodrošinātu apmācību kompetences līmeņa paaugstināšanai, sniedzot prasmes nepieciešamo energoefektīvo un atjaunojamo energoresursu tehnoloģiju uzstādīšanas un integrācijas jomā, lai šie speciālisti varētu pildīt savu svarīgo uzdevumu, atbalstot ēku energoefektivitātes uzlabošanu.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

8. Komisija līdz 2010. gadam izveido interneta vietni, kurā sniegta šāda informācija:

- a) visu Direktīvas 2006/32/EK 14. panta 2. punktā minēto energoefektivitātes rīcības plānu jaunākās versijas;
- b) detalizētas ziņas par attiecīgajā brīdī Kopienā spēkā esošajiem pasākumiem, kuri paredzēti ēku energoefektivitātes uzlabošanai, tostarp piemērojamie finanšu un nodokļu instrumenti, to piemērošana un kontaktinformācija;
- c) detalizētas ziņas par valstu rīcības plāniem un attiecīgajā brīdī katrā dalībvalstī spēkā esošajiem valsts mēroga, reģionālajiem un vietējiem pasākumiem, kuri paredzēti ēku energoefektivitātes uzlabošanai, tostarp piemērojamie finanšu vai nodokļu instrumenti, to piemērošana un kontaktinformācija;
- d) valsts, reģionālā un vietējā līmeņa paraugprakses piemēri par ēku energoefektivitātes uzlabošanu.

Šā panta pirmajā daļā minētajai informācijai jābūt viegli pieejamai un saprotamai katram īrniekam, īpašniekam un uzņēmējam ikvienā dalībvalstī, kā arī visām vietējām, reģionālajām un valsts iestādēm. Informācija sniedzama tādā formā, kas ļautu minētajām personām un organizācijām bez grūtībām izvērtēt savas iespējas saņemt atbalstu ēku energoefektivitātes uzlabošanai un salīdzināt dalībvalstu piedāvātos atbalsta pasākumus.

21. pants.

I pielikuma pielāgošana tehnikas attīstībai

Komisija pielāgo I pielikuma 3. un 4. punktu tehnikas attīstībai.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

22. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

23. pants

Sodi

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par to valsts tiesību aktu pārkāpumiem, kuri pieņemti atbilstīgi šai direktīvai, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētajām sankcijām ir jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām. Dalībvalstis vēlākais līdz 2010. gada 31. decembrim par šādiem noteikumiem ziņo Komisijai un nekavējoties ziņo tai par jebkuriem turpmākiem grozījumiem, kas tos skar. **Dalībvalstis sniedz pierādījumus par soda sankciju noteikumu efektivitāti Direktīvas 2006/32/EK 14. panta 2. punktā minētajos energoefektivitātes rīcības plānos.**

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

24. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2010. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 2. līdz 18. un 20. līdz 23. *panta* un I un II pielikuma prasības. Dalībvalstis nekavējoties iesniedz Komisijai minēto tiesību aktu tekstus, kā arī minēto tiesību aktu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Dalībvalstis vēlākais no 2010. gada 31. decembra piemēro minētos tiesību aktus tiktāl, ciktāl tie attiecas uz 2., 3., 9., 11. līdz 13, 17., 18., 20. un 23. *pantu*.

Noteikumus, kas minēti 4. līdz 8., 14. līdz 16. un 18. *pantā*, tās piemēro vēlākais no 2010. gada 31. decembra attiecībā uz ēkām, ko izmanto valsts iestādes, un attiecībā uz citām ēkām tos piemēro vēlākais no 2012. gada 31. janvāra.

Pieņemot minētos aktus, dalībvalstis tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai attiecīgu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Tajos arī iekļauj norādi, ka atsaucē uz direktīvām, kuras atceļ ar šo direktīvu, esošajos normatīvajos un administratīvajos aktos uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsaucē un kā formulējams minētais teikums.

2. Dalībvalstis nosūta Komisijai to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

25. pants

Atcelšana

Direktīva 2002/91/EK, kurā grozījumi izdarīti ar regulu, kas minēta III pielikuma A daļā, tiek atcelta no 2012. gada 1. februāra, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem, kuros transponē valsts tiesību aktos un piemēro III pielikuma B daļā norādīto direktīvu.

Atsaucē uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar VI pielikumā iekļauto atbilstības tabulu.

26. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*.

27. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

...

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīlis

I PIELIKUMS

Vispārēja sistēma ēku energoefektivitātes aprēķinam (minēta 3. pantā)

1. Ēkas energoefektivitāti nosaka, pamatojoties uz aprēķināto vai faktisko **primārās** enerģijas daudzumu, ko gadā patērē, lai izpildītu dažādas vajadzības, kas saistītas ar tās **ierasto** lietošanu, un tā atspoguļo apkures siltumenerģijas pieprasījumu un dzesēšanas siltumenerģijas pieprasījumu (enerģija, kas vajadzīga, lai novērstu pārkaršanu), lai uzturētu ēkai paredzētos temperatūras apstākļus. **Attiecīgā gadījumā enerģijas patēriņu izlīdzina ar ēkā saražoto enerģiju, kas iegūta no atjaunojamiem enerģijas avotiem.**
2. Ēkas energoefektivitāti izsaka pārredzamā veidā un tajā ietver arī skaitlisku norādi uz **■** primārās enerģijas izmantošanu, **izsakot to kWh/m² gadā.**

Ēku energoefektivitātes aprēķina metodē **jāizmanto** Eiropas standarti **un attiecīgie Kopienas tiesību akti, tostarp Direktīva 2009/28/EK.**

Novērtējot ēkā patērētās elektroenerģijas energoefektivitāti, koeficientā, ko piemēro pārrēķinam no galīgās uz primāro enerģiju, ņem vērā visu attiecīgo elektroenerģijas avotu gada vidējo svērtu vērtību.

3. Metodi nosaka, ņemot vērā vismaz šādus elementus:
 - a) šādi faktiskie ēkas siltuma rādītāji (tostarp tās iekšējās šķērssienas).
 - i) siltumspēja;
 - ii) izolācija; **kas panākta, izmantojot pieejamos materiālus ar viszemāko siltuma vadītspēju;**
 - iii) pasīvā apkure;
 - iv) dzesēšanas elementi; kā arī
 - v) termiskie tilti;
 - b) apkures iekārtas un apgāde ar karsto ūdeni, tostarp to siltumizolācijas rādītāji;
 - c) gaisa kondicionēšanas ierīces, **tostarp dzesēšanas sistēmas;**
 - d) dabīgā un mehāniskā ventilācija, kas var ietvert hermētiskumu;
 - e) **apgaismojuma projektā definētās iebūvētās apgaismes sistēmas, ņemot vērā attiecīgajā telpā veicamajai funkcijai piemēroto apgaismojuma līmeni, cilvēku klātbūtni, dabiska apgaismojuma pieejamības līmeni, apgaismojuma līmeņa elastīgu pielāgošanu atšķirīgajām funkcijām, un to, vai apgaismes instalācija paredzēta dzīvojamo ēku vai nedzīvojamo ēku sektoram;**
 - f) ēku projekts, atrašanās vieta un orientācija, tostarp ārējais klimats;
 - g) pasīvas solārās sistēmas un aizsardzība pret sauli;

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīlis

- h) iekštelpas klimatiskie apstākļi, tostarp paredzētais iekštelpas klimats;
 - i) iekšējās slodzes.
4. Šajā aprēķinā vajadzības gadījumā ņem vērā šādus pozitīvas ietekmes elementus:
- a) vietējie saules iedarbības apstākļi, aktīvas solārās sistēmas un citas siltumenerģijas un elektroenerģijas ražošanas sistēmas, kuru pamatā ir atjaunojami enerģijas avoti;
 - b) elektroenerģija, kas iegūta koģenerācijas procesā;
 - c) centralizēta vai kopīgas apkures un dzesēšanas sistēmas;
 - d) dabiskais apgaismojums.
5. Šā aprēķina nolūkiem ēkas ir jāklasificē šādās kategorijās:
- a) dažāda tipa viengimenes mājas;
 - b) daudzdzīvokļu mājas;
 - c) biroji;
 - d) izglītības iestāžu ēkas;
 - e) slimnīcas;
 - f) viesnīcas un restorāni;
 - g) sporta iestāžu ēkas;
 - h) mazumtirdzniecības pakalpojumu ēkas;
 - i) **vairumtirdzniecības un loģistikas ēkas;**
 - j) citu tipu enerģijas patērētājas ēkas.
-

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīlis

II PIELIKUMS

Neatkarīgas kontroles sistēmas, ko izmanto energoefektivitātes sertifikātiem un inspekcijas ziņojumiem

1. Kompetentās iestādes vai iestādes, kurām kompetentās iestādes ir deleģējušas pienākumus īstenot neatkarīgās kontroles sistēmas, nejaušas izlases veidā atlasa vismaz 0,5 % no visiem **katra eksperta** energoefektivitātes sertifikātiem, **kas izsniegti gada laikā**, un tos verificē. ***Jā neatkarīgs eksperts izsniedz tikai dažus sertifikātus, kompetentās iestādes vai struktūras pēc nejaušības principa atlasa vismaz vienu sertifikātu un to verificē.*** Verifikāciju veic vienā no trīs alternatīviem turpmāk norādītajiem līmeņiem, un katrā līmenī verificē vismaz statistiski būtisku daļu izvēlēto sertifikātu:
 - a) to datu, kurus izmantoja, lai izsniegtu ēkas energoefektivitātes sertifikātu, un sertifikātā norādīto rezultātu derīguma pārbaude;
 - b) datu pārbaude un sertifikātā norādīto rezultātu, tostarp sniegto ieteikumu verifikācija;
 - c) tādu datu pilnīga pārbaude, kurus izmantoja, lai izsniegtu ēkas energoefektivitātes sertifikātu, pilnīga sertifikātā norādīto rezultātu, tostarp sniegto ieteikumu verifikācija, un ēkas apmeklējums uz vietas, lai pārbaudītu atbilstību starp energoefektivitātes sertifikātā sniegtajām specifikācijām un sertificēto ēku.
2. ***Jā pārbaudēs konstatē neatbilstību, kompetentās iestādes vai struktūras pēc nejaušības principa atlasa vēl piecus tā paša eksperta izsniegtus sertifikātus un tos verificē. Ja šajās papildu pārbaudēs konstatē neatbilstību, kompetentās iestādes vai struktūras nosaka ekspertam sodu; par sevišķi nopietniem pārkāpumiem var sodīt, anulējot eksperta akreditāciju.***
3. Kompetentās iestādes vai iestādes, kurām kompetentās iestādes ir deleģējušas pienākumus īstenot neatkarīgās kontroles sistēmas, nejaušas izlases veidā atlasa vismaz 0,1 % no visiem gadā sagatavotajiem **katra eksperta** inspekcijas ziņojumiem un tos verificē. ***Jā neatkarīgais eksperts sagatavojis tikai dažus inspekcijas ziņojumus, kompetentās iestādes vai struktūras pēc nejaušības principa atlasa vismaz vienu inspekcijas ziņojumu un to verificē.*** Verifikāciju veic vienā no trīs alternatīviem turpmāk norādītajiem līmeņiem, un katrā līmenī verificē vismaz statistiski būtisku daļu izvēlēto inspekcijas ziņojumu:
 - a) inspekcijas ziņojuma izsniegšanai izmantoto inženiertehniskās sistēmas datu un ziņojumā norādīto rezultātu derīguma pārbaude;
 - b) datu pārbaude un inspekcijas ziņojuma, tostarp sniegto ieteikumu verifikācija;
 - c) inspicētās inženiertehniskās sistēmas tādu datu pilnīga pārbaude, kurus izmantoja, lai izsniegtu inspekcijas ziņojumu, pilnīga inspekcijas ziņojumā norādīto rezultātu, tostarp sniegto ieteikumu verifikācija, un ēkas apmeklējums uz vietas, lai pārbaudītu atbilstību starp inspekcijas ziņojumā sniegtajām specifikācijām un inspicēto ēkas inženiertehnisko sistēmu.
4. ***Jā pārbaudēs konstatēta neatbilstība, kompetentās iestādes vai struktūras pēc nejaušības principa atlasa vēl piecus tā paša eksperta sagatavotus inspekcijas ziņojumus un tos verificē. Ja šajās papildu pārbaudēs konstatē neatbilstību, kompetentās iestādes vai struktūras nosaka ekspertam sodu; par sevišķi nopietniem pārkāpumiem var sodīt, anulējot eksperta akreditāciju.***

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

III PIELIKUMS

A daļa

Atceltā direktīva ar sekojošu grozījumu

(minēts 25. pantā)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/91/EK
(OV L 1, 4.1.2003., 65. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1137/2008
(OV L 311, 21.11.2008., 1. lpp.)

tikai Pielikuma 9.9. punkts

B daļa

Termiņi transponēšanai valstu tiesību aktos un piemērošanai

(minēts 24. pantā)

Direktīva	Termiņš transponēšanai	Piemērošanas datums
2002/91/EK	2006. gada 4. janvāris	2009. gada 4. janvāris tikai attiecībā uz 7., 8. un 9. pantu

IV PIELIKUMS

Izmaksu ziņā optimāla līmeņa aprēķināšanai paredzētās vienotās metodes principi

Komisija, nosakot vienotu metodi izmaksu ziņā optimāla līmeņa aprēķināšanai, ņem vērā vismaz šādus principus:

- noteikt references ēkas, kurām ir raksturīgas funkcijas un ģeogrāfiskais novietojums, tostarp iekštelpu mikro-klimats un ārējie klimatiskie apstākļi, un kuras ir tipiskas ēkas attiecībā uz minētajiem faktoriem. References ēkas nosaka gan jaunbūvēm, gan esošām dzīvojamām un nedzīvojamām ēkām;
- definēt novērtējamos tehniskos pasākumus energoefektivitātes jomā (piemēram, norobežojošo konstrukciju vai to daļu izolācija, energoefektīvākas inženiertehniskās sistēmas) un novērtējamos energoapgādes pasākumus;
- definēt plašu tehnisko pasākumu kopumu nulles enerģijas ēku izveidei;
- novērtēt apkurei un dzesēšanai nepieciešamo enerģijas daudzumu, piegādātās enerģijas daudzumu, primārās enerģijas patēriņu un CO₂ emisiju references ēkās (tostarp novērtēt ēkās īstenoto tehnisko pasākumu kopumu);
- novērtēt references ēkās īstenoto tehnisko pasākumu attiecīgās izmaksas, proti, ar enerģiju saistīto ieguldījumu izmaksas, enerģijas izmaksas un citas ekspluatācijas izmaksas;
- ar darbu veikšanu saistītās izmaksas, tostarp materiālu izmaksas, attiecīgajā reģionā/apvidū.

Rentabilitātes novērtējumu dažādiem minimālo energoefektivitātes prasību līmeņiem veic, aprēķinot ēkas aprites cikla izmaksas, kas balstītas uz references ēkās īstenoto tehnisko pasākumu kopumu, un salīdzinot šīs izmaksas ar ēkas energoefektivitāti un/vai CO₂ emisiju.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

V PIELIKUMS

Finanšu instrumenti ēku energoefektivitātes uzlabošanai

Neskarot valstu tiesību aktus, dalībvalstis ievieš vismaz divus turpmāk minētos finanšu instrumentus:

- a) samazinātas PVN likmes energotaupīgām un sevišķi energoefektīvām precēm un pakalpojumiem un ar atjaunojamās enerģijas izmantošanu saistītām precēm un pakalpojumiem;
- b) citus nodokļu atvieglojumus energotaupīgām precēm un pakalpojumiem vai energoefektīvām ēkām, tostarp ienākumu nodokļa un īpašuma nodokļa atlaides;
- c) tiešās subsīdijas;
- d) subsidētas aizdevumu shēmas vai aizdevumus ar zemu procentu likmi;
- e) mērķfinansējuma shēmas;
- f) aizdevumu garantiju shēmas;
- g) prasības vai vienošanās ar energoresursu piegādātājiem par finansiāla atbalsta piedāvāšanu visām patērētāju kategorijām.

PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 2002/91/EK	Šī direktīva
1. pants	1. pants
2. pants, ievadvārdi	2. pants, ievadvārdi
2. panta 1. punkts	2. panta 1. punkts
-	2. panta 5. punkts
2. panta 2. punkts	2. panta 6. punkts un I pielikums
-	2. panta 7., 9., 11. un 12. punkts
2. panta 3. punkts	2. panta 13. punkts
2. panta 4. punkts	2. panta 14. punkts
-	2. panta 15. punkts
2. panta 5. punkts	2. panta 16. punkts
2. panta 6. punkts	2. panta 17. punkts
2. panta 7. punkts	2. panta 18. punkts
2. panta 8. punkts	2. panta 19. punkts
3. pants	20. pants un I pielikums
4. panta 1. punkts	4. panta 1. punkts
4. panta 2. punkts	-
4. panta 3. punkts	4. panta 2. punkts
-	4. panta 3. punkts
-	4. panta 4. punkts
-	5. pants
5. pants	6. panta 1. punkts

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

Direktīva 2002/91/EK	Šī direktīva
-	I
6. pants	7. pants
-	8. pants
-	9. pants
7. panta 1. punkts	11. panta 7. punkts, 12. panta 1., 2., 3., 4. un 6. punkts
7. panta 2. punkts	11. panta 1. un 2. punkts
7. panta 3. punkts	13. pants
-	12. panta 4., 7. un 8. punkts
8. pants, ievadvārdi	14. pants, ievadvārdi
8. panta a) apakšpunkts	14. panta 1. un 3. punkts
-	14. panta 2. punkts
8. panta b) apakšpunkts	14. panta 4. punkts
9. pants	15. panta 1. punkts
-	15. panta 2. punkts
-	16. pants
10. pants	17. pants
-	18. pants
11. pants, ievadvārdi	19. pants, ievadvārdi
11. panta a) apakšpunkts	-
-	19. panta a) apakšpunkts
11. panta b) apakšpunkts	19. panta b) apakšpunkts
12. pants	20. pants
13. pants	21. pants
14. panta 1. punkts	22. panta 1. punkts
14. panta 2. punkts	22. panta 2. punkts
14. panta 3. punkts	-
-	23. pants
15. panta 1. punkts	24. panta 1. un 2. punkts
15. panta 2. punkts	-
-	25. pants
16. pants	26. pants
17. pants	27. pants
Pielikums	I pielikums
-	II līdz VI pielikums

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

Kreditvērtējuma aģentūras *I**

P6_TA(2009)0279

Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kreditvērtējuma aģentūrām (COM(2008)0704 – C6-0397/2008 – 2008/0217(COD))

(2010/C 184 E/66)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0704),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 95. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C6-0397/2008),
 - ņemot vērā 2009. gada 23. aprīļa vēstulē Padomes pārstāvja pausto apņemšanos apstiprināt grozīto priekšlikumu saskaņā ar EK līguma 251. panta 2. punkta otrās daļas pirmo ievilkumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Juridiskās komitejas atzinumu (A6-0191/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai.

P6_TC1-COD(2008)0217

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 23. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 par kredītreitingu aģentūrām

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja pirmajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (EK) Nr. ...)

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

Pasažietu tiesības, ceļojot pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem *I**

P6_TA(2009)0280

Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par pasažieru tiesībām, ceļojot pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem, un grozījumiem Regulā (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā (COM(2008)0816 – C6-0476/2008 – 2008/0246(COD))

(2010/C 184 E/67)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0816),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu, 71. panta 1. punktu un 80. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C6-0476/2008),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu un Juridiskās komitejas atzinumu (A6-0209/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīlis

P6_TC1-COD(2008)0246

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 23. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009, par pasažieru tiesībām, ceļojot pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem, un grozījumiem Regulā (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 71. panta 1. punktu un 80. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Kopienas rīcībai ūdenstransporta nozarē cita starpā ir vajadzētu būt vērībai uz to, lai nodrošinātu pasažieriem augsta līmeņa aizsardzību, kas ir tāda pati kā citos transporta veidos. Turklāt būtu jāņem vērā vispārējās patērētāju aizsardzības prasības.
- (2) Tā kā ūdenstransporta pasažieris ir pārvadājuma līguma vājākā puse, pasažieru tiesības šajā sakarā būtu jāsargā neatkarīgi no to valstspiederības vai pastāvīgās dzīvesvietas Kopienā.
- (3) Jūras un iekšzemes ūdensceļu transporta pasažieru pakalpojumu vienotajam tirgum būtu jāsniedz iedzīvotājiem vispārējs labums. Tādēļ invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, kas radušās invaliditātes, vecuma vai kādu citu faktoru dēļ, būtu jānodrošina tādas iespējas izmantot komerciālos ūdenstransporta pasažieru pārvadājumu pakalpojumus, kas ir līdzīgas pārējo personu iespējām. Invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām ir tādas pašas tiesības uz brīvu pārvietošanos, izvēles brīvību un nediskrimināciju kā pārējām personām.
- (4) Ievērojot Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām 9. pantu un lai invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām nodrošinātu tādas iespējas izmantot jūras un iekšzemes ūdensceļu transportu, kas salīdzināmas ar citu iedzīvotāju iespējām, būtu jāparedz noteikumi par nediskrimināciju un palīdzību ceļojuma laikā. Šīs personas būtu jāpārvadā un nedrīkstētu atteikties tās pārvadāt invaliditātes vai ierobežoto pārvietošanās spēju dēļ. ■ Tiem vajadzētu būt tiesībām uz palīdzību ostās un iekāpšanas/izkāpšanas vietās, ja nav ostas, kā arī uz pasažieru kuģiem. Ņemot vērā sociālās integrācijas aspektus, šīm personām vajadzētu saņemt atbalstu bez maksas. Pārvadātājiem būtu jāizstrādā noteikumi par transporta pieejamību, vēlams, izmantojot Eiropas standartizācijas sistēmu.

⁽¹⁾ OV C ...

⁽²⁾ OV C ...

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa Nostāja.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīlis

- (5) Lemjot par jaunu ostu vai terminālu plānojumu, ja tādi būs, kā arī veicot pārbūvi, ostu pārvaldes iestādēm un operatoriem, kas apkalpos tās, ■ būtu jāņem vērā invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām vajadzības. Līdzīgi arī pārvadātājiem, ■ būtu jāņem vērā šādas vajadzības, pieņemot lēmumus par jaunu un nesen uzlabotu pasažieru kuģu plānojumu saskaņā ar Padomes 1998. gada 17. marta Direktīvu 98/18/EK par pasažieru kuģu drošības noteikumiem un standartiem. ⁽¹⁾.
- (6) Ostās, kas atrodas dalībvalsts teritorijā, uz kuru attiecas Līgums, invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām cita starpā būtu jāpalīdz nokļūt no noteiktas ierašanās vietas ostā līdz pasažieru kuģim un no pasažieru kuģa līdz noteiktai vietai, no kuras šī persona atstāj ostu, ietverot iekāpšanu un izkāpšanu.
- (7) Palīdzība būtu jāfinansē tā, lai izdevumus vienādā mērā segtu visi pasažieri, kas izmanto attiecīgo pārvadātāju, un netiktu veicināta izvairīšanās no invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām pārvadāšanas. Visefektīvākais palīdzības finansēšanas veids varētu būt noteikt biļetes pamatcenā iekļautu maksu visiem pasažieriem, kas izmanto pārvadātāju. Maksa būtu jāpieņem un jāpiemēro pilnībā pārredzamā veidā.
- (8) Organizējot palīdzības nodrošināšanu invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām un apmācot darbiniekus, pārvadātājiem vajadzētu ievērot Starptautiskās jūrniecības organizācijas lētikumu pasažieru kuģu konstruēšanai un ekspluatācijai, lai atbilstu vecāku cilvēku un invalīdu vajadzībām ⁽²⁾.
- (9) **Noteikumi, kas attiecas uz invalīdu vai personu ar ierobežotām kustības spējām iekāpšanu, nedrīkstētu skart vispārīgos spēkā esošos starptautiskos, Kopienas vai dalībvalstu pasažieru iekāpšanas noteikumus.**
- (10) Pasažieriem vajadzētu būt pienācīgi informētiem jebkura pakalpojuma atcelšanas vai kavēšanās gadījumā. Šai informācijai būtu jāpalīdz pasažieriem veikt vajadzīgos pasākumus un, ja nepieciešams, iegūt papildus informāciju par alternatīviem maršrutiem.
- (11) Pasažieriem radītās neērtības saistībā ar viņu ceļojuma atcelšanu vai ilgu kavēšanos būtu jāsamazina. Šajā sakarā būtu pienācīgi jā rūpējas par pasažieriem, un tiem vajadzētu būt iespējai atcelt savu ceļojumu un saņemt biļešu cenas atmaksu vai mainīt maršrutu saskaņā ar apmierinošiem nosacījumiem.
- (12) Pārvadātājiem būtu jāizmaksā pasažieriem kompensācija pārvadājuma kavēšanās vai atcelšanas gadījumā, pamatojoties uz biļetes cenas procentuālu apmēru, izņemot gadījumus, kad atcelšana notiek ārkārtējos apstākļos, no kuriem nevarētu izvairīties pat tad, ja veiktu visus iespējamus pasākumus.
- (13) Pārvadātājiem būtu jāsadarbjas, lai pieņemtu valstu vai Eiropas līmeņa pasākumus nolūkā uzlabot pasažieriem piedāvāto aprūpi un palīdzību, kad vien viņu ceļojums tiek pārtraukts, īpaši ilgas kavēšanās gadījumā.
- (14) Šai regulai nebūtu jāietekmē pasažieru tiesības, kas noteiktas ar Padomes Direktīvu 90/314/EEK par kompleksiem ceļojumiem, kompleksām brīvdienām un kompleksām ekskursijām ⁽³⁾. Ja kompleksā ekskursija tiek atcelta nevis ūdenstransporta pakalpojumu atcelšanas, bet citu iemeslu dēļ, šī regula nebūtu jāpiemēro.
- (15) Pasažieriem vajadzētu būt pilnīgi informētiem par savām tiesībām, kas noteiktas šajā regulā, tā, lai tie varētu efektīvi izmanto šīs tiesības. Jūras un iekšzemes ūdensceļu pasažieru tiesībās vajadzētu būt ietvertām tiesībām saņemt informāciju par pakalpojumu pirms un pēc ceļojuma. Visa būtiskā informācija, ko sniedz jūras un iekšzemes ūdensceļu pasažieriem, būtu jāsniedz arī **tādos formātos**, lai tā būtu pieejama invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām.

⁽¹⁾ OV L 144, 15.5.1998., 1. lpp.⁽²⁾ SJO – Kuģošanas drošības komiteja, Circ.735, 1996. gada 24. jūnijs, šīs regulas pieņemšanas brīdī.⁽³⁾ OV L 158, 23.6.1990., 59. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīlis

- (16) Dalībvalstīm būtu jāuzrauga un jānodrošina šīs regulas piemērošana un jāizraugās piemērota iestāde šādu izpildes funkciju veikšanai. Šī uzraudzība neietekmē pasažieru tiesības vērsties tiesā ar prasību saņemt likumīgu atlīdzību saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.
- (17) Pasažierim būtu jāspēj izmantot savas tiesības, izmantojot atbilstošu sūdzību procedūru, ko ieviesuši pārvadātāji, vai, atbilstīgā gadījumā, iesniedzot sūdzību iestādei, **kuru** šajā sakarā norādījusi attiecīgā dalībvalsts.
- (18) Sūdzības par palīdzību ostās vai iekāpšanas/izkāpšanas vietās būtu jāadresē iestādei, ko šīs regulas **izpildei norādījusi** tā dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas osta. Sūdzības par jūras pārvadātāja sniegto palīdzību būtu jāadresē iestādei vai iestādēm, ko šīs regulas **izpildei norādījusi** dalībvalsts, kura izsniegusi pārvadātājam uzņēmējdarbības licenci. Iestādei, kas atbildīga par šīs regulas īstenošanu, *vajadzētu būt tiesībām un spējai izskatīt individuālas sūdzības un atvieglot strīdu izšķiršanu ārpus tiesas.*
- (19) **Komisijai būtu jāierosina skaidri noteikumi attiecībā uz pasažieru tiesībām (pienākumi, atbildība, pieejamība, invalīdu vai personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām tiesības) vietās, kur pasažieri pārsēžas no sauszemes transporta jūras vai iekšzemes ūdensceļu transportā.**
- (20) Dalībvalstīm būtu jānosaka sankcijas, kas jāpiemēro par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un jānodrošina, ka tās tiek piemērotas. Sankcijām, kuras varētu ietvert kompensācijas izmaksu *attiecīgajam pasažierim*, vajadzētu būt efektīvām, samērīgām un atturošām.
- (21) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, nodrošināt visās dalībvalstīs augstu un *līdzvērtīgu* aizsardzības un palīdzības līmeni pasažieriem un nodrošināt, ka vienotajā tirgū uzņēmēji darbojas, ievērojot saskaņotus nosacījumus, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētās rīcības mēroga vai iedarbības dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (22) **Jaunas Eiropas likumdošanas iniciatīvas gadījumā attiecībā uz pasažieru tiesībām lietderīga būtu horizontālā pieeja, kas attiektos uz visiem transportlīdzekļu veidiem, ņemot vērā nepieciešamību izmantot kombinētus pārvadājumus.**
- (23) Šīs regulas īstenošana būtu jābalsta uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 27. oktobra Regulu (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā (Regula par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā) ⁽¹⁾. *Tādēļ minētā regula būtu attiecīgi jāgroza.*
- (24) Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽²⁾ būtu stingri jāpiemēro, lai garantētu jūras un iekšzemes ūdensceļu transporta pasažieru privātās dzīves neaizskaramību un nodrošinātu, ka pieprasītā informācija kalpo tikai šajā regulā noteiktā palīdzības pienākuma īstenošanai un netiek izmantota, kaitējot pasažieriem.
- (25) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas jo īpaši paredzēti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā,

⁽¹⁾ OV L 364, 9.12.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīlis

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I nodaļa

Vispārīgi noteikumi

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu paredz noteikumus par:

- (1) pasažieru nediskrimināciju attiecībā uz pārvadājuma nosacījumiem, ko || piedāvā pārvadātāji;
- (2) nediskrimināciju un obligātu palīdzību invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām;
- (3) pārvadātāju pienākumus pret pasažieriem atcelšanas vai kavēšanās gadījumā;
- (4) minimālo informāciju, kas jāsniedz pasažieriem;
- (5) sūdzību izskatīšanu;
- (6) pasažieru tiesību aizsardzību.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro **ar pasažieru kuģi ceļojošu** jūras un iekšzemes ūdensceļu pasažieru komercpārvadājumu pakalpojumiem, tostarp kruīziem, starp ostām vai jebkurām iekāpšanas/izkāpšanas vietām, kas atrodas dalībvalsts teritorijā, uz kuru attiecas Līgums, vai šādās ostās vai iekāpšanas/izkāpšanas vietās.
2. Dalībvalstis var atbrīvot no šīs regulas prasībām pakalpojumus, uz kuriem attiecas pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi, ja šādi līgumi nodrošina *salīdzināmu* pasažieru tiesību līmeni *ar to, ko nosaka šī regula*.
3. ***Dalībvalstīm ļauj izslēgt pilsētas un piepilsētas transportu no šīs regulas darbības jomas, ja tās apliecina, ka šīs regulas mērķus ir iespējams sasniegt ar regulatīvu pasākumu palīdzību, un nodrošina šīs regulas prasībām līdzvērtīgu pasažieru tiesību aizsardzības līmeni.***

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- a) "invalīds" vai "persona ar ierobežotām pārvietošanās spējām" ir jebkura persona, kuras pārvietošanās spējas, izmantojot transportlīdzekļus, ir ierobežotas kādas fiziskas (sensoriskas vai kustību, pastāvīgas vai īslaicīgas) invaliditātes, garīgas **vai psihosociālas** invaliditātes vai traucējumu vai jebkādu citu invaliditātes iemeslu, vai vecuma dēļ un kuras stāvoklis prasa atbilstīgu uzmanību un visiem pasažieriem pieejamo pakalpojumu pielāgošanu šīs personas vajadzībām;
- b) "atcelšana" ir tāda pārvadājuma neveikšana, kurš ir bijis iepriekš plānots un uz kuru ir rezervēta vismaz viena vieta;
- c) "kavējums" ir laiks starp publicētajā sarakstā norādīto pasažiera izbraukšanas vai ierašanās laiku un viņa faktisko vai paredzēto izbraukšanas vai ierašanās laiku;
- d) "pārvadātājs" ir persona, kas ir noslēgusi vai kuras vārdā ir noslēgts pārvadājuma līgums, vai faktiskais pārvadātājs, neatkarīgi no tā, vai pārvadājumu faktiski veic šī persona vai faktiskais pārvadātājs, kas nav ceļojumu rīkotājs;

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīlis

- e) “ūdenstransporta pasažieru komercpārvadājumi” ir ūdenstransporta pasažieru pārvadājumu pakalpojumi, ko veic pārvadātājs regulāru un neregulāru maršrutu veidā un kurus piedāvā plašākai sabiedrībai par atlīdzību vai nu atsevišķi, vai iekļaujot tos kādā pakalpojumu paketē;
- f) “faktiskais pārvadātājs” ir persona, kas nav pārvadātājs vai ceļojumu rīkotājs un kas faktiski veic visu pārvadājumu vai tā daļu;
- g) “osta” ir sauszemes un ūdens teritorija, kas izveidota ar uzlabošanas darbiem un aprīkota, lai ļautu, galvenokārt, uzņemt kuģus, iekraut un izkraut kravas no tiem, uzglabāt preces, saņemt un piegādāt šīs preces ar iekšzemes transportu un veikt iekāpšanu un izkāpšanu no pasažieru kuģiem;
- h) “iekāpšanas/izkāpšanas vieta” ir sauszemes un ūdens teritorija, kas nav osta un ko pasažieri regulāri izmanto, lai iekāptu un izkāptu;
- i) “kuģis” ir jūras vai iekšzemes ūdeņu kuģis, izņemot transportlīdzekļus uz gaisa spilveniem;
- j) “pārvadājuma līgums” ir pārvadājuma līgums, kas noslēgts starp pārvadātāju ■ un pasažieri par vienu vai vairākiem pārvadājuma pakalpojumiem, **neatkarīgi no tā, vai biļete pirktā no pārvadātāja, ceļojuma rīkotāja, biļešu pārdevēja vai internetā;**
- k) “biļete” ir derīgs dokuments, kas dod tiesības saņemt pārvadājuma pakalpojumu, vai līdzīgs neizdrukāts dokuments, tostarp elektroniskā formā, ■ ko izdevis vai apstiprinājis pārvadātājs vai tā pilnvarots biļešu pārdevējs;
- l) “biļešu pārdevējs” ir jebkurš **starpnieks, kas pārdod** ūdenstransporta pakalpojumus pārvadātāja **vai ceļojuma rīkotāja vārdā, tostarp tos, kas ir kompleksa pakalpojuma daļa;**
- m) “ceļojuma rīkotājs” ir organizators, ■ kas nav pārvadātājs, Direktīvas 90/314/EEK 2. panta **2. punkta** nozīmē;
- n) “rezervācija” ir atļauja papīra vai elektroniskā formā, kas dod tiesības tikt pārvadātam saskaņā ar iepriekš apstiprinātu personalizētu pārvadājuma vienošanos;
- o) “pasažieru kuģis” ir kuģis, kas pārvadā vairāk nekā 12 pasažierus;
-
- p) “ostas pārvalde” vai “ostas pārvaldes iestāde” ir iestāde, kuras uzdevums saistībā vai nesaistīti ar citām darbībām saskaņā ar valsts likumiem vai noteikumiem ir ostas infrastruktūras administrācija un pārvaldība un ostā strādājošo operatoru darbības vai ostas sistēmas koordinācija un kontrole. Tā var sastāvēt no vairākām atsevišķām iestādēm vai var būt atbildīga par vairāk nekā vienu ostu;
- q) “kruīzs” ir pasažieru pārvadājums, ko papildina uzturēšanās un citi pakalpojumi un kas ir ilgāks nekā viena diena (nakšņošana), un kas nav regulārs vai pēc grafika veikts pasažieru pārvadājuma pakalpojums starp divām vai vairākām ostām, bet gan tāds, ka pasažieri parasti atgriežas iekāpšanas ostā;
- r) “pieejami formāti” ir iespējas visiem pasažieriem piekļūt vienai un tai pašai informācijai, izmantojot tekstu, Braila rakstu, audio, video un/vai elektroniskos formātus. Piemēroti formāti ir, piemēram, piktogrammas, balss paziņojumi un subtitri, bet neaprobežojas ar šiem veidiem un var mainīties atkarībā no tehnikas sasniegumiem;

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīlis

- s) *“pasažieris” ir jebkura persona, kas ceļo, pamatojoties uz pārvadājuma līgumu, bet nav persona, kas pavadā transportlīdzekļus, piekabes vai preces, ko pārvadā kā kravu vai komerciālas preces;*
- t) *“ierašanās” ir faktiskais laiks, kad kuģis tiek pietauvots piestātnē;*
- u) *“izbraukšana” ir faktiskais laiks, kad kuģis dodas jūrā;*
- v) *“biļetes cena” ir maksa, ko maksā par braucienu un apmešanās vietu uz kuģa. Tajā neietilpst maksa par ēdināšanu, citiem pasākumiem un jebkādiem pirkumiem uz kuģa;*
- w) *“nepārvarama vara” ir tāds gadījums vai apstākļi, no kura nav bijis iespējams izvairīties pat, ja būtu veikti piemēroti pasākumi, kā karš, iebrukums, ārvalstu pretnieku darbība, karadarbība (neatkarīgi no tā, vai ir pasludināts karš), pilsoņu karš, nemieri, revolūcija, sacelšanās, militārs apvērsums vai varas uzurpēšana vai atņemšana, teroristu darbība, nacionalizācija, valdības noteiktas sankcijas, blokāde, embargo, darba strīds, streiks, elektroenerģijas piegādes pārtraukšana, traucējumi vai avārija vai dabas katastrofas, tostarp, ugunsgrēki, plūdi, zemestrīce, vētra, orkāns vai citas dabas katastrofas. Nepārvaramas varas gadījumus var izraisīt arī ekstremāli paisuma un bēguma apstākļi, stiprs vējš, spēcīgi viļņi un ledus veidojumi.*

4. pants

Pārvadājuma līgums un nediskriminējoši līguma noteikumi

1. Pārvadātājs sniedz pasažieriem pierādījumu par pārvadājuma līguma noslēgšanu, izsniedzot vienu vai vairākas biļetes. Biļetes ir uzskatāmas par *prima facie* līguma noslēgšanas pierādījumu un tādējādi nodrošina šajā regulā paredzētās tiesības.
2. Neskarot sabiedriskā pakalpojuma pienākumus, kas noteic sociālos tarifus, līguma noteikumi un pārvadātāju vai biļešu pārdevēju piemērotie tarifi jāpiedāvā sabiedrībai, nediskriminējot gala patērētājus atkarībā no viņu valstspiederības vai pastāvīgās dzīves vietas vai atkarībā no biļešu pārdevēju reģistrācijas vietas Kopienā.

5. pants

Atteikšanās izslēgums

1. Šajā regulā paredzētās saistības nedrīkst ierobežot un no tām nedrīkst atteikties, inter alia, paredzot atkāpi vai ierobežojošu klauzulu pārvadājuma līgumā.
2. Pārvadātāji var pasažierim piedāvāt līguma nosacījumus, kas ir izdevīgāki nekā šajā regulā paredzētie nosacījumi.

II nodaļa

Invalidi un personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām

6. pants

Pārvadāšanas atteikuma novēršana

1. Pārvadātāji, biļešu pārdevēji un ceļojumu rīkotāji, kā iemeslu minot personas invaliditāti vai ierobežotas pārvietošanās spējas, neatsakās:
 - a) pieņemt rezervāciju vai izsniegt biļeti braucienam, kuram piemēro šo regulu;

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīlis

- b) nodrošināt invalīda vai personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām iekāpšanu ostā vai iekāpšanas/izkāpšanas vietā, ja šādai personai ir derīga biļete vai rezervācija.

2. Rezervāciju un biļetes invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām piedāvā bez papildu maksas.

7. pants

Atkāpes un īpaši nosacījumi

1. Neskarot 6. panta noteikumus, pārvadātāji, biļešu pārdevēji vai ceļojumu rīkotāji var atteikties apstiprināt rezervāciju vai iekāpšanu invalīdam vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām **III**, ja pasažieru kuģa uzbūves dēļ invalīda vai personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām iekāpšana vai pārvadāšana ir fiziski neiespējama **un ja šādām personām drošā, cieņpilnā un praktiski izpildāmā veidā nav iespējams piedāvāt normālu pakalpojumu līmeni.**

Atsakoties pieņemt rezervāciju **pirmajā daļā** minēto iemeslu dēļ, pārvadātāji, biļešu pārdevēji vai ceļojumu rīkotāji pēc iespējas cenšas, lai attiecīgajai personai piedāvātu pieņemamu alternatīvu.

Iepriekšējas rezervācijas gadījumā invalīdam vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām, kam ir bijusi liegta iekāpšana kuģī **I**, un personai, kas pavadā šo personu, saskaņā ar šā panta 2. punktu piedāvā tiesības saņemt atbildzinājumu vai mainīt maršrutu, kā paredzēts I pielikumā. **I**

2. **I** Pārvadātāji, biļešu pārdevēji vai ceļojumu rīkotāji var prasīt, lai invalīdu vai personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām pavadā kāda persona, kura spēj sniegt šim invalīdam vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām nepieciešamo palīdzību, ja tā noteikti nepieciešama.

3. Ja pārvadātāji, biļešu pārdevēji vai ceļojumu rīkotāji izdara izņēmumu atbilstīgi 1. vai 2. punktam, tie nekavējoties informē invalīdu vai personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām par šādas rīcības iemesliem. Pārvadātāji, biļešu pārdevēji vai ceļojumu rīkotāji piecu darba dienu laikā pēc tam, kad ir veikts attiecīgs pieprasījums, rakstveidā dara šos iemeslus zināmus invalīdam vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām.

8. pants

Transporta pieejamība un informēšana

1. **Valstu izpildiestāžu uzraudzībā** pārvadātāji, aktīvi iesaistot organizācijas, kas **pārstāvo**stas, invalīdus un personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām, izveido nediskriminējošus transporta piekļuves noteikumus, kas piemērojami attiecībā uz invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām un **pavadošo personu pārvadājumiem**, kā arī noteikumus, kas ierobežo šādu personu vai viņu pārvietošanās palīgīdzekļu pārvadāšanu pasažieru kuģī tā uzbūves dēļ, lai ievērotu piemērojamās drošības prasības. Šie noteikumi satur visus nosacījumus par attiecīgā ūdenstransporta pārvadājuma pieejamību, tai skaitā par izmantoto kuģu pieejamību un telpām uz kuģa, **kā arī uz tā esošajām palīgierīcēm.**

2. Pārvadātāji vai biļešu pārdevēji 1. punktā paredzētos noteikumus dara publiski pieejamus **fiziski vai internetā** vismaz tajā brīdī, kad tiek veikta rezervācija, **pieejamā formātā** un tajās pašās valodās, kurās informāciju parasti sniedz visiem pasažieriem. Sniedzot minēto informāciju, īpaša uzmanība jāvelta invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām vajadzībām.

3. Pārvadātāji pēc pieprasījuma **pieejamā formātā** sniedz informāciju par starptautiskiem, Kopienas vai valstu tiesību aktiem, kas paredz drošības prasības un uz kuriem balstās nediskriminējošas transporta piekļuves noteikumi.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīlis

4. Ceļojumu rīkotāji dara pieejamus 1. punktā paredzētos noteikumus, kas piemērojami braucieniem, tai skaitā kompleksi ceļojumiem, kompleksām brīvdienām un kompleksām ekskursijām, ko tie organizē, pārdod vai piedāvā pārdošanai.

5. Pārvadātāji, to biļešu pārdevēji vai ceļojumu rīkotāji nodrošina, ka visa attiecīgā informācija par pārvadājuma nosacījumiem, informācija par braucienu un pakalpojumu pieejamību, **kā arī rakstisks apstiprinājums par palīdzības sniegšanu**, tai skaitā rezervēšana un informācija internetā, ir pieejama invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām **pieejamā formātā**.

9. pants

Tiesības saņemt palīdzību ostās

1. Ja invalīds vai persona ar ierobežotām pārvietošanās spējām izbrauc no ostas, šķērso to tranzītā vai ierodas tajā, pārvadātājs par brīvu sniedz II pielikumā noteikto palīdzību tā, lai attiecīgā persona varētu iekāpt kuģī, kas izbrauc no ostas, vai nokāpt no kuģa, kas ierodas ostā, pārvadājumam, uz kuru tā nopirkusi biļeti, neskarot piekļuves noteikumus, kas minēti 8. panta 1. punktā. **Palīdzību piemēro personu ar invaliditāti vai ierobežotām pārvietošanās spējām individuālajām vajadzībām.**

2. Pārvadātājs var pats sniegt šādu palīdzību vai var izvēlēties slēgt līgumus par palīdzības sniegšanu ar vienu vai vairākām citām personām. Pārvadātājs var slēgt šādu līgumu vai līgumus pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma, arī ostas pārvaldes iestādes lūguma, un ņemot vērā attiecīgajā ostā pieejamos pakalpojumus.

Ja pārvadātājs noslēdz līgumus par palīdzības sniegšanu ar vienu vai vairākām citām personām, pārvadātājs saglabā atbildību par palīdzības sniegšanu un atbilstības nodrošināšanu kvalitātes standartiem, kas minēti 14. panta 1. punktā.

3. Lai nodrošinātu finansējumu palīdzībai ostās, pārvadātājs var nediskriminējošā veidā noteikt īpašu maksu visiem pasažieriem. Šī īpašā maksa ir pamatota, samērojama ar izmaksām un pārtraugama.

■

4. Pārvadātāji sniedz izpildīstādei vai iestādēm, kas norādītas, ievērojot 27. panta 1. punktu, revidentu apstiprinātu gada pārskatu par saņemtajiem maksājumiem un izdevumiem saistībā ar palīdzību invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām.

5. Atbilstīgi 12. pantam ostas pārvaldes iestādes uzdevums ir nepieciešamības gadījumā nodrošināt invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām piekļuvi ostai.

10. pants

Tiesības saņemt palīdzību iekāpšanas/izkāpšanas vietās

Ja attiecīgā ceļojuma gala mērķī vai posmā nav ostas, pārvadātājs palīdzību organizē iekāpšanas/izkāpšanas vietā saskaņā ar 9. pantu.

11. pants

Tiesības saņemt palīdzību uz kuģa

Pārvadātājs bez maksas nodrošina vismaz III pielikumā norādīto palīdzību invalīdiem vai personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, kas izbrauc no ostas, šķērso to tranzītā vai ierodas ostā, kurai piemēro šo regulu.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīlis

12. pants

Palīdzības sniegšanas nosacījumi

Pārvadātāji, ostas pārvaldes iestādes, bilešu pārdevēji un ceļojumu rīkotāji sadarbojas, lai sniegtu palīdzību invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām atbilstīgi 9., 10. un 11. pantam un saskaņā ar šā panta turpmākajiem apakšpunktiem:

- a) palīdzību sniedz ar nosacījumu, ka par personas vajadzību saņemt šādu palīdzību pārvadātājam, bilešu pārdevējam vai ceļojumu rīkotājam, no kura bilete nopirkta, ir paziņots, **veicot rezervāciju vai** vismaz 48 stundas, pirms palīdzība ir vajadzīga, **ja vien palīdzības sniedzējs un pasažieris nav vienojušies par īsāku paziņošanas termiņu, izņemot kruīza braucienus, kad par palīdzības nepieciešamību jāpaziņo rezervācijas brīdī.** Ja bilete ir derīga vairākiem braucieniem, pietiek ar vienu paziņojumu, ja ir sniegta attiecīga informācija par turpmāko braucienu laiku;
- b) pārvadātāji, bilešu pārdevēji un ceļojumu rīkotāji veic visus vajadzīgos pasākumus, lai **pieprasītu un** saņemtu invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām izdarītu paziņojumu par palīdzības nepieciešamību. **Pasažieris saņem apstiprinājumu par to, ka ir paziņots par palīdzības nepieciešamību.** Šis pienākums attiecas uz visām to tirdzniecības vietām, tai skaitā pārdošanu, izmantojot telefonu vai internetu;
- c) ja paziņojums saskaņā ar a) apakšpunktu nav sniegts, pārvadātāji, bilešu pārdevēji un ceļojumu rīkotāji dara visu iespējamo, lai sniegtu palīdzību invalīdam vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām, lai tā varētu iekāpt kuģī, kas izbrauc no ostas, pārsēties nākamajā kuģī vai nokāpt no kuģa, kas ierodas ostā, pārvadājumam, uz kuru viņš nopircis biļeti;
- d) neskarot citu vienību pilnvaras attiecībā uz teritorijām ārpus ostas telpām, ostas pārvaldes iestāde vai jebkura cita pilnvarota persona norāda ostas teritorijā iebraukšanas un izbraukšanas vietas termināla ēkā un/vai, atbilstīgā gadījumā, ārpus tās, kurās invalīdi un personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām var paziņot par ierašanos un lūgt palīdzību; šīs vietas nepārprotami apzīmē, un tajās pieejamā formātā sniedz pamatinformāciju par ostu un piedāvāto palīdzību;
- e) palīdzību sniedz ar nosacījumu, ka invalīds vai persona ar ierobežotām pārvietošanās spējām ierodas norādītā vietā:
 - pārvadātāja iepriekš noteiktā laikā, kas nevar būt ilgāks par 60 minūtēm pirms paziņotā atiešanas laika,
 - vēlākais 30 minūtes pirms paredzētā **pasažieru uzņemšanas** laika, ja nav iepriekš noteikts laiks, **izņemot gadījumus, kad pasažieris un palīdzības nodrošinātājs ir vienojušies savādāk,** vai
 - **kruīzu ceļojumu gadījumā pārvadātāja iepriekš noteiktā laikā, kas nevar būt ilgāks par 60 minūtēm pirms publicētā atiešanas laika.**
- f) ja invalīdam vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām nepieciešama **suņa**—pavadoņa palīdzība, šim **sunim** nodrošina vietu ar noteikumu, ka pārvadātājam, bilešu pārdevējam vai ceļojumu rīkotājam ir paziņots saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem, kas reglamentē **suņu**—pavadoņu pārvadāšanu ar pasažieru kuģi, ja ir šādi tiesību akti.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīlis

13. pants

Informācijas nosūtīšana trešai personai

1. Ja ir noslēgts apakšuzņēmuma līgums par palīdzības sniegšanu un pārvadātājs ■ vismaz 48 stundas pirms paziņotā atiešanas laika saņem paziņojumu, ka ir nepieciešama palīdzība, tas attiecīgo informāciju nosūta tā, lai apakšuzņēmējs saņem to **pēc iespējas ātrāk, bet jebkurā gadījumā** vismaz 36 stundas pirms paziņotā atiešanas laika.
2. Ja ir noslēgts apakšuzņēmuma līgums par palīdzības sniegšanu un pārvadātājs ■ paziņojumu, ka ir nepieciešama palīdzība, nesaņem vismaz 48 stundas pirms paziņotā atiešanas laika, **pārvadātājs** informāciju nosūta apakšuzņēmējam iespējami īsā laikā.

14. pants

Palīdzības kvalitātes standarti

1. Pārvadātāji, sadarbojoties ar tām organizācijām, kas pārstāv pasažierus–invalidus un pasažierus ar ierobežotām pārvietošanās spējām, nosaka kvalitātes standartus II un III pielikumā norādītajai palīdzībai un konstatē, kādi resursi vajadzīgi, lai tos sasniegtu.
2. Nosakot minētos standartus, pilnībā ņem vērā starptautiski atzītu politiku un rīcības kodeksus, kas attiecas uz ceļojumu atvieglošanu invalīdiem vai personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, īpaši Starptautiskās Jūrniecības organizācijas Ieteikumu pasažieru kuģu konstruēšanai un ekspluatācijai, lai atbilstu vecāku cilvēku un invalīdu vajadzībām.
3. Pārvadātāji **pieejamos formātos** publicē savus kvalitātes standartus.

15. pants

Apmācība

Pārvadātāji:

- a) nodrošina, lai visi to darbinieki, arī apakšuzņēmēju darbinieki, kuri nepastarpināti sniedz palīdzību invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, zinātu, kā apmierināt vajadzības, kas raksturīgas personām ar dažādu invaliditāti vai kustību traucējumiem;
- b) visiem ostas darbiniekiem, kuri ir tiešā saskarsmē ar ceļotājiem, nodrošina IV pielikumā noteikto apmācību jautājumos par palīdzību invalīdiem un invaliditātes izpratni;
- c) pieņemot darbā jaunus darbiniekus, **kuri tieši saskaras ar ceļotājiem**, nodrošina viņiem invaliditātes jautājumiem vēltu apmācību un vajadzības gadījumā nodrošina personālam zināšanu pilnveidošanas apmācību kursus.

16. pants

Kompensācija par ratiņkrēsliem un citiem pārvietošanās palīgīdzekļiem

1. **Izņemot gadījumus, ja pasažieris, kas ir aprīkojuma īpašnieks, jau ir saņēmis atlīdzību atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Regulai (EK) Nr. 392/2009. par to uzņēmumu atbildību, kas nodrošina pasažieru transportu pa jūru, nelaimes gadījumos** ⁽¹⁾, ja pirms vai pēc brauciena vai tā laikā, pārvietojot ostā vai pārvadājot kuģī, tiek bojāti vai nozaudēti ratiņkrēsli vai citi pārvietošanās palīgīdzekļi, vai to daļas, pasažierim, kuram pieder šis aprīkojums, ■ ir tiesības saņemt kompensāciju atkarībā no tā, kurš bija atbildīgs par pārvietošanās līdzekļu novietošanu to bojāšanas vai nozaudēšanas laikā.

⁽¹⁾ OV L 131, 28.5.2009., 24. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīlis

Nepieciešamības gadījumā jādara viss iespējamais, lai ātri nodrošinātu aizstājējus pārvietošanās līdzekļus, **kas piemēroti attiecīgā pasažiera vajadzībām.**

2. Saskaņā ar šo pantu izmaksājama kompensācijas summai nav noteikti ierobežojumi.

III nodaļa

Pārvadātāju pienākumi ceļojuma pārtraukuma gadījumā

17. pants

Informācijas sniegšana

1. Kavēšanās gadījumā pārvadātājs vai attiecīgā gadījumā ostas pārvaldes iestāde informē pasažierus **vismaz 30 minūtes pirms paredzētā atiešanas laika vai vienu stundu pirms publicētā ierašanās laika** ***Ja šī informācija ir pieejama, pārvadātājs informē pasažierus par plānotajiem izbraukšanas un ierašanās laikiem.***

2. Ja pasažieri nokavē pārsēšanos kavēšanās rezultātā, faktiskais pārvadātājs veic pamatotus pasākumus, lai informētu attiecīgos pasažieru par alternatīvām pārsēšanās iespējām.

3. Pārvadātājs vai ostas pārvalde nodrošina, ka pasažieri ar invaliditāti vai ierobežotām pārvietošanās spējām pieejamā formātā saņem nepieciešamo informāciju, kas minēta 1. un 2. punktā.

18. pants

Tiesības saņemt palīdzību

1. Ja pārvadātājs paredz ūdenstransporta pasažieru pārvadājuma pakalpojuma kavēšanos ilgāk nekā 60 minūtes pēc publicētā atiešanas laika, pasažieriem bez maksas piedāvā ēdināšanu un atspirdzinājumus samērīgā attiecībā pret gaidīšanas laiku, ja ēdināšana un atspirdzinājumi ir pieejami uz kuģa vai ostā vai var tikt samērīgi piegādāti.

2. Visos kavēšanās gadījumos, ja ir jāpārnakšņo viena vai vairākas nakts vai ja ir jāuzturas ilgāk, nekā pasažieris bija paredzējis, pasažieriem papildus 1. punktā paredzētajai ēdināšanai un atspirdzinājumiem bez maksas piedāvā arī izmitināšanu viesnīcā vai citur un pārvadāšanu starp ostu un izmitināšanas vietu. ***Papildu ēdināšanas un izmitināšanas izmaksas, kas rodas pārvadātājam, nedrīkst vairāk nekā divas reizes pār-sniegt biļetes cenu.***

3. Ja ūdenstransporta pārvadājuma pakalpojuma sniegšanu vairs nevar turpināt, pārvadātāji, cik drīz vien iespējams, noorganizē pasažieriem alternatīvus pārvadājumu pakalpojumus, ja tas ir iespējams.

4. Piemērojot 1., 2. un 3. punktu, faktiskais pārvadātājs pievērš īpašu uzmanību vajadzībām, kādas ir invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām un viņu pavadītājiem.

19. pants

Maršruta maiņa un atlīdzināšana

1. Ja pārvadātājs paredz ūdenstransporta pasažieru pārvadājuma pakalpojuma kavēšanos ilgāk nekā 120 minūtes par publicēto atiešanas laiku, pasažierim tūlīt:

- a) piedāvā alternatīvu transporta pakalpojumu ar pienācīgiem nosacījumiem vai, ja tas ir nepraktiski, informē pasažieri par citu transporta operatoru sniegtiem atbilstošiem alternatīviem transporta pakalpojumiem;
- b) ***piedāvā*** atlīdzināt biļetes cenu, ja viņš nolemj nedoties ceļā, ***izmantojot šī pārvadātāja pakalpojumus.***

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīlis

Atlīdzinājuma izmaksu, kā norādīts b) apakšpunktā, veic saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem kā 20. **panta 3., 4. un 5. punktā** minētās kompensācijas izmaksu.

2. **Atkāpjoties no 1. panta**, pasažieriem, kas atrodas kruīza **ceļojumā, piemēro maršruta maiņu vai atlīdzinājumu atbilstīgi** Direktīvai 90/314/EEK.

20. pants

Biļetes cenas kompensēšana

1. Nezaudējot tiesības uz pārvadāšanu, pasažieris var pieprasīt kompensāciju no pārvadātāja, ja viņš saskaras ar ierašanās kavējumu. ■ Minimālās kompensācijas ir šādas:

- a) 25 % no biļetes cenas, ja kavējums ir 60 līdz 119 minūtes;
- b) 50 % no biļetes cenas, ja kavējums ir 120 minūtes vai ilgāks;
- c) 100 % no biļetes cenas, ja pārvadātājs nesniedz 19. panta a) apakšpunktā paredzētos alternatīvos transporta pakalpojumus vai informāciju.

2. Šā panta **1. punktu** nepiemēro pasažieriem, kas atrodas kruīza ceļojumā. **Kruīza ceļojuma pasažieri var pieprasīt kompensāciju atbilstīgi** Direktīvai 90/314/EEK.

3. Kompensāciju par biļeti izmaksā viena mēneša laikā pēc kompensācijas pieprasījuma iesniegšanas. Kompensāciju drīkst izmaksāt ar kuponiem un/vai citiem pakalpojumiem, ja nosacījumi ir elastīgi, jo īpaši attiecībā uz derīguma termiņu un ceļojuma galamērķi. Pēc pasažiera pieprasījuma kompensāciju izmaksā naudā.

4. **Ja pārvadātājs vismaz trīs dienas pirms paredzētās izbraukšanas paziņojis par brauciena atcelšanu vai pārcelšanu vai par to, ka brauciens būs ilgāks, uz kompensācijām pretendēt nevar.**

21. pants

Nepārvarama vara

Saistības, kas noteiktas 18., 19. un 20. pantā, nepiemēro nepārvaramas varas gadījumos, kas traucē sniegt atbilstošu pārvadājuma pakalpojumu.

22. pants

Citas prasības

Nekas šajā regulā neierobežo pasažierus valstu tiesās prasīt atlīdzināt kaitējumu, kas radies transporta pakalpojumu atcelšanas vai kavēšanās rezultātā. **Kompensāciju, kas piešķirta saskaņā ar šo regulu, var atskaitīt no jebkadas papildu kompensācijas, kāda ir piešķirta.**

23. pants

Papildu pasākumi pasažieru labā

Valstu izpildiestāžu pārraudzībā pārvadātāji, iesaistot ieinteresētās personas, profesionālās **organizācijas** un patērētāju, pasažieru, **ostu** un invalīdu asociācijas, sadarbojas, lai pieņemtu valstu vai Eiropas līmeņa pasākumus. Šo pasākumu mērķis ir uzlabot pasažieriem piedāvāto aprūpi, īpaši ilgas kavēšanās, ceļojuma pārtraukuma vai atcelšanas gadījumā.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīlis

IV nodaļa

Pasažieru informēšana un sūdzību izskatīšana

24. pants

Tiesības uz ceļojuma informāciju

Ostas pārvaldes iestādes un pārvadātāji brauciena laikā sniedz pasažieriem atbilstošu informāciju **pieejamos formātos un ierastajās valodās**. Attiecīga uzmanība jo īpaši jāpievērš invalīdu vai personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām vajadzībām.

25. pants

Informācija par pasažieru tiesībām

1. Pārvadātāji nodrošina, ka pasažieriem ne vēlāk kā pirms kuģa atiešanas sniedz pienācīgu un saprotamu informāciju par viņu tiesībām saskaņā ar šo regulu. Ciktāl pienākumu sniegt informāciju ir ievērojis pārvadātājs vai faktiskais pārvadātājs, otram nav pienākuma sniegt šo informāciju. Minēto informāciju sniedz **pieejamos formātos un ierastajās valodās**. Sniedzot šo informāciju, attiecīga uzmanība jāpievērš invalīdu vai personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām vajadzībām.

2. Pārvadātāji un ostu pārvaldes iestādes nodrošina, ka informācija par pasažieru tiesībām saskaņā ar šo regulu ir publiski pieejama gan uz kuģa, gan ostās. Šī informācija ietver izpildiestādes, ko dalībvalsts izraudzījiesies saskaņā ar šīs regulas 27. panta 1. punktu, kontaktinformāciju.

26. pants

Sūdzības

1. **Dalībvalstu iestādes** izveido **neatkarīgu** sūdzību izskatīšanas **mehānismu, kas pieejams visiem pasažieriem, tostarp invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām**, attiecībā uz šajā regulā paredzētajām tiesībām un pienākumiem.

2. Pasažieri var iesniegt sūdzību pārvadātājam viena mēneša laikā no dienas, kad pakalpojums tika sniegts vai kad to vajadzēja sniegt. Sūdzības adresāts 20 darba dienu laikā vai nu sniedz pamatotu atbildi, vai, attiecīgi pamatotos gadījumos, informē pasažieri par to, līdz kurai dienai atbilde var būt gaidāma. Atbildes sniegšanas laiks nevar būt garāks kā divi mēneši no sūdzības saņemšanas dienas.

3. Ja 2. punktā noteiktajos termiņos netiek saņemta atbilde, ir uzskatāms, ka sūdzība ir atzīta par pamatotu.

V nodaļa

Īstenošana un valstu izpildiestādes

27. pants

Valstu izpildiestādes

1. Katra dalībvalsts izraugās iestādi, kas ir atbildīga par šīs regulas izpildi. Šī iestāde veic nepieciešamos pasākumus, **lai nodrošinātu 8. pantā minēto pieejamības noteikumu izstrādi, kā arī, lai nodrošinātu šo noteikumu un** pasažieru tiesību ievērošanu. Katra iestāde organizatoriski, lēmumos par finansējumu, juri-diskā formā un lēmumu pieņemšanā ir neatkarīga no **komerciālām interesēm**.

2. Dalībvalstis informē Komisiju par **iestādi**, kas izraudzīta saskaņā ar šo pantu, un tās kompetenci.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīlis

3. Par šīs regulas varbūtēju pārkāpumu ikviens pasažieris var iesniegt sūdzību attiecīgajai iestādei, ko dalībvalsts izraudzījusi saskaņā ar 1. punktu. ■

4. Dalībvalstis, kuras saskaņā ar 2. panta 2. punktu ir izvēlējušās atbrīvot no šīs regulas prasībām noteiktus pakalpojumus, nodrošina salīdzināmu mehānismu pasažieru tiesību aizsardzībai.

28. pants

Ziņojums par izpildi

1. Katra gada 1. jūnijā izpildiestādes, kas izraudzītas saskaņā ar 27. pantu, publicē ziņojumu par to darbību iepriekšējā gadā, tajā inter alia ietver:

- a) aprakstu par darbībām, kas veiktas, lai īstenotu šīs regulas noteikumus;
- b) norādi uz procedūru, kas piemērojama individuālo sūdzību atrisināšanai;
- c) to noteikumu kopsavilkumu par transporta pieejamību invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, kas piemērojami šajā dalībvalstī;
- d) apkopotus datus par sūdzībām, **tostarp par to rezultātiem un izskatīšanas termiņiem;**
- e) informāciju par piemērotajām sankcijām;
- f) citus jautājumus, kas ir nozīmīgi šīs regulas labākai izpildei.

2. Lai varētu sagatavot šādu ziņojumu, izpildiestādēm jāveido statistika par individuālām sūdzībām atbilstoši sūdzības būtībai un attiecīgam uzņēmumam. Šādi dati pēc pieprasījuma jādara pieejami Komisijai vai valstu izmeklēšanas iestādēm trīs gadus pēc atgadījuma.

29. pants

Sadarbība starp izpildiestādēm

Izpildiestādes, kas izraudzītas saskaņā ar 27. panta 1. punktu, apmainās ar informāciju par savu darbu un lēmumu pieņemšanas principiem, un praksi, lai nodrošinātu vienveidīgu pasažieru aizsardzību visā Kopienā. Komisija tām palīdz veikt šo uzdevumu.

30. pants

Sankcijas

Dalībvalstis nosaka noteikumus par sankcijām, kas jāpiemēro par šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus pasākumus, lai nodrošinātu, ka šie noteikumi tiek īstenoti. Paredzētajām sankcijām, **kuras varētu ietvert kompensācijas izmaksu attiecīgajam pasažierim**, jābūt efektīvām, samērīgām un atturošām. Dalībvalstis paziņo Komisijai par šiem noteikumiem un nekavējoties ziņo par jebkurām turpmākām izmaiņām šajos noteikumos.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīlis

VI nodaļa

Nobeiguma noteikumi

31. pants

Ziņojums

Komisija vēlākais ... (*) pēc šīs regulas spēkā stāšanās ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs regulas darbību un tās izpildes rezultātiem. Ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno tiesību aktu projektus, kas paredz detalizētāku šīs regulas noteikumu īstenošanu vai tās pārskatīšanu.

32. pants

Regulas (EK) Nr. 2006/2004 grozījums

Regulas (EK) Nr. 2006/2004 pielikumam pievieno šādu punktu:

“19. Eiropas Parlamenta un Padomes [...] Regula (EK) Nr. .../2009 par pasažieru tiesībām, ceļojot pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem, un grozījumiem Regulā (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā ⁽¹⁾).

⁽¹⁾ OV C ...”

33. pants

Spēkā stāšanās

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To sāk piemērot *no...* (**). 6., 7., 26., 27., un 30. pantu sāk piemērot *no...* (**).

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs

Padomes vārdā
priekšsēdētājs

(*) || Trīs gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā.
(**) || Divi gadi pēc šīs regulas publicēšanas.
(***) || Viens gads pēc šīs regulas publicēšanas.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

I PIELIKUMS

Invalīdu vai personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām tiesības saņemt atlīdzinājumu vai mainīt maršrutu iepriekšējas rezervācijas gadījumā

1. Ja ir izdarīta atsauce uz šo pielikumu, invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām dod iespēju izvēlēties:
 - a) — vai septiņās dienās skaidrā naudā, izmantojot elektronisku bankas pārskaitījumu, bankas pārveduma rīkojumu vai bankas čekus, vai saskaņā ar pasažiera parakstītu piekrišanu saņemt biļetes pilnas cenas atlīdzinājumu tās summas apmērā, par kuru tā ir pirktā, attiecībā uz to ceļojuma daļu vai daļām, kas nav veiktas, un attiecībā uz jau veikto daļu vai daļām, ja braucienam vairs nav jēgas, ņemot vērā pasažiera sākotnējo ceļojuma plānu, attiecīgā gadījumā kopā ar
 - atpakaļceļa braucienu uz sākotnējo izbraukšanas vietu pēc iespējas agrāk; vai
 - b) vai arī mainīt maršrutu, izmantojot pārvadājumu ar pielīdzināmiem nosacījumiem līdz to galamērķim pēc iespējas agrāk; vai arī
 - c) mainīt maršrutu, izmantojot pārvadājumu ar pielīdzināmiem nosacījumiem līdz to galamērķim vēlākā dienā atbilstīgi pasažiera vēlmēm, ja ir pieejamas biļetes.
2. Šā pielikuma 1. punkta a) apakšpunkts attiecas arī uz pasažieriem, kuru braucieni ir kompleksa pakalpojuma daļa, izņemot tiesības saņemt atlīdzinājumu, ja šādas tiesības izriet no Direktīvas 90/314/EEK || noteikumiem.
3. Ja pilsētā vai reģionā ir vairākas ostas un faktiskais pārvadātājs piedāvā pasažierim braucienu uz citu ostu, *bet ne to*, uz kuru pasažieris bija rezervējis biļeti, *faktiskais* pārvadātājs sedz izmaksas, kas rodas, pasažierim pārvietojoties no šīs alternatīvās ostas uz ostu, uz kuru bija rezervēta biļete, vai uz citu tuvumā esošu vietu, par ko vienojas ar pasažieri.

II PIELIKUMS

Palīdzība ostās

Vajadzīgā palīdzība un pasākumi, kas jāveic, lai invalīdi un personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām varētu:

- paziņot par ierašanos ostā un lūgt palīdzību;
- nokļūt no ieejas līdz reģistrācijas punktam, ja tāds ir, vai līdz kuģim;
- reģistrēties un reģistrēt bagāžu, ja nepieciešams;
- doties no reģistrācijas punkta (ja tāds ir) uz kuģi, veicot izceļošanas, muitas un drošības procedūras;
- iekāpt kuģī, izmantojot **nepieciešamos līdzekļus**;
- doties no kuģa durvīm uz savu vietu/telpu;
- novietot un paņemt bagāžu kuģī;
- doties no savas vietas uz kuģa durvīm;
- izkāpt no kuģa, izmantojot liftu, ratiņkrēslu vai citu attiecīgā gadījumā vajadzīgo palīdzību;
- paņemt bagāžu (ja nepieciešams), veicot ieceļošanas, muitas un drošības procedūras;
- doties no bagāžas saņemšanas vai izkāpšanas vietas uz noteiktu izeju;
- vajadzības gadījumā apmeklēt tualeti.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

Ja invalīdam vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām palīdz pavadōša persona un ja tas tiek pieprasīts, šai personai ir jāļauj sniegt invalīdam vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām nepieciešamo palīdzību ostā un iekāpjot un izkāpjot no kuģa.

Darbības ar visiem nepieciešamajiem pārvietošanās palīgīdzekļiem, ietverot tādus palīgīdzekļus kā elektriskie ratīņkrēsli.

Bojātu vai nozaudētu pārvietošanās palīgīdzekļu pagaidu aizstāšana, atzīstot, ka tos ne vienmēr ir iespējams aizstāt tieši ar tādiem pašiem palīgīdzekļiem, **bet ar tehniski un funkcionāli līdzīgiem palīgīdzekļiem.**

Vajadzības gadījumā rūpes par īpaši apmācītiem **suņiem**-pavadoņiem.

Ar iekāpšanu un izkāpšanu saistītas informācijas sniegšana piemērotā veidā.

III PIELIKUMS**Palīdzība uz kuģa**

Atzītu **suņu**-pavadoņu pārvadāšana kuģī atbilstīgi attiecīgās valsts noteikumiem.

Papildus medicīniskajiem palīgīdzekļiem ne vairāk kā divu pārvietošanās palīgīdzekļu pārvadāšana katram invalīdam vai pasažierim ar ierobežotām pārvietošanās spējām, ietverot elektriskos ratīņkrēslus.

Ar attiecīgo maršrutu saistītās būtiskās informācijas sniegšana piemērotā veidā.

Visu pamatoti nepieciešamo pasākumu veikšana pēc attiecīga lūguma, lai nodrošinātu, ka sēdvietā atbilst katra invalīda vai personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām īpašajām vajadzībām, ja to atļauj drošības noteikumi un ir pieejama vieta.

Vajadzības gadījumā palīdzība, lai nokļūtu tualetes telpās.

Ja invalīdam vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām palīdz pavadōša persona, kuģniecības uzņēmums veiks visus saprātīgi nepieciešamos pasākumus, lai šai personai ierādītu sēdvietu līdzās invalīdam vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

IV PIELIKUMS

Apmācība jautājumos par invaliditāti

Apmācība jautājumos par invaliditātes izpratni

Apmācība darbiniekiem, kuri ir tiešā saskarsmē ar ceļotājiem, ietver šādus jautājumus:

- izpratne par pasažieriem ar fiziskiem, sensoriskiem (dzirdes un redzes), slēptiem vai attīstības traucējumiem un atbilstoša reakcija, tai skaitā tas, kā atšķirt dažādas spējas, kas ir personām, kuru kustības, orientēšanās vai saziņas spējas var būt ierobežotas;
- šķēršļi, ar kādiem jāsaskaras personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, tai skaitā attieksmes, vides/fiziskus un organizatoriskus šķēršļi;
- *sunu*-pavadoņu atpazīšana, tai skaitā dzīvnieku-pavadoņu loma un vajadzības;
- rīcība neparedzētos apstākļos;
- savstarpējo attiecību prasmes un saziņas veidi ar nedzirdīgiem un vājdzirdīgiem cilvēkiem, vājrēdzīgiem cilvēkiem, cilvēkiem ar runas defektiem un cilvēkiem ar attīstības traucējumiem;
- vispārēja izpratne par SJO pamatnostādņēm saistībā ar Ieteikumu pasažieru kuģu konstruēšanai un ekspluatācijai, lai atbilstu vecāku cilvēku un invalīdu vajadzībām;
- uzmanīga rīcība ar ratiņkrēsliem un citiem pārvietošanās palīgīdzekļiem, lai izvairītos no bojājumiem (visiem darbiniekiem, kuri ir atbildīgi par bagāžas pārvietošanu, ja tādi ir).

Apmācība jautājumos par palīdzību invalīdiem

Apmācība darbiniekiem, kuri ir tieši palīdz personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, ietver šādus jautājumus:

- kā palīdzēt ratiņkrēslu lietotājiem pārvietoties uz ratiņkrēslu un no tā;
- prasmes, lai sniegtu palīdzību personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, kuras ceļo kopā ar *sunī-pavadoni*, tai skaitā šo *sunu* loma un vajadzības;
- aklu un daļēji neredzīgu pasažieru pavadīšanas veidi .
- izpratne par palīgīdzekļu veidiem, kas var būt personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, un zināšanas, kā rīkoties ar šādiem palīgīdzekļiem;
- aprīkojuma, kas paredzēts palīdzībai iekāpšanas un izkāpšanas brīdī, izmantošana un zināšanas par atbilstošu iekāpšanas un izkāpšanas palīdzības procedūru, kas nodrošina drošību un cieņu pret personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām;
- pietiekama izpratne par profesionālas un drošas palīdzības nepieciešamību. Arī iespējamības apzināšanās, ka noteikti pasažieri-invalīdi tādēļ, ka ir atkarīgi no sniegtās palīdzības, jutīsies ievainojami ceļojuma laikā;
- zināšanas par pirmo palīdzību.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

Autobusu pasažieru tiesības *I**

P6_TA(2009)0281

Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par autobusu pasažieru tiesībām un par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā (COM(2008)0817 – C6-0469/2008 – 2008/0237(COD))

(2010/C 184 E/68)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0817),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 71. panta 1. punktu, atbilstīgi kuram Komisija iesniedza priekšlikumu Parlamentam (C6-0469/2008),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu (A6-0250/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

P6_TC1-COD(2008)0237

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 23. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 par autobusu pasažieru tiesībām un par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 71. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu [||](#),

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā paredzēto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Kopienas rīcībai autobusu pārvadājumu jomā cita starpā būtu jābūt vērstai uz pasažieru augsta līmeņa aizsardzības nodrošināšanu, kas salīdzināma ar citos pārvadājumu veidos un galamērķos piemērojamo. Turklāt būtu jāņem vērā vispārējās patērētāju aizsardzības prasības.
- (2) Ņemot vērā to, ka autobusu pasažieris ir pārvadājuma līguma vājākā puse, pasažieru tiesības šajā ziņā būtu jāaizsargā neatkarīgi no viņu valsts piederības vai pastāvīgās dzīvesvietas Kopienā.
- (3) *Dalībvalstīm būtu jābūt iespējai pilsētas un piepilsētas transportu atbrīvot no šīs regulas noteikumiem, ja tās nodrošina līdzīgu pasažieru tiesību līmeni ar alternatīviem regulatīviem pasākumiem. Šajos pasākumos būtu jāņem vērā pasažieru hartas multimodāliem sabiedriskā transporta tīkliem, kuri attiecas uz jautājumiem, kas izklāstīti šīs regulas 1. pantā. Komisijai būtu jāizskata iespēja noteikt kopīgu pasažieru tiesību kopumu pilsētas, piepilsētas un reģionālajam transportam, kas aptver visus transporta veidus, un jāiesniedz Parlamentam ziņojums, vajadzības gadījumā to papildinot ar normatīvu priekšlikumu.*
- (4) *Dalībvalstīm būtu jāatbalsta pasažieru hartu izstrāde pilsētas, piepilsētas un reģionālajiem autobusu pakalpojumiem, kurās izklāstītas autobusu transporta uzņēmumu saistības uzlabot savu pakalpojumu kvalitāti un labāk apmierināt savu pasažieru vajadzības.*
- (5) *ES pasākumos, lai uzlabotu pasažieru tiesības autobusu transporta nozarē, būtu jāņem vērā šīs nozares īpatnības, kuru galvenokārt veido mazie un vidējie uzņēmumi.*
- (6) Ja notiek nelaimes gadījumi, kuru rezultātā iestājas nāve vai tiek gūti ievainojumi, uz pasažieriem būtu jāattiecinā noteikumi par atbildību, kas ir salīdzināmi ar citos pārvadājumu veidos piemērojamajiem.

⁽¹⁾ OV C ...

⁽²⁾ OV C ...

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa Nostāja.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- (7) Pasažieriem jābūt tiesīgiem uz avansa maksājumiem, lai pēc nelaimes gadījuma apmierinātu viņu tūlītējās finansiālās vajadzības.
- (8) *Pasažieriem, kuriem radies kaitējums negadījumā, uz ko attiecas apdrošināšanas garantija, savas prasības par zaudējumu atlīdzību būtu jāiesniedz, pirmkārt, autobusu transporta uzņēmumam, kā norādīts šajā regulā, un apdrošināšanas sabiedrībā vajadzētu vērsties tikai tad, ja uzņēmums attiecīgajā gadījumā nerīkojas.*
- (9) Autobusu transporta uzņēmumiem būtu jāuzņemas atbildība par pasažieru bagāžas nozaudēšanu vai bojājumiem ar noteikumiem, kas salīdzināmi ar citos pārvadājumu veidos piemērojamajiem.
- (10) Autobusu pasažieriem paredzētajiem pakalpojumiem būtu jāsniedz labums pilsoņiem kopumā. Tāpēc invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām neatkarīgi no tā, vai tās iestājušās invaliditātes, vecuma vai jebkāda cita faktora dēļ, jābūt tādām iespējām izmantot autobusu pārvadājumu pakalpojumus, kas salīdzināmas ar citiem pilsoņiem piemērojamām. Invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām ir tādas pašas tiesības uz pārvietošanās brīvību, izvēles brīvību un nediskrimināciju kā visiem citiem pilsoņiem.
- (11) Ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām 9. pantu un ar mērķi nodrošināt invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām iespējas pārvietoties ar autobusu, kas salīdzināmas ar citiem pilsoņiem nodrošinātajām, jāizveido noteikumi par nediskrimināciju un palīdzību brauciena laikā. Tāpēc šīm personām jāatļauj pārvietoties ar autobusu un tām nedrīkst liegt transportu viņu invaliditātes vai ierobežoto pārvietošanās spēju dēļ, izņemot, ja ir piemērojami iemesli, kuru pamatā ir drošības apsvērumi un tiesību aktu noteikumi. Tām piemērojamas tiesības uz palīdzību autobusu termināļos un transportlīdzekļos, tostarp iekāpjot un izkāpjot. Sociālās integrācijas interesēs šīm personām vajadzētu saņemt palīdzību bez papildu samaksas. Autobusu transporta uzņēmumiem būtu jāizveido noteikumi attiecībā uz pieejamību, vēlams, izmantojot Eiropas Standartizācijas sistēmu.
- (12) *Autobusu transporta uzņēmumiem speciāli jāapmāca darbinieki, lai viņi varētu pienācīgi palīdzēt invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām. Šāda apmācība būtu jāparedz atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2003/59/EK (2003. gada 15. jūlijs) par dažu kravu vai pasažieru pārvadāšanai paredzētu autotransporta līdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšanu un periodisku apmācību ⁽¹⁾. Dalībvalstīm iespēju robežās būtu jāatbalsta autobusu transporta uzņēmumi atbilstošu apmācības programmu izveidē.*
- (13) Lemjot par jaunu termināļu projektēšanu un veicot ievērojamu renovāciju, pārvaldes iestādēm vajadzētu **bez izņēmuma** ņemt vērā invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām vajadzības. Jebkurā gadījumā autobusu termināļu pārvaldes iestādēm vajadzētu izveidot punktus, kur šādas personas var ziņot par savu ierašanos un nepieciešamību pēc palīdzības.
- (14) *Tāpat arī autobusu transporta uzņēmumiem šādas vajadzības būtu jāņem vērā, lemjot par jaunu un renovētu transportlīdzekļu projektēšanu.*
- (15) *Dalībvalstīm vajadzētu uzlabot pastāvošo infrastruktūru, kur tas nepieciešams, lai autobusu transporta uzņēmumi varētu nodrošināt piekļuvi invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, kā arī sniegt atbilstošu palīdzību.*
- (16) *ES pasākumos bezšķēršļu mobilitātes uzlabošanai, kā prioritāte būtu jāveicina bezšķēršļu piekļuve autobusu termināļiem un pieturām.*
- (17) *Saskaņā ar COST 349 projekta secinājumiem par autobusiem un tālsatiksmes autobusiem Komisijai būtu jāierosina pasākumi, lai ieviestu pieejamu un visā ES saskarbspējīgu infrastruktūru autobusu termināļos un pieturās.*

⁽¹⁾ OV L 226, 10.9.2003., 4. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- (18) Autobusu pasažieru tiesībās būtu jāietilpst informācijas saņemšanai attiecībā uz pakalpojumu pirms brauciena un tā laikā. Visai būtiskajai informācijai, kas tiek sniegta autobusu pasažieriem, vajadzētu tikt nodrošinātai arī alternatīvos formātos, kas pieejami invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām.
- (19) Šai regulai *nevajadzētu* ierobežot autobusu transporta uzņēmumu tiesības pieprasīt kompensāciju no kādas personas, tostarp trešām personām, saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem.
- (20) Būtu jāmazina neērtības, kas pasažieriem rodas brauciena atcelšanas vai ilgstošas kavēšanās dēļ. Tāpēc pasažieriem būtu jānodrošina pietiekama aprūpe un informācija. Pasažieriem vajadzētu būt iespējai braucienu atcelt, saņemot atbildību par biļetēm, doties braucienā ar mainītu maršrutu ar viņus apmierinošiem nosacījumiem vai saņemt informāciju par alternatīviem pārvadājumu pakalpojumiem. Ja autobusu transporta uzņēmums nenodrošina pasažieriem nepieciešamo palīdzību, pasažieriem būtu jābūt tiesībām saņemt finansiālu kompensāciju.
- (21) Autobusu transporta uzņēmumiem būtu jāsadarbojas, lai pieņemtu valsts un Eiropas līmeņa pasākumus pasažieriem sniegtās aprūpes un palīdzības uzlabošanai, kad brauciens ir pārtraukts un jo īpaši ilgstošas kavēšanās gadījumā.
- (22) Šī regula neietekmē pasažieru tiesības, ko nosaka Padomes Direktīva 90/314/EEK (1990. gada 13. jūnijs) par kompleksiem ceļojumiem, kompleksām brīvdienām un kompleksām ekskursijām ⁽¹⁾. Gadījumos, kad ceļojuma kompleksu atceļ tādu iemeslu dēļ, kas nav saistīti ar autobusu pārvadājumu pakalpojuma atcelšanu, šo regulu *nebūtu* jā piemēro.
- (23) Pasažieri pilnībā jāinformē par viņu tiesībām, kas noteiktas šajā regulā, lai viņi tās varētu efektīvi izmantot.
- (24) Pasažieriem būtu jābūt iespējām izmantot viņu tiesības ar atbilstošu sūdzību iesniegšanas procedūru palīdzību, ko ieviesuši autobusu transporta uzņēmumi, vai, ja nepieciešams, iesniedzot sūdzības iestādei vai iestādēm, ko šim nolūkam norīkojusi attiecīgā dalībvalsts.
- (25) Dalībvalstīm būtu jānodrošina un jāuzrauga autobusu transporta uzņēmumu vispārējā atbilstība šai regulai un jāizraugās piemērota iestāde šādu izpildes funkciju veikšanai. Minētajai uzraudzībai *nevajadzētu* ietekmēt pasažieru tiesības vērsties tiesā ar prasību saņemt likumīgu atbildību saskaņā ar attiecīgās valsts procedūram.
- (26) Dalībvalstīm būtu jānosaka sodi, kas piemērojami šīs regulas noteikumu pārkāpumu gadījumā, un jānodrošina šo sodu piemērošana. Šiem sodiem vajadzētu būt iedarbīgiem, samērīgiem un preventīviem.
- (27) *Nemot vērā to, ka šajā regulā noteiktos mērķus, proti, nodrošināt autobusu pārvadājumos visās dalībvalstīs augstu un līdzvērtīgu pasažieru aizsardzības un palīdzības līmeni, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un ka tādēļ to ievērojamā starptautiskā mēroga dēļ tos var labāk sasniegt* Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus atbilstoši Līguma 5. pantā noteiktajam subsidiaritātes principam. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šī regula paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (28) Šai regulai nevajadzētu ierobežot noteikumus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽²⁾.

⁽¹⁾ OV L 158, 23.6.1990., 59. lpp.⁽²⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

(29) Šīs regulas izpildei būtu jānotiek, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (2004. gada 27. oktobris) par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā (Regula par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā) ⁽¹⁾. Tādēļ šī regula būtu attiecīgi jāgroza.

(30) Šī regula respektē pamattiesības un ievēro principus, kas jo īpaši ir atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I nodaļa

Vispārīgi noteikumi

1. pants

Temats

Ar šo regulu paredz noteikumus par

- (1) pasažieru nediskrimināciju attiecībā uz nosacījumiem, ar kuriem saskaņā autobusu transporta uzņēmums nodrošina pārvadājumu;
- (2) autobusu transporta uzņēmumu atbildību par pasažieru nāvi vai ievainojumiem nelaimes gadījumos un viņu bagāžas nozaudēšanu vai bojājumiem;
- (3) invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām, kas pārvietojas ar autobusu, nediskriminēšanu un viņiem sniedzamo obligāto palīdzību;
- (4) autobusu transporta uzņēmumu pienākumus pret pasažieriem brauciena atcelšanas vai kavēšanās gadījumā;
- (5) minimālo informāciju, kas jāsniedz pasažieriem;
- (6) sūdzību izskatīšanu;
- (7) pasažieru tiesību izpildi.

2. pants

Darbības joma

1. Šī regula ir spēkā attiecībā uz pasažieru pārvadājumiem, kurus kā regulārus pakalpojumus nodrošina autobusu transporta uzņēmumi.
2. Dalībvalstis var atbrīvot no šīs regulas noteikumiem pilsētas **un** piepilsētas **■** transportu, uz ko attiecas dalībvalstu līgumi par sabiedriskajiem pakalpojumiem, ja šādi līgumi nodrošina tādu pasažieru tiesību līmeni, kāds paredzēts šajā regulā.
3. Attiecībā uz neregulārajiem pakalpojumiem piemēro tikai II nodaļu.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

⁽¹⁾ OV L 364, 9.12.2004., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- (1) “autobusu transporta uzņēmums” ir transporta uzņēmums, kam tā reģistrācijas valstī ir atļauts veikt pārvadājumus ar autobusu saskaņā ar valsts tiesību aktos paredzētajiem tirgus pieejamības nosacījumiem, un transporta uzņēmums, kuram ir derīga Kopienas licence, kas izdota atbilstoši Padomes Regulai (EEK) Nr. 684/92 (1992. gada 16. marts par kopējiem noteikumiem attiecībā uz starptautiskiem pasažieru pārvadājumiem ar autobusiem ⁽¹⁾) lai veiktu starptautiskus pasažieru pārvadājumu pakalpojumus;
- (2) “neregulāri pakalpojumi” ir pakalpojumi Regulas (EEK) Nr. 684/92 2. panta 3. punkta izpratnē;
- (3) “regulāri pakalpojumi” ir pakalpojumi Regulas (EEK) Nr. 684/92 2. panta 1. punkta izpratnē;
- (4) “pārvadājuma līgums” ir līgums par pārvadājumu veikšanu, kuru autobusu transporta uzņēmums un pasažieris noslēdz par viena vai vairāku pārvadājumu pakalpojumu sniegšanu, **neatkarīgi no tā, vai biļete pirktā no pārvadātāja, ceļojuma rīkotāja, vai biļešu pārdevēja;**
- (5) “biļete” ir derīgs dokuments, kas dod tiesības saņemt pārvadājuma pakalpojumu, vai līdzīgs neizdrukāts dokuments, tostarp elektroniskā formā, un ko izdevis vai apstiprinājis autobusu transporta uzņēmums vai tā pilnvarots biļešu pārdevējs;
- (6) “biļešu pārdevējs” ir jebkurš **starpnieks, kas pārdod** autobusu pārvadājumu **pakalpojumus** vai nu autotransporta uzņēmuma vai **ceļojuma rīkotāja** vārdā, **tostarp tos pakalpojumus, kuri pārdoti kā komplekta daļa;**
- (7) “ceļojuma rīkotājs” ir organizētājs ■ Direktīvas 90/314/EEK 2. panta 2. punkta ■ izpratnē;
- (8) “invalids” vai “persona ar ierobežotām pārvietošanās spējām” ir ikviena persona, kuras pārvietošanās spējas, izmantojot transportlīdzekļus, ir ierobežotas kādu fizisku (sensorisku vai kustību, pastāvīgu vai pagaidu) traucējumu, garīgu traucējumu vai jebkādu citu invaliditātes iemeslu dēļ, vai vecuma dēļ, un kuras stāvoklis prasa īpašu uzmanību un visiem pasažieriem pieejamo pakalpojumu pielāgojumus šīs personas vajadzībām;
- (9) “rezervācija” ir atļauja papīra vai elektroniskā formā, kas dod tiesības tikt pārvadātam saskaņā ar iepriekš apstiprinātu personalizētu pārvadāšanas vienošanos;
- (10) “termināļa pārvaldes iestāde” ir dalībvalsts organizatoriska vienība, kas atbild par autobusu termināļa pārvaldi;
- (11) “atcelšana” ir tāda **konkrēta** pakalpojuma nesniegšana, kurš bijis iepriekš paredzēts un kuru **faktiski** rezervējis vismaz viens pasažieris;
- (12) “kavējums” ir starpība starp publicētajā autobusu sarakstā norādīto pasažiera izbraukšanas vai ierašanās laiku un viņa faktisko vai paredzēto izbraukšanas vai ierašanās laiku;
- (13) **“pieejams formāts” nozīmē, ka visiem pasažieriem pieejama viena un tā pati informācija, izmantojot tekstu, Braila rakstu, audio, video un/vai elektroniskā veidā.**

4. pants

Pārvadājuma līgums un nediskriminējoši līguma noteikumi

1. Autobusu transporta uzņēmumi nodrošina pasažieriem pārvadājuma līguma noslēgšanas apliecinājumu, izsniedzot vienu vai vairākas biļetes. Līdz nav pierādīts pretējais, biļete apliecina līguma noslēgšanu un tādējādi piešķir šajā regulā paredzētās tiesības.

⁽¹⁾ OV L 74, 20.3.1992., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

2. Neierobežojot sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju pienākumus nodrošināt sociālos tarifus, līguma noteikumus, ko piemēro autobusu transporta uzņēmumi vai biļešu pārdevēji, piedāvā plašākai sabiedrībai bez jebkādas diskriminācijas gala patērētāju valsts piederības vai pastāvīgās dzīvesvietas dēļ vai autobusu transporta uzņēmuma vai biļešu pārdevēja reģistrācijas vietas Kopienā dēļ.

5. pants

Atteikšanās no saistību izpildes izslēgšana

1. Šajā regulā noteiktās saistības nedrīkst ierobežot vai atcelt, cita starpā paredzot atkāpi vai ierobežojošu noteikumu pārvadājuma līgumā.

2. Autobusu transporta uzņēmumi var piedāvāt pasažieriem izdevīgākus līguma nosacījumus nekā tie, kas noteikti šajā regulā.

II nodaļa

Autobusu transporta uzņēmumu atbildība attiecībā uz pasažieriem un viņu bagāžu

6. pants

Atbildība pasažieru ievainojumu vai nāves gadījumā

1. Saskaņā ar šo nodaļu autobusu transporta uzņēmumi ir atbildīgi par zaudējumiem vai bojājumiem, ko izraisījuši pasažiera nāve **vai** viņam radīts miesas bojājums, ko nodarījuši nelaimes gadījumi, kas notikuši autobusu transporta pakalpojumu darbības rezultātā un laikā, kad pasažieris atradies transportlīdzeklī, kā arī iekāpšanas un izkāpšanas laikā.

2. Autobusu transporta uzņēmumu **ārpustlīgumiskajai** atbildībai par kaitējumu nav piemērojami nekādi finansiāli ierobežojumi neatkarīgi no tā, vai tie noteikti likumā, konvencijā vai līgumā.

3. Autobusu transporta uzņēmums neizslēdz un neierobežo tā atbildību par jebkādam *prasībām* līdz EUR 220 000 apmērā **par vienu pasažieri**, pierādot, ka tas veicis nepieciešamos piesardzības pasākumus atbilstoši 4. punkta a) apakšpunktam, **ja vien kopējais izrietošās prasības apmērs nepārsniedz summu, par kādu saskaņā ar Padomes Otro direktīvu 84/5/EEK (1983. gada 30. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu ⁽¹⁾ obligātā apdrošināšana ir paredzēta tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā ir autobusa parastā atrašanās vieta. Šādā gadījumā atbildība ir ierobežota līdz minētajai summai.**

4. Autobusu transporta uzņēmums atbilstoši 1. punktam nav atbildīgs:

a) ja nelaimes gadījumu izraisījuši apstākļi, kas nav saistīti ar autobusu transporta pakalpojumu darbību un no kura **pārvadātājs** nebūtu varējis izvairīties, neraugoties uz to, ka tas gadījuma attiecīgajos apstākļos veicis nepieciešamos piesardzības pasākumus, **vai** kura sekas tas nav spējis novērst;

b) ciktāl nelaimes gadījumā vainojams pats pasažieris, vai tas noticis tā nolaidības rezultātā.

5. Nekas šajā regulā

a) nenorāda, ka autobusu transporta uzņēmums būtu vienīgā puse, kas atbildīga par kaitējuma atlīdzināšanu; un

b) neierobežo jebkādas autobusu transporta uzņēmuma tiesības pieprasīt atlīdzinājumu no jebkuras citas puses atbilstoši dalībvalstī piemērojamajiem tiesību aktiem.

⁽¹⁾ OV L 8, 11.1.1984., 17. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

7. pants

Kaitējuma atlīdzināšana

1. Pasažiera nāves gadījumā atbildība par kaitējuma atlīdzināšanu, ko paredz 6. pants, ietver
 - a) jebkādas radušās izmaksas pēc *pasažiera* nāves, jo īpaši mirušā pārvešanas izmaksas un bērnu izdevumus;
 - b) ja nāve neiestājas uzreiz — atlīdzināšanu, kas paredzēta šī panta 2. punktā.
2. Ja pasažierim radušies miesas bojājumi vai nodarīts jebkāds cits fizisks vai garīgs kaitējums, kaitējuma atlīdzināšana ietver
 - a) jebkādas radušās izmaksas, jo īpaši tās, kas radušās ārstēšanas un pārvešanas gaitā;
 - b) kompensāciju par finansiālajiem zaudējumiem, kas radušies pilnīgas vai daļējas darba nespējas vai pieaugušu vajadzību dēļ.
3. Ja pasažiera nāves gadījumā persona, kuru šim pasažierim bija vai būtu bijis juridisks pienākums uzturēt, zaudē atbalstu, tad arī minētajai personai ir jāatlīdzina par kaitējumu.

8. pants

Avansa maksājumi

1. Pasažieru nāves **■** vai jebkāda cita pasažieriem nodarīta ***miesas bojājuma*** gadījumā, ko izraisījis nelaimes gadījums, kas noticis autobusu transporta pakalpojumu darbības dēļ, ***un ja pasažierim nav nekādas citas ceļojumu apdrošināšanas polises***, autobusu transporta uzņēmums bez kavēšanās un **■** piecpadsmit dienu laikā pēc uz kompensāciju tiesīgās fiziskās personas identitātes noskaidrošanas izmaksā tādus avansa maksājumus, kādi nepieciešami, lai apmierinātu tūlītējās finansiālās vajadzības, pamatojoties uz proporcionalitāti nodarītajam kaitējumam, ***ja pastāv prima facie pierādījumi par cēloņiem, kas piedēvējami transporta uzņēmumam.***
2. Neierobežojot 1. punkta noteikumus, nāves gadījumā avansa maksājums nav mazāks kā EUR 21 000 par vienu pasažieri.
3. Avanss nenozīmē atbildības atzīšanu, un to var atskaitīt no summām, ko izmaksā vēlāk saskaņā ar šo regulu, bet avanss nav jāatlīdzina, izņemot gadījumus, kad kaitējums ticis nodarīts pasažiera nolaidības vai vainas dēļ, vai ja avansu saņēmusī persona nav tā persona, kura ir tiesīga saņemt kompensāciju, ***vai ja faktiski radītie kaitējumi ir mazāki par avansa maksājuma summu.***

9. pants

Atbildība par nozaudētu vai bojātu bagāžu

1. Autobusu transporta uzņēmumi ir atbildīgi par tiem uzticētās bagāžas nozaudēšanu vai bojājumiem. Maksimālā kompensācija ir EUR 1 800 par vienu pasažieri.
2. Autobusu transporta uzņēmumu sniegtu pakalpojumu darbības rezultātā notikušā negadījumā autobusu transporta uzņēmums ir atbildīgs par pasažiera rokas bagāžā esošo vai līdzīgu paņemto personiskās lietošanas priekšmetu nozaudēšanu vai bojājumiem. Maksimālā kompensācija ir EUR 1 300 vienam pasažierim.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

3. **I** Autobusu transporta uzņēmums *nav atbildīgs par nozaudēšanu vai bojājumiem saskaņā ar 1. un 2. punktu:*

a) ja nozaudēšanu vai bojājumus izraisījuši apstākļi, kas nav saistīti ar autobusu transporta pakalpojumu darbību un no kura autobusu transporta uzņēmums nebūtu varējis izvairīties, neraugoties uz to, ka tas gadījuma attiecīgajos apstākļos veicis nepieciešamos piesardzības pasākumus, un kura sekas tas nav spējis novērst;

b) ciktāl nozaudēšana vai bojājumi notikuši pasažiera vainas vai nolaidības dēļ.

III nodaļa

Invalidu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām tiesības

10. pants

Pārvadāšanas atteikuma novēršana

1. Autobusu transporta uzņēmumi, to biļešu pārdevēji un ceļojuma rīkotāji neatsaka personām to invaliditātes vai ierobežotu pārvietošanās spēju dēļ

a) pieņemt transporta pakalpojuma rezervāciju vai izsniegt biļeti braucienam, uz kuru attiecas šī regula;

b) uzņemt transportlīdzekļi invalidu vai personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām, ja šai personai ir derīga biļete vai rezervācija.

2. Invalidiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām rezervācijas un biļetes piedāvā, nepieprasot papildu samaksu.

11. pants

Atkāpes un īpaši apstākļi

1. Neraugoties uz 10. panta noteikumiem, autobusu transporta uzņēmumi vai to biļešu pārdevēji, vai ceļojuma rīkotāji var personas invaliditātes vai ierobežoto pārvietošanās spēju dēļ atteikties veikt rezervāciju, izsniegt biļeti vai uzņemt transportlīdzekļi invalidu vai personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām,

I

a) gadījumos, kad transportlīdzekļa *dizaina* dēļ invalīda vai personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām uzņemšana vai pārvadāšana ir fiziski *vai faktiski* neiespējama;

b) ja transportlīdzeklis vai infrastruktūra izbraukšanas vai ierašanās vietā vai pa ceļam nav aprīkota tā, lai nodrošinātu invalīdu vai personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām drošu pārvadāšanu.

Atsakoties pieņemt rezervāciju pirmās daļas a) vai b) apakšpunktā minēto iemeslu dēļ, pārvadātāji, biļešu pārdevēji vai ceļojumu rīkotāji pēc iespējas cenšas, lai attiecīgajai personai piedāvātu pieņemamu alternatīvu.

2. Invalīdam vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām, kurai atteikta uzņemšana transportlīdzekļi tās invaliditātes vai ierobežoto pārvietošanās spēju dēļ, piedāvā *izvēlēties* tiesības uz atlīdzinājumu *vai* atbilstošus alternatīvus transporta pakalpojumus braucienam līdz galamērķim salīdzināmā termiņā.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

3. **■** Autobusu transporta uzņēmumi, bilešu pārdevēji vai ceļojumu rīkotāji var pieprasīt, lai invalīdus vai personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām pavadā kāda cita persona, kura spēj sniegt šim invalīdam vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām nepieciešamo palīdzību, **ja:**

a) ir izpildīti 1. punkta a) vai b) apakšpunktā minētie nosacījumi, vai

b) attiecīgā transportlīdzekļa apkalpi veido tikai viena persona, kura vada šo transportlīdzekli un kura nespēj invalīdam vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām sniegt I pielikumā noteikto palīdzību.

4. Ja autobusu transporta uzņēmums vai bilešu pārdevēji, vai ceļojuma rīkotājs piemēro 1. punktā noteikto atkāpi, tie nekavējoties informē invalīdu vai personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām par iemesliem vai pēc pieprasījuma informē to rakstveidā piecu dienu laikā pēc **pieprasījuma**.

12. pants

Pieejamība un informācija

1. Autobusu transporta uzņēmumi, **sadarbojoties** ar invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām organizāciju **pārstāvjiem** un 27. pantā minētajām izpildiestādēm, **■** izveido nediskriminējošus pieejamības noteikumus attiecībā uz invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām, **kā arī viņus pavadā personu** pārvadāšanu, lai nodrošinātu atbilstību piemērojamām drošības prasībām. Šajos noteikumos ietilpst visu attiecīgā autobusu pārvadājumu pakalpojuma piekļuves nosacījumi, tostarp attiecībā uz ekspluatēto transportlīdzekļu pieejamību un aprīkojumu autobusā, **un uzstādīto palīdzības aprīkojumu**.

2. Šā panta 1. punktā paredzētos noteikumus autobusu transporta uzņēmumi vai bilešu pārdevēji dara publiski pieejamus vismaz rezervācijas brīdī, **pieejamā formātā** un tajā pašā valodā, kurā parasti sniedz informāciju pasažieriem. Sniedzot minēto informāciju, īpaša uzmanība jāvelta invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām vajadzībām.

3. Pēc pieprasījuma autobusu pārvadājumu uzņēmumi **nekavējoties** dara pieejamus starptautiskos, Kopienas vai valsts tiesību aktus, kas nosaka drošības prasības, uz kurām balstīti nediskriminējošas piekļuves noteikumi. **Tie jāsniedz pieejamā formātā.**

4. Ceļojumu rīkotāji dara pieejamus 1. punktā minētos noteikumus, kurus piemēro braucieniem, kas ietilpst to organizētajos, pārdotajos vai pārdošanai piedāvātajos kompleksajos ceļojumos, kompleksajās brīvdienās un kompleksajās ekskursijās.

5. Autobusu transporta uzņēmumi, to bilešu pārdevēji un ceļojuma rīkotāji nodrošina, lai invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, **tostarp vecāka gadagājuma cilvēkiem un maziem bērniem, kuri nespēj ceļot bez palīdzības**, piemērotā un pieejamā formātā būtu piekļuve visai atbilstošajai informācijai attiecībā uz pārvadāšanas apstākļiem, informācijai par braucienu un informācijai par pakalpojumu pieejamību, **tostarp tiešsaistes rezervācijai un informācijai.**

13. pants

Tiesības uz palīdzību

1. Termināļu pārvaldes iestādes un autobusu transporta uzņēmumi nodrošina invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām atbilstošu bezmaksas palīdzību, kā noteikts I pielikumā, pirms un pēc brauciena **un, ja iespējams, tā laikā. Palīdzību pielāgo invalīda vai personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām individuālajām vajadzībām.**

2. Termināļu pārvaldes iestādes un autobusu transporta uzņēmumi var palīdzību sniegt paši, vai arī var noslēgt līgumu ar vienu vai vairākām personām par šādas palīdzības nodrošināšanu. Tie šādu līgumu vai līgumus var noslēgt pēc pašu iniciatīvas vai pēc pieprasījuma.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

Ja termināļu pārvaldes iestādes un autobusu transporta uzņēmumi slēdz līgumu ar vienu vai vairākām personām par palīdzības nodrošināšanu, termināļu pārvaldes iestādes un autobusu transporta uzņēmumi joprojām saglabā savu atbildību par palīdzības sniegšanu.

3. Šīs nodaļas noteikumi neliedz termināļu pārvaldes iestādēm un autobusu transporta uzņēmumiem sniegt palīdzību, pamatojoties uz augstākiem standartiem nekā I pielikumā noteiktie, kā arī sniegt citus pakalpojumus papildus I pielikumā noteiktajiem.

14. pants

Tiesības uz palīdzību termināļos

1. Ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc šīs regulas stāšanās spēkā dalībvalstis izraugās autobusu termināļus, kur būtu jāsniedz atbalsts invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt piekļuvi pakalpojumiem vairumā ģeogrāfisko atrašanās vietu. Dalībvalstis par to informē Komisiju. **Komisija izveido internetā pieejamu izraudzīto autobusu termināļu sarakstu.**

2. Dalībvalsts atbilstoši 1. punktam izraudzītā termināļa pārvaldes iestāde ir atbildīga par atbalsta nodrošināšanu, kas precizēts I pielikuma a) daļā, bez papildu samaksas invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, ja šīs personas izpilda 16. pantā paredzētos nosacījumus.

3. ***Ja ir jāizmanto atzīts palīdzības sniegšanai apmācīts suns, tad dzīvnieks ir jāielaiž autobusā, ja transporta uzņēmums vai bilešu pārdevējs, vai ceļojuma rīkotājs ir iepriekš brīdināts saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem, kas reglamentē palīdzības sniegšanai apmācītu suņu pārvadāšanu.***

15. pants

Tiesības uz palīdzību autobusā

Autobusu transporta uzņēmumi invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām autobusos, kā arī iekāpjot tajos un izkāpjot no tiem, bez maksas sniedz vismaz to palīdzību, kas noteikta I pielikuma b) daļā, ja šīs personas izpilda 16. pantā paredzētos nosacījumus.

16. pants

Nosacījumi, ar kādiem tiek sniegta palīdzība

1. Autobusu transporta uzņēmumi, termināļu pārvaldes iestādes, bilešu pārdevēji un ceļojuma rīkotāji sadarbojas, lai sniegtu palīdzību invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, ja par šo personu vajadzību pēc palīdzības autobusu transporta uzņēmumiem, termināļu pārvaldes iestādēm, bilešu pārdevējiem un ceļojuma rīkotājiem ir paziņots vismaz **24** stundas, pirms palīdzība ir nepieciešama, **izņemot tad, ja palīdzības sniedzējs piedāvā īsāku paziņošanas periodu vai arī palīdzības sniedzējs un pasažieris par to vienojas.**

2. Autobusu transporta uzņēmumi, bilešu pārdevēji un ceļojuma rīkotāji veic visus nepieciešamos pasākumus, lai vienkāršotu veidu, kā saņemt invalīda vai personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām veikto paziņojumu par vajadzību pēc palīdzības. ***Pasažierim jāsaņem apstiprinājums, kurā teikts, ka vajadzība pēc palīdzības ir reģistrēta.*** Šis pienākums attiecas uz visiem to tirdzniecības punktiem, tostarp pārdošanu pa telefonu un pārdošanu internetā.

3. Ja nav nosūtīts 1. punktā paredzētais paziņojums, autobusu transporta uzņēmumi, termināļu pārvaldes iestādes, bilešu pārdevēji vai ceļojuma rīkotāji pieliek visas atbilstošās pūles, lai nodrošinātu palīdzību tā, lai invalīds vai persona ar ierobežotām pārvietošanās spējām varētu iekāpt izbraucošajā transportlīdzeklī, mainīt to uz atbilstošu transportlīdzekli vai izkāpt no atbraukušā transportlīdzekļa, braucienam ar kuru šī persona ir iegādājusies biļeti.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

4. Palīdzība tiek sniegta ar nosacījumu, ka attiecīgā persona ierodas noteiktajā punktā:
- laikā, ko iepriekš norādījis autobusu transporta uzņēmums, kas ir ne agrāk kā 60 minūtes pirms *noteiktā* izbraukšanas laika; vai,
 - ja laiks nav norādīts, — ne vēlāk kā 30 minūtes pirms *noteiktā* izbraukšanas laika, **izņemot tad, ja palīdzības sniedzējs piedāvā citu termiņu vai arī ja pasažieris un palīdzības sniedzējs vienojas citādi.**
5. Dalībvalsts atbilstoši 14. panta 1. punktam izraudzītā termināļa pārvaldes iestāde, ņemot vērā vietējos apstākļus un neierobežojot citu personu pilnvaras attiecībā uz teritorijām, kas atrodas ārpus termināļa teritorijas, izraugās ierašanās un izbraukšanas punktus terminālī vai vietās, kas ir termināļa pārvaldes iestādes tiešā pārziņā, gan termināļa ēkā, gan ārpus tās, kuros invalīdi un personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām var paziņot par savu ierašanos un pieprasīt palīdzību.
6. **Izraudzītos** punktus, kas minēti 5. pantā, skaidri atzīmē, **padara pieejamus un pazīstamus invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām**, un tajos pieejamā formātā piedāvā **nepieciešamo** informāciju par terminālī un sniegto palīdzību.

17. pants

Informācijas nosūtīšana trešai personai

1. Ja par palīdzības sniegšanu ir noslēgts apakšlīgums un ja autobusu transporta uzņēmums, biļešu pārdevējs vai ceļojumu rīkotājs vismaz 48 stundas pirms *noteiktā* izbraukšanas laika saņem paziņojumu par vajadzību pēc palīdzības, tad šis uzņēmums, biļešu pārdevējs vai ceļojumu rīkotājs **attiecīgo informāciju nosūta tā, lai apakšuzņēmējs paziņojumu saņem vismaz 36 stundas pirms noteiktā izbraukšanas laika.**
2. Ja par palīdzības sniegšanu ir noslēgts apakšlīgums un ja autobusu transporta uzņēmums, biļešu pārdevējs vai ceļojumu rīkotājs vismaz 48 stundas pirms *noteiktā* izbraukšanas laika paziņojumu par vajadzību pēc palīdzības nesaņem, tad šis pārvadātājs, biļešu pārdevējs vai ceļojumu rīkotājs par to ziņo **tā, lai apakšuzņēmējs paziņojumu saņemtu pēc iespējas ātrāk.**

18. pants

Apmācība

Autobusu transporta uzņēmumi **un termināļu pārvaldes iestādes:**

- a) nodrošina, lai visam to personālam, tostarp apakšuzņēmēju nodarbinātajam personālam, kas sniedz tiešu palīdzību invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, būtu zināšanas par to, kā apmierināt to personu vajadzības, kurām ir dažāda veida invaliditāte vai kustību traucējumi;
- b) nodrošina visam to personālam, kas tieši strādā ar pasažieriem, apmācību par palīdzību invalīdiem un informētību par invaliditātes jautājumiem, kā aprakstīts II pielikumā;
- c) pieņemot darbā jaunus darbiniekus, nodrošina viņiem invaliditātes jautājumiem veltītu apmācību un vajadzības gadījumā nodrošina personālam zināšanu pilnveidošanas apmācību kursus.

19. pants

Kompensācija attiecībā uz ratiņkrēsliem un pārvietošanās palīgierīcēm

1. Ja ratiņkrēslus vai citas pārvietošanās palīgierīces vai to daļas, ar tiem rīkojoties terminālī vai pārvadājot autobusā, nozaudē vai sabojā, tad pasažierim, kam pieder šis aprīkojums, ir tiesības saņemt kompensāciju no autobusu transporta uzņēmuma vai termināļa pārvaldes iestādes atkarā no tā, kas bijis atbildīgs par aprīkojumu tā nozaudēšanas vai sabojāšanas laikā.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

Vajadzības gadījumā ir jādara viss, lai nekavējoties sagādātu rezerves aprīkojumu **ar nozaudētajam vai sabojātajam aprīkojumam līdzīgām tehniskajām un funkcionālajām īpašībām.**

2. Autobusu transporta uzņēmums atbilstoši 1. punktam nav atbildīgs:

a) ja nozaudēšanu vai bojājumus izraisījuši apstākļi, kas nav saistīti ar autobusu transporta pakalpojumu darbību un no kura autobusu transporta uzņēmums nebūtu varējis izvairīties, neraugoties uz to, ka tas gadījuma attiecīgajos apstākļos veicis nepieciešamos piesardzības pasākumus, un kura sekas tas nav spējis novērst;

b) ciktāl nozaudēšana vai bojājumi notikuši pasažiera vainas vai nolaidības dēļ.

3. Saskaņā ar šo pantu **izmaksājamās kompensācijas summa ir vienāda ar nodarītajiem zaudējumiem.**

IV nodaļa

Autobusu transporta uzņēmumu pienākumi pārtraukta brauciena gadījumā

20. pants

Atbildība atcelšanas un ilgstošas kavēšanās gadījumā

1. Autobusu transporta uzņēmumi ir atbildīgi par braucienu atcelšanu, **virszervējumu** un izbraukšanas kavēšanos par vairāk nekā divām stundām. **Autobusu transporta uzņēmumi ir atbildīgi tikai par tiem atcelšanas un kavējumu gadījumiem, kuri radušies saistībā ar apstākļiem, kas ir to kontrolē. Šī atbildība neattiecas uz kavējumiem, kas radušies sastrēgumu un robežkontroles, un/vai transportlīdzekļu pārbaudes dēļ. Visos gadījumos, kad uzņēmums ir atbildīgs,** iesaistītajiem pasažieriem vismaz

a) jāpiedāvā alternatīvi transporta pakalpojumi **bez papildu maksas un** ar atbilstošiem nosacījumiem vai, ja tas ir nepraktiski, jāinformē pasažieri par atbilstošiem alternatīviem transporta pakalpojumiem, ko piedāvā citi pārvadājumu operatori;

b) jāatlīdzina biļetes cena, izņemot gadījumus, kad pasažieri piekrīt alternatīviem transporta pakalpojumiem, kas norādīti a) apakšpunktā;

c) **papildus atlīdzinājumam, kas minēts b) apakšpunktā,** jānodrošina tiesības uz kompensāciju **50 %** apmērā no biļetes cenas, ja autobusu transporta uzņēmums nespēj piedāvāt alternatīvus pakalpojumus vai informāciju, kas norādīta a) apakšpunktā. Kompensāciju izmaksā viena mēneša laikā pēc kompensācijas pieprasījuma iesniegšanas;

d) ja tie izvēlas pieņemt piedāvātos alternatīvos transporta pakalpojumus, ir tiesības uz kompensāciju **50 %** apmērā no biļetes cenas, nezaudējot tiesības uz transporta pakalpojumiem. Biļetes cena ir visa summa, ko pasažieris samaksājis par brauciena aizkavēto daļu. Kompensāciju izmaksā viena mēneša laikā pēc kompensācijas pieprasījuma iesniegšanas;

e) piedāvā ēdienu un uzkodas atbilstoši gaidīšanas laikam, ja pastāv reāla iespēja tos nodrošināt;

f) piedāvā viesnīcu vai citu izmitināšanu un transportu starp termināli un izmitināšanas vietu gadījumā, ja, pirms braucienā turpināt, ir nepieciešams pārnakšņot;

g) ja autobuss sabojājas, piedāvā transportu no vietas, kur tas sabojājies, līdz piemērotai gaidīšanas vietai un/vai terminālim, no kurienes ir iespējams turpināt braucienu.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

2. *Gadījumos, kas nav minēti 1. punktā, autobusu transporta uzņēmumi ir atbildīgi par ierašanās kavēšanos par vairāk nekā divām stundām, ja kavēšanās notikusi:*

- *vadītāja nolaidības vai vainas dēļ vai*
- *transportlīdzekļa tehniskas sabojāšanās dēļ.*

Šādos gadījumos iesaistītajiem pasažieriem vismaz:

a) ir tiesības uz kompensāciju 50 % apmērā no biļetes cenas; biļetes cenai jābūt visai summai, ko pasažieris samaksājis par brauciena aizkavēto daļu. Kompensāciju izmaksā viena mēneša laikā pēc kompensācijas pieprasījuma iesniegšanas;

b) piedāvā palīdzību, kas minēta šī panta 1. punkta e), f) un g) apakšpunktā.

3. *Autobusu transporta uzņēmumu atbrīvo no šī pienākuma, ja atcelšana vai kavēšanās notikusi viena no turpmāk minēto iemeslu dēļ:*

a) apstākļi, kas nav saistīti ar autobusu transporta pakalpojumu darbību un/vai no kura autobusu transporta uzņēmums nebūtu varējis izvairīties, neraugoties uz to, ka tas gadījuma attiecīgajos apstākļos veicis nepieciešamos piesardzības pasākumus, un kura sekas tas nav spējis novērst;

b) pasažiera nolaidība, vai

c) trešās personas rīcība, no kuras pārvadātājs nebūtu varējis izvairīties, neraugoties uz to, ka tas gadījuma attiecīgajos apstākļos veicis nepieciešamos piesardzības pasākumus, un kuras sekas tas nav spējis novērst.

21. pants

Informācijas sniegšana

1. *Kavēšanās gadījumā, autobusu transporta uzņēmumi vai, ja nepieciešams, termināļu pārvaldes iestādes informē pasažierus par plānoto izbraukšanas vai ierašanās laiku, līdzko šāda informācija ir pieejama, taču ne vēlāk kā attiecīgi 30 minūtes pēc sarakstā paredzētā izbraukšanas laika vai stundu pirms sarakstā paredzētā ierašanās laika. Šo informāciju sniedz invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām pieejamā formātā.*

2. *Ja pasažieri brauciena kavēšanās dēļ nokavē pārsēšanos citā transportlīdzeklī, autobusu transporta uzņēmumi pieliek atbilstošas pūles, lai informētu šos pasažierus par alternatīvām pārsēšanās iespējām.*

22. pants

Turpmākas prasības

Šī regula neierobežo pasažiera tiesības saņemt turpmāku kompensāciju. Kompensāciju, kas piešķirta saskaņā ar šo regulu, var atskaitīt no šādas kompensācijas.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

23. pants

Papildu pasākumi pasažieru labā

Pārvadātāji sadarbojas un kopīgi ar ieinteresētajām personām, profesionālajām asociācijām un patērētāju, pasažieru un invalīdu asociācijām pieņem dalībvalstu vai Eiropas līmeņa pasākumus. Šiem pasākumiem vajadzētu būt vērīgiem uz to, lai uzlabotu rūpes par pasažieriem, jo īpaši ilgstošas kavēšanās un pārtraukta vai atcelta brauciena gadījumā, **prioritāti piešķirot rūpēm par tiem pasažieriem, kuriem ir īpašas vajadzības tādu iemeslu dēļ kā invaliditāte, ierobežotas pārvietošanās spējas, slimība, vecums, grūtniecība, tostarp arī maziem bērniem un pavadošajiem pasažieriem.**

Ilgas kavēšanās un braucienā pārtraukšanas vai atcelšanas gadījumā jārūpējas par to, lai pasažieriem nodrošinātu medicīnisku palīdzību attiecībā uz mazu bērnu apkopi un ēdienus un dzērienus pēc vajadzības, regulāru informēšanu un, ja vajadzīgs, alternatīvas braukšanas iespējas un izmitināšanu.

V nodaļa

Informācija pasažieriem un sūdzību izskatīšana

24. pants

Tiesības uz informāciju par braucienā

Termināļu pārvaldes iestādes un autobusu transporta uzņēmumi visa brauciena laikā **pieejamā formātā** sniedz pasažieriem attiecīgu informāciju.

25. pants

Informācija par pasažieru tiesībām

|| Autobusu pārvadājumu uzņēmumi un termināļu pārvaldes iestādes nodrošina to, ka visiem pasažieriem ne vēlāk kā pirms izbraukšanas un brauciena laikā sniedz pienācīgu un saprotamu informāciju par viņu tiesībām saskaņā ar šo regulu. Šo informāciju sniedz **pieejamā formātā**. Šajā informācijā jāiekļauj arī dalībvalstu atbilstoši 27. panta 1. punktam izraudzīto izpildiestāžu kontaktinformācija.

26. pants

Sūdzības

1. Autobusu transporta uzņēmumi **gadījumos, kad šāda struktūra vēl nepastāv**, izveido sūdzību izskatīšanas sistēmu, **kas pieejama visiem pasažieriem, tostarp invalīdiem un pasažieriem ar ierobežotām pārvietošanās spējām**, attiecībā uz tiesībām un pienākumiem, kas paredzēti šajā regulā.

2. Pasažieri autobusu transporta uzņēmumiem var iesniegt sūdzību viena mēneša laikā no dienas, kad pakalpojums tika sniegts vai kad tam bija jātieks sniegtam. Sūdzības saņēmējs 20 darba dienu laikā vai nu sniedz pamatotu atzinumu, vai pamatotos gadījumos informē pasažieri par datumu, līdz kuram gaidāma atbilde. Laiks, kas nepieciešams, lai atbildētu, nedrīkst pārsniegt divus mēnešus no sūdzības saņemšanas datuma.

3. Ja atbilde nav saņemta 2. punktā noteiktajā termiņā, sūdzība uzskatāma par pieņemtu.

4. Autobusu transporta uzņēmumi **katru gadu sagatavo ziņojumu, kurā norāda saņemto sūdzību skaitu un tematu, vidējo dienu skaitu, kas nepieciešams, lai atbildētu uz šīm sūdzībām, kā arī veiktos pasākumus to novēršanai.**

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

VI nodaļa

Izpilde un dalībvalstu izpildiestādes

27. pants

Dalībvalstu izpildiestādes

1. Katra dalībvalsts norīko iestādi vai iestādes, kas atbildīgas par šīs regulas izpildi. Katra iestāde veic pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu pasažieru tiesību ievērošanu, tostarp atbilstību pieejamības noteikumiem, kas paredzēti 12. pantā. Katra iestāde savā organizācijā, finansējuma saņemšanā, juridiskajā formā un lēmumu pieņemšanā **ir neatkarīga**.
2. Dalībvalstis informē Komisiju par iestādi vai iestādēm, kas izraudzītas atbilstoši šim pantam, un par to attiecīgajiem pienākumiem.
3. **Šīs iestādes sadarbojas ar organizācijām, kas pārstāv autobusu transporta uzņēmumus un patērētājus, tostarp ar organizācijām, kuras pārstāv invalīdus un personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām.**
4. Visi pasažieri var iesniegt sūdzības attiecīgajai iestādei, kas izraudzīta atbilstoši 1. punktam, par iespējamajiem šīs regulas noteikumu pārkāpumiem.
5. Dalībvalstis, kas izvēlējušās izslēgt noteiktus pakalpojumus atbilstoši 2. panta 2. punktam, nodrošina salīdzināmu sistēmu pasažieru tiesību izpildei.

28. pants

Ziņošana par izpildi

1. Katru gadu 1. jūnijā izpildiestādes, kas izraudzītas atbilstīgi 27. panta 1. punktam, publicē pārskatu par savu iepriekšējā gada darbību, kurā cita starpā iekļauj
 - a) darbību aprakstu, kas veiktas, lai izpildītu šīs regulas noteikumus;
 - b) norādi uz procedūru, ko piemēro, lai atbildētu uz individuālām sūdzībām;
 - c) kopsavilkumu par pieejamības noteikumiem invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, kas piemērojami attiecīgajā dalībvalstī;
 - d) apkopotus datus par sūdzībām, **tostarp par to iznākumu un izskatīšanas laiku;**
 - e) sīku informāciju par piemērotajām sankcijām;
 - f) citus jautājumus, kas svarīgi labākai šīs regulas izpildei.
2. Lai varētu izstrādāt šādu pārskatu, izpildiestādes uzglabā statistikas datus par individuālām sūdzībām atbilstoši attiecīgajiem tematiem un iesaistītajiem uzņēmumiem. Šādus datus saglabā pieejamus Komisijai vai dalībvalstu izmeklēšanas iestādēm pēc to pieprasījuma līdz trim gadiem pēc notikuma datuma.

29. pants

Izpildiestāžu sadarbība

Dalībvalstu izpildiestādes, kas izraudzītas atbilstoši 27. panta 1. punktam, apmainās ar informāciju par to darbu un lēmumu pieņemšanas principiem un praksi, lai nodrošinātu saskaņotu pasažieru aizsardzību visā Kopienā. Komisija tām palīdz veikt šo uzdevumu.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

30. pants

Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, ko piemēro par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un veic visus pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētajiem sodiem, **kas var būt arī rīkojums par kompensācijas maksāšanu attiecīgajai personai**, jābūt efektīviem, samērīgiem un preventīviem. Dalībvalstis informē Komisiju par šiem noteikumiem un nekavējoties ziņo tai par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas skar šos noteikumus.

VII nodaļa

Nobeiguma noteikumi

31. pants

Ziņojums

Ne vēlāk kā ... (*) Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par tās darbību un ietekmi. Ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno tiesību aktu projektus, ar kuriem detalizētāk ievieš šīs regulas noteikumus vai to groza.

32. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 2006/2004

Regulas (EK) Nr. 2006/2004 pielikumā pievieno šādu punktu:

“18. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. ... par starptautisko autobusu pasažieru tiesībām un ar ko groza || Regulu (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā (Regula par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā). (OV L ...).”.

33. pants

Stāšanās spēkā

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.
2. To piemēro no ... (**).

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

...

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

(*) OV: trīs gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

(**) OV: divus gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

I PIELIKUMS

Palīdzība invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām

a) Palīdzība termināļos

Palīdzība un priekšdarbi, kas nepieciešami, lai invalīdi un personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām varētu

- paziņot par savu ierašanos terminālī un pieprasīt palīdzību noteiktos punktos;
- pārvietoties no noteiktā punkta līdz kases galdam, uzgaidāmai telpai un iekāpšanas zonai.

b) Palīdzība transportlīdzeklī

Palīdzība un priekšdarbi, kas nepieciešami, lai invalīdi un personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām varētu

- iekāpt transportlīdzeklī, izmantojot viņiem nodrošinātos pacēlājus, ratīņkrēslus vai citu atbilstošu aprīkojumu;
- nodot bagāžu;
- saņemt bagāžu;
- izkāpt no transportlīdzekļa;
- ja **iespējams**, pārvietoties uz tualetes telpām;
- pārvadāt **iespēju robežās** autobusā suni, kas identificējams kā suns pavadonis;
- nokļūt līdz sēdekļiem;
- sev pieejamā formātā saņemt būtisku informāciju par braucienu;
- ja iespējams, iekāpt/izkāpt no transportlīdzekļa brauciena pārtraukumos.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

II PIELIKUMS

Invaliditātes jautājumiem veltīta apmācība

a) Apmācība par invaliditātes izpratni

Apmācot personālu, kas tieši rūpējas par pasažieriem, mācību programmā jāiekļauj šādi temati:

- izpratne par tādiem pasažieriem, kam ir kustību, maņu orgānu (dzirdes vai redzes) traucējumi, slēpti traucējumi vai ierobežotas apguves spējas, un zināšanas par to, kā adekvāti apieties ar šādiem pasažieriem, tostarp kā diferencēt dažādas tādu personu spējas, kuru kustības, orientācija vai saziņa varētu būt ierobežotas;
- šķēršļi, ar kuriem jāsaskaras invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, tostarp attieksmes, vides/materiālā un organizācijas aspektu ziņā;
- atzīti *suņi*, kas apmācīti palīdzības sniegšanai, tostarp šāda “palīdzības sniegšanas *suņa*” nozīme un vajadzības;
- reaģēšana neprognozētās situācijās;
- lietpratība cilvēkattiecībās un metodes, kā sazināties ar nedzirdīgajiem un ar vājdzirdīgām personām, ar vājredzīgiem cilvēkiem, cilvēkiem ar runas traucējumiem un ierobežotām apguves spējām;
- kā uzmanīgi rīkoties ar ratiņkrēsliem un citām pārvietošanās palīgierīcēm, lai izvairītos no kaitējuma (tas attiecas uz visu personālu, kas atbildīgs par apiešanos ar bagāžu).

b) Apmācība par palīdzību personām ar invaliditāti

Apmācot personālu, kas tieši palīdz invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, mācību programmā jāiekļauj šādi temati:

- kā palīdzēt ratiņkrēsla lietotājiem iesēsties ratiņkrēslā un kā no ratiņkrēsla tos pārvietot;
- iemaņas, kā palīdzēt invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, kas ceļo ar atzītiem, palīdzības sniegšanai apmācītiem *suņiem*, tostarp izpratne par šo *suņu* nozīmi un vajadzībām;
- paņēmieni, kā pavadīt neredzīgus un vājredzīgus pasažierus un kā apieties ar atzītiem, palīdzības sniegšanai apmācītiem dzīvniekiem un kā tos pārvadāt, ***nemot vērā, ka palīdzības sniegšanai apmācīti suņi ir apmācīti klausīt tikai sava saimnieka pavēlēm un attiecīgajiem darbiniekiem ar tiem nav jānodarbojas***;
- zināšanas par aprīkojuma veidiem, kas var palīdzēt invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, un zināšanas par to, kā ar šādu aprīkojumu rīkoties;
- iecelšanas un izcelšanas palīdzības aprīkojuma izmantošana un zināšanas par piemērotām iecelšanas un izcelšanas palīdzības procedūrām, kas ļauj saglabāt invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām drošību un personas cieņu;
- pietiekama izpratne par vajadzību pēc uzticamas un profesionālas palīdzības; arī izpratne par iespēju, ka ceļojuma laikā daži invalīdi var justies ievainojami (un paust šīs izjūtas) sakarā ar savu atkarību no sniegtās palīdzības;
- zināšanas par pirmās palīdzības sniegšanu.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

Autortiesību un dažu blakustiesību aizsardzības termiņi *I**

P6_TA(2009)0282

Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/116/EK par autortiesību un dažu blakustiesību aizsardzības termiņiem (COM(2008)0464 – C6-0281/2008 – 2008/0157(COD))

(2010/C 184 E/69)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0464),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 47. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C6-0281/2008),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas, kā arī Kultūras un izglītības komitejas atzinumus (A6-0070/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

P6_TC1-COD(2008)0157

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 23. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK, ar ko groza Direktīvu 2006/116/EK par autortiesību un dažu blakustiesību aizsardzības termiņiem

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un it īpaši tā 47. panta 2. punktu, 55. pantu, un 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ||,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar *Eiropas Parlamenta un Padomes* 2006. gada 12. decembra Direktīvu 2006/116/EK par autortiesību un dažu blakustiesību aizsardzības termiņiem ⁽³⁾ izpildītāju un fonogrammu producentu tiesību aizsardzības termiņš ir 50 gadi.
- (2) Izpildītāju gadījumā šis laikposms sākas izpildījuma brīdī, vai arī, ja izpildījuma fiksācija šajā periodā ir publicēta vai publiskota 50 gadu laikā pēc izpildījuma, **dienā**, kad tā pirmoreiz publicēta vai pirmoreiz publiskota, atkarībā no tā, kas noticis vispirms.
- (3) Attiecībā uz fonogrammu producentiem šis laikposms sākas ar fonogrammas fiksāciju vai ar tās publicēšanu 50 gadu laikā pēc fiksācijas, vai arī, ja fonogramma netiek publicēta, no tās publiskošanas 50 gadu laikā pēc fiksācijas.
- (4) Izpildītāju radošā devuma sabiedriski atzītais nozīmīgums jāatspoguļo ar tādu aizsardzības līmeni, lai atzītu viņu radošo un māksliniecisko ieguldījumu.
- (5) Izpildītāji parasti uzsāk karjeru jaunībā, un pašreizējais 50 gadu aizsardzības termiņš, **ko piemēro izpildījumu fiksācijām**, bieži vien nenodrošina šo darbu aizsardzību izpildītāju visas dzīves garumā. Tāpēc **daži** izpildītāji saskaras ar ienākumu trūkumu mūža nogalē. Turklāt bieži vien izpildītāji nevar izmantot savas tiesības, lai novērstu vai ierobežotu aizskarošu viņu darbu izmantošanu viņu dzīves laikā.
- (6) Izpildītājiem vajadzētu būt iespējai vismaz dzīves laikā gūt ieņēmumus no izņēmuma tiesībām uz reproducēšanu un publiskošanu, kā tas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvā 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā ⁽⁴⁾, taisnīgu atlīdzību par reproducēšanu personiskai lietošanai minētās direktīvas izpratnē, kā arī ieņēmumus no izņēmuma tiesībām uz izplatīšanu un iznomāšanu atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvai 2006/115/EK par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām intelektuālā īpašumā jomā ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ 2009. gada 14. janvāra Atzinums (OV vēl nav publicēts).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa Nostāja.

⁽³⁾ OV L 372, 27.12.2006., 12. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 167, 22.6.2001., 10. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 376, 27.12.2006., 28. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- (7) Tādēļ aizsardzības termiņš izpildījumu fiksācijām un fonogrammām būtu jāpagarina līdz **70 gadiem** pēc **attiecīgā notikuma**.
- (8) **Izpildītājam būtu jāatgūst izpildījuma fiksācijas tiesības, ja fonogrammas producentu nepiedāvā pārdošanā tādas fonogrammas eksemplāru pietiekamu daudzumu *Starptautiskās Konvencijas par izpildītāju, fonogrammu producentu un raidorganizāciju tiesību aizsardzību izpratnē*, kura, ja netiktu pagarināts termiņš, būtu neaizsargāts darbs, vai arī producentu nepietiekami fonogrammu publisko. Šādai iespējai vajadzētu būt pieejamai tad, kad ir beidzies pieņemams laika posms, kas fonogrammas producentam atvēlēts, lai veiktu šīs izmantošanas darbības. Tādēļ fonogrammas producentam uz fonogrammu noteikto tiesību termiņam būtu jābeidzas, lai izvairītos no situācijas, kurā vienlaikus spēkā ir šīs tiesības un tās izpildītāja tiesības uz izpildījuma fiksāciju, kuras vairs nav nodotas tālāk vai piešķirtas fonogrammas producentam.**
- (9) Stājoties līgumattiecībās ar fonogrammu producentu, izpildītājiem parasti nākas nodot fonogrammas producentam sava ieņēmuma tiesības saistībā ar izpildījuma fiksācijas reproducēšanu, izplatīšanu, iznomāšanu un pieejamības nodrošināšanu. Pretī **daži** izpildītāji saņem autoratlīdzības avansu un nākamās maksājumus saņem tikai tad, kad fonogrammas producentu ir atguvis izdevumus par sākotnējo avansu un veicis jebkādas līgumā paredzētos atvilkumus. **Citi izpildītāji nodod tālāk vai piešķir savas ieņēmuma tiesības, saņemot par to vienreizēju atlīdzību (maksājumu, ko neveic atkārtoti). Tas jo īpaši notiek to izpildītāju gadījumā, kuri veido attiecīgā darba fonu un netiek iekļauti darbinieku sarakstā ("mazpazīstami izpildītāji"), taču dažreiz arī darbinieku sarakstā iekļauto izpildītāju gadījumā ("slaveni izpildītāji").**
- (10) Lai nodrošinātu, ka izpildītāji, kuri nodevuši ieņēmuma tiesības fonogrammu producentiem, gūtu labumu no termiņa pagarināšanas, nepieciešams ieviest virkni papildu pasākumu.
- (11) Pirmajam papildu pasākumam būtu jāparedz, ka fonogrammu producentiem ir pienākums vismaz reizi gadā atlikt summu, kas atbilst 20 % no ieņēmumiem, kuri izriet no ieņēmuma tiesībām izplatīt, reproducēt un publiskot fonogrammas. **"Ieņēmumi" ir ieņēmumi, ko fonogrammas producentu guvis pirms izmaksu atskaitīšanas.**
- I**
- (12) **Minētie maksājumi** jāparedz tikai tam, lai veiktu maksājumus izpildītājiem, kuru izpildījums ir fiksēts fonogrammā un kuri ir nodevuši tālāk vai piešķirusi ieņēmuma tiesības fonogrammas producentam, saņemot par to vienreizēju maksājumu. **Minētie maksājumi** vismaz reizi gadā individuāli būtu jāizmaksā mazpazīstamiem izpildītājiem. **Šādas izmaksas veikšana** būtu jāuztic autortiesību aģentūrām, un var piemērot valsts noteikumus par nedalāmiem ieņēmumiem. **Lai novērstu nesamērīgu slogu šo ieņēmumu iekasēšanā un pārvaldīšanā, dalībvalstis var noteikt, cik lielā mērā maksāšanas pienākums attiecas uz mikrouzņēmumiem, kuru gadījumā šādi maksājumi nebūtu lietderīgi attiecībā pret izmaksām, ko rada šādu ieņēmumu iekasēšana un pārvaldīšana.**
- (13) Tomēr saskaņā ar Direktīvas 2006/115/EK 5. pantu izpildītājiem jau ir piešķirtas neatsaucamas tiesības uz taisnīgu atlīdzību par iznomāšanu, tostarp par fonogrammu iznomāšanu. Tāpat, uzsākot līgumattiecības, izpildītāji parasti nenodod fonogrammu producentiem savas tiesības pieprasīt vienreizēju taisnīgu atlīdzību par raidīšanu un publiskošanu saskaņā ar Direktīvas 2006/115/EK 8. panta 2. punktu un taisnīgu atlīdzību par reproducēšanu personiskai lietošanai saskaņā ar Direktīvas 2001/29/EK 5. panta 2. punkta b) apakšpunktu. Tādēļ, aprēķinot kopējo summu, kas fonogrammas producentam jāatvēr papildu atlīdzības maksājumiem, nav jāņem vērā ieņēmumi, kurus fonogrammas producentu guvis no fonogrammu iznomāšanas vai no vienreizējās taisnīgās atlīdzības par raidīšanu un publiskošanu, vai no taisnīgās atlīdzības, kas saņemta par kopēšanu privātām vajadzībām.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- (14) *Otrajam papildu pasākumam, lai atkārtoti līdzsvarotu līgumus, ar kuriem mūzikas izpildītāji uz autoratlīdzības pamata nodod tālāk savas izņēmuma tiesības fonogrammas producentam, vajadzētu būt "pilnīgai atjaunošanai" attiecībā uz tiem izpildītājiem, kuri savas iepriekš minētās izņēmuma tiesības pret autoratlīdzību vai līgumā noteiktu atlīdzību ir piešķirusi fonogrammu producentiem. Lai izpildītāji pilnībā gūtu labumu no pagarinātā aizsardzības termiņa, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka saskaņā ar vienošanos starp fonogrammu producentiem un izpildītājiem pagarinātajā termiņā izpildītājiem tiek maksāta autoratlīdzība vai atlīdzības likme, ko neietekmē avansa maksājumi vai līgumā paredzētie atskaitījumi.*
- (15) Juridiskās noteiktības labad būtu jāparedz, ka, ja **līgumā** nav skaidras norādes par pretējo, tie līgumi par izpildījuma fiksācijas tiesību nodošanu vai piešķiršanu, kas noslēgti pirms dienas, kad dalībvalstīm jāpieņem šo direktīvu īstenojošie pasākumi, paliek spēkā arī pagarinātajā termiņā.
- (16) *Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai noteikt, ka atsevišķus šo līgumu noteikumus, kas paredz regulāru atlīdzību, ir iespējams mainīt atkārtotu sarunu gaitā par labu izpildītājiem. Dalībvalstīs vajadzētu būt spēkā procedūrām, ko piemēro gadījumos, kad atkārtotas sarunas ir nereizultatīvas.*
- I**
- (17) *Tā kā piedāvāto papildu pasākumu mērķus dalībvalstis nevar sasniegt pietiekamā apmērā, jo valsts pasākumi šajā jomā izraisītu konkurences traucējumus vai arī ietekmētu fonogrammu producentu izņēmuma tiesību jomu, kuras ir noteiktas Kopienas tiesību aktos, un tādējādi tos var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.*
- (18) *Šī direktīva neietekmē dalībvalstu noteikumus un līgumus, kas ir saskaņā ar tās noteikumiem, piemēram, kolektīvus līgumus, ko dalībvalstīs noslēgušas izpildītājus pārstāvošas organizācijas un producentus pārstāvošas organizācijas.*
- (19) *Dažās dalībvalstīs attiecībā uz muzikālām kompozīcijām ar vārdiem noteikts vienots aizsardzības termiņš, ko aprēķina pēc tam, kad miris pēdējais pārejos līdzautoros pārdzīvojušais autors, savukārt citās dalībvalstīs mūzikai un tekstam piemēro atšķirīgus termiņus. Vairums muzikālu kompozīciju ar vārdiem ir vairāku autoru kopdarbs. Piemēram, **opera** bieži vien **ir libretista un komponista kopdarbs**. Turklāt tādos mūzikas žanros kā džezs, roks un popmūzika radošā procesa pamatā nereti ir vairāku autoru sadarbība.*
- (20) *Līdz ar to aizsardzības termiņa saskaņošana attiecībā uz muzikālajām kompozīcijām ar vārdiem, **kuru teksts un mūzika radīti kopīgai izmantošanai**, ir nepilnīga, radot šķēršļus preču un pakalpojumu, piemēram, pārrobežu kolektīvā pārvaldījuma pakalpojumu, brīvai aprītei. Lai nodrošinātu šādu šķēršļu novēršanu, visiem šādiem aizsargātiem darbiem vajadzētu būt vienādam saskaņotam aizsardzības termiņam visās dalībvalstīs dienā, līdz kurai dalībvalstīm jātransponē šī direktīva.*
- (21) *Tādēļ attiecīgi jāgroza Direktīva 2006/116/EK.*
- (22) *Saskaņā ar Iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu 34. punktu dalībvalstīm tiek ieteikts izstrādāt tabulas gan pašu lietošanai, gan arī Kopienas vajadzībām, parādot atbilsti starp šo direktīvu un transponēšanas pasākumiem, un darīt tās pieejamas sabiedrībai,*

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi direktīvā 2006/116/EK

Direktīvu 2006/116/EK groza šādi.

1) 1. pantā iekļauj šādu punktu:

“7. Muzikālu kompozīciju ar vārdiem aizsardzības termiņš beidzas 70 gadus pēc tam, kad mirusi pēdējā no turpmāk minētajām personām, neatkarīgi no tā, vai šī persona atzīta vai nav atzīta par līdzautoru - teksta autoru vai mūzikas komponistu, **ja šie abi devumi tika īpaši sacerēti attiecīgajai muzikālajai kompozīcijai ar vārdiem.**”

2) 3. pantu groza šādi:

a) 1. punktā otro teikumu aizstāj ar šādu tekstu:

“Tomēr,

— ja šajā laikposmā izpildījums, ko fiksē citādā veidā nekā fonogrammu, tiek likumīgi publicēts vai likumīgi publiskots, tiesību termiņš beidzas 50 gadus pēc dienas, kad tā pirmoreiz publicēta vai publiskota, atkarībā no tā, kas noticis vispirms,

— ja šajā laikposmā izpildījuma fiksācija **fonogrammā** tiek likumīgi publicēta vai likumīgi publiskota, tiesību termiņš beidzas **70 gadus** pēc dienas, kad tā pirmoreiz publicēta vai publiskota, atkarībā no tā, kas noticis vispirms.”

(b) || 2. punkta otrajā un trešajā teikumā skaitli “50” || aizstāj ar skaitli “70”

c) 3. pantā iekļauj šādus punktus:

“2.a Ja 50 gadus pēc tam, kad fonogramma ir likumīgi publicēta, vai, ja tā nav publicēta, 50 gadus pēc tam, kad tā ir likumīgi publiskota, fonogrammas producentis nepiedāvā nopirkt fonogrammas kopijas pietiekamā daudzumā vai nenodrošina tās pieejamību sabiedrībai pa vadiem vai bezvadu līdzekļiem tā, ka sabiedrības locekļi var tai piekļūt individuāli izvēlēta vietā un laikā, izpildītājs var izbeigt līgumu, saskaņā ar kuru viņš savas izpildījuma fiksācijas tiesības ir nodevis vai piešķir fonogrammas producentam (turpmāk “nodošanas vai piešķiršanas līgums”). Tiesības izbeigt līgumu var izmantot, ja producentis gada laikā pēc tam, kad izpildītājs viņam ir paziņojis par nodomu izbeigt līgumu saskaņā ar iepriekšējā teikumā noteikto kārtību, neveic nevienu no abām iepriekšējā teikumā minētajām darbībām. Izpildītājs nevar atteikties no šīm tiesībām izbeigt līgumu. Ja fonogrammas fiksācijā ietverti vairāku izpildītāju izpildījumi, viņi var izbeigt nodošanas vai piešķiršanas līgumus saskaņā ar spēkā esošajiem valsts tiesību aktiem. Ja nodošanas vai piešķiršanas līgums tiek izbeigts saskaņā ar šo daļu, fonogrammas producenta tiesības uz fonogrammu beidzas.

2.b Ja nodošanas vai piešķiršanas līgumā izpildītājam ir noteiktas tiesības pieprasīt vienreizēju atlīdzību, izpildītājam ir tiesības saņemt ikgadēju papildu atlīdzību no fonogrammas producenta par katru pilno gadu, sākot no nākamā gada pēc 50. gada, kad fonogramma ir likumīgi publicēta, vai, ja tā nav publicēta, pēc 50. gada, kad tā ir likumīgi publiskota. Izpildītājs nevar atteikties no tiesībām gūt šādu ikgadēju papildu atlīdzību.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

2.c Kopējā summa, kas fonogrammas producentam jāatvēr 2.b punktā minētās papildu atlīdzības maksājumiem, atbilst 20 % no ieņēmumiem, kurus tas gadā pirms minētās atlīdzības izmaksāšanas guvis, reproducējot, izplatot un nodrošinot pieejamību attiecīgajām fonogrammām, pēc 50. gada, kad fonogramma ir likumīgi publicēta, vai, ja tā nav publicēta, pēc 50. gada, kad tā ir likumīgi publiskota.

Dalībvalstis nodrošina, ka fonogrammu producentiem pēc pieprasījuma jāsniedz izpildītājiem, kam ir tiesības uz 2.b minēto ikgadējo papildu atlīdzību, visa informācija, kāda var būt nepieciešama, lai nodrošinātu šādas atlīdzības izmaksu.

2.d Dalībvalstis nodrošina, ka kolektīvās autortiesību aģentūras administrē tiesības gūt 2.b punktā minēto ikgadējo papildu atlīdzību.

2.e Ja izpildītājam ir tiesības saņemt regulārus maksājumus, no izpildītājam veiktajiem maksājumiem neatskaita ne avansa maksājumu, ne līgumā paredzētos ieturējumus pēc 50. gada, kad fonogramma ir likumīgi publicēta, vai, ja tā nav publicēta, pēc 50. gada, kad tā ir likumīgi publiskota.”

3) 10. pantā iekļauj šādus || punktus:

“5. 3. panta 1. punktu līdz 3. panta 2.e punktu ar Direktīvu .../.../EK (*) grozītā redakcijā turpina || piemērot attiecībā uz tām izpildījumu fiksācijām un fonogrammām, saistībā ar kurām izpildītājs un fonogrammas producers ... (**) aizvien ir aizsargāts saskaņā ar minētajiem noteikumiem, **kā arī attiecībā uz tām izpildījumu fiksācijām un fonogrammām, kuras ir radušās pēc minētās dienas.**

6. 1. panta 7. punktu, kas pievienots ar Direktīvu .../.../EK (*), piemēro muzikālām kompozīcijām ar vārdiem, kurām vismaz mūzika vai dzeja ir aizsargāta vismaz vienā dalībvalstī pirms ... (**) un muzikālām kompozīcijām ar vārdiem, kas radušās pēc šā datuma.

Uz pirmo daļu neattiecas neviena izmantošanas darbība, kas veikta pirms ... (**). Dalībvalstis pieņem vajadzīgos noteikumus, lai jo īpaši aizsargātu trešo pušu iegūtas tiesības.

(*) OV L ...

(**) Divi gadi pēc šīs grozījumu direktīvas spēkā stāšanās dienas.”

4) Pievieno šādu || pantu:

“10. a pants

Pārejas pasākumi, kas attiecas uz Direktīvas .../.../EK (*) transponēšanu.

1. Ja nav līgumā skaidri noteiktu norāžu par pretējo, pirms ... (**) noslēgtu līgumu par nodošanu vai piešķiršanu || uzskata par spēkā esošu arī pēc tam, kad izpildītājs vairs nebūtu aizsargāts || atbilstīgi 3. panta 1. punkta || redakcijai pirms grozījumu izdarīšanas ar Direktīvu .../.../EK (*).

||

2. Dalībvalstis var noteikt, ka nodošanas vai piešķiršanas līgumus, kas izpildītājam dod tiesības saņemt regulārus maksājumus un ir noslēgti pirms ... (**), var grozīt pēc 50. gada, kopš fonogramma ir likumīgi publicēta, vai, ja tā nav publicēta, pēc 50. gada, kopš tā ir likumīgi publiskota.

||

(*) Divi gadi pēc šīs grozījumu direktīvas spēkā stāšanās dienas.

(**) Pieci gadi pēc šīs grozījumu direktīvas spēkā stāšanās dienas.”

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

2. pants**Ziņojums**

Komisija ne vēlāk kā ... (*) iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu, ņemot vērā digitālā tirgus attīstību, un vajadzības gadījumā tā iesniedz priekšlikumu par turpmāku Direktīvas 2006/116/EK grozīšanu.

3. pants

Komisija veic izvērtējumu, vai ir nepieciešams pagarināt tiesību aizsardzības termiņu izpildītājiem un producentiem audiovizuālajā jomā, un tā ziņo par šāda izvērtējuma rezultātiem Eiropas Parlamentam, Padomei un Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ne vēlāk kā 2010. gada 1. janvārī. Vajadzības gadījumā Komisija iesniedz priekšlikumu par Direktīvas 2006/116/EK turpmāku grozīšanu

4. pants**Transponēšana**

1. **Dalībvalstīs** vēlākais līdz ... (**) **stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti**, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis nekavējoties iesniedz Komisijai minēto tiesību aktu tekstus **I**.

I

Kad dalībvalstis pieņem minētos tiesību aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka to, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

5. pants**Stāšanās spēkā**

Šī direktīva stājas spēkā **divdesmitajā dienā** pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

6. pants**Adresāti**

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

...

Eiropas Parlamenta vārdā -
priekšsēdētājs

Padomes vārdā -
priekšsēdētājs

(*) Pieci gadi pēc šīs grozījumu direktīvas spēkā stāšanās dienas.

(**) Divi gadi pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

Inteliģentās transporta sistēmas autotransporta jomā un saskarnes ar citiem transporta veidiem *I**

P6_TA(2009)0283

Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko nosaka pamatu inteliģento transporta sistēmu ieviešanai autotransporta jomā un saskarnēm ar citiem transporta veidiem (COM(2008)0887 – C6-0512/2008 – 2008/0263(COD))

(2010/C 184 E/70)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0887),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 71. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam iesniedz priekšlikumu (C6-0512/2008),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu (A6-0226/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

P6_TC1-COD(2008)0263

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 23. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK, ar ko nosaka pamatu inteligēnto transporta sistēmu ieviešanai autotransporta jomā un saskarnēm ar citiem transporta veidiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 71. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu **||**,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

|| saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Ar Eiropas Savienības ekonomikas izaugsmi un iedzīvotāju mobilitātes vajadzību paplašināšanos saistītais autotransporta pieaugums ir arvien lielākas ceļu infrastruktūras pārslogotības un augoša energopatēriņa, kā arī vides un sociālo problēmu galvenais iemesls.
- (2) Šīs nozīmīgās problēmas nav atrisināmas tikai ar tradicionāliem pasākumiem, proti, ar pašreizējās autotransporta infrastruktūras paplašināšanu. Izvēloties Kopienai piemērotākos risinājumus, būtiska nozīme būs jauninājumiem.
- (3) **Inteligētās transporta sistēmas (ITS) ir progresīvas lietotnes, kurām gan nepiemīt intelīģence kā tāda, tomēr to mērķis ir nodrošināt novatoriskus pakalpojumus transporta veidiem un satiksmes vadībai, kā arī dot iespēju dažādiem lietotājiem labāk piekļūt informācijai un drošāk, saskaņotāk un gudrāk izmantot transporta tīklus.**
- (4) Informācijas un sakaru tehnoloģiju izmantošana autotransporta nozarē un tās saskarnēs ar citiem transporta veidiem (ITS) būs ievērojams ieguldījums, kas ļaus uzlabot vides situāciju, efektivitāti, arī energoefektivitāti, autotransporta drošumu un drošību, kā arī pasažieru un kravu mobilitāti, vienlaikus nodrošinot iekšējā tirgus darbību un augstu konkurētspējas un nodarbinātības līmeni.
- (5) **Ir izstrādātas vairākas progresīvas lietotnes un Kopienas mehānismi dažādiem transporta veidiem, piemēram, dzelzceļa transportam (ERTMS un TAF-TSI), jūras un iekšzemes ūdensceļu transportam (LRITS, SafeSeaNet, VTMS, RIS), gaisa transportam (SESAR) un sauszemes transportam, piemēram, mājlopu pārvadāšanai.**
- (6) Progresam, kas informācijas un sakaru tehnoloģiju piemērošanā panākts saistībā ar citiem transporta veidiem, tagad ir jāatspoguļojas arī autotransporta nozares attīstībā, sevišķi cenšoties nodrošināt šajā aspektā plašāku autotransporta integrāciju ar citiem transporta veidiem.

⁽¹⁾ 2009. Gada 13. Maija Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2009. Gada 23. Aprīļa Nostāja.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- (7) Dažas dalībvalstis jau ievieš šo tehnoloģiju izmantošanu autotransporta nozarē, tomēr šī ieviešana joprojām ir sadrumstalota un nekoordinēta, nespējot nodrošināt ITS pakalpojumu ģeogrāfisku nepārtrauktību visā Kopienā.
- (8) Lai nodrošinātu koordinētu un efektīvu ITS ieviešanu visā Kopienā, ir jāizstrādā vispārējas specifikācijas. Vispirms prioritāte ir jāpiešķir četrām galvenajām ITS izstrādes un ieviešanas jomām.
- (9) Vispārējo specifikāciju sagatavošanā cita starpā jāņem vērā un par pamatu jāizmanto jau esošā pieredze un rezultāti šai jomā, it īpaši saistībā ar e-drošības iniciatīvu ⁽¹⁾, ko Komisija uzsāka 2002. gada aprīlī. Saskaņā ar šo iniciatīvu Komisija izveidoja e-drošības forumu, lai sekmētu un īstenotu ieteikumus saistībā ar atbalstu e-drošības sistēmu izstrādei, ieviešanai un izmantošanai.
- (10) Šajā direktīvā noteiktās prasības un procedūras neattiecas uz transportlīdzekļiem, kuri tiek izmantoti galvenokārt to vēsturiskās vērtības dēļ un kuri sākotnēji reģistrēti un/vai tiem piešķirts tipa apstiprinājums, un/vai tie laisti aprītē pirms šīs direktīvas un tās īstenošanas pasākumu stāšanās spēkā.**
- (11) ITS pamatā jābūt sadarbspējīgām sistēmām, kas veidotas pēc atvērtiem un publiskiem standartiem, kuri vienlīdz nediskriminējošā veidā pieejami visiem lietotāju un pakalpojumu piegādātājiem un lietotājiem.
- (12) Nākotnē jānodrošina ITS ieviesto lietotāju un pakalpojumu sadarbība un atbilstošos gadījumos tā jāattiecinā arī uz ITS lietotāju un pakalpojumu atgriezenisko savietojamību.**
- (13) ITS lietotāju un pakalpojumu ieviešana un izmantošana ir saistīta ar personas datu apstrādi. Šāda apstrāde jāveic atbilstīgi Kopienas noteikumiem, kas cita starpā izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvā 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīvā 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē ⁽³⁾.
- (14) ITS lietotāju un pakalpojumu, it sevišķi satiksmes un maršruta informācijas pakalpojumu, ieviešana un izmantošana ir saistīta ar tādu ceļa, satiksmes un maršruta datu apstrādi un izmantošanu, kas ir daļa no dalībvalstu valsts sektora struktūru dokumentācijas. Šāda apstrāde un izmantošana jāveic atbilstīgi Kopienas noteikumiem, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Direktīvā 2003/98/EK par valsts sektora informācijas atkalizmantošanu ⁽⁴⁾.
- (15) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2007/46/EK ⁽⁵⁾ izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību tipa apstiprināšanai, savukārt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/24/EK ⁽⁶⁾ un 2003/37/EK ⁽⁷⁾ attiecīgi ir saistītas ar tipa apstiprinājumu divriteņu vai trīsriteņu mehāniskajiem transportlīdzekļiem un lauksaimniecības vai mežsaimniecības traktoriem, to piekabēm un maināmām velkamām mašīnām. Lai gan šo direktīvu noteikumi attiecas uz transportlīdzekļos ierīkotu, ar ITS saistītu aprīkojumu, tie nav piemērojami attiecībā uz ārējās ceļu infrastruktūras ITS aprīkojumu un programmatūru, kas tādējādi jāreglamentē ar valsts tipa apstiprinājuma procedūrām.

⁽¹⁾ http://www.esafetysupport.org/download/European_Commission/048-esafety.pdf

⁽²⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽³⁾ OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 345, 31.12.2003., 90. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 263, 9.10.2007., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 124, 9.5.2002., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 171, 9.7.2003., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- (16) Tādu ITS lietotāju un pakalpojumu vajadzībām, kam nepieciešami precīzi un garantēti laika noteikšanas un pozicionēšanas pakalpojumi, jāizmanto satelītu infrastruktūra vai jebkurš tehnoloģijas veids, kas nodrošina līdzvērtīgu precizitātes līmeni ⁽¹⁾. **piemēram, specializētā šaura diapazona datu pārraide (DSRC).**
- (17) Tādām galvenajām iesaistītajām personām kā ITS pakalpojumu sniedzēji, ITS lietotāju apvienības, transporta un iekārtu operatori, ražošanas nozares pārstāvji, sociālie partneri, profesionālās apvienības un vietējās iestādes jābūt iespējai konsultēt Komisiju par komerciālajiem un tehniskajiem aspektiem, kas saistīti ar ITS ieviešanu Kopienā.
- (18) Pasākumi, kas vajadzīgi šīs direktīvas īstenošanai, jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽²⁾.
- (19) Komisijai jāpiešķir īpašas pilnvaras pieņemt pasākumus attiecībā uz pielikumu grozīšanu un sīkāk izstrādātu specifikāciju sagatavošanu saistībā ar sadarbībspējīgu ITS izstrādi, īstenošanu un izmantošanu. Tā kā tie ir vispārējās nozīmes pasākumi, kas paredzēti maznozīmīgu šīs direktīvas elementu grozīšanai, cita starpā papildinot to ar citiem maznozīmīgiem elementiem, tie jāpieņem atbilstīgi regulatīvajai kontroles procedūrai, kā noteikts Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā.
- (20) Lai garantētu koordinētu pieeju, Komisijai jānodrošina saskaņotība starp šajā direktīvā izveidotās komitejas darbībām un to komiteju darbībām, kuras izveidotas ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/52/EK par ceļu lietotāju nodokļa elektronisko iekasēšanas sistēmu savstarpēju izmantojamību Kopienā ⁽³⁾, Padomes 1985. Gada 20. Decembra Regulu (EEK) Nr. 3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā ⁽⁴⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 5. septembra Direktīvu 2007/46/EK, ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai ⁽⁵⁾.
- (21) Tā kā šīs direktīvas mērķus, proti, nodrošināt sadarbībspējīgu ITS saskaņotu ieviešanu un izmantošanu visā Kopienā — nav iespējams pietiekamā mērā sasniegt, darbojoties atsevišķu dalībvalstu līmenī, un sava mēroga un ietekmes dēļ šis mērķis ir labāk sasniegams Kopienas līmenī, Kopiena var noteikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā izklāstīts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi to, kas vajadzīgs minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

Ar šo direktīvu izveido pamatu ITS, **tostarp sadarbībspējīgu ITS**, koordinētai **un saskaņotai** ieviešanai un izmantošanai Kopienā, kā arī šim nolūkam nepieciešamo specifikāciju izstrādei.

Tā attiecas uz visām autotransporta, **tostarp pilsētas transporta**, jomas ITS, **kas paredzētas pasažieriem, transportlīdzekļiem un infrastruktūrai, kā arī to mijiedarbībai**, un to saskarnēm ar citiem transporta veidiem.

Šīs direktīvas un tās 4. pantā minēto pasākumu piemērošana neskar dalībvalstu prasības attiecībā uz sabiedrisko kārtību un sabiedrības drošību.

⁽¹⁾ Sk. Padomes || Regulu (EK) Nr. 1/2005 (OV L 3, 5.1.2005., 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta un Padomes || Regulu (EK) Nr. 683/2008 (OV L 196, 24.7.2008., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

⁽³⁾ OV L 166, 30.4.2004., 124. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 370, 31.12.1985., 8. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 263, 9.10.2007., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā izmanto šādas definīcijas:

- a) “inteliģentās transporta sistēmas (ITS)” nozīmē tādas sistēmas, kurās autotransporta (ietverot infrastruktūru, transportlīdzekļus un lietotājus) **un satiksmes un mobilitātes vadības atbalstam** un saskarnēm ar citiem transporta veidiem, **tostarp multimodāli savietojamu biļešu pārdošanai**, izmanto informācijas un sakaru tehnoloģijas;
- b) “sadarbspēja” nozīmē sistēmu un ar tām saistīto uzņēmējdarbības procesu spēju veikt datu apmaiņu un nodrošināt informācijas un zināšanu apriti;
- c) “ITS lietotne” nozīmē darbības instrumentu ITS piemērošanai;
- d) “ITS pakalpojums” nozīmē ITS lietotnes ieviešanu ar skaidri noteiktas organizatoriskas un operacionālas pamatsistēmas starpniecību, lai sekmētu lietošanas drošumu, efektivitāti, komfortu un/vai atvieglotu vai veicinātu transporta sistēmas darbību;
- e) “ITS pakalpojuma sniedzējs” nozīmē ikvienu ITS pakalpojuma sniedzēju — gan sabiedrisku, gan privātu;
- f) “ITS lietotājs” nozīmē ikvienu ITS lietotņu vai pakalpojumu izmantotāju, arī pasažierus, **neaizsargātos satiksmes dalībniekus**, autotransporta infrastruktūras lietotājus un operatorus, autoparku vadītājus un neatliekamās palīdzības dienestu operatorus;
- g) “portatīvā ierīce” nozīmē sakaru vai informācijas iekārtu, ko transportlīdzekļa vadītājs var ņemt līdzi transportlīdzeklī un lietot braukšanas laikā, piemēram, mobilo telefonu, navigācijas sistēmu vai kabatas datoru;
- h) “platforma” nozīmē daudzpusīgu funkcionālu, tehnisku un operacionālu darbības vidi, kas ļauj ieviest, nodrošināt un izmantot ITS lietotnes un pakalpojumus;
- i) “**neaizsargātie satiksmes dalībnieki**” ir nemotorizēti ceļu satiksmes dalībnieki, piemēram, gājēji un riteņbraucēji, kā arī motociklisti un invalīdi vai personas ar kustību traucējumiem;
- j) “**ITS lietotņu un pakalpojumu minimālais līmenis**” ir to ITS lietotņu un pakalpojumu pamatlīmenis, kas ir Eiropas transporta tīkla (TEN-T) neaizstājami elementi.

3. pants

ITS ieviešana

- 1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai Kopienā nodrošinātu **efektīvu un** sadarbspējīgu ITS lietotņu un pakalpojumu saskaņotu ieviešanu un izmantošanu.
- 2. **Dalībvalstis iespēju robežās nodrošina savu ITS lietotņu un pakalpojumu atgriezenisko savietojamību Kopienā.**
- 3. Dalībvalstis jo īpaši veic šādas darbības:
 - a) nodrošina, ka ITS lietotājiem un ITS pakalpojumu sniedzējiem ir pieejami ticami un regulāri atjaunināti attiecīgie autotransporta dati;

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- b) nodrošina, ka dažādu reģionu vai dažādu dalībvalstu kompetentie satiksmes informācijas un uzraudzības dienesti var apmainīties ar ceļa, satiksmes un maršruta datiem un citu attiecīgo informāciju;
- c) **piemēro ITS visiem transporta veidiem un to saskarnēm, tā nodrošinot visu transporta veidu augstu integrācijas līmeni;**
- d) veic vajadzīgos pasākumus, lai transportlīdzekļos un ceļu infrastruktūrā integrētu ITS sistēmas, kas saistītas ar drošumu un drošību, kā arī izstrādātu drošas cilvēka un mašīnas saskarnes (HMI), jo sevišķi attiecībā uz portatīvajām ierīcēm;
- e) veic vajadzīgos pasākumus, lai vienā platformā integrētu dažādas ITS lietotnes, arī saistībā ar transportlīdzekļu un ceļu infrastruktūras savstarpējo informācijas apmaiņu un saziņu;

f) nepieļauj ģeogrāfisko sadrumstalotību un pārtrauktību.

- 4. Saistībā ar tādām ITS lietotnēm un pakalpojumiem, kuru darbībai nepieciešami globāli, nepārtraukti, precīzi un garantēti laika noteikšanas un pozicionēšanas pakalpojumi, izmanto satelītu infrastruktūru vai jebkuru tehnoloģijas veidu, **piemēram, DSRC**, kas nodrošina līdzvērtīgu precizitātes līmeni.
- 5. Pieņemot pasākumus, kas paredzēti 1. un 2. punktā, dalībvalstis **prasa ievērot** I pielikumā izklāstītos principus.
- 6. **Dalībvalstis ņem vērā ģeogrāfiski attālināto reģionu morfoloģiskās īpatnības un attālumus, kas jāveic, lai turp nokļūtu, nepieciešamības gadījumā izdarot izņēmumu attiecībā uz I pielikumā minēto izmaksu lietderību.**

4. pants

Specifikācijas

- 1. Komisija nosaka ITS ieviešanas un izmantošanas specifikācijas ■ šādās prioritārās jomās:
 - a) ceļa, satiksmes un maršruta datu optimāla izmantošana;
 - b) satiksmes un kravu pārvadājumu pārvaldības ITS pakalpojumu nepārtrauktība Eiropas transporta koridoros un konurbācijās;
 - c) ceļu satiksmes drošums un drošība;
 - d) transportlīdzekļa integrēšana transporta infrastruktūrā.
- 2. **Komisija nosaka specifikācijas ITS lietotņu un pakalpojumu minimālā līmeņa obligātai ieviešanai un lietošanai, jo īpaši šādās jomās:**
 - a) **reālā laika satiksmes un ceļojumu informācijas pakalpojumu nodrošināšana visā ES;**
 - b) **dati un procedūras, kā nodrošina bezmaksas minimālos vispārējos satiksmes informācijas pakalpojumus;**
 - c) **saskaņota "eCall" sistēmas ieviešana visā Eiropā;**
 - d) **atbilstoši pasākumi drošu autostāvvietu nodrošināšanai kravas un komerciālajiem transportlīdzekļiem un telemātikas uzraudzības stāvvietu un rezervēšanas sistēmu ieviešanai.**

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

3. *Komisija nosaka specifikācijas ITS nepieciešamajai ieviešanai un izmantošanai, ja tā pārsniedz ITS lietotņu un pakalpojumu minimālā līmeņa prasības gadījumā, kad Kopiena līdzfinansējusi Eiropas ceļu tīkla (TERN) izveidi vai uzturēšanu.*
4. *Specifikācijas izstrādā **saskaņā ar** I pielikumā izklāstītajiem principiem, un tajās iekļauj vismaz tos pamatelementus, kas norādīti II pielikumā.*
5. *Lai nodrošinātu sadarbību un atbildības sadalījumu, Komisija atbilstošos gadījumos papildina II pielikumā minētos pamatelementus ar ITS pakalpojumu plānošanas, ieviešanas un izmantošanas specifikācijām, un nosaka pakalpojumu saturu un pakalpojuma sniedzēju saistības.*
6. *Specifikācijās nosaka arī apstākļus, kuros dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju var paredzēt papildu noteikumus šādu pakalpojumu nodrošināšanai visā katras valsts teritorijā vai tās daļā.*
7. *1. līdz 6. punktā minētos pasākumus, kas paredzēti šīs direktīvas nebūtisku elementu grozīšanai, to papildinot, pieņem saskaņā ar 9. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.*
8. *Komisija pirms 5. Un 6. Punktā minēto specifikāciju pieņemšanas veic atbilstošu ietekmes novērtējumu.*
9. *Papildus principus un/vai specifikāciju pamatelementus, kuri nav paredzēti šajā direktīvā, iekļauj I un/vai II pielikumā saskaņā ar Līguma 251. Pantā minēto procedūru.*

5. pants

Tipa apstiprinājums ITS iekārtām un programmatūrām, kuras saistītas ar ceļu infrastruktūru

1. *Gadījumos, kad tas nepieciešams efektivitātes, arī energoefektivitātes, drošuma vai drošības, vai vides aizsardzības dēļ, tām ITS iekārtām un lietojumprogrammatūrām, uz kurām neattiecas Direktīva 2002/24/EK, 2003/37/EK un 2007/46/EK, pirms nodošanas ekspluatācijā jāsaņem tipa apstiprinājums.*
2. *Attiecībā uz 1. Punktā minētajām ITS iekārtām un lietojumprogrammatūrām dalībvalstu iestādēm, kas atbildīgas par šajā direktīvā iekļauto ITS iekārtu un lietojumprogrammatūru tipa apstiprinājumu, nosūta informāciju, attiecīgi precizējot atbildību.*
3. *Dalībvalstis paziņo Komisijai par valsts struktūrām, kas atbildīgas par to ITS iekārtu un lietojumprogrammatūru tipa apstiprināšanu, **tostarp arī par ITS lietojumprogrammatūru piegādātāju akreditāciju, uz kuriem** attiecas šī direktīva. Komisija paziņo šo informāciju pārējām dalībvalstīm.*
4. *Visas dalībvalstis atzīst 3. punktā minēto citu dalībvalstu struktūru piešķirtos tipa apstiprinājumus.*
5. *ITS iekārtas un programmatūras var laist tirgū un apgrozībā tikai tad, ja to pareizi uzstāda un uztur, kā arī izmanto paredzētajam mērķim un saskaņā ar atbilstīgajiem Kopienas tiesību aktiem tie nerada apdraudējumu cilvēka veselībai un drošībai un videi, kā arī atbilstošos gadījumos — īpašumam.*

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

6. ITS iekārtas un programmatūras uzskata par atbilstīgām 4. Pantā paredzētajām specifikācijām, ja tās pēc iespējas atbilst atbilstīgajiem valsts vai Eiropas standartiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. Gada 22. Jūnija Direktīvu 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā, un informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumiem ⁽¹⁾.

6. pants

Tehnisko standartu un regulējuma komiteja

Ja dalībvalsts vai Komisija uzskata, ka 5. Panta 6. Punktā minētie standarti pilnībā neatbilst 4. Pantā pieņemtajām specifikācijām, attiecīgā dalībvalsts vai Komisija informē pastāvīgo komiteju, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 98/34/EK 5. Pantu, norādot iemeslu. Komiteja nekavējoties sagatavo atzinumu.

Nemot vērā komitejas atzinumu, Komisija informē dalībvalstis par to, vai šie standarti būtu vai nebūtu jāiekļauj šīs direktīvas 5. pantā minētajos paziņojumos.

7. pants

Noteikumi attiecībā uz privātumu, drošību un informācijas atkārtotu izmantošanu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ITS darbības kontekstā personas datu **vākšanu, uzglabāšanu un** apstrādi veic saskaņā ar Kopienas noteikumiem par privātpersonu pamattiesību un brīvību aizsardzību, jo sevišķi ar Direktīvas 95/46/EK un 2002/58/EK noteikumiem.

2. Lai nodrošinātu privātumu, attiecībā uz ITS lietotnēm un/vai pakalpojumiem, atbilstošos gadījumos jāveicina anonīmu datu izmantošana.

3. Personas datus apstrādā tikai tiktāl, ciktāl šādu datu apstrāde ir nepieciešama ITS lietotņu un/vai pakalpojumu darbības nodrošināšanai.

4. Ja kāda darbība ir saistīta ar Direktīvas 95/46/EK 8. Pantā minēto datu īpašajām kategorijām, šādus datus apstrādā tikai tad, kad datu subjekts, pamatojoties uz saņemto informāciju, dod nepārprotamu piekrišanu šādu datu apstrādei.

5. Dalībvalstis **■** nodrošina ITS datu un ierakstu aizsardzību pret ļaunprātīgu izmantošanu, cita starpā nelikumīgu piekļuvi, sagrozišanu vai nozaušanās, **un to, ka šos datus nedrīkst izmantot citiem mērķiem, izņemot tiem, kas noteikti šajā direktīvā.**

6. Ir piemērojama Direktīva 2003/98/EK **||**.

■

8. pants

Programmēšana

1. Komisija sagatavo gada darba programmu, pamatojoties uz II pielikumā noteiktajiem būtiskajiem elementiem, un pirmo reizi — vēlākais ... (*).

⁽¹⁾ OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp.

(*) Trīs mēneši no šīs direktīvas stāšanās spēkā.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

2. Komisija ņem vērā to komiteju darba rezultātus, kuras dibinātas saskaņā ar citiem Kopienas aktiem, kas attiecas uz dažādām ITS jomām, tostarp 10. pantā minētās Eiropas ITS konsultatīvās grupas darba rezultātus.

3. Komisija, cieši sadarbojoties ar dalībvalstīm, nodrošina ITS ieviešanas vispārēju konsekveni un papildināmību ar citām atbilstošām Kopienas politikas jomām, programmām un darbībām.

4. Komisija aktīvi sadarbojas ar Eiropas un starptautiskajām standartizācijas struktūrvienībām attiecībā uz I un II pielikumā minēto prasību izpildi.

5. Komisija rīkojas saskaņā ar 9. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru, lai:

a) pieņemtu un grozītu gada darba programmu;

b) noteiktu starptautiskās sadarbības prioritārās jomas.

Gada darba programmu un starptautiskās sadarbības prioritārās jomas publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

6. Saskaņā ar 9. Panta 3. Punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru Komisija vēlākais ... (*) pieņem darba programmu, norādot mērķus un termiņus II pielikumā minēto galveno noteikumu īstenošanai.

9. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja, kuras nosaukums ir Eiropas ITS komiteja (EIK), || kurā ir dalībvalstu pārstāvji un kuru vada Komisijas pārstāvis.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. Un 7. Pantu, ņemot vērā tā 8. Panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā minētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

10. pants

Eiropas ITS konsultatīvā grupa

1. Komisija izveido Eiropas ITS konsultatīvo grupu, kura konsultē Komisiju attiecībā uz komerciāliem un tehniskiem aspektiem, kas saistīti ar ITS ieviešanu un lietošanu Kopienā. Šajā grupā ir augsta līmeņa pārstāvji no attiecīgajiem ITS pakalpojumu sniedzējiem, lietotāju apvienībām, transporta un iekārtu operatoriem, ražošanas nozares, sociālajiem partneriem, profesionālajām apvienībām, vietējām iestādēm un citiem attiecīgajiem forumiem.

2. Komisija nodrošina, ka Eiropas ITS padomdevēju grupas pārstāvji ir kompetenti un ka šajā grupā atbilstoši tiek pārstāvētas tās rūpniecības nozares un lietotāji, kurus varētu ietekmēt pasākumi, ko Komisija varētu ieteikt saskaņā ar šo direktīvu.

(*) Seši mēneši no šīs direktīvas stāšanās spēkā.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

3. **Eiropas ITS padomdevēju grupu aicina sagatavot tehnisku atzinumu par projektu specifikācijām, kas minētas 4. Pantā.**

4. **Eiropas ITS padomdevēju grupa darbojas pārredzami.**

11. pants

Ziņojumu sagatavošana

1. Vēlākais līdz ... (*) dalībvalstis iesniedz Komisijai detalizētu ziņojumu par valsts pasākumiem un projektiem saistībā ar 4. panta 1. punktā noteiktajām prioritārajām jomām, ietverot vismaz III pielikumā norādīto informāciju.
2. Vēlākais līdz ... (**) dalībvalstis informē Komisiju par saviem turpmāko piecu gadu rīcības plāniem saistībā ar ITS, ietverot vismaz III pielikumā norādīto informāciju.
3. Pēc tam dalībvalstis ik gadu ziņo par progresu, kāds panākts šo plānu īstenošanā.
4. **Reizi sešos mēnešos** Komisija sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei **par progresu šīs direktīvas ieviešanā, tam pievienojot I. un II pielikumā minēto noteikumu darbības novērtējumu, un izvērtē nepieciešamību grozīt šo direktīvu.**

Jo īpaši Komisija reizi sešos mēnešos sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par finansiālo stāvokli, un nepieciešamības gadījumā Komisija sagatavo priekšlikumu par ITS lietotņu un pakalpojumu minimālā līmeņa finansēšanu.

12. pants

Transponēšana

1. Vēlākais līdz ... (***) dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

13. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

(*) *Seši mēneši no šīs direktīvas stāšanās spēkā.*

(**) *Divi gadi no šīs direktīvas stāšanās spēkā.*

(***) *12 mēneši no šīs direktīvas stāšanās spēkā.*

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

14. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

... ,

Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

I PIELIKUMS

ITS IEVIEŠANAS PRINCIPI, KĀ MINĒTS 3. PANTĀ

ITS lietotņu un pakalpojumu atlases un ieviešanas pamatā ir vajadzību novērtējums, ievērojot šādus principus:

- a) efektivitāte — spēja sniegt reālu ieguldījumu, lai risinātu Eiropas ceļu satiksmes galvenās problēmas (piemēram, mazinot pārslogotību, pazeminot emisijas, uzlabojot energoefektivitāti, panākot augstāku drošuma un drošības līmeni, un **risinot jautājumus saistībā ar neaizsargātajiem satiksmes dalībniekiem**);
- b) rentabilitāte — izmaksu attiecība pret panākto rezultātu, ņemot vērā sasniedzamos mērķus;
- c) ģeogrāfiskā nepārtrauktība — spēja nodrošināt netraucētus pakalpojumus visā Kopienā un **pie tās ārējām robežām**, it īpaši TEN-T;
- d) sadarbība — sistēmu spēja apmainīties ar datiem un nodrošināt informācijas un zināšanu koplietošanu;
- e) gatavības pakāpe — izstrādes līmenis;
- f) **intermodalitāte — kravu novirzīšana no autoceļiem uz tuvsatiksmes kuģu satiksmi, dzelzceļu, iekšzemes ūdeņiem vai tādu transporta veidu kombinācija, kurā pārvadājumi pa autoceļiem ir pēc iespējas efektīvi.**

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīlis

II PIELIKUMS

SPECIFIKĀCIJU PAMATELEMENTI, KĀ MINĒTS 4. PANTĀ

1) Ceļa, satiksmes un maršruta datu optimāla izmantošana

Ceļa, satiksmes un maršruta datu optimālas izmantošanas specifikācijā iekļauj

a) vajadzīgo prasību izstrādi, lai nodrošinātu reālā laika satiksmes un maršruta informācijas precizitāti un pārrobežu pieejamību ITS lietotājiem, jo sevišķi:

- reālā laika satiksmes un maršruta informācijas sagatavošanai izmantojamu, precīzu, publisku ceļa un reālā laika satiksmes datu pieejamību ITS pakalpojumu sniedzējiem;
- pārrobežu elektroniskās saziņas sekmēšanu starp attiecīgajām valsts iestādēm un iesaistītajām personām, un attiecīgajiem ITS pakalpojumu sniedzējiem;
- reālā laika satiksmes un maršruta informācijas sagatavošanai izmantojamu, publisku ceļa un satiksmes datu savlaicīgu atjaunināšanu, ko veic attiecīgās valsts iestādes un iesaistītās personas;
- reālā laika satiksmes un maršruta informācijas savlaicīgu atjaunināšanu, ko veic ITS pakalpojumu sniedzēji;

b) vajadzīgo prasību izstrādi attiecībā uz ceļa un satiksmes datu (arī, piemēram, saistībā ar satiksmes kustības plānu, satiksmes noteikumiem un ieteicamajiem maršrutiem, īpaši attiecībā uz smagkravas transportlīdzekļiem) vākšanu, ko veic attiecīgās valsts iestādes, un šo datu piegādi ITS pakalpojumu sniedzējiem, jo sevišķi:

- ceļa un satiksmes publisko datu (arī, piemēram, saistībā ar satiksmes kustības plānu, satiksmes noteikumiem un ieteicamajiem maršrutiem), kurus vāc attiecīgās valsts iestādes, pieejamību ITS pakalpojumu sniedzējiem;
- elektroniskās saziņas sekmēšanu starp attiecīgajām valsts iestādēm un ITS pakalpojumu sniedzējiem;
- ceļa un satiksmes publisko datu (arī saistībā ar satiksmes kustības plāniem, satiksmes noteikumiem un ieteicamajiem maršrutiem) savlaicīgu atjaunināšanu, ko nodrošina attiecīgās valsts iestādes;
- ITS lietotņu un pakalpojumu savlaicīgu atjaunināšanu atbilstīgi šiem ceļa un satiksmes publiskajiem datiem, kuru veic ITS pakalpojumu sniedzēji;

c) vajadzīgo prasību izstrādi, lai nodrošinātu digitālajās kartēs izmantoto ceļa un satiksmes publisko datu precizitāti un pieejamību digitālo karšu ražotājiem un pakalpojumu sniedzējiem, jo sevišķi:

- digitālajās kartēs izmantoto ceļa un satiksmes publisko datu pieejamību digitālo karšu ražotājiem un pakalpojumu sniedzējiem;
- elektroniskās saziņas sekmēšanu starp attiecīgajām valsts iestādēm un iesaistītajām personām, un privātajiem digitālo karšu ražotājiem un piegādātājiem;
- digitālajām kartēm vajadzīgo ceļa un satiksmes publisko datu savlaicīgu atjaunināšanu, ko nodrošina attiecīgās valsts iestādes un iesaistītās personas;
- digitālo karšu savlaicīgu atjaunināšanu, ko nodrošina digitālo karšu ražotāji un pakalpojumu sniedzēji;

d) obligāto prasību izstrādi attiecībā uz bezmaksas “universālo satiksmes ziņojumu” sniegšanu visiem ceļu lietotājiem, kā arī šo ziņojumu obligāto saturu, jo sevišķi:

- tāda standartizēta saraksta izmantošanu, kurā iekļauti ar satiksmes drošību saistīti notikumi (“universālie satiksmes ziņojumi”) un ko bez maksas dara zināmu ITS lietotājiem;
- “universālo satiksmes ziņojumu” savietojamību un integrēšanu ITS pakalpojumos, kas sniedz reālā laika satiksmes un maršruta informāciju.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīlis

- 2) Satiksmes un kravu pārvadājumu vadības ITS pakalpojumu nepārtrauktība Eiropas transporta koridoros un konurbācijās

Specifikācijās attiecībā uz satiksmes un kravu pārvadājumu vadības pakalpojumu nepārtrauktību un sadarbību, arī Eiropas transporta koridoros un konurbācijās, iekļauj

- a) obligāto/nepieciešamo prasību izstrādi attiecībā uz kravas un pasažieru pārvadājumu ITS pakalpojumu nepārtrauktību transporta koridoros un dažādos transporta veidos, jo sevišķi:

— satiksmes datu un informācijas elektroniskas apmaiņas veicināšanu pārrobežu līmenī un starp dažādiem reģioniem vai starp pilsētām un starppilsētu apgabaliem attiecīgo satiksmes informācijas/kontroles centru starpā;

— standartizētu informācijas plūsmu vai satiksmes saskarņu izmantošanu attiecīgo satiksmes informācijas/kontroles centru starpā;

- b) vajadzīgo pasākumu noteikšanu, lai kravu pārvadājumu loģistikas (e-krava) ITS lietotņu izstrādē (īpaši kravu uzraudzībai un izsekošanai visa maršruta garumā un visos transporta veidos) izmantotu novatoriskas ITS tehnoloģijas (radiofrekvencu identifikācijas ierīces (RFID, **DSRC** vai *Galileo/Egnos*), jo sevišķi:

— atbilstīgu ITS tehnoloģiju pieejamību ITS lietotņu izstrādātājiem un šo tehnoloģiju izmantošanu;

— lokalizācijas rezultātu integrēšanu (piemēram, ar RFID, **DSRC** un/vai *Galileo/EGNOS* starpniecību) satiksmes vadības instrumentos un centros;

- c) vajadzīgo pasākumu noteikšanu, lai attīstītu mobilitātei pilsētās nepieciešamo ITS arhitektūru, ietverot integrētu un multimodālu pieeju maršruta plānošanai, transporta pieprasījumam un satiksmes vadībai, jo sevišķi:

— informācijas par sabiedrisko transportu, maršruta plānošanu, transporta pieprasījumu, satiksmi un stāvvietām pieejamību pilsētu vadības centriem;

— sabiedriskā un privātā transporta satiksmes datu elektroniskas apmaiņas sekmēšanu starp dažādiem pilsētu vadības centriem un visos transporta veidos;

— visu attiecīgo datu un informācijas iekļaušanu vienotā arhitektūrā;

- d) tādu pasākumu noteikšanu, ar kuriem nodrošina netraucētus ITS pakalpojumus Kopienā un pie tās ārējām robežām.**

- 3) Ceļu satiksmes drošums un drošība

Specifikācijās ITS lietotnēm saistībā ar ceļu satiksmes drošumu un drošību iekļauj

- a) vajadzīgo pasākumu noteikšanu Eiropas *eCall* sistēmas saskaņotai ieviešanai, arī:

— apmaiņai nepieciešamo automobili integrēto ITS datu pieejamību;

— nepieciešamā aprīkojuma pieejamību ceļu infrastruktūras (glābšanas) centriem (publisko pakalpojumu piekļuves punktiem), kas saņem transportlīdzekļu raidītos datus;

— datu elektroniskās apmaiņas sekmēšanu starp transportlīdzekļiem un ceļu infrastruktūras (glābšanas) centriem (publisko pakalpojumu piekļuves punktiem);

- b) vajadzīgo pasākumu noteikšanu ceļu lietotāju drošības garantēšanai saistībā ar to transportlīdzekļos integrēto HMI un portatīvo ierīču lietošanu, kā arī transportlīdzekļu sakaru sistēmu drošību;

- c) tādu pasākumu noteikšanu, kas nodrošinātu neaizsargāto satiksmes dalībnieku drošību, ieviešot mobilitātes pārvaldības sistēmas pakalpojumu sniedzējiem un lietotājiem attiecībā uz progresīvo autovadītāja palīdzības sistēmu (ADAS) ieviešanu un HMI;**

- d) vajadzīgo pasākumu noteikšanu, lai neaizsargātajiem satiksmes dalībniekiem garantētu drošību un ērtumu attiecībā uz visām ITS lietotnēm;

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīlis

- e) vajadzīgo pasākumu noteikšanu, lai kravu un komerciālajiem transportlīdzekļiem nodrošinātu drošas stāvvietas un ITS atbalstītas stāvvietu un rezervēšanas sistēmas, jo sevišķi:
- pietiekamu stāvvietu zonu pieejamību;
 - informācijas pieejamību lietotājiem par transporta novietošanas iespējām;
 - elektroniskās datu apmaiņas sekmēšanu starp transporta novietošanas zonām, centriem un transportlīdzekļiem;
 - attiecīgo ITS tehnoloģiju integrēšanu gan transportlīdzekļos, gan stāvvietu aprīkojumā, lai rezervēšanas nolūkā nodrošinātu atjauninātu informāciju par pieejamām transporta novietošanas vietām.

4) Transportlīdzekļa integrēšana transporta infrastruktūrā

ITS specifikācijās transportlīdzekļa integrēšanai transporta infrastruktūrā iekļauj

- a) vajadzīgo pasākumu noteikšanu, lai integrētu dažādas ITS lietotnes atvērtās transportlīdzekļu iekšējās platformās, jo sevišķi:
- identificējot funkcionālās prasības attiecībā uz pašreizējām vai plānotajām ITS lietotnēm;
 - izstrādājot tādu atvērtas sistēmas arhitektūru, kas nodrošina sadarbību/starpsavienojumu iespēju ar infrastruktūras sistēmām un aprīkojumu;
 - nākotnes jaunas vai uzlabotas ITS lietotnes lietotājam draudzīgā ("Plug and Play") veidā integrējot atvērtajās transportlīdzekļa iekšējās platformās;
 - izmantojot standartizācijas procesu sistēmas arhitektūras un atvērtā transportlīdzekļa aprīkojuma specifikāciju izstrādē;
- b) vajadzīgo pasākumu noteikšanu, lai turpinātu progresu attiecībā uz kooperatīvo sistēmu (transportlīdzeklis–infrastruktūra) izstrādi un ieviešanu, jo sevišķi:
- sekmējot datu un informācijas apmaiņu *starp transportlīdzekli un transportlīdzekli, starp transportlīdzekli un infrastruktūru un starp infrastruktūru un infrastruktūru;*
 - nodrošinot atbilstīgo pārraidāmo datu vai informācijas pieejamību attiecīgajiem dalībniekiem (transportlīdzeklim vai ceļu infrastruktūrai);
 - izmantojot standartizētu ziņojumu formātu šo datu apmaiņai starp transportlīdzekli un infrastruktūru;
 - nosakot sakaru infrastruktūru katram datu un informācijas apmaiņas režīmam *starp transportlīdzekli un transportlīdzekli, starp transportlīdzekli un infrastruktūru un starp infrastruktūru un infrastruktūru;*
 - **reglamentējošo noteikumu par HMI definīciju, lai risinātu jautājumu par atbildību un lai ITS funkcionālās drošības īpašības labāk pielāgotu cilvēka uzvedībai;**
 - izmantojot standartizācijas procesus attiecīgās arhitektūras pieņemšanā.
-

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

III PIELIKUMS

NORĀDĪJUMI PAR ZIŅOJUMU SATURU ATTIECĪBĀ UZ VALSTU RĪCĪBAS PLĀNIEM SAISTĪBĀ AR ITS, KAS MINĒTI
11. PANTĀ

- 1) Saskaņā ar 11. pantu iesniedzamie dalībvalstu ziņojumi attiecībā uz prioritārajām jomām, kas paredzētas 4. panta 1. punktā, attiecas uz valsts līmeni. Tomēr attiecīgā gadījumā tos var paplašināt līdz reģionālam un/vai noteiktam vietējam līmenim.
- 2) Ziņojumā, ko iesniedz saskaņā ar 11. panta 1. punktu, iekļauj vismaz šādu informāciju:
 - a) dalībvalsts pašreizējā stratēģija attiecībā uz ITS;
 - b) tās mērķi un to pamatojums;
 - c) ITS ieviešanas pakāpes un vispārējo apstākļu īss apraksts;
 - d) pašreizējo darbību un ar tām saistīto pasākumu prioritārās jomas;
 - e) norāde par to, kā šī stratēģija un darbības vai pasākumi veicina saskaņotu un sadarbībspējīgu ITS lietošanu un pakalpojumu nepārtrauktību Kopienā (sk. 4. panta 1. punktu).
- 3) Ziņojumā, ko iesniedz saskaņā ar 11. panta 2. punktu, iekļauj vismaz šādu informāciju:
 - a) dalībvalsts stratēģija attiecībā uz ITS, ietverot arī tās mērķus;
 - b) ITS ieviešanas un vispārējo apstākļu detalizēts apraksts;
 - c) plānotās darbības un saistīto pasākumu prioritārās jomas, ietverot norādi par to, kā tās skar direktīvas 4. panta 1. punktā aprakstītās prioritārās jomas;
 - d) pašreizējo un plānoto pasākumu īstenošanas sīks izklāsts šādos aspektos:
 - līdzekļi;
 - resursi;
 - konsultācijas un darbojošās iesaistītās personas;
 - būtiskākie pavērsieni;
 - uzraudzība.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

Otrā Marco Polo programma Kopienas finansiālās palīdzības piešķiršanai, lai uzlabotu kravu autopārvadājumu sistēmas ekoloģiskās īpašības (Marco Polo II) *I**

P6_TA(2009)0284

Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1692/2006, ar ko izveido otro Marco Polo programmu Kopienas finansiālās palīdzības piešķiršanai, lai uzlabotu kravu autopārvadājumu sistēmas ekoloģiskās īpašības (Marco Polo II) (COM(2008)0847 – C6-0482/2008 – 2008/0239(COD))

(2010/C 184 E/71)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0847),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu, 71. panta 1. punktu un 80. panta 2. punkta b) apakšpunktu, saskaņā ar kuriem Komisija iesniedza priekšlikumu Parlamentam (C6-0482/2008),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu un Budžeta komitejas atzinumu (A6-0217/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

P6_TC1-COD(2008)0239

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 23. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1692/2006, ar ko izveido otro Marco Polo programmu Kopienas finansiālās palīdzības piešķiršanai, lai uzlabotu kravu autopārvadājumu sistēmas ekoloģiskās īpašības (Marco Polo II)

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja pirmajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (EK) Nr.923/2009.)

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

Eiropas dzelzceļa tīkls konkurētspējīgiem kravu pārvadājumiem *I**

P6_TA(2009)0285

Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas dzelzceļa tīklu konkurētspējīgiem kravu pārvadājumiem (COM(2008)0852 – C6-0509/2008 – 2008/0247(COD))

(2010/C 184 E/72)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0852),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 71. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C6-0509/2008),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu (A6-0220/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

P6_TC1-COD(2008)0247

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 23. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 par Eiropas dzelzceļa tīklu konkurētspējīgiem kravu pārvadājumiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 71. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OV C [...], [...], [...]. lpp.

⁽²⁾ OV C [...], [...], [...]. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Lisabonas izaugsmes un nodarbinātības stratēģijā un Kopienas ilgtspējīgas attīstības stratēģijā dzelzceļa iekšējā tirgus izveide, īpaši attiecībā uz preču transportu, ir būtisks elements ceļā uz ilgtspējīgas mobilitātes sasniegšanu.
- (2) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/14/EK (2001. gada 26. februāris) par dzelzceļa infrastruktūras jaudas iedalīšanu un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras lietošanu ⁽²⁾ bija ievērojams solis dzelzceļa iekšējā tirgus izveidē.
- (3) Lai starptautiskie un iekšzemes dzelzceļa kravu pārvadājumu pakalpojumi, kas kopš 2007. gada 1. janvāra ir atvērti konkurencei, būtu konkurētspējīgi iepretim citiem transporta veidiem, tiem jābūt pieejamai kvalitatīvai dzelzceļa infrastruktūrai, tas ir, tādai, kura ļauj sniegt labus preču transporta pakalpojumus komercātruma un kustības grafika ziņā, un uzticamai dzelzceļa infrastruktūrai, tas ir, nodrošinot, ka sniegtais pakalpojums patiesi atbilst līgumsaistībām ar dzelzceļa operatoriem.
- (4) *Lai gan dzelzceļa kravas pārvadājumu liberalizācija ir devusi iespēju tīklā ienākt jauniem pārvadātājiem, tirgus mehānismi nav pietiekami, lai organizētu, regulētu un nodrošinātu dzelzceļa kravas pārvadājumus. Lai optimizētu un nodrošinātu to uzticamību, jo īpaši ir jānostiprina sadarbības un vilcienu ceļu iedalīšanas procedūras starp dzelzceļa infrastruktūras pārvaldītājiem.*
- (5) Padomes 2008. gada 7. ⁽³⁾ aprīļa sanāksmē secināts, ka jāveicina efektīva infrastruktūras izmantošana un vajadzīgas gadījumā jāuzlabo dzelzceļa infrastruktūras jauda ar pasākumiem Eiropas un valsts līmenī, jo īpaši ar tiesību aktu pieņemšanu.
- (6) Šajā kontekstā, izveidojot dzelzceļa tīklu konkurētspējīgiem kravu pārvadājumiem, pa kuru preču vilcieni varēs kursēt adekvātos apstākļos un viegli pāriet no viena iekšzemes tīkla uz citu, varētu uzlabot infrastruktūras izmantošanas nosacījumus.
- (7) Lai īstenotu Eiropas dzelzceļa tīklu konkurētspējīgiem kravu pārvadājumiem, jau uzsāktās iniciatīvas dzelzceļa infrastruktūras jomā liecina, ka vispiemērotākā metode ir starptautisku koridoru izveide, kas nodrošina konkrētu vajadzību apmierināšanu vienā vai vairākos skaidri definētos kravu pārvadājumu tirgus segmentos.
- (8) *Eiropas dzelzceļa tīkla konkurētspējīgiem kravu pārvadājumiem īstenošanai būtu jānotiek saskaņā ar Eiropas Transporta tīklu (TEN-T) un Eiropas dzelzceļu satiksmes pārvaldības sistēmas (ERTMS) koridoriem. Tādēļ šie tīkli jāattīsta koordinēti un, jo īpaši, esošajā TEN-T un ERTMS koridoros jāintegrē dzelzceļa kravu pārvadājumu starptautiskie koridori. Tāpat Kopienas līmenī jāizveido saskaņoti noteikumi par kravu pārvadājumu koridoriem. Ja vajadzīgs, šo koridoru izveidi finansiāli būtu jāatbalsta no TEN-T, pētniecības un Marco Polo programmām, kā arī no citiem Kopienas politikas virzieniem un fondiem, piemēram, Kohēzijas fonda.*
- (9) *Izveidojot kravas koridorus, būtu jāņem vērā plānotas TEN-T tīkla paplašināšanas īpašā nozīmība Eiropas Kaimiņattiecību politikā iesaistītajām valstīm, lai nodrošinātu labākus starpsavienojumus ar dzelzceļa infrastruktūru trešās valstīs.*
- (10) Kravu pārvadājumu koridorā būtu jānodrošina pienācīga koordinācija starp attiecīgajām dalībvalstīm un infrastruktūras pārvaldītājiem, būtu jānodrošina **labāka un** pietiekama dzelzceļa kravu pārvadājumu **satiksmes veicināšana**, būtu jāizveido efektīva un adekvāta sasaiste ar citiem transporta veidiem, **lai izveidotu efektīvu un integrētu kravu transporta tīklu**, un būtu jāizstrādā nosacījumi, kas veicina konkurences attīstību starp dzelzceļa kravu pārvadājumu pakalpojumu sniedzējiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa Atzinums.

⁽²⁾ OV L 75, 15.3.2001., 29. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- (11) Kravu pārvadājumu koridora **izveidē par pamatu būtu jāņem dalībvalstu priekšlikumi, kas sagatavoti, apspriežoties ar infrastruktūras pārvaldītājiem. Otrajā fāzē tā būtu jāapstiprina Eiropas līmenī saskaņā ar skaidri definētu un pārredzamu procedūru. Kritērijus kravu pārvadājumu koridoru izveidei būtu jādefinē tā, lai tie atbilstu dalībvalstu un šīs infrastruktūras pārvaldītāju īpašajām vajadzībām, dodot tiem pietiekamu rīcības brīvību lēmumu pieņemšanā un pārvaldībā.** █
- (12) Lai veicinātu koordināciju starp dalībvalstīm, infrastruktūras pārvaldītājiem **un dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem**, katram kravu pārvadājumu koridoram būtu jābūt savai pārvaldes struktūrai, kurā ietilpst dažādie infrastruktūras pārvaldītāji, uz kuriem šis koridors attiecas.
- (13) Lai apmierinātu tirgus prasības, kravu pārvadājumu koridora izveides nosacījumi būtu jāizklāsta īstenošanas plānā, kurā jānorāda kravu pārvadājumu darbības uzlabošanai veicamie pasākumi un to veikšanas termiņi. Turklāt, lai nodrošinātu to, ka koridora izveidei paredzētās vai jau veiktās darbības atbilst **tirgus** vajadzībām vai vēlmēm, ar visiem to lietojošajiem **dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem** būtu regulāri jāapspriežas saskaņā ar **atbilstīgām** procedūrām, **kuras nosaka pārvaldības struktūra.**
- (14) Lai nodrošinātu infrastruktūras jaudu saskaņā un nepārtrauktību visā kravu pārvadājumu koridora garumā, ieguldījumi kravu pārvadājumu koridorā būtu jākoordinē starp attiecīgajām dalībvalstīm, infrastruktūras pārvaldītājiem **un dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, kā arī, ja vajadzīgs, starp dalībvalstīm un Eiropas trešām valstīm**, un tie jāplāno atbilstoši kravu pārvadājumu koridora vajadzībām. To īstenošanas programma būtu jāpublicē, lai nodrošinātu informāciju tiem **dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem**, kas varētu attiecīgajā koridorā darboties. Būtu jāietver darbību projekti ar mērķi attīstīt savstarpēji izmantojamas sistēmas un palielināt vilcienu jaudu.
- (15) To pašu iemeslu dēļ attiecīgo kravu pārvadājumu koridoru līmenī būtu jākoordinē arī lieli uzturēšanas darbi, kas ļoti bieži ievērojami ietekmē dzelzceļa infrastruktūras jaudu, un jaunākā informācija par tiem regulāri jāpublicē.
- (16) Lai Kopienā veicinātu dzelzceļa kravu pārvadājumu attīstību, jāizveido arī infrastruktūra un sistēmas ar mērķi attīstīt preču kombinētās transportsistēmas pakalpojumus.
- (17) Attiecīgās dalībvalstis un konkrētā kravu pārvadājumu koridora kompetentās valstu drošības iestādes var slēgt ritošā sastāva un vilcienu vadītāju kvalifikācijas savstarpējas atzīšanas līgumus. Konkrētā kravu pārvadājumu koridora kompetentajām valstu drošības iestādēm vajadzētu sadarboties, lai nodrošinātu šo līgumu īstenošanu.
- (18) Lai atvieglinātu infrastruktūras jaudas pieprasījumu procedūru starptautisko kravu pārvadājumu pakalpojumu jomā, katrā kravu pārvadājumu koridorā būtu jāievieš vienas pieturas aģentūra. Šim nolūkam būtu jāizmanto esošās iniciatīvas, jo īpaši tās, kuras veiktas RailNetEurope, kas ir infrastruktūras pārvaldītāju koordinācijas struktūra un sniedz atsevišķus pakalpojumus starptautisko kravu pārvadājumu operatoriem.
- (19) Nemot vērā atšķirīgos grafiku plānošanas kalendārus dažādajiem satiksmes veidiem, būtu jānodrošina, ka infrastruktūras jaudas pieprasījumi preču transporta satiksmei **ir saderīgi** ar pieprasījumiem pasažieru transporta satiksmei, jo īpaši ievērojot to attiecīgo sociāli ekonomisko vērtību. Maksai par infrastruktūras izmantošanu vajadzētu atšķirties atkarībā no piešķirtā vilcienu ceļa kvalitātes un drošuma.
- (20) Vilcieniem, kas pārvadā tādas preces, kuras ļoti ietekmē pārvadāšanas ilgums un punktualitāte, **kā to noteikusi pārvaldības struktūra**, būtu jānodrošina pietiekama prioritāte satiksmes traucējumu gadījumos.
- (21) Lai panāktu konkurences veidošanos starp dzelzceļa kravu pārvadājumu pakalpojumu sniedzējiem kravu pārvadājumu koridorā, pieprasīt infrastruktūras jaudu **būtu jābūt tiesīgiem** arī tādiem pretendentiem, kas nav dzelzceļa uzņēmumi vai to grupas.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- (22) Lai optimizētu kravu pārvadājumu koridora pārvaldību un starptautiskajiem kravu pārvadājumu pakalpojumiem nodrošinātu labāku satiksmes caurlaidību un darbību, jānodrošina pienācīga koordinācija starp dzelzceļa satiksmes kontroles iestādēm, kuras atrodas dažādos kravu pārvadājumu koridora tīklos. Lai nodrošinātu labāku dzelzceļa infrastruktūras izmantojumu, jākoordinē šīs infrastruktūras un kravu pārvadājumu koridorā esošo stratēģisko terminālu pārvaldība.
- (23) Lai atvieglinātu piekļuvi informācijai par visu galveno infrastruktūru izmantojumu kravu pārvadājumu koridorā un lai nodrošinātu tām piekļuvi bez jebkādas diskriminācijas, ir vēlams visiem starptautisko dzelzceļa kravu pārvadājumu pakalpojumu sniedzējiem sniegt pārskatu, kurā apkopota visa šī informācija.
- (24) Lai varētu objektīvi izvērtēt ieguvumus no kravu pārvadājumu koridora izveides pasākumiem un nodrošināt to efektīvu pārraudzību, būtu jāizstrādā un regulāri jāpublicē darbības rādītāji par visu kravu pārvadājumu koridoru. ***Darbības rādītāju definīcija būtu jānosaka saziņā ar ieinteresētām pusēm, kas nodrošina un izmanto dzelzceļa kravas pārvadājumu pakalpojumus.***
- I
- (25) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, radīt Eiropas dzelzceļa tīklu konkurētspējīgiem kravu pārvadājumiem, kurš sastāv no kravu pārvadājumu koridoriem, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un *tādēļ* šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā paredzēto proporcionalitātes principu šī regula nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs, lai sasniegtu šo mērķi.
- (26) Attiecībā uz ieguldījumu koordināciju un jaudas un satiksmes pārvaldību būtu jāievieš vienlīdzīgi noteikumi, kas balstās uz sadarbību starp infrastruktūras pārvaldītājiem, kuriem starptautiskajā dzelzceļa koridorā jāsniedz kvalitatīvi pakalpojumi kravu pārvadājumu operatoriem.
- (27) Šīs regulas īstenošanai veicamie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.
- (28) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt nosacījumus un kritērijus, kas vajadzīgi šīs regulas īstenošanai. || Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot ar jauniem, nebūtiskiem elementiem, || jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (29) Šīs regulas mērķis ir uzlabot dzelzceļa kravu pārvadājumu transporta efektivitāti salīdzinājumā ar citiem transporta veidiem, bet tā īstenošanai būtu nepieciešamas arī politiskas darbības un dalībvalstu, kā arī Eiropas Savienības finansiālais atbalsts. Koordinēšana starp dalībvalstīm būtu jānodrošina visaugstākajā līmenī, lai nodrošinātu kravu pārvadājumu koridoru darbības maksimālu efektivitāti. Paraleli šīs regulas mērķiem finansu saistību attiecībā uz infrastruktūru un tehnisko aprīkojumu, piemēram, ERTMS, mērķim būtu jābūt dzelzceļa kravu pārvadājumu jaudas un efektivitātes palielināšanai,

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI JAUTĀJUMI

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šajā regulā izklāstīti noteikumi, kā veidot un organizēt Eiropas dzelzceļa tīklu konkurētspējīgiem kravu pārvadājumiem, **starptautiskos** dzelzceļa **koridoros** konkurētspējīgiem kravu pārvadājumiem (turpmāk "kravu pārvadājumu koridori"). Tajā ir noteiktas arī kravu pārvadājumu koridoru atlases un organizēšanas prasības, kā arī **kopīgi** principi ieguldījumu plānošanai un jaudas un satiksmes pārvaldībai.
2. Šo regulu piemēro dzelzceļa infrastruktūras pārvaldībai un izmantošanai iekšzemes un starptautisku dzelzceļa pakalpojumu sniegšanā, izņemot:
 - a) autonomus vietējas un reģionālas nozīmes tīklus pasažieru pārvadāšanai, izmantojot dzelzceļa infrastruktūru, **izņemot gadījumus, kad pakalpojumus sniedz, izmantojot daļu no pārvadājumu koridora;**
 - b) tīklus, kas paredzēti vienīgi pilsētas vai piepilsētas pasažieru pārvadājumu veikšanai;
 - c) reģionālas nozīmes tīklus, ko reģionāliem kravu pārvadājumiem izmanto tikai tāds vienīgais dzelzceļa uzņēmums, uz kuru neattiecas Padomes Direktīva 91/440/EEK (1991. gada 29. jūlijs) par Kopienas dzelzceļa attīstību⁽¹⁾, tik ilgi, kamēr attiecīgā tīkla jaudas izmantošanu nepieprasa cits pretendents;
 - d) privātīpašumā esošu dzelzceļa infrastruktūru, kas pastāv vienīgi tās īpašnieka vajadzībām, lai veiktu viņa paša kravu pārvadājumus.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā ir spēkā definīcijas, kas noteiktas Direktīvas 2001/14/EK 2. pantā.
2. Papildus 1. punktā minētajām definīcijām izmanto šādas definīcijas:
 - a) "kravu pārvadājumu koridors" ir visas dzelzceļa līnijas, kas izveidotas dalībvalstu teritorijā un attiecīgā gadījumā Eiropas trešās valstīs un kas savieno divus vai vairākus stratēģiskos terminālus, un kam ir galvenā līnija, alternatīvi ceļi un ceļi, kas tos sasaista, kā arī dzelzceļa infrastruktūras un to aprīkojums preču terminālos, šķīrotavās un manevrēšanas stacijās, kā arī to piebraukšanas ceļi, **tostarp visi ar dzelzceļu saistītie pakalpojumi, kas izklāstīti Direktīvas 2001/14/EK II pielikumā;**
 - b) "īstenošanas plāns" ir dokuments, kurā izklāstīta stratēģija, darbības un līdzekļi, ko attiecīgie interesenti plāno izmantot, lai noteiktā laika posmā veiktu vajadzīgus un pietiekamus pasākumus kravu pārvadājumu koridora izveidei;
 - c) "lieli uzturēšanas darbi" ir jebkādi darbi vai remonts dzelzceļa infrastruktūrā un tās aprīkojumā, kas **plānoti vismaz gadu iepriekš un ir** nepieciešami vilcienu kustībai visā kravu pārvadājumu koridorā, un kuru veikšanai ir vajadzīga infrastruktūras jaudas rezervēšana saskaņā ar Direktīvas 2001/14/EK 28. pantu;
 - d) "termināls" ir instalācija, kas atrodas jebkur kravu pārvadājumu koridorā un ir īpaši pielāgota, lai varētu veikt preču iekraušanu kravas vilcienos un/vai izkraušanu no tiem un varētu savienot dzelzceļa kravu pārvadājumu pakalpojumus ar sauszemes, jūras, iekšzemes ūdeņu un gaisa transporta pakalpojumiem, vai lai varētu veikt preču vilcienu manevrus vai to sastāva pārkārtošanu;

⁽¹⁾ OV L 237, 24.8.1991., 25. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- e) "stratēģiskais termināls" ir kravu pārvadājumu koridora termināls, kas ir atvērts visiem pretendentiem un kam **jau** ir nozīmīga loma dzelzceļa kravu pārvadājumos visā kravu pārvadājumu koridorā, **vai ir plānots, ka tam šāda loma būs**;
- f) "vienas pieturas aģentūra" ir kopīga struktūra, ko **izveidojis katras** kravu pārvadājumu koridora infrastruktūras **pārvaldītājs** un kas dod pretendentiem iespēju pieprasīt vilcienu ceļu maršrutam, kas šķērso vismaz vienu robežu.

II NODAĻA

EIROPAS DZELZCEĻA TĪKLA KONKURĒTSPĒJĪGIEM KRAVU PĀRVADĀJUMIEM KONCEPCIJA UN PĀRVALDĪBA

3. pants

Kravu pārvadājumu koridoru atlase

1. Kravu pārvadājumu koridors ļauj izmantot starptautisku un iekšzemes kravu pārvadājumu pakalpojumus vismaz divu dalībvalstu teritorijā. Tam ir šādas īpašības:

- a) tas ietilpst TEN-T **vai vismaz ir saderīgs ar šo tīklu, vai arī attiecīgā gadījumā ar ERTMS koridoriem. Vajadzības gadījumā par šā koridora daļu var būt arī noteikti TEN-T neiekļauti posmi ar augstu vai potenciāli augstu kravu pārvadājumu apjomu;**
- b) tas ļauj ievērojami attīstīt dzelzceļa kravu pārvadājumu satiksmi **un ņemt vērā galvenās tirdzniecības plūsmas un preču pārvadājumus;**
- c) tas ir attaisnojams, pamatojoties uz sociāli ekonomisko analīzi. Šajā analīzē iekļauj informāciju par ietekmi uz tiem transporta sistēmas posmiem, kuros kravu pārvadājumu koridora infrastruktūras jaudas piešķirumi būtiski ietekmē preču un pasažieru pārvadājumu apjomu. Analīzē norāda būtiskākās sekas ārējo izmaksu ziņā;
- d) **tas pieļauj labākus savienojumus starp dalībvalstīm, kam ir savstarpēja robeža, kā arī trešām robežvalstīm;**
- e) tam ir izstrādāts īstenošanas plāns.

2. **Par kravu pārvadājumu koridora izveidi vai izmaiņām tajā lemj attiecīgās dalībvalstis, pēc tam, kad tās ir paziņojušas Komisijai par saviem nodomiem, pievienojot priekšlikumu, kas izstrādāts kopā ar attiecīgajiem infrastruktūras pārvaldītājiem un kurā ņemtas vērā to dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu iniciatīvas un viedokļi, kuri izmanto šo koridoru, vai ir ieinteresēti to darīt, kā arī ņemti vērā pielikumā minētie kritēriji. Ieinteresētie dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumi var piedalīties šajā procesā, ja ar tiem saistīti būtiski ieguldījumi.**

3. Kravu pārvadājumu koridors **savieno vismaz divas dalībvalstis un** ļauj izmantot starptautisku un iekšzemes kravu pārvadājumu pakalpojumus. Tam ir šādas īpašības:

- a) ne vēlāk kā ... (*) katrā dalībvalstī, kurai ir vismaz **divi tieši dzelzceļa savienojumi** ar citām dalībvalstīm, jāuzņem vismaz viens kravu pārvadājumu koridora priekšlikums;

(*) Viens gads pēc šīs Regulas stāšanās spēkā.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

b) ne vēlāk kā ... (*) visām dalībvalstīm jāuzņem vismaz viens kravu pārvadājumu koridors.

I

4. Komisija *iepagazstas ar* 2. punktā *minētajiem* kravu pārvadājumu koridoru izveides **priekšlikumiem un izskata to atbilstību** pielikumā **noteiktajiem novērtēšanas kritērijiem**. *Tā var izvirzīt pretenzijas vai ierosināt labojumus pēc saviem ieskatiem.*

5. Kravu pārvadājumu koridorā var būt Eiropas trešu valstu dzelzceļa tīklu elementi. Attiecīgā gadījumā šiem elementiem jābūt saderīgiem ar TEN-T politiku.

I

6. Ja, izveidojot vai mainot kravu pārvadājumu koridoru, divas vai vairākas dalībvalstis saskaras ar grūtībām, kas saistītas ar to teritorijā esošo dzelzceļa infrastruktūru, Komisija pēc vienas attiecīgās dalībvalsts pieprasījuma apspriežas par šo jautājumu ar 18. pantā minēto komiteju. Komiteja paziņo savu atzinumu attiecīgajām dalībvalstīm. Attiecīgās dalībvalstis ņem šo atzinumu vērā, lai rastu risinājumu.

7. Pasākumus pielikuma pielāgošanai, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 18. panta 3. punktā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

4. pants

Kravu pārvadājumu koridoru pārvaldība

1. Dalībvalstis, uz kurām attiecas kravu pārvadājumu koridors, sadarbojas, lai nodrošinātu šā koridora attīstību saskaņā ar tā īstenošanas plānu. Tās izvirza kravu pārvadājumu koridora vispārīgos mērķus un nodrošina, lai tie būtu iekļauti īstenošanas plānā.

2. Katrā kravu pārvadājumu koridorā attiecīgie infrastruktūras pārvaldītāji || izveido pārvaldības struktūru, kura nosaka, īsteno un atjaunina kravu pārvadājumu koridora īstenošanas plānu. ***Ieinteresētie dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumi vai to grupas, kas izmanto koridoru, regulāri piedalās šajā struktūrā konsultatīvi.*** Pārvaldības struktūra regulāri ziņo par savu darbību attiecīgajām dalībvalstīm un attiecīgā gadījumā ***Komisijai, kā arī*** Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmuma Nr. 1692/96/EK (1996. gada 23. jūlijs) par Kopienas pamatnostādņēm Eiropas transporta tīkla attīstībai ⁽¹⁾ 17.a pantā paredzētajiem TEN-T prioritāro projektu Eiropas koordinatoriem konkrētajā kravu pārvadājumu koridorā.

3. ***Attiecīgās dalībvalstis var izveidot valdi, kas atbildīga par pārvaldes struktūras koridora īstenošanas plāna apstiprināšanu, kā arī uzrauga tā izpildi. Ja valde tiek izveidota, tās locekļus pilnvaro dalībvalstu kompetentās iestādes.***

4. Pārvaldības struktūra ir patstāvīga juridiska persona. To var izveidot kā Eiropas Ekonomisko interešu grupu Padomes Regulas (EEK) Nr. 2137/85 ⁽²⁾ nozīmē ar šādas grupas statusu.

5. Pārvaldības struktūras locekļi no sava vidus ieceļ priekšsēdētāju, kura pilnvaru termiņš ir vismaz 3 gadi.

(*) Trīs gadi pēc šīs Regulas stāšanās spēkā.

⁽¹⁾ OV L 228, 9.9.1996., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 199, 31.7.1985., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

6. Izveido darba grupu, kurā ietilpst 9. pantā minēto kravu pārvadājumu koridora stratēģisko terminālu, **tostarp juras un iekšzemes ūdensceļu ostu**, pārvaldītāji un īpašnieki. Tā var sniegt atzinumu par pārvaldības struktūras priekšlikumiem, kas tieši ietekmē ieguldījumus stratēģiskajos terminālos un to pārvaldību. Pārvaldības struktūra nedrīkst pieņemt lēmumus, kas ir pretrunā ar šo atzinumu.

5. pants

Kravu pārvadājumu koridoru īstenošanas pasākumi

1. Īstenošanas plānā, kuru apstiprina **un regulāri precizē** pārvaldības struktūra, ir **vismaz**:
 - a) kravu pārvadājumu koridora apraksts, **tostarp arī par potenciālajām vajajām vietām**, kā arī tā **izveides veicināšanai** nepieciešamo pasākumu īstenošanas programma;
 - b) šā panta 2. punktā paredzētā tirgus pētījuma būtiskie elementi;
 - c) pārvaldības struktūras mērķi **un programma** kravu pārvadājumu koridora **darbības uzlabošanai** saskaņā ar 16. panta noteikumiem.

I

2. Veic tirgus pētījumu, **kuru regulāri atjaunina**. Tajā izklāsta pašreizējas un gaidāmas satiksmes tendences kravu pārvadājumu koridorā un tam pievienotajos transporta sistēmas posmos, **ar mērķi izstrādāt vai, ja nepieciešams, pielāgot tā īstenošanas plānu**. Pētījumā apskata, kā attīstās dažādi satiksmes veidi **un** tajā iekļauj 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētās sociāli ekonomiskās analīzes galvenos elementus, **kā arī iespējamās scenārijus attiecībā uz izmaksām un ieguvumiem, un ilgtermiņa finansiālo ietekmi**.

3. Izstrādā kravu pārvadājumu koridora izveides un darbības uzlabošanas programmu. Tajā norāda kopīgos mērķus, tehniskos datus un to darbību grafiku, kuras dzelzceļa infrastruktūrā un tā aprīkojumā jāveic, lai īstenotu visus 7.–16. pantā minētos pasākumus. **Šie pasākumi palīdz izvairīties no jebkādiem dzelzceļa jaudas ierobežojumiem, vai mazina tos.**

6. pants

Apspriešanās ar pretendentiem

1. Lai nodrošinātu, ka pretendenti, || kas varētu izmantot kravu pārvadājumu koridoru, tiek pienācīgi iesaistīti, pārvaldības struktūra izveido apspriešanās mehānismus.
2. Pārvaldības struktūra **pirms īstenošanas plāna pieņemšanas un atjaunināšanas** apspriežas ar kravu pārvadājumu koridora izmantošanas pretendentiem, **tostarp dzelzceļa kravu operatoriem, pasažieru operatoriem, nosūtītājiem, ekspedītoriem un tos pārstāvošajām struktūrām**. Ja pārvaldības struktūrai un pretendentiem rodas domstarpības, pretendenti var vērsties pie **17. pantā minētajām regulatīvajām iestādēm**.

III NODAĻA

IEGULDĪJUMI KRAVU PĀRVADĀJUMU KORIDORĀ

7. pants

Ieguldījumu plānošana

1. Pārvaldības struktūra izstrādā un apstiprina:

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- a) kopīgu plānu par ieguldījumiem kravu pārvadājumu koridora infrastruktūrā ilgtermiņā, t. i., vismaz 10 gadiem;
- b) attiecīgā gadījumā - kopīgu plānu par ieguldījumiem kravu pārvadājumu koridorā vidējā termiņā (vismaz 2 gadiem).

Ieguldījumu plānos ietver to projektu sarakstu, kas paredzēti, lai paplašinātu, atjaunotu vai pārveidotu dzelzceļa infrastruktūru un tās aprīkojumu kravu pārvadājumu koridorā, **■** kā arī tam nepieciešamos finanšu līdzekļus **un finansējuma avotus.**

2. Šā panta 1. punktā minētajos ieguldījumu plānos ietver tādu stratēģiju par savstarpēji izmantojamu sistēmu ieviešanu kravu pārvadājumu koridorā, kas atbilst savstarpējas izmantojamības būtiskajām prasībām un tehniskajām specifikācijām, kuras piemēro dzelzceļa tīkliem un kuras noteiktas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/57/EK (2008. gada 17. jūnijs) par dzelzceļa sistēmas savstarpēju izmantojamību Kopienā (pārstrādāta versija) ⁽¹⁾. Šī stratēģija ir balstīta uz šādu sistēmu ieviešanas izmaksu un ieguvumu analīzi. Tai jābūt saskaņā ar valstu un Eiropas plāniem par savstarpēji izmantojamu sistēmu ieviešanu, jo īpaši ar ERTMS ieviešanas plānu, **kā arī attiecīgos gadījumos ar pārrobežu starpsavienojumiem un kopā ar trešām valstīm izmantojamām sistēmām.**

3. Attiecīgā gadījumā ieguldījumu plānos norāda uz paredzēto Kopienas ieguldījumu no TEN-T programmas **vai citām politikas jomām, fondiem vai programmām** un pamato to stratēģijas saskaņotību ar **minētajām programmām.**

4. Šā panta 1. punktā minētajos ieguldījumu plānos **■** ietver stratēģiju par jaudas palielināšanu kravas vilcieniem, kuri varētu kursēt attiecīgajā koridorā (**citiem vārdiem, lai likvidētu vājās vietas, uzlabotu esošo infrastruktūru un būvētu jaunu infrastruktūru**). **Stratēģija var ietvert pasākumus, lai palielinātu vilcienu, kas kursē attiecīgajā koridorā, sastāva garumu, sliežu platumu, gabarītus vai atļauto slodzi** uz ass.

5. Šā panta 1. punktā minētos ieguldījumu plānus publicē 15. pantā paredzētajā dokumentā un regulāri atjaunina. Tie ir daļa no kravu pārvadājumu koridora īstenošanas plāna.

8. pants

Darbu saskaņošana

Kravu pārvadājumu koridora infrastruktūras pārvaldītāji, **atbilstošā veidā un ievērojot pieņemto grafiku, kā arī ņemot vērā Direktīvas 2001/14/EK 6. pantā minētās līgumsaistības**, koordinē **grafikus visiem** infrastruktūras un tās aprīkojuma **darbiem, kuri varētu ierobežot tīkla pieejamo jaudu.**

9. pants

Stratēģiskie termināli

1. Ar 4. panta 6. punktā minētās darba grupas piekrišanu pārvaldības struktūra pieņem **integrētu** stratēģiju par stratēģisko terminālu attīstību, lai šie termināli varētu atbilst dzelzceļa pārvadājumu vajadzībām attiecīgajā kravu pārvadājumu koridorā, **jo īpaši kā vairākveidu starpmezgli kravu pārvadājumu koridoros. Tas ietver sadarbību ar reģionālām un vietējām pašvaldībām un valstu iestādēm, zemes piešķiršanu dzelzceļa kravu termināļu attīstībai un atbalstu, lai piekļūtu finansējumam, veicinot šādu attīstību. Pārvaldības struktūra nodrošina pietiekamu termināļu izveidi stratēģiskās vietās, pamatojoties uz gaidāmo satiksmes apjomu.**

2. Pārvaldības struktūra veic vajadzīgos pasākumus šīs stratēģijas īstenošanai. Tā šo stratēģiju regulāri pārskata.

⁽¹⁾ OV L 191, 18.7.2008., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

IV NODAĻA

KRAVU PĀRVADĀJUMU KORIDORA VADĪBA

10. pants

Vienas pieturas aģentūra starptautisko vilcienu ceļu pieprasīšanai

1. Pārvaldības struktūra izveido vienas pieturas aģentūru, **lai atbildētu uz pieprasījumiem par vilcienu ceļu preču vilcienam, kas kravu pārvadājumu koridorā šķērso vismaz vienu robežu vai izmanto vairākus tīklus.**
2. **Individuāliem kravu pārvadājumu koridora infrastruktūras pārvaldītājiem var uzticēt vienas pieturas aģentūras kontaktpunkta pienākumus attiecībā uz pretendentiem, kuri pieprasa vilcienu ceļus.**
3. Attiecīgās kontroles iestādes, kas minētas šīs regulas 17. pantā, nodrošina to, ka vienas pieturas aģentūras darbība ir pārredzama un nav diskriminējoša.

11. pants

Vilcienu ceļu standarta klases kravu pārvadājumu koridoros

1. Pārvaldības struktūra definē **un regulāri atjaunina kravu vilcienu ceļu standarta klases** visā kravu pārvadājumu koridorā. Vismaz viena no šīm klasēm ietver **starp kravu vilcienu ceļu kategorijām tādus ceļus**, kuriem ir jānodrošina efektīvs transportēšanas laiks un atbilstība grafikam (turpmāk - "veicināti kravu pārvadājumi").
2. Kritērijus preču pārvadājumu standarta klases definēšanai pieņem **pārvaldības struktūra pēc apspriešanās ar tiem pretendentiem, iespējamajiem konkrēto kravu pārvadājumu koridoru izmantotājiem.**

12. pants

Preču vilcieniem iedalītie vilcienu ceļi

1. **Papildus Direktīvas 2001/14/EK 20. panta 2. punktā minētajiem gadījumiem, attiecīgie** || infrastruktūras pārvaldītāji **vajadzības gadījumā un pamatojoties uz tirgus vajadzību pēc jaudas rezerves analīzi, rezervē jaudu. Infrastruktūras pārvaldītāji publicē maršruta darba grafiku, kas nepieciešams, lai apmierinātu starptautisko veicināto kravu pārvadājumu pieprasījumus pēc jaudas**, kura ir vajadzīga nākamajam finanšu gadam, pirms Direktīvas 2001/14/EK 18. pantā minētā kustības grafika sastādīšanas gada, pamatojoties gan uz konstatēto kravu pārvadājumu apjomu, gan arī uz tirgus pētījumu, kas minēts 5. panta 2. punktā.
2. Infrastruktūras pārvaldītāji, **iepriekš novērtējot nepieciešamību pēc jaudas rezerves ad hoc pieprasījumu gadījumā** saglabā **šādu** rezervi, **garantējot pienācīgu iedalītā vilcienu ceļa kvalitāti, kā arī adekvātu braukšanas laiku šajā vilcienu ceļā un starptautiskajiem veicinātajiem kravu pārvadājumiem pielāgotu kustības grafiku** galīgajā kustības grafikā, lai varētu ātri un pienācīgi reaģēt uz **ad hoc** jaudas pieprasījumiem, kas minēti Direktīvas 2001/14/EK 23. pantā ||.
3. Izņemot nepārvaramas varas gadījumus, **veicinātam** kravu pārvadājumam **saskaņā ar šo pantu** iedalīto vilcienu ceļu nedrīkst atcelt mazāk kā **vienu mēnesi** pirms paredzētās kustības, ja vien attiecīgais pretendents nedod savu piekrišanu šāai atcelšanai. **Pretendents var ziņot par šo jautājumu pārvaldības struktūrai. Kā minēts Direktīvas 2001/14/EK 27. pantā, infrastruktūras pārvaldītāji var norādīt savā tīkla pārskatā nosacījumus, ar kādiem, nosakot iedalīšanas prioritātes, tiks ņemta vērā veicināto kravu vilcienu ceļu iepriekšējās noslogotības līmeņi.**
4. Kravu pārvadājumu koridora infrastruktūras pārvaldītāji un 4. panta 6. punktā minētā darba grupa izveido procedūras, lai nodrošinātu optimālu koordināciju jaudas piešķiršanā **saskaņā ar šo pantu, ņemot vērā piekļuvi** 9. pantā minētajiem **stratēģiskajiem termināļiem.**

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

5. Infrastruktūras pārvaldītāji savos lietošanas noteikumos iekļauj maksu par ceļiem, kas ir piešķirti, bet galu galā nav izmantoti. Šādas maksas līmenis ir pienācīgs, preventīvs un efektīvs.

13. pants

Atļautie pretendenti

Atkāpjoties no Direktīvas 2001/14/EK 16. panta 1. punkta, vilcienu ceļus preču pārvadājumiem, ja šie ceļi atrodas ■ vairākos kravu pārvadājumu koridora posmos, var pieprasīt arī pretendenti, kas nav dzelzceļa uzņēmumi vai starptautiskas šo uzņēmumu grupas.

14. pants

Satiksmes vadība

1. **Pēc kravu pārvadājumu koridora pārvaldības struktūras priekšlikuma, kā arī ievērojot 2. punktā minētos principus un plānus**, kravu pārvadājumu koridora infrastruktūras pārvaldītāji tikla pārskatā, kas minēts Direktīvas 2001/14/EK 3. pantā un tās I pielikumā, izstrādā un publicē noteikumus par prioritātēm starp dažādajiem **vilcienu ceļiem, īpaši attiecībā uz vilcienu ceļiem, kas paredzēti aizkavētiem vilcieniem** tajos gadījumos, ja kravu pārvadājumu **koridora posmos** rodas kustības traucējumi.

2. Šā panta 1. punktā minētajos noteikumos par prioritātēm jāparedz, **izņemot lielākā noslogojuma laikā, kam šo punktu nepiemēro**, vismaz tas, ka vilcienu ceļu, kas iedalīts kādam **veicinātam** kravas pārvadājumu vilcienam, kurš ievēro sākotnējos noteikumus attiecībā uz savu vilcienu ceļu, **respektē, cik vien iespējams vai vismaz samazina kopējo kavēšanos, galveno uzmanību pievēršot veicināto kravas vilcienu kavēšanās gadījumiem. Pārvaldības struktūra saistībā ar pretendentiem izstrādā un publicē:**

a) **vilcienu regulēšanas principus, kas nodrošina, ka veicinātie kravas vilcieni attiecībā uz samazinātās jaudas piešķiršanu tiek apkalpoti pēc iespējas labāk,**

b) **uz šiem principiem balstītus ārkārtas rīcības plānus gadījumā, ja pārvadājumu koridorā ir traucējumi.**

Katra dalībvalsts, konsultējoties ar infrastruktūras pārvaldītāju, norāda tīkla pārskatā lielākā noslogojuma laiku. Lielākā noslogojuma laiks attiecas tikai uz darba dienām, un tas nepārsniedz trīs stundas no rīta un trīs stundas pēcpusdienā. Nosakot lielākā noslogojuma laiku, ir jāņem vērā reģionālie un tālsatiksmes pasažieru pārvadājumi.

3. Kravu pārvadājumu koridora infrastruktūras pārvaldītāji ievieš satiksmes vadības koordinācijas procedūras visā kravu pārvadājumu koridorā.

4. Kravu pārvadājumu koridora infrastruktūras pārvaldītāji un 4. panta 6. punktā minētā darba grupa ievieš procedūras, lai nodrošinātu optimālu dzelzceļa infrastruktūras un 9. pantā minēto stratēģisko terminālu ekspluatācijas koordinēšanu.

15. pants

Informācija par kravu pārvadājumu koridora izmantošanas nosacījumiem

Pārvaldības struktūra izstrādā un publicē dokumentu, kurā ir:

a) visa informācija no valstu tīklu pārskatiem, kuri izstrādāti saskaņā ar Direktīvas 2001/14/EK 3. pantā minēto procedūru, attiecībā uz kravu pārvadājumu koridoru;

b) stratēģisko terminālu saraksts un raksturojums; visa informācija par piekļuves nosacījumiem stratēģiskajiem termināliem.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

16. pants

Pakalpojumu kvalitāte kravu pārvadājumu koridorā

1. Kravu pārvadājumu koridora infrastruktūras pārvaldītāji nodrošina saskaņu starp kravu pārvadājumu koridorā spēkā esošajām darbības uzlabošanas shēmām, kas minētas Direktīvas 2001/14/EK 11. pantā. **Šo saskaņu pārrauga regulatīvās iestādes, kas šajā nolūkā sadarbojas saskaņā ar 17. panta 1. punktu.**
2. Lai novērtētu pakalpojumu kvalitāti un starptautisko un iekšzemes dzelzceļa kravu pārvadājumu jaudu kravu pārvadājumu koridorā, pārvaldības struktūra **apspiežas ar pretendentiem, kuri varētu izmantot šos koridorus, un dzelzceļa** kravu pārvadājumu **pakalpojumu lietotājiem par** kravu pārvadājumu koridora darbības **rādītājiem. Pēc apspriešanās pārvaldības struktūra tos definē** un vismaz reizi gadā tos publicē.

I

17. pants

Kontroles iestādes

1. Direktīvas 2001/14/EK 30. pantā minētās kontroles iestādes, kas darbojas kravu pārvadājumu koridorā, sadarbojas, pārraugot infrastruktūras pārvaldītāju un pretendentu starptautiskās darbības kravu pārvadājumu koridorā. Tās savstarpēji apspriežas un apmainās ar informāciju. Vajadzības gadījumā tās pieprasa nepieciešamo informāciju tās dalībvalsts infrastruktūras pārvaldītājiem, kurā tās darbojas. **Infrastruktūras pārvaldītājiem un citām trešām pusēm, kas iesaistītas starptautiskā jaudas piešķiršanā, ir pienākums nekavējoties sniegt attiecīgajām regulatīvajām iestādēm visu nepieciešamo informāciju par starptautiskajiem vilcieni celiem un jaudu, par ko viņi ir atbildīgi.**
2. Ja kāds pretendents iesniedz sūdzību par starptautiskajiem dzelzceļa kravu pārvadājumu pakalpojumiem vai ja tiek veikta administratīva izmeklēšana, attiecīgā *regulatīvā* iestāde pirms lēmuma pieņemšanas apspriežas ar to dalībvalstu *regulatīvajām* iestādēm, kuras šķērso attiecīgais kravu pārvadājumu koridors, un **prasa** tām lēmuma pieņemšanai vajadzīgo informāciju. Citu valstu kontroles iestādes sniedz visu informāciju, ko tām pašām ir tiesības pieprasīt saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem. Vajadzības gadījumā sūdzību saņēmusī vai pēc savas iniciatīvas izmeklēšanu uzsākusī *regulatīvā* iestāde nosūta lietu kompetentajai regulatīvajai iestādei, lai tā **saskaņā ar Direktīvas 2001/14/EK 30. panta 5. un 6. punktā minēto procedūru** veiktu pasākumus pret attiecīgajām personām.

V NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

18. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz Komiteja.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

I

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1.–4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

I

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

19. pants

Atkāpes

Vajadzības gadījumā dalībvalsts var atkāpties no šīs regulas noteikumiem. Šim nolūkam tā iesniedz Komisijai argumentētu atkāpes pieprasījumu. Komisija lēmumu par šo pieprasījumu pieņem saskaņā ar 18. panta 2. punktā minēto konsultatīvo procedūru, ņemot vērā atkāpes pieprasījumu iesniegušās dalībvalsts ģeogrāfisko situāciju un preču dzelzceļa transporta pakalpojumu attīstību tajā.

20. pants

Īstenošanas pārraudzība

Attiecīgās dalībvalstis reizi 2 gados kopš kravu pārvadājumu koridora izveides iesniedz Komisijai 4. panta 1. punktā noteiktās sadarbības rezultātu pārskatu. Komisija analizē šo pārskatu un par to informē 18. pantā minēto komiteju.

21. pants

Ziņojums

Komisijai periodiski izvērtē šīs regulas piemērošanu. Tā līdz ... (*) un pēc tam reizi trijos gados iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei.

22. pants

Pārskatīšana

Ja, pārskatot TEN-T pamatnostādnes saskaņā ar Lēmuma Nr. 1692/96/EK 18. panta 3. punktu, Komisija secina, ka ir lietderīgi pielāgot šo regulu minētajām pamatnostādnēm, tā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei šīs regulas grozījumu priekšlikumu. **Līdzīgi, saskaņā ar šo regulu pieņemti lēmumi var izraisīt vajadzību pārskatīt TEN-T pamatnostādnes.**

23. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

|| ...,

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

(*) Piecus gadus pēc šīs Regulas spēkā stāšanās.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

PIELIKUMS

Kravu pārvadājumu koridoru izveides priekšlikumu izvērtēšanas kritēriji

Šīs regulas 3. pantā minētā kravu pārvadājumu koridoru atlase un dzelzceļa tīkla konkurētspējīgiem kravu pārvadājumiem atjaunināšana notiek saskaņā ar šādiem kritērijiem:

a) ir attiecīgo dalībvalstu nodomu vēstule, kurā apliecināta to vēlme izveidot kravu pārvadājumu koridoru;

I

b) ja kravu pārvadājumu koridora maršruts sakrīt ar kādu posmu (vai posma daļu) vienā vai vairākos TEN-T prioritārajos projektos ⁽¹⁾, to iekļauj kravu pārvadājumu koridorā, ja vien šajā posmā nav paredzēti vienīgi pasažieru pārvadājumu pakalpojumi;

c) kravu pārvadājumu koridors, kuru ierosināts izveidot, šķērso vismaz triju dalībvalstu teritoriju vai vismaz divu dalībvalstu teritoriju, ja attālums starp dzelzceļa mezgliem šajā ierosinātajā kravu pārvadājumu koridorā pārsniedz 500 kilometrus;

d) kravu pārvadājumu koridora ekonomiskā iespējamība un sociāli ekonomiskie ieguvumi;

e) visu dalībvalstu ierosināto kravu pārvadājumu koridoru saskaņotība, lai varētu izveidot Eiropas dzelzceļa tīklu konkurētspējīgiem kravu pārvadājumiem;

f) saskaņotība ar esošajiem Eiropas dzelzceļa tīkliem, piemēram, ERTMS koridoriem un RailNetEurope noteiktajiem koridoriem;

g) laba sasaiste ar citiem transporta veidiem, jo īpaši ņemot vērā piemērotu stratēģisko terminālu tīklu, tostarp jūras ostās un iekšzemē;

h) ierosinātā pieeja, lai īstenotu 4.–16. panta noteikumus.

⁽¹⁾ Tie norādīti Lēmuma Nr. 1692/96/EK III pielikumā.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

Pacienta tiesības pārrobežu veselības aprūpē *I**

P6_TA(2009)0286

Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par pacienta tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē (COM(2008)0414 – C6-0257/2008 – 2008/0142(COD))

(2010/C 184 E/73)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0414),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 95. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C6-0257/2008),
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas atzinumu par ierosināto juridisko pamatu,
 - ņemot vērā Reglamenta 51. un 35. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas, Ekonomikas un monetārās komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Juridiskās komitejas, kā arī Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A6-0233/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

P6_TC1-COD(2008)0142

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 23. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK par pacienta tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ||,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

apspriedusies ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju ⁽³⁾,

rīkojoties saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽⁴⁾,

tā kā:

- (1) Līguma 152. panta 1. punkts paredz, ka, izstrādājot un īstenojot Kopienas politiku un darbības, vienmēr ir jānodrošina augsts sabiedrības veselības aizsardzības līmenis. Tas nozīmē, ka augsts sabiedrības veselības aizsardzības līmenis jānodrošina arī tad, ja Kopiena rīkojas saskaņā ar citiem Līguma noteikumiem.
- (2) Ja ir izpildīti nosacījumi, lai par juridisko pamatu noteiktu Līguma 95. pantu, Kopiena || šo juridisko pamatu izmanto pat tad, ja veselības aizsardzība ir izšķirīgs faktors pieņemtajos lēmumos; šajā ziņā Līguma 95. panta 3. punkts skaidri nosaka, ka būtu jānodrošina || augsts sabiedrības veselības aizsardzības līmenis, jo īpaši ņemot vērā visas izmaiņas, kuru pamatā ir zinātniski fakti.
- (3) **Eiropas Parlaments 2005. gada 9. jūnijā ar 554 balsīm “par” un 12 balsīm “pret” pieņēma rezolūciju par pacientu mobilitāti un veselības aprūpes attīstību Eiropas Savienībā ⁽⁵⁾, un šajā rezolūcijā Parlaments pieprasīja juridisko noteiktību un skaidrību par pacientu, veselības aprūpes speciālistu un dalībvalstu tiesībām un procedūrām.**
- (4) Šī direktīva ievēro pamattiesības un ir saskaņā ar vispārējiem tiesību principiem, ko it īpaši atzīst Eiropas Savienības Pamattiesību harta ⁽⁶⁾(turpmāk - “Harta”), proti, tiesības uz veselības aprūpi un tiesības uz ārstniecību saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti dalībvalstu tiesību aktos un praksē, ir atzītas || Hartas 35. pantā. Direktīvas īstenošanā un piemērošanā jo īpaši jāievēro tiesības uz privāto un ģimenes dzīvi, personas datu aizsardzība, vienlīdzība likuma priekšā un nediskriminācijas princips, tiesības uz iedarbīgiem aizsardzības līdzekļiem un taisnīgu tiesu saskaņā ar vispārējiem tiesību principiem, kas iekļauti Hartas 7., 8., 20., 21. un 47. punktā.
- (5) Kopienas veselības sistēmas ir Eiropas augstā līmeņa sociālās aizsardzības galvenā sastāvdaļa, un tās veicina sociālo kohēziju un sociālo taisnīgumu, kā arī ilgtspējīgu attīstību. Tās arī ir daļa no plašākas sistēmas, ko veido vispārējas nozīmes pakalpojumi.

⁽¹⁾ 2008. gada 4. decembra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C 120, 28.5.2009., 65. lpp.

⁽³⁾ OV C 128, 6.6.2009., 20. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa Nostāja.

⁽⁵⁾ **OV C 124 E, 25.5.2006., 543. lpp.**

⁽⁶⁾ OV C 364, 18.12.2000., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- (6) **Šī direktīva respektē katras dalībvalsts tiesības lemt, kāds veselības aprūpes veids tai būtu vispiemērotākais, kā arī neierobežo šīs tiesības. Nevienu šīs direktīvas noteikumu nevajadzētu interpretēt tādējādi, ka tas ierobežotu dalībvalstu fundamentālus ētiskus lēmumus.**
- (7) Eiropas Kopienas Tiesa vairākos gadījumos ir apstiprinājusi, ka visi veselības pakalpojumi ir Līguma darbības jomā, vienlaikus atzīstot to īpašās iezīmes.
- (8) Eiropas Kopienas Tiesa jau ir risinājusi dažus jautājumus, kas saistīti ar pārrobežu veselības aprūpi, jo īpaši izdevumu atlīdzību par veselības aprūpi, kas sniegta citā dalībvalstī, bet ne tajā, kurā aprūpes saņēmējs ir rezidents. ■ Ir svarīgi šo jautājumu risināšanai veltīt īpašu Kopienas juridisku instrumentu, lai nodrošinātu atsevišķos Eiropas Kopienas tiesas spriedumos nodibināto principu vispārēju un efektīvu piemērošanu.
- (9) ■ Padome 2006. gada 1. un 2. jūnija secinājumos par Eiropas Savienības veselības aizsardzības sistēmu kopējām vērtībām un principiem⁽¹⁾ (turpmāk - "Padomes 2006. gada 1. un 2. jūnija secinājumi") pieņēma paziņojumu par "Kopējām vērtībām un principiem" un atzina to, ka īpaši nozīmīga ir tāda pārrobežu veselības pakalpojumu iniciatīva, kas, nodrošinot juridisko noteiktību, Eiropas pilsoņiem skaidri noteiktu to tiesības, pārvietojoties no dalībvalsts uz dalībvalsti.
- (10) Šīs direktīvas mērķis ir izveidot kopīgu regulējumu, lai Kopienā sniegtu drošu, kvalitatīvu un efektīvu veselības aprūpi **attiecībā uz pacientu** mobilitāti, **kā arī** augsta līmeņa veselības aizsardzību, vienlaikus pilnībā ievērojot to, ka dalībvalstu pienākumos ietilpst noteikt sociālā nodrošinājuma pabalstu apmēru veselības jomā un organizēt un sniegt veselības pakalpojumus un medicīnas aprūpi, **kā arī** izmaksāt sociālā nodrošinājuma pabalstus, jo īpaši slimības pabalstus.
- (11) Šī direktīva par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē attiecas uz visiem veselības aprūpes veidiem. Kā apstiprinājusi Eiropas Kopienas Tiesa, ne veselības aprūpes īpašās iezīmes, ne veids, kā tā ir organizēta vai finansēta, nemaina to, ka uz to attiecas brīvas aprites pamatprincips. Attiecībā uz ilgtermiņa aprūpi šī direktīva neattiecas uz palīdzību un atbalstu ģimenēm vai privātām personām, kam ilgstoši ir konkrētās **kopšanas, atbalsta vai aprūpes vajadzības, kuras nosaka speciālas ārstēšanas vai palīdzības nepieciešamību, ko sniedz sociālā nodrošinājuma sistēma, ietverot galvenokārt tādus ilgtermiņa aprūpes pakalpojumus, kuri tiek uzskatīti par nepieciešamiem, lai personai nodrošinātu aprūpi, kas ļautu dzīvot pēc iespējas pilnvērtīgi un neatkarīgi. Šī direktīva** neattiecas arī uz aprūpes ēkām vai mājokļiem un palīdzību, ko vecāka gada gājuma personām un bērniem sniedz sociālie darbinieki vai brīvprātīgie, vai darbinieki, kas nav veselības aprūpes nozares darbinieki.
- (12) **Direktīva neattiecas uz orgānu transplantāciju. Tās savdabības dēļ to reglamentēs ar atsevišķu direktīvu.**
- (13) Šajā direktīvā jēdziens "pārrobežu veselības aprūpe" attiecas **uz veselības aprūpes izmantošanu citā dalībvalstī, nevis tajā, kura pacients ir apdrošināts. To sauc par "pacientu mobilitāti".**
- (14) Padomes 2006. gada 1. un 2. jūnija secinājumos dalībvalstis ir atzinušas to, ka visām veselības sistēmām Kopienā ir vairāki kopīgi darbības principi. Šie darbības principi ir arī kvalitāte, drošība, un pierādījumiem pamatota un ētiska veselības aprūpe, pacienta dalība, sūdzību iesniegšanas iespēja, privātuma pamattiesības attiecībā uz personas datu apstrādi un konfidencialitāte. Pacientiem, nozares darbiniekiem un par veselības sistēmām atbildīgajām iestādēm ir jāspēj paļauties uz to, ka šos kopīgos principus ievēro un ka pastāv mehānismi to īstenošanai Kopienā. Tādēļ ir atbilstīgi pieprasīt, lai par šo darbības principu ievērošanu ir atbildīgas iestādes tajā dalībvalstī, kuras teritorijā sniedz veselības aprūpi. Tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu pacientu uzticēšanos pārrobežu veselības aprūpei, kas savukārt ir nepieciešama, lai nodrošinātu pacientu mobilitāti un augstu veselības aizsardzības līmeni. **Paturot prātā šīs kopīgās vērtības, tomēr tiek pieļauts, ka dalībvalstis pieņem atšķirīgus lēmumus ētikas jautājumos attiecībā uz noteiktiem ārstēšanas veidiem un konkrētiem pieejamības nosacījumiem. Šī direktīva neierobežo viedokļu daudzveidību ētikas jomā.**

⁽¹⁾ OV C 146, 22.6.2006., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

(15) Ņemot vērā to, ka iepriekš nav iespējams zināt to, vai konkrēta veselības aprūpes sniedzēja veikto aprūpi saņems pacients no citas dalībvalsts vai pacients no pašu dalībvalsts, un lai nodrošinātu pārrobežu veselības aprūpes sniegšanas un saņemšanas brīvību, kas ir direktīvas mērķis, prasībām par kopīgiem principiem un skaidriem kvalitātes un drošības standartiem veselības aprūpē ir jāattiecas uz visiem veselības aprūpes veidiem. Dalībvalstu iestādēm ir jāievēro galvenās kopīgās vērtības (tās ir universālums, kvalitatīvas veselības aprūpes pieejamība, taisnīgums un solidaritāte), un Kopienas iestādes un visas dalībvalstis vienmēr ir atklāti atzinušas to, ka šīs vērtības ir raksturīgas visām veselības sistēmām Eiropā. Dalībvalstīm turklāt ir jānodrošina, kas šīs vērtības ievēro attiecībā uz citu dalībvalstu pacientiem un pilsoņiem un ka visus pacientus ārstē, vadoties pēc to veselības aprūpes vajadzībām, nevis pēc piederības konkrētas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmai. To darot, dalībvalstīm jāievēro **personu** pārvietošanās brīvības principi iekšējā tirgū, nediskriminācija inter alia valstspiederības dēļ un jebkādu pārvietošanās brīvības ierobežojumu nepieciešamība un **samērīgums**. Tomēr šajā direktīvā nav noteikumu, kas paredz to, ka veselības aprūpes sniedzējiem citu valstu pacienti būtu jāpieņem plānveida ārstniecībai vai jāpieņem prioritārā kārtībā, kaitējot citiem pacientiem, kuriem ir tādas pašas veselības aprūpes vajadzības, piemēram, pagarinot to ārstniecības gaidīšanas laiku. **Lai dotu pacientiem iespēju pieņemt uz informāciju pamatotus lēmumus, meklējot veselības aprūpi citā dalībvalstī, dalībvalstīm vajadzētu nodrošināt, ka pacienti pēc pieprasījuma saņem atbilstīgu informāciju par veselības un kvalitātes standartiem ārstniecības dalībvalstī, kā arī par konkrēta veselības aprūpes sniedzēja pakalpojumiem. Šāda informācija ir arī tādā formātā, lai būtu pieejama invalīdiem.**

(16) Turklāt citu dalībvalstu pacientiem būtu jābauda tāda pati attieksme kā pacientiem no pašu dalībvalsts, un saskaņā ar vienlīdzības un nediskriminācijas principiem, kas atzīti Hartas 21. pantā, pacientu diskriminācija dzimuma, rases, ādas krāsas, etniskās un sociālās izcelsmes, ģenētisko īpašību, valodas, ticības vai pārliecības, politisko vai jebkuru citu uzskatu dēļ, saistībā ar piederību nacionālajai minoritātei, īpašuma, izcelsmes, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ ir pilnībā aizliegta. Dalībvalstis dažādām pacientu grupām drīkst paredzēt atšķirīgu ārstniecību vienīgi tad, ja tās var pierādīt, ka tam ir pienācīgs medicīnisks pamatojums, piemēram, īpaši pasākumi attiecībā uz sievietēm vai konkrētām vecumu grupām (piemēram, bezmaksas vakcinācija bērniem vai vecāka gadu gājuma cilvēkiem). Turklāt šī direktīva ievēro pamattiesības un ir saskaņā ar Hartā atzītiem principiem, tādēļ tā ir jāīsteno un jāpiemēro, pienācīgi ievērojot tiesības uz vienlīdzību likuma priekšā un nediskriminācijas principu, saskaņā ar vispārējiem tiesību principiem, kas ir iekļauti Hartas 20. un 21. pantā. Šo direktīvu piemēro, neskarot Padomes Direktīvu 2000/43/EK (2000. gada 29. jūnijs), ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības ⁽¹⁾, Padomes Direktīvu 2004/113/EK (2004. gada 13. decembris), ar kuru īsteno principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu ⁽²⁾, Padomes Direktīvu 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju ⁽³⁾, un Padomes Direktīv 2009/.../EK (....) par vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu neatkarīgi no reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas ⁽⁴⁾, ar kurām īsteno EK līguma 13. pantu. Ievērojot iepriekš minēto, šī direktīva paredz pacientiem iespēju baudīt tādu pašu attieksmi, kāda ir pret ārstniecības dalībvalsts piederīgajiem, tostarp Kopienas tiesību aktos, kā arī ārstniecības dalībvalsts tiesību aktos paredzēto aizsardzību pret diskrimināciju.

(17) Dalībvalstīm vajadzētu nodrošināt, ka piemērojot šo direktīvu, pacienti netiek mudināti pret viņu gribu ārstēties piederības dalībvalstī.

(18) Ir svarīgi īstenot pasākumus, lai nodrošinātu sievietēm vienlīdzīgu piekļuvi sabiedrības veselības sistēmām un tieši sievietēm paredzētajai aprūpei, jo īpaši ginekoloģijas un reproduktīvās veselības jomā.

⁽¹⁾ OV L 180, 19.7.2000., 22. lpp.

⁽²⁾ OV L 373, 21.12.2004., 37. lpp.

⁽³⁾ OV L 303, 2.12.2000., 16. lpp.

⁽⁴⁾ OV L

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- (19) Nekādā ziņā neviens pasākums, ko dalībvalstis pieņēmušas, lai nodrošinātu to, ka veselības aprūpi sniedz saskaņā ar skaidriem kvalitātes un drošības standartiem, nedrīkstētu papildus apgrūtināt veselības nozares darbinieku brīvu pārvietošanos, kas paredzēta Līgumā un ko jo īpaši reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu ⁽¹⁾.
- (20) **Sistemātiski un nepārtraukti būtu jāturpina centieni uzlabot kvalitātes un drošības standartus saskaņā ar Eiropas Padomes 2006. gada 1.–2. jūnija secinājumiem ^{||}, ņemot vērā medicīnas zinātņu starptautiskos panākumus, kā arī plaši atzītu labu medicīnas praksi un jaunākās veselības aprūpes tehnoloģijas.**
- (21) Saskaņā ar pētniecības datiem 10 % gadījumu veselības aprūpe izraisa kaitējumu. Jānodrošina, ka **ārstēšanas dalībvalstīm ir sistēma (tostarp cietušo aprūpe)** gadījumos, kad veselības aprūpe ir izraisījusi kaitējumu, **kā to noteikusi ārstēšanas dalībvalsts**, lai izvairītos no tā, ka uzticēšanās trūkuma dēļ šie mehānismi ir šķērslis pārrobežu veselības aprūpē. Ārstniecības dalībvalsts sistēmu izraisītā kaitējuma atlīdzināšana un kompensācija nedrīkstētu skart dalībvalstu iespēju attiecināt savu valsts mēroga sistēmu darbību arī uz *to dalīb valstu pacientiem, kas vēlas saņemt veselības aprūpi citā dalībvalstī*, ja tas pacientam ir izdevīgāk, jo īpaši gadījumā, kad pacientam ir nepieciešama aprūpe citā dalībvalstī.
- (22) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai pastāv mehānismi, kā aizsargāt pacientus, un kaitējuma kompensācija attiecībā uz aprūpi, kas sniegta to teritorijā, un lai tie ir samērīgi ar riska veidu un apmēru. Tomēr šāda mehānisma veida un/vai iezīmju izvēle ir dalībvalstu ziņā.
- (23) Tiesības uz personas datu aizsardzību ir ^{||} Hartas 8. pantā atzītas pamattiesības. Pārrobežu veselības aprūpes nepārtraukta norise ir atkarīga no personas datu sniegšanas par pacienta veselību. Būtu jānodrošina šo personas datu brīva aprīte starp dalībvalstīm, vienlaikus aizsargājot personas pamattiesības. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šo datu brīvu aprīti ⁽²⁾ nodibina personas tiesības piekļūt datiem par savu veselību, piemēram, pacienta slimības vēsturei, kurā ir informācija par diagnozēm, pārbaūžu rezultātiem, ārstējošo ārstu slēdzieniem un jebkādu sniegto ārstniecību vai iejaukšanos. Šos noteikumus piemēro arī attiecībā uz pārrobežu veselības aprūpi, uz ko attiecas šī direktīva. **Pacientam vajadzētu būt tiesīgam apturēt savu datu aprīti jebkurā laikā un saņemt apstiprinājumu, ka viņa dati ir dzēsti.**
- (24) Eiropas Kopienas Tiesas vairākos spriedumos ir atzinusi pacientu kā apdrošināto personu tiesības saņemt citā dalībvalstī sniegtas aprūpes izdevumu atlīdzību no valsts *sociālās drošības* sistēmas. Eiropas Kopienas Tiesas ir nolēmusi, ka Līguma **noteikumos ir paredzēts** arī *tas, ka veselības aprūpes saņēmēji, tostarp personas, kam nepieciešama ārstnieciskā palīdzība, var brīvi pārvietoties uz citu dalībvalsti, lai tur saņemtu šo ārstniecisko palīdzību.* **||** Kopienas tiesību akti neierobežo dalībvalstu tiesības organizēt savu veselības aprūpes un sociālās drošības sistēmu **||**.
- (25) Saskaņā ar Eiropas Kopienas Tiesas nodibinātajiem principiem un neapdraudot dalībvalstu veselības aprūpes un sociālā nodrošinājuma sistēmu līdzsvaru, būtu jānodrošina lielāka juridiskā noteiktība attiecībā uz veselības aprūpes izmaksu atlīdzināšanu pacientiem, kā arī veselības nozares darbiniekiem, veselības aprūpes sniedzējiem un sociālā nodrošinājuma iestādēm.

⁽¹⁾ OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp. ^{||}

⁽²⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- (26) Šī direktīva neattiecas uz to veselības aprūpes izmaksu segšanu, kas rodas apdrošinātajām personām medicīnisku iemeslu dēļ, tām īslaicīgi uzturoties citā dalībvalstī. Šī direktīva arī neskar pacienta tiesības saņemt atļauju ārstniecībai citā dalībvalstī, ja izpildīti nosacījumi, ko paredz noteikumi par sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanu, proti, 22. pants Padomes Regulā (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā ⁽¹⁾ un 20. pants Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu ⁽²⁾.
- (27) **■ Vajadzētu garantēt veselības aprūpes un ar šīs veselības aprūpes sniegšanu dalībvalstī, kas nav piederības dalībvalsts, saistīto izdevumu segšanu pacientiem vismaz tādā apmērā, kāds par identisku vai tikpat efektīvu ārstēšanu tiem tiktu nodrošināts vai ko tie ir iegādājušies piederības dalībvalsts teritorijā.** Minētais noteikums nekādi neskar dalībvalstu pienākumu noteikt to pilsoņiem pieejamo slimības pabalstu apmēru un būtiski neietekmē valsts veselības aprūpes sistēmu finansēšanu. Dalībvalstīm ir iespēja valsts tiesību aktos noteikt to, ka izmaksas atlīdzina, vadoties pēc likmēm, kas ir spēkā ārstniecības dalībvalstī, ja tas pacientam ir izdevīgāk. Jo īpaši tas var attiekties uz jebkādu ārstniecību, ko sniedz, izmantojot Eiropas references tīklus, kas minēti šīs direktīvas 17. pantā.
- (28) Tādēļ no pacienta viedokļa abas sistēmas ir saskanīgas; piemēro šo direktīvu vai Regulu (EEK) Nr. 1408/71. Katrā ziņā jebkura apdrošinātajai personai, kura pieprasa atļauju citā valstī saņemt ārstniecību, kas nepieciešama tās stāvoklī, vienmēr būtu saņemt šādu atļauju saskaņā ar Regulā (EEK) Nr. 1408/71 un (EK) Nr. 883/2004 paredzētajiem nosacījumiem, ja attiecīgo ārstniecību nevar saņemt no medicīniski pieņemamā laikposmā, ievērojot tās veselības stāvokli un iespējamo slimības gaitu. Pacientam nedrīkst liegt lielākas tiesības, kas noteiktas ar minētajām Regulām, ja izpildīti attiecīgie nosacījumi.
- (29) Pacients var izvēlēties, kuram mehānismam dot priekšroku, bet nekādā ziņā pacientam neliedz tiesības, ko sniedz Regula (EEK) Nr. 1408/71, ja minētās regulas piemērošana pacientam ir izdevīgāka.
- (30) Nekādā ziņā pacients nedrīkstētu gūt finansiālas priekšrocības no citā dalībvalstī sniegtas veselības aprūpes **vai tur iegādātajām precēm.** Tādēļ izmaksu segšana būtu jāattiecina vienīgi uz faktiskajām izmaksām. **Dalībvalstis var nolemt segt citas saistītās izmaksas, piemēram, izmaksas par terapeitisku ārstēšanu, ar noteikumu, ka kopējās izmaksas par šādu ārstēšanu nepārsniedz pacientam izmaksājamo summu viņa piederības dalībvalstī.**
- (31) Šī direktīva arī neparedz radīt tiesības uz atlīdzību par ārstniecību **vai preču iegādi** citā dalībvalstī, ja atlīdzība par šādu ārstniecību **vai precēm** nav paredzēta pacienta piederības dalībvalsts tiesību aktos. Šī direktīva tāpat neliedz dalībvalstīm savu pabalstu sistēmu natūrā attiecināt uz veselības aprūpi, kas saskaņā ar minētās sistēmas noteikumiem sniegta citā dalībvalstī, **un tur iegādātajām precēm.** **Ar šo direktīvu atzīst, ka tiesības uz ārstniecību dalībvalstīs ne vienmēr nosaka valsts līmenī un ka dalībvalstis var savas veselības aprūpes un sociālās drošības sistēmas organizēt tā, lai tiesības uz ārstniecību būtu noteiktas reģionu vai vietējā līmenī.**
- (32) **Ja ir pieejamas vairākas metodes, lai ārstētu konkrētu slimību vai ievainojumu, pacientam vajadzētu būt tiesībām saņemt atlīdzību par visām ārstēšanā izmantotajām metodēm, kuras starptautiskajā medicīnā ir pietiekami izmēģinātas un pārbaudītas, arī tad, ja tās nav pieejamas pacienta piederības dalībvalstī.**

⁽¹⁾ OV L 149, 5.7.1971., 2. lpp. ||⁽²⁾ OV L 166, 30.4.2004., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- (33) Šī direktīva nereglamentē ne sociālā nodrošinājuma tiesību pārnesamību starp dalībvalstīm, ne cita veida sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanu. Noteikumu par iepriekšēju atļauju un atlīdzību par citā dalībvalstī sniegtu veselības aprūpi vienīgais mērķis ir gan pacientiem, gan veselības aprūpes sniedzējiem nodrošināt veselības aprūpes aprites brīvību un pacienta piederības dalībvalstī likvidēt nepamatotus šķēršļus šai pamatbrīvībai. Tādēļ direktīva pilnībā ievēro atšķirības valstu veselības aprūpes sistēmās un dalībvalstu pienākumus organizēt un sniegt veselības pakalpojumus un medicīnas aprūpi.
- (34) Šī direktīva turklāt pacientiem nodrošina tiesības ārstniecības dalībvalstī saņemt jebkādas zāles **vai medicīnas ierīci**, kuru apgrozība ir atļauta, pat tādā gadījumā, ja piederības dalībvalstī zāļu **vai medicīnas ierīču** apgrozība nav atļauta, ar nosacījumu, ka šīs zāles ir citā dalībvalstī **pacientam** sniegtas **konkrētas** iedarbīgas ārstniecības neatņemama sastāvdaļa.
- (35) Dalībvalstis var saglabāt vispārīgus nosacījumus, atbilstības kritērijus un reglamentējošas vai administratīvas formalitātes attiecībā uz veselības aprūpes saņemšanu un veselības aprūpes izmaksu atlīdzināšanu, piemēram, prasību par to, ka pirms konsultācijas ar ārstu speciālistu vai pirms stacionārās aprūpes saņemšanas jākonsultējas ar ģimenes ārstu, tas attiecas arī uz pacientiem, kas vēlas saņemt veselības aprūpi citā dalībvalstī, ar noteikumu, ka šādi nosacījumi ir nepieciešami, samērīgi mērķim, pamatoti un nav diskriminējoši. Tādējādi ir atbilstoša prasība par to, ka šos vispārējos nosacījumus un formalitātes ir jāpiemēro taisnīgi, pārredzami un nediskriminējoši, tiem jābūt iepriekš zināmiem, to pamatā pirmkārt jābūt medicīniskiem apsvērumiem, tie nedrīkst radīt papildu slogu pacientiem, kas vēlas saņemt veselības aprūpi citā dalībvalstī, salīdzinot ar pacientiem, kas saņem ārstniecību savā piederības dalībvalstī, un ka lēmumi jāpieņem bez kavēšanās. Tas neskar dalībvalstu tiesības noteikt iepriekšējās atļaujas kritērijus vai nosacījumus gadījumā, ja pacienti vēlas saņemt veselības aprūpi savā piederības dalībvalstī.
- (36) Veselības aprūpe, ko saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem neuzskata par stacionāro aprūpi, būtu uzskatāma par nestacionāro aprūpi. Saskaņā ar Tiesas judikatūru brīvas pakalpojumu aprites jomā prasība par iepriekšēju atļauju, lai dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmā atlīdzinātu izmaksas par citās valstīs sniegtiem nestacionārās aprūpes pakalpojumiem, nav pamatota. Ciktāl šādas aprūpes izdevumu atlīdzināšana nepārsniedz apjomu, kuru garantē piederības dalībvalsts veselības apdrošināšanas sistēma, prasības par iepriekšēju atļauju trūkums neizjauc sociālā nodrošinājuma sistēmu līdzsvaru.
- (37) Atšķirīgajās Kopienas veselības sistēmās nav vienotas stacionārās aprūpes definīcijas, un tādēļ jēdziena *atšķirīgā interpretācija* var radīt šķērslī pacientu brīvībai saņemt veselības aprūpi. Lai šo šķērslī novērstu, ir jānosaka stacionārās aprūpes definīcija Kopienas mērogā. Stacionārā aprūpe parasti nozīmē pacienta diennakts uzturēšanos aprūpes sniegšanas vietā. Tomēr būtu lietderīgi stacionārās aprūpes definīcijā iekļaut arī tādu cita veida veselības aprūpi, kuras sniegšanai nepieciešama ārkārtīgi specializēta un dārga medicīnas infrastruktūra un aprīkojums (piemēram, augstās tehnoloģijas diagnostikas skeneri) vai kurā ietilpst ārstniecība, kas rada konkrētu risku pacientam un sabiedrībai (piemēram, nopietnu infekcijas slimību ārstniecība). ■
- (38) Pieejamie pierādījumi liecina, ka, piederības dalībvalsts veselības apdrošināšanas sistēmā piemērojot brīvas aprites principu attiecībā uz veselības aprūpi citā dalībvalstī, netiks ietekmētas dalībvalstu veselības sistēmas vai to sociālā nodrošinājuma sistēmu finansiālā ilgtspēja. Tomēr Eiropas Kopienu Tiesa ir atzinusi, ka starp obligātiem vispārējās nozīmes iemesliem, kas pamato izņēmumu no brīvas pakalpojumu aprites principa piemērošanas, var būt arī potenciāls nopietns sociālā nodrošinājuma sistēmas

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

finansālā līdzsvara apdraudējums vai mērķis saglabāt līdzsvarotu visiem pieejamu medicīnas un stacionāro aprūpi. Eiropas Kopienu Tiesa ir atzinusi arī to, ka slimnīcu skaits, to ģeogrāfiskais sadalījums, organizatoriskā uzbūve, aprīkojums un telpas vai pat to piedāvāto medicīnas pakalpojumu veids ir jautājumi, attiecībā uz kuriem jāparedz plānošanas iespēja. Šai direktīvai būtu jāizveido iepriekšēju atļauju sistēma tādas stacionārās aprūpes izmaksu segšanai, kas saņemta citā dalībvalstī, ja izpildīti šādi nosacījumi: gadījumā, ja aprūpe būtu sniegta minētās dalībvalsts teritorijā, tās izmaksas būtu uzņemusies minētās valsts sociālā nodrošinājuma sistēma, un pēc šīs direktīvas īstenošanas pacientu aizplūšana ļoti nelabvēlīgi ietekmētu vai varētu ļoti nelabvēlīgi ietekmēt sociālā nodrošinājuma sistēmas finansiālo līdzsvaru un/vai ļoti nelabvēlīgi ietekmētu vai varētu ļoti nelabvēlīgi ietekmēt slimnīcu nozarē veikto plānošanu un racionalizāciju, kas saistīta ar slimnīcu atslogošanu, stacionārās aprūpes līdzsvarošanu un loģistikas un finanšu resursu izšķērdēšanas novēršanu, visiem pieejamu līdzsvarotu medicīnas un stacionāro pakalpojumu vai līdzsvarotas ārstniecības jaudas un kompetences saglabāšanu attiecīgās dalībvalsts teritorijā. Precīzam paredzamās pacientu aizplūšanas ietekmes novērtējumam nepieciešamas sarežģītas aplēses un aprēķini, tādēļ direktīva ļauj iepriekšēju atļauju sistēmu piemērot arī tad, ja ir pietiekams pamats uzskatīt, ka sociālā nodrošinājuma sistēma tiks ļoti nelabvēlīgi ietekmēta. Tam būtu jāattiecas arī uz gadījumiem, kad jau pastāv iepriekšējas atļaujas sistēmas, kas ir saskaņā ar 8. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

(39) Katrā ziņā, ja dalībvalsts ir nolēmusi izveidot sistēmu, saskaņā ar kuru ir jāsaņem iepriekšēja atļauja, lai saņemtu izdevumu atlīdzību par stacionāro vai specializēto aprūpi, kas citās dalībvalstīs sniegta saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem, izdevumi par šādu citā dalībvalstī sniegtu aprūpi piederības dalībvalstij būtu jāatlīdzina tādā apmērā, kādā tie tiktu atlīdzināti gadījumā, ja identiska vai **pacientam tikpat efektīva ārstēšana** tiktu sniegta piederības dalībvalstī, bet nepārsniedzot saņemtās veselības aprūpes faktiskās izmaksas. Tomēr, pastāvot Regulas (EEK) Nr. 1408/71 22. panta 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, atļauja jāsniedz un pabalsti jāpiešķir saskaņā ar minēto regulu. Tas jo īpaši attiecas uz gadījumiem, kad atļauju sniedz pēc pieprasījuma administratīvas izskatīšanas vai izskatīšanas tiesā un attiecīgā persona ir saņēmusi ārstniecību citā dalībvalstī. Tādā gadījumā šīs direktīvas 6., 7., 8. un 9. pantu *nebūtu jāpiemēro*. Minētais noteikums ir saskaņā ar Eiropas Kopienu Tiesas judikatūru, kurā noteikts, ka pacientiem, kuri, *pieprasot atļauju*, saņēmuši atteikumu, kas pēc tam atzīts par nepamatotu, ir tiesības saņemt citā dalībvalstī saņemtas ārstniecības izmaksu atlīdzību pilnā apmērā saskaņā ar *ārstniecības dalībvalsts tiesību aktu* noteikumiem.

(40) *Iepriekšējas atļaujas atteikuma procedūrai būtu jābūt godīgai un pārredzamai. Dalībvalstu izstrādātajiem noteikumiem par atļaujas pieteikuma iesniegšanu un par iespējamiem atteikuma iemesliem būtu jābūt zināmiem iepriekš. Atteikumi būtu pieļaujami tikai vajadzības gadījumā, un tiem būtu jābūt samērīgiem ar iepriekšēju atļauju sistēmas ieviešanas mērķiem.*

(41) *Iepriekšēju atļauju nevar prasīt pacientiem, kuru stāvoklis ir dzīvībai bīstams un kuri rindas kārtībā gaida ārstēšanu savā mītnes valstī, un kuriem steidzami nepieciešama aprūpe, jo atļaujas saņemšanas procedūra varētu kavēt iespēju slimniekiem laikus saņemt ārstēšanu citā dalībvalstī.*

(42) Dalībvalstu izveidotajām procedūrām attiecībā uz pārrobežu veselības aprūpi būtu jāgarantē pacientiem objektivitāte, nediskriminācija un pārredzamība, nodrošinot to, ka valsts iestāžu lēmumi tiek pieņemti laikus un to pieņemšanā ir pienācīgi ievēroti šie vispārīgie principi un katra atsevišķā gadījuma konkrētie apstākļi. Tas attiecas arī uz tādu veselības aprūpes izdevumu faktisko atlīdzināšanu, kas citā dalībvalstī radušies pēc pacienta atgriešanās. Pacientiem būtu jāuzzina lēmums par pārrobežu veselības aprūpi piecpadsmit kalendāra dienu laikā. Tomēr šim laikposmam būtu jābūt īsākam, ja tam iemesls ir konkrētās ārstniecības steidzamība. Nekādā ziņā šie vispārīgie noteikumi nedrīkstētu skart atzīšanas procedūras un noteikumus pakalpojumu jomā, kas paredzēti Direktīvā 2005/36/EK.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- (43) Lai ļautu pacientiem praksē izmantot tiesības uz pārrobežu veselības aprūpi, ir vajadzīga atbilstoša informācija par visiem pārrobežu veselības aprūpes būtiskajiem aspektiem. Visefektīvākais mehānisms šādas informācijas sniegšanai pārrobežu veselības aprūpes jomā ir tādu centrālu kontaktpunktu izveide katrā dalībvalstī, kuros pacienti var vērsties un kuri var sniegt informāciju par pārrobežu veselības aprūpi, ievērojot arī attiecīgās dalībvalsts veselības sistēmas prasības. Lai noskaidrotu jautājumus par pārrobežu veselības aprūpes aspektiem, ir nepieciešama arī sadarbība starp dažādu dalībvalstu iestādēm, tādēļ šie centrālie kontaktpunkti varētu arī veidot sadarbības tīklu, kurā varētu efektīvi risināt šādus jautājumus. Šiem kontaktpunktiem būtu savstarpēji jāsadarbjas un jāsniedz pacientiem informētas izvēles iespēja attiecībā uz pārrobežu veselības aprūpi. Tiem būtu arī jāsniedz informācija par risinājumiem, kas pieejami, ja pārrobežu veselības aprūpē rodas problēmas, jo īpaši par pārrobežu strīdu izšķiršanas veidiem ārpus tiesas ceļā. **Izstrādājot noteikumus par informācijas sniegšanu saistībā ar pārrobežu veselības aprūpi, dalībvalstīm būtu jāņem vērā vajadzība sniegt informāciju pieejamos formātos un jāparedz iespējamie papildu palīdzības avoti, kas domāti mazāk aizsargātiem pacientiem, invalīdiem un cilvēkiem ar kompleksām vajadzībām.**
- (44) Pacientam, kurš saņem veselības aprūpi citā dalībvalstī, nevis tajā, kurā viņš ir apdrošināts, ir ļoti svarīgi iepriekš zināt, kuri ir piemērojamie noteikumi. Tāda pati skaidrība nepieciešama pāri robežām sniegtas veselības aprūpes gadījumos, **piemēram, tālmedicīnas gadījumā.** Šādos gadījumos piemēro tos veselības aprūpi reglamentējošos noteikumus, kas ir spēkā ārstniecības dalībvalstī, saskaņā ar šīs direktīvas 5. pantā izklāstītajiem vispārīgajiem principiem un ievērojot to, ka saskaņā ar Līguma 152. panta 5. punktu veselības pakalpojumu un medicīniskās aprūpes organizēšana un sniegšana ir dalībvalstu kompetencē. Šis noteikums ļaus pacientam izdarīt informētu izvēli un novērsīs neskaidrības un pārpratumus. Turklāt tas veicinās pacientu un veselības aprūpes sniedzēja savstarpēju uzticēšanos.
- (45) Lēmumam par šādu valsts kontaktpunktu veidu un skaitu būtu jābūt dalībvalstu ziņā. Valsts kontaktpunktu var arī iekļaut pastāvošajos informācijas centros vai tādējādi papildināt informācijas centru darbības, ja vien pārrobežu veselības aprūpes valsts kontaktpunkta funkcija ir skaidri norādīta. Būtu jānodrošina, lai valsts kontaktpunktiem būtu pienācīgs aprīkojums, lai sniegtu informāciju par pārrobežu veselības aprūpes būtiskajiem aspektiem un vajadzības gadījumā - praktisku palīdzību pacientiem. **Dalībvalstīm būtu jānodrošina veselības aprūpes speciālistu pārstāvības struktūru līdzdalība šajos pasākumos.** Valsts kontaktpunktu pastāvēšanai nevajadzētu liegt dalībvalstīm dibināt citus saistītus kontaktpunktus reģionālā vai vietējā mērogā, ja to prasa konkrētās veselības sistēmas īpaša uzbūve. **Valsts kontaktpunktiem būtu jābūt iespējai sniegt pacientiem vajadzīgo informāciju par pārrobežu veselības aprūpi, kā arī palīdzēt viņiem. Juridiskas konsultācijas nevajadzētu sniegt.**
- (46) ■ Ir nepieciešama dažādu dalībvalstu pakalpojumu sniedzēju, pircēju un regulatoru sadarbība valsts, reģionu vai vietējā mērogā, tādējādi panākot drošu, augstas kvalitātes un efektīvu pārrobežu aprūpi. Tas jo īpaši attiecas uz sadarbību pierobežas apgabalos, kur pārrobežu **veselības aprūpes** sniegšana varētu būt visefektīvākais līdzeklis, kā vietējos iedzīvotājus nodrošināt ar **veselības aprūpi**, bet tam ir nepieciešama dažādu dalībvalstu veselības sistēmu sadarbība, lai nodrošinātu ilgstošu pārrobežu pakalpojumu sniegšanu. Šāda sadarbība var būt saistīta ar kopīgu plānošanu, savstarpēju atzīšanu vai procedūru vai standartu pieņemšanu, attiecīgo valsts informācijas un saziņas tehnoloģijas sistēmu saderību, praktiskiem mehānismiem, lai nodrošinātu aprūpes turpināšanos, vai tādas pārrobežu veselības aprūpes praktisku vienkāršošanu, ko veselības nozares darbinieki veic īslaicīgi vai dažos gadījumos. ■
- (47) Komisijai būtu jārosina dalībvalstu sadarbība jomās, kas noteiktas šīs direktīvas IV nodaļā, un saskaņā ar Līguma 152. panta 2. punktu tā ciešā saziņā ar dalībvalstīm var nākt klajā ar lietderīgām iniciatīvām šādas sadarbības atvieglošanai un veicināšanai. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš iespējai izmantot Eiropas teritoriālās sadarbības grupas (ETSG) palīdzību.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- (48) Ja zāles pacienta piederības dalībvalstī ir atļautas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm ⁽¹⁾, **tostarp Direktīvas par viltotām zālēm un par zāļu lietošanas izraisīto blakusparādību uzraudzības sistēmu**, un konkrētam pacientam citā dalībvalstī ir izrakstīta recepte šīm zālēm, principā būtu jābūt iespējai šādu recepti atzīt **medicīniski vai aptiekās** un izmantot pacienta dalībvalstī. Šādas atzīšanas regulējuma un administratīvo šķēršļu novēršana neskar nepieciešamību saņemt pacienta ārstējošā ārsta vai farmaceita pienācīgu piekrišanu katrā atsevišķā gadījumā, ja tas vajadzīgs veselības aizsardzībai un ir samērojams ar šo mērķi. Šādai medicīniskai atzīšanai arī *nebūtu jāskar* piederības dalībvalsts lēmumu par atlidzības attiecināšanu uz šādām zālēm piederības dalībvalsts sociālās drošības sistēmā **un neskar valsts cenu noteikšanas un maksāšanas noteikumu spēkā esamību**. Atzīšanas principa īstenošanu vienkāršos, pieņemot pasākumus, kas nepieciešami, lai garantētu pacienta drošību un izvairītos no zāļu neparedzētas un nejaušas lietošanas.
- (49) Eiropas references tīkliem būtu jāsniedz veselības aprūpe visiem pacientiem, kuri ir tādos apstākļos, kas prasa īpašu resursu un zināšanu koncentrāciju, lai sniegtu pieejamu, ļoti kvalitatīvu un izmaksām atbilstošu aprūpi, un šiem tīkliem arī jānodrošina informācijas apmaiņa par apmācību un pētniecību medicīnas jomā un par informācijas izplatīšanu un novērtēšanu. *Būtu jāizveido* Eiropas references tīklu noteikšanas un izveides mehānisms, lai Eiropas mērogā nodrošinātu visiem pacientiem un veselības nozares darbiniekiem pieejamas kopīgas plašas zināšanas konkrētā medicīnas jomā.
- (50) Tehnoloģijas pilnveidošana pārrobežu veselības aprūpē, izmantojot informācijas un saziņas tehnoloģiju, var radīt situāciju, kad nav skaidra dalībvalstu pārraudzības pienākumu izpilde, un tas var kavēt veselības aprūpes brīvu apriti un darīt iespējamus citus veselības aizsardzības riskus, sniedzot šādu veselības aprūpi. Informācijas un saziņas tehnoloģijai, ko Kopienā izmanto pārrobežu veselības aprūpes sniegšanai, raksturīgi ļoti atšķirīgi un nesaderīgi formāti un standarti, un tas rada šķēršļus šāda veida pārrobežu veselības aprūpes sniegšanai līdz ar varbūtēju veselības aizsardzības risku. Lai šajās jomās varētu pietiekami ātri noteikt un atjaunināt pienākumus un standartus, ievērojot jaunākās izmaiņas attiecīgajā tehnoloģijā un metodēs, Kopienas mērogā ir jāaskaņo attiecīgie noteikumi un jāsniedz pilnvaras, kas ļautu Komisijai pieņemt īstenošanas pasākumus.
- (51) **E-veselības tehnisko risinājumu saderība būtu jānodrošina, ievērojot valstī spēkā esošos noteikumus par veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanu, kas pieņemti, lai garantētu pacientu aizsardzību, tostarp ievērojot tiesību aktus par zāļu tirdzniecību internetā, jo īpaši aizliegumus tirgot pa pastu tikai pret recepti izsniedzamas zāles, kurus valsts noteikusi saskaņā ar Eiropas Kopienas Tiesas judikatūru un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (1997. gada 20. maijs) par patērētāju aizsardzību saistībā ar distances līgumiem ⁽²⁾.**
- (52) Veselības aprūpes un konkrēti pārrobežu veselības aprūpes efektīvai uzraudzībai, plānošanai un pārvaldībai ir nepieciešami parastie statistikas dati un papildu dati par pārrobežu veselības aprūpi, un, lai nodrošinātu to, ka pārrobežu veselības aprūpe tiek pienācīgi uzraudzīta un plānota, cik vien iespējams šādu datu sagatavošana būtu jāintegrē pastāvošajās datu vākšanas sistēmās, tostarp tādās atbilstošās Kopienas mēroga struktūrās kā Kopienas statistikas sistēma un jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1338/2008 (2008. gada 16. decembris) par Kopienas statistiku par sabiedrības veselību un veselības aizsardzību un drošību darbā ⁽³⁾, veselības informācijas sistēma, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1786/2002/EK (2002. gada 23. septembris) par Kopienas rīcības programmas pieņemšanu sabiedrības veselības aizsardzības jomā (2003–2008) ⁽⁴⁾ un citi uzraudzības pasākumi, piemēram, tie, ko veic Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs, kas izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 851/2004 (2004. gada 21. aprīlis), ar ko izveido Eiropas Slimību profilakses un kontroles centru ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp. ||⁽²⁾ **OV L 144, 4.6.1997., 19. lpp.**⁽³⁾ OV L 354, 31.12.2008., 70. lpp.⁽⁴⁾ OV L 271, 9.10.2002., 1. lpp.⁽⁵⁾ OV L 142, 30.4. 2004., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- (53) Medicīnas zinātnes un veselības tehnoloģijas nepārtrauktais pilnveidošanas darbs dalībvalstu veselības sistēmām sniedz iespējas un vienlaikus rada grūtības. **Taču saistībā ar veselības aprūpes tehnoloģiju novērtēšanu un iespējamiem jauno tehnoloģiju pieejamības ierobežojumiem, ko ar konkrētiem lēmumiem varētu noteikt administratīvās iestādes, rodas vairāki būtiski sociālie jautājumi, kuru risināšanai ir vajadzīgs daudzu un dažādu ieinteresēto personu ieguldījums un stabils pārvaldības modelis. Tātad jebkura sadarbība būtu jāveido ne vien ar visu dalībvalstu atbildīgajām iestādēm, bet arī ar visām attiecīgajām ieinteresētajām personām, tostarp veselības aprūpes speciālistiem un pacientu un ražotāju pārstāvjiem. Turklāt šīs sadarbības pamatā būtu jābūt tādiem stabiliem labas pārvaldības principiem kā pārredzamība, atklātība, objektivitāte un procedūru neitralitāte.**
- (54) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽¹⁾.
- (55) Jo īpaši Komisijai būtu jāpilnvaro, **sadarbojoties ar attiecīgajiem ekspertiem un ieinteresētajām pusēm**, pieņemt ■ īpašu kritēriju un nosacījumu sarakstu, kas jāievēro Eiropas references tīkliem; Eiropas references tīklu izveides procedūru. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, papildinot to ar jauniem nebūtiskiem elementiem, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (56) Nemot vērā to, ka šīs Direktīvas mērķi, proti, izveidot regulējumu, lai Eiropas Savienībā sniegtu drošu, ļoti kvalitatīvu un efektīvu pārrobežu veselības aprūpi nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un to, ka tādēļ rīcības mēroga dēļ to var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu ||. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (57) **Piederības dalībvalstij un ārstniecības dalībvalstij, izmantojot iepriekšēju divpusēju sadarbību un apspriežoties ar pacientu, būtu jānodrošina, ka vienā no šīm divām dalībvalstīm ir pieejama pienācīga pēcaprūpe un atbalsts pēc apstiprinātas medicīniskas aprūpes un ka pacientiem ir pieejama skaidra informācija par pēcaprūpes variantiem un izmaksām. Šajā nolūkā dalībvalstīm būtu jānosaka pasākumi, lai nodrošinātu nepieciešamo medicīniskās un sociālās aprūpes datu pārsūtīšanu, pienācīgi ievērojot pacientu datu konfidencialitāti, kā arī abu valstu medicīniskās un sociālās aprūpes speciālistiem iespēju savstarpēji apspriesties, lai pacientam nodrošinātu augstākās kvalitātes ārstēšanu un pēcaprūpi (tostarp sociālo atbalstu).**
- (58) **Veicinot pacientu pārvietošanās tiesības Eiropas Savienībā, šī direktīva var izraisīt konkurenci starp veselības aprūpes pakalpojumu sniedzējiem. Šāda konkurence var veicināt veselības aprūpes kvalitātes uzlabošanu, kuras ieguvēji būs visi pakalpojuma saņēmēji, un sekmēt izcilības centru izveidi,**

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Mērķis

Šī direktīva, pilnībā ievērojot valstu kompetenci organizēt un sniegt veselības aprūpi, paredz noteikumus par piekļuvi drošai un kvalitatīvai veselības aprūpei citā dalībvalstī un izveido mehānismus dalībvalstu sadarbībai veselības aprūpes jomā.

Piemērojot šo direktīvu, dalībvalstis ievēro kvalitatīvas veselības aprūpes pieejamības un taisnīguma principu.

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. ||

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

2. pants

Darbības joma

Šī direktīva attiecas uz **pārrobežu** veselības aprūpi neatkarīgi no veida, kā tā ir organizēta, sniegta vai finansēta, un no tā, vai aprūpe ir sniegta publiskajā vai privātajā sektorā. **Tā neskar spēkā esošo tiesisko regulējumu par sociālās drošības sistēmu koordinēšanu (Regula (EEK) Nr. 1408/71 un tajā noteikto tiesību pārņēmēja Regula (EK) Nr. 883/2004), piemērojot pacientu tiesības saistībā ar drošas, kvalitatīvas un efektīvas pārrobežu veselības aprūpes sniegšanu.**

Šo direktīvu nepiemēro veselības aprūpes pakalpojumiem, kas vairāk atbilst ilgtermiņa aprūpei, tostarp ilgstoši veicamiem pakalpojumiem, kuru mērķis ir sniegt atbalstu cilvēkiem, kam nepieciešama palīdzība regulāru, ikdienas uzdevumu veikšanā.

Direktīva neattiecas uz orgānu transplantāciju.

3. pants

Saikne ar citiem Kopienas noteikumiem

1. Šo direktīvu piemēro, neskarot:

- a) **Direktīvu 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu;**
- b) **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) ⁽¹⁾;**
- c) Direktīvu 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) ⁽²⁾;
- d) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 726/2004 (2004. gada 31. marts), ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru ⁽³⁾ un Direktīvu 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm;
- e) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/20/EK (2001. gada 4. aprīlis) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz labas klīniskās prakses ieviešanu klīniskās izpētes veikšanā ar cilvēkiem paredzētiem zālēm ⁽⁴⁾;
- f) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā ⁽⁵⁾;
- g) **|| Direktīvu 2000/43/EK ||**, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības;
- h) **Direktīvu 2004/113/EK, ar kuru īsteno principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu;**
- i) **Direktīvu 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju;**

⁽¹⁾ OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp. ||

⁽³⁾ OV L 136, 30.4.2004., 1. lpp. ||

⁽⁴⁾ OV L 121, 1.5.2001., 34. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 18, 21.1.1997., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- j) *Direktīvu 2009/.../EK par vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu neatkarīgi no reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas;*
- k) noteikumus par sociālā nodrošinājuma shēmu koordinēšanu, proti, 22. pantu || Regulā (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, un || Regulā (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu;
- l) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1082/2006 (2006. gada 5. jūlijs) par Eiropas teritoriālās sadarbības grupu (ETSG) ⁽¹⁾;
- m) *Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/98/EK (2003. gada 27. janvāris), ar kuru nosaka kvalitātes un drošības standartus attiecībā uz cilvēka asins un asins komponentu savākšanu, testēšanu, apstrādi, uzglabāšanu un izplatīšanu* ⁽²⁾;
- n) *Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/23/EK (2004. gada 31. marts) par kvalitātes un drošības standartu noteikšanu cilvēka audu un šūnu ziedošanai, ieguvei, testēšanai, apstrādei, konservācijai, uzglabāšanai un izplatīšanai* ⁽³⁾;
- o) *Padomes Direktīvu 92/49/EEK (1992. gada 18. jūnijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana* ⁽⁴⁾, attiecībā uz Komisijai piešķirtajām ieviešanas pilnvarām.

2. Šī direktīva neattiecas uz to veselības aprūpes izmaksu segšanu, kas rodas apdrošinātajai personai medicīnisku iemeslu dēļ, tām īslaicīgi uzturoties citā dalībvalstī. Šī direktīva neietekmē ne pacientu tiesības par atļaujas piešķiršanu ārstēšanai citā dalībvalstī, ja ir panākta atbilstība ar noteikumiem par sociālās nodrošināšanas koordināciju, īpaši Regulas (EEK) Nr. 1408/71 22. pantu un Regulas (EK) Nr. 883/2004 20. pantu paredzētajiem nosacījumiem.

I

3. Dalībvalstis šīs direktīvas noteikumus piemēro saskaņā ar EK līguma noteikumiem.

4. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- a) “veselības aprūpe” ir *veselības pakalpojumi vai preces, piemēram, farmācijas izstrādājumi un medicīnas ierīces*, ko *pacientiem* sniedz vai *nozīmē veselības nozares darbinieki, lai novērtētu, uzturētu vai atjaunotu viņu veselības stāvokli, vai novērstu viņu saslimšanu*, neatkarīgi no veidiem, kā pakalpojums ir organizēts, sniegts un finansēts dalībvalsts mērogā, un neatkarīgi no tā, vai pakalpojumu sniedz publiskajā vai privātajā sektorā;
- b) “veselības informācija” ir *jebkāda informācija par privātpersonas fizisko vai garīgo veselību, kā arī par tai sniegtajiem veselības aprūpes pakalpojumiem, un kurā varētu būt iekļauta: informācija par privātpersonas reģistrāciju, lai saņemtu veselības aprūpes pakalpojumus; informācija par privātpersonas maksājumiem vai tiesībām saņemt veselības aprūpi; privātpersonai piešķirtais numurs, simbols vai apzīmējums, kas ļauj noteikt konkrēto personu saistībā ar veselības aprūpi; jebkāda informācija, kas savākta par privātpersonu, sniedzot tai veselības aprūpes pakalpojumus; informācija, kas iegūta, pārbaudot vai izmeklējot kādu ķermeņa daļu vai no tā iegūtu materiālu, un tās personas (veselības aprūpes speciālists) identifikācija, kas veic privātpersonas veselības aprūpi;*

⁽¹⁾ OV L 210, 31.7.2006., 19. lpp.

⁽²⁾ OV L 33, 8.2.2003., 30. lpp.

⁽³⁾ OV L 102, 7.4.2004., 48. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 228, 11.8.1992., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- c) "pārrobežu veselības aprūpe" ir veselības aprūpe, ko sniedz citā dalībvalstī nevis tajā, kurā pacients ir apdrošināts **■**;

■

- d) "veselības nozares darbinieks" ir **ārstniecības persona** vai vispārējās aprūpes māsa vai zobārsts, vai vecmāte, vai farmaceits Direktīvas 2005/36/EK nozīmē, vai cits veselības aprūpes nozares darbinieks, kas saskaņā ar Direktīvas 2005/36/EK 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu darbojas reglamentētā profesijā **vai persona, ka legāli veic veselības aprūpi ārstniecības dalībvalstī;**

- e) "veselības aprūpes sniedzējs" ir **jebkurš veselības nozares darbinieks d) apakšpunktā noteiktajā nozīmē** vai juridiska persona, kas dalībvalstī likumīgi sniedz veselības aprūpi;

- f) "pacients" ir jebkura fiziska persona, kas dalībvalstī saņem vai vēlas saņemt veselības aprūpi;

- g) "apdrošinātā persona" ir **■** persona, kas ir apdrošināta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 883/2004 1. panta c) apakšpunkta **definīciju vai tādā veida, kā noteikts privātajās veselības apdrošināšanas shēmās;**

- h) "piederības dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā pacients ir apdrošināta persona, **vai pacienta dzīvesvietas dalībvalsts, ja šī dalībvalsts atšķiras no piederības dalībvalsts.**

Ja, piemērojot attiecīgi Regulu (EEK) Nr. 1408/71 un Regulu (EK) Nr. 883/2004, veselības apdrošināšanas iestāde dalībvalstī, kas ir pacienta mītnes zeme, ir atbildīga par apdrošinājuma summas piešķiršanu saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, tad šajā direktīvā šo dalībvalsti uzskata par piederības dalībvalsti;

- i) "ārstniecības dalībvalsts" ir dalībvalsts, kuras teritorijā faktiski sniegta pārrobežu veselības aprūpe;

- j) "**medicīnas ierīce**" ir **medicīnas ierīce, kas definēta Padomes Direktīvā 93/42/EEK (1993. gada 14. jūnijs) par medicīnas ierīcēm ⁽¹⁾, Padomes Direktīvā 90/385/EEK (1990. gada 20. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz aktīvām implantējamām medicīnas ierīcēm ⁽²⁾, vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 98/79/EK(1998. gada 27. oktobris) par medicīnas ierīcēm, ko lieto in vitro diagnostikā ⁽³⁾;**

- k) "**preces, ko izmanto saistībā ar veselības aprūpi**" ir **preces, kuras izmanto, lai saglabātu vai uzlabotu personas veselību, piemēram, medicīnas ierīces un zāles;**

- l) "zāles" ir zāles, kas definētas Direktīvā 2001/83/EK;

- m) "recepte" ir recepte, kas definēta Direktīvā 2001/83/EK, arī elektroniski izsniegta un nosūtīta recepte (e-recepte);

- n) "**veselības tehnoloģija**" ir **veselības aprūpē pielietots medicīnas produkts vai medicīnas ierīce, vai medicīniskas un ķirurģiskas procedūras, kā arī slimību profilakses pasākumi, diagnoze vai ārstēšana;**

- o) "kaitējums" **pārrobežu veselības aprūpē tiek definēts, ņemot vērā ārstniecības dalībvalsts spēkā esošo tiesisko regulējumu, izpratne par to, kas ir kaitējums, dažādās dalībvalstīs var atšķirties;**

⁽¹⁾ OV L 169, 12.7.1993., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 189, 20.7.1990., 17. lpp.

⁽³⁾ OV L 331, 7.12.1998., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- p) *“pacienta medicīniskā karte” jeb “slimības vēsture” ir dokumentu kopums, kas ietver jebkādus datus, slēdžienus un ziņas par pacienta veselības stāvokli un ārstēšanās gaitu visā aprūpes laikā.*

II NODAĻA

DALĪBVALSTS IESTĀDES, KAS ATBILD PAR VESELĪBAS APRŪPES KOPĪGO PRINCIPU IEVĒROŠANU

5. pants

Ārstniecības dalībvalsts iestāžu atbildība

1. Par veselības aprūpes organizēšanu un sniegšanu ir atbildīgas ārstniecības dalībvalstis. Šādos apstākļos un **ievērojot** universāluma, kvalitatīvas veselības aprūpes pieejamības, taisnīguma un solidaritātes principu, savā teritorijā sniegtajai veselības aprūpei tās nosaka skaidrus kvalitātes **standartus, kā arī** nodrošina **atbilstību spēkā esošajiem ES tiesību aktiem par drošības standartiem** un to, lai:

- a) **ja veselības aprūpi nodrošina cita dalībvalsts, nevis tā, kura pacients ir apdrošināts, šādu veselības aprūpi nodrošina saskaņā ar ārstniecības dalībvalsts tiesību aktiem;**
- b) **šā a) apakšpunktā minēto veselības aprūpi nodrošina atbilstoši ārstniecības dalībvalsts noteiktajiem kvalitātes standartiem un pamatnostādņēm;**
- c) **citas dalībvalsts veselības aprūpes sniedzēji sniedz visu nepieciešamo informāciju ārstēšanas dalībvalsts kontaktpunktus, cita starpā izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus, lai pacienti varētu izdarīt informētu izvēli, jo īpaši par sniegtās veselības aprūpes pieejamību, kvalitāti, drošību, cenām un rezultātiem, un informāciju par pieejamo apdrošināšanu vai citiem personīgas vai kolektīvas aizsardzības veidiem attiecībā uz profesionālo atbildību;**
- d) veselības aprūpes sniedzēji sniedz visu nepieciešamo informāciju, lai pacienti varētu izdarīt informētu izvēli **;**
- e) pacientiem ir iespējas iesniegt sūdzību un aizsardzības līdzekļi un **tiesības prasīt kompensāciju** gadījumā, ja sniegtās veselības aprūpes dēļ tiem nodarīts kaitējums **un ir spēkā mehānismi, kas nodrošina aizsardzības līdzekļus;**
- f) to teritorijā sniegtai ārstniecībai atbilstoši riska veidam un pakāpei ir pietiekami iedarbīgas un efektīvas profesionālās atbildības apdrošināšanas sistēmas vai garantija, vai cits **līdzīgs mehānisms ;**
- g) privātuma pamattiesības attiecībā uz personas datu apstrādi aizsargā saskaņā ar valsts pasākumiem, ar ko īsteno Kopienas noteikumus par personas datu aizsardzību, jo īpaši Direktīvu 95/46/EK un 2002/58/EK;
- h) pacienti no citām dalībvalstīm bauda tādu pašu attieksmi kā pacienti no pašu dalībvalsts, tostarp saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem un ārstniecības dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem **tieks aizsargāti arī pret tiešu vai netiešu diskrimināciju rases vai etniskās izcelsmes, dzimuma, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ. Tomēr šī direktīva neuzliek par pienākumu dalībvalsts veselības aprūpes sniedzējiem sniegt veselības aprūpi citā dalībvalstī apdrošinātai personai vai, sniedzot veselības aprūpi, dot priekšroku citā dalībvalstī apdrošinātai personai, ja ārstniecības dalībvalstī apdrošinātajai personai ir līdzīgas veselības problēmas;**

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- i) *pacienti, kas ir saņēmuši ārstēšanu, ir tiesības saņemt rakstisku vai elektronisku izrakstu par šādu ārstēšanu un par jebkādu medicīnisku ieteikumu ārstēšanās turpināšanai.*
2. *Ārstniecības dalībvalsts iestādes regulāri pārbauda savas valsts veselības aprūpes sistēmas pieejamību, kvalitāti un finansiālo stāvokli, pamatojoties uz datiem, kas iegūti saskaņā ar šīs direktīvas 21. pantu.*
3. *Lai maksimāli garantētu pacientu drošību, ārstniecības un piederības dalībvalsts rūpējas par to, lai:*
- a) *pacientiem būtu iespējas iesniegt sūdzību un būtu nodrošināti aizsardzības līdzekļi un kompensācija, ja saņemtās veselības aprūpes dēļ tiem nodarīts kaitējums;*
- b) *ārstniecības dalībvalsts kvalitātes un drošības standarti būtu publiski pieejami visiem pilsoņiem skaidrā un saprotamā valodā un veidā;*
- c) *būtu nodrošinātas tiesības saņemt turpmāku aprūpi, proti, pārsūtot pacienta attiecīgos medicīniskos datus un pienācīgi ievērojot 1. punkta g) apakšpunkta noteikumus, kā arī saskaņā ar 15. pantu, bet pacientiem, kas ir saņēmuši ārstēšanu, būtu tiesības saņemt rakstisku vai elektronisku izrakstu par šādu ārstēšanu un par jebkādu medicīnisku ieteikumu ārstēšanās turpināšanai;*
- d) *piederības dalībvalsts nodrošinātu veselības aprūpi tādā pašā apmērā, kāds paredzēts tās teritorijā, ja pēc veselības aprūpes saņemšanas ārzemēs ir novērotas komplikācijas vai turpmāk vajadzīga īpaša medicīniska novērošana;*
- e) *dalībvalstis nekavējoties un proaktīvi sniedz cita citai informāciju par veselības aprūpes sniedzējiem vai speciālistiem, ja attiecībā uz viņu reģistrāciju vai tiesībām sniegt pakalpojumus ir sāкта reglamentējoša darbība.*
4. *Komisija saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru pieņem pasākumus, kas nepieciešami, lai panāktu vienotu veselības datu drošības līmeni valsts līmenī, ņemot vērā šajā jomā spēkā esošos tehniskos standartus.*
- I**
5. *Lai vienkāršotu 1. punkta īstenošanu, Komisija, sadarbojoties ar dalībvalstīm un ievērojot mērķi par augstu veselības aizsardzības līmeni, **var izstrādāt** vadlīnijas, kas ir nepieciešamas, lai vienkāršotu pārrobežu veselības aprūpes sniegšanu.*
6. *Šī punkta noteikumu vajadzībām dalībvalstis izveido pārredzamu mehānismu, kā aprēķina izdevumus, ko pieprasa par citā dalībvalstī sniegtu veselības aprūpi. Šā mehānisma pamatā ir taisnīgi un nediskriminējoši kritēriji, kas ir iepriekš zināmi, un to piemēro attiecīgajā administratīvajā līmenī gadījumos, ja ārstēšanas valstī ir decentralizēta veselības aprūpes sistēma.*
7. *Ņemot vērā, cik būtiski, jo īpaši pacientiem, ir saglabāt pārrobežu veselības aprūpes kvalitāti un drošību, organizācijās, kas ir iesaistītas 1. un 5. punktā minēto standartu un vadlīniju izstrādāšanā, ietilpst vismaz pacienta tiesību aizsardzības organizācijas (jo īpaši tās, kas risina pārrobežu jautājumus).*

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

III NODAĻA

PĀRROBEŽU VESELĪBAS APRŪPE

6. pants

Piederības dalībvalsts iestāžu atbildība

1. Ievērojot šīs direktīvas noteikumus, jo īpaši 7., 8., un 9. pantu, piederības dalībvalsts nodrošina to, ka apdrošinātām personām, kas dodas uz citu dalībvalsti, lai tur saņemtu veselības aprūpi, vai kuras vēlas saņemt veselības aprūpi citā dalībvalstī, neliedz šādu iespēju, ja par attiecīgo ārstniecības veidu apdrošinātajai personai ir tiesības saņemt izdevumu atlīdzību, kas paredzēta piederības dalībvalsts tiesību aktos, **administratīvajos noteikumos, pamatnostādnēs un medicīnas profesiju rīcības kodeksos**. Piederības dalībvalsts (**neskarot Regulu (EEK) Nr. 1408/71 un Regulu (EK) Nr. 883/2004 no tās piemērošanas dienas**) **ārstēšanas dalībvalstij vai** apdrošinātajai personai atlīdzina izdevumus, kas būtu maksāti no valsts sociālā nodrošinājuma sistēmas līdzekļiem, ja **tikpat rezultatīva** veselības aprūpe būtu sniegta tās teritorijā. **Ja piederības dalībvalsts noraida šādas ārstniecības atlīdzināšanu, dalībvalstij jāsniedz šā lēmuma medicīniskais pamatojums.** Jebkurā gadījumā piederības dalībvalsts ziņā ir noteikt to, kuru veselības aprūpi apmaksā, un tas nav atkarīgs no tā, kur to sniedz.

Pacientiem, kuriem ir reti sastopama slimība, jānodrošina tiesības uz piekļuvi veselības aprūpei citā valstī un tiesības saņemt izdevumu atlīdzību pat tad, ja attiecīgo ārstēšanu nesedz apdrošinājuma summa, kas paredzēta piederības dalībvalsts tiesību aktos.

2. Arī izmaksas par veselības aprūpi, kas sniegta citā dalībvalstī, piederības dalībvalstij saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem ir jāatlīdzina **vai tieši jānomaksā** vismaz tādā apmērā, kāds, **ņemot vērā veselības stāvokli un ar tādiem pašiem nosacījumiem, kā noteikts 1. punktā,** piederības dalībvalstī, nepārsniedzot saņemtās veselības aprūpes faktiskās izmaksas. **Dalībvalstis var nolemt segt citas saistītās izmaksas, piemēram, terapijas, uzturēšanās un ceļa izdevumus.**

3. **Papildu izdevumus, kuri var rasties, personai ar spēju traucējumiem saņemot veselības aprūpi citā dalībvalstī viena vai vairāku spēju traucējumu dēļ, atlīdzina piederības dalībvalsts saskaņā ar tās tiesību aktiem ar nosacījumu, ka ir pietiekami daudz dokumentu, kas apliecina šīs izmaksas.**

4. Pacientam, kas vēlas saņemt veselības aprūpi citā dalībvalstī, piederības dalībvalsts var noteikt tādas pašas nosacījumus, atbilstības kritērijus un reglamentējošas vai administratīvas formalitātes, **neatkarīgi no tā, vai tie noteikti vietējā, valsts vai reģionālā līmenī,** attiecībā uz veselības aprūpes saņemšanu un veselības izmaksu **segšanu**, kādus tā būtu uzlikusi gadījumā, ja šāda veselības aprūpe būtu sniegta tās teritorijā, ar noteikumu, ka tie nav diskriminējoši un nav **pacientu**, pakalpojumu un preču brīvas aprites šķērslis, **piemēram, farmaceitiski līdzekļi un medicīnas ierīces, un ar nosacījumu, ka šie noteikumi, kritēriji un formalitātes zināmi jau iepriekš. Tas var ietvert prasību, ka veselības aprūpes speciālistam vai veselības aprūpes administratoriem, kuri sniedz pakalpojumus piederības dalībvalsts valsts sociālā nodrošinājuma sistēmai, jānovērtē, vai apdrošinātā persona ievēro šos noteikumus, kritērijus vai formalitātes, ja šāds novērtējums tiek pieprasīts arī, lai piekļūtu veselības aprūpes pakalpojumiem piederības dalībvalstī.**

5. **Šī punkta || vajadzībām dalībvalstīm ir pārredzams** mehānisms, kā aprēķina izdevumus, ko par citā dalībvalstī sniegtu veselības aprūpi **sedz** valsts sociālā nodrošinājuma **vai cita likumos paredzēta valsts** sistēma. Šā mehānisma pamatā ir taisnīgi un nediskriminējoši kritēriji, kas ir iepriekš zināmi, un izmaksas saskaņā ar šo mehānismu atlīdzina vismaz tādā apmērā, kāds par **šo** veselības aprūpi tiktu nodrošināts piederības dalībvalstī. **Mehānismu piemēro atbilstošā administratīvajā līmenī, ja piederības dalībvalstij ir decentralizēta veselības aprūpes sistēma.**

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

6. Pacientiem, **■** kas veselības aprūpi **saņem citā dalībvalstī, nevis savā piederības dalībvalstī**, vai vēlas saņemt veselības aprūpi citā dalībvalstī, saskaņā ar valsts pasākumiem, ar ko īsteno Kopienas noteikumus par personas datu aizsardzību, jo īpaši Direktīvām 95/46/EK un 2002/58/EK, ir tiesības piekļūt savai slimības vēsturei. **Ja slimības vēsture ir elektroniskā formā, ir jānodrošina pacientu tiesības saņemt šīs slimības vēstures izdrukas vai tiesības tai piekļūt no attāluma. Datus nosūta tikai ar rakstisku pacienta vai viņa radu atļauju.**

7. **Šīs nodaļas noteikumi neietekmē tiesības slēgt pārrobežu līgumus par plānveida veselības aprūpi.**

7. pants

Nestacionārā aprūpe

Piederības dalībvalsts nenosaka pienākumu pieprasīt iepriekšēju atļauju, lai varētu saņemt atlīdzību par nestacionārās veselības aprūpes izmaksām citā dalībvalstī **vai par precēm, kas saistītas ar veselības aprūpi un kas pirktas citā dalībvalstī**, ja tās teritorijā sniegtas attiecīgas aprūpes izmaksas **vai tās teritorijā nopirktu attiecīgu preču izmaksas** būtu uzņēmusies tās sociālā nodrošinājuma sistēma.

8. pants

Stacionārā **■** aprūpe

1. Visos jautājumos, kas saistīti ar citā dalībvalstī sniegtas veselības aprūpes izdevumu atlīdzību saskaņā ar šo direktīvu, **kā to nosaka piederības dalībvalsts, stacionārās aprūpes definīcija attiecas tikai uz:**

- a) veselības aprūpe, kurai nepieciešama attiecīgā pacienta uzturēšanās aprūpes sniegšanas vietā vismaz vienu nakti, **vai**
- b) veselības aprūpe, **ko sniedz augsti kvalificēti speciālisti un/vai kuras sniegšanai nepieciešama** dārga medicīnas infrastruktūra vai aprīkojums, vai
- c) veselības aprūpe, kurā ietilpst ārstniecība, kas rada konkrētu risku pacientam un sabiedrībai.

■

2. Piederības dalībvalsts var izveidot iepriekšēju atļauju sistēmu, lai segtu citā dalībvalstī sniegtas stacionārās aprūpes izmaksas no valsts sociālā nodrošinājuma sistēmas, ja izpildīti šādi nosacījumi:

- a) gadījumā, ja veselības aprūpe būtu sniegta minētās dalībvalsts teritorijā, tās izmaksas būtu uzņēmusies minētās dalībvalsts sociālās drošības sistēma; **kā arī**
- b) **iepriekšējās atļaujas neesamība varētu ļoti nelabvēlīgi ietekmēt vai iespējami nelabvēlīgi ietekmēt:**
 - i) dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas finansiālo līdzsvaru un/vai

- ii) slimnīcu nozarē veikto plānošanu un racionalizāciju, kas saistīta ar slimnīcu atslogošanu, stacionārās aprūpes līdzsvarošanu un loģistikas un finanšu resursu izšķērdēšanas novēršanu, visiem pieejamu līdzsvarotu medicīnas un stacionāro pakalpojumu vai līdzsvarotas ārstniecības jaudas un kompetences saglabāšanu attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

Šāda sistēma neskar Regulu (EEK) Nr. 1408/71 un Regulu (EK) Nr. 883/2004 no tās piemērošanas dienas.

3. Iepriekšējās atļaujas sistēmu piemēro, neskarot 3. panta 2. punktu, un tā jāattiecinā vienīgi uz tiem aspektiem, kas ir nepieciešami un samērīgi, tai jābūt balstītai uz skaidriem un pārredzamiem kritērijiem un tā nedrīkst būt patvaļīgi diskriminējoša vai kavēt personu pārvietošanās brīvību.

4. Ja pieteikums iepriekšējās atļaujas saņemšanai ir ticis iesniegts un šāda atļauja ir saņemta, piederības dalībvalsts nodrošina, ka pacientam prasa avansā maksāt vienīgi tās izmaksas, kas būtu jāmaksā, ja veselības aprūpe būtu sniegta pacienta piederības dalībvalstī saskaņā ar tās veselības aprūpes sistēmu. Attiecībā uz visām pārējām izmaksām dalībvalstīm ir jācenšas pārskaitīt līdzekļus tieši starp veselības aprūpes pakalpojumu apmaksātājiem un sniedzējiem.

5. Iepriekšējās atļaujas pieteikumu sistēma ir jānodrošina vietējā/reģionu līmenī, un tai ir jābūt pieejamai un pārredzamai pacientiem. Noteikumiem par pieteikuma iesniegšanu iepriekšējās atļaujas saņemšanai un par atteikumu izsniegt šādu atļauju ir jābūt pieejamiem pirms pieteikuma iesniegšanas, lai pieteikuma iesniegšana notiktu taisnīgā un pārredzamā veidā.

6. Pacientiem, kuri vēlas saņemt veselības aprūpi citā dalībvalstī, ir jābūt nodrošinātai iespējai piederības dalībvalstī iesniegt pieteikumu iepriekšējās atļaujas saņemšanai.

7. Dalībvalsts dara zināmu atklātībā visu attiecīgo informāciju par iepriekšējās atļaujas sistēmām, kas ir izveidotas saskaņā ar 3. punkta noteikumiem, tostarp arī informāciju par atļaujas došanas atteikuma pārsūdzēšanas kārtību.

8. Apdrošinātai personai iesniedzot atļaujas pieprasījumu, lai saņemtu veselības aprūpi citā dalībvalstī, piederības dalībvalsts pārbauda, vai ir ievēroti Regulas (EK) Nr. 883/2004 nosacījumi, un ja tie ir ievēroti, piešķir iepriekšēju atļauju saskaņā ar minēto regulu.

9. Pacientiem ar retām slimībām iepriekšēja atļauja nav jāpieprasa.

9. pants

Procesuālās garantijas attiecībā uz pārrobežu veselības aprūpi

1. Piederības dalībvalsts nodrošina to, ka administratīvās procedūras attiecībā uz **pārrobežu** veselības aprūpi saistībā ar iepriekšēju atļauju, kas minēta 8. panta 2. punktā, citā dalībvalstī veiktas aprūpes izmaksu atlīdzību un citiem nosacījumiem un formalitātēm, kas minēti 6. panta 4. punktā, ir pamatotas ar objektīviem, nediskriminējošiem kritērijiem, kas ir iepriekš paziņoti atklātībā un kas ir nepieciešami, lai sasniegtu mērķi, vai samērīgi ar to. Katrā ziņā apdrošinātajai personai vienmēr sniedz atļauju saskaņā ar šīs Direktīvas 3. panta 1. punkta k) apakšpunktā minētajiem noteikumiem par sociālā nodrošinājuma koordinēšanu, ja izpildīti Regulas (EEK) Nr. 1408/71 22. panta 1. punkta c) apakšpunkta un 22. panta 2. punkta noteikumi.

2. Šādas procesuālās sistēmas ir viegli pieejamas, un tās spēj nodrošināt to, ka dalībvalstis pieprasījumus taisnīgi un objektīvi izskata iepriekš noteiktos un atklāti paziņotos **sapratīgos** termiņos.

I

3. Piederības dalībvalstis nodrošina, lai pacientiem, kuri saņēmuši iepriekšēju atļauju pārrobežu veselības aprūpes pakalpojumu izmantošanai, tiktu pieprasīts iepriekš pašiem veikt maksājumus vai papildu maksājumus tās dalībvalsts veselības aprūpes sistēmās un/vai pakalpojumu sniedzējiem, kurā notiek ārstēšana, tikai tādā apjomā, kāds būtu prasīts attiecībā uz šādiem maksājumiem pašā piederības dalībvalstī.

4. Dalībvalstīm, nosakot laikposmus, kuros jāizskata pieprasījumi attiecībā uz pārrobežu veselības aprūpi, un apsverot šos pieprasījumus, jāievēro:

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- a) konkrētā medicīniskā situācija,
- b) konkrētie apstākļi,**
- c) pacienta sāpju pakāpe,
- d) pacienta invaliditātes veids un
- e) pacienta spēja veikt profesionālu darbību.

5. Iepriekšējas atļaujas pieteikumu sistēmām ir pieejamas tādā līmenī, kāds piemērots dalībvalsts veselības aprūpes pārvaldībai, un tām ir jābūt pieejamām un pārredzamām pacientiem. Noteikumiem par pieteikuma iesniegšanu iepriekšējas atļaujas saņemšanai un par atteikumu izsniegt šādu atļauju ir jābūt pieejamiem pirms pieteikuma iesniegšanas, lai pieteikuma iesniegšana notiktu taisnīgā un pārredzamā veidā.

6. Dalībvalstis nodrošina to, lai administratīvi vai medicīniska rakstura lēmumi attiecībā uz pārrobežu veselības aprūpi ir apstrīdami, izskatot katru gadījumu atsevišķi, pamatojoties uz ārsta slēdzienu, vai administratīvā kārtā, kā arī tiesas ceļā, pieļaujot arī pagaidu pasākumus.

7. Divu gadu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā Komisija veic priekšizpēti par norēķinu iestādes izveidi, lai sekmētu izmaksu atlīdzināšanu pāri robežām saskaņā ar šo direktīvu, starp veselības aprūpes sistēmām un valūtas zonām, un iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, kā arī vajadzības gadījumā iesniedz likumdošanas priekšlikumu.

10. pants

Iepriekšēja paziņošana

Dalībvalstis var piedāvāt pacientiem brīvprātīgu iepriekšējas paziņošanas sistēmu, ar kuru saskaņā pacients par šādu saņem rakstveida apliecinājumu, kurā norādītas maksimālās izmaksas, kas tiks atlīdzinātas. Šo rakstveida apliecinājumu var uzrādīt stacionārās aprūpes iestādē, kurā notiek ārstēšana, un pēc tam pacienta piederības dalībvalsts nepastarpināti izmaksā pacientam atlīdzību.

11. pants

Eiropas Pacientu ombuds

18 mēnešu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā Komisija iesniedz likumdošanas priekšlikumu, lai izveidotu Eiropas Pacientu ombuda institūtu. Eiropas Pacientu ombuds izskata pacientu sūdzības un vajadzības gadījumā saistībā ar sūdzībām uzņemas starpniecību attiecībā uz iepriekšēju atļauju, izmaksu atlīdzināšanas vai kaitējuma nodarīšanas jautājumiem. Eiropas Pacientu ombuds tiek iesaistīts tikai tad, ja izsmeltas visas attiecīgajā dalībvalstī paredzētās sūdzību iesniegšanas iespējas.

12. pants

Informācija pacientiem par veselības aprūpi citās dalībvalstīs

1. Piederības dalībvalstis nodrošina viegli pieejamus mehānismus, lai pēc pieprasījuma pacientus nekavējoties informētu, tostarp arī izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus, par veselības aprūpes saņemšanu citā dalībvalstī un par piemērojamiem noteikumiem, kā arī sniedz informāciju par pacienta tiesībām, par kārtību, kādā šīs tiesības īstenojamas, un par sūdzību iesniegšanas un atlīdzības pieprasīšanas sistēmām, ja pacientam liedz īstenot šīs tiesības, inter alia, jebkurā gadījumā, kad kaitējumu izraisījusi citā dalībvalstī saņemta veselības aprūpe. Šāda informācija tiek publicēta tādā formātā, lai būtu pieejama invalīdiem. Dalībvalstis apspriežas ar ieinteresētajām personām, tostarp pacientu organizācijām, lai nodrošinātu skaidru un pieejamu informāciju. Informācijā par pārrobežu veselības aprūpi tās tiesības, kas pacientiem ir piešķirtas ar šo direktīvu, ir skaidri jānošķir no tām tiesībām, kas paredzētas 3. panta 1. punkta k) apakšpunktā minētajos noteikumos par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

2. Papildus informācijai, kas norādīta 1. punktā, informācijai par veselības aprūpes speciālistiem un veselības aprūpes pakalpojumu sniedzējiem ir jābūt viegli pieejamai elektroniskā veidā dalībvalstī, kurā veselības aprūpes speciālisti un veselības aprūpes pakalpojumu sniedzēji ir reģistrēti, un šajā informācijā ir jāiekļauj veselības aprūpes speciālista vārds, reģistrācijas numurs, prakses adrese un jebkādi prakses ierobežojumi..

█

13. pants

Noteikumi, ko piemēro citā dalībvalstī sniegtai veselības aprūpei

1. Ja veselības aprūpi sniedz citā dalībvalstī, nevis tajā, kurā pacients ir apdrošināts, šādu veselības aprūpi saskaņā ar 5. pantu reglamentē ārstniecības dalībvalsts noteikumi.
2. Šo pantu nepiemēro attiecībā uz profesionālo kvalifikāciju atzīšanu.

14. pants

Pārrobežu veselības aprūpes kontaktpunkti dalībvalstīs

1. Dalībvalstis izraugās valsts pārrobežu veselības aprūpes kontaktpunktus un paziņo Komisijai to nosaukumus un kontaktinformāciju. **Dalībvalstis nodrošina, lai šo valsts kontaktpunktu darbībā iesaistītos pacientu organizācijas, veselības apdrošināšanas fondi un veselības aprūpes sniedzēji. Valsts kontaktpunkti ir jāizveido efektīvi un pārredzami.**

Informāciju par valsts kontaktpunktu esamību izplata dalībvalstīs, lai pacientiem būtu viegla piekļuve informācijai.

2. **Valsts pārrobežu veselības aprūpes kontaktpunktus var arī iekļaut dalībvalstīs pastāvošajos informācijas centros.**

3. Piederības dalībvalsts kontaktpunkts █ pacientiem **un veselības aprūpes speciālistiem** sniedz un izplata informāciju, vajadzības gadījuma tīmekļa vietnē, par veselības aprūpes saņemšanu citā dalībvalstī un par nosacījumiem, kurus attiecina jo īpaši par pacientu tiesībām, kas saistītas ar pārrobežu veselības aprūpi, kā noteikts 6. pantā. **Valstu kontaktpunkti palīdz pacientiem aizsargāt to tiesības un meklēt piemērotu aizsardzības līdzekli gadījumā, ja citā dalībvalstī sniegtā veselības aprūpe izraisa kaitējumu.**

4. **Ārstēšanas dalībvalsts valsts kontaktpunkts pacientiem sniedz un izplata informāciju, vajadzības gadījuma tīmekļa vietnē par 5. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajiem jautājumiem un par personas datu aizsardzību, par veselības aprūpes iestāžu pieejamības līmeni invalīdiem, sūdzību procedūrām un par aizsardzības līdzekļiem, kas pieejami attiecībā uz ārstniecības dalībvalstī sniegtu aprūpi; Tas jo īpaši informē pacientus un vajadzības gadījumā veselības aprūpes speciālistus par veselības aprūpes speciālistiem un sniedzējiem piemērotajām normām un līdzekļiem, ar kuriem var sākt regulatīvu procedūru, par iespējām noregulēt strīdus un palīdzēt noteikt konkrētajam gadījumam atbilstošo strīda ārpustiesas izšķiršanas mehānismu █.**

5. **Dalībvalsts kontaktpunkts cieši sadarbojas ar citām kompetentajām valsts iestādēm un ar citu dalībvalstu kontaktpunktiem, pacientu organizācijām un ar Komisiju.**

6. **Valsts kontaktpunkti sniedz 2. un 3. punkta paredzēto informāciju vaidā, kas viegli pieejams invalīdiem.**

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

7. Komisija saskaņā ar 22. panta 2. punktā noteikto procedūru nosaka:
- a) pasākumus, kas nepieciešami šajā pantā minētās valsts kontaktpunktu grupas pārvaldībai;
 - b) to datu veidu, ko grupa vāc un ar ko apmainās;
 - c) vadlīnijas par informāciju, ko pacientiem sniedz saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu.

IV NODAĻA

SADARBĪBA VESELĪBAS APRŪPES JOMĀ

15. pants

Sadarbības pienākums

1. Dalībvalstis nodrošina šīs direktīvas īstenošanai nepieciešamo savstarpējo atbalstu.
2. Dalībvalstis vietējā un reģionu mērogā vienkāršo sadarbību pārrobežu veselības jomā, arī izmantojot informācijas un saziņas tehnoloģiju, īslaicīgu vai gadījuma rakstura pārrobežu veselības aprūpi un citus pārrobežu sadarbības veidus.
3. *Dalībvalstis un jo īpaši kaimiņvalstis var slēgt savstarpējus līgumus, kā minēts 1. un 2. punktā, saistībā ar sadarbības pasākumu iespējamu turpināšanu.*
4. *Dalībvalstis nodrošina, ka ar reģistriem, kurā uzskaitīti veselības aprūpes speciālisti, var iepazīties citu dalībvalstu atbilstīgās kompetentās iestādes.*
5. *Dalībvalstis nekavējoties un proaktīvi apmainās ar disciplinārlietās un krimināllietās iegūtu informāciju par ārstniecības personām, ja šī informācija ietekmē to reģistrāciju vai tiesības sniegt pakalpojumus.*

16. pants

Citā dalībvalstī izsniegtu recepšu atzīšana

1. Ja zāles dalībvalsts teritorijā ir atļautas saskaņā ar Direktīvas 2001/83/EK 6. panta 1. punktu, dalībvalstis nodrošina to, ka to teritorijā var izmantot receptes, ko konkrētam pacientam **attiecinīgajām zālēm** citā dalībvalstī izrakstījusi attiecīgi pilnvarota persona, un ka visu veidu ierobežojumi atsevišķu recepšu atzīšanai ir aizliegti, ja vien tie
 - a) neatbilst darbībām, kas ir nepieciešamas un samērīgas ar cilvēka veselības aizsardzību, un ir nediskriminējoši, vai
 - b) ir pamatoti ar likumīgām un attaisnotām bažām par atsevišķās receptes autentiskumu un saturu **vai par zāļu izrakstītāja statusu.**

Šādas receptes atzīšanu neietekmē:

- i) *valsts tiesību normas, kas nosaka zāļu izrakstīšanu un izsniegšanu, tostarp aizstāšanu ar ģenēriskām zālēm;*
- ii) *valsts tiesību normas, kas nosaka izdevumu atmaksu saistībā ar Kopienas pārrobežu receptēm;*

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

iii) **profesionāla vai ētiska rakstura pienākums, ar kuru saskaņā farmaceitam būtu jāatsakās izsniegt zāles, ja recepte būtu izrakstīta piederības dalībvalstī.**

2. Lai vienkāršotu 1. punkta īstenošanu, Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm pieņem:

a) pasākumus, kas farmaceitam vai citam veselības nozares darbiniekam ļauj pārbaudīt receptes autentiskumu un to, vai zāles citā dalībvalstī ir izdevusi attiecīgi pilnvarota persona, proti, izstrādā Kopienas receptes paraugu un uzlabo e-recepšu saderību; **ņem vērā datu aizsardzības pasākumus un tos iekļauj jau izstrādes sākumposmā;**

b) pasākumus, lai nodrošinātu to, ka vienā dalībvalstī izrakstītas un citā dalībvalstī izsniegtas zāles ir iespējams identificēt un ka pacientiem ir saprotama informācija par ražojumu, **tostarp ir skaidrība par dažādiem vienu un to pašu zāļu nosaukumiem;**

c) **pasākumus, ar kuriem vajadzības gadījumā nodrošina saziņu starp zāļu izrakstītāju un to izsniedzēju, lai nodrošinātu pilnīgu izpratni par ārstēšanu, saglabājot pacienta datu konfidencialitāti.**

3. **Ja ārstniecības dalībvalstī ir izrakstīta tādu zāļu recepte, kuras piederības dalībvalstī parasti neizraksta, tad piederības dalībvalstij ir jāizlemj, vai izņēmuma gadījumā tās atļaut vai arī izrakstīt pacientam citas zāles, kuru iedarbība ir tikpat rezultatīva.**

4. Šā panta 2. punkta a), b) **un** c) apakšpunktā minētos pasākumus pieņem saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru. ■

5. Šā panta 1. punktu nepiemēro zālēm, kam nepieciešama īpaša ārsta recepte saskaņā ar Direktīvas 2001/83/EK 71. panta 2. punktu.

17. pants

Eiropas references tīkli

1. Dalībvalstis vienkāršo veselības aprūpes sniedzējiem paredzētu Eiropas references tīklu izveidi, **īpaši reti sastopamu slimību jomā, ņemot vērā sadarbības pieredzi veselības aprūpes jomā, kas gūta Eiropas teritoriālās sadarbības grupās (EGTC).** Šie tīkli ir vienmēr pieejami veselības aprūpes sniedzējiem, kas vēlas tajos piedalīties, ja minētie veselības aprūpes sniedzēji izpilda visus prasītos nosacījumus un kritērijus.

2. Eiropas references tīklu mērķis ir:

a) palīdzēt labāk īstenot Eiropas sadarbības potenciālu attiecībā uz ļoti specializētu veselības aprūpi pacientiem un veselības aprūpes sistēmām, ko var gūt no inovācijām medicīnas zinātnē un veselības nozares tehnoloģijā;

b) sekmēt zināšanu apkopošanu attiecībā uz slimību profilaksi un biežāk sastopamo slimību ārstēšanu;

c) palīdzēt labāk veicināt ļoti kvalitatīvas un rentablas veselības aprūpes pieejamību visiem pacientiem, kuru veselības stāvoklis ir tāds, ka vajadzīgs īpašs resursu un zināšanu apvienojums;

d) maksimāli nodrošināt resursu rentablu izmantošanu, tos pēc iespējas apvienojot;

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

- e) palīdzēt zināšanu apmaiņā un nodrošināt mācības veselības nozares darbiniekiem;
- f) noteikt kvalitātes un drošības kritērijus un palīdzēt sadarbības tīklā un ārpus tā gūt, un nodot tālāk labāko praksi;
- g) palīdzēt dalībvalstīm, kurās ir maz pacientu ar konkrēto veselības stāvokli vai trūkst tehnoloģijas, vai zināšanu, lai sniegt visu labākās kvalitātes specializētu pakalpojumu klāstu;
- h) ieviest tādus instrumentus, kas pēc iespējas labāk ļautu izmantot medicīnas resursus smagos nelaimes gadījumos, jo īpaši pierobežas apgabalos.**

3. Komisija **sadarbībā ar attiecīgajiem ekspertiem un ieinteresētajām personām** pieņem:

- a) sarakstu ar īpašiem kritērijiem un nosacījumiem, kas Eiropas references tīklam ir jāievēro, tostarp arī **sarakstu ar retāk sastopamu slimību jomām un** ar nosacījumiem un kritērijiem, kuri jāizpilda veselības aprūpes sniedzējiem, kas vēlas iesaistīties Eiropas references tīklos, lai jo īpaši nodrošinātu to, ka:
 - i) Eiropas references tīkliem ir pienācīga jauda noteikt diagnozi, uzraudzīt un pārvaldīt pacientus, vajadzības gadījumā sniedzot labu rezultātu pierādījumus;
 - ii) ir pienācīga jauda un darbības sniegt attiecīgos pakalpojumus un saglabāt sniegto pakalpojumu kvalitāti;
 - iii) ir jauda sniegt ekspertu konsultācijas, diagnozes vai diagnožu apstiprinājumu, sagatavot un ievērot labas prakses vadlīnijas un īstenot uz rezultātu vērstus pasākumus un kvalitātes kontroli;
 - iv) tie spēj nodrošināt daudznozaru pieeju;
 - v) nodrošina augsta līmeņa zināšanas un pieredzi, kas pamatotas ar publikācijām, fondiem vai goda nosaukumiem, pasākumiem mācīšanas un mācību jomā;
 - vi) sniedz ievērojamu ieguldījumu pētniecībā;
 - vii) ir iesaistīti epidemioloģiskās uzraudzības darbā, piemēram, reģistru darbībā;
 - viii) tiem ir cieši sakari un sadarbība ar citiem ekspertu centriem un sadarbības tīkliem valsts un starptautiskā mērogā un sadarbības veidošanas spējas;
 - ix) ir cieši sakari un sadarbība ar pacientu apvienībām, ja tādas pastāv;
 - x) uztur atbilstīgas un efektīvas attiecības ar tehnoloģijas piegādātājiem.**

b) Eiropas references tīklu izveides procedūru.

4. Šā panta 3. punktā minētos pasākumus, kas paredzēti šīs direktīvas nebūtisko elementu grozīšanai, papildinot to, pieņem saskaņā ar 22. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

18. pants

Eksperimentālie apgabali

Komisija, sadarbojoties ar dalībvalstīm, var noteikt pierobežas rajonus par eksperimentāliem apgabaliem, kur var rūpīgi pārbaudīt, analizēt un novērtēt veselības aprūpes novatoriskas iniciatīvas attiecībā uz pārrobežu aprūpi.

19. pants

E-veselība

Saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija pieņem īpašus pasākumus, kas vajadzīgi, lai panāktu veselības aprūpes jomas informācijas un saziņas tehnoloģijas sistēmu saderību gadījumā, ko piemēro, ja dalībvalstis izlemj ieviest šādas sistēmas. Šiem pasākumiem jāatbilst **katrā dalībvalstī piemērojamiem datu aizsardzības tiesību aktiem, un šajos pasākumos ņem vērā arī sasniegumus veselības aprūpes tehnoloģijā un medicīnas zinātnē, tostarp tālmedicīnā un tālpsihiatrijā**, un ievēro pamattiesības uz personas datu aizsardzību. **Jo īpaši tajos nosaka vajadzīgos standartus un terminus, lai nodrošinātu attiecīgo informācijas un saziņas tehnoloģijas sistēmu saderību un tādējādi sniegtu drošus, kvalitatīvus un efektīvus pārrobežu veselības pakalpojumus.**

Dalībvalstis nodrošina, ka e-veselības un citu telemedicīnas pakalpojumu izmantošanā:

- a) tiek ievēroti tie paši medicīnas profesionālās kvalitātes un drošības standarti kā veselības aprūpē, ko nesniedz elektroniskā veidā;**
- b) tiek nodrošināta pacientu pienācīga aizsardzība, jo īpaši praktizējošiem ārstiem uzdodot pildīt tādas pašas regulatīvās prasības kā veselības aprūpē, ko nesniedz elektroniskā veidā.**

20. pants

Sadarbība veselības aprūpes tehnoloģijas pārvaldībā

1. **Eiropas Komisija saziņā ar Eiropas Parlamentu veicina** sadarbības tīkla **izveidošanu**, kurā apvienotas valsts iestādes un struktūras, kas atbild par veselības tehnoloģijas novērtējumu. **Tīkls pamatojas uz labas pārvaldes principiem, tostarp pārredzamību, objektivitāti, godīgām procedūrām, un tajā pilnībā iesaista visu attiecīgo grupu ieinteresētās personas, tostarp — taču neierobežojot citus dalībniekus — veselības nozares darbiniekus, pacientu pārstāvjus, sociālos partnerus, zinātniekus un ražotājus, vienlaikus atzīstot dalībvalstu kompetenci veselības tehnoloģijas novērtējuma jomā.**

2. Veselības tehnoloģijas novērtējuma sadarbības tīkla mērķis ir:

- a) atbalstīt sadarbību starp valsts iestādēm un struktūrām;
- b) rast ilgtspējīgus veidus, kā līdzsvarot mērķus, kuri attiecas uz piekļuvi zālēm, atlīdzību par inovācijām un veselības aprūpes budžetu pārvaldību;**
- c) atbalstīt objektīvas, uzticamas, laikus sagatavotas, pārredzamas un tālāk nododamās informācijas sniegšanu par veselības tehnoloģijas efektivitāti īsā un ilgā laikā un valsts iestādēm un struktūrām nodrošināt efektīvu šādas informācijas apmaiņas iespēju;
- d) apsvērt, ar kāda rakstura un veida informāciju var apmainīties.**

3. Dalībvalstis izraugās iestādes un struktūras, kas piedalās 1. punktā minētajā sadarbības tīklā, un paziņo Komisijai šo iestāžu un struktūru kontaktinformāciju.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

4. Komisija saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto *regulatīvo* procedūru pieņem pasākumus, kas vajadzīgi, lai izveidotu, pārvaldītu šo sadarbības tīklu **un nodrošinātu tā darbības pārredzamību.**

5. Komisija atļauj pievienoties tīklam tikai tām iestādēm, kuras ievēro 1. punktā noteiktos labas pārvaldes principus.

21. pants

Statistikas un uzraudzības datu vākšana

1. Uzraudzības vajadzībām dalībvalstis vāc nepieciešamos statistikas **■** datus par pārrobežu veselības aprūpes sniegšanu, par sniegto aprūpi, tās sniedzējiem un pacientiem, izmaksām un rezultātiem. Tās šādus datus vāc, izmantojot savas veselības aprūpes datu vākšanas vispārējās sistēmas un saskaņā ar dalībvalsts un Kopienas tiesību aktiem par statistikas sagatavošanu un par personas datu aizsardzību, **proti, Direktīvas 95/46/EK 8. panta 4. punktu.**

2. Dalībvalstis Komisijai vismaz reizi gadā nosūta 1. punktā minētos datus, izņemot datus, kas jau ir savākti saskaņā ar Direktīvu 2005/36/EK.

3. Neskarot pasākumus, kas pieņemti, lai īstenotu Kopienas statistikas programmu, kā arī tos, kas pieņemti, lai īstenotu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1338/2008, Komisija saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto *regulatīvo* procedūru pieņem pasākumus šā panta īstenošanai.

V NODAĻA

ĪSTENOŠANA UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

22. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja, kurā darbojas dalībvalstu pārstāvji un kuru vada Komisijas pārstāvis. **Šajā procesā Komisija nodrošina atbilstošu apspriešanos ar ekspertiem no visām attiecīgajām pacientu un speciālistu grupām, jo īpaši saistībā ar šīs direktīvas īstenošanu, un sniedz pamatotu ziņojumu par šīm apspriedēm.**

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

Ja pasākumu izpilde ir saistīta ar personas datu apstrādi, ir jāapspriežas ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

23. pants

Ziņojumi

Komisija piecu gadu laikā pēc 25. panta 1. punktā minētā datuma sagatavo ziņojumu par šīs direktīvas darbību, **ietverot tajā statistikas datus par pacientu aizplūšanu no vienas valsts un ieplūšanu citā šīs direktīvas dēļ**, un iesniedz to Eiropas Parlamentam un Padomei.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

Šim nolūkam un neskarot 25. pantu, dalībvalstis paziņo Komisijai visus pasākumus, ko tās ir ieviesušas, grozījušas vai saglabājušas, lai īstenotu 8. un 9. pantā noteiktās procedūras.

24. pants

Atsauces uz citiem tiesību aktiem

Sākot no dienas, kad sāk piemērot || Regulu (EK) Nr. 883/2004 ||:

— atsauces uz Regulu (EEK) Nr. 1408/71 šajā direktīvā uzskata par atsaucēm uz Regulu (EK) Nr. 883/2004;

— atsauces uz 22. pantu || Regulā (EEK) Nr. 1408/71 šajā direktīvā uzskata par atsaucēm uz 20. pantu Regulā (EK) Nr. 883/2004.

25. pants

Transponēšana

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz ... (*).

Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

26. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

27. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

||,

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

(*) Viens gads pēc direktīvas stāšanās spēkā.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

Pacientu drošība *

P6_TA(2009)0287

Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes ieteikumam par pacientu drošību, ieskaitot veselības aprūpē iegūtu infekciju profilaksi un kontroli (COM(2008)0837 – C6-0032/2009 – 2009/0003(CNS))

(2010/C 184 E/74)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2008)0837),
 - ņemot vērā EK līguma 152. panta 4. punktu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C6-0032/2009),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu (A6-0239/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. aicina Komisiju attiecīgi grozīt tās priekšlikumu saskaņā ar EK līguma 250. panta 2. punktu;
 3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 4. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

KOMISIJAS IEROSINĀTAISTEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1**Ieteikuma priekšlikums
2. apsvērums**

(2) Lēš, ka ES dalībvalstīs no 8 % līdz 12 % hospitalizēto pacientu, saņemot veselības aprūpi, cieš no nevēlamiem notikumiem.

(2) Lēš, ka ES dalībvalstīs no 8 % līdz 12 % hospitalizēto pacientu, saņemot veselības aprūpi, cieš no nevēlamiem notikumiem **un tas skar no 6,7 līdz 15 miljoniem hospitalizēto pacientu un vairāk nekā 37 miljonus pacientu, kas lūguši primārās veselības aprūpes pakalpojumus.**

Grozījums Nr. 2**Ieteikuma priekšlikums
2.a apsvērums (jauns)**

(2a) **Lēš, ka veselības aprūpē iegūtas infekcijas (HCAI) vidēji skar katru divdesmito pacientu, t. i., Eiropas Savienībā ik gadu 4,1 miljonu pacientu un ka gadā ir apmēram 37 000 nāves gadījumu, kuru cēlonis ir kāda no šīm infekcijām.**

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAISTEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 3
Ieteikuma priekšlikums
3. apsvērums

(3) Nepietiekama pacientu drošība ir gan nopietna sabiedrības veselības problēma, gan liels ekonomisks slogs ierobežotajiem veselības aprūpes resursiem. Liela daļa nevēlamo notikumu slimnīcās un primārajā aprūpē ir novēršama; faktiski lielāko daļu minēto notikumu izraisa sistēmiski faktori.

(3) Nepietiekama pacientu drošība ir gan nopietna sabiedrības veselības problēma, gan liels ekonomisks slogs ierobežotajiem veselības aprūpes resursiem. Liela daļa nevēlamo notikumu slimnīcās un primārajā aprūpē, **tostarp nevēlami notikumi, ko izraisījusi nepareiza diagnoze vai ārstēšana**, ir novēršama; faktiski lielāko daļu minēto notikumu izraisa **finanšu līdzekļu ierobežotība** un sistēmiski faktori.

Grozījums Nr. 4
Ieteikuma priekšlikums
6.a apsvērums (jauns)

(6a) ***Uzskata, ka ar nevēlamiem veselības aprūpes notikumiem saistītās HCAI ir viegli novēršamas. Dalībvalstīm ir jāizstrādā pasākumi, ar kuru palīdzību par 20 % samazināt to personu skaitu, kuras katru gadu Eiropas Savienībā skar nevēlami notikumi.***

Grozījums Nr. 5
Ieteikuma priekšlikums
7. apsvērums

(7) Pierādījumi liecina, ka ES dalībvalstu paveiktais efektīvu un vispusīgu pacientu drošības programmu izstrādē un īstenošanā atšķiras. Tāpēc ar šo iniciatīvu plāno izveidot pamatu, lai stimulētu politikas izstrādi un nākotnes rīcību dalībvalstīs un starp tām, tādējādi pievēršoties svarīgākajiem pacientu drošības jautājumiem, ar ko saskaras ES.

(7) Pierādījumi liecina, ka ES dalībvalstu paveiktais efektīvu un vispusīgu pacientu drošības programmu izstrādē un īstenošanā atšķiras. Tāpēc ar šo iniciatīvu plāno izveidot pamatu, lai stimulētu politikas izstrādi un nākotnes rīcību dalībvalstīs un starp tām, tādējādi pievēršoties svarīgākajiem pacientu drošības jautājumiem, ar ko saskaras ES, **t. i., lai stimulētu galvenokārt veselības aprūpes iestāžu atbildību par cilvēku veselību. Turklāt saskaņā ar EK līguma 152. pantu nedrīkst iejaukties dalībvalstu kompetencē.**

Grozījums Nr. 6
Ieteikuma priekšlikums
8. apsvērums

(8) Pacienti jāsūdz informācija un pilnvaras, iesaistot viņus pacientu drošības procesā; viņi jāinformē par drošības līmeni un par to, kur ir atrodama viegli saprotama un vispusīga informācija par sūdzībām un atbildzināšanas iespējām.

(8) Pacienti būtu jāsūdz informācija un pilnvaras, iesaistot viņus pacientu drošības procesā; viņi būtu jāinformē par drošības līmeni un par to, kur ir atrodama viegli saprotama un vispusīga informācija par sūdzībām un atbildzināšanas iespējām. **Tomēr kompensēšanas veidu un procedūru nosaka katra dalībvalsts atsevišķi.**

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAISTEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 7

Ieteikuma priekšlikums

10. apsvērums

(10) Kopienas mērogā ir jāvēc salīdzināmi un apkopoti dati, lai izstrādātu efektīvas un pārredzamas pacientu drošības programmas, struktūras un politiku, un jāizpilda laba prakse starp dalībvalstīm. Lai atvieglotu dalībvalstu savstarpējo mācīšanos, ievērojot attiecīgo starptautisko organizāciju darbu, dalībvalstīm sadarbībā ar Eiropas Komisiju nepieciešams izstrādāt vienotu pacientu drošības terminoloģiju un vienotus rādītājus.

(10) Kopienas mērogā būtu jāvēc salīdzināmi un apkopoti dati, lai izstrādātu efektīvas un pārredzamas pacientu drošības programmas, struktūras un politiku, un būtu jāizpilda laba prakse starp dalībvalstīm. **Šos datus drīkstētu izmantot tikai pacientu drošības labā, lai novērstu veselības aprūpē iegūtās infekcijas.** Lai atvieglotu dalībvalstu savstarpējo mācīšanos, ievērojot attiecīgo starptautisko organizāciju darbu, dalībvalstīm sadarbībā ar Eiropas Komisiju nepieciešams izstrādāt vienotu pacientu drošības terminoloģiju un vienotus rādītājus.

Grozījums Nr. 8

Ieteikuma priekšlikums

11. apsvērums

(11) Informācijas un komunikācijas tehnoloģiju instrumenti, piemēram, elektroniskās slimības vēstures vai e-receptes, var uzlabot pacientu drošību, piemēram, sistemātiski uzraugot zāļu potenciālo mijiedarbību vai alerģijas.

(11) **Kā atzīts Komisijas 2008. gada 2. jūlija ieteikumā 2008/594/EK par elektronisko veselības karšu sistēmu pārrobežu sadarbību⁽¹⁾**, informācijas un komunikācijas tehnoloģiju instrumenti, piemēram, elektroniskās slimības vēstures vai e-receptes, var uzlabot pacientu drošību, piemēram, sistemātiski uzraugot zāļu potenciālo mijiedarbību vai alerģijas.

⁽¹⁾ OV L 190, 18.7.2008., 37. lpp.

Grozījums Nr. 9

Ieteikuma priekšlikums

12.a apsvērums (jauns)

(12a) **Tā kā vecāka gadagājuma cilvēki, uzturoties slimnīcās, var vieglāk iegūt infekcijas, būtu jāizdibina, kādas ir šīs īpašās pacientu grupas vajadzības, un būtu jāveic pasākumi, lai veicinātu viņu atveseļošanos un rehabilitāciju.**

Grozījums Nr. 10

Ieteikuma priekšlikums

15. apsvērums

(15) Pieejamie dati par veselības aprūpē iegūtajām infekcijām nav pietiekami, lai veiktu izsmelto salīdzinājumus starp iestādēm, izmantojot uzraudzības tīklus, un lai uzraudzītu veselības aprūpē iegūtos patogēnus un novērtētu un izstrādātu politiku veselības aprūpē iegūtu infekciju profilaksei un kontrolei. Tāpēc veselības aprūpes iestāžu līmenī un reģionālā un valsts līmenī ir jāizveido uzraudzības sistēmas vai jāstiprina tās.

(15) Pieejamie dati par veselības aprūpē iegūtajām infekcijām nav pietiekami, lai veiktu izsmelto salīdzinājumus starp iestādēm, izmantojot uzraudzības tīklus, un lai uzraudzītu veselības aprūpē iegūtos patogēnus un novērtētu un izstrādātu politiku veselības aprūpē iegūtu infekciju profilaksei un kontrolei. Tāpēc veselības aprūpes iestāžu līmenī un reģionālā un valsts līmenī būtu jāizveido uzraudzības sistēmas vai jāstiprina tās. **Labāk apkopojot informāciju reģionālajā, valsts un Eiropas līmenī, varētu rasties iespēja vieglāk noteikt tiešas sakarības starp izstrādātajiem pacientu drošības politikas virzieniem, sistēmām un struktūrām, no vienas puses, un šajā jomā gūtajiem rezultātiem, no otras puses.**

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAISTEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 11

Ieteikuma priekšlikums
15.a apsvērums (jauns)

(15a) Dalībvalstīm ir jāspēj samazināt to personu skaitu, kuras skar veselības aprūpē iegūtas infekcijas. Ir iespējami dažādi pasākumi, kuru vidū jāizceļ tas, ka svarīgi ir pieņemt darbā vairāk medmāsu, kas specializējušās infekciju kontrolē.

Grozījums Nr. 12

Ieteikuma priekšlikums
15.b apsvērums (jauns)

(15b) Turklāt dalībvalstīm un to veselības aprūpes iestādēm būtu jāapsver iespējas izmantot saiknes nodrošināšanas personālu, lai sniegtu atbalstu specializētajam aprūpes personālam neatliekamās palīdzības iestādēs un pašvaldību slimnīcās.

Grozījums Nr. 13

Ieteikuma priekšlikums
15.c apsvērums (jauns)

(15c) Lai novērstu nevēlamus notikumus veselības aprūpē, būtu jāmudina dalībvalstis vietējā un valsts līmenī izvirzīt mērķi pieņemt darbā veselības aprūpes speciālistus, kas specializējušies infekciju kontroles jomā, ņemot vērā, ka ieteicamā 2015. gadā sasniedzamā attiecība ir viena medmāsa uz 250 slimnīcas gultām.

Grozījums Nr. 14

Ieteikuma priekšlikums
16.a apsvērums (jauns)

(16a) Komisijai būtu jāiesniedz priekšlikumi par to, kā novērst viltotu medikamentu izplatīšanu un kaitējumu, ko pacienti un veselības aprūpes darbinieki var gūt no ievainojumiem ar injekcijas adatām.

Grozījums Nr. 15

Ieteikuma priekšlikums
I daļa – Ia nodaļa (jauna) – virsraksts

Ia SAMAZINĀJUMA MĒRĶI

Grozījums Nr. 16

Ieteikuma priekšlikums
I daļa – Ia nodaļa (jauna) – 1. punkts

1. Dalībvalstīm vajadzētu izstrādāt pasākumus, ar kuru palīdzību par 20 % samazina to personu skaitu, kuras katru gadu Eiropas Savienībā skar nevēlami notikumi veselības aprūpē; šis robežlielums atbilst mērķim šādus notikumus līdz 2015. gadam samazināt par 900 000 gadījumiem gadā.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAISTEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 17

Ieteikuma priekšlikums

I daļa – II nodaļa – 1. punkts – a apakšpunkts

- a) nozīmējot **kompetento iestādi vai** iestādes, kas ir atbildīgas par pacientu drošību attiecīgās valsts teritorijā,
- a) nozīmējot **kompetentās** iestādes, kas **dažādos valsts un pašvaldības līmeņos** ir atbildīgas par pacientu drošību attiecīgās valsts teritorijā, **kā arī izstrādājot pārraudzības un koordinēšanas pasākumus sabiedrības veselības uzlabošanai,**

Grozījums Nr. 18

Ieteikuma priekšlikums

I daļa – II nodaļa – 1. punkts – c apakšpunkts

- c) atbalstot drošāku sistēmu, procesu un instrumentu izstrādi, tostarp informācijas un komunikācijas tehnoloģiju izmantošanu.
- c) atbalstot drošāku **un lietotājiem piemērotāku** sistēmu, procesu un instrumentu izstrādi, tostarp informācijas un komunikācijas tehnoloģiju izmantošanu.

Grozījums Nr. 19

Ieteikuma priekšlikums

I daļa – II nodaļa – 2. punkts – ba apakšpunkts (jauns)

- ba) izplatot informāciju pacientiem par ārstēšanas risku un ieviešot tiesiskas procedūras, ar ko atvieglo lēmumu pieņemšanu attiecībā uz prasībām saistībā ar veselībai nodarīto kaitējumu arī pret medikamentu ražotājiem.**

Grozījums Nr. 20

Ieteikuma priekšlikums

I daļa – II nodaļa – 3. punkts – a apakšpunkts

- a) sniedz atbilstošu informāciju par kļūdu, nevēlamo notikumu un starpgadījumu izplatības pakāpi, to veidiem un iemesliem,
- a) sniedz atbilstošu informāciju par kļūdu, nevēlamo notikumu un starpgadījumu izplatības pakāpi, to veidiem un iemesliem **un norāda par to atbildīgās personas,**

Grozījums Nr. 21

Ieteikuma priekšlikums

I daļa – II nodaļa – 3. punkts – ba apakšpunkts (jauns)

- ba) nodrošina uzticamas informācijas apmaiņu starp dažādu dalībvalstu veselības aprūpes iestādēm par veselības aprūpes speciālistiem, kuri atzīti par vainīgiem kaitējuma nodarīšanā neuzmanības vai ārstēšanas kļūdu dēļ.**

Grozījums Nr. 22

Ieteikuma priekšlikums

I daļa – II nodaļa – 4. punkts – ba apakšpunkts (jauns)

- ba) nodrošinot pienācīgu izglītību un apmācību visiem veselības aprūpes darbiniekiem, lai viņi pareizi izmantotu medicīniskās ierīces atbilstīgi to funkcijai un norādījumiem lietošanas pamācībā un lai novērstu draudus veselībai un nevēlamus notikumus, tostarp tādus, ko izraisa jūsi netīša ierīču otrreizējā izmantošana.**

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAISTEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 23

Ieteikuma priekšlikums

I daļa – II nodaļa – 5. punkts – c apakšpunkts

c) lai iegūtu un apmainītos ar salīdzināmiem datiem un informāciju par pacientu drošības rezultātu veidiem un skaitu, tādējādi ES līmenī veicinot dalībvalstu savstarpējo mācīšanos un palīdzot noteikt prioritātes.

c) lai iegūtu un apmainītos ar salīdzināmiem datiem un informāciju par pacientu drošības rezultātu veidiem un skaitu, tādējādi ES līmenī veicinot dalībvalstu savstarpējo mācīšanos un palīdzot noteikt prioritātes. **Datu apkopošanas un tajā ieguldītā darba apjoms, kā arī datu lietošana nedrīkst būt nesamērīga ar gaidāmajiem rezultātiem. Datus drīkst apkopot tikai, lai sasniegtu mērķi - kopīgi mācoties, novērst veselības aprūpē iegūtas infekcijas.**

Grozījums Nr. 24

Ieteikuma priekšlikums

I daļa – II nodaļa – 6. punkts – ba apakšpunkts (jauns)

ba) veicinot sadarbību un pieredzes un paraugprakses apmaiņu starp slimnīcu vadītājiem, veselības aprūpes darbiniekiem un pacientiem visā Eiropas Savienībā attiecībā uz pacientu drošības pasākumiem vietējā līmenī;

Grozījums Nr. 25

Ieteikuma priekšlikums

I daļa – III nodaļa – 1. punkts – -a apakšpunkts (jauns)

- a) ieviest efektīvus riska novērtēšanas mehānismus, tostarp diagnostisku izmeklēšanu pirms ārstēšanas, lai savlaicīgi varētu noteikt apstākļus, kuros jāveic papildu piesardzības pasākumi;

Grozījums Nr. 26

Ieteikuma priekšlikums

I daļa – III nodaļa – 1. punkts – -aa apakšpunkts (jauns)

- aa) nodrošināt veselības aprūpes darbinieku pienācīgu aizsardzību, izmantojot vakcināciju, profilaksi pēc saskares ar inficētām personām, kārtējās diagnostiskās pārbaudes, individuālos aizsardzības līdzekļus un izmantojot medicīniskās ierīces, kas mazina risku iegūt infekcijas, ko pārnēsā ar asinīm;

Grozījums Nr. 27

Ieteikuma priekšlikums

I daļa – III nodaļa – 1. punkts – -ab apakšpunkts (jauns)

- ab) nodrošināt efektīvu aizsardzību pret infekcijām un efektīvu kontroli ilgtermiņa aprūpes un rehabilitācijas iestādēs;

Grozījums Nr. 28

Ieteikuma priekšlikums

I daļa – III nodaļa – 1. punkts – b apakšpunkts

b) veicināt infekciju profilaksi un kontroli veselības aprūpes iestāžu līmenī;

b) veicināt infekciju profilaksi un kontroli veselības aprūpes iestāžu līmenī **un nodrošināt augstāku tīrības, higiēnas un, ja vajadzīgs, aseptikas pakāpi:**

i) ar pacientu uzņemšanu un uzturēšanos saistītajam aprīkojumam,

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAISTEKSTS

GROZĪJUMS

ii) *medicīnas iekārtām un vidējā medicīnas personāla aprīkojumam, pacientu apkalpošanai izmantojamai elektriskajai medicīnas aparatūrai un zāļu sadales procesam,*

iii) *sanitārajām iestādēm, kas paredzētas pacientu aprūpei;*

Grozījums Nr. 29

Ieteikuma priekšlikums

I daļa – III nodaļa – 1. punkts – b a apakšpunkts (jauns)

ba) veicināt veselības aprūpes darbinieku roku higiēnas ievērošanu;

Grozījums Nr. 30

Ieteikuma priekšlikums

I daļa – III nodaļa – 1. punkts – b b apakšpunkts (jauns)

bb) veicot nepieciešamos profilakses pasākumus, tostarp īstenojot vakcinēšanas programmas, uzlabot profilaksi un novērst veselības aprūpes darbinieku un speciālistu inficēšanos, kā arī to, ka viņi inficē citus cilvēkus;

Grozījums Nr. 31

Ieteikuma priekšlikums

I daļa – III nodaļa – 1. punkts – d apakšpunkts

d) veicināt veselības aprūpes darbinieku izglītību un apmācību dalībvalstu un veselības aprūpes iestāžu līmenī,

d) veicināt veselības aprūpes darbinieku *un vidējā medicīnas personāla* izglītību un apmācību dalībvalstu un veselības aprūpes iestāžu līmenī, *īpašu uzmanību pievēršot nozokomiālajām infekcijām un vīrusu rezistencei pret antibiotikām,*

Grozījums Nr. 32

Ieteikuma priekšlikums

I daļa – III nodaļa – 1. punkts – e apakšpunkts

e) uzlabot pacientiem sniegto informāciju,

e) uzlabot pacientiem sniegto informāciju, *izmantojot sociālo un veselības aprūpes tīklu, kā arī regulārus informatīvus pasākumus žurnālos, radio, televīzijā un internetā,*

Grozījums Nr. 33

Ieteikuma priekšlikums

I daļa – III nodaļa – 1. punkts – f apakšpunkts

f) atbalstīt pētniecību.

f) atbalstīt pētniecību, *tostarp par nanotehnoloģiju un nanomateriālu iespējamu izmantošanu medicīnā.*

Grozījums Nr. 34

Ieteikuma priekšlikums

I daļa – III nodaļa – 1. punkts – fa apakšpunkts (jauns)

fa) ziņot Eiropas Slimību profilakses un kontroles centram par katras HCAI izcelšanos, kas skar ievērojamu skaitu pacientu;

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAISTEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 35

Ieteikuma priekšlikums

I daļa – III nodaļa – 1. punkts – fb apakšpunkts (jauns)

fb) īstenot kampaņas sabiedrības un veselības aprūpes darbinieku izpratnes veicināšanai, lai mazinātu metodes, kas izraisa antibakteriālu rezistenci.

Grozījums Nr. 36

Ieteikuma priekšlikums

II daļa – virsraksts

II DAĻA. KOMISIJAS **ZIŅOJUMS**

II DAĻA. KOMISIJAS **PASĀKUMI**

Grozījums Nr. 37

Ieteikuma priekšlikums

II daļa – 1.a apakšpunkts (jauns)

1.a Komisijai būtu jāapsver, kurus spēkā esošos Kopienas tiesību aktus varētu pastiprināt, lai uzlabotu pacientu drošību, piemēram, nodrošinot, ka gadījumā, ja veselības aprūpes speciālists dodas strādāt uz citu ES dalībvalsti, regulatīvās iestādes apmainās ar informāciju ne tikai par attiecīgās personas sākotnējo kvalifikāciju, bet arī par disciplinārlietām, kas noslēgtas vai ierosinātas pret viņu.

Grozījums Nr. 38

Ieteikuma priekšlikums

II daļa – 1.b punkts (jauns)

1.b Komisija ir aicināta izstrādāt pacientiem domātu dokumentu par nozokomiālu infekciju profilaksi un darīt to, pamatojoties uz Pasaules Veselības organizācijas 2002. gadā izstrādāto Praktisko rokasgrāmatu par nozokomiālu infekciju profilaksi ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PVO, Praktiska rokasgrāmata par nozokomiālu infekciju profilaksi, 1. izdevums, 2002. gada decembris (2. izdevums publicēts 2008. gadā)

Grozījums Nr. 39

Ieteikuma priekšlikums

1. pielikums – 1. rinda – 2. kolonna

Notikums, kā rezultāts ir kaitējums pacientam Kaitējums ir ķermeņa struktūras vai funkcijas apdraudējums un/vai kaitīga ietekme, ko tas izraisa.

Notikums *medicīniskās aprūpes laikā, kura* rezultāts ir kaitējums pacientam. Kaitējums ir ķermeņa struktūras vai funkcijas *paliekošs vai pārejošs* apdraudējums un/vai kaitīga ietekme, ko tas izraisa.

Grozījums Nr. 40

Ieteikuma priekšlikums

1. pielikums – 4. rinda – 2. kolonna

Iestāde, kurā veselības aprūpes darbinieki veic sekundāro vai terciāro aprūpi.

Valsts, privāta vai labdarības veselības aprūpes iestāde, kurā veselības aprūpes darbinieki *vai brīvprātīgie* veic sekundāro vai terciāro aprūpi.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAISTEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 41

Ieteikuma priekšlikums

1. pielikums – definīcijas – „Pacientu drošība” - 2. kolonna

Plašs mērķu satvars, kuri ir jāsasniedz; tas ir pamats konkrēto projektu noteikšanai un plānošanai.

Nevēlamu notikumu neesamība, definējot nevēlamu notikumu kā notikumu, kas rada kaitējumu un ir saistīts drīzāk ar ārstēšanu, nevis slimību. Šis nevēlamais notikums var būt novēršams vai nenovēršams.

Grozījums Nr. 42

Ieteikuma priekšlikums

1. pielikums – definīcijas – „Infekciju kontroles saiknes nodrošināšanas personāls” - 2. kolonna

Veselības aprūpes speciālisti, kas strādā *nodaļās/departamentos* un kas darbojas kā koordinatori starp *nodaļām/departamentiem* un infekciju profilakses un kontroles vienībām. Infekciju kontroles saiknes nodrošināšanas personāls palīdz sekmēt infekciju profilaksi un kontroli savās *nodaļās/departamentos* un sniedz atgriezenisko saikni infekciju profilakses un kontroles vienībai.

Veselības aprūpes speciālisti, kas strādā *atbilstīgajās jomās* un kas darbojas kā koordinatori starp *savām darba jomām* un infekciju profilakses un kontroles vienībām. Infekciju kontroles saiknes nodrošināšanas personāls palīdz sekmēt infekciju profilaksi un kontroli savās *darbības jomās* un sniedz atgriezenisko saikni infekciju profilakses un kontroles vienībai.

Grozījums Nr. 43

Ieteikuma priekšlikums

2. pielikums – 1. nodaļa – 1. punkts – ba apakšpunkts (jauns)

ba) atzīstot un atvieglojot informācijas un komunikācijas tehnoloģijas līdzekļu, piemēram, elektronisko lietošanas pamācību, izmantošanu, lai uzlabotu lietotāju zināšanas par medicīniskajiem izstrādājumiem.

Grozījums Nr. 44

Ieteikuma priekšlikums

2. pielikums – 1. nodaļa – 4. punkts – ca apakšpunkts (jauns)

ca) nodrošinot pienācīgu izglītību un apmācību visiem veselības aprūpes darbiniekiem, lai viņi pareizi izmantotu medicīniskās ierīces atbilstīgi to funkcijai un norādījumiem lietošanas pamācībā un lai novērstu draudus veselībai un nevēlamus notikumus, tostarp tādus, ko izraisījusi netīša ierīču otrreizējā izmantošana.

Grozījums Nr. 45

Ieteikuma priekšlikums

2. pielikums – 1. daļa – 7. punkts – aa apakšpunkts (jauns)

aa) veicinot pētniecību, tostarp par nanotehnoloģiju un nanomateriālu izmantošanu medicīnā.

Grozījums Nr. 46

Ieteikuma priekšlikums

2. pielikums – 2. nodaļa – 1. punkts – a apakšpunkts – 2. ievilkums

— iekļaujot infekciju profilakses un kontroles pasākumus pacientu aprūpes plānos,

— iekļaujot infekciju profilakses un kontroles pasākumus, tostarp darbiniekiem paredzētās vakcinācijas kampaņas, pacientu aprūpes plānos,

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

Eiropas pasākumi reto slimību jomā *

P6_TA(2009)0288

Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes ieteikumam par Eiropas pasākumiem reto slimību jomā (COM(2008)0726 – C6-0455/2008 – 2008/0218(CNS))

(2010/C 184 E/75)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2008)0726),
 - ņemot vērā EK līguma 152. panta 4. punkta otro daļu, ar kuru saskaņā Padome ar to ir apspriedusies (C6-0455/2008),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumu (A6-0231/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. aicina Komisiju attiecīgi grozīt tās priekšlikumu saskaņā ar EK līguma 250. panta 2. punktu;
 3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā paredz nepiekrīst Parlamenta apstiprinātajam tekstam;
 4. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1

Ieteikuma priekšlikums 1. apsvērums

(1) Retās slimības apdraud Eiropas pilsoņu veselību, jo tās ir slimības, kas apdraud dzīvību vai izraisa hronisku invaliditāti un nav plaši izplatītas un ir ārkārtīgi komplicētas.

(1) Retās slimības apdraud Eiropas pilsoņu veselību, jo tās ir slimības, kas apdraud dzīvību vai izraisa hronisku invaliditāti un nav plaši izplatītas un ir ārkārtīgi komplicētas, **un, tā kā ir ļoti daudz dažādu reto slimību veidu, ar tām slimojošo cilvēku kopējais skaits ir samērā liels.**

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 2

Ieteikuma priekšlikums
2. apsvērums

(2) Kopienas rīcības programmu reto slimību, to skaitā ģenētisko slimību, jomā pieņēma periodam no 1999. gada 1. janvāra līdz 2003. gada 31. decembrim. Šajā programmā definēts, ka retā slimība skar ne vairāk kā 5 no 10 000 cilvēkiem Eiropas Savienībā.

(2) Kopienas rīcības programmu reto slimību, to skaitā ģenētisko slimību, jomā pieņēma periodam no 1999. gada 1. janvāra līdz 2003. gada 31. decembrim. Šajā programmā definēts, ka retā slimība skar ne vairāk kā 5 no 10 000 cilvēkiem Eiropas Savienībā, **šā skaita izvērtēšanā izmantojot statistikas datus, kuri zinātniski jāpārbauda.**

Grozījums Nr. 3

Ieteikuma priekšlikums
2.a apsvērums (jauns)

(2a) **Pamatojoties uz šiem statistiskajiem datiem par saslimstību, retās slimības būtu pedantiski jāietver katalogos, un zinātniskajai komitejai būtu tie regulāri jāpārskata, lai noteiktu iespējamās nepieciešamos papildinājumus.**

Grozījums Nr. 4

Ieteikuma priekšlikums
4. apsvērums

(4) Aprēķināts, ka šodien ir atklāti pieci līdz astoņi tūkstoši reto slimību, ar kurām dzīves laikā saslimst 6-8 % iedzīvotāju. Citiem vārdiem sakot, Eiropas Savienībā saslimst 27 līdz 36 miljoni cilvēku. Viņu vairākums slimo ar retām slimībām, kuras skar vienu no simts tūkstošiem cilvēku vai pat mazāk.

(4) Aprēķināts, ka šodien ir atklāti pieci līdz astoņi tūkstoši reto slimību, ar kurām dzīves laikā saslimst 6-8 % iedzīvotāju. Citiem vārdiem sakot, **lai gan retajām slimībām, tās atsevišķi ņemot, ir raksturīga zema izplatība, tomēr ar tām slimojošo cilvēku kopējais skaits ir samērā liels, un** Eiropas Savienībā saslimst 27 līdz 36 miljoni cilvēku. Viņu vairākums slimo ar retām slimībām, kuras skar vienu no simts tūkstošiem cilvēku vai pat mazāk.

Grozījums Nr. 5

Ieteikuma priekšlikums
5. apsvērums

(5) Retām slimībām raksturīga zema izplatība **un** tās ir specifiskas, tāpēc ir vajadzīga vispārēja pieeja, kura balstītos uz īpašiem un apvienotiem pasākumiem, kas vajadzīgi, lai nepieļautu augstu saslimstību vai priekšlaicīgu mirstību, ko iespējams novērst, kā arī uzlabotu slimnieku dzīves kvalitāti vai sociāli ekonomisko potenciālu.

(5) Retām slimībām raksturīga zema izplatība, tās ir specifiskas **un saslimstības kopējais īpatsvars ir augsts**, tāpēc ir vajadzīga vispārēja pieeja, kura balstītos uz īpašiem un apvienotiem pasākumiem, **tostarp partnerību ar tādām trešām valstīm kā ASV**, lai nepieļautu augstu saslimstību vai priekšlaicīgu mirstību, ko iespējams novērst, kā arī uzlabotu slimnieku dzīves kvalitāti vai sociāli ekonomisko potenciālu **attīstītajās un jaunattīstības valstīs.**

Grozījums Nr. 6

Ieteikuma priekšlikums
8. apsvērums

(8) Lai valstīs, reģionos un vietējā līmenī labāk koordinētu un saskaņotu iniciatīvas cīņai ar retajām slimībām, visi šīs jomas valsts pasākumi būtu jāiekļauj nacionālajos reto slimību plānos.

(8) Lai valstīs, reģionos un vietējā līmenī labāk koordinētu un saskaņotu iniciatīvas cīņai ar retajām slimībām **un sadarbību starp pētniecības centriem**, visi šīs jomas valsts pasākumi būtu jāiekļauj nacionālajos reto slimību plānos.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 7

Ieteikuma priekšlikums
13. apsvērums

(13) Eiropas references tīkliem ir sevišķi liela Kopienas pievienotā vērtība, jo minētās slimības ir retas, un tas nozīmē, ka pacientu skaits ir mazs un valstij vienai trūkst speciālo zināšanu. Tāpēc ir ārkārtīgi svarīgi nodrošināt, ka visiem reto slimību pacientiem ir vienlīdzīgas iespējas saņemt augstvērtīgu veselības aprūpi.

(13) Eiropas references tīkliem ir sevišķi liela Kopienas pievienotā vērtība, jo minētās slimības ir retas, un tas nozīmē, ka pacientu skaits ir mazs un valstij vienai trūkst speciālo zināšanu. Tāpēc ir ārkārtīgi svarīgi nodrošināt, ka visiem reto slimību pacientiem ir vienlīdzīgas iespējas saņemt **precīzu informāciju, piekļūt piemērotai un savlaicīgai diagnostikai un gūt** augstvērtīgu veselības aprūpi.

Grozījums Nr. 8

Ieteikuma priekšlikums
14.a apsvērums (jauns)

(14a) Farmācijas forumā 2008. gada 12. oktobrī tika apstiprināts galīgais ziņojums, kurā ierosinātas pamatnostādnes, lai dalībvalstīs, ieinteresētās personas un Komisija varētu pastiprināt centienus, tādējādi garantējot atvieglotu un paātrinātu piekļuvi zālēm reto slimību ārstēšanai Eiropas Savienībā.

Grozījums Nr. 9

Ieteikuma priekšlikums
20. apsvērums

(20) Tādēļ visos stratēģijas un lēmumu pieņemšanas posmos būtu jāiesaista pacienti un pacientu pārstāvji. Katrā dalībvalstī būtu aktīvi jāveicina un arī finansiāli jāatbalsta to darbības.

(20) Tādēļ visos stratēģijas un lēmumu pieņemšanas posmos būtu jāiesaista pacienti un pacientu pārstāvji. Katrā dalībvalstī **un arī visā ES, izmantojot specifisku retu slimību skartiem pacientiem paredzētus ES palīdzības tīklus**, būtu aktīvi jāveicina un arī finansiāli jāatbalsta to darbības

Grozījums Nr. 10

Ieteikuma priekšlikums
Ieteikumi dalībvalstīm – 1. punkts – ievaddaļa

1. Izveidot nacionālos plānus reto slimību jomā, lai nodrošinātu, ka taisnīguma un solidaritātes vārdā visā Eiropas Savienībā reto slimību pacientiem savās valstīs ir universāli pieejama kvalitatīva veselības aprūpe, tostarp diagnostika, ārstēšana un zāles reto slimību ārstēšanai, un īpaši:

1. Izveidot nacionālos plānus reto slimību jomā, lai nodrošinātu, ka taisnīguma un solidaritātes vārdā visā Eiropas Savienībā reto slimību pacientiem savās valstīs ir universāli pieejama kvalitatīva veselības aprūpe, tostarp diagnostika, ārstēšana un zāles reto slimību ārstēšanai, **kā arī rehabilitācija un iespējas mācīties dzīvot ar slimību**, un īpaši:

Grozījums Nr. 11

Ieteikuma priekšlikums
Ieteikumi dalībvalstīm – 1. punkts – 1. apakšpunkts

(1) līdz **2011.** gada beigām izstrādāt un pieņemt vispārēju un integrētu stratēģiju kā nacionālo plānu reto slimību jomā, kuras mērķis ir vadīt un strukturēt visus saistītos pasākumus reto slimību jomā;

(1) līdz **2010.** gada beigām izstrādāt un pieņemt vispārēju un integrētu stratēģiju kā nacionālo plānu reto slimību jomā, kuras mērķis ir vadīt un strukturēt visus saistītos pasākumus reto slimību jomā;

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 12

Ieteikuma priekšlikums

Ieteikumi dalībvalstīm – 1. punkts – 3. apakšpunkts

(3) nacionālajā plānā reto slimību jomā izvirzīt dažas prioritātes ar konkrētiem mērķiem, skaidrus termiņus, paredzēt vadības struktūras un regulārus ziņojumus;

(3) nacionālajā plānā reto slimību jomā izvirzīt dažas prioritātes ar konkrētiem mērķiem, skaidrus termiņus, **vērā ņemamu un skaidri nosakāmu finansējumu**, paredzēt vadības struktūras un regulārus ziņojumus;

Grozījums Nr. 13

Ieteikuma priekšlikums

1. punkts – 3.a punkts (jauns)

(3.a) paziņot, vai dalībvalstīs ir specializēti centri, un sastādīt ekspertu katalogu;

Grozījums Nr. 14

Ieteikuma priekšlikums

Ieteikumi dalībvalstīm – 1. punkts – 5. apakšpunkts

(5) nacionālajā plānā paredzēt noteikumus, kuri nodrošinātu, ka visiem reto slimību pacientiem savā valstī ir pieejama kvalitatīva veselības aprūpe (arī diagnostika, ārstēšana un zāles reto slimību ārstēšanai), lai visā Eiropas Savienībā taisnīguma un solidaritātes vārdā nodrošinātu kvalitatīvu veselības aprūpi.

(5) nacionālajā plānā paredzēt noteikumus, kuri nodrošinātu, ka visiem reto slimību pacientiem savā valstī ir pieejama kvalitatīva veselības aprūpe (arī diagnostika, **primārie profilakses pasākumi**, ārstēšana un zāles reto slimību ārstēšanai, **kā arī rehabilitācija un iespējas mācīties dzīvot ar slimību**), lai visā Eiropas Savienībā taisnīguma un solidaritātes vārdā nodrošinātu kvalitatīvu veselības aprūpi, **ievērojot Augsta līmeņa farmaceitiskā foruma pieņemtajā dokumentā “Improving access to orphan medicines for all affected EU citizens” (Labāka piekļuve reto slimību ārstēšanai paredzētajām zālēm visiem konkrētajiem ES pilsoņiem) noteiktos principus.**

Grozījums Nr. 15

Ieteikuma priekšlikums

Ieteikumi dalībvalstīm – 1. punkts – 5.a apakšpunkts (jauns)

(5.a) rosināt centienus izvairīties no iedzimtām retām slimībām ar šādiem pasākumiem:

a) sniedzot konsultācijas par ģenētiku slimības nēsātājiem vecākiem; kā arī

b) ja tas nepieciešams, neskarot pastāvošos valsts tiesību aktus un tikai uz brīvprātības pamata, veicot veselu embriju atlasi pirms to ievadīšanas.

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 16

Ieteikuma priekšlikums

Ieteikumi dalībvalstīm – 1. punkts – 5.b apakšpunkts (jauns)

- (5.b) *nacionālajos plānos paredzēt ārkārtas pasākumus, lai nodrošinātu piekļuvi zālēm, kuras nav atļauts laist apgrozībā, kad tās patiešām ir vajadzīgas sabiedrības veselības interesēs; un, ja dalībvalstī nav citu piemērotu ārstniecības līdzekļu vai riska un ieguvuma attiecība tiek uzskatīta par pozitīvu, pacientiem ar retām slimībām tiks nodrošināta piekļuve attiecīgajām zālēm.*

Grozījums Nr. 17

Ieteikuma priekšlikums

Ieteikumi dalībvalstīm – 1. punkts – 5.c apakšpunkts (jauns)

- (5.c) *valsts līmenī izveidot plurālas konsultatīvās grupas, kurās būtu pārstāvētas visas ieinteresētās puses, lai konsultētu valdību, izstrādājot un īstenojot valsts rīcības plānus reto slimību jomā. Šīm grupām būtu jānodrošina valdības atbilstīga informētība, kā arī jāpanāk, lai valsts līmenī pieņemtie lēmumi labi atspoguļotu sabiedrības viedokli un vajadzības.*

Grozījums Nr. 18

Ieteikuma priekšlikums

Ieteikumi dalībvalstīm – 1. punkts – 5.d apakšpunkts (jauns)

- (5.d) *mudināt reto slimību ārstēšanu finansēt valsts līmenī. Ja dalībvalstis nevēlas vai nespēj izveidot izcilības centrus, šis galvenais valsts fonds ir jāizmanto, lai nodrošinātu, ka pacients var aizbraukt uz izcilības centru citā valstī. Tomēr ir būtiski, lai šis atsevišķais budžets tiktu pārskatīts katru gadu un pielāgots, ņemot vērā zināšanas par pacientiem, kuriem attiecīgajā gadā ir nepieciešama ārstēšana, kā arī par iespējamiem jauniem ārstēšanas veidiem, kuri būtu jāiekļauj budžetā. Tas būtu jādara, piedaloties plurālajām konsultatīvajām grupām, kuras pārstāv visas ieinteresētās puses.*

Grozījums Nr. 19

Ieteikuma priekšlikums

Ieteikumi dalībvalstīm – 2. punkts – 1. apakšpunkts

- (1) Eiropas Savienībā izstrādāt vienotu reto slimību definīciju, kurā noteikts, ka tās ir slimības, kuras skar ne vairāk kā 5 no 10 000 cilvēkiem;

- (1) Eiropas Savienībā izstrādāt vienotu reto slimību definīciju, kurā noteikts, ka tās ir slimības, kuras skar ne vairāk kā 5 no 10 000 cilvēkiem *attiecībā uz skaitu visā Eiropas Savienībā, taču ir ļoti svarīgi zināt precīzu sadalījumu katrā dalībvalstī;*

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 20

Ieteikuma priekšlikums

Ieteikumi dalībvalstīm – 2. punkts – 4. apakšpunkts

- (4) valsts un reģionu līmenī atbalstīt specifiskus informācijas tīklus, reģistrus un datubāzes par slimībām.
- (4) **Eiropas**, valsts un reģionu līmenī atbalstīt, **īpaši ar finanšu līdzekļiem**, specifiskus informācijas tīklus, reģistrus un datubāzes par slimībām, **kuros ir ietverta regulāri atjaunināta, sabiedrībai internetā pieejama informācija.**

Grozījums Nr. 21

Ieteikuma priekšlikums

Ieteikumi dalībvalstīm – 3. punkts – 3. apakšpunkts

- (3) sekmēt valstu pētnieku un laboratoriju piedalīšanos pētījumu projektos par retajām slimībām, kurus finansē Kopiena;
- (3) sekmēt valstu pētnieku un laboratoriju piedalīšanos pētījumu projektos par retajām slimībām, kurus finansē Kopiena, **un izmantot Regulā (EK) Nr. 141/2000 par zālēm reti sastopamu slimību ārstēšanai piedāvātās iespējas;**

Grozījums Nr. 22

Ieteikuma priekšlikums

Ieteikumi dalībvalstīm – 3. punkts – 3.a apakšpunkts (jauns)

- (3.a) **sekmēt zināšanu apmaiņu un sadarbību starp Eiropas Savienības pētniekiem, laboratorijām un pētniecības projektiem un līdzīgām iestādēm trešās valstīs, lai kopējie rezultāti dotu labumu ne tikai Eiropas Savienībai, bet arī nabadzīgākām un jaunattīstības valstīm, kurām ir mazāk iespēju nodrošināt resursus reto slimību izpētei;**

Grozījums Nr. 23

Ieteikuma priekšlikums

Ieteikumi dalībvalstīm – 3. punkts – 4. apakšpunkts

- (4) nacionālajos plānos paredzēt reto slimību jomas noteikumus, kuru mērķis ir šajā jomā veicināt izpēti, tostarp sabiedrības veselības un sociālos pētījumus, īpaši ar nolūku izstrādāt tādas līdzekļus kā transversālas infrastruktūras, kā arī konkrētām slimībām veltīti projekti.
- (4) nacionālajos plānos paredzēt reto slimību jomas noteikumus, kuru mērķis ir šajā jomā veicināt izpēti, tostarp sabiedrības veselības un sociālos pētījumus, īpaši ar nolūku izstrādāt tādas līdzekļus kā transversālas infrastruktūras, kā arī konkrētām slimībām veltīti projekti, **rehabilitācijas programmas un programmas ar mērķi iemācīties sadzīvot ar retu slimību, kā arī pētījumi par diagnostikas testiem un līdzekļiem.**

Grozījums Nr. 24

Ieteikuma priekšlikums

Ieteikumi dalībvalstīm – 3. punkts – 4.a apakšpunkts (jauns))

- (4.a) **piešķirt atbilstošu ilgtermiņa finansējumu, piemēram, izmantojot valsts un privātā sektora partnerību, lai dalībvalstu un Eiropas līmenī atbalstītu pētniecību, tādējādi nodrošinot šīs jomas ilgtermiņu;**

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 25

Ieteikuma priekšlikums

Ieteikumi dalībvalstīm - 4. punkts – 1. apakšpunkts

(1) Līdz 2011. gada beigām apzināt valsts un reģionu speciālo zināšanu centrus savas valsts teritorijā un veicināt speciālo zināšanu centru izveidi, ja tādu nav, sevišķi nacionālajā plānā reto slimību jomā paredzot noteikumus par valsts un reģionu speciālo zināšanu centru izveidi;

(1) Līdz 2011. gada beigām apzināt valsts un reģionu speciālo zināšanu centrus savas valsts teritorijā un veicināt speciālo zināšanu centru izveidi, ja tādu nav, sevišķi nacionālajā plānā reto slimību jomā paredzot noteikumus par valsts un reģionu speciālo zināšanu centru izveidi; **palīdzēt sastādīt reto slimību un reto slimību ekspertu katalogus;**

Grozījums Nr. 26

Ieteikuma priekšlikums

Ieteikumi dalībvalstīm – 4. punkts – 3. apakšpunkts

(3) organizēt **pacientu** aprūpi, nodibinot sadarbību ar attiecīgajiem valsts vai vajadzības gadījumā citu valstu ekspertiem; ja nepieciešams nodrošināt universālu piekļuvi specifiskai veselības aprūpei, ar informācijas un komunikācijas tehnoloģiju palīdzību būtu jāatbalsta pārrobežu veselības aprūpe, arī pacientu, medicīnas speciālistu un veselības aprūpes pakalpojumu sniedzēju mobilitāte;

(3) organizēt **Eiropas veselības** aprūpi **pacientiem ar retām slimībām**, nodibinot sadarbību ar attiecīgajiem valsts vai vajadzības gadījumā citu valstu ekspertiem; ja nepieciešams nodrošināt universālu piekļuvi specifiskai veselības aprūpei, ar informācijas un komunikācijas tehnoloģiju palīdzību būtu jāatbalsta pārrobežu veselības aprūpe, arī pacientu **un speciālo zināšanu mobilitāte ar datu mobilitātes atbalsta palīdzību, kā arī** medicīnas speciālistu un veselības aprūpes pakalpojumu sniedzēju mobilitāte;

Grozījums Nr. 27

Ieteikuma priekšlikums

Ieteikumi dalībvalstīm – 4. punkts – 5. apakšpunkts

(5) nodrošināt, lai valsts un reģionu speciālo zināšanu centri ievērotu Eiropas references tīklu reto slimību jomā noteiktos standartus, pienācīgi ņemot vērā pacientu un profesionāļu vajadzības un prasības.

(5) nodrošināt, lai valsts un reģionu speciālo zināšanu centri ievērotu Eiropas references tīklu reto slimību jomā noteiktos standartus, pienācīgi ņemot vērā pacientu un speciālistu vajadzības un prasības, **kā arī iesaistot pacientus šo centru darbībā.**

Grozījums Nr. 28

Ieteikuma priekšlikums

Ieteikumi dalībvalstīm - 4. punkts – 5.a apakšpunkts (jauns)

(5.a) **veicināt, iespējami izmantojot Eiropas Savienības finansējumu vai līdzfinansējumu, speciālo zināšanu centrus un stacionārus, lai sniegtu specifisku apmācību speciālistiem konkrēto reto slimību jomā un dotu viņiem iespēju apgūt atbilstīgās speciālās zināšanas.**

Grozījums Nr. 29

Ieteikuma priekšlikums

Ieteikumi dalībvalstīm – 5. punkts – 1. apakšpunkts – b daļa

(b) Eiropas vadlīnijas par populācijas skrīningu un diagnostikas testiem;

(b) Eiropas vadlīnijas par populācijas skrīningu un diagnostikas testiem, **tostarp ģenētiski testi, piemēram, heterozigotātes izpētes tests un polārā ķermenīša diagnostika ar biopsijas palīdzību, kas garantē augstas kvalitātes eksperimentāciju un iespēju sniegt piemērotas ģenētiska rakstura konsultācijas, ievērojot dalībvalstīs pastāvošo ētikas normu daudzveidību;**

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 30

Ieteikuma priekšlikums

Ieteikumi dalībvalstīm – 5. punkts – 1. apakšpunkts – c daļa

- (c) **kopīgi izmantot** dalībvalstu novērtējuma ziņojumus par zāļu reto slimību ārstēšanai pievienoto **terapeitisko** vērtību ES, lai reto slimību pacienti ātrāk saņemtu zāles retu slimību ārstēšanai.
- (c) **sagatavot** dalībvalstu novērtējuma ziņojumus par zāļu reto slimību ārstēšanai pievienoto **klīnisko** vērtību ES **Eiropas Zāļu aģentūras (EZA) ietvaros, kurā ir apkopotas zināšanas un svarīgas specifiskās zināšanas**, lai reto slimību pacienti ātrāk saņemtu zāles retu slimību ārstēšanai.

Grozījums Nr. 31

Ieteikuma priekšlikums

Ieteikumi dalībvalstīm – 5. punkts – 1. apakšpunkts– ca daļa (jauna)

- (ca) **strukturālais atbalsts ieguldījumiem Orphanet datubāzē, lai nodrošinātu vienkāršu piekļuvi informācijai par retajām slimībām;**

Grozījums Nr. 32

Ieteikuma priekšlikums

Ieteikumi dalībvalstīm – 6. punkts

6. Pacientu organizāciju līdzdalība
6. Pacientu **neatkarīgo** organizāciju līdzdalība
- (1) Veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka pacienti un to pārstāvji tiktu pienācīgi uzklauti katrā stratēģijas izstrādes un lēmumu pieņemšanas posmā reto slimību jomā, arī saistībā ar speciālo zināšanu centru un Eiropas references centru izveidi un vadību un nacionālo plānu izstrādi;
- (1) Veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka **neatkarīgi** pacienti un to pārstāvji tiktu pienācīgi uzklauti katrā stratēģijas izstrādes un lēmumu pieņemšanas posmā reto slimību jomā, arī saistībā ar speciālo zināšanu centru un Eiropas references centru izveidi un vadību un nacionālo plānu izstrādi;
- (2) atbalstīt pacientu organizāciju pasākumus, piemēram, izpratnes vairošanu, kompetences veidošanu un izglītošanu, informācijas un labas prakses apmaiņu, sadarbības tīklu veidošanu, izolētu pacientu apzināšanu;
- (2) atbalstīt **neatkarīgo** pacientu organizāciju pasākumus, piemēram, izpratnes vairošanu, kompetences veidošanu un izglītošanu, informācijas un labas prakses apmaiņu, sadarbības tīklu veidošanu, izolētu pacientu apzināšanu;
- (2.a) **nodrošināt, ka tiek finansētas pacientu organizācijas, kuras nav tieši saistītas ar atsevišķiem farmācijas uzņēmumiem;**
- (2.b) **sekmēt pacientu piekļuvi Eiropas līmenī pieejamai informācijai par zālēm, ārstēšanas iespējām vai ārstēšanas centriem dalībvalstīs vai trešās valstīs, kuras nodrošina veselības aprūpi, kas ir īpaši piemērota konkrētās slimības ārstēšanai;**
- (3) iekļaut nacionālajos plānos reto slimību jomā noteikumus par atbalstu pacientu organizācijām un apspriešanos ar tām, kā minēts 1. un 2. punktā.
- (3) iekļaut nacionālajos plānos reto slimību jomā noteikumus par atbalstu **neatkarīgām** pacientu organizācijām un apspriešanos ar tām, kā minēts 1. un 2. punktā;**nodrošināt, ka nacionālajos plānos sniegta valstu un reģionālo speciālo zināšanu centru uzskaitē, kā arī tajos paredzēta reto slimību ekspertu katalogu sastādīšana.**

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 33

Ieteikuma priekšlikums

Ieteikumi dalībvalstīm – -1. punkts (jauns)

(-1) *sniegt ilgtspējīgu atbalstu Eiropas tīmekļa vietnei un centralizētai informācijas datubāzei “Orphanet”, kura sniedz šādu informāciju:*

(a) *ziņas par reto slimību specifiskiem pētījumiem, to rezultātus un šo pētījumu pieejamību pacientiem;*

(b) *ziņas par katrai retajai slimībai pieejamām zālēm;*

(c) *ziņas par katrai retajai slimībai pieejamo ārstēšanu katrā dalībvalstī;*

(d) *ziņas par specializētiem ārstēšanas centriem konkrētas retās slimības ārstēšanai dalībvalstīs vai trešās valstīs.*

Grozījums Nr. 34

Ieteikuma priekšlikums

Ieteikumi dalībvalstīm – 1. punkts

1. Izstrādāt šā ieteikuma, kas adresēts Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai, īstenošanas ziņojumu, pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju, ne vēlāk kā piecus gadus pēc šā paziņojuma pieņemšanas dienas, lai izsvērtu ierosināto pasākumu efektivitāti un apsvērtu turpmākās rīcības nepieciešamību.

1. Izstrādāt šā ieteikuma, kas adresēts Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai, īstenošanas ziņojumu, pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju, ne vēlāk kā **līdz 2012. gada beigām, t. i., gadā, kurā tā ierosinās īstenošanas darbības, citstarp iekļaujot:**

a) *nepieciešamos budžeta pasākumus, lai Kopienas programma reto slimību jomā būtu efektīva;*

b) *atbilstīgu speciālo zināšanu centru tīklu izveidi;*

c) *epidemioloģisko datu par retām slimībām vākšanu;*

d) *ekspertu un speciālistu mobilitāti;*

e) *pacientu mobilitāti; kā arī*

f) *apsvērumu par citu pasākumu nepieciešamību, lai uzlabotu retu slimību skarto pacientu un viņu ģimeņu dzīvi.*

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

ANO Konvencija par personu ar invaliditāti tiesībām *

P6_TA(2009)0312

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Kopiena noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām (COM(2008)0530 – C6-0116/2009 – 2008/0170(CNS))

(2010/C 184 E/76)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (COM(2008)0530),
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām (turpmāk — Konvencija), ko Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālā asambleja pieņēma 2006. gada 13. decembrī,
 - ņemot vērā EK līguma 13. panta 1. punktu un 300. panta 2. punkta pirmo daļu,
 - ņemot vērā EK līguma 300. panta 3. punkta pirmo daļu, saskaņā ar kuru Padome ir apspriedusies ar Parlamentu (C6-0116/2009),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu un 83. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumu (A6-0229/2009),
1. apstiprina Konvencijas noslēgšanu;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

ANO Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām fakultatīvais protokols *

P6_TA(2009)0313

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Kopiena noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām fakultatīvo protokolu (COM(2008)0530 – C6-0117/2009 – 2008/0171(CNS))

(2010/C 184 E/77)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (COM(2008)0530),
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām fakultatīvo protokolu (turpmāk "Fakultatīvais protokols"), ko Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālā asambleja pieņēma 2006. gada 13. decembrī,
 - ņemot vērā EK līguma 13. panta 1. punktu un 300. panta 2. punkta pirmo daļu,
 - ņemot vērā EK līguma 300. panta 3. punkta pirmo daļu, ar kuru saskaņā Padome ir apspriedusies ar Parlamentu (C6-0117/2009),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu un 83. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumu (A6-0230/2009),
1. apstiprina Fakultatīvā protokola noslēgšanu;
 2. aicina dalībvalstis un Komisiju atbilstīgi to kompetences jomai reizi trijos gados iesniegt Padomei un Parlamentam ziņojumu par to, kā noris Fakultatīvā protokola īstenošana;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Statistika par augu aizsardzības līdzekļiem *II**

P6_TA(2009)0318

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa normatīvā rezolūcija par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu attiecībā uz statistiku par augu aizsardzības līdzekļiem (11120/2/2008 – C6-0004/2009 – 2006/0258(COD))

(2010/C 184 E/78)

(Koplēmuma procedūra, otrais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes kopējo nostāju (11120/2/2008 – C6-0004/2009) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽²⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2006)0778),
- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu,
- ņemot vērā Reglamenta 62. pantu,
- ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ieteikumus otrajam lasījumam (A6-0256/2009),

1. apstiprina grozīto kopējo nostāju;
2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 38 E, 17.2.2009., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 66 E, 20.3.2009., 98. lpp.

P6_TC2-COD(2006)0258

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta otrajā lasījumā 2009. gada 24. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 attiecībā uz statistiku par augu aizsardzības līdzekļiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 285. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OV C 256, 27.10.2007., 86. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr.1600/2002/EK (2002. gada 22. jūlijs), ar ko pieņem Sesto Kopienas vides rīcības programmu ⁽²⁾, tika atzīts, ka jāturpina samazināt pesticīdu, īpaši lauksaimniecībā izmantojamo augu aizsardzības līdzekļu, ietekmi uz cilvēku veselību un vidi. Lēmumā uzsvērtā vajadzība panākt to, lai pesticīdu izmantošana kļūtu ilgtspējīgāka, un aicināts kopumā ievērojami samazināt riskus un izmantot pesticīdus tā, lai tas atbilstu vajadzīgajai kultūru aizsardzībai.
- (2) Paziņojumā Padomei, Eiropas Parlamentam un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai "Virzība uz tematisku stratēģiju par pesticīdu ilgtspējīgu izmantošanu" Komisija atzina, ka vajadzīga detalizēta, saskaņota un atjaunināta statistika Kopienas līmenī par pesticīdu tirdzniecību un izmantošanu. Šāda statistika ir vajadzīga, lai novērtētu Eiropas Savienības politiku ilgtspējīgas attīstības jomā un aprēķinātu attiecīgos rādītājus par veselības un vides risku, kas saistīts ar pesticīdu izmantošanu.
- (3) Saskaņota un salīdzināma Kopienas statistika par pesticīdu tirdzniecību un izmantošanu ir būtiska Kopienas tiesību aktu un politikas izstrādei un uzraudzībai saistībā ar tematisko stratēģiju par pesticīdu ilgtspējīgu izmantošanu.
- (4) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/8/EK (1998. gada 16. februāris) par biocīdo produktu laišanu tirgū ⁽³⁾ ietekme izpaudīsies vienīgi ilgākā laikposmā pēc 2006. gada, kad tiks pabeigta pirmā novērtēšana par darbīgo vielu izmantošanu biocīdos produktos, tāpēc pašlaik ne Komisijai, ne vairākumam dalībvalstu nav pietiekamu zināšanu vai pieredzes, lai ierosinātu turpmākus pasākumus attiecībā uz biocīdiem. Tāpēc šīs regulas piemērošanas jomai būtu jāattiecas vienīgi uz augu aizsardzības līdzekļiem, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) .../... [par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū] ⁽⁴⁾ un attiecībā uz kuriem jau ir gūta liela datu vākšanas pieredze.
- (5) Komisijas daudzu gadu pieredze, ko tā guvusi, vācot datus par augu aizsardzības līdzekļu tirdzniecību un izmantošanu, ir pierādījusi, ka Kopienas līmenī vajadzīga saskaņota metodika, lai vāktu statistiku gan no brīža, kad tie tiek laisti tirgū, gan no lietotājiem. Turklāt, ņemot vērā mērķi aprēķināt precīzus riska rādītājus saskaņā ar mērķiem, kas paredzēti tematiskajā stratēģijā par pesticīdu ilgtspējīgu izmantošanu, statistika jāprecizē līdz darbīgo vielu līmenim.
- (6) Tematiskās stratēģijas par pesticīdu ilgtspējīgu izmantošanu ietekmes novērtējumā tika novērtētas dažādas datu vākšanas iespējas, un obligāta datu vākšana tika ieteikta kā labākā iespēja, jo tā ātri un rentabli ļautu izstrādāt precīzus un ticamus datus par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū un izmantošanu.
- (7) Padomes Regulā (EK) Nr. 322/97 (1997. gada 17. februāris) par Kopienas statistiku ⁽⁵⁾ noteikti pamatprincipi šajā regulā izklāstītajiem noteikumiem. Īpaši tajā prasīta atbilstība taisnīguma, ticamības, atbilstības, rentabilitātes, statistikas konfidencialitāte un pārredzamības standartiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 12. marta Atzinums (OV C 66 E, 20.3.2009., 98. lpp), Padomes 2008. gada 20. novembra Kopējā nostāja (OV C 38 E, 17.2.2009., 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa Nostāja.

⁽²⁾ OV L 242, 10.9.2002., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 123, 24.4.1998., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L ...

⁽⁵⁾ OV L 52, 22.2.1997., 1. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- (8) Ar statistikas konfidencialitāti saistītu datu nosūtīšanu reglamentē noteikumi, kas izklāstīti Regulā (EK) Nr. 322/97 un Padomes Regulā (Euratom, EEK) Nr. 1588/90 (1990. gada 11. jūnijs) par tādas statistiskas informācijas nosūtīšanu Eiropas Kopienų Statistikas birojam, uz kuru attiecas konfidencialitāte ⁽¹⁾. Saskaņā ar minētajām regulām veiktie pasākumi nodrošina konfidencialu datu fizisko un loģisko aizsardzību un to, ka, apkopojot un izplatot Kopienų statistiku, dati netiek nelikumīgi izpausti un ka tos neizmanto vajadzībām, kas nav statistikas vajadzības.
- (9) Tādu datu konfidencialitātes nepieciešamo aizsardzību, kuriem ir komerciāla vērtība, būtu jānodrošina, inter alia, tos pirms statistikas publicēšanas pienācīgi summējot.
- (10) Lai nodrošinātu salīdzināmus rezultātus, statistiku par augu aizsardzības līdzekļiem apkopo norādītajā dalījumā, piemērotā formā un noteiktā laika periodā pēc pārskata gada beigām, kā noteikts šīs regulas pielikumos.
- (11) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽²⁾.
- (12) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro definēt apstrādāto platību un pielāgot III pielikumu. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, tostarp papildināt šo regulu, iekļaujot jaunus nebūtiskus elementus, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (13) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi - proti, izveidot kopēju sistēmu, lai sistemātiski sagatavotu Kopienų statistiku par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū un izmantošanu - nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka tādēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienų līmenī, Kopienų var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (14) Ir notikusi apspriešanās ar Statistikas programmu komiteju, kas izveidota ar Padomes Lēmumu 89/382/EEK, Euratom ⁽³⁾,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets, darbības joma un mērķi

1. Ar šo regulu izveido kopēju pamatu, lai varētu sistemātiski sagatavot Kopienų statistiku par augu **tādu pesticīdu** laišanu tirgū un izmantošanu, **kas ir augu aizsardzības līdzekļi kā tie definēti 2. panta a) apakšpunkta i) daļā**.

2. Statistika attiecas uz:

— tirgū laisto augu aizsardzības līdzekļu gada daudzumu saskaņā ar I pielikumu;

— lauksaimniecībā izmantoto augu aizsardzības līdzekļu gada daudzumu saskaņā ar II pielikumu.

⁽¹⁾ OV L 151, 15.6.1990., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

⁽³⁾ OV L 181, 28.6.1989., 47. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

3. Statistika kopā ar citiem attiecīgiem datiem jo īpaši ir paredzēta 14. panta vajadzībām Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā .../.../EK (... gada ...), [ar kuru nosaka Kopienas sistēmu pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai] ⁽¹⁾.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- a) “augu aizsardzības līdzekļi” ir augu aizsardzības līdzekļi, kā minēts 2. panta 1. punktā Regulā (EK) Nr. .../... [par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū];
- b) “vielas” ir vielas, kā definēts Regulas (EK) Nr. .../... * 3. panta 2. punktā [par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū];
- c) “aktīvas vielas” ir aktīvas vielas, kā minēts Regulas (EK) Nr. .../... * 2. panta 2. punktā [par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū];
- d) “drošinātājvielas” ir drošinātājvielas, kā minēts Regulas (EK) Nr. .../... * 2. panta 3. punkta a) apakšpunktā [par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū];
- e) “sinerģisti” ir sinerģisti, kā minēts Regulas (EK) Nr. .../... 2. panta 3. punkta b) apakšpunktā [par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū];
- f) “laišana tirgū” ir laišana tirgū, kā definēts Regulas (EK) Nr. .../... 3. panta 8. punktā [par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū];
- g) “atļaujas turētājs” ir atļaujas turētājs, kā definēts Regulas (EK) Nr. .../... 3. panta 20. punktā [par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū];
- h) “izmantošana lauksaimniecībā” ir tāda augu aizsardzības līdzekļu visu veidu izmantošana, kas tieši vai netieši saistīta ar augu produktu ražošanu lauku saimniecības saimnieciskajai darbībai;
- i) “profesionāls lietotājs” ir profesionāls lietotājs, kā definēts Direktīvas .../... /EK 3. panta 1. punktā [ar kuru nosaka Kopienas sistēmu pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai];
- j) “lauku saimniecība” ir lauku saimniecība, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. .../... (... gada ...), kas attiecas uz lauku saimniecību struktūras apsekojumiem un lauksaimnieciskās ražošanas metožu apsekojumu ⁽²⁾.

3. pants

Datu vākšana, nosūtīšana un apstrāde

1. Dalībvalstis vāc I un II pielikumā norādīto pazīmju specifikācijai vajadzīgos datus, izmantojot:

— apsekojumus;

⁽¹⁾ OV L

⁽²⁾ OJ L ...

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- pienākumus attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, jo īpaši pienākumus atbilstīgi Regulas (EK) Nr. .../... 67. pantam *[par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū]*;
 - profesionālajiem lietotājiem noteiktos pienākumus, pamatojoties uz uzskaiti par izmantotajiem augu aizsardzības līdzekļiem, jo īpaši pienākumus atbilstīgi Regulas (EK) Nr. .../... 67. pantam *[par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū]*;
 - administratīvus avotus; vai
 - šo līdzekļu kombināciju, tostarp statistiskās novērtēšanas procedūras, kas pamatojas uz ekspertu secinājumiem vai modeļiem.
2. Dalībvalstis nosūta Komisijai (Eurostat) statistikas rezultātus, tostarp konfidenciālos datus, saskaņā ar plāniem un I un II pielikumā noteikto regularitāti. Datus iesniedz, tos klasificējot, kā norādīts III pielikumā.
3. Dalībvalstis datus nosūta elektroniski un atbilstīgā tehniskā formātā, ko Komisija (Eurostat) nosaka saskaņā ar 6. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru.
4. Konfidencialitātes apsvērumu dēļ, pirms publicēšanas atbilstīgos gadījumos Komisija (Eurostat) datus summē saskaņā ar III pielikumā norādītajām līdzekļu ķīmisko vielu klasēm vai kategorijām, atbilstīgi ņemot vērā konfidencialu datu aizsardzību katras valsts līmenī. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 322/97 15. pantu valstu iestādes un Komisija (Eurostat) konfidencialus datus izmanto vienīgi statistikas vajadzībām.

4. pants

Kvalitātes vērtējums

1. Šajā regulā uz nosūtāmajiem datiem attiecinā šādus kvalitātes vērtējuma parametrus:
- “atbilstība” attiecas uz pakāpi, kādā statistika atbilst pašreizējām un iespējamām lietotāju vajadzībām;
 - “precizitāte” attiecas uz novērtējumu atbilstību nezināmajām faktiskajām vērtībām;
 - “savlaicīgums” attiecas uz laikposmu starp informācijas pieejamību un informācijā aprakstīto notikumu;
 - “punktualitāte” attiecas uz laika atšķirību starp datu paziņošanas dienu un termiņu, kad tie bija jāpaziņo;
 - “pieejamība” un “skaidrība” attiecas uz kārtību un nosacījumiem, kādos lietotāji var saņemt, izmantot un interpretēt datus;
 - “salīdzināmība” raksturo piemēroto statistikas jēdzienu, pārbaudes līdzekļu un procedūru atšķirību ietekmes noteikšanu, salīdzinot statistiku ģeogrāfiskos apgabalos, nozaru jomās vai laikā;
 - “saskanība” attiecas uz datu piemērotību, lai tos varētu ticami kombinēt dažādos veidos un dažādi izmantot.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

2. Dalībvalstis iesniedz Komisijai (Eurostat) ziņojumus par to datu kvalitāti, kas nosūtīti, kā minēts I un II pielikumā. Komisija (Eurostat) novērtē nosūtīto datu kvalitāti.

5. pants

Īstenošanas pasākumi

1. Komisija saskaņā ar 6. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem atbilstīgo tehnisko formātu datu nosūtīšanai.

2. Komisija pieņem definīciju II pielikuma 2. iedaļā minētajam terminam “apstrādāta platība”. Minēto pasākumu, kas paredzēts, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 6. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. Komisija var grozīt III pielikumā definēto saskaņoto vielu klasifikāciju, lai to pielāgotu izmaiņām aktīvo vielu sarakstā, kas pieņemts atbilstīgi Regulas (EK) Nr. .../... 78. panta 3. punktam *[par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū]*. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 6. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

6. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Statistikas programmu komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

7. pants

Ziņojums

Reizi piecos gados Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas īstenošanu. Šajā ziņojumā īpaši novērtē nosūtīto datu kvalitāti, kā minēts 4. pantā, uzņēmumu, lauku saimniecību un valstu pārvaldes iestāžu slogu un šīs statistikas lietderību saistībā ar tematisko stratēģiju par pesticīdu ilgtspējīgu izmantošanu, jo īpaši attiecībā uz 1. pantā minētajiem mērķiem. Atbilstīgos gadījumos tajā iekļauj priekšlikumus, lai turpinātu uzlabot datu kvalitāti un samazinātu slogu uzņēmumiem, lauku saimniecībām un valstu pārvaldes iestādēm.

Pirmo ziņojumu iesniedz līdz ... (*) gada 1. janvārim.

8. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

(*) Astoņus gadus pēc šīs regulas pieņemšanas gada.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

...

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

I PIELIKUMS

Statistika par augu aizsardzības līdzekļu ražošanu un laišanu tirgū

1. IEDAĻA

Aptvērums

Statistika aptver III pielikumā norādītās vielas, kas ietvertas augu aizsardzības līdzekļos, kuri tiek laisti tirgū katrā dalībvalstī. Īpašu uzmanību vērš uz to, lai izvairītos no dubultas uzskaites, ja līdzeklis ir pārveidots vai ja atļauju nodod citam atļaujas turētājam.

2. IEDAĻA

Mainīgie lielumi

Apkopo informāciju par katras III pielikumā norādītās vielas daudzumu, kura ir ietverta tirgū laistajos augu aizsardzības līdzekļos.

3. IEDAĻA

Ziņojumu sniegšanas mērvienība

Datus izsaka vielu kilogramos.

4. IEDAĻA

Pārskata periods

Pārskata periods ir kalendārais gads.

5. IEDAĻA

Pirmais pārskata gads, regularitāte un rezultātu nosūtīšana

1. Pirmais pārskata periods ir otrais kalendārais gads pēc... (*).
2. Dalībvalstis sniedz datus par katru kalendāro gadu pēc pirmā pārskata perioda.
3. Komisijai (Eurostat) datus nosūta 12 mēnešos pēc pārskata gada beigām.

6. IEDAĻA

Kvalitātes ziņojums

Dalībvalstis iesniedz Komisijai (Eurostat) 4. pantā minēto kvalitātes ziņojumu, un tajā norāda:

- datu vākšanā izmantoto metodiku;
- būtiskos kvalitātes aspektus saskaņā ar datu vākšanā izmantoto metodiku;
- izmantoto novērtējumu, summēto rādītāju un izslēgšanas metožu aprakstu.

Ziņojumu nosūta Komisijai (Eurostat) 15 mēnešos pēc pārskata gada beigām.

(*) Šis regulas spēkā stāšanās diena.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

II PIELIKUMS

Statistika par augu aizsardzības līdzekļu izmantošanu lauksaimniecībā

1. IEDAĻA

Aptvērums

1. Statistika aptver III pielikumā norādītās vielas, kas ietvertas augu aizsardzības līdzekļos, kurus katrā dalībvalstī lauksaimniecībā izmanto katras izraudzītās augu kultūras audzēšanā.
2. Katra dalībvalsts nosaka izraudzītās kultūras, kas jāapskata 5. iedaļā minētajos piecos gados. Izraudzītās kultūras pārstāv dalībvalstī audzētās kultūras un izmantotās vielas.

Veidojot kultūru izlasi, ņem vērā valsts rīcības plāniem būtiskākās kultūras, kā minēts Direktīvas .../.../EK 4. pantā [ar kuru nosaka Kopienas sistēmu pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai].

2. IEDAĻA

Mainīgie lielumi

Attiecībā uz katru izraudzīto kultūru vāc šādus mainīgos lielumus:

- a) III pantā minēto vielu daudzums katrai minētajai kultūrai izmantotajos aizsardzības produktos;
- b) ar katru vielu apstrādātā platība.

3. IEDAĻA

Ziņojumu sniegšanas mērvienības

1. Izmantoto vielu daudzumu izsaka kilogramos.
2. Apstrādātās platības izsaka hektāros.

4. IEDAĻA

Pārskata periods

1. Pārskata periods būtībā ir periods, kurš nepārsniedz 12 mēnešus, kad tiek veikti visi augu aizsardzības pasākumi, kas saistīti ar attiecīgo kultūru.
2. Pārskata periods ir gads, kad sāka raža.

5. IEDAĻA

Pirmais pārskata gads, regularitāte un rezultātu nosūtīšana

1. Par katru piecu gadu periodu dalībvalstis apkopo statistiku par augu aizsardzības līdzekļu izmantošanu katrai izvēlētajai kultūrai pārskata periodā, kā definēts 4. iedaļā.
2. Dalībvalstis var izvēlēties pārskata periodu jebkurā posmā šajā piecu gadu periodā. Katrai izvēlētajai kultūrai var izraudzīties savādāku pārskata periodu.
3. Pirmais piecu gadu periods sākas ar pirmo kalendāro gadu pēc... (*)
4. Dalībvalstis sniedz datus par katru piecu gadu periodu.
5. Datus nosūta Komisijai (Eurostat) 12 mēnešos pēc katra piecu gadu perioda beigām.

(*) Šis regulas spēkā stāšanās diena.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

6. IEDAĻA

Kvalitātes ziņojums

Nosūtot rezultātus, dalībvalstis iesniedz Komisijai (Eurostat) 4. pantā minēto kvalitātes ziņojumu, kurā norāda:

- atlases metodikas aprakstu;
 - datu vākšanā izmantoto metodiku;
 - aptverto kultūru salīdzinošās nozīmes novērtējumu attiecībā pret kopējo izmantoto augu aizsardzības līdzekļu daudzumu;
 - būtiskos kvalitātes aspektus saskaņā ar datu vākšanā izmantoto metodiku;
 - piecos gados izmantoto augu aizsardzības līdzekļu datu salīdzinājumu ar datiem par attiecīgajos piecu gados tirgū laistajiem augu aizsardzības līdzekļiem.
-

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

III PIELIKUMS

Saskaņotā vielu klasifikācija

GALVENĀS GRUPAS	Kods	Ķīmisko vielu klase	Vielas Vispārpieņemtie nosaukumi	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Līdzekļu kategorijas			Vispārpieņemto nosaukumu nomenklatūra		
Fungicīdi un baktericīdi	F0				
Neorganiskie fungicīdi	F1				
	F1.1	VARA SAVIENĀJUMI	VISI VARA SAVIENĀJUMI		44
	F1.1		BORDEAUX MIXTURE	8011-63-0	44
	F1.1		VARA HIDROKSĪDS	20427-59-2	44
	F1.1		VARA OKSIHLORĪDS	1332-40-7	44
	F1.1		TRĪSBĀZU VARA SULFĀTS	1333-22-8	44
	F1.1		VARA (I) OKSĪDS	1319-39-1	44
	F1.1		CITI VARA SĀĻI		44
	F1.2	NEORGANISKAIS SĒRS	SĒRS	7704-34-9	18
	F1.3	CITI NEORGANISKIE FUNGICĪDI	CITI NEORGANISKIE FUNGICĪDI		
Fungicīdi, kuru pamatā ir karbamāti un ditiokarbamāti	F2				
	F2.1	KARBANILĀTA FUNGICĪDI	DIETHOFENCARB	87130-20-9	513
	F2.2	KARBAMĀTA FUNGICĪDI	BENTHIAVALICARB	413615-35-7	744
	F2.2		IPROVALICARB	140923-17-7	620
	F2.2		PROPAMOCARB	24579-73-5	399
	F2.3	DITIOKARBAMĀTA FUNGICĪDI	MANCOZEB	8018-01-7	34
	F2.3		MANEB	12427-38-2	61
	F2.3		METIRAM	9006-42-2	478
	F2.3		PROPINEB	12071-83-9	177
	F2.3		THIRAM	137-26-8	24
	F2.3		ZIRAM	137-30-4	31
Fungicīdi, kuru pamatā ir benzimidazoli	F3				
	F3.1	BENZIMIDAZOLA FUNGICĪDI	CARBENDAZIM	10605-21-7	263
	F3.1		FUBERIDAZOLE	3878-19-1	525
	F3.1		THIABENDAZOLE	148-79-8	323
	F3.1		THIOPHANATE-METHYL	23564-05-8	262

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

GALVENĀS GRUPAS	Kods	Ķīmisko vielu klase	Vielas Vispārpieņemtie nosaukumi	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Fungicīdi, kuru pamatā ir imidazoli un triazoli	F4				
	F4.1	KONAZOLA FUNGICĪDI	BITERTANOL	55179-31-2	386
	F4.1		BROMUCONAZOLE	116255-48-2	680
	F4.1		CYPROCONAZOLE	94361-06-5	600
	F4.1		DIFENOCONAZOLE	119446-68-3	687
	F4.1		DINICONAZOLE	83657-24-3	690
	F4.1		EPOXICONAZOLE	106325-08-0	609
	F4.1		ETRIDIAZOLE	2593-15-9	518
	F4.1		FENBUCONAZOLE	114369-43-6	694
	F4.1		FLUQUINCONAZOLE	136426-54-5	474
	F4.1		FLUSILAZOLE	85509-19-9	435
	F4.1		FLUTRIAFOL	76674-21-0	436
	F4.1		HEXACONAZOLE	79983-71-4	465
	F4.1		IMAZALIL (ENILCONAZOLE)	58594-72-2	335
	F4.1		METCONAZOLE	125116-23-6	706
	F4.1		MYCLOBUTANIL	88671-89-0	442
	F4.1		PENCONAZOLE	66246-88-6	446
	F4.1		PROPICONAZOLE	60207-90-1	408
	F4.1		PROTHIOCONAZOLE	178928-70-6	745
	F4.1		TEBUCONAZOLE	107534-96-3	494
	F4.1		TETRACONAZOLE	112281-77-3	726
	F4.1		TRIADIMENOL	55219-65-3	398
	F4.1		TRICYCLAZOLE	41814-78-2	547
	F4.1		TRIFLUMIZOLE	99387-89-0	730
	F4.1		TRITICONAZOLE	131983-72-7	652
	F4.2	IMIDAZOLA FUNGICĪDI	CYAZOFAMIDE	120116-88-3	653
	F4.2		FENAMIDONE	161326-34-7	650
	F4.2		TRIAZOXIDE	72459-58-6	729
Fungicīdi, kuru pamatā ir morfolīni	F5				
	F5.1	MORFOLĪNA FUNGICĪDI	DIMETHOMORPH	110488-70-5	483
	F5.1		DODEMORPH	1593-77-7	300
	F5.1		FENPROPIMORPH	67564-91-4	427

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

GALVENĀS GRUPAS	Kods	Ķīmisko vielu klase	Vielas Vispārpieņemtie nosaukumi	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Citi fungicīdi	F6				
	F6.1	ALIFĀTISKĀ SLĀPEKĻA FUNGICĪDI	CYMOXANIL	57966-95-7	419
	F6.1		DODINE	2439-10-3	101
	F6.1		GUAZATINE	108173-90-6	361
	F6.2	AMĪDA FUNGICĪDI	BENALAXYL	71626-11-4	416
	F6.2		BOSCALID	188425-85-6	673
	F6.2		FLUTOLANIL	66332-96-5	524
	F6.2		MEPRONIL	55814-41-0	533
	F6.2		METALAXYL	57837-19-1	365
	F6.2		METALAXYL-M	70630-17-0	580
	F6.2		PROCHLORAZ	67747-09-5	407
	F6.2		SILTHIOFAM	175217-20-6	635
	F6.2		TOLYLFLUANID	731-27-1	275
	F6.2		ZOXAMIDE	156052-68-5	640
	F6.3	ANILĪDA FUNGICĪDI	CARBOXIN	5234-68-4	273
	F6.3		FENHEXAMID	126833-17-8	603
	F6.4	ANTIBIOTISKIE FUNGICĪDI- BAKTERICĪDI	KASUGAMYCIN	6980-18-3	703
	F6.4		POLYOXINS	11113-80-7	710
	F6.4		STREPTOMYCIN	57-92-1	312
	F6.5	AROMĀTISKIE FUNGICĪDI	CHLOROTHALONIL	1897-45-6	288
	F6.5		DICLORAN	99-30-9	150
	F6.6	DIKARBOKSIMĪDA FUNGICĪDI	IPRODIONE	36734-19-7	278
	F6.6		PROCYMIDONE	32809-16-8	383
	F6.7	DINITROANILĪNA FUNGICĪDI	FLUAZINAM	79622-59-6	521
	F6.8	DINITROFENOLA FUNGICĪDI	DINOCAP	39300-45-3	98
	F6.9	FOSFORORGANISKIE FUNGICĪDI	FOSETYL	15845-66-6	384
	F6.9		TOLCLOFOS-METHYL	57018-04-9	479
	F6.10	OKSAZOLA FUNGICĪDI	HYMEXAZOL	10004-44-1	528
	F6.10		FAMOXADONE	131807-57-3	594
	F6.10		VINCLOZOLIN	50471-44-8	280
	F6.11	FENILPIROLA FUNGICĪDI	FLUDIOXONIL	131341-86-1	522

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

GALVENĀS GRUPAS	Kods	Ķīmisko vielu klase	Vielas Vispārpieņemtie nosaukumi	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
	F6.12	FTALIMĪDA FUNGICĪDI	CAPTAN	133-06-2	40
	F6.12		FOLPET	133-07-3	75
	F6.13	PIRIMIDĪNA FUNGICĪDI	BUPIRIMATE	41483-43-6	261
	F6.13		CYPRODINIL	121552-61-2	511
	F6.13		FENARIMOL	60168-88-9	380
	F6.13		MEPANIPYRIM	110235-47-7	611
	F6.13		PYRIMETHANIL	53112-28-0	714
	F6.14	HINOLĪNA FUNGICĪDI	QUINOXYFEN	124495-18-7	566
	F6.14		8-HYDROXYQUINOLINE SULFATE	134-31-6	677
	F6.15	HINONA FUNGICĪDI	DITHIANON	3347-22-6	153
	F6.16	STROBILURĪNA FUNGICĪDI	AZOXYSTROBIN	131860-33-8	571
	F6.16		DIMOXYSTROBIN	149961-52-4	739
	F6.16		FLUOXASTROBIN	361377-29-9	746
	F6.16		KRESOXIM-METHYL	143390-89-0	568
	F6.16		PICOXYSTROBINE	117428-22-5	628
	F6.16		PYRACLOSTROBINE	175013-18-0	657
	F6.16		TRIFLOXYSTROBINE	141517-21-7	617
	F6.17	URĪNVIELAS FUNGICĪDI	PENCYCURON	66063-05-6	402
	F6.18	NEKLASIFICĒTI FUNGICĪDI	ACIBENZOLAR	126448-41-7	597
	F6.18		BENZOIC ACID	65-85-0	622
	F6.18		DICHLOROPHEN	97-23-4	325
	F6.18		FENPROPIDIN	67306-00-7	520
	F6.18		METRAFENONE	220899-03-6	752
	F6.18		2-PHENYPHENOL	90-43-7	246
	F6.18		SPIROXAMINE	118134-30-8	572
	F6.19	CITI FUNGICĪDI	CITI FUNGICĪDI		
Herbicīdi, zāles un sūnas iznīcinātāji	H0				
Herbicīdi, kuru pamatā ir fenoksi-fito hormoni	H1				
	H1.1	FENOKSI HERBICĪDI	2,4-D	94-75-7	1
	H1.1		2,4-DB	94-82-6	83
	H1.1		DICHLORPROP-P	15165-67-0	476

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

GALVENĀS GRUPAS	Kods	Ķīmisko vielu klase	Vielas Vispārpieņemtie nosaukumi	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
	H1.1		MCPA	94-74-6	2
	H1.1		MCPB	94-81-5	50
	H1.1		MECOPROP	7085-19-0	51
	H1.1		MECOPROP-P	16484-77-8	475
Herbicīdi, kuru pamatā ir triazīni un triazinoni	H2				
	H2.1	METILTIOOTRIAZĪNA HERBICĪDI	METHOPROTRYNE	841-06-5	94
	H2.2	TRIAZĪNA HERBICĪDI	SIMETRYN	1014-70-6	179
	H2.2		TERBUTHYLAZINE	5915-41-3	234
	H2.3	TRIAZINONA HERBICĪDI	METAMITRON	41394-05-2	381
	H2.3		METRIBUZIN	21087-64-9	283
Herbicīdi, kuru pamatā ir amīdi un anilīdi	H3				
	H3.1	AMĪDA HERBICĪDI	BEFLUBUTAMID	113614-08-7	662
	H3.1		DIMETHENAMID	87674-68-8	638
	H3.1		FLUPOXAM	119126-15-7	8158
	H3.1		ISOXABEN	82558-50-7	701
	H3.1		NAPROPAMIDE	15299-99-7	271
	H3.1		PETHOXAMIDE	106700-29-2	665
	H3.1		PROPYZAMIDE	23950-58-5	315
	H3.2	ANILĪDA HERBICĪDI	DIFLUFENICAN	83164-33-4	462
	H3.2		FLORASULAM	145701-23-1	616
	H3.2		FLUFENACET	142459-58-3	588
	H3.2		METOSULAM	139528-85-1	707
	H3.2		METAZACHLOR	67129-08-2	411
	H3.2		PROPANIL	709-98-8	205
	H3.3	HLORACETANILĪDA HERBICĪDI	ACETOCHLOR	34256-82-1	496
	H3.3		ALACHLOR	15972-60-8	204
	H3.3		DIMETHACHLOR	50563-36-5	688
	H3.3		PRETILACHLOR	51218-49-6	711
	H3.3		PROPACHLOR	1918-16-7	176
	H3.3		S-METOLACHLOR	87392-12-9	607

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

GALVENĀS GRUPAS	Kods	Ķīmisko vielu klase	Vielas Vispārpieņemtie nosaukumi	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Herbicīdi, kuru pamatā ir karbamāti un bis-karbamāti	H4				
	H4.1	BIS-KARBAMĀTA HERBICĪDI	CHLORPROPHAM	101-21-3	43
	H4.1		DESMEDIPHAM	13684-56-5	477
	H4.1		PHENMEDIPHAM	13684-63-4	77
	H4.2	KARBAMĀTA HERBICĪDI	ASULAM	3337-71-1	240
	H4.2		CARBETAMIDE	16118-49-3	95
Herbicīdi, kuru pamatā ir dinitroanilīna atvasinājumi	H5				
	H5.1	DINITROANILĪNA HERBICĪDI	BENFLURALIN	1861-40-1	285
	H5.1		BUTRALIN	33629-47-9	504
	H5.1		ETHALFLURALIN	55283-68-6	516
	H5.1		ORYZALIN	19044-88-3	537
	H5.1		PENDIMETHALIN	40487-42-1	357
	H5.1		TRIFLURALIN	2582-09-8	183
Herbicīdi, kuru pamatā ir urīnvielas, uracila vai sulfanilurīnvielas atvasinājumi	H6				
	H6.1	SULFANILURĪNVIELAS HERBICĪDI	AMIDOSULFURON	120923-37-7	515
	H6.1		AZIMSULFURON	120162-55-2	584
	H6.1		BENSULFURON	99283-01-9	502
	H6.1		CHLORSULFURON	64902-72-3	391
	H6.1		CINOSULFURON	94593-91-6	507
	H6.1		ETHOXSULFURON	126801-58-9	591
	H6.1		FLAZASULFURON	104040-78-0	595
	H6.1		FLUPYRSULFURON	150315-10-9	577
	H6.1		FORAMSULFURON	173159-57-4	659
	H6.1		IMAZOSULFURON	122548-33-8	590
	H6.1		IODOSULFURON	185119-76-0	634
	H6.1		MESOSULFURON	400852-66-6	663
	H6.1		METSULFURON	74223-64-6	441
	H6.1		NICOSULFURON	111991-09-4	709
	H6.1		OXASULFURON	144651-06-9	626
	H6.1		PRIMISULFURON	113036-87-6	712

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

GALVENĀS GRUPAS	Kods	Ķīmisko vielu klase	Vielas Vispārpieņemtie nosaukumi	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
	H6.1		PROSULFURON	94125-34-5	579
	H6.1		RIMSULFURON	122931-48-0	716
	H6.1		SULFOSULFURON	141776-32-1	601
	H6.1		THIFENSULFURON	79277-67-1	452
	H6.1		TRIASULFURON	82097-50-5	480
	H6.1		TRIBENURON	106040-48-6	546
	H6.1		TRIFLUSULFURON	135990-29-3	731
	H6.1		TRITOSULFURON	142469-14-5	735
	H6.2	URACILA HERBICĪDI	LENACIL	2164-08-1	163
	H6.3	URĪNVIELAS HERBICĪDI	CHLORTOLURON	15545-48-9	217
	H6.3		DIURON	330-54-1	100
	H6.3		FLUOMETURON	2164-17-2	159
	H6.3		ISOPROTURON	34123-59-6	336
	H6.3		LINURON	330-55-2	76
	H6.3		METHABENZTHIAZURON	18691-97-9	201
	H6.3		METOBROMURON	3060-89-7	168
	H6.3		METOXURON	19937-59-8	219
Citi herbicīdi	H7				
	H7.1	ARILOKSIFENOKSI- PROPIONA HERBICĪDI	CLODINAFOP	114420-56-3	683
	H7.1		CYHALOFOP	122008-85-9	596
	H7.1		DICLOFOP	40843-25-2	358
	H7.1		FENOXAPROP-P	113158-40-0	484
	H7.1		FLUAZIFOP-P-BUTYL	79241-46-6	395
	H7.1		HALOXYFOP	69806-34-4	438
	H7.1		HALOXYFOP-R	72619-32-0	526
	H7.1		PROPAQUIZAFOF	111479-05-1	713
	H7.1		QUIZALOFOP	76578-12-6	429
	H7.1		QUIZALOFOP-P	94051-08-8	641
	H7.2	BENZOFURĀNA HERBICĪDI	ETHOFUMESATE	26225-79-6	233
	H7.3	BENZOSKĀBES HERBICĪDI	CHLORTHAL	2136-79-0	328
	H7.3		DICAMBA	1918-00-9	85
	H7.4	BIPIRIDĪLJA HERBICĪDI	DIQUAT	85-00-7	55

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

GALVENĀS GRUPAS	Kods	Ķīmisko vielu klase	Vielas Vispārpieņemtie nosaukumi	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
	H7.4		PARAQUAT	4685-14-7	56
	H7.5	CIKLOHEKSĀNDIONA HERBICĪDI	CLETHODIM	99129-21-2	508
	H7.5		CYCLOXYDIM	101205-02-1	510
	H7.5		TEPRALOXYDIM	149979-41-9	608
	H7.5		TRALKOXYDIM	87820-88-0	544
	H7.6	DIAZĪNA HERBICĪDI	PYRIDATE	55512-33-9	447
	H7.7	DIKARBOKSIMĪDA HERBICĪDI	CINIDON-ETHYL	142891-20-1	598
	H7.7		FLUMIOXAZIN	103361-09-7	578
	H7.8	DIFENILĒTERA HERBICĪDI	ACLONIFEN	74070-46-5	498
	H7.8		BIFENOX	42576-02-3	413
	H7.8		NITROFEN	1836-75-5	170
	H7.8		OXYFLUORFEN	42874-03-3	538
	H7.9	IMIDAZOLINONA HERBICĪDI	IMAZAMETHABENZ	100728-84-5	529
	H7.9		IMAZAMOX	114311-32-9	619
	H7.9		IMAZETHAPYR	81335-77-5	700
	H7.10	NEORGANISKIE HERBICĪDI	AMMONIUM SULFAMATE	7773-06-0	679
	H7.10		CHLORATES	7775-09-9	7
	H7.11	ISOKSAZOLA HERBICĪDI	ISOXAFLUTOLE	141112-29-0	575
	H7.12	MORFAKTĪNA HERBICĪDI	FLURENOL	467-69-6	304
	H7.13	NITRILA HERBICĪDI	BROMOXYNIL	1689-84-5	87
	H7.13		DICHOLOBENIL	1194-65-6	73
	H7.13		IOXYNIL	1689-83-4	86
	H7.14	FOSFORORGANISKIE HERBICĪDI	GLUFOSINATE	51276-47-2	437
	H7.14		GLYPHOSATE	1071-83-6	284
	H7.15	FENILPIRAZOLA HERBICĪDI	PYRAFLUFEN	129630-19-9	605
	H7.16	PIRIDAZINONA HERBICĪDI	CHLORIDAZON	1698-60-8	111
	H7.16		FLURTAMONE	96525-23-4	569
	H7.17	PIRIDĪNKARBOKSAMĪDA HERBICĪDI	PICOLINAFEN	137641-05-5	639
	H7.18	PIRIDĪNKARBONSKĀBES HERBICĪDI	CLOPYRALID	1702-17-6	455
	H7.18		PICLORAM	1918-02-1	174

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

GALVENĀS GRUPAS	Kods	Ķīmisko vielu klase	Vielas Vispārpieņemtie nosaukumi	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
	H7.19	PIRIDILOKSIETIĶSKĀBES HERBICĪDI	FLUROXYPYR	69377-81-7	431
	H7.19		TRICLOPYR	55335-06-3	376
	H7.20	HINOLĪNA HERBICĪDI	QUINCLORAC	84087-01-4	493
	H7.20		QUINMERAC	90717-03-6	563
	H7.21	TIADIAZĪNA HERBICĪDI	BENTAZONE	25057-89-0	366
	H7.22	TIOKARBAMĀTA HERBICĪDI	EPTC	759-94-4	155
	H7.22		MOLINATE	2212-67-1	235
	H7.22		PROSULFOCARB	52888-80-9	539
	H7.22		THIOBENCARB	28249-77-6	388
	H7.22		TRI-ALLATE	2303-17-5	97
	H7.23	TRIAZOLA HERBICĪDI	AMITROL	61-82-5	90
	H7.24	TRIAZOLINONA HERBICĪDI	CARFENTRAZONE	128639-02-1	587
	H7.25	TRIAZOLONA HERBICĪDI	PROPOXYCARBAZONE	145026-81-9	655
	H7.26	TRIKETONA HERBICĪDI	MESOTRIONE	104206-82-8	625
	H7.26		SULCOTRIONE	99105-77-8	723
	H7.27	NEKLASIFICĒTI HERBICĪDI	CLOMAZONE	81777-89-1	509
	H7.27		FLUROCHLORIDONE	61213-25-0	430
	H7.27		QUINOCLAMINE	2797-51-5	648
	H7.27		METHAZOLE	20354-26-1	369
	H7.27		OXADIARGYL	39807-15-3	604
	H7.27		OXADIAZON	19666-30-9	213
	H7.27	CITI HERBICĪDI, ZĀLES UN SŪNAS IZNĪCINĀTĀJI	CITI HERBICĪDI, ZĀLES UN SŪNAS IZNĪCINĀTĀJI		
Insekticīdi un akaricīdi	I0				
Insekticīdi, kuru pamatā ir piretroīdi	I1				
	I1.1	PIRETROĪDU INSEKTICĪDI	ACRINATHRIN	101007-06-1	678
	I1.1		ALPHA-CYPERMETHRIN	67375-30-8	454
	I1.1		BETA-CYFLUTHRIN	68359-37-5	482
	I1.1		BETA-CYPERMETHRIN	65731-84-2	632
	I1.1		BIFENTHRIN	82657-04-3	415
	I1.1		CYFLUTHRIN	68359-37-5	385
	I1.1		CYPERMETHRIN	52315-07-8	332

Piektā diena, 2009. gada 24. aprīlis

GALVENĀS GRUPAS	Kods	Ķīmisko vielu klase	Vielas Vispārpieņemtie nosaukumi	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
	I1.1		DELTAMETHRIN	52918-63-5	333
	I1.1		ESFENVALERATE	66230-04-4	481
	I1.1		ETOFENPROX	80844-07-1	471
	I1.1		GAMMA-CYHALOTHRIN	76703-62-3	768
	I1.1		LAMBDA-CYHALOTHRIN	91465-08-6	463
	I1.1		TAU-FLUVALINATE	102851-06-9	432
	I1.1		TEFLUTHRIN	79538-32-2	451
	I1.1		ZETA-CYPERMETHRIN	52315-07-8	733
Insekticīdi, kuru pamatā ir hlorēti ogļūdeņraži	I2				
	I2.1	HLORORGANISKIE INSEKTICĪDI	DICOFOL	115-32-2	123
	I2.1		TETRASUL	2227-13-6	114
Insekticīdi, kuru pamatā ir karbamāti un oksīma-karbamāts	I3				
	I3.1	OKSĪMA-KARBAMĀTA INSEKTICĪDI	METHOMYL	16752-77-5	264
	I3.1		OXAMYL	23135-22-0	342
	I3.2	KARBAMĀTA INSEKTICĪDI	BENFURACARB	82560-54-1	501
	I3.2		CARBARYL	63-25-2	26
	I3.2		CARBOFURAN	1563-66-2	276
	I3.2		CARBOSULFAN	55285-14-8	417
	I3.2		FENOXYCARB	79127-80-3	425
	I3.2		FORMETANATE	22259-30-9	697
	I3.2		METHIOCARB	2032-65-7	165
	I3.2		PIRIMICARB	23103-98-2	231
Insekticīdi, kuru pamatā ir organofosfāti	I4				
	I4.1	FOSFORORGANISKIE INSEKTICĪDI	AZINPHOS-METHYL	86-50-0	37
	I4.1		CADUSAFOS	95465-99-9	682
	I4.1		CHLORPYRIFOS	2921-88-2	221
	I4.1		CHLORPYRIFOS-METHYL	5589-13-0	486
	I4.1		COUMAPHOS	56-72-4	121
	I4.1		DIAZINON	333-41-5	15
	I4.1		DICHLORVOS	62-73-7	11

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

GALVENĀS GRUPAS	Kods	Ķīmisko vielu klase	Vielas Vispārpieņemtie nosaukumi	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
	I4.1		DIMETHOATE	60-51-5	59
	I4.1		ETHOPROPHOS	13194-48-4	218
	I4.1		FENAMIPHOS	22224-92-6	692
	I4.1		FENITROTHION	122-14-5	35
	I4.1		FOSTHAZATE	98886-44-3	585
	I4.1		ISOFENPHOS	25311-71-1	412
	I4.1		MALATHION	121-75-5	12
	I4.1		METHAMIDOPHOS	10265-92-6	355
	I4.1		NALED	300-76-5	195
	I4.1		OXYDEMETON-METHYL	301-12-2	171
	I4.1		PHOSALONE	2310-17-0	109
	I4.1		PHOSMET	732-11-6	318
	I4.1		PHOXIM	14816-18-3	364
	I4.1		PIRIMIPHOS-METHYL	29232-93-7	239
	I4.1		TRICHLORFON	52-68-6	68
Insekticīdi, kuru pamatā ir bioloģiski un botāniski produkti	I5				
	I5.1	BIOLOĢISKI INSEKTICĪDI	AZADIRACTIN	11141-17-6	627
	I5.1		NICOTINE	54-11-5	8
	I5.1		PYRETHRINS	8003-34-7	32
	I5.1		ROTENONE	83-79-4	671
Citi insekticīdi	I6				
	I6.1	FERMENTĀCIJĀ IEGŪTI INSEKTICĪDI	ABAMECTIN	71751-41-2	495
	I6.1		MILBEMECTIN	51596-10-2 51596-11-3	660
	I6.1		SPINOSAD	168316-95-8	636
	I6.3	BENZOILURĪNVIELAS INSEKTICĪDI	DIFLUBENZURON	35367-38-5	339
	I6.3		FLUFENOXURON	101463-69-8	470
	I6.3		HEXAFLUMURON	86479-06-3	698
	I6.3		LUFENURON	103055-07-8	704
	I6.3		NOVALURON	116714-46-6	672
	I6.3		TEFLUBENZURON	83121-18-0	450
	I6.3		TRIFLUMURON	64628-44-0	548

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

GALVENĀS GRUPAS	Kods	Ķīmisko vielu klase	Vielas Vispārpieņemtie nosaukumi	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
	I6.4	KARBAZĀTA INSEKTIČĪDI	BIFENAZATE	149877-41-8	736
	I6.5	DIAZILHIDRAZĪNA INSEKTIČĪDI	METHOXYFENOZIDE	161050-58-4	656
	I6.5		TEBUFENOZIDE	112410-23-8	724
	I6.6	INSEKTU AUGŠANAS REGULATORI	BUPROFEZIN	69327-76-0	681
	I6.6		CYROMAZINE	66215-27-8	420
	I6.6		HEXYTHIAZOX	78587-05-0	439
	I6.7	INSEKTU FEROMONI	(E,Z)-9-DODECENYL ACETATE	35148-19-7	422
	I6.8	NITROGUANIDĪNA INSEKTIČĪDI	CLOTHIANIDIN	210880-92-5	738
	I6.8		THIAMETHOXAM	153719-23-4	637
	I6.9	ALVAS ORGANISKIE INSEKTIČĪDI	AZOCYCLOTIN	41083-11-8	404
	I6.9		CYHEXATIN	13121-70-5	289
	I6.9		FENBUTATIN OXIDE	13356-08-6	359
	I6.10	OKSADIAZĪNA INSEKTIČĪDI	INDOXACARB	173584-44-6	612
	I6.11	FENILĒTERA INSEKTIČĪDI	PYRIPROXYFEN	95737-68-1	715
	I6.12	(FENIL-) PIRAZOLA INSEKTIČĪDI	FENPYROXIMATE	134098-61-6	695
	I6.12		FIPRONIL	120068-37-3	581
	I6.12		TEBUFENPYRAD	119168-77-3	725
	I6.13	PIRIDĪNA INSEKTIČĪDI	PYMETROZINE	123312-89-0	593
	I6.14	PIRIDILMETILAMĪNA INSEKTIČĪDI	ACETAMIPRID	135410-20-7	649
	I6.14		IMIDACLOPRID	138261-41-3	582
	I6.14		THIACLOPRID	111988-49-9	631
	I6.15	SULFĪTA ESTERA INSEKTIČĪDI	PROPARGITE	2312-35-8	216
	I6.16	TETRAZĪNA INSEKTIČĪDI	CLOFENTEZINE	74115-24-5	418
	I6.17	TETRONIKSKĀBES INSEKTIČĪDI	SPIRODICLOFEN	148477-71-8	737
	I6.18	(KARBAMOIL-) TRIAZOLA INSEKTIČĪDI	TRIAZAMATE	112143-82-5	728
	I6.19	URĪNVIELAS INSEKTIČĪDI	DIAFENTHIURON	80060-09-9	8097
	I6.20	NEKLASIFICĒTI INSEKTIČĪDI	ETOXAZOLE	153233-91-1	623
	I6.20		FENAZAQUIN	120928-09-8	693
	I6.20		PYRIDABEN	96489-71-3	583
	I6. 21	CITI INSEKTIČĪDI UN AKARICĪDI	CITI INSEKTIČĪDI UN AKARICĪDI		
Moluskicīdi, kopā:	M0				

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

GALVENĀS GRUPAS	Kods	Ķīmisko vielu klase	Vielas Vispārpieņemtie nosaukumi	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Moluskičīdi	M1				
	M1.1	KARBAMĀTA MOLUSKIČĪDS	THIODICARB	59669-26-0	543
	M1.2	CITI MOLUSKIČĪDI	FERRIC PHOSPHATE	10045-86-0	629
	M1.2		METALDEHYDE	108-62-3	62
	M1.2		CITI MOLUSKIČĪDI		
Augu augšanas regulatori, kopā:	PGR0				
Fizioloģiskie augu augšanas regulatori	PGR1				
	PGR1.1	Fizioloģiskie augu augšanas regulatori	CHLORMEQUAT	999-81-5	143
	PGR1.1		CYCLANILIDE	113136-77-9	586
	PGR1.1		DAMINOZIDE	1596-84-5	330
	PGR1.1		DIMETHIPIN	55290-64-7	689
	PGR1.1		DIPHENYLAMINE	122-39-4	460
	PGR1.1		ETHEPHON	16672-87-0	373
	PGR1.1		ETHOXYQUIN	91-53-2	517
	PGR1.1		FLORCHLORFENURON	68157-60-8	633
	PGR1.1		FLURPRIMIDOL	56425-91-3	696
	PGR1.1		IMAZAQUIN	81335-37-7	699
	PGR1.1		MALEIC HYDRAZIDE	51542-52-0	310
	PGR1.1		MEPIQUAT	24307-26-4	440
	PGR1.1		1-METHYLCYCLOPROPENE	3100-04-7	767
	PGR1.1		PACLOBUTRAZOL	76738-62-0	445
	PGR1.1		PROHEXADIONE-CALCIUM	127277-53-6	567
	PGR1.1		SODIUM 5-NITROGUAIACOLATE	67233-85-6	718
	PGR1.1		SODIUM O-NITROPHENOLATE	824-39-5	720
	PGR1.1		TRINEXAPAC-ETHYL	95266-40-3	8349
Augu pretīgšanas līdzekļi	PGR2				
	PGR2.2	PRETDĪGŠANAS LĪDZEKĻI	CARVONE	99-49-0	602
	PGR2.2		CHLORPROPHAM	101-21-3	43
Citi augu augšanas regulatori	PGR3				
	PGR3.1	CITI AUGU AUGŠANAS REGULATORI	CITI AAR		

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

GALVENĀS GRUPAS	Kods	Ķīmisko vielu klase	Vielas Vispārpieņemtie nosaukumi	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Citi augu aizsardzības līdzekļi, kopā:	ZR0				
Minerāleļļas	ZR1				
	ZR1.1	MINERĀLEĻĻA	NAFTAS EĻĻAS	64742-55-8	29
Augu eļļas	ZR2				
	ZR2.1	AUGU EĻĻA	DARVAS EĻĻAS		30
Augsnes sterilizācijas līdzekļi (ieskaitot nematicīdus)	ZR3				
	ZR3.1	METILBROMĪDS	METILBROMĪDS	74-83-9	128
	ZR3.2	CITI AUGSNES STERILIZĀCIJAS LĪDZEKĻI	CHLOROPICRIN	76-06-2	298
	ZR3.2		DAZOMET	533-74-4	146
	ZR3.2		1,3-DICHLOROPROPENE	542-75-6	675
	ZR3.2		METAM-SODIUM	137-42-8	20
	ZR3.2		CITI AUGSNES STERILIZĀCIJAS LĪDZEKĻI		
Rodenticīdi	ZR4				
	ZR4.1	RODENTICĪDI	BRODIFACOU	56073-10-0	370
	ZR4.1		BROMADIOLONE	28772-56-7	371
	ZR4.1		CHLORALOSE	15879-93-3	249
	ZR4.1		CHLOROPHACINONE	3691-35-8	208
	ZR4.1		COUMATETRALYL	5836-29-3	189
	ZR4.1		DIFENACOU	56073-07-5	514
	ZR4.1		DIFETHIALONE	104653-34-1	549
	ZR4.1		FLOCUMAFEN	90035-08-8	453
	ZR4.1		WARFARIN	81-81-2	70
	ZR4.1		CITI RODENTICĪDI		
Visi pārējie augu aizsardzības līdzekļi	ZR5				
	ZR5.1	DEZINFICĒJOŠIE LĪDZEKĻI	CITI DEZINFICĒJOŠIE LĪDZEKĻI		
	ZR5.2	CITI AUGU AIZSARDZĪBAS LĪDZEKĻI	CITI AAL		

⁽¹⁾ Chemical Abstracts Service reģistrācijas numuri.⁽²⁾ Starptautiskā Pesticīdu analīžu sadarbības padome.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem (pārstrādāta versija) *I**

P6_TA(2009)0319

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem (pārstrādāta versija) (COM(2008)0399 – C6-0277/2008 – 2008/0151(COD))

(2010/C 184 E/79)

(Koplēmuma procedūra – pārstrādāta versija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0399),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 95. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C6-0277/2008),
 - ņemot vērā Iestāžu 2001. gada 28. novembra nolikumu par tiesību aktu pārstrādāšanas tehnikas struktūrāku izmantošanu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas 2008. gada 9. oktobra vēstuli Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejai saskaņā ar Reglamenta 80.a panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 80.a un 51. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumu (A6-0096/2009),
- A. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumu šajā priekšlikumā nav ietverti citi būtiski grozījumi kā vienīgi tie, kas tajā skaidri norādīti, un tā kā attiecībā uz iepriekšējo tiesību aktu negrozīto noteikumu un šo būtisko grozījumu kodifikāciju priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo tekstu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. apstiprina Komisijas priekšlikumu, kurš pielāgots Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas ieteikumiem un kurā iekļauti turpmāk minētie grozījumi;
 2. ņem vērā šai rezolūcijai pievienoto Komisijas deklarāciju;
 3. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 77, 28.3.2002., 1. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīlis

P6_TC1-COD(2008)0151

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 24. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK, ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem (pārstrādāta versija)

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja pirmajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2009/125/EK.)

PIELIKUMS

Komisijas deklarācija

“Komisija paziņo, ka, pieņemot ierosināto paplašinājumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā, ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem, netiks ietekmēta pašlaik spēkā esošās darba programmas īstenošana.

Turklāt, izstrādājot darba programmu un ierosinot jaunus īstenošanas pasākumus atbilstīgi pārstrādātajai direktīvai, Komisija pienācīgi ņems vērā pieredzi, kas gūta saskaņā ar pašlaik spēkā esošo direktīvu. Saskaņā ar direktīvas 15. panta 2. punkta c) apakšpunktu un labāka likumdošanas procesa principiem Komisija jo īpaši centīsies nodrošināt ES tiesību aktu par ražojumiem vispārēju saskaņotību.

Turklāt, novērtējot to, cik piemēroti būtu saskaņā ar 21. pantu paplašināt direktīvas darbības jomu un attiecināt to arī uz tādiem ražojumiem, kuri nav saistīti ar enerģiju, Komisija apsvērs nepieciešamību izstrādāt metodiku, ar kuru noteikt un ņemt vērā šādu ražojumu svarīgākos vides parametrus.”

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Saskaņoti būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumi *I**

P6_TA(2009)0320

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus (COM(2008)0311 – C6-0203/2008 – 2008/0098(COD))

(2010/C 184 E/80)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0311),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 95. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C6-0203/2008),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu, kā arī Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumu (A6-0068/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

P6_TC1-COD(2008)0098

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 24. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009, ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu^{||},ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar EK līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,⁽¹⁾ 2009. gada 25. februāra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).⁽²⁾ OV C ...⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa Nostāja.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

tā kā:

- (1) Dalībvalstu noteikumos paredzēts, ka būves projektē un būvē tā, ka tās neapdraud personu, mājdzīvnieku un īpašuma drošumu **un nenodara kaitējumu dabiskajai vai cilvēka radītajai videi.**
- (2) Šiem noteikumiem ir tieša ietekme uz būvizstrādājumu prasībām. Līdz ar to šīs prasības ir atspoguļotas valsts ražojumu standartos, valsts tehniskajos apstiprinājumos un valsts citās tehniskajās specifikācijās un noteikumos saistībā ar būvizstrādājumiem. Šo prasību būtiskas atšķirības traucē Kopienas tirdzniecību.
- (3) Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/106/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz būvizstrādājumiem⁽¹⁾ mērķis bija atcelt tirdzniecības tehniskos šķēršļus būvizstrādājumu jomā, lai uzlabotu to brīvu apriti iekšējā tirgū.
- (4) Šā mērķa sasniegšanai Direktīvā 89/106/EEK paredzēts izveidot būvizstrādājumu saskaņotus standartus un nodrošināt Eiropas tehniskos apstiprinājumus.
- (5) Lai vienkāršotu un skaidrotu pastāvošo sistēmu un uzlabotu esošo pasākumu pārskatāmību un efektivitāti, Direktīva 89/106/EEK jāaizstāj.
- (6) Lai samazinātu MVU un jo īpaši mikrouzņēmumu administratīvo slogu, jāparedz ekspluatācijas īpašību deklarāciju izstrādes vienkāršotas procedūras.
- (7) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz ražojumu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93⁽²⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 768/2008/EK (2008. gada 9. jūlijs) par produktu tirdzniecības vienotu sistēmu un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 93/465/EEK⁽³⁾ paredz ražojumu tirdzniecības iekšējā tirgus horizontālu tiesisko regulējumu. Tādēļ šajā regulā jāņem vērā šis tiesiskais regulējums.
- (8) **Uz izstrādājumiem, kas ražoti būvlaukumā, neattiecas koncepcija par būvizstrādājumu piegādi Kopienas tirgū. Ražotājiem, kas iekļauj savus būvizstrādājumus būvēs, būtu jāatļauj, neuzliekot par pienākumu, atbilstīgi šai regulai paziņot par šo produktu ekspluatācijas īpašībām.**
- (9) Tehnisko šķēršļu atcelšanu būvniecības nozarē var panākt, vienīgi izstrādājot saskaņotas tehniskās specifikācijas, kas izmantojamas būvizstrādājumu ekspluatācijas īpašību novērtējumā.
- (10) **Būvizstrādājuma ekspluatācijas īpašības nosaka ne tikai tā tehniskās iespējas un būtiskie raksturlielumi, bet arī veselības un drošības aspekti, kas saistīti ar izstrādājuma izmantošanu visa tā aprites cikla laikā.**
- (11) Šajās saskaņotajās tehniskajās specifikācijās jāiekļauj testēšana, aprēķins un citi līdzekļi, kas noteikti saskaņotos standartos un Eiropas novērtējuma dokumentos (END), lai novērtētu būvizstrādājumu ekspluatācijas īpašības attiecībā uz to būtiskiem raksturlielumiem.
- (12) Dalībvalstu metodes, ko izmanto būves prasībās, kā arī citi valsts **noteikumi** saistībā ar būvizstrādājumu būtiskiem raksturlielumiem **atbilst** saskaņotajām tehniskajām specifikācijām.
- (13) Lai nodrošinātu pamatu mandātu un saskaņotu standartu sagatavošanai, kā arī būvizstrādājumu END izstrādei, jānosaka būves pamatprasības.

⁽¹⁾ OV L 40, 11.2.1989., 12. lpp. ||

⁽²⁾ OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.

⁽³⁾ OV L 218, 13.8.2008., 82. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- (14) *Lai novērtētu resursu ilgtspējīgu izmantošanu un būvju ietekmi uz vidi, jāizmanto izstrādājumu vides deklarācijas (EPD).*
- (15) *Vajadzības gadījumā būtu jāveicina ekspluatācijas īpašību klašu izmantošana saskaņotajos standartos saistībā ar būvizstrādājumu būtiskiem raksturlielumiem, lai ņemtu vērā dažādos pamatprasību līmeņus dažādām būvēm, kā arī klimata, ģeoloģiskās, ģeogrāfiskās atšķirības un citus dalībvalstīs dominējošus atšķirīgus apstākļus. Ja Komisija vēl nav tos noteikusi, Eiropas standartizācijas iestādēm jābūt pilnvarotām noteikt šādas klases, pamatojoties uz pārskatītajām pilnvarām.*
- (16) Attiecīgos gadījumos saskaņotajā tehniskajā specifikācijā jānosaka būvizstrādājumu ekspluatācijas īpašību līmenis attiecībā uz to būtiskiem raksturlielumiem, kam dalībvalstīs jāatbilst būvizstrādājumiem, lai ņemtu vērā noteiktu būvju pamatprasību dažādus līmeņus, klimatiskās, ģeoloģiskās un ģeogrāfiskās atšķirības un citus dalībvalstīs dominējošus atšķirīgus apstākļus.
- (17) Eiropas Standartizācijas komiteja (CEN) un Eiropas Elektrotehniskās standartizācijas komiteja (Cenelec) ir atzītas par kompetentām iestādēm, kas pieņem saskaņotus standartus atbilstīgi 2003. gada 28. martā parakstītajām vispārīgām pamatnostādnēm ⁽¹⁾ sadarbībai starp Komisiju un abām minētajām organizācijām.
- (18) Šiem saskaņotajiem standartiem jāsniedz atbilstoši rīki saskaņotam ekspluatācijas īpašību novērtējumam attiecībā uz būvizstrādājumu būtiskiem raksturlielumiem. Saskaņotie standarti jāizveido, pamatojoties uz Komisijas pieņemtajiem mandātiem, kas attiecas uz būvizstrādājumu attiecīgajām saimēm saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā ⁽²⁾ 6. pantu. *Komisijai būtu jāveic pasākumi, lai palielinātu to izstrādājumu skaitu, uz kuriem attiecas saskaņotie standarti.*
- (19) *Nepieciešams, lai būvizstrādājumu projektēšanā, ražošanā un izvietojumā iesaistīto galveno arodu pārstāvju organizācijas piedalās Eiropas tehniskajās organizācijās, lai nodrošinātu, ka tās darbojas godīgi un pārredzami, un lai garantētu tirgus efektivitāti.*
- (20) *Lai nodrošinātu ražotāja sniegtās informācijas labu izpratni, ekspluatācijas īpašību deklarāciju sagatavo tās dalībvalsts, kurā izstrādājums ir laists tirgū, oficiālajā valodā vai vienā no tās oficiālajām valodām. Ja dalībvalstī ir vairākas oficiālās valodas, ekspluatācijas īpašību deklarācijā lietotajām valodas izvēle būtu jāizdara ar saņēmēja piekrišanu.*
- (21) Direktīvā 89/106/EEK noteiktās procedūras ekspluatācijas īpašību novērtējumam attiecībā uz tādu būvizstrādājumu būtiskiem raksturlielumiem, uz kuriem neattiecas saskaņotie standarti, ir jāvienkāršo, lai tie būtu pārskatāmāki un samazinātu būvizstrādājumu ražotāju izmaksas.
- (22) Lai būvizstrādājumu ražotāji un importētāji varētu izstrādāt tādu būvizstrādājumu ekspluatācijas īpašību deklarāciju, uz kuriem *pilnā apjomā neattiecas vai* neattiecas saskaņoti standarti, jāizveido Eiropas tehniskais novērtējums.

I

- (23) Būvizstrādājumu ražotājiem un importētājiem jādod tiesības iesniegt Eiropas tehniskā novērtējuma pieprasījumu par saviem ražojumiem, pamatojoties uz Eiropas tehniskā novērtējuma pamatnostādnēm, kas noteiktas ar Direktīvu 89/106/EEK. Tādēļ END ir jānodrošina, lai šīs pamatnostādnes joprojām ir spēkā.

⁽¹⁾ OV C 91, 16.4.2003., 7. lpp. .

⁽²⁾ OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- (24) END izstrāde un Eiropas tehniskā novērtējuma izsniegšana ir jāuztic dalībvalsts izvirzītām tehniskā novērtējuma iestādēm (TNI). Lai nodrošinātu, ka TNI ir nepieciešamā kompetence šo uzdevumu veikšanai, izvirzīšanas prasības jānosaka Kopienas līmenī. Tādēļ ir nepieciešams arī noteikt periodiskas TNI pārbaudes, ko veic citu dalībvalstu TNI.
- (25) TNI jāizveido organizācija END izstrādes un Eiropas tehniskā novērtējuma izsniegšanas procedūru koordinācijai **un pārredzamības nodrošināšanai. Šai iestādei jo īpaši ir jānodrošina, ka ražotāja informācija ir pareiza un, ja vajadzīgs, TNI izveidotās darba grupas rīko uzklaušīšanu, kurā piedalās neatkarīgs zinātniskais eksperts un/vai nozares organizācija, ko ir izraudzījis attiecīgais ražotājs.**
- (26) **Būtisko raksturlielumu vidū ir jānošķir raksturlielumi, kuriem Komisija ar piemērotas komiteju procedūru palīdzību nosaka minimālās prasības ekspluatācijas īpašību līmeņu vai klašu izteiksmē un raksturlielumi, kurus piemēro neatkarīgi no tā, kur būvizstrādājumu tirgo.**
- (27) Laižot tirgū būvizstrādājumus, uz kuriem attiecas saskaņots standarts vai kuriem izsniegts Eiropas tehniskais novērtējums, jāpievieno ekspluatācijas īpašību deklarācija attiecībā uz ražojuma būtiskiem raksturlielumiem saskaņā ar attiecīgajām saskaņotajām tehniskām specifikācijām.
-
- (28) Lai mazinātu MVU un jo īpaši mikrouzņēmumu finansiālo slogu, jāparedz ekspluatācijas īpašību deklarāciju izstrādes vienkāršotas procedūras.
- (29) Lai nodrošinātu ekspluatācijas īpašību deklarācijas precizitāti un uzticamību, būvizstrādājumu atbilstība jānovērtē un ražošana ražotnē jākontrolē ar atbilstošo būvizstrādājumu ekspluatācijas īpašību noturības novērtējuma un pārbaudes sistēmu.
- (30) Ņemot vērā būvizstrādājumu īpatnības un to, ka sistēma īpaši vērsta uz novērtējumu, Lēmumā Nr. 768/2008/EK, paredzētās atbilstības novērtējuma procedūras un minētajā lēmumā noteiktie moduļi šādiem ražojumiem nav piemēroti. Tādēļ jāizstrādā īpašas metodes būvizstrādājumu ekspluatācijas īpašību noturības novērtējumam un pārbaudēm attiecībā uz to būtiskiem raksturlielumiem.
- (31) Ņemot vērā būvizstrādājumu EK marķējuma nozīmes atšķirību salīdzinājumā ar Regulā (EK) Nr. 765/2008 noteiktajiem vispārīgiem principiem, jāizveido īpaši noteikumi, lai nodrošinātu obligātu EK marķējuma piestiprināšanu būvizstrādājumiem, kā arī paredzētu no tā izrietošās sekas.
- (32) **Piestiprinot būvizstrādājumiem CE zīmi, ražotājam, pilnvarotajam pārstāvim vai importētājam būtu jāuzņemas atbildība par šā ražojuma atbilstību deklarētajām ekspluatācijas īpašībām.**
- (33) CE zīme jāpiestiprina visiem būvizstrādājumiem, kuriem saskaņā ar šo regulu ražotājs ir izstrādājis ekspluatācijas īpašību deklarāciju. ■
- (34) **CE zīmei vajadzētu būt vienīgai zīmei par būvizstrādājuma atbilstību deklarētajām ekspluatācijas īpašībām un piemērojamajām Kopienas saskaņošanas tiesību aktu prasībām. Tomēr var izmantot citus marķējuma veidus, ja tie palīdz uzlabot būvizstrādājumu patērētāju aizsardzību un ja uz tiem neattiecas Kopienas saskaņošanas tiesību akti.**

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- (35) Lai izvairītos no nevajadzīgas tādu būvizstrādājumu testēšanas, kuru ekspluatācijas īpašības jau ir pietiekami pierādītas ar stabiliem iepriekšējiem rezultātiem vai citiem pastāvošiem datiem, ražotājiem gadījumos, kas noteikti saskaņotajās tehniskajās specifikācijās vai Komisijas lēmumā, jāļauj deklarēt ekspluatācijas īpašību noteiktu līmeni vai klasi bez testēšanas vai bez tālākas testēšanas.
- (36) Lai izvairītos no testu atkārtotas veikšanas, būvizstrādājumu ražotājam jāļauj izmantot trešās puses veikto testu rezultātus.
- (37) Lai mikrouzņēmumiem samazinātu ražojumu laišanas tirgū izmaksas, nepieciešams ieviest ekspluatācijas īpašību noturības novērtējuma un pārbaudes vienkāršotas procedūras, ja vien attiecīgais ražojums nerada nopietnas bažas par drošumu.
- (38) **Lai varētu veikt efektīvu tirgus uzraudzību un nodrošinātu patērētāju augsta līmeņa aizsardzību, ir svarīgi, ka šīs vienkāršotās procedūras, kas dod iespēju deklarēt ekspluatācijas īpašību noteiktu līmeni vai klasi bez testēšanas vai tālākas testēšanas, neattiecas uz importētajiem, kuri ražojumus tirgū laiž ar savu nosaukumu vai preču zīmi vai izmaina jau tirgū laisto būvizstrādājumu tādējādi, ka tas ietekmē atbilstību deklarētajām ekspluatācijas īpašībām. Tas attiecas uz iepriekšējo testu stabilu rezultātu vai citu esošo datu izmantošanu un trešo pušu veiktajos testos iegūto rezultātu izmantošanu. Tas attiecas arī uz vienkāršoto procedūru, ko piemēro mikrouzņēmumiem.**
- (39) Attiecībā uz atsevišķi projektētiem un ražotiem būvizstrādājumiem ražotājam jāļauj izmantot vienkāršotas ekspluatācijas īpašību noturības novērtējuma un pārbaudes procedūras, ja vien var pierādīt tirgū laistā ražojuma atbilstību reglamentējošiem noteikumiem.
- (40) Ir svarīgi nodrošināt pieeju dalībvalstu nacionālajiem tehniskajiem noteikumiem, lai uzņēmumi un jo īpaši MVU varētu apkopot uzticamu un precīzu informāciju par galamērķa dalībvalstī spēkā esošajiem likumiem. Tādēļ ražojuma informācijas punktiem, kas izveidoti ar Eiropas Parlamenta un Padomes || Regulu (EK) Nr. 764/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka procedūras, lai dažus valstu tehniskos noteikumus piemērotu citā dalībvalstī likumīgi tirgotiem ražojumiem, un ar ko atceļ Lēmumu 3052/95/EK ⁽¹⁾, jāsniedz informācija arī par specifisku veidu būvizstrādājumu iestrādi, montāžu vai instalāciju. **Turklāt tiem būtu jāspēj jebkuram ražotājam sniegt jebkādu informāciju par pārsūdzības procedūrām, kas izmantojamas, lai apstrīdētu nosacījumus CE zīmes iegūšanai vienam vai vairākiem ražotāja izstrādājumiem, jo īpaši par atbilstīgām pārsūdzības procedūrām, lai apstrīdētu novērtējuma rezultātā pieņemtus lēmumus.**
- (41) Lai nodrošinātu vienlīdzīgu un pastāvīgu Kopienas saskaņošanas tiesību aktu ieviešanu, dalībvalstīm jāveic efektīva tirgus uzraudzība. Eiropas Parlamenta un Padomes || Regulā (EK) Nr. 765/2008, ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz ražojumu tirdzniecību, noteikti šādas tirgus uzraudzības darbības pamatnoteikumi.
- (42) Dalībvalstu atbildība par drošumu, veselības un citiem jautājumiem, uz kuriem to teritorijā attiecas būvju pamatprasības, jānosaka drošuma klauzulā, paredzot atbilstošus aizsardzības pasākumus.
- (43) Tā kā visā Kopienā ir jānodrošina to iestāžu vienāds darbības līmenis, kuras veic būvizstrādājumu ekspluatācijas īpašību noturības novērtējumu un pārbaudi, un tā kā visām šīm iestādēm jāveic savi uzdevumi vienādā līmenī un godīgas konkurences apstākļos, jānosaka prasības ekspluatācijas īpašību novērtēšanas iestādēm, kuras šīs regulas vajadzībām vēlas saņemt pilnvarojumu. Jāparedz noteikumi arī par pienācīgas informācijas sniegšanu par šādām iestādēm un to uzraudzību.

⁽¹⁾ OV L 218, 13.8.2008., 21. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- (44) Lai nodrošinātu būvizstrādājumu ekspluatācijas īpašību noturības novērtējumu un pārbaudi, nepieciešams arī noteikt prasības, kas piemērojamas iestādēm, kuras ir atbildīgas par to iestāžu pilnvarošānu, kuras veic šos Komisijas un citu dalībvalstu uzdevumus.
- (45) Tā kā šīs regulas mērķi, proti, panākt būvizstrādājumu iekšējā tirgus pienācīgu darbību, nosakot saskaņotas tehniskās specifikācijas būvizstrādājumu ekspluatācijas īpašību izteikšanai, dalībvalstis vienas pašas nevar pienācīgi sasniegt un tā vērēna un seku dēļ šādu mērķi labāk var sasniegt Kopienas mērogā, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā paredzēts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar šajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šī regula nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs minētā mērķa sasniegšanai.
- (46) Pasākumi, kas vajadzīgi šīs regulas īstenošanai, jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.
- (47) Jo īpaši Komisija jāpilnvaro paredzēt nosacījumus, saskaņā ar kuriem ekspluatācijas īpašību deklarācija var būt pieejama tīmekļa vietnē, noteikt laikposmu, kurā ražotājiem, importētājiem un izplatītājiem jāaglabā pieejama tehniskā dokumentācija un ekspluatācijas īpašību deklarācija, noteikt atbilstības klases attiecībā uz būvizstrādājumu būtiskiem raksturlielumiem, izveidot deklarēto ekspluatācijas īpašību noturības novērtējuma un pārbaudes sistēmu, ko piemēro attiecīgajam būvizstrādājumam vai būvizstrādājumu saimei, izstrādāt Eiropas tehniskā novērtējuma formātu, izstrādāt TNI novērtējuma procedūras un grozīt I līdz VI pielikumu. Tā kā šiem pasākumiem ir vispārējs raksturs un tie paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus un lai papildinātu šo regulu, pievienojot jaunus nebūtiskus elementus, tie jāpieņem saskaņā ar regulatīvo kontroles procedūru, kas paredzēta Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā.
- (48) **Jāņem vērā pašreizējās pilnvaras noteikt saskaņotus Eiropas standartus. CEN izstrādā standartus, lai precizētu 7. būvju pamatprasību “Dabas resursu ilgtspējīga izmantošana”.**
- (49) **7. būvju pamatprasībā jāņem vērā būvju, to materiālu un to daļu otrreizējās pārstrādes iespējas, būves izturīgums un videi nekaitīgu izejvielu un otrreizējo izejvielu izmantošanas būvē iespējas,**
- (50) Tā kā šīs regulas pareizas darbības nodrošināšanai ir nepieciešams laiks, tās piemērošana jāatliek, izņemot noteikumus attiecībā uz TNI, pilnvarojosajām iestādēm un pilnvarotajām iestādēm, TNI organizācijas izveidi un pastāvīgās komitejas izveidi.
- (51) **Komisija un dalībvalstis sadarbībā ar iesaistītajām pusēm uzsāk informācijas kampaņas, lai informētu būvniecības nozari, jo īpaši uzņēmējus un lietotājus, par kopējas tehniskās terminoloģijas izstrādi, atbildības sadali starp atsevišķiem uzņēmējiem, CE zīmes piestiprināšanu būvizstrādājumiem, būvju pamatprasību un novērtēšanas sistēmu pārskatīšanu un ekspluatācijas īpašību noturības novērtējumu.**

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. . ||

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

(52) *Gada laikā pēc šās regulas stāšanās spēkā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei priekšlikumu Eiropas standartizācijas sistēmas pārskatīšanai, lai tādējādi palielinātu visas sistēmas pārredzamību, galvenokārt nodrošinātu iesaistīto pušu līdzsvarotu pārstāvību Eiropas standartizācijas institūciju komitejās un nepieļautu interešu konfliktus starp tām. Vienlaikus ir jāveic pasākumi, lai paātrinātu Eiropas standartu pieņemšanu, kā arī to tulkojumu visās Eiropas Savienības oficiālajās valodās, jo īpaši pamatnostādņu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem tulkojumu.*

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

Vispārīgie noteikumi

1. pants

Priekšmets

Šī regula paredz **būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus, izveidojot** noteikumus par būvizstrādājumu ekspluatācijas īpašību izteikšanu attiecībā uz to būtiskiem raksturlielumiem un par CE zīmes izmantošanu uz šiem ražojumiem.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā izmanto šādas definīcijas:

1. “Būvizstrādājums” jebkurš ražojums vai komplekts, kas ir ražots un laists tirgū, lai to pastāvīgi iekļautu būvēs un to daļās tādējādi, ka šo ražojumu demontēšana nelabvēlīgi ietekmē būves ekspluatācijas īpašības un ražojuma demontēšanai vai aizstāšanai jāveic būvdarbi;
2. “izstrādājums, uz kuru neattiecas vai tikai daļēji attiecas saskaņotais standarts” ir būvizstrādājums, kura būtiskos raksturlielumus un ekspluatācijas īpašības nevar pilnībā novērtēt atbilstīgi spēkā esošajam saskaņotajam standartam, jo cita starpā:

a) izstrādājums nav iekļauts neviena saskaņotā standarta darbības jomā;

b) izstrādājums neatbilst vienai vai vairākām raksturlielumu tehniskajām definīcijām, kas ietvertas kādā no saskaņotajiem standartiem;

c) uz vienu vai vairākiem izstrādājuma raksturlielumiem pietiekamā mērā neattiecas neviens šāds saskaņotais standarts, vai

d) izstrādājuma ekspluatācijas īpašību novērtēšanai trūkst vienas vai vairāku testa metožu vai tās nav piemērojamas;

3. “būve” ir celtnes vai inženierbūvniecības celtnes;

4. “būtiski raksturlielumi” ir būvizstrādājumu raksturlielumi saistībā ar būvju pamatprasībām, kas paredzētas I pielikumā. Šo saskaņotajās tehniskajās specifikācijās noteikto būtisko raksturlielumu vidū nošķir:

a) būtiskos raksturlielumus, kas pastāv, ja ražotājs vai importētājs ražojumu paredzējis laist tirgū; un

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

b) raksturlielumus, par kuriem jāziņo neatkarīgi no tā, kur izstrādājumu laiž tirgū, un kuru minimālās prasības ekspluatācijas īpašību līmeņu vai klašu izteiksmē katrai V pielikuma 1. tabulā minētajai izstrādājumu saimei un atkarībā no piemērošanas veida nosaka Eiropas standartizācijas institūcijas, vienojoties ar Komisiju un Būvniecības pastāvīgo komiteju.

Vajadzības gadījumā katrai V pielikuma 1. tabulā minētajai izstrādājumu saimei Komisija saskaņā ar 51. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru nosaka šā panta b) apakšpunktā minētos raksturlielumus; tie, cita starpā, ir saistīti ar tādiem vispārējās nozīmes aspektiem kā vide, drošība un iespējamā kaitējuma veselībai novērtējumu visa būvizstrādājuma aprites cikla laikā;

5. “būvizstrādājuma ekspluatācijas īpašības” ir īpašības, kas attiecas uz atsevišķiem būtiskiem raksturlielumiem, kuri izteikti šā izstrādājuma vērtības, līmeņa, klases vai robežvērtības izteiksmē vai arī aprakstā;
6. “robežvērtības līmenis” ir izstrādājuma ekspluatācijas īpašību minimālā vērtība. Robežvērtības līmenis var būt tehnisks vai normatīvs un attiekties uz atsevišķu īpašību vai īpašību kopumu;
7. “klase” ir izstrādājuma ekspluatācijas īpašību amplitūda, kuru ierobežo ekspluatācijas īpašību minimālā un maksimālā vērtība. Klasi var piemērot vienai īpašībai vai īpašību kopumam;
8. “saskaņotas tehniskās specifikācijas” ir saskaņoti standarti un Eiropas novērtējuma dokumenti;
9. “Eiropas tehniskais novērtējums” ir novērtējums, kura pamatā ir Eiropas novērtējuma dokuments un kurš ir paredzēts būvizstrādājumiem, uz kuriem neattiecas vai tikai daļēji attiecas saskaņotais standarts;
10. “saskaņotais standarts” ir standarts, kuru, pamatojoties uz Komisijas pieprasījumu, saskaņā ar Direktīvas 98/34/EK 6. pantu pieņēmusi viena no minētās direktīvas I pielikumā uzskaitītajām Eiropas standartizācijas institūcijām;
11. “Eiropas novērtējuma dokuments” ir dokuments, kuru ir pieņēmusi Tehniskā novērtējuma iestāžu organizācija ar mērķi izdot Eiropas tehnisko novērtējumu un kurš ir saistīts ar izstrādājumu, uz kuru neattiecas vai tikai daļēji attiecas saskaņotais standarts;
12. “uzņēmēji” ir ražotāji, importētāji, izplatītāji un pilnvarotie pārstāvji;
13. “ražotājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas ar savu vārdu vai preču zīmi ražo būvizstrādājumu vai liek šo ražojumu ražot, un to tirgo;
14. “importētājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas Kopienā veic uzņēmējdarbību un laiž kādas trešas valsts būvizstrādājumu Kopienas tirgū;
15. “izplatītājs” ir jebkura fiziska vai juridiska piegādes ķēdē esoša persona, kas nav ne ražotājs, ne importētājs un kas ražojumu dara pieejamu tirgū;
16. “pilnvarots pārstāvis” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas Kopienā veic uzņēmējdarbību un ir saņēmusi ražotāja mandātu veikt konkrētus uzdevumus tā vārdā;

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

17. “darīt pieejamu tirgū” ir piegādāt būvizstrādājumu izplatīšanai vai izmantošanai Kopienas tirgū tirdzniecības gaitā par samaksu vai par brīvu; ***tas neattiecas uz:***
- a) visiem izstrādājumiem, ko lietotāji būvlaukumā pārveido pašu vajadzībām savas profesionālās darbības ietvaros;***
- b) visiem izstrādājumiem, kas ražoti būvlaukumā un/vai ārpus tā un ko ražotājs ir iestrādājis būvē, nelaižot šos izstrādājumus tirgū;***
18. “laist tirgū” ir būvizstrādājumu pirmo reizi darīt pieejamu Kopienas tirgū;
19. “izņemšana” ir jebkāds pasākums ar mērķi neļaut tirgū darīt pieejamu kādu piegādes ķēdē esošu būvizstrādājumu;
20. “atsauksšana” ir jebkāds pasākums, kura mērķis ir saņemt atpakaļ būvizstrādājumu, kurš jau darīts pieejams tirgū;
21. “akreditācijas” nozīme ir noteikta Regulā (EK) Nr. 765/2008;
22. ***“lietotājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas atbildīga par būvizstrādājuma drošu iekļaušanu būvēs;***
23. ***“tehniskā novērtējuma iestāde” ir dalībvalsts izraudzīta iestāde, kas piedalās Eiropas novērtējuma dokumentu izstrādē un novērtē būtisko raksturlielumu ekspluatācijas īpašības būvizstrādājumiem, uz kuriem neattiecas vai tikai daļēji attiecas saskaņotais standarts ražojumu jomās, kas uzskaitītas IV pielikumā;***
24. “ražojuma tips” ir ekspluatācijas īpašības būvizstrādājumam, kas ražots, izmantojot noteiktu izejvielu kombināciju vai citus konkrētus ražošanas procesa elementus;
25. “ražošanas procesa kontrole” ir pastāvīga iekšējā ražošanas kontrole, ***ko veic ražotājs, lai nodrošinātu, ka būvizstrādājuma ražošana un ražotais izstrādājums atbilst tehniskajām specifikācijām;***
26. “mikrouzņēmums” ir mikrouzņēmums kā definēts Komisijas 2003. gada 6. maija ieteikumā **2003/361/EK** par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju ⁽¹⁾;
27. “aprites cikls” ir secīgi un saistīti ražojuma aprites posmi, sākot ar izejvielu iegādes vai ieguves no dabas resursiem līdz galīgai apglabāšanai;
28. ***“komplekts” ir vismaz divas atsevišķas sastāvdaļas, kuras ir jāsavieno, lai tās varētu pastāvīgi iestrādāt būvēs un tās kļūtu par “samontētu sistēmu”.***

⁽¹⁾ OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

3. pants

Būvju pamatprasības un ražojumu būtiski raksturlielumi

|| Būvizstrādājumu būtiskos raksturlielumus jānosaka saskaņotās tehniskās specifikācijas saistībā ar būvju pamatprasībām, kas noteiktas I pielikumā.

II NODAĻA

Ekspluatācijas īpašību deklarācija un EK marķējums

4. pants

Ekspluatācijas deklarācijas izstrādes nosacījumi

1. Ražotājam vai importētājam, laižot tirgū būvizstrādājumu, ekspluatācijas īpašību deklarācija jāizstrādā, **ja ir izpildīts viens no šiem nosacījumiem:**

- a) uz būvizstrādājumu attiecas saskaņots standarts;
- b) **būvizstrādājumam ir izdots Eiropas tehniskais novērtējums.**

I

2. Dalībvalstis ražotāja vai importētāja izstrādātu ekspluatācijas īpašību deklarāciju uzskata par pareizu un uzticamu.

5. pants

Ekspluatācijas īpašību deklarācijas saturs

1. Ekspluatācijas īpašību deklarācijā norāda būvizstrādājumu ekspluatācijas īpašības attiecībā uz šo ražojumu **2. pantā 3. punktā noteikto būtisko raksturlielumu diviem veidiem** atbilstīgi attiecīgajām saskaņotajām tehniskajām specifikācijām.

2. Ekspluatācijas īpašību deklarācijā iekļauj šādu informāciju:

- a) ražojuma tips, kuram tā izstrādāta;
- b) būvizstrādājuma **saskaņotajās tehniskajās specifikācijās iekļauto** būtisko raksturlielumu **pilnīgs** saraksts **un katram būtiskajam raksturlielumam — vai nu deklarētās ekspluatācijas īpašību vērtības, klases vai līmeņi, vai nu norāde “ekspluatācijas īpašības nav noteiktas”;**
- c) tā saskaņotā standarta, Eiropas novērtējuma dokumenta vai speciālās tehniskās dokumentācijas atsaucenumurs **un nosaukums**, kas izmantots katra būtiskā raksturlieluma novērtējumā;
- d) **paredzētais vispārējais izmantojums, kas noteikts saskaņotajā tehniskajā specifikācijā;**
- e) **detalizēta informācija par procedūru, kas izmantota, lai novērtētu un pārbaudītu ekspluatācijas īpašību noturību; ja piemērojamā ekspluatācijas īpašību novērtēšanas sistēma ir aizstāta ar 27. un 28. pantā minēto vienkāršoto procedūru, ražotājs norāda — “STD — vienkāršota procedūra”;**
- f) **informācija par bīstamām vielām būvizstrādājumā, kā norādīts IIIa pielikumā, un ziņas par bīstamām vielām, kas jādeklarē atbilstīgi citiem Kopienas saskaņošanas noteikumiem.**

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

6. pants

Ekspluatācijas īpašību deklarācijas forma

1. Ekspluatācijas īpašību deklarācijas kopiju visiem tirgū laistajiem ražojumiem **jāiesniedz papīra formātā vai elektroniskā veidā.**

Taču, ja vienam izmantotājam piegādā ražojuma partiju, tai var pievienot vienu ekspluatācijas īpašību deklarācijas kopiju.

2. ***Ja saņēmējs to pieprasa, ražotājs viņam nosūta ekspluatācijas īpašību deklarācijas kopiju papīra formātā.***

3. Atkāpjoties no 1. un 2. punkta, ekspluatācijas īpašību deklarāciju var darīt pieejamu tīmekļa vietnē saskaņā ar Komisijas paredzētajiem noteikumiem.

Tos pasākumus, kuri ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, tiesību aktu papildinot, pieņem saskaņā ar 51. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

4. Ekspluatācijas īpašību deklarāciju izstrādā, izmantojot III pielikumā pievienoto modeli, **tās dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, kurā izstrādājums ir laists tirgū.**

7. pants

EK marķējuma izmantošana

1. CE zīmi piestiprina tikai tiem būvizstrādājumiem, kuriem saskaņā ar 4., 5. un 6. pantu ražotājs ir izstrādājis ekspluatācijas īpašību deklarāciju. ***Ja ekspluatācijas īpašību deklarācijas nav, CE zīmi nevar piestiprināt.***

Ja ražotājs nav izstrādājis ekspluatācijas īpašību deklarāciju saskaņā ar 4., 5. un 6. pantu, EK marķējumu būvizstrādājumiem piestiprināt nedrīkst.

Piestiprinot CE zīmi, ražotājs ***vai attiecīgā gadījumā importētājs*** uzņemas atbildību par būvizstrādājuma atbilstību deklarētajām ekspluatācijas īpašībām.

2. EK marķējums ir vienīgā zīme, kas apliecina ražojuma atbilstību deklarētajām ekspluatācijas īpašībām.

Dalībvalstis neievieš valsts pasākumus vai atsauc visas atsauces un atbilstības marķējumu, kas nav EK marķējums.

3. Dalībvalstis neaizliedz un nekavē savā teritorijā vai to atbildības robežās darīt pieejamu tirgū vai izmantot būvizstrādājumus ar EK marķējumu, ja tā izmantošanas prasības dalībvalstī atbilst deklarētajām ekspluatācijas īpašībām.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka būvizstrādājumu ar EK marķējumu izmantošanu nekavē noteikumi vai nosacījumi, ko noteikušas valsts iestādes vai privātās iestādes, kas darbojas kā valsts uzņēmums vai valsts iestāde un izmanto savu monopolstāvokli vai valsts mandātu, ja šīs izmantošanas prasības dalībvalstī atbilst deklarētajām ekspluatācijas īpašībām.

8. pants

EK marķējuma uzlikšanas noteikumi un nosacījumi

1. EK marķējumam piemēro Regulas (EK) Nr. 765/2008 30. panta vispārējos principus.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

2. Viegli salasāmu un neizdzēšamu CE zīmi redzamā vietā piestiprina būvizstrādājumam, tā datu plāksnei, iepakojumam vai pavaddokumentiem.
3. Aiz CE zīmes norāda ražotāja nosaukumu vai identifikācijas zīmi, **un** būvizstrādājuma vienoto identifikācijas kodu.
4. EK marķējumu piestiprina pirms būvizstrādājuma laišanas tirgū. Tam var pievienot piktogrammu vai citu zīmi, kas norāda uz kādu īpašu risku vai izmantojumu.
5. ***Dalībvalstis izmanto spēkā esošos mehānismus, lai nodrošinātu CE zīmes režīma pareizu piemērošanu, un atbilstīgi rīkojas zīmes neatbilstošas izmantošanas gadījumā. Dalībvalstis arī nosaka sodus par pārkāpumiem, tostarp arī kriminālsodus par nopietniem pārkāpumiem. Minētajiem sodiem jābūt samēriem ar pārkāpuma smagumu.***

9. pants

Ražojuma informācijas punkti

Katra dalībvalsts nodrošina, ka saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 764/2008 izveidotie ražojuma informācijas punkti, **izmantojot skaidrus un viegli saprotamus terminus**, sniedz arī informāciju par:

- a) visiem tehniskajiem vai regulatīvajiem noteikumiem, kas dalībvalsts teritorijā piemērojami konkrēta tipa būvizstrādājuma iestrādei, montāžai vai uzstādīšanai;
- b) nepieciešamības gadījumā — visiem ražotājiem pieejamajām pārsūdzības iespējām, lai apstrīdētu nosacījumus CE zīmes iegūšanai vienam vai vairākiem viņu izstrādājumiem, jo īpaši par atbilstīgām pārsūdzības procedūrām, lai apstrīdētu novērtējuma rezultātā pieņemtus lēmumus.

Ražojuma informācijas punkti ir neatkarīgi no jebkādām iestādēm vai organizācijām, kas saistītas ar CE zīmes iegūšanas procedūru. Pamatnostādnes par informācijas punktu uzdevumiem un pienākumiem izstrādā Komisija, un tās pieņem 51. panta 1. punktā minētā Būvniecības pastāvīgā komiteja.

III NODAĻA

Uzņēmēju pienākumi

10. pants

Ražotāju pienākumi

1. Ražotāji sagatavo noteikto tehnisko dokumentāciju, aprakstot visus attiecīgos elementus, kas saistīti ar piemēroto deklarēto ekspluatācijas īpašību apliecinājumu.

Ražotāji ekspluatācijas īpašību deklarāciju izstrādā saskaņā ar 4., 5., un 6. pantu un EK marķējumu piestiprina saskaņā ar 7. un 8. pantu.

2. Ražotāji glabā tehnisko dokumentāciju un ekspluatācijas īpašību deklarāciju laiku, ko Komisija ir noteikusi katrai būvizstrādājumu saimei, pamatojoties uz paredzamo aprites ciklu un būvizstrādājumu nozīmi būvē.

Tos pasākumus, kuri ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, tiesību aktu papildinot, pieņem saskaņā ar 51. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. Ražotāji nodrošina, ka ir izstrādātas procedūras, lai sērijveida ražojumi atbilstu deklarētajām ekspluatācijas īpašībām. Pienācīgi jāņem vērā attiecīgās ražojuma tipa izmaiņas, kā arī izmaiņas piemērojamās saskaņotajās specifikācijās.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

4. Ražotāji nodrošina to, ka uz to būvizstrādājumiem ir tipa, partijas vai sērijas numurs vai kāds cits identifikācijas elements, vai ■ ka vajadzīgā informācija ir sniegta uz iesaiņojuma vai būvizstrādājumam pievienotā dokumentā.
5. Ražotāji uz būvizstrādājuma, ■ uz iesaiņojuma vai būvizstrādājumam pievienotajā dokumentā norāda savu nosaukumu, reģistrēto komercnosaukumu vai reģistrēto preču zīmi un adresi, kur ar tiem var sazināties.
6. Ražotāji, kas uzskata vai kam ir iemesls uzskatīt, ka būvizstrādājums, kuru tie ir laiduši tirgū, neatbilst deklarētajām ekspluatācijas īpašībām, nekavējoties veic nepieciešamos korigējošos pasākumus, lai panāktu būvizstrādājuma atbilstību vai arī, ja vajadzīgs, lai izņemtu to no tirgus un atsauktu no gala lietotājiem. Viņi nekavējoties par to informē valsts iestādes tajās dalībvalstīs, kurās viņi būvizstrādājumu darījuši pieejamu, norādot sīku informāciju, jo īpaši par neatbilstību un veiktajiem korigējošajiem pasākumiem.
7. Ražotāji pēc kompetentas valsts iestādes pamatota pieprasījuma tām sniedz visu nepieciešamo informāciju un dokumentāciju, lai pierādītu būvizstrādājuma atbilstību deklarētajām ekspluatācijas īpašībām. Tie pēc šo iestāžu pieprasījuma sadarbojas ar tām jebkādos pasākumos, lai izvairītos no apdraudējuma, ko var radīt būvizstrādājumi, kurus viņi laiduši tirgū.

11. pants

Pilnvarotie pārstāvji

1. Ražotāji ar rakstisku mandātu var iecelt pilnvarotu pārstāvi.

Tehniskās dokumentācijas izstrāde var neietilpt pilnvarotā pārstāvja mandātā.

2. Ja ražotājs ir iecēlis pilnvaroto pārstāvi, šis pārstāvis veic vismaz šādus pienākumus:
 - a) glabā ekspluatācijas īpašību deklarāciju un tehnisko dokumentāciju, lai tā būtu pieejama valsts uzraudzības iestādēm laikposmā, kas minēts 10. panta 2. punktā;
 - b) pēc kompetento valsts iestāžu pieprasījuma sniedz tām visu nepieciešamo informāciju un dokumentāciju, lai pierādītu ražojuma atbilstību deklarētajām ekspluatācijas īpašībām;
 - c) pēc kompetento iestāžu pieprasījuma sadarbojas ar tām jebkādos pasākumos, lai izvairītos no apdraudējuma, ko var radīt būvizstrādājumi, uz kuriem attiecas viņu mandāts.

12. pants

Importētāju pienākumi

1. Laižot ražojumu Kopienas tirgū, importētāji pietiekami rūpīgi ievēro šīs regulas piemērojamās prasības.
2. Pirms būvizstrādājuma laišanas tirgū importētāji pārliecinās, ka ražotājs ir veicis deklarēto ekspluatācijas īpašību noturības novērtējumu un pārbaudi. Viņi pārliecinās, ka ražotājs ir izstrādājis tehnisko dokumentāciju, kas minēta 10. panta 1. punkta pirmajā daļā. Tie izstrādā ekspluatācijas īpašību deklarāciju saskaņā ar 4., 5. un 6. pantu. Tie arī pārliecinās, ka ražojumam ir noteiktais EK marķējums, pievienoti noteiktie dokumenti un ka ražotājs ir ievērojis 10. panta 4. un 5. punktā noteiktās prasības.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Ja importētājs uzskata vai tam ir iemesls uzskatīt, ka būvizstrādājums neatbilst deklarētajām ekspluatācijas īpašībām, tie būvizstrādājumu var nelaist tirgū, līdz tas atbilst pievienotajai ekspluatācijas īpašību deklarācijai vai ekspluatācijas īpašību deklarācija ir izlabota.

3. Importētāji uz būvizstrādājuma vai, ja tas nav iespējams, uz iesaiņojuma vai ražojumam pievienotajā dokumentā norāda savu nosaukumu, reģistrēto komercnosaukumu vai reģistrēto preču zīmi un adresi, kur ar tiem var sazināties.

4. Importētāji nodrošina, ka laikā, kad tie ir atbildīgi par būvizstrādājumu, tā uzglabāšanas un pārvadāšanas apstākļi negatīvi neietekmē būvizstrādājuma atbilstību deklarētajām ekspluatācijas īpašībām.

5. Importētāji, kas uzskata vai kam ir iemesls uzskatīt, ka būvizstrādājums, kuru tie ir laiduši tirgū, neatbilst deklarētajām ekspluatācijas īpašībām, nekavējoties veic nepieciešamos korigējošos pasākumus, lai panāktu būvizstrādājuma atbilstību vai arī, ja vajadzīgs, lai izņemtu to no tirgus un atsauktu no gala lietotājiem. Viņi nekavējoties par to informē valsts iestādes tajās dalībvalstīs, kurās viņi būvizstrādājumu darījuši pieejamu, norādot sīku informāciju, jo īpaši par neatbilstību un veiktajiem korigējošajiem pasākumiem.

6. Importētāji 10. panta 2. punktā minētajā laikposmā saglabā ekspluatācijas īpašību deklarācijas kopiju, lai tā būtu pieejama tirgus uzraudzības iestādēm, un nodrošina, lai šīm iestādēm pēc pieprasījuma būtu pieejama tehniskā dokumentācija.

7. Importētāji pēc kompetentas valsts iestādes pamatota pieprasījuma tām sniedz visu nepieciešamo informāciju un dokumentāciju, lai pierādītu būvizstrādājuma atbilstību deklarētajām ekspluatācijas īpašībām. Tie pēc šo iestāžu pieprasījuma sadarbojas ar tām jebkādos pasākumos, lai izvairītos no apdraudējuma, ko var radīt būvizstrādājumi, kurus viņi laiduši tirgū.

13. pants

Izplatītāju pienākumi

1. Darot ražojumu pieejamu tirgū, izplatītāji pietiekami rūpīgi ievēro šīs regulas piemērojamās prasības.

2. Pirms būvizstrādājuma laišanas tirgū izplatītāji pārliecinās, ka ražojumam ir noteiktais EK marķējums un tam ir pievienoti šajā regulā noteiktie dokumenti, instrukcijas un drošuma informācija tās dalībvalsts lietotājiem viegli saprotamā valodā, kurā ražojums darīts pieejams tirgū, un ka ražotājs un importētājs ir izpildījuši attiecīgi 10. panta 4. un 5. punkta un 12. panta 3. punkta prasības.

Ja izplatītājs uzskata vai tam ir iemesls uzskatīt, ka būvizstrādājums neatbilst deklarētajām ekspluatācijas īpašībām, tas ražojumu var nelaist tirgū, līdz tas atbilst pievienotajai ekspluatācijas īpašību deklarācijai vai ekspluatācijas īpašību deklarācija ir izlabota. Izplatītājs par to informē ražotāju vai importētāju, kā arī tirgus uzraudzības iestādes, ja ražojums rada risku.

3. Izplatītājs nodrošina, ka laikā, kad tas ir atbildīgs par būvizstrādājumu, tā uzglabāšanas un pārvadāšanas apstākļi negatīvi neietekmē būvizstrādājumu atbilstību deklarētajām ekspluatācijas īpašībām.

4. Izplatītāji, kas uzskata vai kam ir iemesls uzskatīt, ka būvizstrādājums, kuru tie ir laiduši tirgū, nav atbilstīgs deklarētajām ekspluatācijas īpašībām, nekavējoties veic nepieciešamos korigējošos pasākumus, lai panāktu ražojuma atbilstību vai arī, ja vajadzīgs, lai izņemtu to no tirgus un atsauktu no gala lietotājiem. Viņi nekavējoties par to informē valsts iestādes tajās dalībvalstīs, kurās viņi ražojumu darījuši pieejamu, norādot sīku informāciju jo īpaši par neatbilstību un veiktajiem korigējošajiem pasākumiem.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

5. Izplatītāji pēc kompetentas valsts iestādes pamatota pieprasījuma tām sniedz visu nepieciešamo informāciju un dokumentāciju, lai pierādītu būvizstrādājuma atbilstību deklarētajām ekspluatācijas īpašībām. Viņi pēc šo iestāžu pieprasījuma sadarbojas ar tām jebkādos pasākumos, lai izvairītos no apdraudējuma, ko var radīt būvizstrādājumi, kurus viņi darījuši pieejamus tirgū.

14. pants

Gadījumi, kad ražotāju pienākumus piemēro importētājiem un izplatītājiem

Šajā regulā importētājs vai izplatītājs uzskatāms par ražotāju, ja tas ražojumus laiž tirgū ar savu nosaukumu vai preču zīmi vai izmaina jau tirgū laisto būvizstrādājumu tādējādi, ka tas skar atbilstību deklarētajām ekspluatācijas īpašībām, un līdz ar to tam piemērojami 10. pantā noteikti ražotāja pienākumi.

15. pants

Uzņēmēju identifikācija

Uzņēmējiem jāspēj tirgus uzraudzības iestādēm pēc to pieprasījuma 10. panta 2. punktā minētajā laikposmā sniegt informāciju par:

- a) jebkuru uzņēmēju, kas tiem piegādājis ražojumu;
- b) jebkuru uzņēmēju, kuram tie piegādā ražojumu.

IV NODAĻA

Saskaņotas tehniskās specifikācijas

16. pants

Saskaņoti standarti

1. Saskaņotos standartus pieņem Eiropas standartizācijas institūcijas, kas uzskaitītas Direktīvas 98/34/EK I pielikumā, pamatojoties **uz pieprasījumiem, ko iesniegusi Komisija** saskaņā ar minētās direktīvas **6. panta 3. punkta pirmo ievilkumu un Būvniecības pastāvīgā komiteja saskaņā ar minētās direktīvas 5. panta 1. punktu.**

Eiropas standartizācijas institūcijas nodrošina, ka nevienas dalībnieku kategorijas pārstāvība tehniskajā komitejā vai darba grupā nepārsniedz 25 % no kopskaita. Ja kādas vai kādu kategoriju dalībnieki nevar vai nevēlas piedalīties darba grupā, šo prasību var pārskatīt, ja visi dalībnieki piekrīt.

2. Saskaņotie standarti paredz metodes un kritērijus būvizstrādājumu ekspluatācijas īpašību **un izturīguma** novērtējumam attiecībā uz to būtiskiem raksturlielumiem.

Saskaņotajos standartos vajadzības gadījumā nosaka izstrādājumu paredzēto vispārējo izmantojumu; tajos arī nosaka raksturlielumus, kuriem Komisija saskaņā ar 51. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru nosaka minimālās prasības ekspluatācijas īpašību līmeņu vai klašu izteiksmē katrai V pielikuma 1. tabulā minētajai izstrādājumu saimei un atkarībā no piemērošanas veida.

Saskaņotie standarti attiecīgos gadījumos paredz tādas metodes un kritērijus būvizstrādājumu ekspluatācijas īpašību novērtējumam attiecībā uz to būtiskiem raksturlielumiem, kuri ir mazāk apgrūtināši nekā testēšana.

3. Eiropas standartizācijas institūcijas saskaņotajos standartos nosaka piemērojamo ražošanas procesa kontroli, kurā ņemti vērā attiecīgā būvizstrādājuma ražošanas procesa specifiskie apstākļi.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

4. Komisija novērtē Eiropas standartizācijas institūciju pieņemto saskaņoto standartu atbilstību attiecīgajam mandātam.

Komisija saskaņoto standartu atsauču sarakstu, kas atbilst attiecīgajam mandātam, publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī un nosaka šo standartu piemērošanas datumu.

Komisija publicē visus saraksta atjauninājumus.

17. pants

Formāls iebildums pret saskaņotajiem standartiem

1. Ja dalībvalsts vai Komisija uzskata, ka saskaņotais standarts ne pilnībā atbilst prasībām, kuras noteiktas attiecīgajā mandātā, Komisija vai attiecīgā dalībvalsts šo jautājumu līdz ar attiecīgo pamatojumu izvirza izskatīšanai *pastāvīgajā* komitejā, kas izveidota ar Direktīvas 98/34/EK 5. panta pirmo daļu. Komiteja pēc konsultēšanās ar attiecīgo Eiropas standartizācijas institūciju nekavējoties sniedz savu atzinumu.

2. Ņemot vērā komitejas atzinumu, Komisija pieņem lēmumu publicēt, npublicēt, publicēt ar ierobežojumiem, saglabāt, saglabāt ar ierobežojumiem vai izņemt atsauces uz attiecīgo saskaņoto standartu Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

3. Komisija informē attiecīgo Eiropas standartizācijas institūciju un, ja nepieciešams, pieprasa attiecīgo saskaņoto standartu pārskatīšanu.

4. **Kad Eiropas standartizācijas institūcija ir apstiprinājusi saskaņotu standartu, 51. panta 1. punktā minētā komiteja var uzņemties atbildību par visām pārbaudēm, kas nodrošina, ka šis standarts atbilst prasībām, kuras noteiktas Komisijas vai dalībvalsts piešķirtajā mandātā.**

18. || pants

Ekspluatācijas īpašību līmeņi vai klases

1. Komisija var izveidot ekspluatācijas īpašību klases attiecībā uz būvizstrādājumu būtiskiem raksturlielumiem.

Tos pasākumus, kuri ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, tiesību aktu papildinot, pieņem saskaņā ar 51. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

2. Ja Komisija ekspluatācijas īpašību klases attiecībā uz būvizstrādājumu būtiskiem raksturlielumiem nav noteikusi, tās Eiropas standartizācijas institūcijas var noteikt saskaņotajos standartos.

Ja Komisija ekspluatācijas īpašību klases attiecībā uz būvizstrādājumu būtiskiem raksturlielumiem ir noteikusi, Eiropas standartizācijas institūcijas šīs klases izmanto saskaņotajos standartos, **pamatojoties uz pārskatītajām pilnvarām.**

3. **Ja attiecīgās pilnvaras to paredz,** Eiropas standartizācijas institūcijas **saskaņotajos standartos paredz ekspluatācijas īpašību minimālo līmeni saistībā ar būtiskajām īpašībām un vajadzības gadījumā paredzēto būvizstrādājumu galīgo izmantojumu dalībvalstīs.**

4. **Komisija var izstrādāt noteikumus, atbilstīgi kuriem būvizstrādājumam bez testēšanas vai tālākas testēšanas jāatbilst zināmam līmenim vai ekspluatācijas īpašību klasei.**

Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 51. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Ja Komisija šādus noteikumus nav izstrādājusi, tos var Eiropas standartizācijas institūcijas noteikt saskaņotajos standartos, pamatojoties uz pārskatītajām pilnvarām.

5. Dalībvalstis var noteikt ekspluatācijas īpašību līmeņus vai klases, ***kurām būvizstrādājumam ir jāatbilst***, attiecībā uz būvizstrādājumu būtiskiem raksturlielumiem vienīgi saskaņā ar Eiropas standartizācijas institūciju vai Komisijas saskaņotajos standartos noteiktām klasifikācijas sistēmām.

19. § pants

Ekspluatācijas īpašību noturības novērtējums un pārbaude

1. Būvizstrādājumu deklarēto ekspluatācijas īpašību noturības novērtējumu un pārbaudi attiecībā uz to būtiskiem raksturlielumiem veic saskaņā ar vienu no IV pielikumā noteiktajām sistēmām.

2. Komisija pēc šādiem kritērijiem nosaka, kura sistēma ir piemērojama attiecīgām būvizstrādājumam vai būvizstrādājumu saimei:

- a) ražojuma nozīme attiecībā uz būvju pamatprasībām;
- b) ražojuma veids;
- c) būvizstrādājuma būtisko raksturlielumu mainīguma ietekme tā ekspluatācijas laikā;
- d) jutība attiecībā uz defektiem ražošanā.

Katrā gadījumā Komisija izvēlas vismazāk apgrūtināso sistēmu, ***kas ļauj droši iestrādāt būvizstrādājumu būvē.***

Tos pasākumus, kuri ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 51. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. Šādi noteiktu sistēmu ***un informāciju par paredzēto vispārējo izmantojumu*** norāda saskaņoto standartu mandātos un saskaņotās tehniskās specifikācijās.

20. § pants

Eiropas novērtējuma dokuments

1. Eiropas novērtējuma dokumentu (END) ***būvizstrādājumiem, uz kuriem saskaņotais standarts neatbilst vai attiecas tikai daļēji***, tehniskā novērtējuma iestāžu organizācija, kas minēta 25. panta 1. punktā, pieņem, pamatojoties uz ražotāja vai importētāja pieteikumu Eiropas tehniskajam novērtējumam, atbilstīgi II pielikumā noteiktajai procedūrai.

2. Tehniskā novērtējuma iestāžu organizācija, kas minēta 25. panta 1. punktā, END nosaka ekspluatācijas īpašību novērtēšanas metodes un kritērijus attiecībā uz būvizstrādājumu būtiskiem raksturlielumiem, kas saistīti ar ražotāja paredzēto izmantojumu.

3. Tehniskā novērtējuma iestāžu organizācija, kas minēta 25. panta 1. punktā, END nosaka konkrētas piemērojamās ražošanas procesa kontroles, ņemot vērā attiecīgā būvizstrādājuma ražošanas procesa specifiskos apstākļus.

4. ***Ja Komisija uzskata, ka attiecībā uz END sasniegts pietiekams tehniskās un zinātniskās kompetences līmenis, tā pilnvaro Eiropas standartizācijas institūcijas, pamatojoties uz END, izstrādāt saskaņotu standartu.***

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

21. || pants

Eiropas tehniskais novērtējums

1. **Būvizstrādājumiem, uz kuriem saskaņotais standarts neattiecas vai attiecas tikai daļēji**, Eiropas tehnisko novērtējumu (ETN) jebkuram būvizstrādājumam izdod tehniskā novērtējuma iestāde pēc ražotāja vai importētāja pieprasījuma, pamatojoties uz END, atbilstīgi II pielikumā noteiktajai procedūrai.

2. Komisija nosaka ETN formātu.

Tos pasākumus, kuri ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, tiesību aktu papildinot, pieņem saskaņā ar 51. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

V NODAĻA

Tehniskā novērtējuma iestādes

22. || pants

Tehniskā novērtējuma iestāžu izvirzīšana

1. Dalībvalstis var izvirzīt tehniskā novērtējuma iestādes (TNI) ražojumu jomās, kas uzskaitītas V pielikuma 1. tabulā.

Dalībvalstis, kuras ir izvirzījušas TNI paziņo citām dalībvalstīm un Komisijai šīs TNI nosaukumu, adresi un ražojumu jomas, kurās tā ir izvirzīta.

2. Komisija TNI sarakstu dara publiski pieejamu, norādot ražojumu jomas, kurās tās ir izvirzītas.

Komisija publicē visus šā saraksta atjauninājumus.

23. || pants

TNI prasības

1. TNI atbilst V pielikuma 2. tabulā noteiktajām prasībām.

2. Ja TNI vairs neatbilst 1. punktā minētajām prasībām, dalībvalsts atsauc šīs TNI pilnvarojumu.

3. Dalībvalstis informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par savas valsts TNI novērtēšanas un tās darbības uzraudzības procedūrām, kā arī par jebkurām izmaiņām šajā informācijā. Komisija publisko šo informāciju.

24. || pants

TNI novērtējums

1. TNI pārbauda, vai citas TNI atbilst attiecīgajiem kritērijiem, kas noteikti IV pielikuma 2. tabulā.

Novērtējumu organizē 25. panta 1. punktā minētā organizācija, un tas notiek reizi četros gados ražojumu jomās, kas uzskaitītas IV pielikuma 1. tabulā un kurās TNI ir izvirzītas.

2. Komisija izstrādā **pārredzamas** novērtējuma veikšanas procedūras, tostarp arī atbilstīgas **un pieejamas** novērtējuma rezultātu pārsūdzības procedūras.

Piekttdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Tos pasākumus, kuri ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 51. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

TNI novērtējumu nedrīkst veikt tās pašas dalībvalsts TNI.

3. Organizācija, kas minēta 25. panta 1. punktā, TNI novērtējuma rezultātus paziņo dalībvalstīm un Komisijai.

Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm uzrauga TNI novērtējuma noteikumu un pareizas īstenošanas ievērošanu.

25. || pants

TNI koordinācija

1. TNI veido tehniskā novērtējuma organizāciju, turpmāk tekstā – TNI organizācija.
2. TNI organizācija veic šādus uzdevumus:
 - a) koordinē 19. pantā un II pielikumā noteikto noteikumu un procedūru piemērošanu, kā arī sniedz šīm mērķim nepieciešamo atbalstu;
 - b) divas reizes gadā informē Komisiju par visiem jautājumiem, kas saistīti ar END sagatavošanu un 19. pantā un II pielikumā noteikto noteikumu un procedūru jebkādu interpretācijas aspektu;
 - c) pieņem END;
 - d) organizē TNI novērtējumu;
 - e) nodrošina TNI koordināciju;
 - f) TIN organizācijā nodrošina vienādu attieksmi pret TIN;**
 - g) nodrošina 19. pantā un II pielikumā noteikto procedūru pārredzamību un apspriešanos ar ražotāju šo procedūru norises laikā.**

3. Komisija TNI organizācijai var sniegt atbalstu, veicot 2. punkta e) apakšpunktā minētos uzdevumus. Komisija ar TNI organizāciju šajā sakarā var noslēgt partnerības pamatlīgumu.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka TNI līdzdarbojas TNI organizācijā, sniedzot finanšu un cilvēkresursus.

VI NODAĻA

VIENKĀRŠOTAS PROCEDŪRAS

26. || pants

Speciālās tehniskās dokumentācijas izmantošana

1. Ja ražotājs nosaka ražojuma tipu, tas tipa testēšanu vai tipa aprēķinu var aizstāt ar speciālo tehnisko dokumentāciju (STD), kura pierāda ka:
 - a) viena vai vairāku būvizstrādājuma, ko tas laiž tirgū, būtiska raksturlieluma dēļ tas uzskatāms par atbilstīgu noteiktam ekspluatācijas īpašību līmenim vai klasei bez testēšanas un aprēķina vai bez tālākas testēšanas saskaņā ar atbilstīgajā saskaņotajā specifikācijā vai Komisijas lēmumā paredzētajiem nosacījumiem;

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- b) būvizstrādājums, ko tas laiž tirgū, ir tā paša ražojuma tipa kā cits būvizstrādājums, kuru ražojis cits ražotājs un kurš jau ir testēts saskaņā ar atbilstīgo saskaņoto tehnisko specifikāciju. Ja šie nosacījumi ir izpildīti, ražotājs ir tiesīgs deklarēt ekspluatācijas īpašības, kas atbilst visiem vai daļai šā cita ražojuma testa rezultātiem. **Ražotājs cita ražotāja iegūtus testa rezultātus var izmantot vienīgi, ja tas ir saņēmis attiecīgā ražotāja atļauju, kurš ir atbildīgs par šo testa rezultātu precizumu, uzticamību un stabilitāti; vai**
- c) būvizstrādājums, ko tas laiž tirgū, ir sistēma, ko veido sastāvdaļas, kuras tas pienācīgi samontē, vadoties pēc precīzām instrukcijām, ko sniedz sistēmu vai sastāvdaļu piegādātājs, kas tās jau testējis attiecībā uz vienu vai vairākiem būtiskiem raksturlielumiem saskaņā ar atbilstīgām tehniskām specifikācijām. Ja šie nosacījumi ir izpildīti, ražotājs ir tiesīgs deklarēt ekspluatācijas īpašības, kas atbilst visiem vai daļai šīs piegādātās sistēmas vai sastāvdaļas testa rezultātiem.

Ražotājs cita ražotāja **vai sistēmas piegādātāja** iegūtus testa rezultātus var izmantot vienīgi, ja tas ir saņēmis attiecīgā ražotāja **vai sistēmas piegādātāja** atļauju, kurš ir atbildīgs par šo testa rezultātu precizumu, uzticamību un stabilitāti. **Ražotājs cita ražotāja vai sistēmas apgādātāja iegūtus testa rezultātus var izmantot tikai tad, ja ir saņemta attiecīgā ražotāja vai sistēmas apgādātāja atļauja. Ražotājs saglabā atbildību par izstrādājuma atbilstību visām deklarētajām ekspluatācijas īpašībām saskaņā ar attiecīgajām saskaņotajām tehniskajām specifikācijām. Ražotājs nodrošina, ka izstrādājuma ekspluatācijas īpašības netiek negatīvi ietekmētas turpmākā ražošanas vai montāžas procesa posmā.**

2. **STD pārbauda attiecīgā sertifikācijas institūcija, kā minēts VI pielikumā**, ja 1. punktā minētais būvizstrādājums pieder pie būvizstrādājumu saimes, kurai piemērotā ekspluatācijas īpašību noturības novērtējuma un pārbaudes sistēma **atbilstoši VI pielikumam ir:**

- 1. vai 2. sistēma izstrādājumiem, kas atbilst 26. panta 1. punkta a) apakšpunktam (bez testēšanas/bez turpmākas testēšanas (WT/WFT));
- 1., 2. vai 4. sistēma ražojumiem, kas atbilst 26. panta 1. punkta b) apakšpunktam (kopīga testēšana);
- 1. vai 2. sistēma ražojumiem, kas atbilst 26. panta 1. punkta c) apakšpunktam (kaskādes princips).

3. **Šo pantu nepiemēro importētājiem, kuri ražojumu tirgū laiž ar savu nosaukumu vai preču zīmi vai izmaina jau tirgū laisto būvizstrādājumu tā, ka tas ietekmē atbilstību deklarētajām ekspluatācijas īpašībām 14. panta nozīmē.**

27. || pants

Speciālās tehniskās dokumentācijas izmantošana mikrouzņēmumos, kuri ražo būvizstrādājumus

1. Mikrouzņēmumi, **kuri ražo būvizstrādājumus**, piemērojamo būvizstrādājuma deklarēto ekspluatācijas īpašību novērtējuma sistēmu var aizstāt ar STD. STD pierāda būvizstrādājuma atbilstību piemērojamām prasībām.

2. Ja 1. punktā minētais būvizstrādājums pieder pie būvizstrādājumu saimes, kurai piemērotā ekspluatācijas īpašību noturības novērtējuma un pārbaudes sistēma ir 1. vai 2. sistēma, kā noteikts V pielikumā, STD pārbauda attiecīgā sertifikācijas institūcija, kā minēts V pielikumā.

3. **Speciālā tehniskā dokumentācija nodrošina vienādu aizsardzības līmeni attiecībā uz cilvēka veselību un drošību, kā arī citiem sabiedrībai nozīmīgiem aspektiem. Ražotājs saglabā atbildību par ražojuma atbilstību ekspluatācijas īpašību deklarācijā noteiktajiem raksturlielumiem. Ražotājs informē par paredzēto izstrādājuma galīgo izmantojumu.**

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

4. Līdz ...⁽¹⁾ Komisija sagatavo ziņojumu par šī panta piemērošanu, cita starpā apsverot, vai to varētu piemērot arī citiem uzņēmumiem, vai to vajadzētu pielāgot mazu sēriju ražošanai un vai to vajadzētu atcelt. Komisija iesniedz šo ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, vajadzības gadījumā pievienojot likumdošanas priekšlikumus.

5. Šo pantu nepiemēro importētājiem, kuri ražojumu tirgū laiž ar savu nosaukumu vai preču zīmi vai izmaina jau tirgū laisto būvizstrādājumu tā, ka tas ietekmē atbilstību deklarētajām ekspluatācijas īpašībām 14. panta nozīmē.

28. || pants

Speciālās tehniskās dokumentācijas izmantošana atsevišķi ražotiem ražojumiem

1. Attiecībā uz būvizstrādājumu, kas projektēts un ražots neindustriālā ražošanas procesā pēc īpaša pasūtījuma un iestrādāts vienā identificētā būvē, ražotājs piemērojamo ekspluatācijas īpašību novērtējuma sistēmu var aizstāt ar STD, pierādot šā ražojuma atbilstību piemērojamām prasībām. **STD nodrošina ekvivalentu ekspluatācijas īpašību drošības un uzticamības līmeni attiecībā uz būvju pamatprasībām.**

2. Ja 1. punktā minētais būvizstrādājums pieder pie būvizstrādājumu saimes, kurai piemērotā ekspluatācijas īpašību noturības novērtējuma un pārbaudes sistēma ir 1. vai 2. sistēma, kā noteikts V pielikumā, STD pārbauda attiecīgā sertifikācijas institūcija, kā minēts V pielikumā.

VII NODAĻA

Pilnvarojošās iestādes un pilnvarotās iestādes

29. || pants

Pilnvarošana

Dalībvalstis paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm iestādes, kas pilnvarotas veikt trešu pušu uzdevumus ekspluatācijas īpašību noturības novērtējuma un pārbaudes procesā saskaņā ar šo regulu.

30. || pants

Pilnvarojošās iestādes

1. Dalībvalstis izvirza pilnvarojošo iestādi, kas ir atbildīga par nepieciešamo procedūru izstrādi un veikšanu, lai novērtētu un pilnvarotu iestādes, kurām šīs regulas mērķiem ir tiesības veikt trešās puses uzdevumus deklarēto ekspluatācijas īpašību noturīguma novērtējuma un pārbaudes procesā, kā arī ir atbildīga par pilnvaroto iestāžu uzraudzību, ieskaitot atbilstību 33. panta noteikumiem.

2. Ja pilnvarošana pamatojas uz akreditācijas sertifikātu, dalībvalstis var nolemt, ka 1. punktā minēto novērtēšanu un uzraudzību veic valsts akreditācijas iestādes Regulas (EK) Nr. 765/2008 nozīmē un saskaņā ar to.

3. Ja pilnvarojošā iestāde deleģē, nodod ar apakšlīgumu vai kā citādi uztic veikt 1. punktā minēto novērtēšanu, pilnvarošanu vai uzraudzību kādai iestādei, kura nav valsts iestāde, šai iestādei, kurai minētie pienākumi deleģēti vai kā citādi uzticēti, jābūt juridiskai personai un tai *mutatis mutandis* jāatbilst prasībām, kas noteiktas 30. pantā. Turklāt šādai iestādei jābūt spējīgai uzņemties saistības, kas izriet no tās darbībām.

4. Pilnvarojošā iestāde uzņemas pilnu atbildību par iestādei deleģēto vai kā citādi uzticēto uzdevumu veikšanu.

⁽¹⁾ Pieci gadi no šīs regulas spēkā stāšanās.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

5. Pilnvarojošā iestāde pārbauda, vai atbilstības novērtējums ir veikts pienācīgi, neradot nevajadzīgu slogu uzņēmumiem un pienācīgi ņemot vērā uzņēmumu lielumu, būvniecības jomas specifiskās īpašības un struktūru, konkrētā izstrādājuma tehnoloģiskās sarežģītības līmeni, kā arī ražošanas procesa būtību, apjomu un biežumu.

31. || pants

Prasības pilnvarojošajām iestādēm

1. Pilnvarojošo iestādi izveido tā, lai nebūtu nekādu interešu konfliktu ar pilnvarotajām iestādēm.
2. Pilnvarojošā iestāde ir organizēta un darbojas tā, lai nodrošinātu darbības objektivitāti un taisnīgumu.
3. Pilnvarojošā iestāde ir organizēta tā, lai visus lēmumus par ekspluatācijas īpašību novērtēšanas iestāžu pilnvarošāņu pieņemtu kompetentas personas, kas nav tās pašas personas, kuras veikušas novērtēšanu.
4. Pilnvarojošā iestāde nepiedāvā un neveic darbības, ko veic pilnvarotās iestādes, kā arī nesniedz konsultācijas, kas saistītas ar komerciāliem vai konkurences apsvērumiem.
5. Pilnvarojošā iestāde saglabā iegūtās informācijas konfidencialitāti.
6. Pilnvarojošajai iestādei ir pietiekami daudz kompetentu darbinieku uzdevumu pienācīgai izpildei.

32. || pants

Informācijas sniegšanas prasība pilnvarojošajām iestādēm

Dalībvalstis informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par ekspluatācijas īpašību novērtējuma iestāžu valsts novērtējuma un pilnvarošāņu procedūrām un par pilnvaroto iestāžu uzraudzības procedūrām, kā arī par jebkurām izmaiņām šajā informācijā.

Komisija publisko šo informāciju.

33. || pants

Prasības pilnvarotajām iestādēm

1. Lai ekspluatācijas īpašību novērtēšanas iestādi varētu pilnvarot, tai jāatbilst šā panta 2. līdz 11. punktā izklāstītajām prasībām.
2. Ekspluatācijas īpašību novērtēšanas iestādi izveido saskaņā ar valsts tiesību aktiem, un tā ir juridiska persona.
3. Ekspluatācijas īpašību novērtēšanas iestāde ir treša persona, kas ir neatkarīga no organizācijas vai būvizstrādājuma, kam tā veic novērtēšanu.

Iestādi, kas pieder pie uzņēmēju asociācijas vai profesionālas federācijas, kas pārstāv uzņēmumus, kuri iesaistīti to būvizstrādājumu projektēšanā, ražošanā, piegādē, montāžā, izmantošanā vai apkopē, kurus tā novērtē, var uzskatīt par atbilstošu iestādi, ja vien var pierādīt, ka tā ir neatkarīga un nepastāv interešu konflikts.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

4. Eksploatācijas īpašību novērtēšanas iestāde, tās augstākā vadība un darbinieki, kas ir atbildīgi par eksploatācijas īpašību noturības novērtēšanas trešās puses uzdevumiem, nav vērtējamo ražojumu projektētāji, ražotāji, piegādātāji, uzstādītāji, pircēji, īpašnieki, lietotāji vai apkalpotāji, ne arī to pilnvaroti pārstāvji. Tas neizslēdz novērtējamo ražojumu izmantošanu, kas nepieciešama atbilstības novērtēšanas iestādes darbībai, vai ražojumu izmantošanu personīgiem mērķiem.

Tās nav arī tieši saistītas ar šo ražojumu projektēšanu, ražošanu vai konstruēšanu, tirdzniecību, uzstādīšanu, lietošanu vai apkalpošanu, kā arī nepārstāv šajās darbībās iesaistītās personas. Tās neuzsāk darbības, kas var būt pretrunā ar to neatkarību vai spriedumu un godprātību, ko prasa pienākumi, kuriem tā pilnvarota.

Pilnvarotā iestāde nodrošina, ka tās filiāļu vai apakšlīgumu slēdzēju darbības neietekmē atbilstības novērtēšanas darbību konfidencialitāti, objektivitāti un taisnīgumu, kā arī/vai pārbaudes darbības.

5. Pilnvarotā iestāde un tās darbinieki eksploatācijas īpašību noturības novērtējuma un pārbaudes trešās puses uzdevumus veic **pilnībā pārredzami attiecībā uz ražotāju** ar visaugstāko profesionālo godīgumu un vajadzīgo tehnisko kompetenci konkrētajā jomā bez jebkāda spiediena un pamudinājumiem, galvenokārt finansiāliem, kas varētu ietekmēt viņu lēmumu vai atbilstības novērtēšanas un/vai pārbaudes darbību rezultātus, īpaši no to personu vai personu grupu puses, kuras ir ieinteresētas šo darbību rezultātos.

6. Pilnvarotā iestāde ir spējīga eksploatācijas īpašību noturības novērtējuma un pārbaudes procesā veikt trešās puses uzdevumus, kas šai iestādei noteikti saskaņā ar V pielikumu un kā veikšanai tā ir pilnvarota, pilnvarotā iestāde šos uzdevumus veic pati vai arī tās vārdā un uz tās atbildību.

Pilnvarotās iestādes rīcībā vienmēr un visām eksploatācijas īpašību novērtēšanas un pārbaudes sistēmām un būvuzstrādājumu veidiem un kategorijām, raksturlielumiem un uzdevumiem, attiecībā uz ko tā ir pilnvarota, ir:

- a) nepieciešamie darbinieki ar tehniskām zināšanām un pietiekamu un atbilstīgu pieredzi, lai veiktu trešās puses eksploatācijas īpašību noturības novērtēšanas un pārbaudes uzdevumus;
- b) procedūras, kādā tiek veikts eksploatācijas īpašību novērtējums, apraksts, nodrošinot šo procedūru pārskatāmību un iespēju šīs procedūras atveidot. Iestādei ir izstrādāta piemērota politika un procedūras, kas nošķir iestādes kā pilnvarotās iestādes veiktos uzdevumus no pārējās darbības;
- c) tās darbības veikšanas procedūras, ņemot vērā apjomu, jomu un uzņēmumu struktūru, attiecīgā ražojuma tehnoloģijas sarežģītības pakāpi un ražošanas procesa masu vai sērijuveidīgumu.

Tai ir nepieciešamie līdzekļi, lai pienācīgi veiktu tehniskos un administratīvos uzdevumus saistībā ar darbībām, kurām tā ir pienācīgi pilnvarota, un ir piekļuve visam nepieciešamajam aprīkojumam vai iekārtām.

7. Personālam, kurš atbildīgs par tās darbības veikšanu, kurai tā ir pilnvarota, ir

- a) pamatīga tehniskā un profesionālā apmācība par visiem trešās puses uzdevumiem deklarēto eksploatācijas īpašību noturības novērtēšanā un pārbaudē, kam iestāde ir pilnvarota;
- b) pietiekamas zināšanas par prasībām attiecībā uz veicamo novērtēšanu un pārbaudēm atbilstīgas pilnvaras veikt šīs darbības;

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- c) atbilstīgas zināšanas un sapratne par piemērotiem saskaņotajiem standartiem un attiecīgajiem regulas noteikumiem;
- d) nepieciešamās spējas sagatavot sertifikātus, dokumentāciju un ziņojumus, kas uzrāda, ka novērtēšana un pārbaude ir veikta.

8. Tiek garantēta paziņotās iestādes, tās augstākā līmeņa vadības un darbinieku, kas veic novērtēšanu, objektivitāte.

Atalgojums, ko saņem pilnvarotās iestādes augstākā līmeņa vadība un darbinieki, kas veic novērtēšanu, nav atkarīgs no veikto novērtējumu skaita vai to rezultātiem.

9. Pilnvarotā iestāde nokārto tiesisko apdrošināšanu, ja vien atbildību neuzņemas valsts saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai ja dalībvalsts pati nav tieši atbildīga par veikto novērtējumu un/vai pārbaudi.

10. Pilnvarotās iestādes darbinieku pienākums ir glabāt dienesta noslēpumus attiecībā uz visu informāciju, kura iegūta, veicot V pielikumā minētos uzdevumus, izņemot attiecībās ar tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā darbības tiek veiktas. Īpašumtiesības ir aizsargātas.

11. Pilnvarotā iestāde nodrošina, lai darbinieki, kas veic novērtēšanu, būtu informēti par attiecīgajām standartizācijas darbībām un saskaņā ar šo regulu izveidotās pilnvaroto iestāžu koordinācijas grupas darbībām, un piemēro kā pamatnostādnes šīs darba grupas administratīvos lēmumus un sagatavotos dokumentus.

12. *Pilnvarotās iestādes informē savus klientus un sniedz padomus atbilstīgi viņu interesēm.*

34. pants

Pieņemums par atbilstību

Ja ekspluatācijas īpašību novērtēšanas iestāde var pierādīt tās atbilstību kritērijiem, kas noteikti attiecīgajos saskaņotajos standartos vai to daļās, uz kuriem atsauces publicētas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, to uzskata par atbilstīgu 33. panta prasībām, ciktāl uz šīm prasībām attiecas piemērojamie saskaņotie standarti.

35. || pants

Pilnvaroto iestāžu filiāles un apakšlīgumu slēgšana

1. Ja pilnvarotā iestāde slēdz apakšlīgumus par konkrētu uzdevumu veikšanu saistībā ar trešas puses uzdevumiem ekspluatācijas īpašību noturības novērtēšanā vai pārbaudē vai izmanto filiāli, tā pārliecinās, ka apakšlīguma slēdzējs vai filiāle atbilst 33. panta prasībām, un informē pilnvarojošo iestādi.

2. Pilnvarotā iestāde uzņemas pilnu atbildību par apakšlīgumu slēdzēju vai filiāļu veiktajiem uzdevumiem neatkarīgi no tā, kur tie veic uzņēmējdarbību.

3. Par darbībām var slēgt apakšlīgumu vai tās var veikt filiāle tikai tad, ja klients tam piekrīt.

4. Lai varētu uzrādīt valsts iestādēm, pilnvarotā iestāde saglabā atbilstīgos dokumentus par apakšlīguma slēdzēja vai filiāles kvalifikāciju novērtējumu un to veikto darbu atbilstīgi VI pielikumam.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

36. § pants

Tests novērotāja klātbūtnē

1. Ja tas ir pamatots ar tehniskiem, ekonomiskiem vai loģiskiem apsvērumiem, pilnvarotās iestādes var veikt VI pielikumā minētos testus vai uzraudzīt šādu testu veikšanu vai nu ražotāja ražotnēs, izmantojot ražotāja iekšējās laboratorijas testēšanas iekārtas, vai ar ražotāja iepriekšēju piekrišanu privātā vai valsts laboratorijā, izmantojot šīs laboratorijas testēšanas iekārtas.
2. Pirms šo testu veikšanas pilnvarotā iestāde pārbauda, vai testēšanas iekārtām ir piemērota kalibrēšanas sistēma un vai sistēma darbojas.

37. § pants

Pilnvaras pieteikums

1. Iestāde, kas pilnvarojama veikt trešas puses uzdevumus ekspluatācijas īpašību noturības novērtējuma un pārbaudes procesā, iesniedz pieteikumu tās dalībvalsts pilnvarojošai iestādei, kurā tā ir reģistrēta.
2. Pieteikumam pievieno veicamo darbību aprakstu, novērtēšanas un/vai pārbaudes procedūras, par ko iestāde paziņo sevi kā kompetentu, kā arī akreditācijas sertifikātu, ja tāds ir, ko izsniegusi valsts akreditācijas iestāde Regulas (EK) Nr. 765/2008 nozīmē, kas sekmīgi izturējusi salīdzinošo pārskatīšanu, apstiprinot, ka atbilstības novērtēšanas iestāde atbilst 33. pantā noteiktajām prasībām.
3. Ja attiecīgajai iestādei nav akreditācijas sertifikāta, tā pilnvarojošajai iestādei iesniedz visus dokumentāros pierādījumus, kas vajadzīgi, lai pārbaudītu, atzītu un regulāri uzraudzītu tās atbilstību 33. pantā noteiktajām prasībām.

38. § pants

Pilnvarošanas procedūra

1. Pilnvarojošās iestādes var pilnvarot tikai tās iestādes, kas atbilst 33. pantā noteiktajām prasībām.
 2. Tās Komisiju un pārējās dalībvalstis informē, izmantojot Komisijas izveidoto un pārvaldīto elektronisko paziņošanas sistēmu.
- Izņēmuma gadījumos attiecībā uz horizontālo pilnvarošanu, kas minēta 3. punkta otrajā daļā, kurai nav pieejams attiecīgs elektronisks rīks, pieņemama pilnvarojuma cietā kopija.
3. Pilnvarojums ietver veicamo pienākumu pilnu aprakstu, atsauci uz attiecīgajām saskaņotajām tehniskajām specifikācijām un VI pielikuma 1.4. punktā minētās sistēmas vajadzībām – būtiskos raksturlielumus attiecībā uz kuriem iestāde ir kompetenta.

Tāču atsauce uz atbilstošajām saskaņotajām specifikācijām nav prasīta šādos būtisko raksturlielumu gadījumos:

- a) degamība;
- b) ugunsizturība;
- c) ārējā ugunsizturība;
- d) trokšņa absorbcija.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

4. Ja pilnvarojums nav pamatots ar akreditācijas sertifikātu, pilnvarojošā iestāde Komisijai un citām dalībvalstīm sniedz visus dokumentāros pierādījumus, lai varētu pārbaudīt pilnvarotās iestādes kompetenci, un atbilstošos pasākumus, lai nodrošinātu, ka iestādi regulāri uzrauga un tā turpina atbilst 33. pantā noteiktajām prasībām.

5. Attiecīgā iestāde pilnvarotās iestādes pienākumus var veikt vienīgi tad, ja divu nedēļu laikā pēc pilnvarošanas, izmantojot akreditācijas sertifikātu, un divu mēnešu laikā pēc pilnvarošanas, ja neizmanto akreditācijas sertifikātu, Komisija un dalībvalstis nav cēlušas iebildumus.

Tikai šādu iestādi uzskata par pilnvarotu iestādi šīs regulas vajadzībām.

6. Komisijai un pārējām dalībvalstīm ziņo par attiecīgām turpmākām pārmaiņām pilnvarojumā.

39. || pants

Pilnvaroto iestāžu identifikācijas numuri un saraksti

1. Komisija pilnvarotajai iestādei piešķir identifikācijas numuru.

Tai tiek piešķirts tikai viens šāds numurs arī tad, ja iestāde ir pilnvarota atbilstīgi vairākiem Kopienas tiesību aktiem.

2. Komisija dara publiski pieejamu sarakstu ar iestādēm, kas pilnvarotas atbilstīgi šai regulai, tām piešķirtajiem identifikācijas numuriem un darbībām, kurām tās ir pilnvarotas.

Komisija nodrošina šāda saraksta atjaunināšanu.

40. || pants

Pilnvarojuma pārmaiņas

1. Ja pilnvarojošā iestāde ir noskaidrojusi vai ir tikusi informēta, ka pilnvarotā iestāde vairs neatbilst 33. pantā noteiktajām prasībām vai ka tā nepilda savus pienākumus, pilnvarojošā iestāde attiecīgi ierobežo, aptur vai atsauc pilnvaru, ņemot vērā to, kādā mērā attiecīgā iestāde nav spējusi nodrošināt atbilstību prasībām vai pildīt savus pienākumus. Tā nekavējoties par to informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

2. Ja pilnvara ir atsaukta, ierobežota vai apturēta vai ja pilnvarotā iestāde ir beigusi darbību, to pilnvarojusī dalībvalsts veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka tās attiecīgie dokumenti tiek nodoti citai pilnvarotai iestādei vai arī pēc pieprasījuma ir pieejami atbildīgajām pilnvarojošajām un tirgus uzraudzības iestādēm.

41. || pants

Pilnvaroto iestāžu kompetences apšaubīšana

1. Komisija izskata visus gadījumus, kad tai ir radušās šaubas vai tai ir ziņots par šaubām attiecībā uz kādas pilnvarotās iestādes kompetenci vai tās atbilstību prasībām, vai spēju joprojām izpildīt tai uzticētos uzdevumus.

2. Pilnvarojusī dalībvalsts pēc pieprasījuma sniedz Komisijai visu informāciju saistībā ar attiecīgās iestādes pilnvarojuma pamatojumu vai tās kompetences saglabāšanu.

3. Komisija nodrošina, ka visa izmeklēšanas gaitā saņemtā informācija ir konfidenciāla.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

4. Ja Komisija noskaidro, ka pilnvarotā iestāde neatbilst vai vairs neatbilst pilnvarojuma prasībām, tā par to informē pilnvarojušo dalībvalsti un lūdz tai veikt nepieciešamos koriģējošos pasākumus, ieskaitot, vajadzības gadījumā, pilnvarojuma atsaukšanu.

42. § pants

Prasības attiecībā uz pilnvaroto iestāžu darbību

1. Pilnvarotās iestādes veic trešas puses uzdevumus atbilstoši VI pielikumā noteiktajām ekspluatācijas īpašību noturības novērtējuma un pārbaudīšanas sistēmām.

2. Ekspluatācijas īpašību noturības novērtējumu un pārbaudi veic samērīgi, izvairoties no lieka apgrūtinājuma uzņēmējiem. Pilnvarotās iestādes darbību veic, ņemot vērā apjomu, jomu un uzņēmumu struktūru, būvizstrādājuma tehnoloģijas sarežģītības pakāpi un ražošanas procesa sarežģītību.

Taču šādi rīkojoties jāievēro arī ražojumam ar šo regulu noteiktā stingrības pakāpe un ražojuma nozīme būves drošumā.

3. Ja, veicot uzraudzību, lai pārbaudītu ražoto ražojumu ekspluatācijas īpašību noturību, pilnvarotā iestāde konstatē, ka būvizstrādājumam ekspluatācijas īpašības vairs nav tādas pašas kā ražojuma tipam, tā pieprasa, lai ražotājs veic atbilstīgus koriģējošos pasākumus, un, ja nepieciešams, atceļ vai anulē sertifikātu.

4. Ja netiek veikti koriģējošie pasākumi vai tie nedod vēlamo rezultātu, pilnvarotā iestāde attiecīgi ierobežo, aptur vai atsauc attiecīgos sertifikātus.

43. § pants

Informācijas sniegšanas prasība pilnvarotajām iestādēm

1. Pilnvarotās iestādes informē pilnvarojušo iestādi par

a) sertifikātu atteikšanu, ierobežošanu, atcelšanu vai anulēšanu;

b) apstākļiem, kas ietekmē pilnvarojuma darbības jomu un nosacījumus;

c) informācijas par ekspluatācijas īpašību noturību novērtējuma un/vai pārbaudes pieprasījumiem, ko tās saņēmušas no tirgus uzraudzības iestādēm;

d) trešas puses uzdevumiem atbilstoši ekspluatācijas īpašību noturības novērtējuma un pārbaudes sistēmām, kas veikti to pilnvarojuma jomā, un visām citām veiktajām darbībām, tostarp pārrobežu darbībām un apakšlīgumu slēgšanu (pēc pieprasījuma).

2. Pilnvarotās iestādes sniedz citām iestādēm, kuras pilnvarotas atbilstīgi šai regulai un veic līdzīgus trešas puses uzdevumus atbilstoši ekspluatācijas īpašību noturības novērtējuma un pārbaudes sistēmām, kas aptver tos pašus būvizstrādājumus, attiecīgu informāciju par jautājumiem saistībā ar negatīviem un pēc pieprasījuma arī pozitīviem šīs novērtēšanas un/vai pārbaudīšanas rezultātiem.

44. § pants

Pieredzes apmaiņa

Komisija organizē pieredzes apmaiņu starp dalībvalstu iestādēm, kas ir atbildīgas par pilnvarošanas politiku.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

45. || pants

Pilnvaroto iestāžu koordinācija

Komisija nodrošina, lai tiktu izveidota attiecīga koordinācija un sadarbība starp iestādēm, kuras pilnvarotas atbilstīgi 29. pantam, un tā pienācīgi darbotos nozares pilnvaroto iestāžu grupā vienas vai vairāku nozaru līmenī.

Dalībvalstis nodrošina, lai šo grupu darbā piedalītos to pilnvarotās iestādes vai to iecelti pārstāvji.

VIII NODAĻA

Tirgus uzraudzība un drošības procedūras

46. || pants

Procedūra darbībām ar būvizstrādājumiem, kuri rada apdraudējumu valsts līmenī

1. Ja kādas dalībvalsts tirgus uzraudzības iestādes ir veikušas pasākumus atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 765/2008 18. pantam vai ja tām ir pietiekams iemesls uzskatīt, ka būvizstrādājums neatbilst deklarētajām ekspluatācijas īpašībām un/vai apdraud cilvēku veselību vai drošību vai citus sabiedrības interešu aizsardzības jautājumus, uz ko attiecas šī regula, tās veic attiecīgā ražojuma novērtējumu, aptverot visas šajā regulā noteiktās prasības. Attiecīgie uzņēmēji ar tirgus uzraudzības iestādēm sadarbojas visos nepieciešamajos veidos.

Ja šajā novērtēšanā tirgus uzraudzības iestādes atklāj, ka būvizstrādājums neatbilst šajā regulā noteiktajām prasībām, tās nekavējoties pieprasa attiecīgajam uzņēmējam veikt visus vajadzīgos koriģējošos pasākumus, lai panāktu ražojuma atbilstību šīm prasībām vai lai proporcionāli apdraudējumam to izņemtu no tirgus vai atsauktu šo iestāžu noteiktā pienācīgā termiņā.

Tirgus uzraudzības iestādes informē attiecīgo pilnvaroto iestādi.

Iepriekšminētajiem pasākumiem piemēro Regulas (EK) Nr. 765/2008 19. pantu.

2. Ja tirgus uzraudzības iestādes uzskata, ka neatbilstība neaprobežojas tikai ar valsts teritoriju, tās informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par novērtējuma rezultātiem un par pasākumiem, ko tās lūgušas veikt uzņēmējam.

3. Uzņēmējs nodrošina, lai tiktu veikti koriģējošie pasākumi saistībā ar visiem attiecīgajiem būvizstrādājumiem, kurus viņš darījis pieejamus tirgū Kopienā.

4. Ja attiecīgais uzņēmējs 1. punkta otrajā daļā noteiktajā laikposmā neveic koriģējošos pasākumus, tirgus uzraudzības iestādes veic visus vajadzīgos pasākumus, lai aizliegtu vai ierobežotu to, ka būvizstrādājums tiek darīts pieejams valsts tirgū, vai izņemtu būvizstrādājumu no tirgus, vai to atsauktu.

Tās nekavējoties par šiem pasākumiem informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

5. Šā panta 4. punktā minētajā informācijā sniedz visas pieejamās ziņas, īpaši datus neatbilstīgā būvizstrādājuma identificēšanai, datus par būvizstrādājuma izcelsmi, konkrētā apdraudējuma veidu un veikto valsts pasākumu veidu un ilgumu, kā arī attiecīgā uzņēmēja minētos argumentus. Tirgus uzraudzības iestādes jo īpaši norāda, vai neatbilstība ir saistībā ar

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- a) ražojuma neatbilstību prasībām, kas saistītas ar cilvēku veselību un drošību vai apdraudējumu citiem sabiedrības interešu aizsardzības jautājumiem, kas noteikti šajā regulā;
- b) saskaņoto tehnisko specifikāciju vai STD nepilnībām.

6. Dalībvalstis, izņemot to dalībvalsti, kura procedūru uzsākusi, nekavējoties informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par pieņemtajiem pasākumiem un sniedz to rīcībā esošu papildus informāciju saistībā ar attiecīgā būvizstrādājuma neatbilstību, un, ja tās nepiekrīt paziņotajiem valsts pasākumiem, informē par saviem iebildumiem.

7. Ja piecpadsmit darba dienu laikā pēc 4. punktā minētās informācijas saņemšanas neviena dalībvalsts vai Komisija nav cēlusi iebildumus pret kādas dalībvalsts veiktiem pagaidu pasākumiem saistībā ar attiecīgo būvizstrādājumu, pasākumu uzskata par pamatotu.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka attiecībā uz attiecīgo būvizstrādājumu tiek veikti atbilstīgi ierobežojoši pasākumi, piemēram, ražojuma izņemšana no tirgus bez kavēšanās.

47. § pants

Kopienas drošības procedūra

1. Ja, pabeidzot 46. panta 3. un 4. punktā noteikto procedūru, tiek celti iebildumi pret kādas dalībvalsts veiktu valsts pasākumu vai ja Komisija uzskata valsts pasākumu par tādu, kas ir pretrunā Kopienas tiesību aktiem, Komisija nekavējoties uzsāk apspriešanos ar dalībvalstīm un attiecīgo(-ajiem) uzņēmēju(-iem) un veic valsts pasākuma novērtējumu. Pamatojoties uz šā novērtējuma rezultātiem, Komisija pieņem lēmumu, vai pasākums ir pamatots.

Komisija adresē savu lēmumu visām dalībvalstīm un nekavējoties paziņo to tām un attiecīgajam(-iem) uzņēmējam(-iem).

2. Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par pamatotu, visas dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu neatbilstīgā būvizstrādājuma izņemšanu no to tirgus. Dalībvalstis par to informē Komisiju. Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par nepamatotu, attiecīgā dalībvalsts atceļ šo pasākumu.

3. Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par pamatotu un būvizstrādājuma neatbilstība ir saistāma ar nepilnībām saskaņotajos standartos, kā minēts 46. panta 5. punkta b) apakšpunktā, Komisija informē attiecīgo Eiropas standartizācijas institūciju (institūcijas) un izvirza lietu izskatīšanai *pastāvīgajā* komitejā, kas izveidota ar Direktīvas 98/34/EK 5. panta pirmo daļu. Šī komiteja konsultējas ar attiecīgo Eiropas standartizācijas institūciju un nekavējoties sniedz savu atzinumu.

Ja valsts pasākumu uzskata par pamatotu un būvizstrādājuma neatbilstība ir saistīta ar nepilnībām END vai STD, kā minēts 46. panta 5. punkta b) apakšpunktā, Komisija pieņem atbilstīgus pasākumus.

48. § pants

Atbilstīgi būvizstrādājumi, kas tomēr apdraud veselību un drošību

1. Ja dalībvalsts pēc novērtējuma veikšanas saskaņā ar 46. panta 1. punktu secina, ka, lai gan būvizstrādājums atbilst šai regulai, tas apdraud cilvēku veselību un drošību vai citus sabiedrības interešu aizsardzības jautājumus, tā lūdz attiecīgajam uzņēmējam veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgais būvizstrādājums, kad tas tiek laists tirgū, vairs nerada šo apdraudējumu, vai lai proporcionāli apdraudējumam būvizstrādājumu izņemtu no tirgus vai atsauktu šīs dalībvalsts noteiktā pienācīgā termiņā.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

2. Uzņēmējs nodrošina, lai tiktu veikti korigējošie pasākumi saistībā ar visiem attiecīgajiem būvizstrādājumiem, kurus viņš darījis pieejamus tirgū Kopienā.
3. Dalībvalsts nekavējoties informē Komisiju un pārējās dalībvalstis. Informācijā sniedz visas pieejamās ziņas, īpaši datus neatbilstīgā būvizstrādājuma identificēšanai, datus par ražojuma izcelsmi un piegādes ķēdi, konkrētā apdraudējuma veidu un veikto valsts pasākumu veidu un ilgumu.
4. Komisija nekavējoties uzsāk apspriešanos ar dalībvalstīm un attiecīgajiem uzņēmējiem un novērtē valsts pasākumu. Pamatojoties uz šā novērtējuma rezultātiem, Komisija pieņem lēmumu, kurā norāda, vai pasākums ir vai nav pamatots, un, ja vajadzīgs, ierosina pienācīgus pasākumus.
5. Komisija adresē savu lēmumu visām dalībvalstīm un nekavējoties paziņo to tām un attiecīgajam(-iem) uzņēmējam(-iem).

49. || pants**Formāla neatbilstība**

1. Neskarot 46. pantu, ja dalībvalsts konstatē kādu no turpmāk norādītajām problēmām, tā pieprasa, lai attiecīgais uzņēmējs novērst attiecīgo neatbilstību:
 - a) EK marķējums ir uzlikts, pārkāpjot 7. vai 8. panta noteikumus;
 - b) EK marķējums nav uzlikts 7. panta 1. punkta noteiktajos gadījumos;
 - c) nav sastādīta ekspluatācijas īpašību deklarācija 4. pantā noteiktajos gadījumos;
 - d) ekspluatācijas īpašību deklarācija nav sastādīta atbilstoši 4., 5. un 6. pantam;
 - e) tehniskā dokumentācija nav pieejama vai ir nepilnīga.
2. Ja 1. punktā minētā neatbilstība saglabājas, dalībvalsts veic visus atbilstīgos pasākumus, lai ierobežotu vai aizliegtu būvizstrādājuma pieejamību tirgū vai nodrošinātu tā atsaukšanu vai izņemšanu no tirgus.

IX NODAĻA**Nobeiguma noteikumi****50. || pants****Pielikumu grozījumi**

1. Komisija var veikt grozījumus I līdz VI pielikumā.
2. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 51. panta 2. punktā *minēto regulatīvās kontroles* procedūru.

51. || pants**Komiteja**

1. Komisijai palīdz Būvniecības pastāvīgā komiteja.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

3. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. pantā minētās komitejas locekļi nav atkarīgi no pusēm, kas iesaistītas būvizstrādājumu atbilstības novērtēšanā.

52. || pants

Atcelšana

1. Direktīvu 89/106/EEK atceļ.
2. Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

53. || pants

Pārejas noteikumi

1. Būvizstrādājumus, kas pirms 2011. gada 1. jūlija tirgū laisti saskaņā ar Direktīvu 89/106/EEK, uzskata par atbilstīgiem šai regulai.
2. Ražotāji un importētāji ekspluatācijas īpašību deklarāciju var izstrādāt, pamatojoties uz atbilstības sertifikātu vai atbilstības deklarāciju, kas pirms 2011. gada 1. jūlija izdota saskaņā ar Direktīvu 89/106/EEK.
3. Eiropas tehniskā novērtējuma pamatnostādnes, kas publicētas pirms 2011. gada 1. jūlija saskaņā ar Direktīvas 89/106/EEK 11. pantu, **kā arī būvizstrādājumu novērtēšanas procedūru vienotu interpretāciju, ko, pamatojoties uz Direktīvas 89/106/EEK 9. panta 2. punktu, Tehniskā novērtējuma iestāžu organizācija pieņēmusi līdz 2011. gada 1. jūlijam**, var izmantot kā END. **Ja Komisija uzskata, ka attiecībā uz Eiropas tehniskā novērtējuma pamatnostādnēm ir sasniegts pietiekams tehniskās un zinātniskās kompetences līmenis, tā atbilstīgi 20. panta 4. punktam pilnvaro Eiropas standartizācijas institūcijas izstrādāt saskaņotu standartu, pamatojoties uz šīm pamatnostādnēm.**
4. Ražotāji un importētāji Eiropas tehniskos apstiprinājumus, kas saskaņā ar Direktīvas 89/106/EEK 9. pantu izdoti līdz 2011. gada 1. jūlijam, var izmantot kā Eiropas tehnisko novērtējumu visu šo apstiprinājumu derīguma laiku.

54. || pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

|| 3. līdz 21., 26., 27., 28., 46. līdz 50., 52. un 53. pantu, kā arī I, II, III un VI pielikumu piemēro no 2011. gada 1. jūlija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

|| ,

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīlis

I PIELIKUMS

Būvju pamatprasības

Būvēm kopumā un to atsevišķām daļām jāatbilst to paredzētajiem mērķiem, **ņemot vērā visā būves aprites ciklā iesaistīto personu veselību un drošību**. Normālos ekspluatācijas apstākļos visā ekonomiski pamatotā ekspluatācijas laikā būvēm jāatbilst to pamatprasībām.

Normālos ekspluatācijas apstākļos visā ekonomiski pamatotā ekspluatācijas laikā būvēm jāatbilst to pamatprasībām.

1. MEHĀNISKĀ STIPRĪBA UN STABILITĀTE

Būve jāprojektē un jābūvē tā, lai slodze, kas var iedarboties uz tiem būvēšanas un izmantošanas laikā, neizraisītu šādas sekas:

- a) visas būves vai tās atsevišķu daļu sabrukumu;
- b) ievērojamas deformācijas, kas pārsniedz pieļaujamās robežas;
- c) citu būves daļu vai savienojumu vai uzstādīto iekārtu bojājumus nesošas konstrukcijas deformācijas dēļ;
- d) bojājumu, kas ir neproporcionāls to izraisītajam cēlonim.

2. UGUNSDROŠĪBA

Būves jāprojektē un jābūvē tā, lai ugunsgrēka izcelšanās gadījumā:

- a) tās noteiktu laiku saglabātu nestspēju;
- b) ierobežotu uguns un dūmu izraisīšanos un izplatīšanos būvē;
- c) neradītu uguns izplatīšanās draudus blakus esošajām būvēm;
- d) ņemtu vērā glābšanas komandu drošību.

3. HIGIĒNA, VESELĪBA UN VIDE

Būves jāprojektē un jābūvē tā, lai tās **visā to aprites ciklā** neapdraudētu nedz **strādnieku**, nedz arī pašā būvē un to apkārtņē esošu cilvēku higiēnu, veselību **un drošību** un lai tās visā to aprites ciklā (celtniecības, izmantošanas un nojaukšanas laikā) **pārmērīgi neietekmētu** vides kvalitāti vai klimatu šādu faktoru iedarbības dēļ:

- a) toksisku gāzu izplūdi;
- b) bīstamu vielu, gaistošu organisko savienojumu (GOS), siltumnīcefekta gāzu vai bīstamu daļiņu emisija gaisā telpās vai ārpus tām;
- c) bīstama radiācija;
- d) dzeramā ūdens, gruntsūdens, jūras ūdens vai augsnes piesārņošana ar bīstamām vielām;
- e) notekūdeņu, dūmgāzes, cietu vai šķidru atkritumu neparedzēta noplūde;
- f) paaugstināts mitrums būves daļās vai uz būves virsmām.

4. LIETOŠANAS DROŠĪBA

Būve jāprojektē un jābūvē tā, lai būves ekspluatācijas un remonta laikā tās lietotājiem neizraisītu nepieņemamas nelaimes gadījumu riskus, piemēram, slīdēšanu, krišanu, sadursmes, apdegumus, nāvējošu elektrošoku, ievainojumus no eksplozijas.

Piekttdiena, 2009. gada 24. aprīlis

5. AIZSARDZĪBA PRET TROKŠŅIEM

Būves jāprojektē un jābūvē tā, lai trokšņi tajās vai to apkārtnē ir tādā līmenī, ka tie neapdraud būvēs vai to apkārtnē esošo cilvēku veselību, netraucē piemērotos apstākļos gulēt, atpūsties vai strādāt.

6. ENERĢIJAS EKONOMIJA UN SILTUMA IZOLĀCIJA

Būve, kā arī to apsildīšanas, dzesēšanas, **apgaismošanas** un ventilācijas iekārtas jāprojektē un jābūvē tā, lai to ekspluatācijai nepieciešamais enerģijas patēriņš būtu iespējami mazs, ņemot vērā būves atrašanās vietas klimatiskos apstākļus un iedzīvotāju (lietotāju) prasības. **Būvizstrādājumiem ir jābūt arī energoefektīviem; aprites cikla laikā tiem ir jāpatērē iespējami mazāk enerģijas.**

7. ILGTSPĒJĪGA DABAS RESURSU IZMANTOŠANA

Būves jāprojektē, jābūvē un jānojauc tādējādi, lai dabas resursi tiktu izmantoti ilgtspējīgi un nodrošinātu **vismaz**:

- a) būves, tās materiālu un tās daļu pārstrādi pēc nojaukšanas;
- b) būves izturīgumu;
- c) videi nekaitīgu izejvielu un otrreizējo izejvielu izmantošanu būvē.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīlis

II PIELIKUMS

Eiropas novērtējuma dokumenta pieņemšanas un Eiropas tehniskā novērtējuma izdošanas procedūra būvizstrādājumiem, uz kuriem neattiecas vai tikai daļēji attiecas saskaņotais standarts

1. Tehniskā novērtējuma iestāde (TNI) veic novērtējumu un izdod Eiropas tehnisko novērtējumu (ETN) tajās ražojuma jomās, uz kurām attiecas tās pilnvarojums.

Šā pielikuma noteikumi ražotājiem piemērojami arī importētājiem.

2. Eiropas novērtējuma dokumenta izstrādi un pieņemšanu veic atbilstīgi 2.1. līdz 2.11. punktam.

2.1. Vienojoties ar izvēlēto mērķa tirgus tehniskā novērtējuma iestādēm, kompetentā tehniskā novērtējuma iestāde veic novērtēšanu atbilstīgi otrajā līgumā un darba programmas projektā paredzētajiem noteikumiem, izstrādā atbilstošu Eiropas tehnisko novērtējumu un nosūta to Komisijai, kā arī visām pārējām tehniskā novērtējuma iestādēm, kas nozīmētas tām pašām ražojumu jomām atbilstīgi V pielikuma 1. tabulai.

- 2.2. TNI, kas saņem ETN pieprasījumu par būvizstrādājumu (|| atbildīgā TNI) informē TNI organizāciju, kas minēta 25. panta 1. punktā, un Komisiju par pieprasījuma saturu un atsauci uz Komisijas lēmumu par ekspluatācijas īpašību noturības novērtējumu un pārbaudi, kuru TNI paredz izmantot attiecībā uz šo ražojumu, vai arī ziņo par šāda lēmuma neesamību.

2.3. Vienojoties citām TNI, kompetentā TNI veic novērtēšanu atbilstīgi otrajā līgumā un darba programmas projektā paredzētajiem noteikumiem, izdod atbilstošu ETA un nosūta to Komisijai un citām TNI, kas nozīmētas tām pašām ražojumu jomām atbilstīgi IV pielikuma 1. tabulai.

- 2.4. Atbildīgā TNI, sadarbojoties ar ražotāju, iegūst visas vajadzīgās ziņas par ražojumu un tā paredzēto izmantošanu. Atbildīgā TNI informē ražotāju, ja uz ražojumu pilnībā vai daļēji attiecas citas saskaņotas tehniskās specifikācijas. Tad atbildīgā TNI sagatavo pirmā līguma projektu, kas jānoslēdz ar ražotāju, definējot darba programmas izstrādes nosacījumus.

- 2.5. Mēnesi pēc pirmā līguma noslēgšanas ražotājs atbildīgajai TNI iesniedz tehnisko dokumentāciju ar aprakstu par ražojumu, tā izmantošanu un piemēroto ražošanas procesa kontroli.

- 2.6. Mēneša laikā pēc tehniskās dokumentācijas saņemšanas atbildīgā TNI sagatavo un nosūta ražotājam otra līguma projektu un darba programmas projektu, kurā ietverts detalizēts apraksts par visiem ražojuma ekspluatācijas īpašību novērtējuma aspektiem un saistībā ar to veicamajām darbībām, lai izvērtētu ražojuma būtiskos raksturlielumus, ņemot vērā paredzamo izmantojumu. Darba programmas projektam ir vismaz šādas daļas:

a) 1. daļa: novērtējuma programma, norādot testa metodes, aprēķina metodes, aprakstošās metodes, parametrus un visu citus līdzekļus, ieskaitot novērtējuma kritērijus, ko uzskata par piemērotiem ražojuma identificēšanā, novērtējot tā būtisko raksturlielumu ekspluatācijas īpašības saistībā ar paredzēto izmantojumu, un svarīgo raksturlielumu izturīguma aspektus;

b) 2. daļa: darbības saistībā ar sākotnējo inspicēšanu ražotnē, kurā ražots pieteikumā minētais ražojums;

c) 3. daļa: vietas, kur tiks veikti testi;

d) 4. daļa: paredzētais laiks un izmaksas.

- 2.7. Pēc otrā līguma, kurā ietverta apstiprinātā darba programma, noslēgšanas starp atbildīgo TNI un ražotāju, atbildīgā TNI nosūta darba programmas 1. daļu līdz ar tehniskās dokumentācijas daļu ar ražojuma aprakstu un tā paredzēto izmantošanu visām pārējām TNI, kas ir pilnvarotas tajā pašā būvizstrādājumu jomā, kas minēta IV pielikuma 1. tabulā. Šīs TNI izveido darba grupu, kuru koordinē atbildīgā TNI.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīlis

Ražotājs var pieprasīt, lai minētā darba grupa uzklautu viņa izraudzītu neatkarīgu zinātnisko ekspertu, lai papildinātu informāciju, kas ir TNI rīcībā. Darba grupa rīko šādu uzklautu.

Divu nedēļu laikā pēc tam, kad visas attiecīgās TNI no atbildīgās TNI ir saņēmušas šos dokumentus, darba grupa izstrādā END projektu, kurā ietvertas attiecīgo būtisko raksturlielumu ekspluatācijas īpašību novērtējuma metodes un kritēriji, kas pamatojas uz darba programmas 1. daļu un tās dalībnieku sniegtiem attiecīgiem un pamatotiem tehniskiem datiem.

- 2.8. END projektu atbildīgā TNI līdz ar atbilstīgo tehniskās dokumentācijas daļu, kurā ietverts ražojuma apraksts un paredzētais izmantojums, paziņo visām citām TNI.

Divu nedēļu laikā šīs citas TNI atbildīgajai TNI paziņo attiecīgo informāciju par valsts tiesību aktiem būvniecības nozarē un ražojumam un vajadzības gadījumā tā izmantošanai piemērojamām citām juridiskām un administratīvām normām. Atbildīgā TNI informē darba grupas locekļus un ražotāju par šo informāciju.

- 2.9. Atbildīgā TNI šo informāciju pēc apspriešanās ar darba grupu ietver END projektā, ko nosūta TNI organizācijai, kas minēta 25. panta 1. punktā. Pēc END projekta galīgās redakcijas paziņošanas ražotājam, kurš nedēļas laikā var izteikt komentārus, ***un pēc apspriešanās vismaz ar vienu ražotāja izraudzītu nozares organizāciju, ja viņš izteicis tādu vēlmi***, TNI organizācija pieņem END kā pagaidu dokumentu. TNI organizācija pieņemtā pagaidu END kopiju nosūta ražotājam un Komisijai. Ja Komisija piecpadsmit darba dienu laikā pēc saņemšanas TNI organizācijai sniedz savas piezīmes par pagaidu END, tad to TNI organizācijai attiecīgi jālabo. Pēc šā noteiktā perioda atbildīgā TNI uzsāk gatavošanos novērtējuma veikšanai.

- 2.10. Atbildīgā TNI novērtējumu veic atbilstīgi pieņemtā pagaidu END noteikumiem un pēc tam izsniedz atbilstīgu ETN.

- 2.11. Tiklīdz ko atbildīgā TNI izsniedz pirmo ETN, pamatojoties uz pagaidu END, šo END TNI organizācija vajadzības gadījumā koriģē, ievērojot atbildīgās TNI priekšlikumu. Tad TNI organizācija pieņem END galīgo redakciju un to nosūta Komisijai. Komisija publicē END galīgās redakcijas atsauci Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā.

3. Kad atsauce uz END galīgo redakciju ir publicēta Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, ETN sagatavošanu pēc turpmākiem pieprasījumiem attiecībā uz būvizstrādājumiem ar tādām pašām būtiskiem raksturlielumiem kā pirmajā pieprasījumā saistībā ar to paredzēto izmantošanu veic saskaņā ar šā END galīgo redakciju.

4. Komisijas pārstāvis kā novērotājs var piedalīties visās 2.7. punktā minētās darba grupas sanāksmēs.

5. Ja visas TNI un ražotāji nav vienojušies par END, TNI organizācija šo jautājumu iesniedz Komisijai, lai tā rastu atbilstīgu risinājumu.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

III PIELIKUMS

I

1. Nr. (unikāls ražojuma identifikācijas numurs)
2. Ražotāja (tā pilnvarotā pārstāvja) nosaukums vai identifikācijas marķējums un adrese:
.....
.....
3. Par šo izdoto ekspluatācijas īpašību deklarāciju ir atbildīgs vienīgi ražotājs:
.....
.....
4. Ražojuma identifikācija (kas nodrošina tā izsekojamību) **un norāde par paredzēto vispārējo izmantojumu:**
.....
.....
5. Augstāk minētā ražojuma ekspluatācijas īpašības atbilst 7. punktā deklarētajām ekspluatācijas īpašībām.
6. (vajadzības gadījumā pilnvarotās institūcijas nosaukums, numurs)
veica (veikto darbību apraksts)
- saskaņā ar ekspluatācijas īpašību noturības novērtējuma un pārbaudes sistēmu (Nr.)**
- un izdeva (ražojuma atbilstības sertifikāts, ražošanas procesa kontroles atbilstības sertifikāts, testu ziņojumi, ja piemērojams):
.....
.....
7. Ekspluatācijas īpašību deklarācija (saraksts, līmeņi vai klases un atsauce uz atbilstīgām saskaņotām tehniskajām specifikācijām/speciālo tehnisko dokumentāciju, kas izmantota būtisko raksturlielumu ekspluatācijas īpašību novērtējumā)

Deklarētā būtiskā raksturlieluma nosaukums	Deklarētā būtiskā raksturlieluma ekspluatācijas īpašību līmenis vai klase	Atsauce uz saskaņotu tehnisko specifikāciju/speciālo tehnisko dokumentāciju

Paraksts: vārdā

(izdošanas vieta un datums)

(vārds, uzvārds, amats)(paraksts)

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīlis

IV PIELIKUMS

*Ekspluatācijas īpašību deklarācijā deklarējamās bīstamās vielas***1. Ļoti lielas bažas izraisošas vielas**

- a) *vielas, kas ir REACH (Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH) un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru ⁽¹⁾ sarakstā;*
- b) *vielas, kas atbilstīgi REACH (Regulai (EK) Nr. 1907/2006) klasificētas kā noturīgas, bioakumulatīvas vai toksiskas (PBT);*
- c) *vielas, kas atbilstīgi REACH (Regulai (EK) Nr. 1907/2006) klasificētas kā ļoti noturīgas vai ļoti bioakumulatīvas (vPvB);*
- d) *vielas, kas atbilstīgi Padomes 1967. gada 27. jūnija Direktīvai 67/548/EEK par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu ⁽²⁾ klasificētas kā kancerogēnas, mutagēnas un reproduktīvajai funkcijai toksiskas 1. un 2. kategorijas vielas.*

2. Vielas ar noteiktu klasifikāciju

Vielas, kas atbilst Direktīvas 67/548/EEK klasificēšanas kritērijiem šādām kategorijām:

- a) *kancerogēnas, mutagēnas un reproduktīvajai funkcijai toksiskas 3. kategorijas vielas;*
- b) *vielas ar hronisku toksicitāti (R48);*
- c) *videi kaitīgas vielas ar iespējamu ilgstošu iedarbību (R50-53);*
- d) *ozona slāni noārdošas vielas (R59);*
- e) *vielas, kuras var izraisīt jutīgumu ieelpošanas gadījumā (R42);*
- f) *vielas, kas, nonākot kontaktā ar ādu, var izraisīt jutīgumu (R43).*

3. Prioritārās bīstamās vielas

Prioritārās bīstamās vielas, kas minētas X pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvā 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā ⁽³⁾ (Ūdens pamatdirektīvā).

⁽¹⁾ OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV 196, 16.8.1967., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.

Piektā diena, 2010. gada 24. aprīlis

V PIELIKUMS

Tehniskā novērtējuma iestāžu ražojumu jomas un prasības

1. tabula – Ražojumu jomas

Jomas kods	Ražojuma joma	Būvizstrādājumu saimes
A	INŽENIERBŪVNIECĪBA	Geotekstils un saistīti ražojumi - Ceļu stacionārais aprīkojums - Grīdas segumi, bruģakmens un citi ceļu segumi - Pildvielas - Ceļu būves materiāli - Caurules, rezervuāri un to piederumi, kas nesaskaras ar lietošanai pārtikā paredzēto ūdeni - Bezšuvju (klona) grīdu segumi, ieskaitot paceltās grīdas, ceļus un citas satiksmes platības - Ļoti plānu kārtu asfaltbetons - Notekūdeņu apstrādes un novadišanas aprīkojums - Komplekti aizsardzībai pret klinšu nogruvumiem - Šķidrā veidā lietojami tiltu klājumu hidroizolācijas komplekti - Autotiltu kompensācijas šuves
B	PILNĪBĀ/DAĻĒJI SALIEKAMO BŪVKONSTRUKCIJU VIENĪBAS	Koka karkasa un balķu saliekamo būvkonstrukciju komplekti - Saldētavu būvkonstrukciju komplekti un saldētavu būvkonstrukciju apvalku komplekti - Saliekamo būvkonstrukciju vienības - Betona karkasa būvkonstrukciju komplekti - Metāla karkasa būvkonstrukciju komplekti
C	NESOŠIE MATERIĀLI UN ELEMENTI	Koka būvkonstrukcijas un palīgmateriāli - Cements, būvkaļķi un citas hidrauliskās saistvielas - Tērauda izstrādājumi dzelzsbetona stiegrojumam - Metāla būvkonstrukcijas un palīgmateriāli - Betona, būvjavas un cementa javas materiāli - Būvkonstrukciju balstīklas - Saliekamā betona izstrādājumi - Rūpnieciski ražoti kāpņu komplekti - Atvieglotas konstrukcijas sijas, šķēršļi, balsti un statņi no kompozītmateriāliem uz koksnes pamata - Spriegojuma komplekti konstrukciju iepriekšējai sprieģošanai - Enkurskrūves
D	JUMTU APRĪKOJUMS UN IEROBEŽOJOŠAS KONSTRUKCIJAS	Piekarpaneļu sienu komplekts - Jumtu segumi, virslogi un jumta logi un palīgizstrādājumi - Lokšņu stikla, profilēta stikla un stikla bloku ražojumi - Iekšējās un ārējās durvis un logi, jumta logi un virslogi - Šķidrā veidā lietojamu jumta hidroizolācijas materiālu komplekti - Ārsienu apšuvuma komplekti - Konstrukciju hermētiķu stiklojuma sistēmas - Mehāniski stiprināmu elastīgu jumta hidroizolācijas slāņu komplekti - Pašnesošas gaisma caurlaidīgas jumta konstrukcijas - Rūpnieciski ražoti nesoši paneļi no koka un koksnes un nenesoši (pašnesoši) atvieglotas konstrukcijas kombinēti paneļi
E	IEKŠĒJĀS/ĀRĒJĀS CELTNIECĪBAS MATERIĀLI/KOMPLEKTI	Sanitārtehniskās iekārtas - Koksnes plātnes - Ražojumi mūra darbiem un ar tiem saistītie ražojumi - Iekšējo vai ārējo sienu vai griestu apdare - Ģipša izstrādājumi - Iekšējo starpsienu komplekti - Mītru telpu grīdu un sienu ūdensnecaurīdīgu pārklājumu komplekti - Pašnesošo vienreizlietojamo veidņu komplekti/sistēmas, kas balstās uz dobajiem blokiem vai paneļiem no izolācijas materiāliem un/vai no betona
F	APKURE/VENTILĀCIJA/IZOLĀCIJA	Skursteņi, dūmvadi un īpaši izstrādājumi - Telpu apkures iekārtas - Siltumizolācijas materiāli - Ārējās siltumizolācijas komplekts ar apmetumu - Invertētā jumta izolācijas komplekti - Ārsienu siltināšanas paneļi
G	STIPRINĀJUMI, LODĒJUMS/LĪMES	Celtniecības līmes - Tapas konstrukciju salaidumiem / Savienotājdetaļas - Trīsdimensiju uzliktni ar caurumiem naglām - Enkurskrūves / Bultskrūves - Sienu plātnes no nerūsējošā tērauda - Mūra sienu pārsedžu balsti - Ārējo sienu un plakano vai slīpo jumtu sastiprināmie līdzekļi - Betona slāņainu konstrukciju elementu sastiprinātāji - Gāzes un ūdensnecaurīdīgas blīves sienās un grīdā iebūvētām caurulēm - Blīvējuma profilu un lentu komplekti - Savienojumu blīvējuma materiāli - Elastīgas fiksēšanas tapas - Savilces skrūves - Punkta stiprinājums - Virsmas impregnēšanas un pārklāšanas apstrāde - Jumtu, sienu un iekšējās apdares savienojumi un nivelēšana - Hidroizolācijas materiāli/apstrāde

Piektdiena, 2010. gada 24. aprīlis

Jomas kods	Ražojuma joma	Būvizrādājumu saimes
H	UGUNSDROŠĪBA UN SAISTĪTIE RAŽOJUMI	Ugunsgrēka signalizācija, ugunsgrēka detektors, stacionāri ugunsdzēsības, uguns un dūmu kontroles un sprādzienu slāpēšanas līdzekļi - Ugunsdzēsības, ugunsgrēka lokalizācijas un ugunsdrošības līdzekļi.
I	ELEKTROINSTALĀCIJAS	Visi būvizrādājumi, kas saistīti ar elektroinstalācijām.
J	GĀZES IEKĀRTAS	Visi būvizrādājumi, kas saistīti ar gāzes iekārtām.
K	ŪDENSAPGĀDE UN NOTEKŪDEŅI	Notekūdeņu sifonu (hidraulisko slēgu) komplekts – Skatakas virsas komplekts, kas sastāv no vāka un papildu riņķiem, kas izgatavoti no plastmasas, dažādiem mērķiem – Aukstā un karstā ūdens cauruļu komplekti, ieskaitot caurules, kas paredzētas saskarei ar lietošanai pārtikā paredzēto ūdeni - Kanalizācijas un notekūdeņu (zem spiediena vai bez tā) cauruļu sistēmas – Elastīgi savienojumi bezspiediena un spiediena notekūdeņu un kanalizācijas caurulēm – Komposta tualete

2. tabula – Tehniskā novērtējuma iestāžu prasības

Kompetence	Kompetences apraksts	Prasības
1. Riska analīze	Identificēt inovatīvu būvizrādājumu izmantošanas iespējamus riskus un gūstamo labumu gadījumus, kad nepastāv izveidota/konsolidēta tehniskā informācija par to ekspluatācijas īpašībām pēc iestrādes būvē.	TNI ir neatkarīga no ieinteresētajām personām un jebkādam interesēm. Turklāt TNI darbiniekiem ir: a) objektīvs un pamatots tehniskais spriedums; b) pilnīgas zināšanas par dalībvalstīs spēkā esošiem regulatīviem noteikumiem un citām prasībām attiecībā uz ražojumu jomām, kurās iestādi pilnvaro;
2. Tehnisko kritēriju izstrāde	Riska analīzes rezultātus pārveidojot par tehniskiem kritērijiem būvizrādājumu darbības un ekspluatācijas īpašību novērtējumam attiecībā uz piemērojamo valsts prasību izpildi; Tehniskā informācija, kas nepieciešama būvniecības procesa dalībniekiem kā potenciālajiem būvizrādājumu izmantotājiem (ražotājiem, projektētājiem, darba uzņēmējiem, uzstādītājiem).	c) vispārēja izpratne par būvniecības praksi un pilnīgas tehniskās zināšanas par ražojumu jomām, kurās iestādi pilnvaro; d) pilnīgas zināšanas par būvniecības procesa konkrētiem riskiem un tehniskiem aspektiem; e) pilnīgas zināšanas par esošajiem saskaņotajiem standartiem un testa metodēm ražojuma jomās, kurās iestādi pilnvaro; f) atbilstošas valodas prasmes.
3. Novērtējuma izstrāde	metožu Izstrādāt un apstiprināt piemērotas metodes (testus vai aprēķinus) būvizrādājumu būtisko raksturlielumu izpildes novērtējumam, ņemot vērā jaunākos sasniegumus.	
4. Specifiskas procesa noteikšana	ražošanas kontroles Izprast un izvērtēt konkrēta ražojuma ražošanas procesu, lai konstatētu piemērotus līdzekļus ražojuma īpašību pastāvības nodrošināšanai visā ražošanas procesā.	TNI darbiniekiem ir atbilstīgas zināšanas par ražošanas procesa saikni ar ražojuma raksturlielumiem, kas saistīti ar ražošanas procesa kontroli.

Piektdiena, 2010. gada 24. aprīlis

Kompetence	Kompetences apraksts	Prasības
5. Ražojuma novērtēšana	Novērtēt būvizstrādājuma būtisko raksturlielumu ekspluatācijas īpašības attiecībā uz saskaņotajiem kritērijiem, pamatojoties uz saskaņotām metodēm.	Papildu 1., 2. un 3. punktā uzskaitītajām prasībām TNI ir pieeja līdzekļiem un iekārtām, kas nepieciešami būvizstrādājumu būtisko raksturlielumu ekspluatācijas īpašību novērtējumam ražojumu jomās, kurās iestādi pilnvaro.
6. Vispārējā vadība	Nodrošināt atbilstību, uzticamību, objektivitāti un izsekojamību piemērojot, pastāvīgi piemērotas vadības metodes.	TNI ir: a) pierādīta laba administratīvā prakse; b) izstrādāta politika un atbalsta procedūras, lai TNI un ar visiem partneriem nodrošinātu jutīgas informācijas konfidencialitāti; c) dokumentu kontroles sistēma, lai nodrošinātu visu atbilstošo reģistrāciju, izsekojamību, saglabāšanu un arhivēšanu; d) iekšējā audita un valdības sistēmas pārskatīšanas mehānisms, lai nodrošinātu atbilstīgu vadības metožu izmantošanas regulāru uzraudzību; e) procedūra objektīvai apelāciju un sūdzību izskatīšanai.

Piekttdiena, 2009. gada 24. aprīlis

VI PIELIKUMS

Ekspluatācijas īpašību noturības novērtējums un pārbaude

1. EKSPLUATĀCIJAS ĪPAŠĪBU PASTĀVĪBAS NOVĒRTĒJUMA UN PĀRBAUDES SISTĒMAS

1.1. **1.+ sistēma** – Ražotāja deklarācija par ražojuma būtisko raksturlielumu ekspluatācijas īpašībām, pamatojoties uz šādu informāciju:

a) ražotājs veic:

i) ražošanas procesa kontroli (RPK);

ii) ražotnē ņemtu paraugu tālāku testēšanu saskaņā ar noteikto testēšanas plānu;

b) pilnvarotā iestāde izdod ražojuma atbilstības sertifikātu, pamatojoties uz:

i) ražojuma tipa noteikšanu, pamatojoties uz tipa testu (tostarp, izlases pārbaudi), tipa aprēķinu, ražojuma specifikāciju tabulā norādītajām vērtībām vai apraksta dokumentāciju;

ii) ražotnes un RPK sākotnējo inspicēšanu;

iii) RPK nepārtrauktu uzraudzību, novērtēšanu un pārbaudēm;

iv) ražotnē ņemtu paraugu kontroltestēšanu.

1.2. **1. sistēma** – Ražotāja deklarācija par ražojuma būtisko raksturlielumu ekspluatācijas īpašībām, pamatojoties uz šādu informāciju:

a) ražotājs veic:

i) ražošanas procesa kontroli;

ii) ražotāja ražotnē ņemtu paraugu tālāku testēšanu saskaņā ar noteikto testēšanas plānu;

b) pilnvarotā iestāde izdod ražojuma atbilstības sertifikātu, pamatojoties uz:

i) ražojuma tipa noteikšanu, pamatojoties uz tipa testu (tostarp, izlases pārbaudi), tipa aprēķinu, ražojuma specifikāciju tabulā norādītajām vērtībām vai apraksta dokumentāciju;

ii) ražotnes un RPK sākotnējo inspicēšanu;

iii) RPK nepārtrauktu uzraudzību, novērtēšanu un pārbaudēm.

1.3. **2+ sistēma** – Ražotāja deklarācija par ražojuma būtisko raksturlielumu ekspluatācijas īpašībām, pamatojoties uz šādu informāciju:

a) ražotājs veic:

i) ražojuma tipa noteikšanu, pamatojoties uz tipa testu (tostarp, izlases pārbaudi), tipa aprēķinu, ražojuma specifikāciju tabulā norādītajām vērtībām vai apraksta dokumentāciju;

ii) ražošanas procesa kontroli;

iii) ražotnē ņemtu paraugu testēšanu saskaņā ar noteikto testēšanas plānu;

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīlis

b) pilnvarotā iestāde izdod RPK atbilstības sertifikātu, pamatojoties uz:

- i) ražotnes un RPK sākotnējo inspicēšanu;
- ii) RPK nepārtrauktu uzraudzību, novērtēšanu un pārbaudēm.

1.4. **3. sistēma** – Ražotāja deklarācija par ražojuma būtisko raksturlielumu ekspluatācijas īpašībām, pamatojoties uz šādu informāciju:

- a) ražotājs veic ražošanas procesa kontroli;
- b) pilnvarotā iestāde veic ražojuma tipa noteikšanu, pamatojoties uz tipa testu (tostarp, ražotāja veiktu izlases pārbaudi), tipa aprēķinu, ražojuma specifikāciju tabulā norādītajām vērtībām vai apraksta dokumentāciju;

1.5. **4. sistēma** – Ražotāja deklarācija par ražojuma būtisko raksturlielumu ekspluatācijas īpašībām, pamatojoties uz šādu informāciju:

- a) ražotājs veic:
 - i) ražojuma tipa noteikšanu, pamatojoties uz tipa testu, tipa aprēķinu, ražojuma specifikāciju tabulā norādītajām vērtībām vai apraksta dokumentāciju;
 - ii) ražošanas procesa kontroli;
- b) pilnvarotajai iestādei uzdevumu nav.

2. EKSPLOATĀCIJAS ĪPAŠĪBU NOVĒRTĒJUMĀ UN PĀRBAUDĒS IESAISTĪTĀS IESTĀDES

Ņemot vērā būvizstrādājuma ekspluatācijas īpašību noturības novērtēšanā un pārbaudē iesaistīto pilnvaroto iestāžu funkcijas, ir jāizšķir:

- 1) *sertifikācijas institūcija*: pilnvarota iestāde, kas ir valsts vai nevalstiska iestāde, kam ir vajadzīgā kompetence un pienākums veikt sertifikāciju saskaņā ar noteiktiem procedūras un vadības noteikumiem;
 - 2) *inspicēšanas iestāde*: pilnvarota iestāde ar attiecīgu organizatorisko struktūru, personālu un kompetenci, kas atbilstoši noteiktiem kritērijiem veic šādas funkcijas: ražotāja kvalitātes kontroles darbību novērtēšana, to ieteikšana pieņemšanai un turpmākā to audītēšana, kā arī būvizstrādājumu izraudzīšanās un vērtēšana ražotnē saskaņā ar īpašiem kritērijiem;
 - 3) *testēšanas laboratorija*: pilnvarota laboratorija, kura mēra, testē, kalibrē vai citādā veidā nosaka materiālu vai būvizstrādājumu raksturlielumus vai ekspluatācijas īpašības.
-

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Pārrobežu maksājumi Kopienā *I**

P6_TA(2009)0321

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par pārrobežu maksājumiem Kopienā (COM(2008)0640 – C6-0352/2008 – 2008/0194(COD))

(2010/C 184 E/81)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0640),
- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 95. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C6-0352/2008),
- ņemot vērā 2009. gada 25. marta vēstulē Padomes pārstāvja pausto apņemšanos apstiprināt grozīto priekšlikumu saskaņā ar EK līguma 251. panta 2. punkta otrās daļas pirmo ievilkumu,
- ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
- ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Juridiskās komitejas atzinumu (A6-0053/2009),

1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
2. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

P6_TC1-COD(2008)0194

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 24. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 par pārrobežu maksājumiem Kopienā, ar kuru atceļ Regulu (EK) Nr. 2560/2001

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja pirmajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (EK) Nr. 924/2009.)

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Elektroniskās naudas iestāžu darbība *I**

P6_TA(2009)0322

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2005/60/EK un Direktīvu 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 2000/46/EK (COM(2008)0627 – C6-0350/2008 – 2008/0190(COD))

(2010/C 184 E/82)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0627),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu, 47. panta 2. punktu un 95. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C6-0350/2008),
 - ņemot vērā 2009. gada 25. marta vēstulē Padomes pārstāvja pausto apņemšanos apstiprināt grozīto priekšlikumu saskaņā ar EK līguma 251. panta 2. punkta otrās daļas pirmo ievilkumu
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A6-0056/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

P6_TC1-COD(2008)0190

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 24. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem Direktīvā 2005/60/EK un Direktīvā 2006/48/EK un par Direktīvas 2000/46/EK atcelšanu

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja pirmajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2009/110/EK.)

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Veselības aizsardzības noteikumi attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam *I**

P6_TA(2009)0323

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula) (COM(2008)0345 – C6-0220/2008 – 2008/0110(COD))

(2010/C 184 E/83)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0345),
- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 152. panta 4. punkta b) apakšpunktu, saskaņā ar kuriem Komisija ir iesniegusi priekšlikumu Parlamentam (C6-0220/2008),
- ņemot vērā Padomes pārstāvja 2009. gada 1. aprīļa vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt grozīto priekšlikumu, saskaņā ar EK Līguma 251. panta 2. punkta otrās daļas pirmo ievilkumu,
- ņemot vērā pilnvaru apjomu, ko Komisijai piešķir jaunā regula [ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam] ("jaunā regula"),
- ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
- ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinumu (A6-0087/2009),

1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
2. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
3. aicina Komisiju sagatavot jaunās regulas īstenošanas pasākumu projektu, iekļaujot tajā arī nepieciešamo tehnisko pieredzi, kas skaidri tika pausta jaunās regulas apspriešanas laikā, turklāt paveikt to pirms regulas piemērošanas termiņa, lai šajā pasākumu projektā varētu ņemt vērā konkrētākus Parlamenta ierosinājumus par dažiem tehniskiem jautājumiem;
4. aicina Komisiju iepazīstināt Parlamentu ar šo pasākumu projektu, lai pirms regulatīvās kontroles procedūras uzsākšanas apmainītos ar viedokļiem un tādējādi veicinātu Parlamenta līdzdalības tiesību īstenošanu;
5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

P6_TC1-COD(2008)0110

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 24. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula)

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja pirmajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (EK) Nr. 1069/2009.)

Piekttdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Vidēja termiņa finansiāls palīdzības mehānisms attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilancēm *

P6_TA(2009)0324

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 332/2002, ar ko izveido vidēja termiņa finansiālas palīdzības mehānismu attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilancēm (COM(2009)0169 – C6-0134/2009 – 2009/0053(CNS))

(2010/C 184 E/84)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2009)0169),
 - ņemot vērā EK līguma 308. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C6-0134/2009),
 - ņemot vērā Padomes 2002. gada 18. februāra Regulu (EK) Nr. 332/2002, ar ko izveido vidēja termiņa finansiālas palīdzības mehānismu attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilancēm ⁽¹⁾, un Parlamenta 2001. gada 6. septembra nostāju attiecībā uz priekšlikumu Padomes regulai par vidēja termiņa finansiālu palīdzību attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilancēm ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2008. gada 20. novembra nostāju ⁽³⁾ attiecībā uz priekšlikumu Padomes regulai, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 332/2002, un tā paša datuma par vidēja termiņa finansiālas palīdzības mehānisma izveidi attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilancēm ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2009. gada 20. aprīļa atzinumu par priekšlikumu Padomes regulai, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 332/2002, ar ko izveido vidēja termiņa finansiālas palīdzības mehānismu attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilancēm,
 - ņemot vērā Reglamenta 51. un 134. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A6-0268/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. aicina Komisiju attiecīgi grozīt tās priekšlikumu saskaņā ar EK līguma 250. panta 2. punktu;
 3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 4. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām.

⁽¹⁾ OV L 53, 23.2.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 72 E, 21.3.2002., 312. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0560.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0562.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****1. pants – 3. punkts**

Regula (EK) Nr. 332/2002

3.a pants

Komisija un attiecīgā dalībvalsts noslēdz saprašanās memorandumu, kurā precizē Padomes paredzētos noteikumus.

Komisija un attiecīgā dalībvalsts noslēdz saprašanās memorandumu, kurā precizē Padomes paredzētos noteikumus. **Komisijai jāpaziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par saprašanās memorandu.**

Grozījums Nr. 2**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****1. pants – 4. punkts**

Regula (EK) Nr. 332/2002

5. pants

1. Komisija paredz pasākumus, kas vajadzīgi, lai sadarbībā ar Ekonomikas un finanšu komiteju regulāri pārbaudītu, ka ekonomikas politika dalībvalstī, kura saņem Kopienas aizdevumu, saskan ar korigējošo vai rīcības programmu un ar visiem citiem varbūtējiem nosacījumiem, ko Padome ir noteikusi saskaņā ar 3. pantu. Šajā nolūkā dalībvalsts nodod Komisijas rīcībā visu vajadzīgo informāciju un pilnībā sadarbojas ar Komisiju. Pamatojoties uz šādas pārbaudes rezultātiem, Komisija pēc Ekonomikas un finanšu komitejas atzinuma pieņem lēmumu par turpmāko maksājumu veikšanu.

Padome pieņem lēmumu par visiem labojumiem, kas izdarāmi sākotnēji apstiprinātās ekonomikas politikas nosacījumos.

1. Komisija paredz pasākumus, kas vajadzīgi, lai sadarbībā ar Ekonomikas un finanšu komiteju regulāri pārbaudītu, vai ekonomikas politika dalībvalstī, kura saņem Kopienas aizdevumu, saskan ar korigējošo programmu un ar visiem citiem nosacījumiem, ko Padome ir noteikusi saskaņā ar 3. pantu **un 3.a pantā minēto saprašanās memorandu.** Šajā nolūkā dalībvalsts nodod **Eiropas Parlamenta un** Komisijas rīcībā visu vajadzīgo informāciju un pilnībā sadarbojas ar Komisiju. Pamatojoties uz šādas pārbaudes rezultātiem, Komisija pēc Ekonomikas un finanšu komitejas atzinuma pieņem lēmumu par turpmāko maksājumu veikšanu.

2. Padome **saskaņā ar Kopienas galvenajiem ekonomiskajiem mērķiem** pieņem lēmumu par visiem labojumiem, kas izdarāmi sākotnēji apstiprinātajos ekonomikas politikas nosacījumos.

Grozījums Nr. 3**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****1. pants – 6.a punkts (jauns)**

Regula (EK) Nr. 332/2002

10. pants

(6.a) Regulas 10. pantu aizstāj šādi:**“10. pants**

Reizi divos gados, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu, un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un atzinuma saņemšanas no Ekonomikas un finanšu komitejas [...] Padome izvērtē, vai ieviestais mehānisms, tā procedūras, tam noteiktie limiti, principā joprojām atbilst vajadzībām, kuru dēļ tas tika izveidots.”

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Tādu ienākumu aplikšana ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem *

P6_TA(2009)0325

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīlā normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar kuru groza Direktīvu 2003/48/EK par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem (COM(2008)0727 – C6-0464/2008 – 2008/0215(CNS))

(2010/C 184 E/85)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2008)0727),
 - ņemot vērā EK līguma 94. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C6-0464/2008),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Juridiskās komitejas atzinumu (A6-0244/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. aicina Komisiju attiecīgi grozīt tās priekšlikumu saskaņā ar EK līguma 250. panta 2. punktu;
 3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 4. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 26

**Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts
9.a apsvērums (jauns)**

(9.a) *Saskaņā ar Ekonomikas un finanšu padomes 1999. gada maija un 2000. gada novembra secinājumiem sākotnējam variantam izslēgt no Direktīvas 2003/48/EK darbības jomas visus novatoriskos finanšu produktus sekoja skaidrs paziņojums, ka šis jautājums ir atkārtoti jāizskata pirmajā direktīvas pārskatīšanas laikā, lai atrastu tādu definīciju,*

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

kas ietver visus vērtspapīrus, kuri līdzvērtīgi no parādiem izrietošajām prasībām, lai nodrošinātu direktīvas efektivitāti mainīgajos apstākļos un novērstu tirgus kropļojumus. Tāpēc ir lietderīgi visus novatoriskos finanšu produktus ietvert direktīvas darbības jomā. Attiecīgi procentu maksājumu definīcijā jāiekļauj visi ieņēmumi no kapitāla ieguldījumiem, ja peļņa ir noteikta iepriekš un darījumu peļņa ir līdzīga visiem procentu ienākumiem. Lai nodrošinātu minētā noteikuma vienotu interpretāciju visās dalībvalstīs, tas ir jāpapildina ar attiecīgo finanšu produktu sarakstu. Komisijai minētais saraksts jāpieņem saskaņā ar regulatīvo procedūru, kas noteikta Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumā 1999/468/EK (*), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību.

(*) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

Grozījums Nr. 1

Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts
10.a apsvērums (jauns)

(10a) Kopienai ir jāveicina globāla nodokļu pārvaldība saskaņā ar Padomes 2006. gada 23. oktobra secinājumiem, kuros aicināts Komisiju izpētīt iespēju apspriest īpašus nolīgumus ar Honkongu, Makao un Singapūru par uzkrājumu aplikšanu ar nodokli, lai noslēgtu starptautisku nolīgumu par tādu līdzvērtīgu pasākumu piemērošanu, kādus piemēro dalībvalstis saskaņā ar Direktīvu 2003/48/EK.

Grozījums Nr. 2

Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts
12.a apsvērums (jauns)

(12a) Padome 2003. gada 21. janvāra secinājumos uzskatīja, ka Amerikas Savienotās Valstis piemēro līdzvērtīgus pasākumus tiem, kas paredzēti Direktīvā 2003/48/EK. Tomēr, lai nodrošinātu efektīvu nodokļu uzlikšanu, ir lietderīgi direktīvas I pielikuma darbības jomā ietvert noteiktas juridiskās formas un veidojumus.

Grozījums Nr. 3

Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts
13.a apsvērums (jauns)

(13a) Pārskatot Direktīvas 2003/48/EK darbību, Komisijai īpaša uzmanība jāvelta atsevišķiem kapitāla ieņēmumu veidiem, piemēram, ieņēmumiem no dzīvības apdrošināšanas produktiem, mūža rentes, mijmaiņas darījumiem un noteiktām pensijām, kuri vēl nav iekļauti šīs direktīvas darbības jomā.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 4

Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants – -1. punkts (jauns)

Direktīva 2003/48/EK

8. apsvērums

(-1) 8. apsvērumu aizstāj ar šādu tekstu:

“(8) Šai direktīvai ir divkāršs mērķis: ļaut efektīvi uzlikt nodokļus ienākumiem no uzkrājumiem, kas gūti kā procentu maksājumi, kuri vienā dalībvalstī izmaksāti īpašuma beneficiāriem, kas ir fiziskas personas un nodokļu vajadzībām citas dalībvalsts rezidenti, saskaņā ar viņu dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktiem un nodrošināt, ka ar minimāli piemērojamajiem nodokļiem efektīvi tiek aplikti ienākumi no uzkrājumiem, kas gūti kā procentu maksājumi, kuri vienā dalībvalstī izmaksāti īpašuma beneficiāriem, kas ir fiziskas personas un nodokļu vajadzībām citas dalībvalsts rezidenti.”

Grozījums Nr. 5

Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants – -1.a punkts (jauns)

Direktīva 2003/48/EK

19. apsvērums

(-1a) 19. apsvērumu aizstāj ar šādu tekstu:

“(19) Dalībvalstīm, kas iekasē ieturējuma nodokli, vajadzētu pārskaitīt lielāko daļu ieņēmumu, ko tās gūst no šā ieturējuma nodokli, dalībvalstij, kas ir procentu īpašuma beneficiāra dzīvesvietas valsts. Ieņēmumu daļai, ko attiecīgās dalībvalstis var ieturēt, jābūt proporcionālai administratīvajām izmaksām, kas radušās, pielietojot ieņēmumu sadales mehānismu, ņemot vērā izmaksas, kas rastos informācijas apmaiņas procesā.”

Grozījums Nr. 6

Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants – -1.b punkts (jauns)

Direktīva 2003/48/EK

24.a apsvērums (jauns)

(-1b) Pievieno šādu apsvērumu:

“(24a) Kamēr Honkonga, Singapūra un citas I pielikumā minētās valstis un teritorijas nepiemēro pasākumus, kas ir identiski vai līdzvērtīgi šajā direktīvā paredzētajiem pasākumiem vai arī tādi paši, kapitāla aizplūšana uz šīm valstīm vai teritorijām var apdraudēt šīs direktīvas mērķu sasniegšanu. Tādēļ Komisijai atbilstīgi jārikojas, lai nodrošinātu, ka ar šīm valstīm un teritorijām tiek panākta vienošanās, saskaņā ar kuru tās piemēro šādus pasākumus.”

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 7**Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts****1. pants – -1.c punkts (jauns)**

Direktīva 2003/48/EK

1. pants – 1. punkts

(-1c) Direktīvas 1. panta 1. punkts tiek aizvietots ar šādu:

“1. Šīs direktīvas mērķis ir:

- **ir ļaut efektīvi uzlikt nodokļus ienākumiem no uzkrājumiem, kas gūti kā procentu maksājumi, kuri vienā dalībvalstī izmaksāti īpašuma beneficiāriem, kas ir fiziskas personas un nodokļu vajadzībām citas dalībvalsts rezidenti, saskaņā ar šīs pēdējās dalībvalsts tiesību aktiem;**
- **nodrošināt, ka ar minimāli piemērojamajiem nodokļiem efektīvi tiek aplikti ienākumi no uzkrājumiem, kas gūti kā procentu maksājumi, kuri vienā dalībvalstī izmaksāti īpašuma beneficiāriem, kas ir fiziskas personas un nodokļu vajadzībām citas dalībvalsts rezidenti.”**

Grozījums Nr. 8**Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts****1. pants – 1. punkts**

Direktīva 2003/48/EK

1. pants – 2. punkts

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka to teritorijā reģistrēti maksājumu pārstāvji veic uzdevumus, kas vajadzīgi šīs direktīvas īstenošanai, neatkarīgi no vietas, kur reģistrēts parādnieks, pret kuru vērstā parādprasība rada procentus, vai to vērtspapīru emitents, no kuriem tiek gūti procenti.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka to teritorijā reģistrēti **uzņēmēji un** maksājumu pārstāvji veic uzdevumus, kas vajadzīgi šīs direktīvas īstenošanai, neatkarīgi no vietas, kur reģistrēts parādnieks, pret kuru vērstā parādprasība rada procentus, vai to vērtspapīru emitents, no kuriem tiek gūti procenti.

Grozījums Nr.9**Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts****1. pants – 2. punkts – a apakšpunkts – i daļa**

Direktīva 2003/48/EK

2. pants – 1. punkts – ievaddaļa

Šajā direktīvā, un neskarot 4. panta 2. punktu, “īpašuma beneficiārs” ir jebkura fiziska persona, kas saņem procentu maksājumu, vai jebkura fiziska persona, kuras labā tiek nodrošināta procentu maksājuma veikšana, ja vien viņš nesniedz pierādījumus, ka maksājums nav saņemts vai nav nodrošināts tieši viņa labā, tas ir, ja

1. Šajā direktīvā, un neskarot 4. panta 2. punktu, “īpašuma beneficiārs” ir jebkura fiziska persona, kas saņem procentu maksājumu **vai kuram tas būtu bijis jāsaņem**, vai jebkura fiziska persona, kuras labā tiek nodrošināta **vai būtu jānodrošina** procentu maksājuma veikšana, ja vien viņš nesniedz pierādījumus, ka maksājums nav saņemts vai nav nodrošināts tieši viņa labā, tas ir, ja:

Piektddiena, 2009. gada 24. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr.10

Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants – 3. punkts

Direktīva 2003/48/EK

3. pants – 2. punkts – 1. daļa – b apakšpunkts

(b) līgumattiecībām, kas noslēgtas 2004. gada 1. janvārī vai vēlāk, vai darījumiem, kas šādā laikā veikti, nepastāvot līgumattiecībām, maksājumu pārstāvis nosaka īpašuma beneficiāra identitāti, ko veido vārds, adrese, dzimšanas datums un vieta un — ja beneficiāra adrese ir kādā no II pielikumā minētajām dalībvalstīm vai tas citādi pierāda, ka tā dzīvesvieta nodokļu vajadzībām ir kādā no šīm dalībvalstīm — attiecīgās dalībvalsts piešķirtais nodokļu maksātāja numurs vai tā ekvivalents.

(b) līgumattiecībām, kas noslēgtas 2004. gada 1. janvārī vai vēlāk, vai darījumiem, kas šādā laikā veikti, nepastāvot līgumattiecībām, maksājumu pārstāvis nosaka īpašuma beneficiāra identitāti, ko veido vārds, adrese, dzimšanas datums un vieta un — ja beneficiāra adrese ir kādā no II pielikumā minētajām dalībvalstīm vai tas citādi pierāda, ka tā dzīvesvieta nodokļu vajadzībām ir kādā no šīm dalībvalstīm — attiecīgās dalībvalsts piešķirtais nodokļu maksātāja numurs vai tā ekvivalents, **kad šis numurs vai tā ekvivalents parādās identitātes noteikšanai iesniegtajos dokumentos.**

Grozījums Nr.11

Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants – 3. punkts

Direktīva 2003/48/EK

3. pants – 2. punkts – 2. daļa

Pirmās daļas b) apakšpunktā minētā informācija noskaidrojama, izmantojot īpašuma beneficiāra uzrādītu pasi, oficiālo identitātes karti vai citu II pielikumā minētu oficiālu dokumentu. Jebkura informācija, kas neparādās pasē, **oficiālajā** identitātes kartē vai citā **oficiālajā** dokumentā, tiek noskaidrota, izmantojot jebkādus citus īpašuma beneficiāra uzrādītus personu apliecinošus dokumentus, kurus izdevusi oficiāla tās valsts iestāde, kurā ir īpašuma beneficiāra adrese vai kurā tas kā citādi pierāda dzīvesvietu nodokļu vajadzībām.

Pirmās daļas b) apakšpunktā minētā informācija noskaidrojama, izmantojot īpašuma beneficiāra uzrādītu pasi, **oficiālu** identitātes karti vai citu II pielikumā minētu oficiālu dokumentu. Jebkura informācija, kas neparādās pasē, **oficiālā** identitātes kartē vai **jebkurā** citā **oficiālā** dokumentā, tiek noskaidrota, izmantojot jebkādus citus īpašuma beneficiāra uzrādītus personu apliecinošus dokumentus, kurus izdevusi oficiāla tās valsts iestāde, kurā ir īpašuma beneficiāra adrese vai kurā tas kā citādi pierāda dzīvesvietu nodokļu vajadzībām.

Grozījums Nr.12

Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants – 3. punkts

Direktīva 2003/48/EK

4. pants – 2. punkts – 2. daļa

Šī punkta pirmās daļas izpratnē tiek uzskatīts, ka juridiskā veidojuma faktiskais administratīvais centrs atrodas tajā valstī, kurā atrodas tās personas pastāvīgā adrese, kura ir galvenais juridiskā veidojuma īpašnieks **un** īpašumu un ienākumu pārvaldnieks.

Šī punkta pirmās daļas izpratnē tiek uzskatīts, ka juridiskā veidojuma faktiskais administratīvais centrs atrodas tajā valstī, kurā atrodas tās personas pastāvīgā adrese, kura ir galvenais juridiskā veidojuma īpašnieks un īpašumu **vai** ienākumu pārvaldnieks.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr.13**Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts****1. pants – 3. punkts**

Direktīva 2003/48/EK

4. pants – 2. punkts – 7. daļa

Jebkurš uzņēmums, kas veic procentu maksājumu vai nodrošina procentu maksājumu veikšanu par labu III pielikumā minētai saimnieciskajai vienībai vai juridiskajam veidojumam, informē savas reģistrācijas dalībvalsts kompetentās institūcijas par saimnieciskās vienības nosaukumu un tās faktiskā administratīvā centra atrašanās vietu vai juridiskā veidojuma gadījumā par tās personas vārdu un pastāvīgo adresi, kura ir galvenais juridiskā veidojuma īpašnieks un īpašumu **un** ienākumu pārvaldnieks, kā arī par kopējo to procentu maksājumu summu, kas veikti vai kuru veikšana nodrošināta saimnieciskajai vienībai vai juridiskajam veidojumam. Gadījumos, kad saimnieciskās vienības vai juridiskā veidojuma faktiskais administratīvais centrs atrodas citā dalībvalstī, kompetentā iestāde nodod šo informāciju attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei.

Jebkurš uzņēmums, kas veic procentu maksājumu vai nodrošina procentu maksājumu veikšanu par labu III pielikumā minētai saimnieciskajai vienībai vai juridiskajam veidojumam, informē savas reģistrācijas dalībvalsts kompetentās institūcijas par saimnieciskās vienības nosaukumu un tās faktiskā administratīvā centra atrašanās vietu vai juridiskā veidojuma gadījumā par tās personas vārdu un pastāvīgo adresi, kura ir galvenais juridiskā veidojuma īpašnieks un īpašumu **vai** ienākumu pārvaldnieks, kā arī par kopējo to procentu maksājumu summu, kas veikti vai kuru veikšana nodrošināta saimnieciskajai vienībai vai juridiskajam veidojumam. Gadījumos, kad saimnieciskās vienības vai juridiskā veidojuma faktiskais administratīvais centrs atrodas citā dalībvalstī, kompetentā iestāde nodod šo informāciju attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei.

Grozījums Nr.14**Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts****1. pants – 3. punkts**

Direktīva 2003/48/EK

4. pants – 3. punkts

'3. Panta 2. punktā minētās saimnieciskās vienības un juridiskie veidojumi, uz kuru aktīviem vai ienākumiem nevienam īpašuma beneficiāram nav tiešu tiesību procentu maksājumu saņemšanas brīdī, ir iespēja šīs direktīvas izpratnē tikt uzskatītiem par kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu vai citu kolektīvo ieguldījumu fondu vai shēmu, kā minēts 2. punkta a) apakšpunktā.

svītrots

Gadījumā, ja saimnieciskā vienība vai juridiskais veidojums izmanto šo iespēju, dalībvalsts, kurā atrodas tā faktiskais administratīvais centrs, izdod tam attiecīgu apliecību. Saimnieciskā vienība vai juridiskais veidojums šo apliecību uzrāda uzņēmumam, kas veic vai nodrošina procentu maksājumu.

Dalībvalstis saistībā ar šo iespēju pieņem detalizētus noteikumus, kas piemērojami saimnieciskajām vienībām un juridiskajiem veidojumiem, kuru faktiskais administratīvais centrs atrodas dalībvalsts teritorijā, un nodrošina, ka saimnieciskā vienība vai veidojums, kas izmanto šo iespēju, saskaņā ar 1. punktu darbojas kā maksājumu pārstāvis saņemto procentu maksājumu kopsummas apmērā, katru reizi, kad īpašuma beneficiāram ir tūlītējas tiesības uz tā aktīviem vai ienākumiem.'

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr.27

Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants – 4. punkts

Direktīva 2003/48/EK

6. pants – -1. punkts (jauns)

-1. Neierobežojot šā panta turpmākajos punktos izklāstītos noteikumus, šīs direktīvas vispārējais princips ir tāds, ka “procentu maksājums” ir jebkādi kapitāla noguldījuma ieņēmumi, ja peļņa ir noteikta iepriekš un darījumu peļņa ir līdzīga visiem procentu ienākumiem. Lai nodrošinātu minētā noteikuma vienotu interpretāciju visās dalībvalstīs, tas tiek papildināts ar attiecīgo finanšu produktu sarakstu. Komisija pieņem šo sarakstu līdz ... [precizētais datums 2. panta 1. punktā Direktīvā 2009/.../EK, ar kuru groza Direktīvu 2003/48/EK par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem] saskaņā ar šīs direktīvas 18.b panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru.

Grozījums Nr.15

Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants – 4. punkts

Direktīva 2003/48/EK

6. pants – 1. punkts – c apakšpunkts – ii daļa

(ii) *saimnieciskās vienības vai juridiskie veidojumi, kas izmantojuši 4. panta 3. punktā paredzēto iespēju;* **svītrots**

Grozījums Nr.16

Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants – 4. punkts

Direktīva 2003/48/EK

6. pants – 1. punkts – d apakšpunkts – ii daļa

(ii) *saimnieciskās vienības vai juridiskie veidojumi, kas izmantojuši 4. panta 3. punktā paredzēto iespēju;* **svītrots**

Grozījums Nr.35

Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants – 4. punkts

Direktīva 2003/48/EK

6. pants – 1. punkts – e apakšpunkts

(e) *peļņa no dzīvības apdrošināšanas līguma, kura vidējais biometrisko risku segums līguma darbības laikā ir mazāk nekā 5 % no apdrošinātā kapitāla un kura faktiskā atdeve ir pilnībā saistīta tāda veida procentiem vai ienākumiem, kas minēti a), aa), b), c) un d) apakšpunktā; šajā nolūkā par peļņu no dzīvības apdrošināšanas līguma tiek uzskatīta jebkāda starpība starp summām, kas izmaksātas saskaņā ar dzīvības apdrošināšanas līgumu, un visām dzīvības apdrošinātājam iemaksātajām summām..*

(e) *apdrošināšanas līgumu gadījumā:*

(i) *starpība starp apdrošināšanas atlīdzību un ar to saistītām iemaksu summām par apdrošināšanu līguma atpirkšana kapitālieguldījumu dzīvības apdrošināšanā un pensijas apdrošināšanā, ja netiek veikta pensijas izmaksa mūža garumā;*

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

(ii) peļņa no dzīvības apdrošināšanas līguma, kura vidējais biometrisko risku segums līguma darbības laikā ir mazāk nekā **10 %** no **sākotnējā** apdrošinātā kapitāla un kura faktiskā atdeve ir saistīta ar procentiem **vai kura faktiskā atdeve ir izteikta daļās vai tieši saistīta ar daļām, un vairāk nekā 40 % pakārtoto aktīvu ir ieguldīti ienākumos**, kas minēti a), aa), b), c) un d) apakšpunktā;

Ja ar daļām saistītā apdrošināšanas līgumu gadījumā izmaksātājam nav informācijas par parādprasībās vai attiecīgajos vērtspapīros ieguldīto pakārtoto aktīvu procentu likmi, uzskata, ka šī procentu likme pārsniedz 40 %.

Šajā nolūkā par peļņu no dzīvības apdrošināšanas līguma tiek uzskatīta jebkāda starpība starp summām, kas izmaksātas saskaņā ar dzīvības apdrošināšanas līgumu, un visām dzīvības apdrošinātājam iemaksātajām summām.

Ja līguma parakstītājs, apdrošinātā persona un patiesa saņēmējs nav viena persona, uzskata, ka biometrisko risku segums ir mazāks par 10 %.

Grozījums Nr.36

Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants – 4. punkts

Direktīva 2003/48/EK

6. pants – 1. punkts – ea apakšpunkts (jauns)

(ea) ienākumi no strukturētiem produktiem. Strukturēti produkti ir parāda vērtspapīri, kuru atmaksas saistību apjoms ir atkarīgs no norunātās bāzes vērtības attīstības. Par ienākumu uzskata arī starpību starp atlīdzību par strukturētā produkta iegādi un ienākumiem par cesiju, atgūšanu vai izpirkumu;

Grozījums Nr.37

Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants – 4. punkts

Direktīva 2003/48/EK

6. pants – 1. punkts – eb apakšpunkts (jauns)

(eb) dividendes, ko patiesajam saņēmējam izmaksā kredītiestāde vai finanšu iestāde.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 18

Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants – 4. punkts

Direktīva 2003/48/EK

6. pants – 9. punkts

9. Par procentu maksājumu tiek uzskatīti tikai tie 1. punkta aa) apakšpunktā minētie ienākumi, kas rodas no vērtspapīriem, kuri pirmo reizi emitēti **2008. gada 1. decembrī vai pēc šī datuma.**

9. Par procentu maksājumu tiek uzskatīti tikai tie 1. punkta aa) apakšpunktā minētie ienākumi, kas rodas no vērtspapīriem, kuri pirmo reizi emitēti **sešus mēnešus pēc šīs direktīvas publicēšanas dienas vai vēlāk.**

Grozījums Nr. 19

Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants – 4. punkts

Direktīva 2003/48/EK

6. pants – 10. punkts

10. Par procentu maksājumu saskaņā ar 1. punkta e) apakšpunktu tiek uzskatīta tikai peļņa no dzīvības apdrošināšanas līgumiem, kas pirmo reizi parakstīti **2008. gada 1. decembrī vai pēc šī datuma.**

10. Par procentu maksājumu saskaņā ar 1. punkta e) apakšpunktu tiek uzskatīta tikai peļņa no dzīvības apdrošināšanas līgumiem, kas pirmo reizi parakstīti **sešus mēnešus pēc šīs direktīvas publicēšanas dienas vai vēlāk.**

Grozījums Nr. 20

Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants – 5.a punkts (jauns)

Direktīva 2003/48/EK

10. pants – 2. punkts

5.a Direktīvas 10. panta 2. punkts tiek aizstāts ar šādu:

“Pārejas periods beigsies **ne vēlāk kā 2014. gada 1. jūlijā vai arī pirmā pilnā finanšu gada beigās, kas seko vēlākajai no turpmāk minētajām dienām, ja tas ir pirms 2014. gada 1. jūlija:**

— diena, kad pēc Padomes vienprātīga lēmuma spēkā stājas **pēdējais nolīgums** starp Kopienu un Šveici, Lihtenšteinu, Sanmarīno, Monako un Andoru, kas paredz informācijas apmaiņu pēc pieprasījuma, kā

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

noteikts ESAO Paraug nolīgumā par informācijas apmaiņu nodokļu jautājumos, kurš izdots 2002. gada 18. aprīlī (turpmāk - "ESAO Paraug nolīgums"), attiecībā uz šajā direktīvā noteiktiem procentu maksājumiem, ko maksājumu pārstāvji, kas reģistrēti to attiecīgajās teritorijās, maksā īpašuma beneficiāriem, kuri ir rezidenti teritorijā, uz kuru attiecas šī direktīva, šīm pašām valstīm turklāt vienlaikus piemērojot ieturējuma nodokli šādiem maksājumiem ar likmi, kas noteikta atbilstošiem 11. panta 1. punktā minētajiem termiņiem,

- diena, kurā Padome vienprātīgi piekrīt, ka Amerikas Savienotās Valstis ir gatavas veikt informācijas apmaiņu pēc pieprasījuma, kā noteikts ESAO Paraug nolīgumā attiecībā uz procentu maksājumiem, kas noteikti šajā direktīvā, ko šo valstu teritorijā reģistrēti maksājumu pārstāvji maksā īpašuma beneficiāriem, kas ir rezidenti teritorijā, uz kuru attiecas šī direktīva.
- diena, kurā Padome vienprātīgi vienojas, ka Honkonga, Singapūra un citas I pielikumā minētās valstis un teritorijas ir gatavas veikt informācijas apmaiņu pēc pieprasījuma, kā noteikts ESAO Paraug nolīgumā attiecībā uz procentu maksājumiem, kas noteikti šajā direktīvā, ko šo valstu teritorijā reģistrēti maksājumu pārstāvji maksā īpašuma beneficiāriem, kas ir rezidenti teritorijā, uz kuru attiecas šī direktīva."

Grozījums Nr. 21

Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants – 6.a punkts (jauns)

Direktīva 2003/48/EK

12. pants – 1. un 2. punkts

6.a Direktīvas 12. panta 1. un 2. punkts tiek aizstāts ar šādiem:

"1. Dalībvalstis, kas iekasē ieturējuma nodokli saskaņā ar 11. panta 1. punktu, patur 10 % no ieņēmumiem un pārskaita 90 % procentus no ieņēmumiem dalībvalstij, kas ir procentu īpašuma beneficiāra dzīvesvietas valsts.

2. Dalībvalstis, kas iekasē ieturējuma nodokli saskaņā ar 11. panta 5. punktu, patur 10 % no ieņēmumiem un pārskaita 90 % pārējām dalībvalstīm proporcionāli pārskaitījumiem, kas veikti atbilstoši šī panta 1. punktam."

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 22

Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants – 10. punkts

Direktīva 2003/48/EK

18. pants

(10) Direktīvas 18. panta **pirmais teikums** tiek aizvietots ar šādu:

“Komisija ik pēc trīs gadiem ziņo Padomei par šīs direktīvas darbību, pamatojoties uz V pielikumā minētajiem statistikas datiem, kurus Komisijai iesniedz katra dalībvalsts.”

(10) Direktīvas 18. pants tiek aizvietots ar šādu:

“18. pants

Pārskatīšana

1. Līdz 2010. gada 31. decembrim Komisija iesniedz salīdzinošu pētījumu, kurā ir analizētas gan informācijas apmaiņas, gan ieturējuma nodokļa sistēmas priekšrocības un trūkumi, ar mērķi efektīvi novērst nodokļu nemaksāšanu un krāpšanas iespējas. Šajā salīdzinošajā pētījumā jo īpaši jāņem vērā pārredzamības aspekti, jāievēro dalībvalstu fiskālā suverenitāte un ar katru no šīm sistēmām saistītā taisnīgā nodokļu uzlikšana un administratīvais slogs.

2. Komisija ik pēc trīs gadiem ziņo Padomei un Eiropas Parlamentam par šīs direktīvas darbību, pamatojoties uz V pielikumā minētajiem statistikas datiem, kurus Komisijai iesniedz katra dalībvalsts. Pamatojoties uz šo ziņojumu un 1. punktā minēto pētījumu un jo īpaši attiecībā uz 10. panta 2. punktā minētajām pārejas perioda beigām, Komisija vajadzības gadījumā ierosina Padomei tādus grozījumus direktīvā, kas nepieciešami, lai nodrošinātu uzkrājumu ienākumu efektīvu aplikšanu ar nodokļiem un novērstu nevēlamus konkurences kropļojumus.

3. Sakarā ar 1. un 2. pantā minētajiem ziņojumiem Komisija jo īpaši izvērtē to, vai ir atbilstīgi šo direktīvu piemērot visiem finanšu ieņēmumu avotiem, tostarp dividendēm un kapitāla pieaugumam, kā arī visiem maksājumiem visām juridiskām personām.”

Grozījums Nr. 23

Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants – 11. punkts

Direktīva 2003/48/EK

18.b pants – 3.a punkts (jauns)

3.a Komisija ar komitejas palīdzību reizi divos gados, sākot no 2010. gada 1. janvāra, novērtē 18.a pantā minēto procedūru, dokumentu un kopējo formātu un formu veikspēju un saskaņā ar 18.b panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru pieņem to uzlabošanai nepieciešamos pasākumus.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Grozījums Nr. 24**Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts****Pielikums – 2. punkts**

Direktīva 2003/48/EK

I pielikums

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

I PIELIKUMS

To saimniecisko vienību un juridisko veidojumu juridisko formu saraksts, kuriem piemēro 2. panta 3. punktu, ja tie ir rezidenti konkrētu valstu vai jurisdikciju teritorijā, jo tur atrodas to faktiskais administratīvais centrs

1. Saimnieciskās vienības un juridiskie veidojumi, kuru faktiskais administratīvais centrs atrodas valstī vai jurisdikcijā, kas ir ārpus direktīvas 7. pantā noteiktās teritoriālās darbības jomas un kas ir cita, nekā 17. panta 2. punktā minētās

Antigva un Barbuda	International business company (Starptautiskā uzņēmēj sabiedrība)
Bahamu salas	Trests Foundation (Fonds) International business company (Starptautiskā uzņēmēj sabiedrība)
Bahreina	Finanšu trests
Barbadosa	Trests
Beliza	Trests International business company (Starptautiskā uzņēmēj sabiedrība)
Bermudu salas	Trests
Bruneja	Trests International business company (Starptautiskā uzņēmēj sabiedrība) International trust (Starptautiskais trests) International limited partnership (Starptautiskā līgum sabiedrība ar ierobežotu atbildību)
Kuka salas	Trests International trust (Starptautiskais trests) International company (Starptautiskā sabiedrība) International partnership (Starptautiskā līgum sabiedrība)
Kostarika	Trests
Džibutija	Atbrīvotais uzņēmums (Ārvalstu) trests
Dominika	Trests International business company (Starptautiskā uzņēmēj sabiedrība)
Fidži	Trests
Franču Polinēzija	Société (sabiedrība) Société de personnes (līgum sabiedrība) Société en participation (kopuzņēmums) (Ārvalstu) trests
Guama	Company (Sabiedrība) Viena īpašnieka uzņēmums Partnership (Līgum sabiedrība) (Ārvalstu) trests
Gvatemala	Trests Fundación (fonds)

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Honkonga	Trests
Kiribati	Trests
Labuāna (Malaizija)	Offshore company (Ārzonas uzņēmums) Malaysian offshore bank (Malaizijas ārzonas banka) Offshore limited partnership (Ārzonas līgumsabiedrība ar ierobežotu atbildību) Offshore trust (Ārzonas trests)
Libāna	Sabiedrības, kurām tiek piemēroti ārzonas uzņēmumu noteikumi
Makao	Trests Fundação (fonds)
Maldivu salas	Visas sabiedrības, līgumsabiedrība un ārvalstu trests
Ziemeļu Marianas salas	Foreign sales corporation (Ārvalstu tirdzniecības korporācija) Offshore banking corporation (Ārzonas banku korporācija) (Ārvalstu) trests
Maršalu salas	Trests
Maurīcija	Trests Global business company cat. 1 and 2 (1. un 2. kategorijas vispārējā uzņēmēj sabiedrība)
Mikronēzija	Company (Sabiedrība) Partnership (Līgumsabiedrība) (Ārvalstu) trests
Nauru	Trusts/nominee company (Trests/kandidātsabiedrība) Company (Sabiedrība) Partnership (Līgumsabiedrība) Viena īpašnieka uzņēmums Ārvalstnieka testaments Ārvalstnieka īpašums Citas sadarbībā ar valdību noteiktas uzņēmējdarbības formas
Jaunkaledonija	Société (Sabiedrība) Société civile (Civilsabiedrība) Société de personnes (Līgumsabiedrība) Kopuzņēmums Mirusās personas mantojums (Ārvalstu) trests
Niue	Trests International business company (Starptautiskā uzņēmēj sabiedrība)
Panama	Fideicomiso (trests) Fundación de interés privado (fonds)
Palau	Company (Sabiedrība) Partnership (Līgumsabiedrība) Viena īpašnieka uzņēmums Pārstāvniecība Credit union (Krājaizdevu sabiedrība (finanšu kooperatīvs)) Cooperative (Kooperatīvs) (Ārvalstu) trests
Filipīnas	Trests
Puertoriko	Estate (Īpašums) Trests International banking entity (Starptautiskais banku uzņēmums)
Sentkitsa un Nevisa	Trests Foundation (Fonds) Atbrīvotais uzņēmums

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Sentlūsija	Trests
Sentvinsenta un Grenadīnas	Trests
Samoa	Trests International trust (Starptautiskais trests) International company (Starptautiskā sabiedrība) Offshore bank (Ārzonas banka) Offshore insurance company (Ārzonas apdrošināšanas sabiedrība) International partnership (Starptautiskā līgumsabiedrība) Limited partnership (Līgumsabiedrība ar ierobežotu atbildību)
Seišelu salas	Trests International business company (Starptautiskā uzņēmējssabiedrība)
Singapūra	Trests
Zālamana salas	Company (Sabiedrība) Partnership (Līgumsabiedrība) Trests
Dienvīdāfrika	Trests
Tonga	Trests
Tuvalu	Trests Provident fund (Rezerves fonds)
Apvienotie Arābu Emirāti	Trests
ASV Virdžīnu salas	Trests Atbrīvotais uzņēmums
Urugvaja	Trests
Vanuatu	Trests Atbrīvotais uzņēmums International company (Starptautiskā sabiedrība)

2. Saimnieciskās vienības un juridiskie veidojumi, kuru faktiskais administratīvais centrs atrodas valstī vai jurisdikcijā, kas minēta 17. panta 2. punktā un uz kuru attiecas 2. panta 3. punkts, līdz kamēr šī valsts vai jurisdikcija pieņem 4. panta 2. punktam līdzvērtīgus noteikumus

Andora	Trests
Angilja	Trests
Aruba	Stichting (fonds) Sabiedrības, kurām tiek piemēroti ārzonu uzņēmumu noteikumi
Britu Virdžīnu salas	Trests International business company (Starptautiskā uzņēmējssabiedrība)
Kaimanu salas	Trests Atbrīvotais uzņēmums
Gērsija	Trests Beznodokļu sabiedrība
Mena	Trests
Džērsija	Trests

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

<i>Lihtenšteina</i>	<i>Anstalt (trests)</i> <i>Stiftung (fonds)</i>
<i>Monako</i>	<i>Trests</i> <i>Fondation (fonds)</i>
<i>Montserrata</i>	<i>Trests</i>
<i>Nīderlandes Antiļas</i>	<i>Trests</i> <i>Stichting (fonds)</i>
<i>Sanmarīno</i>	<i>Trests</i> <i>Fondazione (fonds)</i>
<i>Šveice</i>	<i>Trests</i> <i>Fonds</i>
<i>Tērksas un Kaikosas</i>	<i>Atbrīvotais uzņēmums</i> <i>Limited partnership (Līgumsabiedrība ar ierobežotu atbildību)</i> <i>Trests</i>

GROZĪJUMS

I PIELIKUMS

1. Pie saimniecisko vienību un juridisko veidojumu juridiskajām formām, uz kurām attiecas 2. panta 3. punkts, pieder šādas formas:

- sabiedrības ar ierobežotu atbildību, kuru nosaka ar daļām, garantiju vai kādu citu mehānismu;
- korporācijas ar ierobežotu atbildību, kuru nosaka ar daļām, garantiju vai kādu citu mehānismu;
- starptautiskās sabiedrības vai korporācijas;
- starptautiskās uzņēmēj sabiedrības vai uzņēmēj korporācijas;
- atbrīvotie uzņēmumi vai korporācijas;
- patstāvīgas vairāku vienību sabiedrības vai korporācijas;
- vairāku patstāvīgu vienību sabiedrības vai korporācijas;
- starptautiskās bankas, tostarp tāda paša nosaukuma korporācijas;
- ārzonas bankas, tostarp tāda paša nosaukuma korporācijas;
- apdrošināšanas sabiedrības vai korporācijas;
- pārāpdrošināšanas sabiedrības vai korporācijas;
- kooperatīvi;
- krājaizdevu sabiedrības;
- visu veidu līgumsabiedrības, tostarp (bet ne tikai) pilnsabiedrības, komandītsabiedrības, līgumsabiedrības ar ierobežotu atbildību, starptautiskās līgumsabiedrības un starptautiskās uzņēmēj līgumsabiedrības;
- kopuzņēmumi;
- tresti;
- uzņēmumu likvidācijas struktūras;
- fondi;
- mirušu personu īpašuma pārvaldības struktūras;
- visu veidu kapitāla fondi;
- jebkuru šajā sarakstā iekļauto vienību un veidojumu filiāles;
- jebkuru šajā sarakstā iekļauto vienību un veidojumu pārstāvniecības;
- jebkuru šajā sarakstā iekļauto vienību un veidojumu pastāvīgie uzņēmumi;
- daudzveidīgs fonds, lai arī kā tas būtu raksturots.

Piekttdiena, 2009. gada 24. aprīļa

2. Konkrētās valstis vai jurisdikcijas ārpus šīs direktīvas teritoriālās darbības jomas, kā noteikts 7. pantā, kas atšķiras no 17. panta 2. punktā norādītajām, kurās piemēro 2. panta 3. punktu attiecībā uz saimniecisko vienību un juridisko veidojumu juridiskajām formām, kas minētas šā pielikuma 1. daļā, ja tur atrodas to faktiskais administratīvais centrs, ir šādas:

- Anžuāna
- Antigva un Barbuda
- Bahamu salas
- Bahreina
- Barbadosa
- Beliza
- Bermudu salas
- Bruneja
- Kuka salas
- Kostarika
- Džibutija
- Dominika
- Dubaija
- Fidži
- Franču Polinēzija
- Gana
- Grenāda
- Guama
- Gvatemala
- Honkonga
- Kiribati
- Labuāna (Malaizija)
- Libāna
- Libērija
- Makao
- Maķedonija
- Maldīvija
- Melnkalne
- Ziemeļu Marianas salas
- Maršalu salas
- Maurīcija
- Mikronēzija
- Nauru
- Jaunkaledonija
- Niue
- Panama
- Palau
- Filipīnas
- Puertoriko
- Sentkitsa un Nevisa
- Sentlūsija
- Sentvinsenta un Grenadīnas
- Samoa
- Santome un Prinsipi

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

- *Seišēlu salas*
- *Singapūra*
- *Zālamana salas*
- *Somālija*
- *Dienvīdāfrika*
- *Tonga*
- *Tuvalu*
- *Apvienotie Arābu Emirāti*
- *ASV Virdžīnu salas*
- *Urugvaja*
- *Vanuatu*

3. Konkrētās valstis vai jurisdikcijas, kas minētas 17. panta 2. punktā, kurās piemēro 2. panta 3. punktu, iekams attiecīgā valsts vai jurisdikcija nav pieņēmusi noteikumus, kas līdzvērtīgi 4. panta 2. punkta noteikumiem attiecībā uz saimniecisko vienību un juridisko veidojumu juridiskajām formām, kas minētas šā pielikuma 1. daļā, ja tur atrodas to faktiskais administratīvais centrs, ir šādas:

- *Andora*
- *Angilja*
- *Aruba*
- *Britu Virdžīnu salas*
- *Kaimanu salas*
- *Gērnsija, Oldernija vai Sarka*
- *Menas sala*
- *Džērsija*
- *Lihtenšteina*
- *Monako*
- *Montserrat*
- *Nīderlandes Antiļas*
- *Sanmarīno*
- *Sarka*
- *Šveice*
- *Tērksas un Kaikosas*

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

4. Uz saimniecisko vienību un juridisko veidojumu jebkuru juridisko formu, kā norādīts šā pielikuma 1. daļā, attiecas 2. panta 3. punkts, ja to faktiskais administratīvais centrs atrodas kādā no konkrētajām valstīm vai jurisdikcijām, kas minētas šā pielikuma 2. un 3. daļā, piemērojot šādus noteikumus:

- a) šā pielikuma 2. un 3. daļā minētā valsts vai jurisdikcija var iesniegt pieteikumu 18.b pantā minētajai komitejai ar lūgumu attiecībā uz viņu valsti neņemt vērā kādu no saimniecisko vienību vai juridisko veidojumu juridiskajām formām, kas minētas 1. daļā, pamatojoties uz to, ka minēto saimniecisko vienību un juridisko veidojumu juridisko formu faktiskais administratīvais centrs nevar atrasties tajā vai ka faktiski ir nodrošināta pienācīga nodokļu uzlikšana šīm juridiskajām personām vai veidojumiem izmaksātajiem procentu ienākumiem;
- b) komiteja publicē savu lēmumu, norādot iemeslus, trīs mēnešu laikā pēc šāda pieteikuma iesniegšanas un atzīmes par saimniecisko vienību un juridisko veidojumu juridisko formu izņemšanu no 1. daļas darbības jomas attiecībā uz valsti vai jurisdikciju, kas ir iesniegusi šādu pieteikumu par konkrētu laika posmu, nepārsniedzot divus gadus, kā termiņu var pagarināt, pamatojoties uz valsts vai jurisdikcijas iesniegtu pieteikuma veidlapu, ne ātrāk kā sešus mēnešus pirms termiņa beigām.

Grozījums Nr. 25

Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts

Pielikums – 2. punkts

Direktīva 2003/48/EK

III pielikums

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

III PIELIKUMS

Indikatīvs saraksts, kurā norādīti “maksājumu pārstāvji, ja tiek veikts šāds maksājums, vai arī tiek nodrošināts, ka šāds maksājums tiek veikts” atbilstīgi 4. panta 2. punktam

IEVADA PIEZĪMES

Šeit uzskaitīti trestī un līdzīgi juridiski veidojumi tajās dalībvalstīs, kuru vietējā finanšu sistēma neparedz tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kurus šāda juridiska veidojuma vārdā saņem galvenais tā īpašnieks un mantas un ienākumu pārvaldnieks, kas ir konkrētās dalībvalsts rezidents. Sarakstā minēti trestī un līdzīgi juridiski veidojumi, kuru faktiskais kustamās mantas pārvaldības centrs atrodas šajās valstīs (galvenās pilnvarotās personas vai kustamās mantas pārvaldnieka dzīvesvietas valstī) neatkarīgi no tiesību aktiem, saskaņā ar kuriem dibināti šie trestī vai līdzīgi juridiski veidojumi.

Valstis	Saimniecisko vienību un juridisko veidojumu saraksts	Komentāri
Beļģija	— <i>Société de droit commun / maatschap</i> (civilsabiedrība vai komercsabiedrība bez juridiskā statusa) — <i>Société momentanée / tijdelijke handelsvennootschap</i> (sabiedrība bez juridiskā statusa, kuras mērķis ir veikt viena vai vairāku konkrētu veidu komercdarbību) — <i>Société interne / stille handelsvennootschap</i> (sabiedrība bez juridiskā statusa, ar kuras palīdzību viena vai vairākas personas veic darījumus vienas vai vairāku citu personu interesēs) — “Trests” vai līdzīgs juridisks veidojums	Skatīt Beļģijas uzņēmumu kodeksa 46., 47. un 48. pantu. Šīm “sabiedrībām” (kuru nosaukums minēts franču vai holandiešu valodās) nav juridiskā statusa un no nodokļu uzlikšanas viedokļa tām ir piemērojama “caurskatāmības” pieeja.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Valstis	Saimniecisko vienību un juridisko veidojumu saraksts	Komentāri
Bulgārija	— <i>Drujestvo sys specialna investicionna cel</i> (ieguldījumu sabiedrība, kas paredzēta īpašam mērķim) — <i>Investicionno drujestvo</i> (ieguldījumu sabiedrība, kas nav minēta 6. pantā) — “Trests” vai līdzīgs juridisks veidojums	Jebkura saimnieciskā vienība, kas ir atbrīvota no uzņēmumu ienākumu nodokļa. Attiecībā uz tresta kapitāla daļām Bulgārijā atļauts izteikt publisko piedāvājumu, un tie ir atbrīvoti no uzņēmumu ienākumu nodokļa.
Čehija	— <i>Veřejná obchodní společnost (Ver. Obch. Spol. or V.O.S.)</i> (līgumsabiedrība) — <i>Sdružení</i> (biedrība) — <i>Družstvo</i> (kooperatīvs) — <i>Evropské hospodářské zájmové sdružení (EHZS)</i> (Eiropas ekonomisko interešu grupējums (EEIG)) — “Trests” vai līdzīgs juridisks veidojums	
Dānija	— <i>Interessentskaber</i> (pilnsabiedrība) — <i>Kommanditselskaber</i> (komandītsabiedrība) — <i>Partnerselskaber</i> (partnersabiedrība) — <i>Europæisk økonomisk firmagrupper (EØFG)</i> (Eiropas ekonomisko interešu grupējums (EEIG)) — “Trests” vai līdzīgs juridisks veidojums	
Vācija	— <i>Gesellschaft bürgerlichen Rechts</i> (civilsabiedrība) — <i>Kommanditgesellschaft — KG, offene Handelsgesellschaft — OHG</i> (komerciālā komandītsabiedrība) — <i>Europäische Wirtschaftliche Interessenvereinigung</i> (Eiropas ekonomisko interešu grupējums (EEIG))	
Igaunija	— <i>Täsisühing- TÜ</i> (pilnsabiedrība) — <i>Usaldusühing-UÜ</i> (komandītsabiedrība) — “Trests” vai līdzīgs juridisks veidojums	Pilnsabiedrības un komandītsabiedrības tiek apliktas ar nodokļiem atsevišķi no citām saimnieciskajām vienībām, un jebkuri to veiktie maksājumi dalībniekiem tiek uzskatīti par dividendēm (apliekamām ar ienākumu nodokli).
Īrija	— līgumsabiedrība un ieguldījumu klubs — Eiropas ekonomisko interešu grupējums (EEIG)	No trestu pilnvarotajām personām, kas ir Īrijas rezidenti, iekasējams ienākumu nodoklis par tresta ienākumiem.
Grieķija	— <i>Omorrythmos Eteria (OE)</i> (pilnsabiedrība) — <i>Eterorrythmos Eteria (EE)</i> (komandītsabiedrība) — “Trests” vai līdzīgs juridisks veidojums	Līgumsabiedrībām ir pienākums maksāt uzņēmumu ienākumu nodokli. Tomēr par līdz 50 % no līgumsabiedrības peļņas nodokļus atbilstoši savai personīgajai nodokļu likmei maksā tās dalībnieki.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Valstis	Saimniecisko vienību un juridisko veidojumu saraksts	Komentāri
Spānija	Saimnieciskās vienības, kuras pakļautas sistēmai, kas paredz nodokļu iekasēšanu no peļņas daļām: — <i>Sociedad civil</i> (civilsabiedrība ar vai bez juridiskās personas statusa) — <i>Agrupación europea de interés económico</i> (AEIE) (Eiropas ekonomisko interešu grupējums (EEIG)) — <i>Herencias yacentes</i> (mantojuma masa) — <i>Comunidad de bienes</i> (kopīpašums) — Citas saimnieciskās vienības bez juridiskās personas statusa, kas veido atsevišķu ekonomisku vienību vai mantas kopību (<i>Ley General Tributaria</i> 35. panta 4. punkts). — “Trests” vai līdzīgs juridisks veidojums	
Francija	— <i>Société en participation</i> (kopuzņēmums) — <i>Société ou association de fait</i> (<i>De facto</i> sabiedrība) — <i>Indivision</i> (kopīpašums) — “Trests” vai līdzīgs juridisks veidojums	
Itālija	— <i>Società semplice</i> (civilsabiedrība un līdzīgas saimnieciskās vienības) — Nekomerciālās juridiskās vienības bez juridiskās personas statusa — “Trests” vai līdzīgs juridisks veidojums	Saimniecisko vienību, kas tiek uzskatītas par “<i>società semplici</i>”, kategorijas ietver: “<i>società di fatto</i>” (neklasificētās vai “<i>de facto</i>” sabiedrības), kuru mērķis nav komercdarbības veikšana, un mākslinieku vai profesionāļu biedrības bez juridiskas personas statusa, kas izveidotas nolūkā nodarboties ar konkrēto mākslas veidu vai profesiju. Jēdziens “nekomerciālās juridiskās vienības” ir plašs un var ietvert vairāku veidu organizācijas: biedrības, apvienības, komitejas, bezpeļņas organizācijas un citas.
Kipra	— <i>Syneterismos</i> (līgumsabiedrība) — <i>Syndesmos vai somatio</i> (biedrība) — <i>Synergatikes</i> (kooperatīvs) — “Trests” vai līdzīgs juridisks veidojums — <i>Ekswxwria Eteria</i> (ārzonas uzņēmums)	Kiprā dibināti tresti saskaņā ar vietējiem tiesību aktiem tiek uzskatīti par caurredzamām saimnieciskajām vienībām.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Valstis	Saimniecisko vienību un juridisko veidojumu saraksts	Komentāri
Latvija	— Pilnsabiedrība — Komandītsabiedrība; — Eiropas ekonomisko interešu grupējums (EEIG) — Biedrības un nodibinājumi — Lauksaimniecības kooperatīvi — “Trests” vai līdzīgs juridisks veidojums	
Lietuva	— <i>Europos ekonominių interesų grupės</i> (Eiropas ekonomisko interešu grupējums (EEIG)) — <i>Asociacija</i> (biedrība) — “Trests” vai līdzīgs juridisks veidojums	Procenti par un kapitāla pieaugums no biedrību kapitāla daļām vai obligācijām ir atbrīvoti no uzņēmumu ienākumu nodokļa.
Luksemburga	— <i>Société en nom collectif</i> (pilnsabiedrība) — <i>Société en commandite simple</i> (komandītsabiedrība) — “Trests” vai līdzīgs juridisks veidojums	
Ungārija	— “Trests” vai līdzīgs juridisks veidojums	Saskaņā ar Ungārijas vietējo likumdošanu tresti uzskatāmi par saimnieciskām vienībām.
Malta	— <i>Soċjetà in akomoditja</i> (līgumsabiedrība “<i>en commandite</i>”), kuras pamatkapitāls netiek dalīts daļās — <i>Arrangement in participation</i> (biedrība “<i>en participation</i>”) — investīciju klubs — <i>Soċjetà Kooperattiva</i> (kooperatīvā sabiedrība)	Līgumsabiedrībām “ <i>en commandite</i> ”, kuru pamatkapitāls ir sadalīts daļās, tiek piemērots parastais uzņēmumu ienākuma nodoklis.
Nīderlande	— <i>Vennootschap onder firma</i> (pilnsabiedrība) — <i>Commanditaire vennootschap</i> (slēgtā komandītsabiedrība) — <i>Europese economische samenwerkingsverbanden</i> (EESV) (Eiropas ekonomisko interešu grupējums (EEIG)) — <i>Vereniging</i> (biedrība) — <i>Stichting</i> (fonds) — “Trests” vai līdzīgs juridisks veidojums	Pilnsabiedrības, slēgtās līgumsabiedrības un EEIG nodokļu vajadzībām ir caurskatāmas. <i>Verenigingen</i> (biedrības) un <i>stichtingen</i> (fondi) ir atbrīvoti no nodokļiem, ja vien tie nenodarbojas ar tirdzniecību vai neveic uzņēmējdarbību.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Valstis	Saimniecisko vienību un juridisko veidojumu saraksts	Komentāri
Austrija	— <i>Personengesellschaft</i> (līgumsabiedrība) — <i>Offene Personengesellschaft</i> (parastā komerclīgumsabiedrība) — <i>Kommanditgesellschaft, KG</i> (komandītsabiedrība) — <i>Gesellschaft nach bürgerlichem Recht, GesBR</i> (civilsabiedrība) — <i>Offene Erwerbsgesellschaft (OEG)</i> (parastā profesionālā līgumsabiedrība) — <i>Kommandit-Erwerbsgesellschaft</i> (profesionālā komandītsabiedrība) — <i>Stille Gesellschaft</i> (līgumsabiedrība ar slēpto līdzdalību) — <i>Einzelfirma</i> (individuālā līgumsabiedrība) — <i>Europäische Wirtschaftliche Interessenvereinigung</i> (Eiropas ekonomisko interešu grupējums (EEIG)) — <i>Privatstiftung</i> (privātais fonds) — “Trests” vai līdzīgs juridisks veidojums	Līgumsabiedrība tiek uzskatīta par caurskatāmu pat tad, ja peļņas aprēķināšanas vajadzībām tiek uzskatīta par saimniecisko vienību. Tiek piemērots tas pats režīms, kas parastām līgumsabiedrībām. Tiek piemērots tāds pats nodokļu režīms kā uzņēmumiem, procentiem tiek piemērota pazemināta nodokļu likme 12,5 %.
Polija	— <i>Spółka jawna (Sp. j.)</i> (pilnsabiedrība) — <i>Spółka komandytowa (Sp. k.)</i> (komandītsabiedrība) — <i>Spółka komandytowo-akcyjna (S.K.A.)</i> (akciju komandītsabiedrība ar ierobežotu atbildību) — <i>Spółka partnerska (Sp. p.)</i> (profesionālā līgumsabiedrība) — <i>Europejskie ugrupowanie interesów gospodarczych (EUIG)</i> (Eiropas ekonomisko interešu grupējums (EEIG)) — “Trests” vai līdzīgs juridisks veidojums	
Portugāle	— <i>Sociedade civil</i> (civilsabiedrība), kas nav reģistrēta kā komercsabiedrība — reģistrēti uzņēmumi, kas veic konkrētu profesionālo darbību un kuru visi dalībnieki ir vienas profesijas pārstāvji — <i>Agrupamento de Interesse Económico (AIE)</i> (vietējais ekonomisko interešu grupējums (ACE)) — <i>Agrupamento Europeu de Interesse Económico (AEIE)</i> (Eiropas ekonomisko interešu grupējums (EEIG))	Civilsabiedrība, kas nav reģistrēta kā komercsabiedrība, reģistrēti uzņēmumi, kas veic konkrētu profesionālu darbību, ACE (reģistrēta kopuzņēmuma paveids), EEIG un uzņēmumi, kuru mantu kontrolē vai tā pilnībā pieder vienai ģimenei vai maksimums pieciem dalībniekiem, finansālā ziņā ir caurskatāmas. Citām reģistrētajām līgumsabiedrībām tiek piemērots tāds pats režīms kā uzņēmumiem saskaņā ar vispārējo nodokļu likumdošanu.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Valstis	Saimniecisko vienību un juridisko veidojumu saraksts	Komentāri
	— <i>Sociedade gestora de participacoes sociais</i> (SGPS) (pārvaldītājsabiedrība (SGPS) kuru kontrolē viena ģimene vai maksimums pieci dalībnieki) — <i>Herança jacente</i> (mantojuma masa) — neregistrēta biedrība — ārzonas uzņēmums, kas darbojas Madeiras vai Santa Maria Azoru salas brīvās tirdzniecības zonās — “Trests” vai līdzīgs juridisks veidojums	Ārzonas uzņēmumi, kas darbojas Madeiras vai Santa Maria Azoru salas brīvās tirdzniecības zonās, ir atbrīvoti no uzņēmumu ienākuma nodokļa un ieturējuma nodokļa piemērošanas dividendēm, procentiem, honorāriem un līdzīgiem maksājumiem mātes uzņēmumiem ārvalstīs. Portugāles likumi atzīst tikai trestus, kas saskaņā ar ārvalstu likumiem nodibināti Madeiras Starptautiskajā biznesa centrā, un saskaņā ar Portugāles likumdošanu tresta manta ir juridiskās personas, kas darbojas kā tresta pilnvarotā persona, autonoma īpašuma sastāvdaļa.
Rumānija	— biedrība (līgumsabiedrība); — kooperatīvs; — “Trests” vai līdzīgs juridisks veidojums	
Slovēnija	— <i>Samostojni podjetnik</i> (pastāvīgs īpašums) — “Trests” vai līdzīgs juridisks veidojums	
Slovākija	— <i>Verejná obchodná spoločnosť</i> (pilnsabiedrība) — <i>Európske združenie hospodárskych záujmov</i> (Eiropas ekonomisko interešu grupējums (EEIG)) — <i>Komanditná spoločnosť</i> (komandītsabiedrība) ar ienākumu piešķiršanu komplementārajam dalībniekam — <i>Združenie</i> (biedrība) — saimnieciskās vienības, kas nav izveidotas ar nolūku veikt uzņēmējdarbību: profesionālu palātas, brīvprātīgas pilsoniskās apvienības, fondi — “Trests” vai līdzīgs juridisks veidojums	Vispirms tiek aprēķināti kopējie komandītsabiedrības ar nodokli apliekamie ienākumi un pēc tam komplementāro dalībnieku un komandītu ar nodokli apliekamie ienākumi. Līgumsabiedrības komplementāro dalībnieku peļņas daļas tiek apliktas ar nodokli atbilstoši speciālai likmei, pārējie ienākumi tiek aplikti ar nodokli kā līgumsabiedrības ienākumi saskaņā ar uzņēmumiem piemērojamiem noteikumiem. No nodokļiem atbrīvotie ienākumi ietver ienākumus, kas gūti no darbībām, kuru veikšanai organizācija ir nodibināta, izņemot ar ieturējuma nodokli apliekamos ienākumus.
Somija	— <i>yksityisliike</i> (neregistrēts uzņēmums) — <i>avoin yhtiö / öppet bolag</i> (līgumsabiedrība) — <i>kommandiittiyhtiö / kommanditbolag</i> (komandītsabiedrība) — <i>kuolinpesä / dödsbo</i> (mantojuma masa) — <i>eurooppalaisesta taloudellisesta etuyhtymästä (ETEY) / europeiska ekonomiska intressegrupperingar</i> (Eiropas ekonomisko interešu grupējums (EEIG)) — “Trests” vai līdzīgs juridisks veidojums	

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Valstis	Saimniecisko vienību un juridisko veidojumu saraksts	Komentāri
Zviedrija	— <i>handelsbolag</i> (pilnsabiedrība) — <i>kommanditbolag</i> (komandītsabiedrība) — <i>enkelt bolag</i> (parastā līgumsabiedrība) — “Trests” vai līdzīgs juridisks veidojums	
Apvienotā Karaliste	— pilnsabiedrība — komandītsabiedrība — līgumsabiedrība ar ierobežotu atbildību — EEIG — investīciju klubs (kura biedriem ir tiesības uz konkrētu kapitāla daļu)	Pilnsabiedrības, komandītsabiedrības, līgumsabiedrības ar ierobežotu atbildību un EEIG nodokļu vajadzībām ir caurskatāmas.

GROZĪJUMS

III PIELIKUMS

Saraksts, kurā norādīti “maksājumu pārstāvji, ja tiek veikts šāds maksājums, vai arī tiek nodrošināts, ka šāds maksājums tiek veikts” atbilstīgi 4. panta 2. punktam

IEVADA PIEZĪMES

Šeit uzskaitīti tresti un līdzīgi juridiski veidojumi tajās dalībvalstīs, kuru vietējā finanšu sistēma neparedz tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kurus šāda juridiska veidojuma vārdā saņem galvenais tā īpašnieks un mantas un ienākumu pārvaldnieks, kas ir konkrētās dalībvalsts rezidents. Sarakstā minēti tresti un līdzīgi juridiski veidojumi, kuru faktiskais kustamās mantas pārvaldības centrs atrodas šajās valstīs (galvenās pilnvarotās personas vai kustamās mantas pārvaldnieka dzīvesvietas valstī) neatkarīgi no tiesību aktiem, saskaņā ar kuriem dibināti šie tresti vai līdzīgi juridiski veidojumi.

Valstis	Saimniecisko vienību un juridisko veidojumu saraksts	Komentāri
Beļģija	— <i>Société de droit commun / maatschap</i> (civilsabiedrība vai komercsabiedrība bez juridiskā statusa) — <i>Société momentanée / tijdelijke handelsvennootschap</i> (sabiedrība bez juridiskā statusa, kuras mērķis ir veikt viena vai vairāku konkrētu veidu komercdarbību) — <i>Société interne / stille handelsvennootschap</i> (sabiedrība bez juridiskā statusa, ar kuras palīdzību viena vai vairākas personas veic darījumus vienas vai vairāku citu personu interesēs) — “Trests”, fonds vai līdzīgs juridisks veidojums	See Articles 46, 47 and 48 of the Belgian Company Code. These “companies” (the name of which is given in French and Dutch) do not have legal status, and from the point of view of taxation, a look-through approach is applicable.
Bulgārija	— <i>Drujestvo sys specialna investicionna cel</i> (ieguldījumu sabiedrība, kas paredzēta īpašam mērķim) — <i>Investicionno drujestvo</i> (ieguldījumu sabiedrība, kas nav minēta 6. pantā) — “Trests”, fonds vai līdzīgs juridisks veidojums	Entity exempt from corporate income tax Trusts are allowed for public offering in Bulgaria and are exempt from corporate income tax

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Valstis	Saimniecisko vienību un juridisko veidojumu saraksts	Komentāri
Čehija	— <i>Veřejná obchodní společnost (ver. obch. spol. or V.O.S.)</i> (līgumsabiedrība) — <i>Sdružení</i> (biedrība) — <i>Družstvo</i> (kooperatīvs) — <i>Evropské hospodářské zájmové sdružení (EHZS)</i> (Eiropas ekonomisko interešu grupējums (EEIG)) — “Trests”, fonds vai līdzīgs juridisks veidojums	
Dānija	— <i>Interessentskaber</i> (pilnsabiedrība) — <i>Kommanditselskaber</i> (komandītsabiedrība) — <i>Partnerselskaber</i> (partnersabiedrība) — <i>Europæisk økonomisk firmagrupper (EØFG)</i> (Eiropas ekonomisko interešu grupējums (EEIG)) — “Trests”, fonds vai līdzīgs juridisks veidojums	
Vācija	— <i>Gesellschaft bürgerlichen Rechts</i> (civilsabiedrība) — <i>Kommanditgesellschaft</i> — <i>KG</i>, <i>offene Handelsgesellschaft</i> — <i>OHG</i> (komerciālā komandītsabiedrība) — <i>Europäische Wirtschaftliche Interessenvereinigung</i> (Eiropas ekonomisko interešu grupējums (EEIG)) — “Trests”, fonds vai līdzīgs juridisks veidojums	
Igaunija	— <i>Täisühing- TÜ</i> (pilnsabiedrība) — <i>Usaldusühing-UÜ</i> (komandītsabiedrība) — “Trests”, fonds vai līdzīgs juridisks veidojums	General and limited partnerships are taxed as separate taxable entities, any distributions by which are deemed to be dividends (subject to distribution tax).
Īrija	— Partnership and investment club (līgumsabiedrība un ieguldījumu klubs) — Eiropas ekonomisko interešu grupējums (EEIG) — “General partnership” — “Limited partnership” — “Investment partnership” — “Non-resident limited liability company” — “Irish common contractual fund” — “Trests”, fonds vai līdzīgs juridisks veidojums	Irish resident trustee taxable on income arising to the trust.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Valstis	Saimniecisko vienību un juridisko veidojumu saraksts	Komentāri
Griekija	— <i>Omorythmos Eteria</i> (OE) (pilnsabiedrība) — <i>Eterorythmos Eteria</i> (EE) (komandītsabiedrība) — “Trests”, fonds vai līdzīgs juridisks veidojums	Partnerships are subject to corporate income tax. However, up to 50 % of the profits of partnerships is taxed in the hands of the individual partners at their personal tax rate.
Spānija	Saimnieciskās vienības, kuras pakļautas sistēmai, kas paredz nodokļu iekasēšanu no peļņas daļām: — <i>Sociedad civil con o sin personalidad jurídica</i> (civilsabiedrība ar vai bez juridiskās personas statusa) — <i>Agrupación europea de interés económico</i> (AEIE) (Eiropas ekonomisko interešu grupējums (EEIG)) — <i>Herencias yacentes</i> (mantojuma masa) — <i>Comunidad de bienes</i> (kopīpašums) — Citas saimnieciskās vienības ar vai bez juridiskās personas statusa, kas veido atsevišķu ekonomisku vienību vai mantas kopību (<i>Ley General Tributaria</i> 35. panta 4. punkts) — “Trests”, fonds vai līdzīgs juridisks veidojums	
Francija	— Kopuzņēmums — <i>De facto</i> sabiedrība vai biedrība — Kopīpašums — “Trests”, fonds vai līdzīgs juridisks veidojums	
Itālija	— <i>Società semplice</i> (civilsabiedrība un līdzīgas saimnieciskās vienības) — Nekomerciālas juridiskās vienības bez juridiskās personas statusa — “Trests”, fonds vai līdzīgs juridisks veidojums	The category of entities treated as “società semplici” includes: “società di fatto” (irregular or “de facto” partnerships), which do not have commercial activities as their purpose, and “associazioni” (associations) organised by artists or professional persons for the practice of their art or profession in associative forms with no legal personality. The category of non-commercial entities without legal personality is wide, and may include various types of organisations: associations, syndicates, committees, non-profit organisations and others.

Piektā diena, 2009. gada 24. aprīļa

Valstis	Saimniecisko vienību un juridisko veidojumu saraksts	Komentāri
Kipra	— <i>Syneterismos</i> (līgumsabiedrība) — <i>syndesmos ou somatio</i> (biedrība) — <i>Synergatikes</i> (kooperatīvs) — “Trests”, fonds vai līdzīgs juridisks veidojums — <i>Ekswxwria Eteria</i> (ārzonas uzņēmums)	Trusts created under Cypriot jurisdiction are considered transparent entities under national law.
Latvija	— Pilnsabiedrība (<i>société en nom collectif</i>) — Komandītsabiedrība (<i>société en commandite simple</i>) — Eiropas Ekonomisko interešu grupa (EEIG) (<i>groupement européen d'intérêt économique - GEIE</i>) — Biedrības un nodibinājumi (<i>association et fondation</i>) — Lauksaimniecības kooperatīvi (<i>coopérative agricole</i>) — “Trests”, fonds vai līdzīgs juridisks veidojums	
Lietuva	— <i>Europos ekonominių</i> interesu grupės (Eiropas Ekonomisko interešu grupa (EEIG)) — <i>Asociacija</i> (biedrība) — “Trests”, fonds vai līdzīgs juridisks veidojums	Interests and capital gains on shares or bonds derived by associations are exempt from corporate income tax.
Luksemburga	— Pilnsabiedrība — Komandītsabiedrība — “Trests”, fonds vai līdzīgs juridisks veidojums	
Ungārija	— “Trests”, fonds vai līdzīgs juridisks veidojums	Hungary recognises trusts as “entities” under national rules
Malta	— <i>Soċjetà in akomonditia</i> (līgumsabiedrība “<i>en commandite</i>”), kuras pamatkapitāls netiek dalīts daļās — <i>Arrangement in participation</i> (biedrība “<i>en participation</i>”) — <i>Investment club</i> (investīciju klubs) — <i>Soċjetà Kooperattiva</i> (kooperatīvā sabiedrība) — “Trests”, fonds vai līdzīgs juridisks veidojums	Partnerships “ <i>en commandite</i> ” the capital of which is divided into shares are subject to general CIT.

Piektadiena, 2009. gada 24. aprīļa

Valstis	Saimniecisko vienību un juridisko veidojumu saraksts	Komentāri
Nīderlande	— <i>Vennootschap onder firma</i> (pilnsabiedrība) — <i>Commanditaire vennootschap</i> (komandītsabiedrība) — <i>Europese economische samenwerkingsverbanden</i> (EESV) (Eiropas ekonomisko interešu grupējums (EEIG)) — <i>Vereniging</i> (biedrība) — <i>Stichting</i> (fonds) — “Trests”, fonds vai līdzīgs juridisks veidojums	General partnerships, closed partnerships and EEIGs are transparent for tax purposes. Verenigingen (Associations) and stichtingen (foundations) are tax exempt unless they carry on a trade or business.
Austrija	— <i>Personengesellschaft</i> (līgumsabiedrība) — <i>Offene Personengesellschaft</i> (parastā komerclīgumsabiedrība) — <i>Kommanditgesellschaft, KG</i> (komandītsabiedrība) — <i>Gesellschaft nach bürgerlichem Recht, GesBR</i> (civilsabiedrība) — <i>Offene Erwerbsgesellschaft</i> (OEG) (parastā profesionālā līgumsabiedrība) — <i>Kommandit-Erwerbsgesellschaft</i> (profesionālā komandītsabiedrība) — <i>Stille Gesellschaft</i> (līgumsabiedrība ar slēpto līdzdalību) — <i>Einzelfirma</i> (individuālā līgumsabiedrība) — <i>Europäische Wirtschaftliche Interessenvereinigung</i> (Eiropas ekonomisko interešu grupējums (EEIG)) — <i>Privatstiftung</i> (privātais fonds) — “Trests”, fonds vai līdzīgs juridisks veidojums	Partnership is considered transparent, even if viewed as an entity for the purpose of profit computation. Treated like a normal “partnership”. Taxed as a company, interest income taxed at a reduced rate of 12.5 %
Polija	— <i>Spółka jawna</i> (Sp. j.) (pilnsabiedrība) — <i>Spółka komandytowa</i> (Sp. k.) (komandītsabiedrība) — <i>Spółka komandytowo-akcyjna</i> (S.K.A.) (akciju komandītsabiedrība ar ierobežotu atbildību) — <i>Spółka partnerska</i> (Sp. p.) (profesionālā līgumsabiedrība) — <i>Europejskie ugrupowanie interesów gospodarczych</i> (EUIG) (Eiropas Ekonomisko interešu grupa (EEIG)) — “Trests”, fonds vai līdzīgs juridisks veidojums	

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Valstis	Saimniecisko vienību un juridisko veidojumu saraksts	Komentāri
Portugāle	— <i>Sociedade civil</i> (civilsabiedrība), kas nav reģistrēta kā komercsabiedrība — reģistrēti uzņēmumi, kas veic konkrētu profesionālo darbību un kuru visi dalībnieki ir vienas profesijas pārstāvji — <i>Agrupamento de Interesse Económico</i> (AIE) (vietējais ekonomisko interešu grupējums (ACE)) — <i>Agrupamento Europeu de Interesse Económico</i> (Eiropas Ekonomisko interešu grupa (EEIG)) — <i>Sociedade gestora de participacoes sociais</i> (SGPS) (pārvaldītājsabiedrība (SGPS) kuru kontrolē viena ģimene vai maksimums pieci dalībnieki) — <i>Herança jacente</i> (mantojuma masa) — neregistrēta biedrība — ārzonas uzņēmums, kas darbojas Madeiras vai Santa Maria Azoru salas brīvās tirdzniecības zonās — "Trests", fonds vai līdzīgs juridisks veidojums	Civil law partnerships not incorporated in a commercial form, incorporated firms engaged in listed professional activities, ACE (type of incorporated joint venture), EEIGs and companies holding assets which are either controlled by a family group or fully owned by five members or less are fiscally transparent. Other incorporated partnerships are treated as companies and taxed under the general IRC rules. Offshore companies operating in free-trade zones in Madeira or in Azores island of Santa Maria are exempted from CIT and WHT on dividends, interest, royalties and similar payments made to the foreign parent. The only trusts admitted under Portuguese law are those set up under foreign law by legal persons in the International Business Centre of Madeira and trust assets constitute an autonomous part of the patrimony of the legal person acting as trustee.
Rumānija	— <i>Association</i> (līgumsabiedrība) — <i>Cooperative</i> (kooperatīvs) — "Trests", fonds vai līdzīgs juridisks veidojums	
Slovēnija	— <i>Samostojni podjetnik</i> (pastāvīgs īpašums) — "Trests", fonds vai līdzīgs juridisks veidojums	
Slovākija	— <i>Verejná obchodná spoločnosť</i> (pilnsabiedrība) — Európske združenie hospodárskych záujmov (Eiropas ekonomisko interešu grupējums (EEIG)) — <i>Komanditná spoločnosť</i> (komandītsabiedrība) ar ienākumu piešķiršanu komplementārajam dalībniekam — <i>Združenie</i> (biedrība) — Saimnieciskās vienības, kas nav izveidotas ar nolūku veikt uzņēmējdarbību: profesionāļu palātas, brīvprātīgas pilsoniskās apvienības, <i>Nadácia</i> (fondi) — "Trests", fonds vai līdzīgs juridisks veidojums	The taxable base is first computed for the limited partnership as a whole and then allocated to the general partners and limited partners. The profit shares received by the general partners of a limited partnership are taxed at the level of general partners. The remainder income of the limited partners is taxed initially at partnership level according to the rules for companies. Tax-exempt income includes income derived from activities that are the purpose of the establishment of the organisation, except income subject to the WHT regime.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Valstis	Saimniecisko vienību un juridisko veidojumu saraksts	Komentāri
Somija	— <i>yksityisliike</i> (neregistrēts uzņēmums) — <i>avoin yhtiö / öppet bolag</i> (līgumsabiedrība) — <i>kommandiittiyhtiö / kommanditbolag</i> (komandītsabiedrība) — <i>kuolinpesä / dödsbo</i> (mantojuma masa) — <i>eurooppalaisesta taloudellisesta etuyhtymästä (ETEY) / europeiska ekonomiska intressegrupperingar</i> (Eiropas ekonomisko interešu grupējums (EEIG)) — “Trests”, fonds vai līdzīgs juridisks veidojums	
Zviedrija	— <i>handelsbolag</i> (pilnsabiedrība) — <i>kommanditbolag</i> (komandītsabiedrība) — <i>enkelt bolag</i> (parastā līgumsabiedrība) — “Trests”, fonds vai līdzīgs juridisks veidojums	
Apvienotā Karaliste	— <i>General partnership</i> (pilnsabiedrība) — <i>Limited partnership</i> (komandītsabiedrība) — <i>Limited liability partnership</i> (līgumsabiedrība ar ierobežotu atbildību) — EEIG — <i>Investment club</i> (investīciju klubs, kura biedriem ir tiesības uz konkrētu kapitāla daļu). — “Trests”, fonds vai līdzīgs juridisks veidojums — attiecībā uz saimnieciskajām vienībām un juridiskajiem veidojumiem, kuru faktiskais administratīvais centrs atrodas Gibraltāra jurisdikcijā, tostarp: — sabiedrības ar ierobežotu atbildību, kuru nosaka ar daļām, garantiju vai kādu citu mehānismu; — korporācijas ar ierobežotu atbildību, kuru nosaka ar daļām, garantiju vai kādu citu mehānismu; — starptautiskās sabiedrības vai korporācijas; — starptautiskās uzņēmējiesabiedrības vai uzņēmējkorporācijas;	General partnerships, limited partnerships; limited liability partnerships and EEIGs are transparent for tax purposes.

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Valstis	Saimniecisko vienību un juridisko veidojumu saraksts	Komentāri
	— atbrīvotie uzņēmumi vai korporācijas; — patstāvīgas vairāku vienību sabiedrības vai korporācijas; — vairāku patstāvīgu vienību sabiedrības vai korporācijas; — starptautiskās bankas, tostarp tāda paša nosaukuma korporācijas; — ārzonas bankas, tostarp tāda paša nosaukuma korporācijas; — apdrošināšanas sabiedrības vai korporācijas; — pārapdrošināšanas sabiedrības vai korporācijas; — kooperatīvi; — krājaizdevu sabiedrības; — visu veidu līgumsabiedrības, tostarp (bet ne tikai) pilnsabiedrības, komandītsabiedrības, līgumsabiedrības ar ierobežotu atbildību, starptautiskās līgumsabiedrības un starptautiskās uzņēmējliģumsabiedrības; — kopuzņēmumi; — tresti; — uzņēmumu likvidācijas struktūras; — fondi; — mirušu personu īpašuma pārvaldības struktūras; — visu veidu kapitāla fondi; — jebkuru šajā sarakstā iekļauto vienību un veidojumu filiāles; — jebkuru šajā sarakstā iekļauto vienību un veidojumu pārstāvniecības; — jebkuru šajā sarakstā iekļauto vienību un veidojumu pastāvīgie uzņēmumi; — daudzveidīgs fonds, lai arī kā tas būtu raksturots.	

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

Kopējā pievienotās vērtības nodokļa sistēma attiecībā uz nodokļu nemaksāšanu, kas saistīta ar importu un citiem pārrobežu darījumiem *

P6_TA(2009)0326

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu attiecībā uz nodokļu nemaksāšanu, kas saistīta ar importu un citiem pārrobežu darījumiem (COM(2008)0805 – C6-0039/2009 – 2008/0228(CNS))

(2010/C 184 E/86)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2008)0805),
- ņemot vērā EK līguma 93. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C6-0039/2009),
- ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
- ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A6-0189/2009),
- 1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
- 2. aicina Komisiju attiecīgi grozīt tās priekšlikumu saskaņā ar EK līguma 250. panta 2. punktu;
- 3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā paredz nepiekrīt Parlamenta apstiprinātajam tekstam;
- 4. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
- 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1**Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts
5. apsvērums**

(5) PVN jāmaksā personai, kas atbildīga par maksājuma veikšanu nodokļu iestādēm. Tomēr, lai panāktu PVN nomaksu, dalībvalstis var noteikt, ka atbilstošos apstākļos cita persona ir solidāri atbildīga par minētā PVN maksāšanu.

(5) PVN jāmaksā personai, kas atbildīga par maksājuma veikšanu nodokļu iestādēm. Tomēr, lai panāktu PVN nomaksu, dalībvalstis var noteikt, ka atbilstošos apstākļos cita persona ir solidāri atbildīga par minētā PVN maksāšanu. ***Šādi rīkojoties, dalībvalstīm vajadzētu nodrošināt, ka ikviens pasākums cīņā pret krāpšanu ir proporcionāls un skar personas, kas izdarījušas krāpšanu.***

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 2

Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts
6. apsvērumš

(6) Lai garantētu to, ka preču piegādātājs, kas veicinājis PVN nenomaksāšanu, kad no PVN atbrīvotās piegādātās preces iegādājusies cita persona, ir solidāri saucams pie atbildības par PVN nomaksu par preču iegādi Kopienas iekšienē dalībvalstī, kurā minētais piegādātājs neveic uzņēmējdarbību (piegādātājs, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī), ir lietderīgi paredzēt šādu iespēju.

(6) Lai garantētu to, ka preču piegādātājs, kas veicinājis PVN nenomaksāšanu, kad no PVN atbrīvotās piegādātās preces iegādājusies cita persona, ir solidāri saucams pie atbildības par PVN nomaksu par preču iegādi Kopienas iekšienē dalībvalstī, kurā minētais piegādātājs neveic uzņēmējdarbību (piegādātājs, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī), ir lietderīgi paredzēt šādu iespēju. **Līdz ... (*) Komisijai būtu jānovērtē solidārās atbildības darbība un vajadzības gadījumā jāiesniedz priekšlikumu grozījumam šajā sakarā.**

(*) *Pieci gadi pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.*

Grozījums Nr. 3

Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants – 2. punkts

Direktīva 2006/112/EK

205. pants – 2. punkts

2. Šīs direktīvas 200. pantā minētajā gadījumā persona, kas piegādā preces atbilstoši 138. pantā paredzētajiem nosacījumiem, ir solidāri atbildīga par PVN nomaksu par preču iegādi Kopienas iekšienē, ja šī persona nav izpildījusi 262. un 263. pantā noteikto pienākumu iesniegt kopsavilkuma paziņojumu, kurā iekļauta informācija par piegādi, vai šīs personas iesniegtajā kopsavilkuma paziņojumā iekļautā informācija par minēto piegādi neatbilst 264. panta prasībām.

2. Šīs direktīvas 200. pantā minētajā gadījumā persona, kas piegādā preces atbilstoši 138. pantā paredzētajiem nosacījumiem, ir solidāri atbildīga par PVN nomaksu par preču iegādi Kopienas iekšienē, ja šī persona nav izpildījusi 262. un 263. pantā noteikto pienākumu iesniegt kopsavilkuma paziņojumu, kurā iekļauta informācija par piegādi, vai šīs personas iesniegtajā kopsavilkuma paziņojumā iekļautā informācija par minēto piegādi neatbilst 264. panta prasībām.

Pirms persona, kura piegādā preces, tiek atzīta par solidāri atbildīgu saskaņā ar 138. pantu, iestādes, kurām šai personai jāiesniedz 262. pantā paredzētais kopsavilkuma paziņojums, paziņo šai personai par tās neatbilstību un nodrošina tai iespēju sniegt attaisnojumu nepilnībām laika periodā, kas nav mazāks par diviem mēnešiem.

Tomēr pirmā daļa nav piemērojama šādos gadījumos:

Pirmo daļu nepiemēro, ja:

(a) pircējs par laika posmu, kurā nodoklis kļuva piemērojams attiecīgajam darījumam, ir iesniedzis PVN deklarāciju, kā noteikts 250. pantā, kurā iekļauta visa informācija par šo darījumu;

(a) pircējs par laika posmu, kurā nodoklis kļuva piemērojams attiecīgajam darījumam, ir iesniedzis PVN deklarāciju, kā noteikts 250. pantā, kurā iekļauta visa informācija par šo darījumu;

(b) persona, kas piegādā preces atbilstoši nosacījumiem, kas paredzēti 138. pantā, var sniegt pienācīgu un kompetento iestāžu prasībām atbilstošu attaisnojumu nepilnībām, kas minētas šī punkta pirmajā daļā.

(b) persona, kas piegādā preces atbilstoši nosacījumiem, kas paredzēti 138. pantā, var sniegt pienācīgu un kompetento iestāžu, **kurām jāiesniedz 262. pantā paredzētais kopsavilkuma paziņojums**, prasībām atbilstošu attaisnojumu nepilnībām, kas minētas šī punkta pirmajā daļā: vai

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

(c) no preču piegādes datuma līdz datumam, kad persona, kas piegādājusi preces saskaņā ar 138. pantu, saņēmusi šā punkta otrajā daļā paredzēto paziņojumu, ir pagājuši vairāk nekā divi gadi.

Grozījums Nr. 4

Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts

1.a pants (jauns)

1.a pants

Komisijas novērtējums

Līdz ...(*) Komisija sagatavo ziņojumu, kurā novērtēta saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 205. pantu noteiktās solidārās atbildības ietekme, tostarp ietekme attiecībā uz administratīvajām izmaksām, kas rodas piegādātājiem, un attiecībā uz nodokļu ieņēmumiem, ko guvušas dalībvalstis. Vajadzības gadījumā un ar nosacījumu, ka Komisija pierāda, ka PVN informācijas apmaiņas sistēmas datubāze un informācijas apmaiņa dalībvalstu starpā darbojas pareizi, Komisija iesniedz priekšlikumu Direktīvas 2006/112/EK 205. panta grozījumam.

(*) OV, lūdzu, ievietojiet datumu – pieci gadi pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

2010/C 184 E/17	Vidēja termiņa finansiāls palīdzības mehānisms attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilanci Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija par mehānisma izveidi vidēja termiņa finansiālai palīdzībai attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilanci	79
2010/C 184 E/18	Nanomateriāli Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija par nanomateriālus reglamentējošiem aspektiem (2008/2208(INI))	82
2010/C 184 E/19	Ikgadējās debates par sasniegumiem Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (ES Līguma 2. un 39. pants) Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija par gadskārtējām debatēm attiecībā uz 2008. gadā panākto progresu brīvības, drošības un tiesiskuma telpas (AFS) jomā (Līguma par Eiropas Savienību 2. un 39. pants)	90
2010/C 184 E/20	G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmes secinājumi Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija Eiropas Parlamenta rezolūcija par G 20 augstākā līmeņa sanāksmi Londonā 2009. gada 2. aprīlī	94
2010/C 184 E/21	Stabilitātes un labklājības nostiprināšana Rietumbalkānos Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija par stabilitātes un labklājības nostiprināšanu Rietumbalkānos (2008/2200(INI))	100
2010/C 184 E/22	Situācija Bosnijā un Hercegovinā Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija par situāciju Bosnijā un Hercegovinā	107
2010/C 184 E/23	Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencija par personu ar invaliditāti tiesībām un tās fakultatīvais protokols Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija par Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām un tās fakultatīvā protokola noslēgšanu Eiropas Kopienas vārdā	111
2010/C 184 E/24	Komisijas 25. gada pārskats par Kopienas tiesību piemērošanas pārraudzību (2007. gads) Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija par Komisijas 25. gada pārskatu par Kopienas tiesību piemērošanas pārraudzību (2007. gads) (2008/2337(INI))	114

IETEIKUMI

Eiropas Parlaments

2010/C 184 E/25	Informācijas klasificēšana, jo īpaši ņemot vērā tautību un rasi, terorisma apkarošanas, tiesībsardzības, imigrācijas, muitas un robežkontroles jomā Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa ieteikums Padomei par profilu veidošanu, jo īpaši pēc etniskās izcelsmes un rases, terorisma apkarošanas, tiesībsardzības, imigrācijas, muitas un robežkontroles jomā (2008/2020(INI))	119
2010/C 184 E/26	Kodolieroču neizplatīšana un Kodolieroču neizplatīšanas līguma nākotne Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa ieteikums Padomei par kodolieroču neizplatīšanu un Kodolieroču neizplatīšanas līguma nākotni (2008/2324(INI))	127

ATZINUMI

Eiropas Parlaments**Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa**

2010/C 184 E/27	Cīņa ar vardarbību pret sievietēm	
	Eiropas Parlamenta deklarācija par kampaņu "Saki NĒ vardarbībai pret sievietēm"	131

II *Informācija*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Parlaments**Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa**

2010/C 184 E/28	Pieprasījums aizstāvēt Aldo Patriciello deputāta imunitāti un privilēģijas	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa lēmums par pieprasījumu aizstāvēt Aldo Patriciello imunitāti un privilēģijas (2008/2323(IMM))	134
2010/C 184 E/29	Pieprasījums aizstāvēt Renato Brunetta deputāta imunitāti un privilēģijas	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa lēmums par pieprasījumu aizstāvēt Renato Brunetta imunitāti un privilēģijas (2008/2147(IMM))	135
2010/C 184 E/30	Pieprasījums apspriest Antonio Di Pietro deputāta imunitāti un privilēģijas	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa lēmums par pieprasījumu apspriest Antonio Di Pietro imunitāti un privilēģijas (2008/2146(IMM))	136
2010/C 184 E/31	Pieprasījums atcelt deputāta Hannes Swoboda imunitāti	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa lēmums par pieprasījumu atcelt Hannes Swoboda imunitāti (2009/2014(IMM))	137

III *Sagatavošanā esoši tiesību akti***Eiropas Parlaments****Trešdiena, 2009. gada 22. aprīļa**

2010/C 184 E/32	EK un Pakistānas nolīguma noslēgšana par atsevišķiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem *	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopienas un Pakistānas Islāma Republiku par atsevišķiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem (COM(2008)0081 – C6-0080/2009 – 2008/0036(CNS))	138

2010/C 184 E/33	EK pievienošanās ANO Eiropas Ekonomikas komisijas Noteikumiem Nr. 61 vienotiem noteikumiem kravas automobiļu apstiprināšanai *** Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes Lēmumam par Kopienas pievienošanās ANO Eiropas Ekonomikas komisijas Noteikumiem Nr. 61 par kravas automobiļu apstiprināšanu attiecībā uz to ārējiem izvirzījumiem uz priekšu no kabīnes aizmugurējā paneļa (COM(2008)0675 – 7240/2009 - C6-0119/2009 – 2008/0205(AVC)) 139
2010/C 184 E/34	Dzīvnieku veselības prasības attiecībā uz zirgu dzimtas dzīvnieku pārvadāšanu un importu no trešām valstīm * Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai par dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz zirgu dzimtas dzīvnieku pārvadāšanu un importu no trešām valstīm (kodificēta redakcija) (COM(2008)0715 – C6-0479/2008 – 2008/0219(CNS)) 140
2010/C 184 E/35	Tirdzniecības režīms, kas piemērojams dažām lauksaimniecības produktu pārstrādē iegūtām precēm * Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko nosaka tirdzniecības režīmu, kas piemērojams dažām lauksaimniecības produktu pārstrādē iegūtām precēm (kodificēta redakcija) (COM(2008)0796 – C6-0018/2009 – 2008/0226(CNS)) 141
2010/C 184 E/36	Sociālās drošības sistēmu koordinēšana ***II Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par Padomes kopējo nostāju, nolūkā pieņemt Eiropas Parlamenta un Padomes regulu, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu un ar ko nosaka tās pielikumu saturu (14518/1/2008 – C6-0003/2009 – 2006/0008(COD)) 142 P6_TC2-COD(2006)0008 Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta otrajā lasījumā 2009. gada 22. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu un ar ko nosaka tās pielikumu saturu 142
2010/C 184 E/37	Sociālās drošības sistēmu koordinēšana: īstenošanas regula ***II Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu, ar ko nosaka īstenošanas procedūru Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (14516/4/2008 – C6-0006/2009 – 2006/0006(COD)) 143 P6_TC2-COD(2006)0006 Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta otrajā lasījumā 2009. gada 22. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009, ar ko nosaka īstenošanas procedūru Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu 143
2010/C 184 E/38	Eiropas metroloģijas pētniecības un attīstības programma ***I Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Kopienas līdzdalību Eiropas metroloģijas pētniecības programmā, ko uzsākušas vairākas dalībvalstis (COM(2008)0814 – C6-0468/2008 – 2008/0230(COD)) 144 P6_TC1-COD(2008)0230 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 22. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. .../2009/EK par Kopienas līdzdalību Eiropas metroloģijas pētniecības un attīstības programmā, ko uzsākušas vairākas dalībvalstis 144
2010/C 184 E/39	Pienākumi tirgus dalībniekiem, kuri laiž tirgū koksni un koksnes izstrādājumus ***I Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par pienākumiem tirgus dalībniekiem, kuri laiž tirgū koksni un koksnes izstrādājumus (COM(2008)0644 – C6-0373/2008 – 2008/0198(COD)) 145

P6_TC1-COD(2008)0198

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 22. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009, ar ko nosaka pienākumus tirgus dalībniekiem, kuri laiž tirgū koksni un koksnes izstrādājumus 145

PIELIKUMS 161

2010/C 184 E/40

Jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātās rezerves *

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātās rezerves (COM(2008)0775 – C6-0511/2008 – 2008/0220(CNS)) 162

2010/C 184 E/41

Kritiskās infrastruktūras brīdinājuma informācijas tīkls *

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par Kritiskās infrastruktūras brīdinājuma informācijas tīklu (KIBIT) (COM(2008)0676 – C6-0399/2008 – 2008/0200(CNS)) 174

2010/C 184 E/42

Eiropas tīkls amatpersonu drošības nodrošināšanai *

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par Nīderlandes Karalistes ierosinājumu pieņemt Padomes lēmumu, ar ko groza Lēmumu 2002/956/JHA, ar kuru izveido Eiropas tīklu amatpersonu drošības nodrošināšanai (16437/2008 – C6-0029/2009 – 2009/0801(CNS)) 181

2010/C 184 E/43

Kokvilnas nozares pārstrukturēšanas valsts programmas *

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 637/2008 attiecībā uz kokvilnas nozares pārstrukturēšanas valsts programmām (COM(2009)0037 – C6-0063/2009 – 2009/0008(CNS)) 182

2010/C 184 E/44

Protokols par Alpu konvencijas īstenošanu transporta jomā (Transporta protokols) *

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu Protokolu par Alpu konvencijas īstenošanu transporta jomā (Transporta protokols) ((COM(2008)0895 – C6-0073/2009 – 2008/0262(CNS)) 183

2010/C 184 E/45

Budžeta grozījums Nr. 2/2009

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa rezolūcija par Eiropas Savienības 2009. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 2/2009 projektu, III iedaļa – Komisija (6953/2009 – C6-0077/2009 – 2009/2010(BUD)) 184

2010/C 184 E/46

Budžeta grozījums Nr. 3/2009

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa rezolūcija par Eiropas Savienības 2009. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 3/2009 projektu, III iedaļa – Komisija (8153/2009 – C6-0118/2009 – 2009/2017(BUD)) 185

2010/C 184 E/47

Elektroenerģijas iekšējais tirgus ***II

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu (14539/2/2008 – C6-0024/2009 – 2007/0195(COD)) 186

P6_TC2-COD(2007)0195

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta otrajā lasījumā 2009. gada 22. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu 186

2010/C 184 E/48

Energoregulatoru sadarbības aģentūra ***II

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu, ar ko izveido Energoregulatoru sadarbības aģentūru (14541/1/2008 – C6-0020/2009 – 2007/0197(COD)) 187

P6_TC2-COD(2007)0197

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta otrajā lasījumā 2009. gada 22. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 ar ko izveido Energo regulatoru sadarbības aģentūru 187

2010/C 184 E/49

Nosacījumi attiecībā uz pieeju tīklam elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībā ***II

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi tīklam elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībā un par Regulas (EK) Nr. 1228/2003 atcelšanu (14546/2/2008 – C6-0022/2009 – 2007/0198(COD)) 188

P6_TC2-COD(2007)0198

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta otrajā lasījumā 2009. gada 22. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi tīklam elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībā un par Regulas (EK) Nr. 1228/2003 atcelšanu 188

2010/C 184 E/50

Dabaszāzes iekšējais tirgus ***II

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabaszāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu (14540/2/2008 – C6-0021/2009 – 2007/0196(COD)) 189

P6_TC2-COD(2007)0196

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta otrajā lasījumā 2009. gada 22. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabaszāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu 189

2010/C 184 E/51

Dabaszāzes pārvades tīklu piekļuves nosacījumi ***II

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi dabaszāzes pārvades tīkliem un par Regulas (EK) Nr. 1775/2005 atcelšanu (14548/2/2008 – C6-0023/2009 – 2007/0199(COD)) 190

P6_TC2-COD(2007)0199

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta otrajā lasījumā 2009. gada 22. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi dabaszāzes pārvades tīkliem un par Regulas (EK) Nr. 1775/2005 atcelšanu 190

2010/C 184 E/52

Eiropas valstu pārvaldes iestāžu sadarbības risinājumi (ISA) ***I

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas valstu pārvaldes iestāžu sadarbības risinājumiem (ISA) (COM(2008)0583 – C6-0337/2008 – 2008/0185(COD)) 191

P6_TC1-COD(2008)0185

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 22. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. .../2009/EK par Eiropas valstu pārvaldes iestāžu sadarbības risinājumiem (ISA) 191

2010/C 184 E/53

Pesticīdu lietošanas mašīnas ***I

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par pesticīdu lietošanas mašīnām, un ar ko groza 2006. gada 17. maija Direktīvu 2006/42/EK par mašīnām (COM(2008)0535 – C6-0307/2008 – 2008/0172(COD)) 192

P6_TC1-COD(2008)0172

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 22. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK ar ko Direktīvu 2006/42/EK groza attiecībā uz pesticīdu lietošanas mašīnām 192

PIELIKUMS 193

2010/C 184 E/54

Riepu marķēšana attiecībā uz degvielas patēriņa efektivitāti ***I

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par riepu marķēšanu attiecībā uz degvielas patēriņa efektivitāti un citiem būtiskiem parametriem (COM(2008)0779 – C6-0411/2008 – 2008/0221(COD)) 193

P6_TC1-COD(2008)0221

Eiropas parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 22. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr.../2009 par riepu marķēšanu attiecībā uz degvielas patēriņa efektivitāti un citiem būtiskiem parametriem 194

I PIELIKUMS 204

II PIELIKUMS 206

III PIELIKUMS 211

IV PIELIKUMS 211

2010/C 184 E/55

Regulas (EK) Nr. 717/2007 (mobīlie telefonsakari) un Direktīvas 2002/21/EK (elektroniskie sakari) grozīšana ***I

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 717/2007 par viesabonēšanu publiskajos mobilo sakaru tīklos Kopienā un Direktīvu 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (COM(2008)0580 – C6-0333/2008 – 2008/0187(COD)) 212

P6_TC1-COD(2008)0187

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 22. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 717/2007 par viesabonēšanu publiskajos mobilo telefonsakaru tīklos Kopienā un Direktīvu 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem 212

2010/C 184 E/56

Prasības par ziņojumu iesniegšanu un dokumentāciju apvienošanās un sadalīšanas gadījumos ***I

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Padomes Direktīvu 77/91/EEK, 78/855/EEK un 82/891/EEK un Direktīvu 2005/56/EK attiecībā uz prasībām par ziņojumu iesniegšanu un dokumentāciju apvienošanās un sadalīšanas gadījumos (COM(2008)0576 – C6-0330/2008 – 2008/0182(COD)) 213

P6_TC1-COD(2008)0182

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 22. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 77/91/EEK, 78/855/EEK un 82/891/EEK un Direktīvu 2005/56/EK attiecībā uz prasībām par ziņojumu iesniegšanu un dokumentāciju apvienošanās un sadalīšanas gadījumos 213

2010/C 184 E/57

Apdrošināšana un pārāpdrošināšana - Maksātspēja II ***I

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par grozīto priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas jomā (pārstrādāta redakcija) (COM(2008)0119 – C6-0231/2007 – 2007/0143(COD)) 214

P6_TC1-COD(2007)0143

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 22. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas jomā (Maksāspēja II) 215

2010/C 184 E/58

Tirdzniecības pagaidu nolīgums ar Turkmenistānu *

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par Padomes un Komisijas lēmuma priekšlikumu par Pagaidu nolīguma par tirdzniecību un ar to saistītajiem jautājumiem noslēgšanu starp Eiropas Kopieni un Eiropas Atomenerģijas kopieni no vienas puses, un Turkmenistānu, no otras puses (5144/1999 – COM(1998)0617 - C5-0338/1999 – 1998/0304(CNS)) 215

2010/C 184 E/59

Kopienas kodoldrošības sistēmas pamatstruktūra *

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai (Euratom) par Kopienas kodoldrošības sistēmas pamatstruktūru izveidošanu (COM(2008)0790 – C6-0026/2009 – 2008/0231(CNS)) 216

2010/C 184 E/60

Kopienas kontroles sistēmas izveide, lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu *

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu (COM(2008)0721 – C6-0510/2008 – 2008/0216(CNS)) 232

2010/C 184 E/61

Zvejas resursu saglabāšana, izmantojot tehniskos pasākumus *

Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai par zvejas resursu saglabāšanu, izmantojot tehniskos pasākumus (COM(2008)0324 – C6-0282/2008 – 2008/0112(CNS)) 253

Ceturtdiena, 2009. gada 23. aprīļa

2010/C 184 E/62

Piekļuve autobusu pārvadājumu pakalpojumu tirgum ***II

Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa normatīvā rezolūcija par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautiskajam autobusu pārvadājumu tirgum (11786/1/2008 – C6-0016/2009 – 2007/0097(COD)) 260

P6_TC2-COD(2007)0097

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 23. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautiskajam autobusu pārvadājumu tirgum, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 561/2006 260

2010/C 184 E/63

Kopīgi noteikumi par autopārvadātāju profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem ***II

Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa normatīvā rezolūcija par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu, ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāju profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes Direktīvu 96/26/EK (11783/1/2008 – C6-0015/2009 – 2007/0098(COD)) 261

P6_TC2-COD(2007)0098

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta otrajā lasījumā 2009. gada 23. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009, ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes Direktīvu 96/26/EK 261

2010/C 184 E/64

Kopīgi noteikumi attiecībā uz piekļuvi starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum ***II

Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa normatīvā rezolūcija par Padomes kopējo nostāju attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes regulas par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi kravas autopārvadājumu tirgum pieņemšanu (11788/1/2008 – C6-0014/2009 – 2007/0099(COD)) 262

P6_TC2-COD(2007)0099

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta otrajā lasījumā 2009. gada 23. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum 262

2010/C 184 E/65

Ēku energoefektivitāte ***I

Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par ēku energoefektivitāti (COM(2008)0780 – C6-0413/2008 – 2008/0223(COD)) 263

P6_TC1-COD(2008)0223

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 23. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK par ēku energoefektivitāti 264

I PIELIKUMS 286

II PIELIKUMS 288

III PIELIKUMS 289

IV PIELIKUMS 289

V PIELIKUMS 290

PIELIKUMS 290

2010/C 184 E/66

Kredītvērtējuma aģentūras ***I

Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kredītvērtējuma aģentūrām (COM(2008)0704 – C6-0397/2008 – 2008/0217(COD)) 292

P6_TC1-COD(2008)0217

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 23. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 par kredītreitingu aģentūrām 292

2010/C 184 E/67

Pasažietu tiesības, ceļojot pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem ***I

Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par pasažieru tiesībām, ceļojot pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem, un grozījumiem Regulā (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā (COM(2008)0816 – C6-0476/2008 – 2008/0246(COD)) 293

P6_TC1-COD(2008)0246

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 23. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009, par pasažieru tiesībām, ceļojot pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem, un grozījumiem Regulā (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā 294

I PIELIKUMS 309

II PIELIKUMS 309

III PIELIKUMS 310

IV PIELIKUMS 311

2010/C 184 E/68

Autobusu pasažieru tiesības ***I

Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par autobusu pasažieru tiesībām un par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā (COM(2008)0817 – C6-0469/2008 – 2008/0237(COD)) 312

P6_TC1-COD(2008)0237

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 23. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 par autobusu pasažieru tiesībām un par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā 313

I PIELIKUMS 329

II PIELIKUMS 330

2010/C 184 E/69

Autortiesību un dažu blakustiesību aizsardzības termiņi ***I

Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/116/EK par autortiesību un dažu blakustiesību aizsardzības termiņiem (COM(2008)0464 – C6-0281/2008 – 2008/0157(COD)) 331

P6_TC1-COD(2008)0157

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 23. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK, ar ko groza Direktīvu 2006/116/EK par autortiesību un dažu blakustiesību aizsardzības termiņiem 332

2010/C 184 E/70

Inteliģentās transporta sistēmas autotransporta jomā un saskarnes ar citiem transporta veidiem ***I

Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko nosaka pamatu inteliģento transporta sistēmu ieviešanai autotransporta jomā un saskarnēm ar citiem transporta veidiem (COM(2008)0887 – C6-0512/2008 – 2008/0263(COD)) 338

P6_TC1-COD(2008)0263

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 23. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK, ar ko nosaka pamatu inteliģento transporta sistēmu ieviešanai autotransporta jomā un saskarnēm ar citiem transporta veidiem 339

I PIELIKUMS 348

II PIELIKUMS 349

III PIELIKUMS 352

2010/C 184 E/71

Otrā Marco Polo programma Kopienas finansiālās palīdzības piešķiršanai, lai uzlabotu kravu autopārvadājumu sistēmas ekoloģiskās īpašības (Marco Polo II) ***I

Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1692/2006, ar ko izveido otro Marco Polo programmu Kopienas finansiālās palīdzības piešķiršanai, lai uzlabotu kravu autopārvadājumu sistēmas ekoloģiskās īpašības (Marco Polo II) (COM(2008)0847 – C6-0482/2008 – 2008/0239(COD)) 353

P6_TC1-COD(2008)0239

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 23. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1692/2006, ar ko izveido otro Marco Polo programmu Kopienas finansiālās palīdzības piešķiršanai, lai uzlabotu kravu autopārvadājumu sistēmas ekoloģiskās īpašības (Marco Polo II) 353

2010/C 184 E/72

Eiropas dzelzceļa tīkls konkurētspējīgiem kravu pārvadājumiem ***I

Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas dzelzceļa tīklu konkurētspējīgiem kravu pārvadājumiem (COM(2008)0852 – C6-0509/2008 – 2008/0247(COD)) 354

P6_TC1-COD(2008)0247

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 23. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 par Eiropas dzelzceļa tīklu konkurētspējīgiem kravu pārvadājumiem 354

PIELIKUMS 367

2010/C 184 E/73

Pacienta tiesības pārrobežu veselības aprūpē ***I

Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par pacienta tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē (COM(2008)0414 – C6-0257/2008 – 2008/0142(COD)) 368

P6_TC1-COD(2008)0142

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 23. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK par pacienta tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē 369

2010/C 184 E/74

Pacientu drošība *

Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes ieteikumam par pacientu drošību, ieskaitot veselības aprūpē iegūtu infekciju profilaksi un kontroli (COM(2008)0837 – C6-0032/2009 – 2009/0003(CNS)) 395

2010/C 184 E/75

Eiropas pasākumi reto slimību jomā *

Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes ieteikumam par Eiropas pasākumiem reto slimību jomā (COM(2008)0726 – C6-0455/2008 – 2008/0218(CNS)) 404

Piektdiena, 2009. gada 24. aprīļa

2010/C 184 E/76

ANO Konvencija par personu ar invaliditāti tiesībām *

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Kopiena noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām (COM(2008)0530 – C6-0116/2009 – 2008/0170(CNS)) 413

2010/C 184 E/77

ANO Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām fakultatīvais protokols *

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Kopiena noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām fakultatīvo protokolu (COM(2008)0530 – C6-0117/2009 – 2008/0171(CNS)) 414

2010/C 184 E/78

Statistika par augu aizsardzības līdzekļiem ***II

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa normatīvā rezolūcija par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu attiecībā uz statistiku par augu aizsardzības līdzekļiem (11120/2/2008 – C6-0004/2009 – 2006/0258(COD)) 415

P6_TC2-COD(2006)0258

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta otrajā lasījumā 2009. gada 24. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 attiecībā uz statistiku par augu aizsardzības līdzekļiem 415

I PIELIKUMS 422

II PIELIKUMS 423

III PIELIKUMS 425

2010/C 184 E/79

Ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem ***I

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem (COM(2008)0399 – C6-0277/2008 – 2008/0151(COD)) 439

P6_TC1-COD(2008)0151

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 24. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK, ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem 440

PIELIKUMS 440

2010/C 184 E/80

Saskaņoti būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumi ***I

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus (COM(2008)0311 – C6-0203/2008 – 2008/0098(COD)) 441

P6_TC1-COD(2008)0098

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 24. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009, ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus 441

I PIELIKUMS 472

II PIELIKUMS 474

III PIELIKUMS 476

IV PIELIKUMS 477

V PIELIKUMS 478

VI PIELIKUMS 481

2010/C 184 E/81

Pārrobežu maksājumi Kopienā ***I

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par pārrobežu maksājumiem Kopienā (COM(2008)0640 – C6-0352/2008 – 2008/0194(COD)) 483

P6_TC1-COD(2008)0194

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 24. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 par pārrobežu maksājumiem Kopienā, ar kuru atceļ Regulu (EK) Nr. 2560/2001 483

2010/C 184 E/82

Elektroniskās naudas iestāžu darbība ***I

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2005/60/EK un Direktīvu 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 2000/46/EK (COM(2008)0627 – C6-0350/2008 – 2008/0190(COD)) 484

P6_TC1-COD(2008)0190

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 24. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem Direktīvā 2005/60/EK un Direktīvā 2006/48/EK un par Direktīvas 2000/46/EK atcelšanu 484

2010/C 184 E/83

Veselības aizsardzības noteikumi attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam ***I

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula) (COM(2008)0345 – C6-0220/2008 – 2008/0110(COD)) 485

P6_TC1-COD(2008)0110

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 24. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula) 485

2010/C 184 E/84

Vidēja termiņa finansiāls palīdzības mehānisms attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilanci *

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 332/2002, ar ko izveido vidēja termiņa finansiālas palīdzības mehānismu attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilanci (COM(2009)0169 – C6-0134/2009 – 2009/0053(CNS)) 486

2010/C 184 E/85

Tādu ienākumu aplikšana ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem *

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīlī normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar kuru groza Direktīvu 2003/48/EK par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem (COM(2008)0727 – C6-0464/2008 – 2008/0215(CNS)) 488

2010/C 184 E/86

Kopējā pievienotās vērtības nodokļa sistēma attiecībā uz nodokļu nemaksāšanu, kas saistīta ar importu un citiem pārrobežu darījumiem *

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu attiecībā uz nodokļu nemaksāšanu, kas saistīta ar importu un citiem pārrobežu darījumiem (COM(2008)0805 – C6-0039/2009 – 2008/0228(CNS)) ... 519

Izmantoto simbolu saraksts

*	Apspriežu procedūra
**I	Sadarbības procedūra: pirmais lasījums
**II	Sadarbības procedūra: otrais lasījums
***	Piešķiršanas procedūra
***I	Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums
***II	Koplēmuma procedūra: otrais lasījums
***III	Koplēmuma procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir noteikts saskaņā ar Komisijas piedāvāto juridisko pamatu.)

Politiski grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **|**.

Dienestu izdarīti tehniski labojumi un pielāgojumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts parastā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **||**.

Abonementa cenas 2010. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, CD-ROM, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
<i>ES Oficiālā Vēstneša</i> pielikums (S sērija) – <i>Publiskā iepirkuma līgumu konkursi</i> , CD-ROM, divi izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , C sērija – <i>Konkursi</i>	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

CD-ROM formāts 2010. gada laikā tiks aizstāts ar DVD formātu.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV